

Ə.S.BAYRAMOV, Ə.Ə.ƏLİZADƏ

Ali məktəblər üçün dərslik

**«ÇİNAR-ÇAP»
BAKİ - 2002**

Dərsliyə psixologiya elmləri doktoru, professor M.Ə.Həmzəyev, psixologiya elmləri namizodları dosent İ.Ə.Seyidov və dosent C.A.Təhmasib rəy vermişlər.

Respublikamın ali in.tkt.ıh tələbələri üçün "Psixologiya" dərsliyinin bu nəşrinin çap olunması üçün xeyirxah köməyinə görə müəlliflər əziz və mehriban dostumuz və həmkarımız psixologiya elmləri namizədi VAQİF ƏBDÜLHÜSEYN oğlu HÜSEYNOVA öz dərin minnətdarlığını bildirir və bu xeyirxah əmək müasir dövrdə psixologiya elminin tərəqqisi üçün çox önəmli hesab edirlər.

Ə.S.Bayramov, Ə.Ə.Əli/ada. B19 Psixologiya. Ali məktəblər üçün dərslik. Bakı, "ÇİNAR-ÇAP" Nəşriyyat-Poliqrafiya müəssisəsi, 2002, - 620 s.

Dərslikdə «Psixologiya» proqramına (Bakı, 1998) müvafiq olaraq psixologiya elminin mövzusu və vəzifələri, insan şəxsiyyətinin quruluşu və inkişafı, idrak prosesləri və onların tənzim olunması problemləri, insanın fərdi psixoloji xüsusiyyətləri, ünsiyyət psixologiyası, psixoloji yardım məsələləri şərh olunur.

Dərslik ali məktəb tələbələri üçün nəzərdə tutulur. Ondan müəllimlər və tərbiyəçilər, idarəetmə müəssisələrinin işçiləri, eləcə də insan psixologiyası problemləri ilə maraqlanan bütün oxucular istifadə edə bilərlər.

© "MAARİF", 1989 ➔ "ÇİNAR-ÇAP", 2002
n 0303010000-000 122

Əziz oxucu, gəlin azca səmimi söhbət edək. Bilirəm deyəcək-sən ki, biz necə səmimi söhbət edə bilərik, axı siz məni tanımırırsınız, mən də sizinlə görüşməmişəm, bəs onda bizim aramızda necə söhbət ola bilər?

ÖN SÖZ

Sizinlə razıyıq, onda gəlin xəyalən bir-birimizə sual verək və ona bir-birimizin əvəzindən cavab verək. İlk sualı elə biz vermək istədik: yaxın dostlarınızı, qohumlarınızı yaxşı tanıyırsanmı? Cavab verməyə tələsmə, bilirəm deyəcəksən ki, necə yəni tanımıram? Əlbəttə, tanıyıram. Onda bir sual da verək. Heç elə an olubmu ki, çox yaxşı tanıdığın, yaxından bələd olduğun adamdan elə hərəkət, elə rəftar və davranış görəsən ki, ona təəccüblənəsən, bunu ondan gözləmədiyini etiraf edəsən? Deyəsən belə hallarla az rastlaşmısan? Onda, deməli, belə çıxır ki, yaxşı tanıdığın adamlar da birdən tanınmaz olur.

Deyərsən nə olsun ki, bu adi haldı və hər kəsin başına gələ bilər, o cümlədən də mənim! Elə bizə də bu etiraf lazımdır. Yəni, deməli, bizim hər birimizin ilk nəzərdə yaxından tanıdığımız, ona yaxından bələd olduğumuz bu və ya digər şəxs müəyyən hallarda (Məsələn, əlinə yaxşı pul keçir, yaxud müəyyən vəzifə sahibi olur, lazımı yerlərlə yaxşı əlaqə yarada bilir və s.) tanınmaz olur, tamamilə başqaladır. Bəs, bunun səbəbi üzərində düşünmüşənmə, yaxud, həmin şəxsdən belə bir dəyişikliyi gözləyirdinmi? Əgər göz-ləyirdinsə bu nə ilə əlaqədardır, yox, əgər gözləməyirdinsə, bəs bunu necə izah etmək olar? Gəl, hələ həmin suallara cavab verməyə tələsməyək, çünki onlarla bağlı başqa suallar da meydana çıxacaq.

Bəs, özünə necə, kifayət qədər yaxşı bələdsənmi? Burada bilirəm, deyəcəksən artıq biz ağ elədik! «Necə yəni özümü tanımıram?» Yaxşı, gəl əsəbləşmə, özünə bağlı ikinci «kiçik» sual verək: əvvəla, elə anlar olubmu ki, heç özünün də nə istədiyini bilmirsən? Yaxud, «adi bir məsələni» həll etməkdə aciz qalırsan, bilmirsən nə edəsən, nədən başlayasan? Deyəsən, öz aramızda belə anlar olur. İkincisi, özün öz intellektini, xarakterini, qabiliyyətlərini, digər keyfiyyətlərini dəqiq surətdə təyin edə bilərsənmi?

Etiraf edək ki, burada bir az məsələ qəlizləşdi. Bilirik yaxşı halda deyəcəksən ki, mən onu necə təyin edə bilirəm, o səhə

3 mütəxəssis deyiləm ki! Yox, onun üçün mütəxəssis olmaq lazım deyil, sadəcə olaraq bir elm sahəsi var ki, ona yaxından bələd olsan nəinki yaxın adamlar, dost və tanışlar, ətrafdakı insanları yaxşı tanıya bilərsən, onların xasiyyətinə, mənəvi aləminə yaxından bələd olarsan. Hələ bu harasıdır, ən başlıcası, sən özünü yaxşı tanıyarsan, özünün mənəvi və psixi keyfiyyətlərinə

asanlıqla bələd olarsan, həm də onları tənzim və idarə etməyin, lazımı istiqamətdə inkişaf etdirməyin yollarını öyrənərsən. Bu hələ harasıdır? Həmin elmə kifayət qədər bələd olsaq nəinki öz dostlarımızı, yaxın adamlarımızı, münasibətdə olduğumuz şəxsləri, hətta başqa etnosları, yəni başqa xalqları və millətləri də yaxşı tanımış olarıq.

Belə bir elm, məhz psixologiyadır. Həmin elmə müasir səviyyədə bələd olsaq öz işlərimizi, münasibətlər sistemimizi daha optimal surətdə qura bilərik.

Lakin təəssüf ki, bizim belə bir möcüzəli elm sahəsinə bələdliyimiz çox aşağı səviyyədədir. Adicə bir misal gətirək. Televizorla müxtəlif ölkələrə məxsus teleserial kinolar göstərilir, orada insanın halətində və ya şəxsiyyətlərarası münasibətlərdə bir anlaşılmazlıq və ya dolaşıqlıq nəzərə çarpan kimi, hətta mətbəx qadını belə ilk növbədə soruşur: psixoloqa müraciət etmisinizmi? Bəs, bizdə necə, nəinki mətbəx qadını, hətta, aidyyəti olan nazirlik və ya idarə səviyyəsində hər hansı mürəkkəb psixoloji məsələnin həllində belə psixoloqa müraciət etmək və ya ondan məsləhət almaq heç kəsin yadına düşmür. Bunu isə elmin lazımsızlığı ilə deyil, həmin şəxslərin, yüngül desək, səriştəsizliyi ilə izah etmək olar. Məsələn, elə götürək təbliğat işini. Təbliğati təşkil edənlər insan psixologiyasından cüzi də olsa baş çıxarsalar onda eyni bir informasiyanı, eyni şəkildə, döno-dönə təkrar etməzlər, çünki bu, insanlarda «bumeranq effekti» (əks təsir) yaradır. Bu sahədə lazımı səmərə əldə etmək üçün adekvat psixoloji forma taparlar. Elə idarəetmə işi də onun kimi. Bəziləri burada təzyiq və qorxutmanı əsas götürür-lər. Halbuki bu da əks effekt verir. Hamınızın çox rastlaşdığı bir sahəni də xatırlatmaq yəni həkim-xəstə münasibətini yada salmaq da yerinə düşərdi. Etiraf etmək lazımdır ki, bir çox həkimlərimizin psixoloji səriştəsizliyi, nə qədər müasir dərmanlardan istifadə etsələr də, xəstələrimiz üçün acınacaqlı nəticə verir. Yüzlərlə belə misallar saymaq olar. Elə buna görə də inkişaf etmiş ölkələrdə psixologiya elminin mövqeyi, tamamilə, bizimkindən seçilir. Təsədüfi deyildir ki, bir çox ölkələrdə hər bir ailənin də öz psixoloqu var.

Xüsusən də rəhbərlik və idarəetmə işlərində, müxtəlif çətinliklərlə bağlı sarsıntı və stress halları keçirən adamlara psixoloji yardım göstərmək üçün həmin elmin nailiyyətlərindən və mütəxəssis psixoloqların məsləhətlərindən geniş miqyasda istifadə edilir.

Deməli, insanın psixoloji xüsusiyyətlərinə yaxından bələd olmaq, fəaliyyət və ünsiyyət prosesində onu düzgün nəzərə almaq nəinki müasir mütəxəssis - mühəndis, həkim, jurnalist, hüquq işçisi, zabit, rəhbərlik və idarəetmə sahəsinin işçiləri, xüsusən də müəllim və tərbiyəçilər üçün vacib olduğu kimi, insanla münasibətdə olan hər bir şəxs üçün də eyni dərəcədə zəruridir.

Nəzərə almaq lazımdır ki, psixoloji bilik yalnız insanları tanımaq, onlara təsir etmək yollarını müəyyənləşdirmək, insanlar arasında qarşılıqlı münasibətləri tənzim etməklə məhdudlaşmır. Bu həm də insanların potensial imkanlarından səmərəli istifadə etmək, onun idrak fəallığını, ümumən fəaliyyətini optimallaşdırmaq kimi vacib problemi də əhatə edir.

Pedaqoji fəaliyyət bu cəhətdən xüsusilə fərqlənir.

Şagird və tələbələrin mənəvi dünyasına nüfuz etmək, onların qabiliyyətlərinin inkişafını düzgün istiqamətləndirmək müəllimdən nəinki böyük sosial məsuliyyət, həm də çox ciddi psixoloji fəhm tələb edir. Belə bir fəhm isə körtəbii surətdə yaranmır. Müəllimdə belə ümumilikdə pəşə keyfiyyəti müasir elmi psixoloji biliklərə dərinlən yiyələnmək sayəsində təşəkkül edə bilər.

Zaman və şərait ciddi surətdə dəyişilmişdir. Müasir dövrdə psixologiya elmində praktik məsələlərin şərhinə xüsusi ehtiyac yaranmışdır. Buna görə də respublikanın ali məktəbləri üçün nəzərdə tutulmuş yeni proqram əsasında hazırlanmış dərslikdə ümumi, sosial, yaş və pedaqoji psixologiyanın əsas məsələləri ilə yanaşı, rəhbərlik və idarəetmə, hüquq və etnik psixologiya məsələlərinə, xüsusən də praktik psixologiya və şəxsiyyətin psixoloji problemlərinə, psixoloji korreksiya məsələlərinin şərhinə də müəyyən yer verilmişdir. Bu da insan şəxsiyyətinə bir tam yaşamağa imkan verir və psixoloji biliklərin tətbiqi əhəmiyyətini daha da artırır, yəni psixoloji biliklərin praktik istiqamətini gücləndirir. Bununla da elmin praktik həyata nüfuz etməsi imkanları artmış olur.

Elə buna görə də dərslik yenidən işlənərək oraya psixologiya elmləri namizədi, dosent R.F.İbrahimbəyovanın hazırlamış olduğu aşağıda qeyd olunan mövzular müvafiq bölmələrə əlavə edilmişdir: «İnsan və siyasət, yaxud siyasətə qoşulmanın başlıca motivləri», «Psixikanın ehtiyatları», «Psixi sağlamlıq», «Emosional stress və psixosomatik xəstəliklər».

«İdrak və fəaliyyətin daxili tenzimi» fəslini, eləcə də «Təfəkkür» fəslindən: «Təfəkkür və məsələ həlli», «Təfəkkürün növləri», «Ağlın keyfiyyətləri» bölmələrini isə psixologiya elmləri namizədi Vəqif Hüseynov hazırlamışdır.

Bir cəhəti də nəzərə almaq lazımdır ki, psixologiya elmi çox çətin bir elm sahəsidir. Bu onun obyektinin, xüsusən də onun öyrəndiyi problemlərin, yəni insanın mənəvi dünyasının, ruhi aləminin, ümumən psixi hadisələrin mürəkkəbliyi, çoxcəhətliliyi və dəyişkənliyi ilə əlaqədardır. Təsədüfi deyildir ki. Albert Eynşteyn kimi dahi bir alim bir psixi prosesin əmələgəlmə mexanizmi barədə psixoloq Jan Piajenin izahatını dinlədikdən sonra: «Ax, psixologiya elmi nə qədər də çətinidir!» - demişdir.

Müəlliflər elmin çətinliyini nəzərə alaraq məsələləri sadə elmi dildə şərh etməyə, hər bir psixoloji anlayışın məzmununu daha anlaşılan şəkildə çatdırmağa səy etmişlər.

Bunun üçün dərslikdə əsas psixoloji terminlərin lüğəti mənası aydınlaşdırılmış, məqsədli illüstrativ materiallardan, şəkil və sxemlərdən geniş istifadə olunmuşdur.

Bu məqsədlə onlar həyatı misallara, bədii ədəbiyyat materiallarına geniş yer verməklə yanaşı, yeri gəldikcə, mürəkkəb prob-lemlərin dioloji şərh üslubundan geniş istifadə etmişlər.

Dərslikdə bu və ya digər psixoloji problemin şərhilə olaqadar inkişaf etmiş ölkələrdə psixologiya elmi və praktikasının nailiyyət-ləri yığcam şəkildə öz oksini tapmışdır. Yəni kursun başlıca məso-lələri ən yeni nəzəri və eksperimental tədqiqatlar, eləcə də elmi-metodik ədəbiyyat (dərsliklər, dərs vəsaitləri və s.) osasında şərh olunur.

«Psixologiya» respublikamızda ali məktəb tələbələri üçün yeni proqram əsasında yazılmış və ycnidən işlənilib hazırlanmış osas dərslikdir. Öz faydalı təklifləri, irad və moslohotları ilə onun daha da təkmilləşməsinə kömək edəcək xeyirxah oxuculara müollillər qabaqcadan öz minnətdarlığını bildirirlər.

T HİSSƏ

PSIXOLOGİYA ELMİNİN VƏ PSIXOLOJİ PRAKTİKANIN MÖVZUSU VƏ VƏZİFƏLƏRİ

I F Ə S İ L PSIXİ HADİSƏLƏRİN MAHIYYƏTİ

1. Psixologiyanın predmeti

Müasir dövrdə insanı 200-dən artıq elm sahəsi öyrənir. Onlar-dan biri psixologiyadır. Digər elmlərdən fərqli olaraq psixologiya noyi tədqiq edir? Bir elm kimi onun başlıca xüsusiyyətləri nodon ibarətdir? Homin suallara cavab vermək üçün, ilk növbədə, psixologiya elminin obyektini və predmetini (mövzusunu) aydınlaşdırmaq lazımdır.

Elmin obyektini dedikdə, onun tədqiq etdiyi real gerçəklik nəzər-do tutulur. Bu baxımdan heyvanlar və insanı öyrənən müxtəlif elmlərin (anatomiya, biologiya, neyrofiziologiya, təbabət və s.-nin, o cümlədən psixologiyanın) obyektini eynidir.

Elmlər bir-birindən, adətən, öyrəndikləri obyektə görə deyil, predmetlərinə (mövzularına) görə fərqlənir. Hər bir elmin, o cümlədən, heyvan və insanı öyrənən elm sahələrinin özünəməxsus ay-rica predmeti (mövzusu) vardır.

Elmin predmeti dedikdə, onun öz obyektindən ayırd etdiyi, seç-diyi cəhətlərə hansı baxımdan, hansı nəzəri və ya praktik aspektdə yanaşması

nəzərdə tutulur. Elmin predmeti onun öz obyektinə ya-naşma torzini, başqa sözlə, tədqiqat metodlarını müəyyən edir və müvafiq anlayışlar sisteminin köməyilə şərh olunur. Psixologiya elminin predmetini nə təşkil edir? Daha konkret deyilsə, psixologiya elmi nəyi öyrənir?

Psixologiya elmi qədim tarixə malikdir. Psixoloji anlayışlar sistem şoklində ilk dəfə Aristotelin (eramızdan əvvəl IV osr) «Ruh haqqında» məşhur traktatında şərh olunmuşdur.

Traktatın adına diqqət edin: o, psixologiya deyil, «Ruh haqqında» adlanır. Bu, təsadüfi deyildir. Uzun müddət (XIX osrin sonları-na qədər) psixologiya elmi fəlsəfəyə (və ilahiyyata) aid fənn hesab olunmuşdur. Avropa ədəbiyyatında bəzən onu mental («mental») -

latin sözü olub, psixi olan deməkdir) fəlsəfə, ruhiyyat, pnevmatolo-giya (pnevma - yunan sözü olub, nəfəs, ruh deməkdir) adlandırmış-lar. XVIII əsrin sonuna qədər psixologiya sözü nə ingilis, nə də fransız ədəbiyyatında işlənilməmişdir. Alman ədəbiyyatında isə psixologiya sözü ensiklopedist alim Xristian Vol fun (1679 - 1754) 1734-ci ildə «Empirik psixologiya» və 1734-cü ildə «Rasional psixologiya» kitabları nəşr olunandan sonra məlum olmuşdur. XVIII əsrin sonu - XIX osrin əvvəllərindən başlayaraq psixologiya termini Amerika, Avropa və rus ədəbiyyatında vətəndaşlıq hüququ qazanmış və böyük cvristik əhəmiyyət kəsb etmişdir. Azərbaycan-da psixologiya termini XIX əsrin sonu - XX əsrin əvvəllərində rus psixoloqlarının əsərləri vasitəsilə işlənilməyə başlanılmışdır.

[Psixologiya termini iki yunan sözündən - «psyux» - ruh, ruhi aləm, - «loqos» - bilik, öyrənmək, elm sözlərindən əmələ gəlmiş-dir, «psixika haqqında elm» deməkdir. Psixologiya termini cvristik baxımdan elmin predmetini dəqiq ifadə edir: psixologiya psixika haqqında elmdir. Bu ilk (və ən sadə) tərifdə cəmi 4 söz işlənsə də, onun mənası hələ tam aydın deyildir. Psixologiyanın predmetini başa düşmək üçün biz əvvəlcə əsas anlayışla - psixika anlayışı ilə tanış olmalıyıq. Psixika anlayışına nələr daxildir? Psixika nədir? Psixi hadisələri şərti olaraq üç böyük qrupa bölürlər:

1. Psixi proseslər.
2. Psixi hallar (və ya psixi halətlər, vəziyyətlər). 3^ Psixi xassələr (və ya xüsusiyyətlər)

T P s i x i p r o s e s l ə r psixologiya elminin əsas kateqori-yələrindən biridir. idrak proseslərinə (duyğu, qavrayış, diqqət, ha-fizə, təfəkkür, nitq və təxəyyül), iradi proseslərə və emosional pro-seslərə birlikdə psixi proseslər deyilir.

Başqa sözlə, psixi proseslər özləri də üç yarım qrupa bölünür: idrak prosesləri, hissi proseslər və iradi proseslər.

Psixi hadisələrin ikinci qrupunu təşkil edən **p s i x i h a l l a r** və ya vəziyyətlər do müxtəlifdir. Şən əhval, affektlər, ehtiras-lar, dalgınlıq, inamsızlıq, şübhə və s. psixi hallara misal ola bilər.

P s i x i x a s s ə l ə r do psixologiya elminin kateqoriyala-n içerisinde mühüm yer tutur. Temperament, xarakter və qabiliyyət-lər əsas psixi xassələrdir. İnsanın onun üçün səciyyəvi olan əq-li keyfiyyətlərini (ağlın tənqidliyi və ya müstəqilliyini), emosional xassələrini (tez özündən çıxma, emosionallıq) və s. də psixi xassə-lərə aid edirlər.

8

Psixi proseslər, hallar və xassələr bir-birilə üzvi surətdə əlaqə-dardır. Onlardan biri, adətən, o birisinin osasında əmələ gəlir. Psixi halətlər və ya vəziyyətlər ayrı-ayrı psixi proseslərin, məsələn, əhvallar, affektlər hisslərin, dalgınlıq diqqətin, iradənin, şübhə təfəkkürün təzahürü kimi özünü göstərir. Onlar isə möhkəmlənib bir adamı başqasından fərqləndirən psixi xassə kimi təzahür edə bilər.

«Proses», «hal» və «xassə» nə deməkdir? Nə üçün duyğulan, qavrayış, diqqət, hafizəni, təfəkkürü, nitqi və təxəyyülü, iradəni və hissləri psixi proses adlandırırlar. halbuki şübhəni və ya dalgınlığı psixi hallar, temperament, xarakter və ya qabiliyyətlərə psixi xassələr deyilir?

Proses latın sözü olub, hər hansı bir hadisənin başlanması, ge-dişi və inkişaf mərhələlərini əks etdirir. Bu baxımdan bütün psixi hadisələr - istər psixi proseslər, istərsə də psixi hal və xassələr prosesual xarakter daşıyır. Məsələnin belə qoyuluşuna diqqəti ilk dəfə olaraq görkəmli rus alimi İ. M. Seçenov cəlb etmişdir.

Onun fikrincə, psixi olan, ancaq proses kimi dərk oluna bilər. Yəni hər bir psixi aktın «müəyyən başlanğıcı, gedişi və sonu» var-dır. Psixologiya bu cəhəti zəruri surətdə nəzərə almalı, «psixi fəaliyyətin bütün cəhətlərini proses, hərəkət anlayışı» əsasında izah etməlidir. Psixi olan, hər şeydən əvvəl, canlı, plastik, fasiləsiz təşəkkül və inkişaf edən proses kimi mövcuddur. İnsanın real fəaliyyətini (daha geniş mənada həyat fəaliyyətini) ancaq bu baxımdan düzgün və hərtərəfli təhlil etmək olar. Bu sözlər nəinki psixi proseslərə, həm də eyni doroco psixi halların və xassələrin öyrənilməsinə də aiddir.

Gəlin, nəzərdən keçirdiyimiz terminlərin mənasını doqıqlaşdırək: klassik psixologiya ancaq duyğuları, qavrayış, diqqət, hafizə-ni, təfəkkürü, nitqi, təxəyyülü, iradəni və hissləri psixi proses kimi xarakterizə edirdi.

Müasir psixologiyada isə proses sözü əslində geniş və dar mənələrdə işlənir. Biz g c n i ş m ə n a d a psixi olanı proses kimi nəzərdən keçirəcək, bütün psixi hadisələri (psixi proseslər, hallar və xassələri) eyni doroco proses kimi təhlil edəceyik.

D a r m ə n a d a isə psixi proses dedikdə duyğu, qavrayış, diqqət, hafizə, təfəkkür, nitq, təxəyyül, iradə və hissləri nəzərdə tutacağıq.

Deməli, psixi proses ənənəvi termdir. Müasir psixologiyada

9

psixi proses, hallar və xassələr terminlərinin hər birinin özünəməxsus evristik mənası vardır.

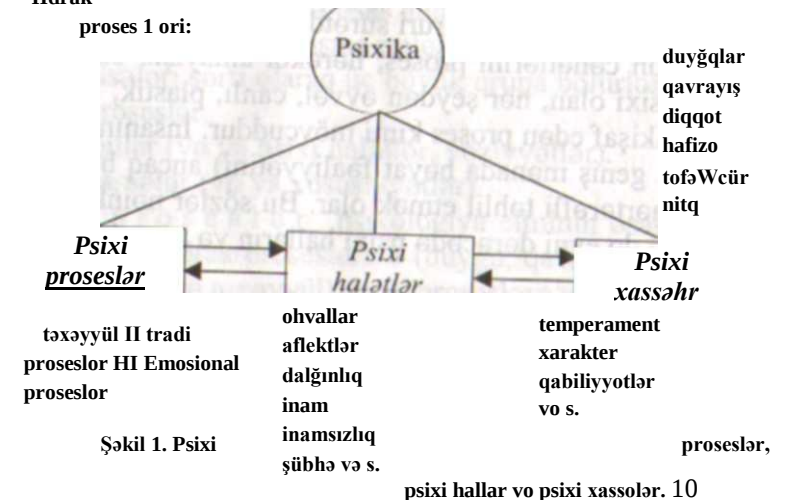
P s i x i p r o s e s termini psixi faktın prosesuallığı, di-namikasını nəzərə çatdırır. Misal: əlimə tikan batdı. Ağrı duyğu-su omələ gəldi. Ağrı davam etdi və müəyyən müddətdən (10 saniyədən, 5 dəqiqədən, bir və ya bir neçə saatdan) sonra kəsildi.

P s i x i h a l ə tennini psixi faktın nisbi davamlılığını bil-dirir. Misal: tolobo qız küçədə yoldaşları ilə şit hərəkət edirdi. Bir də gördü ki, omisi o biri küçədən keçir. o, - utandı və tez özünü yı-ğışdırdı. Ancaq hiss etdi ki, emisi onun küçədə şit hərəkətini gör-dü. Qızın no isə qanı qaraldı və bu bir neçə gün davam etdi.

P s i x i x a s s e v ə y a p s i x i x ü s u s i y e t termini isə psixi faktın sabitliyini, onun şəxsiyyətin strukturunda möhkəmləndiyini və təkrar olunmasını ifadə edir. Misal: iki şagird təşəvvür edin. Biri tonboldır, digəri oməksevordir. Biri oturduğu yer-dən ayağa qalxmaq istəmir, o biri isə işdən doymur. Yaxud, biri sa-kitdir, digəri coşğundur, biri iinsiyətli, digəri isə qaradınməzdir. /**Psixi** proseslər, psixi hallar və psixi xassələrin hamısına birlik-

İdrak

proses 1 ori:

də psixika və ya psixi hadisələr deyilirdi 1 №-li şəkildə bu cəhət öz əksini tapmışdır.

Psixi həyat çoxcəhətlidir, lakin vahiddir. Şəkil 1-o diqqət-lə baxın: psixi proses, halot və xassələrin adları ilə tanış olarkən is-tər-istəməz, adamın yadına,

tutaq ki, nəqliyyat cədvəlləri düşür, orada stansiyaların adları belə qeyd olunur: Bakı, Keşlə, Biləcəri, Həybət ...Burada bir fərqə diqqət edək. Her stansiyanın öz sərhədi, öz hüdudu vardır.

Bakı stansiyası qurtanır, Keşlə stansiyası başlayır, Keşlə stan-siyası qurtarır, Biləcəri stansiyası başlayır və s. Görəsən, psixi hə-yat da bu prinsipə qurulmuşdunnu? Qətiyyəni yox. Psixi proses, halət və xassələr bir-birilə üzvi surətdə bağlıdır. Eyni bir anda biz həm duyuruq və qavrayırıq, həm diqqətli oluruq, həm də başa düşür və yadda saxlayırıq. Biz onları ancaq abstraksiya yolu ilə bir-bi-rindən fərqləndirib təhlil edirik.

Psixologiya heyvanların və insanların psixikasını öyrənir. Mü-asir psixologiyada insanı fərd (bioloji varlıq) və şəxsiyyət (sosial varlıq) kimi nəzərdən keçirirlər. İnsanın bir fərd və şəxsiyyət kimi xüsusiyyətləri onun psixi proseslərində. psixi hallarında və xassə-lərində bütün təfərrüatı ilə eks olunur. Məsələn, kinli adamın təsa-düfən ayağını tapdalayırsan, əvəzini çıxmaq üçün az qala bunu ömür boyu yadında saxlayır; xeyirxah adamın ayağını tapdalayırsan, əhəmiyyət vermir, elə oradaca yadından çıxır. Kinli və xeyir-xah adam. Bunlar insanın şəxsiyyəti ilə bağlı xüsusiyyətlərdir. Tə-sadüfi deyildir ki, müasir psixologiyada bu problemlərin öyrənil-məsinə xüsusi əhəmiyyət verirlər. Hal-hazırda şəxsiyyət psixologiya elminin on aktual problemlərindən birinə çevrilmişdir.

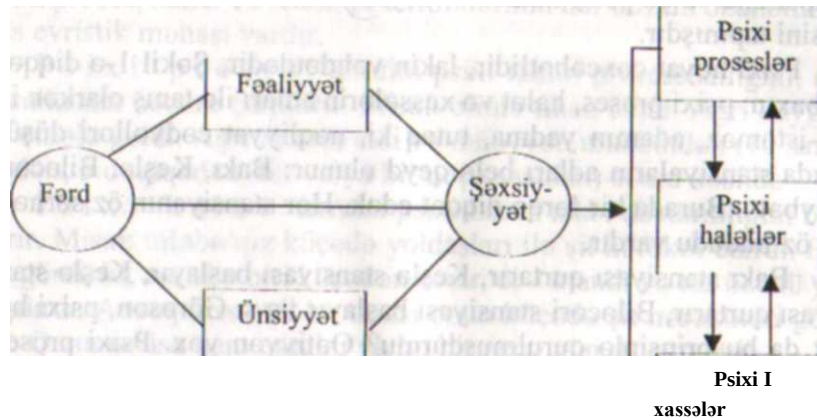
Nəhayət, bir məsələni aydınlaşdırmaq: psixi proseslər, hallar və xassələr necə təzahür edir və formalaşır? Bu suallar müasir psixologiya üçün prinsipial əhəmiyyətə malikdir.

Psixoloqların tədqiqatları əsaslı surətdə göstərir ki, psixika fə-alyyət (yeni oyun, təlim və ömək) və ünsiyyət prosesində forma-laşır.

Dəməli, psixologiya elmi həm də fəaliyyət və ünsiyyətin psixoloji problemlərini öyrənir.

Beləliklə, aydın olur ki, psixologiya elminin predmeti mürək-kəb və çoxcəhətli. Onu sxematik olaraq 2-ci şəkildəki kimi ifadə etmək olar.

11

Psixika fəaliyyət və ünsiyyət prosesində müxtəlif formalarda təzahür edir. Onların mahiyyəti nədən ibarətdir? Bu sual psixologiya elminin fəlsəfi problemləri ilə əlaqədardır.

2. Psixi hadisələr obyektiv aləmin subyektiv inikası kimi

Ta qədimdən psixika haqqında iki təlim - materialist və idealist təlim vardır. Psixologiyanın bir elm kimi inkişafı əsasən materialist təlimin inkişafı ilə bağlı olmuşdur.

Həmin fəlsəfəyə görə *psixika obyektiv aləmin subyektiv inikası*ndan ibarətdir.

Gəlin, əvvəlcə «obyektiv aləm» termininə diqqət edək. «Ob-yektiv» sözü «obyekt» sözündən əmələ gəlmişdir. Obyekt (latınca - obiectum) cisim, predmet deməkdir. Psixologiyada «obyekt» sözünün özünəməxsus mənası var: insanın fəaliyyət prosesində bilavasitə iş gördüyü, təsir göstərdiyi cisimlərə «obyekt» deyilir. «Ob-yektiv» sözü isə fəlsəfi termindir. Onun başlıca mənası bundan ibarətdir: predmetlər, subyektədən kənarda və ondan asılı olmayaraq mövcuddur. Fəlsəfədə «obyektiv aləm», «obyektiv reallığı» gös-lərmək üçün materiya kateqoriyasından istifadə olunur.

İnikas - materialist idrak nəzəriyyəsinin əsas prinsipidir. İnikas nədir? - İnikas materiyanın ən ümumi xassəsidir. İnikas də diqdə, iki obyektin qarşılıqlı təsiri prosesi və onun nəticəsi nə/ə-
12 də tutulur. Bu zaman həmin obyektlərdən birində əmələ gələn də-yişikliklər

o birinin təsiri ilə şərtlənir və sonuncunun strukturuna uyğun olur. Gəlin fikrimizi çox sadə bir misal - güzgü misalı əsa-sında izah edək. Tutaq ki, A (hər hansı bir adam) saçını düzəltmək üçün V-yə (güzgüyə) baxmalıdır. V-nin qarşısında dayananda, onun V-də əksi (şəkli) alınır. Bu, mexaniki inikasdır, lakin bunun-la belə inikas üçün səciyyəvi olan ən ümumi xüsusiyyətlər həmin misalda da aydın nəzərə cəflır. Onları aydınlaşdırmaq.

1. Əgər A olmasaydı V-də onun əksi alınardı mı? Aydın məsələdir ki, əks olunan, yəni A - birincidir, əks edən, yəni V-dəki şə-kil ikincidir.

2. Əks edənlə əks olunan arasında səbəb əsilliliği mövcuddur. A, məsələn, sağa dönəndə V-dəki şəkli də dəyişir.

3. V-dəki şəkil A-ya oxşayırmı? Bəli, oxşayır. Bu, o deməkdir ki, əks edənlə əks olunan arasında oxşarlıq mövcuddur. Onlardan biri digərinin surətidir, şəkli, obrazıdır. (Fəlsəfi ədəbiyyatda bu cəhəti təhlil edərkən adekvatlıq, izomorfizm və homomorfizm ter-minlərindən istifadə olunur.)

Görəsən, obyektiv aləm insanın da başında güzgüdə olduğu kimi əks olunurmu? Nəzərdən keçirdiyimiz xüsusiyyətlər inikasın bütün formaları üçün

səciyyəvidir, lakin cansız təbiətdə, bitkilər aləmində, heyvanlarda və nəhayət, insanlarda inikas kəfiyyətcə müxtəlif formalarda özünü göstərir.

Güzgü misalı mexaniki inikasa aid misaldır. Cansız təbiətdə inikas passiv xarakter daşıyır: cansız aləmdə bir cisimdə o birisinin təsiri ilə əmələ gələn dəyişikliklərdən cisimlərin özləri istifadə et-mirlər. Canlı aləmdə isə onlardan artıq özünü hifz etmə, özünü tən-zimetmə məqsədilə istifadə olunur. Sinir sisteminin yaranması və təkamülü ilə birlikdə sözün əsl mənasında psixi inikas əmələ gəl-məyə və inkişaf etməyə, orqanizmin ətraf mühitə bölədləşməsinə-də və öz davranışını tonzim etməsində mühüm rol oynamağa baş-layır.

Yəni psixika xüsusi surətdə təşəkkül etmiş materiyanın xassə-sidir. Bir mühüm cəhətə diqqət edin: psixika materiyanın substan-siyası (latınca - substantia mahiyyət deməkdir) deyil, xassəsidir. Həm də hər cürə materiyanın deyil, ancaq xüsusi surətdə təşkil olunmuş, yəni üzvi materiyanın - beynin xassəsidir.

Deməli, yüksək təşkil olunmuş materiyanın xassəsi, beynin

13 funksiyası olmaq etibarilə psixika inikasın xüsusi forması kimi meydana çıxır.

Beyin müxtəlif üzvlərin cəmə mürəkkəb sistemidir ki, onların fə-aliyyəti ali heyvanların və insanın psixikasını şərtləndirir.

Psixika reflektor (latınca reflexus - əks olunan deməkdir) xarakter daşıyır.

Biz hər hansı bir cismi qavrayanda və ya nə barədə isə düşü-nəndə burada hansı sinir hüceyrələrinin iştirak etdiyini adətən hiss etmirik. Bundan başqa, neyrofizioloji proseslər psixi proseslərdə təmsil olunurlar, yəni bizim başımızda əmələ gələn surətlərdə neyrofizioloji proseslər deyil, cisim və hadisələrin xüsusiyyətləri -rəngi, forması, həcmi, başqa cisim və hadisələrlə qarşılıqlı əlaqəsi və s. əks olunur. İdealistlər həmişə bu faktdan istifadə edərək psixi hadisələri cisimsiz (yəni beyinlə əlaqəsi olmayan) hadisələr kimi xarakterizə etmiş, xüsusi cisimsi/. ruhi aləmin mövcud olduğu-nu irəli sürmüşlər. Lakin bu idealist fikirlərin səhv olduğunu başa düşmək çox asandır: beyində zədələnmə olan kimi psixi həyat da dərhal pozulur. Bu fakt empirik surətdə insanlara çoxdan məlum-dur. El içində deyirlər ki, uşağın başına vurmazlar. Bu təsəvvürlər nə qədər bəsit olsa da, psixikanın beyin xassəsi olduğunu əks etdi-rir.

Psixika haqqında elmi təsəvvürlərin formalaşmasında təbiət-şünaslıq mühüm rol oynamışdır.

1. Müasir təsəvvürlərə görə, psixi funksiyalar beyin sahələri-nin birgə işi sayəsində həyata keçirilən funksional sistemlər (P. K. Anoxin) kimi fəaliyyət göstərir. Onun sistem təşkil edən mərkəzi əhəmiyyətli işin noticosi və ya məqsədi ilə

bağlıdır. Bu zaman beyində baş verən müxtəlif proseslər funksional cəhətdən məhz işin noticosi və ya məqsədi ilə uzlaşırlar.

2. Psixi inikasın iki tərəfi - məzmun və forması vardır. Tutaq ki, xarici təsirlər Qız qalasına heyran-heyran tamaşa edərlər. Gəlin, bu prosesi yuxarıda tanış olduğumuz işarələrlə ifadə edək:

A (Qız qalası) V-yə (turistlərə) təsir göstərir: Qız qalasına bax-dıqca, onlarda bu abidə haqqında müəyyən təəssürat yaranır. Biri deyir ki, «bu çox orijinal abidədir», başqa birisi deyir: «mən dün-yanın çox ölkəsində olmuşam. Belə özəmətli Qız qalası görməmi-şəm» və s. Bu o deməkdir ki, Qız qalası müəyyən psixi proseslər şəklində turistlərin başında əks olunur. Qarşıya sual çıxır: psixi inikasın (bizim misalımızda turistlərdə Qız qalası haqqında yaranan 14 təəssüratın) məzmununu nə təşkil edir? Bu sualın cavabı aydındır: turistlərdə yaranmış təəssüratın məzmununu Qız qalası abidəsi təş-kil edir. Əgər bu faktı ümumiləşdirsək, aşağıdakı nəticəni çıxara bilərik: psixi inikasın məzmununu obyektiv aləm təşkil edir. Lakin biz bu prosesi birtərəfli şəkildə təhlil etsək (A - V-yə təsir edir), inikasm məzmununu (yəni A-dan asılı olan cəhətləri) onun forma-sından (yəni V-dən asılı olan cəhətlərdən) təcrid etmiş olarıq.

Yenə də yuxarıdakı misala qayıdaq: tutaq ki, turistlərdən biri riyaziyy. , rüəllimi, o birisi isə memardır. Görəsən, Qız qalasına baxarkən onların hər ikisində eyni təəssürat yaranacaqmı? Şübhə-siz ki, memar xüsusi biliklərə malik olduğu üçün Qız qalası abidə-sində riyaziyyat müəllimindən çox şey görəcək, çox xüsusiyyət fərqləndirəcəkdir. Biz psixi inikasın xüsusiyyətlərini təhlil edərkən, bu cəhəti necə nəzərə ala bilərik?

Psixologiyada tanış olduğunuz faktı ifadə etmək üçün subyekt anlayışından istifadə olunur. Subyekt dedikdə obyektiv aləmi dərk edən və dəyişən insan nəzərdə tutulur. İnsan özünün həyat fəaliyyət-yoti prosesində subyekt kimi formalaşır və inkişaf edir. İnsanın hə-yat fəaliyyətinin əmək, idrak və ünsiyyət kimi müxtəlif sahələri vardır. Bu mənada psixologiyada insan əmək, idrak və ünsiyyət subyektini kimi öyrənilir. İnsanın iş gördüyü müxtəlif cisimlərlə, yəni obyektlərlə qarşılıqlı əlaqəsi nəzərdən keçirildikdə subyekt anlayışından istifadə olunur və bu əlaqə subyekt (S) və ob-yekt (O) əlaqəsi kimi təhlil olunur.

Gəlin, indi də «subyektiv inikas» ifadəsinə diqqət yetirək. «Subyektiv» sözü «subyekt» sözündən əmələ gəlmişdir. Onun psixoloji mənası aydındır: obyektiv aləm kimin başında əks olunur? -Subyektin. Məsələnin mahiyyəti ondan ibarətdir ki, psixi inikas mexaniki inikasdən (güzgü misalını xatırlayın) köklü surətdə fərqlənir: mexaniki inikasdən fərqli olaraq obyektiv aləm insanın başında əks olunur, həyat fəaliyyəti subyektini kimi onun bütün özü-nəməxsus insani xüsusiyyətləri - tələbatları, maraqları, həyal möv-qeyi və s. psixi inikas proseslərində bu və ya digər dərəcədə təza-hür edir. Bu o deməkdir ki, p s i x i k a o b y e k t i v a l ə - m i n s u b y e k t i v i n i k a s ı d ı r .

Subyektivlik psixikanın ümumi xarakteristikasıdır. Deməli, psixi inikasin subyektiv xarakter daşdığını qcyd **edende**, onun məzmunu (psixikanın mozmununu obyektiv alom təşkil edir) deyil, cərəyan etmə forması nəzərdə tutulur.

Beləliklə, aydın olur ki, 1) psixika beynin xassəsidir; 2) psixika obyektiv aləmin subyektiv inikasıdır.

Bu iki müddəə bir-birilo üzvi şəkildə bağlıdır. Onları birlikdə aşağıdakı kimi ifadə edə bilərik: `p s i x i k a b e y i n d ə o b y e k t i v a l o m i n s u b y e k t i v s u r ə t i k i m i ə m ə l ə g ə l i r .`

Gəlin, indi də yuxarıda tanış olduğumuz sadə tərif (psixologi-ya-psixika haqqında elmdir) bu baxımdan nəzərdən keçirib dəqiq-ləşdirək. Onda aşağıdakı tərif alınır: psixologiya beyində obyektiv alomin subyektiv suroti kimi əmələ gələn psixika haqqında elmdir.

Bu tərif birinciyə nisbətən dəqiqdir, lakin biz onu hələ osas torif kimi qəbul edə bilmirik. Nə üçün? Tanış olduğumuz tərifdə psixikanın mahiyyəti dəqiq ifadə olunsa da, psixologiyanın predmeti ümumi şəkildə qeyd edilir. Qarşıya haqlı olaraq sual çıxır: psixologiya psixikanın hansı cəhətlərini öyrənir? Bu məsələni ay-dınlaşdırmaq. Tutaq ki, auditoriyanın qapısını kimsə qəfildən açdı. Bu zaman bəzi tələbələr diqqəti asanlıqla yayınır. Onlar qapını açan adama baxırlar. Yaxud qız sevdidi oğlanı görəndə utanır: ya-naqları qızarır, çəşir, sözləri aydın tələfmiz edə bilmir... Bunlardan hər biri ayn-aynlıqda psixoloji fakt hesab olunur. Hər hansı bir elm, necə deyərlər, faktsız, fakt yığmadan yaşaya bilməz. Lakin, bununla belə, qeyd etmək lazımdır ki, elm üçün bütün faktlar eyni dorocodə ohomiyyotli deyildir. Elm öyrənilən hadisələrin mahiy-yətinə nüfuz etmək imkanı verən faktlarla əməliyyat aparır. Psixologiya elmində psixi həyatı keyfiyyət və kəmiyyət cəhətdən xarak-terizə edən yüzlərlə faktlar müəyyən edilmişdir. Deməli, psixoloji faktı biz hom keyfiyyət, hom də kəmiyyət baxımmdan xarakterizə edə bilərik. Yuxarıdakı misalı xatırlayaq: tutaq ki, qapı açılarkon tələbələrədən A və B-nin diqqəti yayındı. A bir saniyə qapıdakı adama baxıb mühazirə dəftərindəki yarımçıq qalmış cümləni davam etdirməyə başladı. B isə, necə deyərlər, işini-gücünü buraxıb xey-li müddət (məsələn, 10 saniyə) həmin adama baxdı. A-nın diqqəti-nin 1 saniyə, B-nin diqqətinin isə 10 saniyə yayınması müvafiq psixoloji faktın kəmiyyət xarakteristikasıdır. Lakin təsəvvür etdiyimiz psixoloji faktlar keyfiyyət cəhətdən də bir-birindən fərqlənirlər: məsələn, A-nın diqqəti ani yayınsa da, o, özününəzarətlə müşayiət olunur. B-də isə diqqətin nəzarət funksiyası zəif olduğuna görə o, mühazirə şəraitində asanlıqla başqa cismə yönəlir. Bu, haqqında danışdığımız psixi faktın keyfiyyət xarakteristikasıdır.

Göründüyü kimi, psixoloji faktı kəmiyyət cəhətdən xarakteri-zo edondo, adətən, insanın hər hansı bir qıcığa ncə milli saniyə ər-zində cavab verdiyini,

bu və ya digər əməliyyatı neçə saniyə ərzində icra etdiyini, neçə səhvə yol verdiyini və s. nəzərə alırlar. Əgər biz hər hansı bir psixi prosesin xüsusiyyətlərini aydınlaşdırınqsa, bu, psixi faktın keyfiyyət xarakteristikasını əks etdirir.

Psixoloji faktın müəyyən olunmasının əhəmiyyəti böyükdür. Əbəs yerə demirlər ki, fakt alimin qanadıdır. Lakin bununla yana-şı, psixoloji fakt no qədər mənalı olursa-olsun, elm təkcə onları təs-bit və təsvir etməklə məhdudlaşa bilməz. Elm onları izah etməli-dir. Fikrimizi korrektura sınağı adlanan metodika ilə apanılmış bir tədqiqatın materiallarına əsasən aydınlaşdıraraq.

Tədqiqat 12 yaşlı normal və oliqofren (yunanca - oliqoş - az, phren - ağıl sözlərindən əmələ gəlib ağıldankəm deməkdir) uşaq-lar üzərində beş seriyada aparılmışdır.

Birinci scriyada uşaqlara motbəədə çap olunmuş bir səhifəlik mətn verilmişdi. Mətn monasız «sözlərdən» ibarət idi. Uşaqlara mətni oxumaq təklif olunmuşdu: onlar hər dəqiqədən bir siqnal və-riləndə, həmin saniyədə baxdığı «s» və «v» hərflərinin üstündə işarə qoymalı idilər.

Tədqiqatın nəticəsində məlum oldu ki, oliqofrenlər nəzərdən keçirilən sətirlərin miqdarına görə normal uşaqlardan gcri qalır və daha çox səhvə yol verirlər.

Tədqiqatın ikinci seriyasında uşaqlara mənalı mətn - kiçik he-kayə verildi. Onlara birinci scriyada olduğu kimi, mətni nəzərdən keçirmək və siqnal verildikdə «s» və «v» hərfləri üzərinə işarə qoymaq tapşırıldı.

İlk baxışda nə qədər təəccüblü görünso də bu zaman əks notice alındı. Normal uşaqlar cox, oliqofrenlər isə nisbətən az səhvə yol vermişdilər. Sonrakı tədqiqatlarda (111, IV və V seriyalar) da eyni nəticə alındı.

Aydın məsələdir ki, belə ziddiyyətli psixoloji faktları öz-özlü-yündə təsvir etməklə, onların mahiyyətini aydınlaşdırmaq mümkün deyildir.

Hər bir clmin, o cümlədən psixologiya clminin başlıca moqsə-di öyrəndiyi proses və hadisələrin tabe olduğu obyektiv qanunları müəyyən etməkdən, açmaqdan ibarətdir. Hər hansı bir BИK sahəsi ancaq bu zaman əsl elmə çevrilir.

Psixoloji faktlar qanunauyğun xarakter daşıyır, müvafiq şərait

olduqda onlar hər dəfo zəruri surətdə müşahidə etdikləri qanunları tədqiqatı harada və hansı uşaqlarla aparsaq, eyni nəticələrə nail oluruq. Bu, birinci növbədə, onunla bağlıdır ki, normal mətni oxumaqdan saxlaya bilmir: onlar mətnin mənasını qoruya bilmirlər. verdikləri üçün diqqətləri yayınır və daha çox səhvə yol açır. Halbuki oliqofren uşaqlar onlara verilən təlimata kifayət qədər əməl edir, təcrübənin gedişində mətnin (hekayənin) məzmununu qoruyub saxlaya bilmir və buna görə də normal uşaqlara nisbətən az şeylər öyrədir. verirlər.

* LP₁[^]

Psixi həyatın elmi təhlili psixi faktların öyrənilməsini, onların əmələ gəlməsi, formalaşması, qanunauyğunluqlarının, başqa sözlə, tabe olduqları psixoloji qanunların müəyyən olunma-sını nəzərdə tutur.

Kəşf olunmuş və dəqiq formulə edilmiş psixoloji qanunlar elmi nəzəriyyənin «nüvəsini» təşkil edir. Psixi hadisələri müəyyən müha-kimələr və hesablamalar yolu ilə bu və ya digər psixi hadisənin in-kişaf meylini qabaqcadan müəyyən etmək, qarşılıqlı əlaqə-sini aydınlaşdırmaq və bu əsasda da həm nəzəri. həm də praktik məsələlərin həlli yolunu tapmaq.

Psixi fəaliyyətin m e x a n i z m l ə r i n i n öyrənilməsi də mühüm məsələlərdən biridir. Bu qanunauyğunluqları haqqındakı biliklər öz-özlüyündə hələ bu məsələni aydınlaşdırmaq imkanı vermir. Hələlik psixi həyatın qanunauyğunluq-larını təhlil edərkən istər-istəməz onun mexanizmlərinin aydınlaş-dırılması zərurəti yaranır.

Psixi fəaliyyətin mexanizmləri bu və ya digər psixi prosesi hə-yata keçirən konkret anatomik-fizioloji proseslərlə bağlıdır. Təsədüfi deyildir ki, bu məlumi məsələ ilə uzun müddət fizioloqlar məşğul olmuşlar. Lakin onların fizioloji tədqiqatları öz məntiqinə görə müəyyən psixoloji məsələlərin həllini nəzərdə tutmırdı.

Elmi-texniki tərəqqi dövründə müxtəlif elmlərin, xüsusilə bio-fizika, biologiya, nevrologiya, kibernetika və s. inkişafı ilə əlaqədar olaraq psixi fəaliyyətin mexanizmlərinin öyrənilməsi sahəsində dövrümüzün mühüm məsələlərindən biri var. Bu şəraitdə psixi fəaliyyətin mexanizmləri məsələsi ilə bilavasitə psixoloqların məşğul olması zərurəti yaranır. Psixi inkişafı baxımından bu tamamilə qanunauyğun hal idi: psixi fəaliyyətin mexanizmləri məsələsinin müxtəlif aspektləri öyrənilməsi bir şəraitdə onların sayını birləşdirmək lazım idi. Müasir psixologiya bu məsələyə bö-yük önəm verir. Psixi elmlərlə (fiziologiya, biofizika, bio-kimya, kibernetika və s. ilə) birlikdə psixi fəaliyyətin mexanizmlə-rini öyrənmək zamanlar psixologiya, təbabət (nevrologiya, neyrokorreksiya) və fiziologiyanın həddlərində psixologiya və psixiologiya - neyropsixologiya əmələ gəlmişdir. Neyropsixologiya baş beynin lokal zədələnmələrinə aid materialların funksiyaların beyin mexanizmlərini öyrənir.

Deməli, p s i x o l o g i y a b i r e l m k i m i p s i x i - k a n ı n f a l i y ət i n i a n u n a u y ğ u n l u q l a r ı n ı v o m e x a n i z m l ər i n i ö y r ə n i r .

Biz bu cəhəti nəzərə alsaq psixologiya elminə daha dəqiq tərif verə bilərik: P s i x o l o g i y a b e y i n d o o b y e k t i v a l o m i n s u b y e k t i v s u r o t i k i m i f a k t l a r ı n ı ö y r ə n i r . I o n p s i x i k a n ı n f a k t l a r ı , q a n u n a u y ğ u n - l u q l a r ı n ı v o m e x a n i z m l ər i h a q q ı n d a e l m d i r .

Bu tərifdə nəzəri əhəmiyyətə malik olan üç mühüm sual özü-nün aydın ifadəsini tapmışdır.

- 1- ci sual. Psixologiya nə haqda elmdir? Cavab: Psixologiya psixika haqqında elmdir.
- 2- ci sual. Psixika nədir?

Canlı orqanizmin - bitki və heyvanların biotik (bioloji cohot-dən əhomiiyyətli) təsirlərə cavab vermə qabiliyyətinə q ı c ı q -1 a n m a deyilir. Qıcıqlanma elementar fonnada hələ birhüceyrə-li orqanizmdə özünü göstərir: onlar mühitin təsirinə seçici səciyyə daşıyan hərəkətlə cavab verirlər.

Mühitin təsirinə seçici surətdə cavab vermək nə deməkdir? Tutaq ki, xarici aləm canlı orqanizmə biotik və abiotik (bioloji cə-hətdən əhəmiyyətsiz və ya zərərli) təsir göstərə bilər. Birinci hal-da canlı orqanizm qıcığa yaxınlaşır, ikinci halda isə ondan uzaqlaşır. Bunu başa düşmək üçün, gələn, cansız təbiətdə inikasın xüsusiyyətlərini yada salaq.

Cansız təbiətdə inikas yalnız xarici təsirlərin giciyi və xarakterindən asılıdır. Məsələn, qayaların aşılmasını xatırlaym: dəniz tərəfindən yuyulan qaya suya müəyyən müqavimət göstərir - dalğalar qayaya dəyib parçalanır, lakin tədricən qaya da dağılır. Can-sız təbiətdəki inikasın bütün formalarında biz bu xüsusiyyəti görə bilirik. Halbuki canlı materiyada inikas keyfiyyətə yeni xüsusiyyətlər kəsb edir. O, yalnız xarici təsirlərin gücü və xarakterindən deyil, həm də orqanizmin d a x i l i v o z i y y ə t i n d ə n (tutaq ki, ac və tox olmasından) asılı olur. O, acdırsa, qidaya yaxınlaşır, toxdursa, yerindən tərpənmir və ya ondan müxtəlif formalarda uzaqlaşır. Bu o deməkdir ki. hər bir canlı orqanizm bütün xarici qıcıqlara seçici (foal) münasibət bəsləyir. onda y e n i x a s s ə - ö z ü n ü t ə n z i m e t m o x a s s ə s i nəzərə çarpır. Başqa sözlə, bioloji inikas Ö7ünün ilk sadə formalarından başlayaraq foal xarakter daşıyır.

Təkamül prosesində heyvanlarda qıcıqlanmanın yeni fonnası -h ə s s a s 1 ı q meydana çıxır. Heyvan biotik təsirləri daha adek-vat surətdə, məsələn, iyino, rənginə və ya formasına görə fərqləndirməyə başlayır. Bu, artıq sadə fonnada duyğunun əmələ gəlməsi deməkdir.

Beləliklə, uzunmüddətli təkamül prosesində psixika əmələ gəlir və tədricən, o, müxtəlif formalarda - duyğu, qavrayış, hafizə və s. psixi proseslər kimi təzahür etməyə başlayır.

Psixikanın f i l o g e n e z d o (yunanca phule - növ, genesis - doğulma, mənşə deməkdir), yəni təkamül prosesində əmələ gəl-məsi və inkişafı mürəkkəb və çoxcəhətli prosesdir. O, müxtəlif amillərlə, xüsusilə mühitin təsirləri və sinir sisteminin təkamül və inkişafı ilə bağlıdır.

Canlı orqanizmin mövcudluğu mühitin, həyat şəraitinin təsirləri ilə şərtlənir, onunla təyin olunur.

Sadə bir misal göstərək: mühidə temperatur yüksəldikdə, orqanizmin kimyəvi reaksiyalarının sürəti artır, aşağı düşdükdə isə azalır. Heyvanların hamısı eyni cür hərəkət edirmi? Şübhəsiz ki, yox. Birhüceyrəli orqanizmlər bu zaman məhv olur. Halbuki III cox isti havada xortumu ilə üstünə su çiləyir, ağacların kölgəsində giz-lonon meymun hətta özü üçün serin yer düzəldir. Bos, bu no ilə əlaqədardır?

Gələn bir məsələyə diqqət yetirək: ilk baxışda adama elə gəlir ki, eyni bir yerdə - Qızılağac qorugunda və ya Altıağac meşələrin-də yaşayan müxtəlif heyvanların mühiti eynidir. Halbuki heyvanların r-ın növündən, cinsindən, inkişaf səviyyəsindən asılı olaraq eyni bir qıcıq birini üçün biotik əhəmiyyət kəsb edir, o biri üçün isə tamami-lə əhəmiyyətsizdir.

Biz onların həyat şəraitində ciddi fərqlərə rast gəlirik. Bu, birinci növbədə, ondan irəli gəlir ki, hər hansı bir qıcıq heyvanların hamısı üçün eyni dərəcədə biotik qıcıq deyildir. Tutaq ki, ət birini üçün biotik əhəmiyyət kəsb etdiyi halda, o biri üçün, tamamilə əhəmiyyətsizdir. Onların yaşayış tərzini də bir-birindən fərqlənir. Birini, məsələn, meymun ağacda yaşayır, başqasının, tutaq ki, quşların həyat tərzini isə tamam başqadır. yaxud delfin suda yaşayır. On-ların bədən quruluşunun da əhəmiyyəti az deyildir. Burada başqa amillərin də rolunu qeyd etmək olar.

Lakin heyvanların davranışının psixoloji baxımdan təhlili əsas-lı surətdə göstərir ki, heyvanın mühitə uyğunlaşması bilavasitə onun sinir sisteminin xüsusiyyətləri ilə bağlıdır.

Həyat şəraiti mürəkkəbləşdikcə, sinir sistemi daha yüksək səviyyədə inkişaf edir, sinir sistemi inkişaf etdikcə, heyvanın mühit-lə əlaqəsi genişlənir, mürəkkəbləşir.

"Sinir sistemi də tokamül prosesinin möhsuludur. Onun aşağıda-kı növlərini fərqləndirirlər: a) torvari, yaxud sığın sinir sistemi, b) duyğun sinir sistemi, v) borulu sinir sistemi (şəkil 3 a, b).

T o r v a r i s i n i r s i s t e m i on bəzi sinir sistemidir. Hidropoliplordə, meduzalarda və s. sinir hüceyrələri bədənini sothi-nə tor şəklində sopolənərək bir-biri ilə çıxıntılar vasitəsilə birləşir. Hər hansı bir sinir hüceyrəsində əmələ gələn oyanma bütün hüceyrələrə yayılır və təsir edən qıcığa hidropolip və ya meduza bütün bədənini yığmaqla cavab verir.

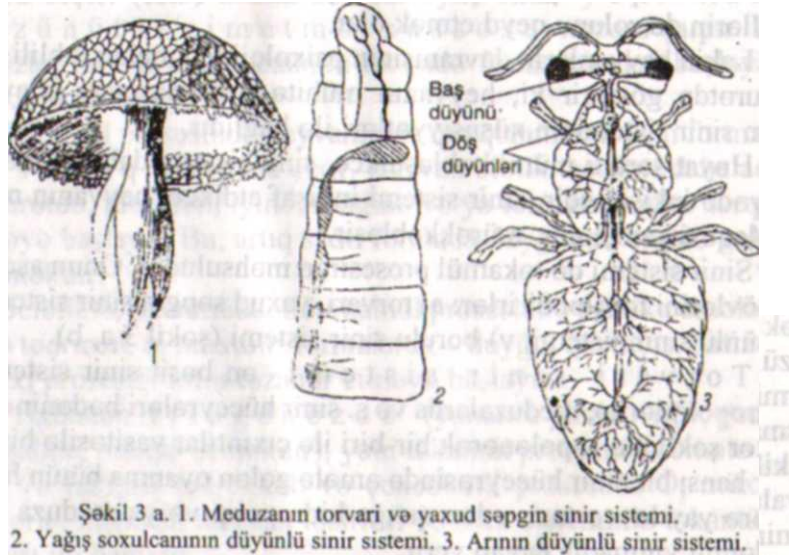
Torvari sinir sistemindən fərqli olaraq d ü y ü n l ü s i n i r s i s t e m i n d o sinir hüceyrələri qruplaşır, mərkəzi duyğunlar əmələ gəlir: sinir hüceyrələri əsas etibarilə heyvanın mühitlə daha çox təmasda olan baş hissəsində toplaşır və sinir sisteminin aşağı ətraf hissələri yuxarı mərkəzi hissələrə təbə vəziyyətdə olur.

Soxulcanların, həşəratların və s. sinir sistemi duyğun sinir sistemi misal ola bilər.

Duyğun sinir sistemi daha çox qıcıq qəbul etməyə və işləmə-yə imkan yaradır: baş duyğun müxtəlif qıcıqları qəbul edir və təhlil-dən keçirir. Meduzalara nisbətən soxulcanların və həşəratların davranışını daha da mürəkkəbləşir.

Borulu sinir sistemi ali sinir sistemi tipidir. O, burada yığılən sinir hüceyrələrinin birləşməsindən ibarətdir (məsələn, xordalılar-da). Təkamül nəticəsində onurğalılarda onurğa beyni (həmirlik) və baş beyni (beyin) - mərkəzi sinir sistemi meydana gəlmiş və inkişaf etmişdir. Sinir sisteminin

inkişafı ilə yanaşı olaraq heyvanlar-da hiss üzvləri də inkişaf edir və təkmilləşir. Sinir sisteminin və re-septorların inkişafından asılı olaraq psixi inikas forması da mürək-kəbloşir. Heyvanlarda yeni psixi funksiyalar meydana gəlir və tə-kamülün nisbətən aşağı mərhələsində özünü göstərən psixi funksiyalar (duygular, qavrayış, hafizə və s.) təkmilləşir. Sinir sistemi nə qədər mürəkkəbdirsə, psixika da bir o qədər təkmilləşmiş olur.

Baş beyin inkişafı onurğalı-ların təkamülündə xüsusi əhəmiyyətə malikdir (bax: şəkil 4 və 5).

Baş beyində müxtəlif funksiyaları yerinə yetirən lokallaşdırılmış müəyyən sahələrdə yer tutan mərkəzlər yaranır.

Bu mərkəzlər xüsusi sinir törəmələri - assosiasiya zonaları vasitəsilə qarşılıqlı əlaqəyə girir. Heyvan nə qədər yüksək inkişaf etmiş olarsa, həmin zonalar bir o qədər təkmilləşmiş olur. Mərkəzi sinir sisteminə malik heyvanlar mühtin təsirlərini daha adekvat şəkildə əks etdirirlər. Yüksək sürətdə toşəkkül etmiş heyvanlarda sinir fəaliyyətinin əsas fondunu şərti reflekslərin məcmusu təşkil edir.

Şəkil 3.b. İnsanın sinir sistemi. 1. Baş beyin. 2. Onurğa beyin. 3. Mühiti sinir sistemi.

Beləliklə, aydın olur ki, psixi funksiyalar heyvanın yaşayış şəraitindən və sinir sisteminin xüsusiyyətlərindən asılı olaraq inkişaf edir. Bəs, bu xüsusiyyətlər onları davranışında necə əks olundur?

Torvari sinir sisteminə malik olan heyvanlar mühitin təsirlərinə əsasən tropizmlər formasında re-aksiya göstərirlər. Düyünlü sinir sistemi səviyyəsində heyvanların davranışında tropizmlər müşahidə olunsa da, əsas yeri instinktiv davranış forması və ya instinktlər tutur. Onların davranışında vərdişlər də özünəməxsus rol oynamağa başlayır. Borulu sinir sistemi səviyyəsində isə qeyd olunan davranış formaları ilə yanaşı intellektual davranışa rast gəlirik.

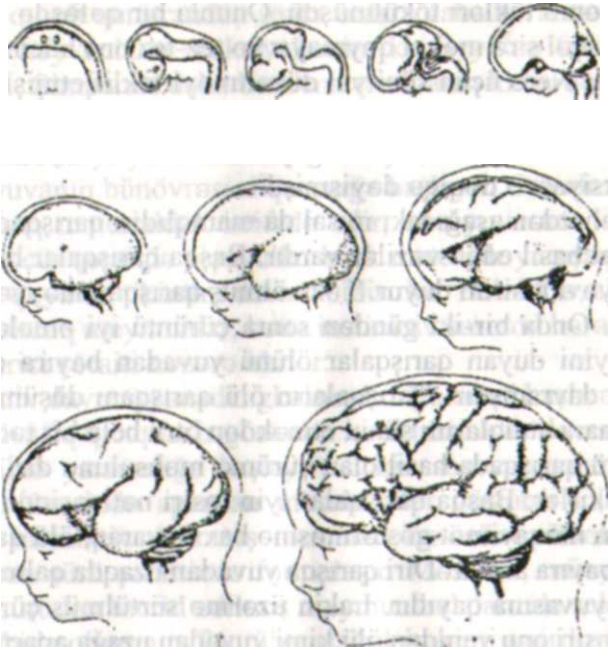
Tropizmlər nədir? Onları necə təzahür edirlər?

Tropizm (yunanca tropos - dönmək, istiqamət deməkdir) termini ilk dəfə bitkilərin günəşə doğru hərəkətlərini təsvir et-

mək məqsodilə işlədilmişdir. (Azərbaycan dilində «günəbaxan» sözü bu cəhətdən maraqlıdır.) Fransız psixologiyasında tropizm termininin sinonimi kimi «taksis» (yunanca taxis - qayda, uyğun-laşma deməkdir) terminindən istifadə olunur. Bizim ədəbiyyatda bitkilərin müvafiq reaksiyaları daha çox tropizm, heyvanların reaksiyaları isə taksis sözlərilə ifadə olunur. Bəzən həmin sözlərdən si-nonim sözlər kimi də istifadə olunur.

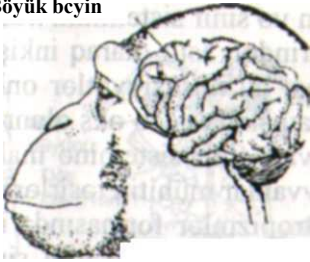
Tropizm və ya taksisin iki mərhələsini fərqləndirirlər, birinci mərhələdə canlı orqanizm müvafiq qıcıq (ışq, kimyəvi, mexaniki və s.) istiqamətinə yönəlir, ikinci mərhələdə həmin istiqamətdə yerini doyışır. Ali heyvanlarda hafizənin inkişafı zamanında mne-motaksis (yunanca mnemotaxis - yadda saxlamaq deməkdir) müşahidə olunur: heyvan müəyyən ərazidə davranış üçün mühüm olan oriyentirləri yadında saxlayır. Heyvanın inkişaf səviyyəsindən asılı olaraq tropizm və ya taksis müxtəlif formalarda özünü göstərir.

İ n s t i n k t i v (latınca - instinktus - oyanma deməkdir) genetik cəhətdən tropizmlərlə bağlı olsa da, mahiyyət etibarilə yeni davranış forması kimi meydana çıxır. İnstinkt termini müxtəlif vaxtlarda müxtəlif məzmun ifadə etmişdir. Bir sıra hallarda şüurun əksini təşkil edən halları, bəzən insanın

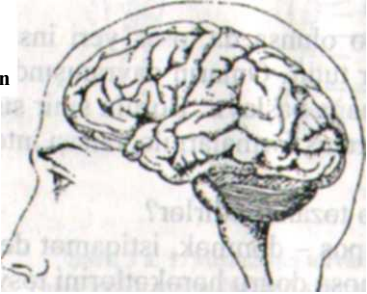
Şəkil 5. Embriional mərhələlərdə beyin inkişafı.

Şimpanze
Böyük beyin

Böyük beyin

İnsan

Şəkil 4. Baş beyin böyük yarımkürələri mərkəzi sinir sisteminin ən müəssis və ali şöbəsidir. O, məməli heyvanlarda çox inkişaf etmiş, insanda isə on yüksək səviyyəyə çatmışdır. Böyük yarımkürələrin orta həcmi insanabənzər məməlilərdə 600 sm³ olduğu halda, insanda 1400 sm³-dir.

«düşünməmiş», «impul-

Pişik

Böyük beyin

siv» hərəkətlərini, insan psixikasında «heyvani cəhətləri», bəzən isə mürəkkəb şərtsiz refleksləri ifadə etmək üçün instinkt terminin-dən istifadə olunmuşdur. Müasir psixologiyada terminin mənası dəqiqləşmişdir; o, elmi termin kimi «genetik cəhətdən təsbit olunmuş», «irşən möhkəmlənmiş», «anadangəlmə davranış» mənasını ifadə edir.

İnstinktiv davranış forması zəncirvari xarakter daşıyır: o, hər hansı bir qıcığın (iy, səs, duruş, dəri reaksiyaları, rəng və s.) təsiri ilə əmələ gəlir və ardıcıl şəkildə davam edir. Müxtəlif hallarda hö-rümçüyün tor toxumasını, bal anasının şan qayırmasını müşahidə et-səniz, bunu asanlıqla müəyyən edə bilərsiniz. İlk baxışdan bu hərəkətlər məqsəduyğun hərəkətlərə bənzəyir, əslində isə belə deyildir. Aşağıdakı misallar bu sahədən səciyyəvidir: - oğor bal üçün nəzərdə tutulmuş şanın arxa tərəfini kəssək, arı yarasız şana müvafiq miqdarda bal doldurur və balın o biri tərəfdən axmasına bax-mayaraq şanın üzünü mumla süvayır.

Zooparkda saxlanan Nero adlı şirə bədbəxlik üzvenmişdi: xəş-

təlikdən sonra tükləri tökülmüşdü. Onunla bir qəfəsdə qalan digər vəhşilər keçəl şirə məhəl qoymayı və tez-tez ona hücum edərdilər. Psixoloqlar Nero üçün süni yal düzəltməyi təklif etmişlər. Şir tək-lifin onun xeyrinə olduğunu hiss edibmiş kimi parikin geydirilmə-sinə mane olmamışdır. Pariki geydirəndən sonra şirlərin Neroya qarşı reaksiyası o dərəcə dəyişmişdir.

Bu cəhətdən aşağıdakı misal da maraqlıdır: qanşqada feromon adlı ifrazat hasil edən vəzilər vardır. Başqa qanşqalar bu feromon-ların kimyəvi təsirini duyur. Tozə ölmüş qanşqa müəyyən feromon ifraz edir. Onda bir-iki gündən sonra çürüntü iyi əmələ gəlir. Bu çürüntü iyini duyan qanşqalar ölünü yuvadan bayıra çıxarır. Bu instinktiv davranışdır. Qanşqaların ölü qanşqanı düşünmədən yuvadan kənara atdıqlarını sübut etməkdən ötrü belə bir təcrübə apar-mışlar: ölü qanşqada hasil olan çürümə maddəsini diri qarışqanın üstünə çəkirlər. Başqa qanşqalar iyni təsirini nəticəsində diri qarış-qanı, onun müqavimət göstərməsinə baxmayaraq, ölü qarışqa kimi yuvadan bayıra atırlar. Diri qarışqa yuvadan uzaqda qalmayı və yə-nidən öz yuvasına qayıdır. Lakin üzərinə sürülmüş çürüntü məh-sulun təsirini onu yenidən ölü kimi yuvadan uzağa aparmağa vadar edir. Diri «meyitin» yuvadan uzağa daşınması şəkildə olan belə instinktiv hərəkət təcrübəni aparən şəxs tərəfindən qarışqanın üzə-rinə çəkilməş məhlul öz təsirini itirənə qədər davam edir.

Instinktiv davranış formalarına heyvanların hamısında geniş təsadüf olunur. İnkişaf etmiş heyvanlarda onlar daha mürəkkəb xarakter daşıyır. Məsələn, yaşlı ali meymunlarda instinktiv davranış ibtidai heyvanların instinktindən əsaslı surətdə fərqlənir. Ali meymunlarda (xüsusən şimpanzədə) anadangəlmə davranış forması olan yuva tikmək instinkti mövcuddur. Tobii şəraitdə onlar budaq-larda yuva qururlar. Müşahidələr göstərir ki, meymunların yuva qurmaları onların materialı seçərkən praktik təhlildən istifadə et-mələrinə, yəni onları yararlılığına görə ayırmalarına səbəb olur. Tədqiqatın gedişi prosesində meymunların quruculuq «fəaliyyəti» gəmiricilərin (siçovulun) yuva qurması ilə müqayisə edilmişdir. Müxtəlif bərkliyə malik olan materialdan, məsələn, ağac budağından və kağızdan həm şimpanze, həm də siçovul eyni tipli yuva qururlar: yuvanın əsasını nisbətən bərk materialdan, iç səthini isə daha yumşaq materialdan düzəldirlər. Əgər şimpanzəyə və siçovula yalnız yumşaq material versək, onlar homin materialdan yuva qur-mağa başlayırlar. Əgər heyvanlar əvvəlcə toqdim olunmuş materi-

26 aldan yuva qurub qurtarandan sonra onlara daha bərk material ver-sək, dərhal heyvanların reaksiyalarının keyfiyyətə fərqli olduğu aşkara çıxar.

Şimpanze daha bərk materialı alan kimi, dərhal yuva-nı yenidən qurmağa başlayır. Əlinin bir hərəkəti ilə o, yumşaq materialdan düzəltdiyi yuvanı kənara itələyir, bərk materialı götürür və ondan yuvanın bünövrəsini qurmağa başlayır.

O, yalnız bundan sonra yumşaq materialdan istifadə edir, onu yuvasının içərisinə» döşəyir. Bu cür şəraitdə siçovullar bərk materialı yumşaq materia-lın

üzərinə qoyaraq tikintini davam etdirirlər. Beləliklə, siçovullar-dan fərqli olaraq meymunlar, hətta instinktiv surətdə hərəkət edən-də belə, xarici şəraiti nəzərə alırlar.

Instinktiv davranış anadangəlmədir. Bu onun başlıca xüsusiyyəti-dir. Müvafiq qıcıq təsir göstərən kimi instinktiv davranış da bir növ öz-özünə yaranmağa başlayır. Lakin son zamanlar xüsusilə meymunlar üzərində aparılan müşahidələr göstərdi ki, nisbətən mürəkkəb instinktiv davranış formaları öz-özünə əmələ gəlmir. Onlar əsasən sürü şəraitində formalaşır. Məsələn, müəyyən edil-mişdir ki, sürüdən təcrid edilmiş meymun balalarında seksual davranış müşahidə olunmur. Təcrübə aşağıdakı kimi aparılmışdır: üzə-rində təcrübə aparılan cavan meymunlardan hər biri ayrıca qəfəsə salınmışdır. Onlar bir-birini görsə və eşitsə də, bir-biri ilə fiziki ün-siyyəyə girmək imkanından məhrum idilər, başqa sözlə, seksual oyunların baş verməsi imkanı aradan qaldırılmışdı. Müəyyən vaxt keçdikdən sonra tədqiqatçılar homin meymunlardan nəsil almaq məqsədilə onları bir yerdə buraxanda molum oldu ki, seksual davranış formalaşması bilavasitə qrup effekti ilə şərtlənir.

Başqa tədqiqatlar da bu nəticəni sübut edir. Q. F. Xarlou təzə doğulmuş Masasas rhesus növlü meymunların analarından ayrıl-b on-ları fərdi qəfəslərdə saxladı. Qəfəslərə yan-yana iki cansız ana mo-deli qoyulmuşdu. Onlardan hər ikisinin «bədən»i tor-tor məftildən hazırlanmışdı. Lakin birincidən fərqli olaraq ikincinin üstünə tüklü parça çəkilməmişdi. Birinci ananın şərti surətdə «məftil ana», ikincini isə «parca ana» adlandıraq. Onların arasında bir fərq də var idi: «məftil ana»nın əmzیکləri var idi: meymunları həmin əmzیکlər və-sitəsilə yedirdirdilər (şəkil 6).

Təcrübələrin gedişində maraqlı nəticələr alındı: meymun bala-ları öz günlərinin çoxunu «parca ananın» yanında keçirirdilər, ona daha çox sığınır, onu daha çox əzizləyirdilər. Bu göstərir ki, ana ilə bala arasında rabitələrin yaranmasında cismani təmas daha böyük

27 əhəmiyyətə malikdir, aclığın əhəmiyyəti isə nisbətən azdır (məftil ananın əmzیکləri olsa da, meymun balaları ona çox vaxt yaxın get-mirdilər). Meymun balalarına qəfildən tanış olmayan hər hansı bir əşya göstərdikdə də, onlar adətən «parca ananın» yanına qaçırdılar (şəkil 7).

Xarlou eksperimentləri müxtəlif variantlarda təşkil edirdi. On-lardan bəziləri ilə tanış olaq. Eksperimentin bir variantında meymun balası 180 gün «parca ananın» yanında bəslənildikdən sonra onu 90 gün tək saxlayırlar. 90 gündən sonra meymun balasını «parca ananın» yanına buraxırlar; o, ilk vaxtlarda olduğu kimi, «parca anaya» sığınmağa, onu tumarlamağa, yalamağa

başlayır. Deməli, 90 gün meymunla «parca ana» arasında əvvəllər yaranmış cmosio-nal rabitələri poza bilməmişdir.

Eksperimentin başqa bir variantı: meymun balalarını 3 qrupa -A. B və V qruplarına böldülər.

A qrupunda meymun balalarını 180 gün tok (anasız) saxladılar, sonra isə onlara ümumi «idman meydançasında» başqa meymunlar-la oynamaq imkanı verildilər.

B qrupunda meymun balaları 180 gün «parca ananın» yanında saxlanıldı, onları yalnız bundan sonra başqa meymun balalarının yanına buraxdılar.

V qrupunda da meymun balaları «parca ananın» yanında saxlanılırdı. Lakin onlara ovdondən eyni vaxtda başqa meymun balaları ilə birlikdə oynamaq üçün şərait yaradılmışdı.

Eksperimentin nəticələri göstərdi ki, meymunun başqa meymunlardan təcrid edilməsi nəticəsində onların davranışında dəyişikliklər əmələ gəlir. A qrupundan olanlar başqa meymun balaları ilə oynamır, onlarla əlaqə saxlamırlar. Hətta onların «parca ana» ilə oyunu belə, başqa qruplardakı meymunların öz anaları ilə oyunun-dən seçilirdi. B qrupundakı meymun balaları hətta «parca ananın» yanında büzüşüb künco sığınırldılar. Halbuki V qrupuna daxil edilmiş meymunlar başqa meymun balaları ilə asanlıqla əlaqəyə girir, birgə oyunlarda sorbət iştirak edirdilər.

Xarlou meymun balaları üzərində müşahidələrini 11/un müddət davam etdirmişdir. O, müəyyən etmişdir ki, B qrupuna daxil edilmiş **meymun** balalarının seksual davranışında sonralar ciddi pozğunluqlar əmələ gəlir. Onlar, hətta ana olduqda belə, öz balalarına «ana kimi» yanaşırlar: ya öz balaları ilə ümumiyyətlə maraqlanmırlar, ya da onları vurur, ümitsiz halda ona sığınmaq istəyən bə-

28 lasını özündən uzaqlaşdırır. Halbuki V qrupuna daxil edilmiş meymun balaları böyüyəndən sonra özlərini normal surətdə aparırlar.

Bundan başqa, son zamanlar aparılmış tədqiqatlar nəticəsində əldə edilmiş i m p r i n t i n q faktlarının müəyyən edilməsi maraqlıdır; xüsusilə K. Lorentsin qazlarla apardığı təcrübələrin təhlili göstərdi ki, vaxtilə, tamamilə və bütünlüklə anadangəlmə, irsi, instinktiv davranışa aid edilən bir çox davranış formaları oslində həyatda qazanılmadı.

K. Lorents qaz yumurtalarını iki yerdə ayırdı, onlardan birinciləri ana qazın altına, ikinciləri isə inkubatora qoymuşdu. Yumurtadan qaz balaları çıxdıqda onların bir hissəsi ana qazla birlikdə dən ax-tarmağa başlayır, inkubator qazları isə ilk dəfə Lorentsi görür və hər yerdə onun arxasınca getməyə başlayırlar (şəkil 8).

Qaz balalarının hamısını bir yerdə yığıb üstlərini böyük bir qutu ilə örtüldü. Bir qədərədən sonra qutunu götürdülər: qaz balaları öz «valideynlərini» - ana qazı

və Lorentsi görən kimi dərhal iki yerdə ayrıldılar. Hərəsi «öz valideyninin» yanına getdi. K. Lorents bu hadisəni «imprinting» adlandırdı.

İ m p r i n t i n q (inkiliscə - imprint - hokkolma deməkdir) quş və heyvan balalarının öz həyatlarının ilk çağlarında (ilk saatlar-da və ya birinci günlərdə) bilavasitə yaxınlıqda yerləşən mütəhər-rək cisimləri təsbit etmək və yadda saxlamaq qabiliyyətinə deyilir. Müəyyən edilmişdir ki, oğər cisim (və yaxud adam) hərəkət etmir-sə, qaz onu görən kimi dayanır. Halbuki yumurtadan çıxandan sonra qaz balasının ilk dəfə gördüyü cisim hərəkət edərsə, o həmin cis-mi yanında saxlayır və onu gö-rən kimi izləməyə başlayır. Şəkil 9-da imprintinqin öyrə-nilməsi sahəsində aparılmış təcrübə təsvir olunur.

Mühit doyişkəndir. Ona tək-cə instinktiv davranış for-masında uyğunlaşma oslində mümkün deyildir. Bu zəmində də heyvanlar mühitə hom də fərdi surətdə uyğunlaşırlar. Onlar öyrənmə, eləcə də bir çox hallarda toqlid yolu ilə müxtəlif vordişlərə yiyələnir-

29
lər.

Şəkil 9. Ördək balası yumurtadan çıxandan sonra ilk dəfə hərəkət edəndə süni ana ördəyi görür və onu izləməyə başlayır. Bu imprintinqin yaranması ilə izah olunur.

Fərdi qazanılmış davranış formaları dedikdə, heyvanların yiyələndikləri vordişlər nəzərdə tutulur. Bir məsələyə diqqət edək; bu davranış forması nə üçün fərdi davranış forması adlanır? Instinktlər növə məxsusdur. Bu o deməkdir ki, eyni bir instinktiv davranış müvafiq növə məxsus olan heyvanların, məsələn, itlərin hamısında əsasən eyni xüsusiyyətlərlə təzahür edir. Halbuki vordişlər fərdi xarakter daşıyır. İki müxtəlif şəraitdə cəmi növün iki itini birində bir cür, o birində isə başqa cür vordişlər formalaşır, yəni onların formalaşması fərdi xarakter daşıyır. Lakin bundan əvvəl ol-mayaraq fərdi qazanılmış davranış formaları instinktiv davranış formaları əsasında təşəkkül edir. Bu iki davranış formaları bir-birilə o qədər qarşılıqlı

əlaqədə təzahür edirlər ki, hətta bəzən onları bir-birindən forqlondirmək çətin olur. İmprinting faktlarının müəyyən edilməsi bu baxımdan böyük əhəmiyyətə malik idi.

İntellektual davranış da genetik cəhətdən instinktiv və fərdi qazanılmış davranış formaları ilə bilavasitə bağlıdır. Bu cəhəti nəzo-rə almadan intellektual davranışı başa düşmək olmaz.

İntellektual davranış nədir? Ona nə üçün məhz «intellektual» davranış deyilir? intellektual davranışın əsasını ayn-ayrı cisimlər arasındakı mürokkəb münasibətləri oks etdirmək təşkil edir; bu zaman heyvan iki cisim arasındakı əlaqəni tapdığına görə bu davranış formasını intellektual davranış kimi xarakterizə edirlər (şəkil 10).

Akademik İ. P. Pavlovun Rəfael adlı meymunla apardığı təcrü-bələr bu sahədə klassik təcrübələr hesab olunur. Şəkil 10-da onlar-dan biri təsvir edilmişdir.

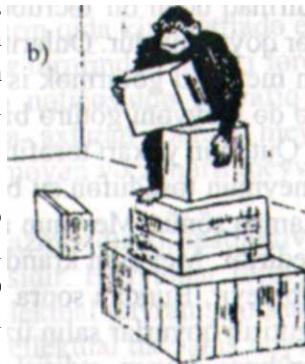
Yuxarıdan banan asılmışdır. Otağa isə bir neçə yeşik və taxta parçalan tökülmüşdür. Ac meymun bananı görən kimi atılıb-düş-məyə başlayır, yeşikləri üst-üstə yığır, lakin əli banana çatmır, bir-dən gözü taxta parçasına sataşır, məsələnin həlli yolunu tapır: taxta parçasından istifadə edib bananı götürür. Golin, təsvir etdiyimiz təcrübədə bəzi cəhətlərə diqqət edək.

Birincisi. Meymun ağacdən bir növ alət kimi istifadə etdi. intellektual davranışın mahiyyətini başa düşmək üçün bu faktın əhə-miyyəti böyükdür. Lakin onu şişirtmədən düzgün qiymətləndirmək lazımdır.

Meymunlar, adətən, qabaqcadan alət hazırlamırlar: alət onlar üçün bilavasitə iş prosesində öz-özünə meydana çıxır, tezliklə do öz əhəmiyyətini itirir. Bizim misalımızda meymun bananı götür-dükdən sonra alət kimi istifadə etdiyi ağacı dərhal tullayır, çünki

30

ağac onun üçün öz əhəmiyyətini itirir. Bu o deməkdir ki, meymunlar istifadə etdikləri alətləri qonımurlar. Başlıca cə-hətlərdən biri do ondan ibarətdir ki, onlar özlərinin təcrübəsini

Şəkil 10. Meymunun eqli davranışına aid locrö-bələr: a) meymun ağacın köməyi ilə almanı götürür. b) meymun tavandan asıl-mış meyvəni əldə etmək üçün yeşikləri üst-üstə yığır. v) meymun müvafiq nümunələrə osasən oxşar fiqurları seçir.

başqa meymun-

lara, eləcə do öz balalarına vermirlər. Əgər biz başqa bir meymunu homin soraito salsaq, bananı ağacla əldə etmək imkanını o, özü ax-tanb tapmalıdır.

İkincisi. Meymunun gözü taxta parçasına sataşanda, məsələnin həlli yolunu tapır. Alman psixoloqlarından V. Köler, K. Büler və b. bu faktı «insayt» (inkiliscə - insight - anlama, birdən başa düşmək deməkdir) termini ilə ifadə etməyə başladılar.

Onlar insayt effektini meymunlarda spəsifik insan təfəkkürü-nün əlavə) kimi qiymətləndirirdilər. Təsədüfı deyildir ki, sonralar alman psixoloqları (M. Vertheymer və K. Dunker) insayt terminin-

31 dən insan təfəkkürünün xüsusiyyətlərini təsvir etmək məqsədilə də istifadə etməyə başladılar. Meymunların intellektual hərəkətlə-ri konkret praktik təfəkkür şoklində baş verir. Bu faktlar öz-özlü-yündə təfəkkürün filogenetik köklərini başa düşmək baxımından nə qədər maraqlı olsa da, heyvanların intellektual davranışını insa-nın təfəkkürü ilə cyniləşdirmək olmaz. Biz sonrakı bölmələrdə bu-nun səbəblərini nozordən keçirəcəyik. Burada isə həmin fikri əsas-landırmaq üçün bir təcrübə ilə tanış olaq. Qutunun içərisinə mey-vələr qoyulmuşdur. Onların qarşısında isə spirt lam past yanır. Meymun meyvəni götürmək istəyir, lakin lampa olını yandırır və buna görə də meyvəni götürə bilmir.

Qutunun yuxarı tərəfində su bakı qoyulmuşdur. Təcrübə zama-nı meymun təsadüfən su bəsinin kəməsinə toxunur. Krandan su axır və lampa sönmür. Meymun meyvələri götürüb yeyir. Təcrübəni təkrar edirlər. Meymun kranda su ilə odu söndürür və meyvəni götürüb yeyir. Bundan sonra hovuzun üzərində salı düzəldirlər. Qutu-nu gətirib qoyurlar salın üzərinə. Su bakı isə əvvəlki yerində qalır. Təcrübəni davam etdirirlər. Meymun meyvələri götürmək üçün spirt lampasını söndürməlidir. O, ətrafa baxır: hovuz su ilə

doludur. Lakin meymun buna ohomiyyət vermir. O, yenə də əvvəlki su ba-kını axtarır.

Su bakından su götürmək üçün meymun salın üzorinə qoyul-muş sınıq-salxaq **кофи** ilə o tərəfə keçməlidir. O, belə də edir: meymun yanan lampanı söndürmək üçün hovuzdakı sudan deyil, yenə də, nə qədər çətin olsa da, su kranındaki sudan istifadə edir. Bu zaman o, təxminən belə «fikirləşir»: «krandakı su ilə lampanı söndürürlən», «hovuzdakı suyu içirlər» və s. Bu o deməkdir ki, meymunda su haqqında ümumiləşmiş anlayış yoxdur.

Əgər biz bu şəraitə hər hansı bir uşağı salsaq, o, başqa cür hərəkət edə: uşaq heç də «sınıq-salxaq» **кофи** ilə yığıla-yığıla o ta-ya keçməz, hovuzdakı suyun vasitəsilə odu söndürər, çünki o bilir ki, su odu söndürür, yəni onda su haqqında ümumi anlayış vardır.

intellektual davranış mürokkəb xarakter daşıyır. Meymunlar əllərinə düşən cisimləri saatlarla parçalaya, hər vasitə ilə adamları aldadıb qofəsin yanına cəlb edə, sürünən həşəratları müşahidə edə bilirlər və s. Meymunların davranışlarının bu xüsusiyyətləri onların yaşayış tərzini izah olunur. Təbii şəraitdə qida axtaran zaman meymun fasiləsiz olaraq «araşdırmaq» fəaliyyəti ilə məşğul olur.

32

Vəhşi şimpanzenin səksən bir qədər «xöroyi» vardır. Bunların ya-nısını meyvələr, dördü birini isə yafaqlar təşkil edir.

Qalanları isə toxumlar, güllər, budaqlar, köklərdən ibarət olur. Bundan başqa, şimpanze həşəratlarla da qidalanır. Nadir hallarda onların süfrələrinə kərtənkələ, kiçik gəmiricilər, hətta bozən daha böyük heyvanlar əlavə olunur. Buradan aydın olur ki, meymunlar-da bolodloşmə tədqiqat davranışının yüksək inkişafı, onların müxtəlif obyektlərə yönəlmiş «hər şeyi bilmə həvəsi» tamamilə müvafiq bioloji köklərə malikdir. Meymunların qida kimi istifadə etdikləri meyvələrin fənni və rəngləri onlar tərəfindən nəinki fərqləndirilir, hətta şərti refleksin yaranması nəticəsində müvafiq qida keyfiyyətləri ilə əlaqələndirilir. Qida axtaran zaman meymun səhsiz olaraq yeməli meyvələri yeyilməyən və zəhərli meyvələr-dən fərqləndirir.

Lakin, bununla belə, qeyd etmək lazımdır ki, instinktiv davranış heyvanların əsas davranış formasıdır. Heyvanlar fərdi qaza-nılmış davranış formalarından və intellektual davranış formaların-dan zoruri hallarda istifadə edirlər. intellektual davranış heyvanlar üçün çox vaxt potensial imkan olaraq qalır.

4. Şüur psixikanın yüksək forması kimi

Psixikanın ən yüksək səviyyəsini şüur təşkil edir. Şüur da psixika kimi beynin funksiyasıdır. Lakin şüur obyektiv aləmin insana məxsus inikasıdır, başqa sözlə, şüur, ancaq insana məxsusdur, heyvanlarda şüur yoxdur. K. Marks göstərirdi ki, mənim mühitimə mənə münasibətim mənə şüurumdur. Onun fikrincə, hər hansı münasibət mövcuddursa o, mənə üçün mövcuddur; heyvan heç nəyə münasibət bəsləmir və ümumiyyətlə «münasibət» bəsləmir, heyvan üçün onun başqalarına münasibəti münasibət kimi mövcud deyildir.

Şüurun spesifik xüsusiyyəti nədən ibarətdir? K. Marks «Kəpənək» əsərində şüurun ən başlıca xüsusiyyətini obrazlı şəkildə aşağı-kı kimi səciyyələndirirdi: «hərəkət toxucunun əməliyyatını atırladan bir əməliyyat icra edir, bal arası da mumdən şən qayır-m.ıı ilə bəzi memar adamları utandır. Lakin on pis memar da ən xı bal ansından lap əvvəldən bununla fərqlənir ki, memar hələ mumdən şən qayırmağdan əvvəl bunu öz beynində qayıdır hazırlamış olur. Əmək prosesinin sonunda alınan nəticə artıq bu prosesin əvvəlində insanın təəvvüründə, yəni ideal surətdə mövcud olur. İnsan nəinki təbiətin verdiyi şeyin formasını dəyişdirir; təbiətin verdiyi şeydə öz şüurlu məqsədini də həyata keçirir, bu məqsəd bir qanun olaraq insan fəaliyyətinin üsulunu və xarakterini müəyyən edir, insanın öz iradəsini bu məqsədə təbii etməsi tok bir hal deyil-dir. Əməyi icra edən əzələnin gərginləşdirilməsindən əlavə əməyin sorf edildiyi bütün müddət ərzində müəyyən məqsəd güdən iradə də zəruridir ki, bu da işə diqqət vənnəkdo ifadə olunur, hom do əməyin məzmunu və onun icra üsulu fəhləni nə qədər az maraqlandırırsa deməli, fəhlə öz işi və oqlı qüvvələrinin hərəkətindən ibarət olan omokdən nə qədər az zövq alırsa, homin iradə də bir o qədər dərəcədə zəruridir». Şüur obyektiv aləmin ideal inikasıdır. K. Marks şüurun mahiyyətini səciyyələndirərkən bu cəhəti xüsusi qeyd edir: əmək prosesinin sonunda alınan nəticə artıq bu prosesin əvvəlində insanın təəvvüründə, yəni ideal surətdə mövcud olur.

Deməli «şüur lap əvvəldən ictimai mənşəlidir və nə qədər ki, insanlar mövcuddur, ictimai mənşəli olaraq qalır» (K.Marks). Obyektiv aləmin ideal inikası kimi şüurun başlıca xüsusiyyəti ondan ibarətdir ki, o, ictimai-tarixi mənşəlidir, mənşəli etibarilə maddi is-təhsalla, ictimai praktika ilə bağlıdır. İnsan nəyi isə «öz başında qur-randa» bir qayda olaraq ictimai təcrübədən, cəmiyyətin tarixi inkişafı gedişində bərqərar olmuş üsullardan, iş üsullarından və vasitə-lərindən istifadə edir.

Təsəvvüfi deyildir ki, K. Marks sonayenin tarixini insan mahiyyətini qüvvələrinin açıq kitabı, hissi surətdə qarşımızda duran insan psixologiyası adlandırmışdır. İnsanın fikrən yaratdığı ideal surətlərin həyata keçirilməsi prosesi də ictimai xarakter daşıyır: o, ya müvafiq ideal surətləri başqa adamlarla birlikdə həyata keçirir, ya da onun fikrən yaratdığı surətlər başqa

adamların fəaliyyətində həyata keçirilir. İnsan, hətta tok olanda da başqa adam onun «başında mövcud olur».

Bu məsələni başa düşmək üçün biz ictimai və fərdi şüurun nisbəti məsələsini aydınlaşdırmalıyıq. Psixologiya fərdi şüurun xüsusiyyətlərini öyrənir (psixologiya elminin müəyyən sahələri, məsələn, sosial psixologiya ictimai şüurunun bozi aspektləri ilə maraqlanır). Lakin öz-özlüyündə götürülmüş hər hansı bir tok adanu öyrənmək yolu ilə şüurun inkişafını şərtləndirən hərəkətvərcici qüvvə

34 vələri, sosial amilləri aydınlaşdırmaq prinsip etibarilə mümkün deyildir. İctimai şüur nədir? İctimai şüur dedikdə bütövlükdə müəyyən cəmiyyət üçün və ya müəyyən sosial qrup üçün səciyyəvi olan baxışlar, idcaylar nəzərdə tutulur. Cəmiyyətdə ictimai şüur müxtəlif formalarda: ictimai-siyasi və hüquqi nöqəyyələr və baxışlar, fəlsəfə, əxlaq, incəsənət, din şəklində meydana çıxır, ictimai varlığı oks etdirib, ona fəal təsir göstərən bu formalardan hər birinin öz inikas obyektinə və üsulu vardır, hər biri insanların ictimai varlığına özünəməxsus bir şəkildə təsir göstərir. Cəmiyyəti təşkil edən insanlar olmadan cəmiyyət mümkün deyildir və deməli, fərdlərin şüuru olmadan ictimai şüur da mümkün deyildir.

Fərdi şüurun özünəməxsus xüsusiyyətləri vardır. Onun «tərcü-meyi-hah» ictimai şüurun «tərcü-meyi-hahından» fərqlənir. Fərdi şüur adamın doğulması ilə və ölümü ilə birlikdə doğulur və ölür gedir. Şüur fərdin həyat yolunun təkrar edilməz əlamətlərini, tərbiyə-sinin xüsusiyyətlərini, ona olan müxtəlif siyasi və ideoloji təsirləri ifadə edir. Fərdi şüur və makro və mikromühitin (sosial qrupun həyat şəraiti), həmçinin, ailənin, dostların, tanışların və nəhayət, şəxsi həyat şəraitinin təsirinə nəticəsi kimi meydana çıxır. Fərdi şüur insanın inkişaf səviyyəsi, şəxsi xarakteri və sairə kimi amillərin də təsiri altında olur.

İctimai şüur fərdi şüur daim bir-birinə qarşılıqlı təsir göstərir, qarşılıqlı surətdə bir-birini zənginləşdirir. Hər bir insan bütün həyatı boyu başqa insanlarla münasibətləri vasitəsilə, təlim, tərbiyə yolu ilə ictimai şüur normalarını mənimsəyir. Bu dialektik prosesdir.

5. İnsanların əmək fəaliyyəti

Şüur necə əmək görmüşdür? Onun yaranmasının başlıca şərti nədən ibarət olmuşdur? Bu suallara cavab vermək üçün biz insanın tokamül prosesi və onu şərtləndirən amillərlə ümumi şəkildə olsa da tanış olmalıyıq.

Meymun və insan canlıların cəmi bir dəstəsinə - primatlar dəstəsinə daxildir. İnsanlar primatlar dəstəsində müstəqil ailə - hominid (latınca - hominid - homo insan deməkdir) ailəsini təşkil edir.

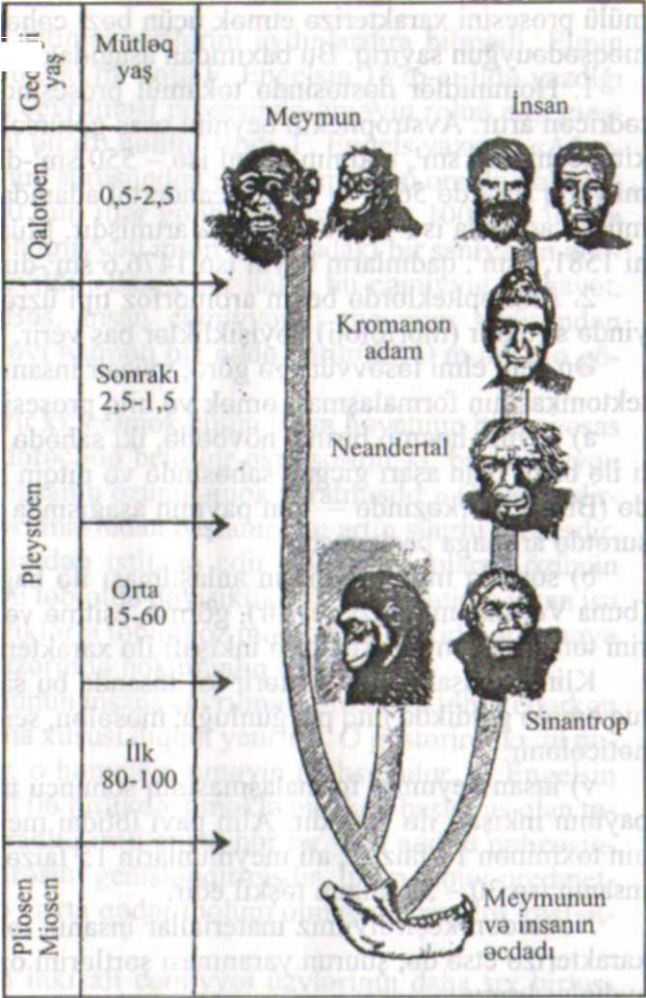
Bu belə də olmalıdır, çünki insan özünün bütün xüsusiyyətlərinə görə primatlar dəstəsinin digər ailələrindən fərqlənir. Müasir elmdə bu baxımdan üç cəhətə xüsusi diqqət yetirilir və onlara bir-likdə hominid Iriadası (üçlüyü) deyilir.

Hominid triadasına aşağıdakılar daxildir: a) dik (ayaq üstə) yerimə, b) əllərin inkişafı, v) beynin inkişafı (nisbətən çox inkişaf etmiş böyük beyin).

Dik yerimə və əllərin inkişafı nəticəsində görmə, lamise və s. sahəsində keyfiyyət dəyişiklikləri baş verir; beynin hərəkət mərkəzləri inkişaf edir. İnsanın böyük yarımkürələri qabığının mühüm his-səsini əllərin, xüsusilə onun insanda bütün digər barmaqlara qarşı qoyulan baş barmaqların fəaliyyəti ilə bağlı hüceyrələr, eləcə də nitq üzvləri əzələlərinin - dodaqların və dilin funksiyaları ilə bağlı hüceyrələr təşkil edir. Beynin inkişafı zəminində isə insanın psixi həyatı yəni keyfiyyətlər kosbədir.

İnsanabənzər meymunlar və insan driopitəkdən (ağac meymunu) əmələ

Neandertal gəlmişdir. Onların yerləşməsi prosesi formalaşması təxminən bir milyon ilə qədər dövrü əhatə edir. İnsanın ən qədim əcdadları içərisində avstralitə (cənub meymunu) və

Şəkil 13. İnsanın tokamülü prosesi.

pitkantropolar (meymun-insan) özünəməxsus yer tutur. Onfardripiteklərdən əmələ gəlmişdir. Sinantrop (Çin adamı deməkdir: qalıqları Çindən tapıldığı üçün onu belə adlandırırlar) da meymun-insan qrupuna daxildir. Neandertal adam (qalıqları 1856-cı ildə Almaniyanın Ne-andertal vadisindən tapılmışdır) və kromanyon adam (qalıqları 1886-cı ildə Fransada Kro-Manyon adlı sahədə tapılıb) insanın sonrakı inkişafı mərhələlərini xarakterizə edir (bax: şəkil 13).

İnsanın formalaşması prosesi haqqında aydın təsəvvür əldə etmək üçün qədim insanlar üçün səciyyəvi olan bəzi xüsusiyyətləri nəzərdən keçirək.

Avstropitek yüksək inkişaf etmiş meymun idi. Təkcə onu qeyd etmək kifayətdir ki, o, iki ayaq üstə gəzirdi.

Pitekanthropun bədən quruluşunda isə meymun və insan ola-mətləri aydın nozoro çapırdı. Meymun beyninin çəkisi 600 q oldu-ğu halda, onun beyninin çəkisi 800 - 900 q gəlirdi. Pitekanthrop daş alətlərdən istifadə edirdi. Sinantropun beyninin çəkisi daha da artmışdı: o, 1000 - 1200 q-a çatırdı. Sinantrop oddan istifadə edirdi; o, müxtəlif və daha mükəmməl əmək alətləri hazırlayırdı.

36 adamlar iiziəndə 300 -100 min il əvvəl 1 aşam ı şdır. Onun beyni daha da inkişaf et-mişdi. Boyu 160-170 sm idi.

Kromanyon adamlar yer üzündə 25 min il əvvəl meydana çıxmışdır. Onların modoniyəti yüksək idi. Məsələn, kromanyon adam artıq sümükdən istifadə edirdi. O müasir adam üçün so-ciyyəti olan bədən quruluşuna malik idi.

Kromanyon adamı fiziki inkişaf xüsusiyyətlərinə görə müasir adam adlandırılır. Əgər biz kromanyon adamı bu baxımdan müasir adamla müqayisə etsək, onların demək olar ki, bir-birinə oxşadığını görə bilərik. Lakin kromanyon adam fiziki

baxımdan müasir adama bənzərsə də, psixoloji cəhətdən ondan köklü surətdə fərqlənir. Bu o deməkdir ki, kromanyon adam formalaşandan sonra, insanın təkamülü sosial xarakter daşımışdır.

İnsanın təkamülü mürəkkəb prosesdir. Biz burada beynin toka-

37 mülü prosesini xarakterizə etmək üçün bəzi cəhətləri qeyd etməyi məqsəduyğun sayırıq. Bu baxımdan aşağıdakılar maraqlıdır.

1. Hominidlər dəstəsinə təkamül prosesində beynin kütləsi tədricən artır. Avstropitekin beynini əsas götürsək (kişi avstropitekin beyni 600 sm³, qadının beyni isə - 550 sm³-dir), pitekanthropda müvafiq surətdə 56% və 67%, neandertal adamda 144% və 131%, müasir adamda isə 164% və 168% artmışdır. Müasir kişilərin beyni 1581,1 sm³ qadınlara beyni isə 1476,6 sm³-dir.

2. Andropitəklərdə beynin aramorfoz tipi üzrə inkişaf edir: bədənəndə struktur (morfoloji) dəyişikliklər baş verir.

Ən yeni elmi təsəvvürlərə görə, müasir insanın beyninin arxitektikasının formalaşması əmək və nitq prosesi ilə bağlıdır:

a) beynin həcmi, birinci növbədə, iki sahədə - əllərin hərəkəti ilə bağlı olan aşırı gicgah sahəsində və nitqin hərəkəti sahəsində (Broka mərkəzində - alın payının aşağısında yerləşir) intensiv surətdə artmağa başlamışdır.

b) sonrakı mərhələ nitqin anlaşılması ilə bağlı olan sahələrin (buna Vernike mərkəzi deyilir). gənmə, eşitmə və ləmə proselərini tənzim edən mərkəzlərin inkişafı ilə xarakterizə olunur.

Klinik müşahidələr göstərir ki, insanda bu sahələrdə pozğunluq əmələ gəldikdə nitq pozğunluğu, məsələn, semantik afaziya ilə nəticələnir.

v) insan beyninin formalaşmasının sonuncu mərhələsi isə alın payının inkişafı ilə bağlıdır. Alın payı ibtidai meymunların beyninin təxminən 10 faizini, ali meymunların 15 faizə qədərini, müasir insanın isə 30 - 33 faizini təşkil edir.

Nəzərdən keçirdiyimiz materiallar insanın təkamülü prosesini xarakterizə etsə də, şüurun yaranması şərtlərini öz-özlüyündə hələ aydınlaşdırmır.

Ulu əcdadlarımız sürü halında yaşayırdılar və dik yeriməyi öyrətinəyöy başlamışdılar. «Bununla da meymundan insana keçmək üçün qəti bir addım atılmışdır.» Lakin ulu əcdadlarımızın sürü halında yaşaması və dik yeriməsi bioloji amillərdir. Halbuki şüur ic-timai-tarixi hadisədir, öz-özlüyündə bu və ya digər bioloji amilə nə qədər əhəmiyyətli olsa da, bu hələ şüurun yaranmasını şərtləndirə bilmədi.

Ç. Darvin 1871-ci ildə nəşr olunmuş «İnsanın monşoyi və cin-si seçmə» əsərində sübut etdi ki, insan heyvandan omolə golmişdir. O, problemin bioloji məsələlərini parlaq şokildə holl etdi. Lakin in-

38 sanın yaranmasının ictimai şərtlərini aydınlaşdırma bilmədi. Elmin bu fundamental problemi ilk dəfə F. Engelsin 1876-cı ildə yazdığı «Meymunun insana çevrilməsi prosesində əməyin rolu» adlı məş-hur əsərində özünün otəflı hollını tapdı. F. Engels yazırdı: «Ağac-lara dınnaşan meymun sürüsündən insan cəmiyyəti əmələ gəlincə-yə qodər, yəqin 100 min illər gəlib kəçmişdir; bu 100 min illərin isə yər tarixindəki ohomiyyəti insan həyatındakı bir saniyənin əhə-miyyətidən çox deyildir. Lakin hər halda bu cəmiyyət, nohayət, omolə golmişdir. Bos, insan cəmiyyətini meymun sürüsündən fərqləndirən sociyyovi əlaməti biz nədə görürük? Ə m o k d ə gə-rürük.»

F. Engels göstərir ki, «Ətək bütün insan həyatının birinci əsas sortidir, hom do o dorəcodə belo bir əsas şərtidir ki, biz müəyyən monada demoliyik: insanın özünü omok yaratmışdır.» O qeyd edirdi, əmək alətlər qayrılmasından başlanır. Bu artıq şüurlu prosesdir. «Heyvan xarici tobiotdən istifadə edir və sadəcə olaraq özünün mövcud olması ilə bu tobiotdə dəyişikliklər əmələ gətirir; insan isə öz yaratdığı dəyişikliklərlə tobioti öz məqsədlərinə xidmət etməyə məcbur edir, onun üzərində hökmranlıq edir.»

F. Engels meymunun insana çevrilməsi prosesini təhlil edərkən insan əlinin inkişafına xüsusi diqqət yetirirdi. O göstərirdi ki, ol nə-inki əmək orqanıdır, o həmçinin omoyin məhsuludur. F. Engelsin fikrincə, olin inkişafı ilə birlikdə, əməklə birlikdə başlamış olan to-biət üzərində hökmranlıq irolu atılan hər bir yeni addım nəticəsində insanın görüş dairəsini genişləndirir. İnsan təbiət predmet-lərində daim yeni, o vaxta qədər məlum olmayan xassələr kəşf etmişdir.

Dəməli, əməyin inkişafı cəmiyyət üzvlərinin daha sıx birləş-məsinə kömək etmişdir. çünki onun sayəsində birgə fəaliyyət, qar-şılıqlı kömək halları daha tez-tez baş verməyə başlamış və hər bir ayrıca üzv bu birgə fəaliyyətin faydalı olduğunu daha aydın dərək etməyə başlamışdır. «Qısa desək, təşəkkül tapan insanlar o yerə çatmışlar ki, onlarda bir-birinə bir şey söyləmək tələbatı meydana gəlmişdir. Tələbat özünə orqan yaratmışdır. Meymunun inkişaf et-məmiş olan xirdəyi yavaş-yavaş, lakin dərindən, modulyasiya yolu ilə, gətirdikcə daha artıq inkişaf edən modulyasiyaya keçmək üçün döyüşmüş, ağır orqanları isə tədricən bir-birinin ardınca sə-hih səslər tələflər etməyi öyrənmişdir». Deyilənlərdən aydın olur ki, «əvvəlcə omok, sonra isə onunla birlikdə solih nitq ələ iki əh

39 başlıca əməl olmuşdur ki, bunların təsiri altında meymunun beyni tədricən insan beyninə çevrilmişdir; bu bəyin meymun beyninə nə qədər bənzərsə də, böyüklüyü və mükəmməlliyi cəhətdən ondan olduqca üstündür. Beynin daha da inkişaf etməsi ilə yanaşı onun 9D yaxın alətləri - hiss orqanları daha da inkişaf etmişdir. Nitqin tədricən inkişafı eşitmə orqanının müvafiq surətdə təkmilləşməsi ilə müşayiət edilirdi ki, ümumiyyətlə beynin də inkişafı,

bütövlük-də bütün hissələrin təkmilləşməsi ilə müşayiət edilmişdir. Qartal in-sandan xeyli uzaq körür, lakin insan gözü şeylərdə qartal gözündən daha çox əlamətləri ayırd edir. İtin iy hissi insanınkindən xeyli itir, lakin it, insan üçün müxtəlif şeylərin müəyyən əlamətləri olan iylərin yüzədə birini də fərqləndirə bilmir. Meymunun ən köbud, ən ibtidai formada güclə malik olduğu ləməsi hissi isə ancaq insan ol-nin öz inkişafı ilə birlikdə, əmək sayəsində əmələ gəlmişdir.»

Əmək insanın ontogenetik (yunanca - ontos - fərd, genesis -döğulmə, mənsə, yəni fərdin inkişafı deməkdir) inkişafının həllədi-ci əməlidir. Bu, birinci növbədə, əməyin özününün mahiyyəti ilə bağlıdır.

Əmək prosesində iki mühüm cəhət fərqləndirmək lazımdır. İnsan, bir tərəfdən, əmək subyektini kimi çıxış edərək təbiətə təsir göstərir.

K. Marks göstərirdi ki, «əmək hər şeydən əvvəl insanla təbiət arasında baş verən bir prosesdir, insanın öz fəaliyyəti sayəsində özü ilə təbiət arasındakı maddələr mübadiləsində vasitəçi olduğu, bu mübadiləni tənzim edirdi və onu nəzarət etmədə saxladığı bir prosesdir. İnsan özü təbiət maddəsinə bir təbiət qüvvəsi kimi qarşı durur. İnsan təbiət maddəsinə öz yaşayışına yararlı olan bir formada mənimləmək üçün öz bədənə mənsub olan təbii Cüvvələri: əl və ayaqları, başını və bədən qollarını hərəkətə gətirir. İnsan bu hərəkət vasitəsi ilə xarici təbiətə təsir etməklə və onu dəyişdirməklə bərabər öz təbiətini də dəyişdirir. O öz təbiətində mürgələməkdə olan qüvvələri inkişaf etdirir və bu qüvvələrin fəaliyyətini öz haki-miyyətinə təbə edir».

Müasir psixologiyada bu prosesi ümumi şokildə subyekt-ob-yekt (S -O) münasibəti kimi təhlil edirlər. Lakin bununla yanaşı fundamental bir faktı xüsusi qeyd etmək lazımdır: əmək prosesi birgə fəaliyyətdir. Burada məsələ heç də hər hansı bir adamın əmək prosesində fiziki cəhətdən inkişaf etməsindən gəlmir və gə-də də bilməz. Hər bir adamın istənilən hərəkəti əmək prosesində

40 başqa adamı nəzərdə tutur. Əmək prosesi insanların qarşılıqlı təsir prosesidir. Əmək prosesinin təhlili zamanı uzun müddət kifayət qədər diqqət yetirilməmiş bu mühüm cəhət müasir psixologiyada xüsusi əhəmiyyət verilir: O subyekt-subyekt (S-S) distans ilə təhlil olunur.

6. Əşyavi fəaliyyətin ümumi quruluşu

Müasir psixologiyamın anlayışlar sistemində fəaliyyət kateqoriyası mühüm yer tutur. Fəaliyyət dedikdə insanın fəallığının özü-nəməxsus forması

nəzərdə tutulur. Çox maraqlıdır ki, dilimizdə f o a l i y y ə t sözü elə f ə a l sözündən əmələ gəlmişdir.

İnsanın fəallığı müxtəlif formalarda, məsələn, omək, təlim və ya oyun formalığında özünü göstərir. Biz fəallığın bütün bu fənnə-lərinə - omək, təlim və ya oyunun xüsusiyyətlərini fəaliyyət termini ilə nəzərdən keçirəcəyik. Bizi burada onlardan hər birinin xüsusi cəhətləri deyil, ümumi cəhətləri maraqlandıracaqdır.

Fəaliyyət genetik cəhətdən əvvəlcə praktik fəaliyyət kimi formalaşmışdır, onun əsasında isə tədricən nəzəri fəaliyyət təşəkkül etmişdir.

Praktik fəaliyyət oşyavi fəaliyyətdir. «Oşyavi» sözünün psixologiyada dəqiq mənası vardır: praktik fəaliyyət prosesində insan oşyalarla əməliyyat aparır, onları fəaliyyət prosesində dəyişərək dərək edir və xarici aləmi daha adəkvat surətdə əks etdirir. Belə fə-aliyyətdə oşyavi fəaliyyət deyilir.

Psixologiya elmi fəaliyyətin hansı cəhətlərini öyrənir? Fərdi fəaliyyətin, eləcə də birgə qrup (kollektiv) fəaliyyətinin psixoloji baxımdan özünəməxsus strukturu vardır. Buraya nələr daxildir? Onların qarşılıqlı əlaqəsi necədir? Fəaliyyətin struktur vahidləri necə əmələ gəlir? Psixi proseslər, hallar və xassələrin formalaşma-sı və inkişafında fəaliyyətin rolu nədən ibarətdir və s. Psixologiya elmi bu kimi mühüm məsələləri öyrənir.

Başqa sözlə, psixologiya fəaliyyətin subyektiv cəhətini və ya planını tədqiq edir; fəaliyyətin tədqiqi zamanı onu, birinci növbədə, fəaliyyətin motivləri, məqsədləri, bu prosesdə: sensor, persep-tiv, mnemik, iradi, emosional və b. proseslərin, rolu funksiyaları, dinamikası maraqlandırır.

İnsanın fəallığı iki formada özünü göstərir: xarici (fiziki) və da-

41 xili (psixi) fəallıq. Bu baxımdan fəaliyyət insanın daxili (psixi) və xarici (fiziki) fəallığının vohdoti kimi özünü göstərir. Deməli, fə-aliyyət insanın dərək olunmuş məqsədi ilə tonzım edilən daxili (psixi) və xarici (fiziki) fəallığıdır.

Golin, indi bu tərifi əsasında fəaliyyətin strukturunu ümumi şəkildə təsvir edək:

İnsanda müəyyən bir motiv əmələ gəlir. Onu təmin etmək üçün insan öz qarşısına məqsəd qoyur və məqsədi müvafiq olaraq müəyyən işlər görməyə başlayır.

İnsan öz məqsədini müəyyən bir konkret şəraitdə həyata keçirir, şəraitdən asılı olaraq məqsədi həyata keçirməyin üsulları müəyyən olunur: eyni bir iş konkret şəraitdən asılı olaraq müxtəlif üsullarla icra edilə bilər.

Bir cəhətdən do aydınlaşdırmaq: fəaliyyətin məqsədi bərdən-birə olda edilmir: insan, əldən öz qarşısına qoyduğu ümumi məqsədi konkretləşdirir, onları aralıq məqsədlərə və ya cari məqsədlərə bö-lür: aralıq məqsədlərin xarakterindən asılı

olaraq eyni bir fəaliyyət müxtəlif formalar təşkil edir. İnsan bu zaman isin noticələrini onun məqsədi ilə müqayisə edir, qiymətləndirir və nəqsanları aradan qaldırır.

Biz insan fəaliyyətinin hər bir növünü bu sxem əsasında təsvir edə bilərik. Golin fikrimizi konkretləşdirmək üçün fəaliyyətin tərkib hissələri ilə ayn-aynıqda tanış olaq. Bu baxımdan aşağıdakı-ları-qeyd edə bilərik:

1. Motiv-məqsəd fəaliyyətin özünəməxsus vektorunu əmələ gətirir, bu isə öz növündə onun istiqamətini, cəldə do sub-yektin fəaliyyət prosesində göstərdiyi səyin dərəcəsini müəyyən edir. Psixoloji tədqiqatlar (B. F. Lomov və b.) göstərir ki, fəaliyyət prosesində formalaşan və inkişaf edən psixi proses və halların bii-tin sistemi bu vektor vasitəsilə təşkil olunur.

Motiv insani fəaliyyətə təhrik edən amillərə aiddir. Onun əsas funksiyası da, birinci növbədə, bundan ibarətdir. Lakin psixoloji baxımdan onun əhəmiyyəti daha böyükdür; motivin əmələ gəlmə-si ilə fəaliyyət özünəməxsus emosional boyaya təşkil edilir, insan fəaliyyət prosesində meydana çıxan cəldinliklərə do özünəməxsus mü-nəsbət bəsləməyə başlayır... Bu mənada da motivsiz fəaliyyət yoxdur və ola da bilməz. Lakin bir cəhətdən aydındır: fəaliyyətin konkret xarakteristikası motivlə deyil, məqsədlə müəyyən olunur. Birtərəfdən, eyni bir motiv müxtəlif fəaliyyətlər vasitəsilə həyata

42 keçirilə bilər. Dərək tərəfdən, eyni bir motiv zəminində müxtəlif məqsədlər formalaşma bilər və əldə do formalaşır. Bu o cəldə-dir ki, motiv bir növ «cəldəvalentlidir». Eyni bir məqsədin müxtəlif motivlərlə təşkil olması da mümkündür. Dörd adam təşəvvür edək. Onların dördü do, tutaraq ki, qarşısına eyni məqsəd - televizorun an-tenasini diizəltmək məqsədi qoymuşdur. Golin, onları bu işi gör-məyə təhrik edən motivlərə diqqət yetirək: onlardan birincisi özü-nün tələbatını təmin etmək istəyir, ikincisi başqa adamlara, məsələ-nə, televizorda futbola baxacaq uşaqlarına sevinc bəxş etməyə cəld-ləşir, üçüncüsü, dəfələrlə ondan antenaları təmir etməyi xahiş etmiş qonşudan canını qurtarımaq üçün işə başlayır, dördüncüsü sadəcə olaraq öz qonşuluq borcunu yerinə yetirir və s.

Fəaliyyətin motivi ilə məqsədi nisbətən sadə hallarda məz-mun etibarilə uyğun gəlir. Fəaliyyət müərkəbləşdikcə onların da qarşılıqlı əlaqəsinin xarakteri dəyişir. Bir sıra hallarda isə motiv məqsədi çevrilir.

Məqsəd həm pərseptiv (qavrayış, surət, həm surət - təşəvvür, həm do müəyyən «məntiqi konstruksiya» (həkm və əqli notice) sistemi kimi meydana çıxma bilər. İnsan fəaliyyət prosesində bütün əməliyyatları bu surətlər və ya «konstruksiyalar» vasitəsilə yerinə yetirir. Bu mənada da məqsəd fəaliyyət prosesində əldə surət və ya konstruksiyalar kimi çıxış edir. Fəaliyyətin planlaşdırılması, qərar qəbulu, cari infonnasiyalara işlənilməsi, noticələrin

yoxlan-ması, işin toshihi - bunların hamısı operativ obraz vo ya konstruk-siya ilo bağlıdır.

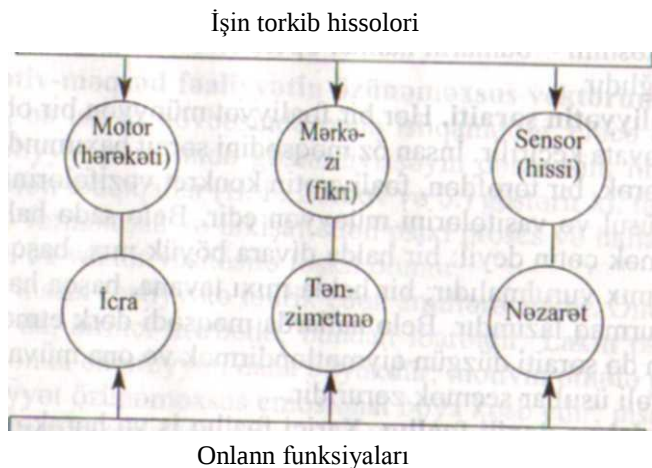
2. **Foaliyyotin şəraiti.** Hor bir foaliyyot miioyyon bir obyektiv şəraitdə hoyata keçirilir. İnsan öz məqsədini şərait baxımından qiy-mətləndirorok, bir torofdon, foaliyyotin konkret vəzifələrini, digər tərəfdən, üsul və vasitələrini müəyyən edir. Belo sadə halları to-sovvür etmək çətin deyil: bir halda divara böyük mix, başqa halda çox kiçik mix vumlmalıdır; bir halda mıxı tavana, başqa halda dö-şəməyə vunnaq lazımdır. Belo hallarda moqsodi dork etmək həlo azdır, hom do şəraiti düzgün qiymətləndirmək vo ona müvafiq olaraq səmərəli üsullar seçmək zəruridir.

3. **Xarici və daxili foallıq.** Xarici fəallıq iş və hərəkətlər for-masında təzahür edir. İş nədir? Bu suala cavab vermək üçün biz ye-nə do məqsəd anlayışına müraciət etməliyik. Foaliyyotin bir ümu-mi moqsodi, bir do konkret moqsod vo ya vozifolori olur. Foaliyyotin iimumi moqsodini (Tutaq ki, fohlo yeni layiho iizro miioyyon bir

43 məhsul hazırlamalıdır.) A ilo ifadə edok. O, bu ümumi moqsodi özü üçün konkretləşdirir, daha doğrusu, A moqsodi əsasında qarşısına müxtəlif məqsədlər qoyur, onları a', a\ a\ a\ a⁵ və sairə kimi ifadə edok: a', tutaq ki, detalları yonmağı, a² onlara nişan vurmağı və s. nəzərdə tutur. **Foaliyyotin sado bir cari vozifəni həll etməyə yö-nolmuş bu cür nisbətən bitmiş elementi iş adlanır.**

Misalı xatırlayaq: A məqsədini hoyata keçirmək üçün fohlo öz qarşısına 5 nisbətən sado konkret moqsod qoyur. (Ola bilər ki, iimumi moqsod beş yox, doqquz vo ya daha çox konkret moqsod şoklindo ifadə olunsun.) Bu o deməkdir ki, fohlo təsvir etdiyimiz foaliyyot çərçivəsində beş iş icra edir. Moqsod - işin morkozi tor-kib hissəsidir. Onun bundan başqa daha iki torkib hissəsi - motor (horoki) vo sensor (hissi) komponentləri vardır. İşin torkib hissələri öz funksiyalarına görə bir-birindən fərqlənilir - şəkil 14-də bu-nu aydın görmək olar.. ,

İşin torkib hissələri foaliyyet prosesində mahiyyət cəhətdən ho-rokotlər kimi

Şəkil 14. İşin torkib hissələri və funksiyaları.

təzahür edirlər. Nəzərdən keçirdiyimiz funksiyalar onların vasitəsilə həyata keçirilir.

Hərəkətlər özlərinin trayektoriyasına, icra müddətinə, gücünə, sürətinə, tempinə, eləcə də bədənə hansı tərəfindən icra olunma-sına görə bir-birlərindən fərqlənilir. Lakin bununla belə, hərəkətləri müqayisəli tərzdə təhlil etsək, onların əsasən üç ünsürdən («tutmaq». «yerini dəyişmək» və «buraxmaq») ibarət olduğunu görərik. İş şəraitindən asılı olaraq bu ünsürlərdən hər biri özünəməxsus psixofizioloji xarakteristika kəsb edir. Məsələn, adamlar stəka-nı bir cür, balıq akvariumunu başqa cür tuturlar vo s.

Golin, indi bir mühüm cəhətə diqqət yetirək. İnsan müxtəlif iş və hərəkətləri icra edərkən cisimlərlə əməliyyat aparır: detalları yonur, xammalın yerini dəyişir, hazır məhsulu rəngləyir... başqa sözlə, xarici aləmdəki cisimlərin formasını, vəziyyətini və ya xassələrini dəyişir. Psixologiyada cisimlərin vəziyyətini və ya xassələrini dəyişməyə yönəlmiş və hərəkətlərə maddi (əşyavi) iş və hərəkətlər deyilir.

Bos, daxili fəallıq nədir? O hansı xüsusiyyətlərlə xarici fəallıqdan fərqlənir? Bunu aydın təsvir etmək üçün foaliyyətdə təkcə idrak proseslərinin (bax şəkl. 1) rolunu aydınlaşdırmaq kifayətdir. Foaliyyətin planlaşdırılması, qərar qəbulu, cari informasiyaların işlənməsi, nəticənin yoxlanılması, işin təşvihi - bunların hamısı idrak proseslərinin: yəni diqqətin, qavrayışın, hafizənin, təfəkkürün və s. fəaliyyəti ilə ayrılmaz surətdə bağlıdır; idrak prosesləri olma-dan foaliyyot mövcud deyildir və mövcud ola da bilməz.

Problemin belə qoyuluşu böyük elmi-metodoloji əhəmiyyətə malik olan birməsələnə aydınlaşdırmaq imkanı verir. Belə ki, insa-nın xarici və daxili fəallığı bir-birilə qarşılıqlı surətdə əlaqədardır. Hər hansı bir xarici iş və hərəkət daxili proseslərlə şərtlənir. Hər bir daxili proses isə nəinki sadəcə olaraq xarici iş və hərəkətlərdə təzahür edir, həm də onların təsiri ilə dəyişir.

Qarşıya prinsipial sual çıxır: daxili proseslər xarici iş və hərəkətlərin təsiri ilə necə dəyişir? Bu nə deməkdir? Mosolovnin müasir psixologiya üçün elmi-metodoloji əhəmiyyəti də möhkəm bu sualların mahiyyəti ilə bağlıdır.

Maddi (şəxsi) iş və hərəkətlər birincidir, özəldir. Həmişə yaxşı məlum olan bir faktı xatırlayaq: daşın ağırlığını müəyyənləşdirmək üçün onu qaldırmaq lazımdır. Nə qədər belə misallar gös-tormək olar? Şeylərin məntiqi belədir.

Ən yeni psixoloji tədqiqatlar göstərir ki, fəaliyyət prosesində maddi (şəxsi) iş və hərəkətlər təkrar olunduqca möhkəmlənir və yeni psixoloji xüsusiyyətlər kəsb edirlər. Burada ən azı üç istiqamət müəyyən etmək olar: a) maddi iş və hərəkətlər tədricən daxili perseptiv (qavrayış), mnemik (hafizə), fikri (təfəkkür) və s. əmə-

45 liyyatlara çevrilir; b) onlar avtomatlaşır və fəaliyyət prosesində vərdislər kimi çıxış edirlər; v) maddi iş və hərəkətlər kommunika-tiv (inkilisco kommuncate - məlumat vermək, xəbər çatdırmaq deməkdir) əhəmiyyət kəsb edir, ifadəli hərəkətlərə - mimika, pantomimika, jestlər və s.-yə çevrilirlər.

Biz bunlardan hər birini ayrı-ayrılıqda nəzərdən keçirə bilərik. Yuxarıdakı sualları aydınlaşdırmaq üçün birinci istiqamət burada nisbətən ətraflı şərh etməliyik.

4. Interiorizasiya və eksteriorizasiya haqqında. Əvvəlcə bir misal göstərək. Uşaqlarda say haqqında təsəvvürlər necə əmələ gəlir? Onlara on ədəd çöp (və yaxud konfet və s.) verilir. Uşaqlar çöplərlə saymağı öyrənirlər (çox vaxt bu məqsədlə bəniqlərdən də istifadə olunur). Bir cəhətdən diqqət edin. Bu zaman uşaqlar cisimlərlə - çöplə, eləcə də konfet **və** ya barmaqla əməliyyat aparır: buna görə də onların çöplə **və** s. ilə apardığı say əməliyyatları **m a d d i (e ş x a v i) ə m ə l i y y a t l a r d ı r .** Uşaqlar saymağı necə öyrənirlər? Burada çoxlu variantlar mümkündür. Onların biri belədir. Uşağa tutmaq ki, anası bir konfet göstərər deyir: -bir. Uşaq təkrar edir. Ana deyir: - mono bir konfet ver. Uşaq stolun üstündə olan konfetlərdən birini götürüb anasına verir. Ana deyir: - düzdür. Ana uşaqlardan soruşur: - barmaqla bir göstərmə bilərsən-mi? Uşaq barmaqla göstərir (əgər o, çəksə anası əməliyyatı islah edir). Bu prosesdə konfetdən də, çöpdən də, başqa əşyalardan da istifadə olunur. Bu qayda ilə uşaqlarda 2, 3 və daha böyük rəqəmlər haqqında təsəvvürlər yaranır; ilk vaxtlar

uşaq say əməliyyatını ancaq cisimlərlə - çöp, konfet, fındıq və s. ilə aparır, tədricən öz barmaqlarından istifadə edir. Gah iki konfetin üstünə üç konfet qoyur, gah yeddi çöpdən üç çöp götürüb qaydasına verir... Bu əməliyyatlar davam etdikcə, uşaqlarda tədricən ədədlər haqqında təsəvvürlər formalaşmağa başlayır və günlərin bir günü o, heç bir cisimdən - **çöp**-dən, konfetdən və s. istifadə etmədən fikrində saymağı, üstə gəl-məyi, çıxmağı və s. öyrənir.

Bu nə deməkdir ki, **uşaqda artıq ədədlər haqqında təsəvvür-lər əmələ gəlmişdir, yəni uşaqların cisimlər (çöp, konfet və s.) vasitəsilə icra etdiyi say əməliyyatları, psixoloji dildə desək, maddi əməliyyatlar fikri əməliyyatlara çevrilmişdir.**

Psixologiyada maddi (şəxsi) əməliyyatların fikri əməliyyatla-rə çevrilməsinə interiorizasiya deyilir. interiorizasiya latınca- interior sözündən əmələ gəlmişdir: monası daxili deməkdir. «Daxili»

46 sözü təsvir etdiyimiz qanunauyğunluğun mahiyyətini dəqiq ifadə edir: maddi əməliyyatlar (çöplərlə saymaq) xarici, fikri əməliyyat-lar (fikrən saymaq) daxili əməliyyatlardır, deməli, burada söhbət xarici əməliyyatların daxili əməliyyatlara çevrilməsindən gedir. Interiorizasiya termini də möhkəm bu cəhəti ifadə edir.

interiorizasiya termini fransız psixoloqları (P. Janet, J. Piaget, A. Vallon və b.) tərəfindən təklif olunmuş və müxtəlif materiallar əsasında öyrənilmişdir. Hal-hazırda interiorizasiya terminindən müxtəlif psixoloji rəqəmlərdə geniş istifadə olunur.

interiorizasiya geniş anlayışdır. Bizim təsvir etdiyimiz misal nə qədər sadə olsa da, onun mahiyyətini aydınlaşdırmağa imkan verir. Maddi əməliyyatların daxili əməliyyatlara çevrilməsi mürəkkəb prosesdir. Onun bir çox qanunauyğunluqları hələ kifayət qədər öyrənilməmişdir. Lakin bir cəhətdən aydındır: interiorizasiya prosesində nitq həlledici rol oynayır. Uşaq maddi əməliyyatların icrası prosesində nitq vasitəsilə bu sahədə bərqərar olmuş ictimai təcrübəni mənimsəyir: başqa adamlar kimi fikirləşməyi, mühakimə yürütmə-yi öyrənir. Psixoloqların (P. Y. Qalperin və b.) tədqiqatları göstərir ki, fikri əməliyyatlar mərhələlərlə aşağıdakı kimi formalaşır: ov-qov əməliyyatın motivləri toşoq küldür (1), ilk bələdşmə şəxsi-mənəvi yaranır (2), əməliyyatın maddi əsası omoloq olur (3), sonra omoloqlar nitq vasitəsilə icra edilir (4), nəhayət, əməliyyat fikri plan-da icra olunmağa (5) başlayır.

Psixoloji tədqiqatlar göstərir ki, xarici əməliyyatlar daxili əməliyyatlara çevrildikcə, şəxsi fəaliyyət zəminində psixika inkişaf edir. Başqa sözlə, psixik inkişaf şəxsi fəaliyyətin interiorizasiyası nəticəsində omoloq olur, yəni psixik proseslər mahiyyət etibarilə maddi əməliyyatların ideal planı kəçməsinə başqa bir şey deyildir. Bəs, eksteriorizasiya nə deməkdir? Eksteriorizasiya latınca - exterior sözündən omoloq gəlmişdir: monası xarici, zəhəri deməkdir. Burada «xarici» sözünün dəqiq psixoloji mənası vardır. Mosolovnin kökü ondan

ibarotdır ki, xarici omoliyyatlar daxili omoliyyatlara vevrilirlor, onlar iso öz növbosində yenidon xarici əməliyyatlarda tecossüm etməyə başlayırlar. Bu prosesin ümumi sxemi belodir (şokil 15).

Fikrimizi yeno də yuxarıdakı misal osasında aydınlaşdıraq: ar-tıq bizo molumdur ki, uşaq çöplorin vasitosilo fikron saymağı öyro-nir. Ona misal və ya mosələ verək: fikri əməliyyatlardan istifado edəcək vo məsəloni doftorində həll edocokdir. Bu o deməkdir ki,

Misal:
Misal:

Uşaq fikrən
Uşaq
saymağı
çöplərlə
oytənir
sayır

Misal:

Uşaq məsələni həll edir

Şəkil 15. interiorizasiya və eksteriorizasiya proseslərinin sxemi

formalaşmış fikri əməliyyatlar yenidən uşağın təlim fəaliyyətində təzahür etməyə başlayır, yəni eksteriorizasiya olunur.

İnsanın yaradıcılıq niyyətlərinin həyata keçirilməsi eksteriorizasiya prosesləri üçün səciyyəvidir. Eksteriorizasiya və interiorizasiya prosesləri qarşılıqlı əlaqədədir. Bunun da səbəbi aydındır: in-sanın əşyavi (xarici) fəaliyyəti ilə daxili fəaliyyəti qarşılıqlı voh-dotdodur. Onlar bir-birlərini qarşılıqlı surətdə şərtləndirirlər. Daxili fəaliyyət formalaşdıqca, əşyavi (xarici) fəaliyyət də yeni keyfiyyətə çatır. Əşyavi fəaliyyətdə hər bir psixi prosesin (qavrayış, diqqət, hafizə, təfəkkür və s.) öz funksiyası vardır.

5. Vərdişlər və bacarıqlar haqqında. Eksteriorizasiya prosesləri vərdişlər və bacarıqlar vasitəsilə həyata keçirilir.

Hər bir fəaliyyət müntəzəm surətdə icra edildikcə, onun tərki-binə daxil olan bəzi hərəkətlər qismən avtomatlaşır, **yəni şüurun xüsusi nəzarəti olmadan icra edilir.** Fəaliyyət prosesində qismən avtomatlaşan bəzi hərəkətlərə vərdişlər deyilir. Savadlı adamın ya-zı yazması, oxuması, yaxud təcrübəli şoferin maşını

idare etməsi, rəssamın cismin həcmi rəng vasitəsilə rəsmdə verməsi və s. vərdişlərə misal ola bilər.

Fəaliyyət prosesində məqsədin həyata keçirilməsi vərdişlərin səviyyəsindən bilavasitə asılıdır.

İnsan yeni şəraitdə də həmişə özünün vərdişlərindən istifadə edir. Yeni şəraitdə qarşıya qoyulmuş məqsəddə müvafiq olaraq iş üsullarının seçilməsi və həyata keçirilməsi üçün mövcud bilik və vərdişlərdən istifadə olunması bacarıq adlanır.

6. Fəaliyyətin nəticəsi. Fəaliyyətin öz məntiqi vərdiş: onun konkret nəticəsi olmalıdır. Nəticə isə birdən-birə alınmır. Burada psixoloji baxımdan maraqlı cəhət ondan ibarətdir ki, insanlar fəaliyyətin nəticəsini işi görüb qurtarandan sonra deyil fəaliyyət pro-sesinin gedişində qiymətləndirirlər.

Bu, hər şeydən əvvəl, onunla bağlıdır ki, insan fəaliyyətin nəticəsini qabaqcadan görə bilir. Psixologiyada buna antisipasiya (latınca - anticipo - irəlicədən görmək deməkdir) - deyilir. Fəaliyyət prosesində antisipasiya müxtəlif səviyyələrdə özünü göstərir: o, hərəkətlərin dəqiqliyini təmin edir, obyektləri dinamik şəkildə qavrayaraq, işləri qabaqcadan planlaşdırmaq imkanı verir.

İşin nəticəsinin məqsəd baxımından qiymətləndirilməsi isə fəaliyyətin səmərəsini şərtləndirən ən başlıca cəhətdir. Bu prosesi sxematik şəkildə belə təsvir etmək olar (şəkil 16).

Bu zaman işçi məqsəddən çıxış edib A cismini hazırlamağa başlayır. Diqqət edin. Proses məqsəddən nəticəyə doğru gedir: —> işarəsi bunu göstərir. Gəlin, məqsədlə nəticə arasındakı əlaqəni düz əlaqə adlandırmaq.

A cismi tədricən hazırlanır: o, əvvəlcə, tutaq ki, a^1 , sonra a^2 , daha sonra a^3 , a^4 , a^5 nəhayət, a^6 və a^7 forması kəsb edir. Qarşıya sual çıxır: a^1 forması düzgün hazırlanmışdır mı? Bu sualın işçi üçün xüsusi əhəmiyyəti vardır: a^1 səviyyəsində həmin sualı həll etmədən a^2 , eləcə də buna müvafiq olaraq a^3 və ya a^4 - keyfiyyətlə hazırlana bilməz. O, bunun üçün nə etməlidir? A cisminin hazırlanmasının hər bir mərhələsində işçi alınan nəticəni ümumi məqsəd baxımından qiymətləndirməlidir. Bunu sxematik şəkildə belə ifadə etmək olar (şəkil 17).

Bir cəhətdən diqqət edin: noticoni, tutaq ki, a^1 -in necə hazırlanması məqsəd baxımından qiymətləndiririk. Proses noticonon məqsəddə doğru gedir: <— işarəsi də bunu göstərir.

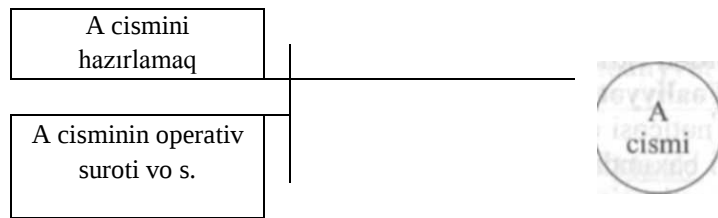
Belə əlaqəni **əks əlaqə** adlandırırlar.

Əks əlaqə nədir?

Fəaliyyətin hər bir mərhələsində müəyyən bir noticono, bizim

Fəaliyyətin məqsədi

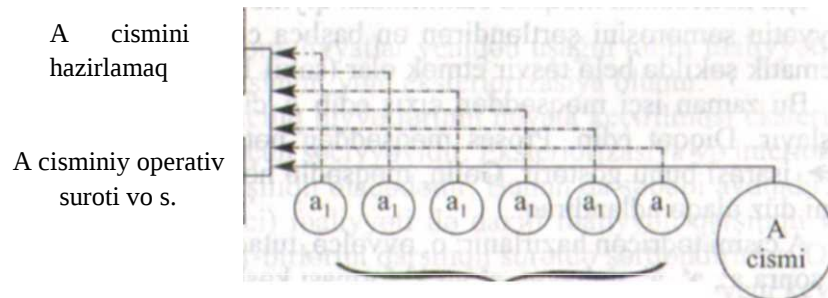
Fəaliyyətin nəticəsi

Şəkil 16. Fəaliyyət prosesində işin nəticəsinin qiymətləndirilməsi.

Əks olaraq hissi-oyanı xarakter daşıyır. Buna görə də o, sensor nəzarət yolu ilə, yəni hiss üzvlərinin köməyi ilə həyata keçirilir. Məsələn, metalırdən metalın rənginə, müəllim isə dərs zamanı şagirdlərin danışib-danışmamasına diqqət yetirir və onların vasitəsilə bütün prosesə - metal əridən, tutaq ki, temperatur rejiminə, müəllim intizama nəzarət edir. Bu mənada da metalın rənginə, uşaqların səsinə və s. hissi oriyentirlər deyilir. Metalırdən və ya müəllim bu oriyentirlərin köməyi ilə yol verilən nöqsanları müəyyən edib aradan qaldırır. Qarşıya bir sual çıxır: metalırdən nə üçün əriyən metalın rənginə, müəllim isə uşaqların səsinə fikir verir? Bu, fəaliyyətin xüsusiyyətlərindən, ən əsası isə məqsəddən asılıdır. Metalırdən və ya müəllim hissi oriyentirləri və müvafiq hərəkətləri təsadüfən deyil, işin məqsədinə əsasən müəyyən edir; yəni fəaliyyət prosesində hərəkətlər sistemi nəticə etibarilə işin məqsədləri ilə idarə və tənzim olunur. Bu qanunauyğunluq ümumi əhəmiyyətə malikdir və bütün fəaliyyət sahələrində özünü göstərir.

Fəaliyyətin nəticəsi

A cismin hazırlanması prosesi Şəkil 17. Fəaliyyət prosesinin ümumi sxemi.

Fəaliyyətin məqsədi
 misalımızda a^1 , a^2 və s. alınır. Bu zaman a^1 fəaliyyətin məqsədi baxımından qiymətləndirilir, onun haqqında əldə edilmiş informasiya a^2 -nin hazırlanması prosesində nəzərə alınır, yəni a^1 haqqındakı informasiya a^2 -nin hazırlanması üçün zəruri olan şərtə çevrilir, a^2 haqqında əldə edilmiş informasiya a^1 -in hazırlanmasında nəzərə alınır, beləliklə də fəaliyyət davam edir. N. Vinerin fikrincə, əks olaraq əvvəlki nəticələrin sonrakı vəzifələrin yerinə yetirilməsi yolu ilə sistemin idarə olunması məqsəddir. Onun fizioloji əsasını əks afferentasiya təşkil edir (P. K. Anoxin).

7. İctimai münasibətlər və şəxsiyyət

Şəxsiyyət psixologiya elmində əsas kateqoriyalardan biri hesab olunur. Lakin bununla belə, qeyd etmək lazımdır ki, həmin kateqoriya heç də xalis psixoloji kateqoriya deyildir. Şəxsiyyət bir çox cəhətlərlə, xüsusən də bütün ictimai cəhətlərlə təmin olunur. Şəxsiyyət bir çox cəhətlərlə, xüsusən də bütün ictimai cəhətlərlə təmin olunur. Şəxsiyyət bir çox cəhətlərlə, xüsusən də bütün ictimai cəhətlərlə təmin olunur. Şəxsiyyət bir çox cəhətlərlə, xüsusən də bütün ictimai cəhətlərlə təmin olunur.

prosesinin qa-nunarıyğunluqları maraqlandırır. Bu zaman psixologiya elmi yuxarıda nəzərdən keçirdiyimiz belə bir fundamental faktı əsas götürür ki, psixi hadisələr fəaliyyət və iinsiyot prosesində formalaşır. in-kişaf və tozahir edir. Lakin ö/-(i/lüyiində onlar fəaliyyət və ünsiy-yətə deyil, şəxsiyyətə moxsusdur.

Şəxsiyyətin psixologiyası məsələləri son dərəcə mürəkkəb xarakter daşıyır. Şəxsiyyətin başlıca xassələri hansılardır? Onlar necə formalaşırlar? Şəxsiyyətin

xassələrinin obyektiv əsasını nə təşkil edir? Bu suallara cavab vermək üçün məsələnin həllinə metodolo-ji baxımdan düzgün yanaşmaq zəruridir.

Bir halda ki. biz şəxsiyyət anlayışı ilə insanı ictimai varlıq, cə-miyyətin üzvü kimi sosiyyələndiririk, o zaman zənni surətdə mo-

soləyə «Comiyyət və şəxsiyyət» problemi aspektində yanaşmalı, insanın cəmiyyətdə həyatını öyrənməliyik.

K. Marks «Feyerbax haqqındakı tezislərin» 6-cı maddəsində bu cohoti xüsusilə qeyd edir. O, yazır: «...İnsanın mahiyyəti, ayrıca bir fərdə xas olan abstrakt bir şey deyildir. İnsan mahiyyəti öz ger-çəkliyində ictimai münasibətlərin məcmusudur».

İctimai miinasibotlor nədir? Onların hansı növləri vardır? ictimai münasibətlər şəxsiyyətin psixi simasını necə müəyyən edir? Bu sualları, qısa da olsa, aydınlaşdırmaq.

Sosial qrupların, siniflərin və millətlərin iqtisadi, ictimai-siya-si, mədəni həyatı və fəaliyyəti prosesində onların arasında və öz daxilində əmələ gələn münasibətlərə ictimai münasibətlər deyilir. Ayn-ayrı adamlar ictimai münasibətlərə bu və ya digər sosial ümumi-milik və qrupun üzvü kimi daxil olur. Fərdlərin münasibətləri yal-niz ilk baxışda daha çox şəxsi münasibətlər kimi görünür. Əslində isə onlar bir-birilə iinsiyəto bu və ya digər sosial müəyyənliyə monsub olan fərdlər kimi daxil olurlar.

İctimai miinasibotlori maddi və ideoloji miinasibotlor olmaq iizro iki böyük qrupa bölülər.

Maddi nemətlər istehsalı cəmiyyətin əsasını təşkil edir. Buna goro ictimai miinasibotlor icorisində, maddi miinasibotlor - iqtisadi istehsal miinasibotlori xüsusi yer tutur. Onlar aparıcı, miioyyonc-dici münasibətlordir. Maddi ictimai miinasibotlorin xarakteri co-miyyətin molsuldar qüvvələri ilə miioyyon olunur, onlar adamlar-ın şüuru və iradəsindən asılı deyildir.

İdeoloji münasibətlərə siyasi, hüquqi, oxlaqi və b. miinasibotlor daxildir. Onlar maddi ictimai miinasibotlorin osasında meydana çıxır. ideoloji miinasibotlorin xarakteri istehsal miinasibotlori ilə miioyyon olunur.

Maddi həyatın istehsal üsulu, iimumiyyətə, həyatın ictimai-si-yasi və mədəni prosesləri üçün sort olur. İnsanların varlığını onların şüuru miioyyon etmir, oksino, insanların ictimai varlığı onların şüurunu miioyyon edir.

Comiyyət ictimai miinasibotlorin mexaniki birliyindən deyil, vahid sistemindən ibarətdir.

ictimai miinasibotlor şəxsiyyətin formalaşmasının obyektiv əsasını təşkil edir. Şəxsiyyət cəmiyyətin üzvüdür və onun molsu-ludur.

Şəxsiyyət üçün comiyyət sadəcə olaraq xarici mühit deyildir.

52

O, cəmiyyətin üzvü kimi, cəmiyyətdə bərqərar olmuş ictimai miinasibotlor sistemində daxil olur və bu osada onun bir şəxsiyyət kimi özünəməxsus xassələri formalaşır.

Şəxsiyyətin psixoloji molsololorinin ictimai münasibətlərlə əlaqəsi dialektik xarakter daşıyır. Həmin əlaqəni vasitəsiz, birbaşa törəyən proses kimi izah etmək

onu mexaniki şəkildə başa düşmək olardı. Şəxsiyyətin psixoloji xassələrinin ictimai münasibətlərlə əlaqəsi müxtəlif amillərlə sortlanır. Hər bir konkret adam ictimai miinasibotlori fəaliyyət və iinsiyət prosesində müxtəlif sosial qrupların (o cümlədən ailənin) vasitəsi ilə mənimsəyir. Bu o deməkdir ki, hər bir konkret şəxsiyyət cəmiyyətin həyatına özünəməxsus tərzdə daxil olmuş, qoşulmuşdur. Onun həyat və fəaliyyətində ictimai miinasibotlorin müxtəlif növləri öz reallığını müxtəlif şəkildə tapır. Gəlin misal göstərək: gərəsən, fəhlə, müəllim və ya alim istehsal münasibətlərinə eyni şəkildə daxil olurlarmı? Şübhəsiz ki, yox.

ictimai miinasibotlorin növləri müxtəlif olsa da, onlar hər bir şəxsiyyətin həyatında eyni dərəcədə yer tutmur. Onlardan hər hansı biri miioyyon bir adamın həyatında bilavasitə mühüm rol oynadığı halda, başqasının həyatına dolayı yolla təsir göstərir. ictimai miinasibotlorin hər hansı bir növü miioyyon bir adamın həyatında üstün yer tutduğu halda, başqasının həyatında köməkçi yer tutur. Adamlardan biri ictimai miinasibotlorin bu və ya digər növünə epi-zodik şəkildə daxil olur, halbuki başqa bir adamın bütün şüurlu həyatı ictimai miinasibotlorin həmin növü ilə iizvi surətdə bağlı olur.

ictimai miinasibotlorin növlərinin müxtəlif adamların həyatında müxtəlif yer tutmasını nə ilə izah etmək olar? Bu adamların hansı sinfi, millətə, etnik qrupa monsub olması, daxil olduğu sosial qrupun, o cümlədən ailəsinin tipi və quruluşu, təhsil səviyyəsi, hansı ictimai və siyasi partiyanın iizvi olması və s. ilə əlaqədardır. Bundan asılı olaraq adamların fəaliyyəti və iinsiyəti prosesində özünəməxsus cohotlar meydana çıxır, onlar özlərinin hüquq və vəzifələrinə müvafiq olaraq kollektivdə, ailədə, başqa sosial qruplar-da yaranan şəxsiyyətlərarası münasibətlərdə özünəməxsus yer tə-turlar. Bu cohotlar tədris onları hərəkət və omollarında, tolu-batlarında, fəaliyyət motivlərində və başqa psixoloji xassələrində təzahir edir, mənəklənir və onları şəxsiyyət kimi sosiyyolondiron xassələrə çevrilirlər.

53 8. Ali psixi funksiyaların \ alarm sistemli təşkili

Müasir elmi təşəvvürlərə görə ali psixi funksiyalar sistemli xarakter daşıyır. Bu nə deməkdir? Biz həmin sualı aydınlaşdırmaq üçün əvvəlcə bəzi anlayışları, məsələn, «ali psixi funksiyalar» və «sistemli təşkil» anlayışlarını nəzərdən keçirməliyik.

Ali psixi funksiyalar müasir psixologiyanın əsas anlayışlarından biridir. O, psixologiya elminə ilk dəfə L. S. Vıqotski tərəfindən daxil edilmiş, A. R. Luriya, A. N. Leontev və başqa cəmiyyət psixoloqları tərəfindən daha da inkişaf etdirilmişdir.

L. S. Vıqotski psixi hadisələrin iki səviyyəsini - «natural» və «mədəni» psixi prosesləri fərqləndirirdi. O, belə hesab edirdi ki, birincilər əsasən genetik (bioloji) amillərin təsiri ilə şərtlənir, ikinci-lər isə bütünlüklə sosial amillərin təsiri ilə təşəkkül edir.

Natural psixi proseslərin filogenetik kökləri vardır. F. Engels yazırdı: insanın heyvan aləmindən əmələ gəlməsi faktının özü gös-tərir ki, insan heç zaman heyvanlarda olan xassələrdən tamamilə qurtula bilməyəcəkdir. Və deməli, həmin xassələrin yalnız çoxlu-ğu və ya azlığından bəhs edilə bilər, - heyvanlıq və ya insanlığın yalnız mixtolif dərəcəsindən bəhs oluna bilər. Lakin bu dərəcə, in-sanın sosial-mədəni inkişaf səviyyəsindən asılıdır. Bu baxımdan L. S. Vıqotski «mədəni» prosesləri ali psixi funksiyalar kimi xarakterizə edirdi. Ali psixi funksiyalar mürəkkəb psixi proseslərdir, in-sanın həyatı prosesində formalaşırlar; özlərinin psixoloji xarakterinə görə vasitəli xarakter daşıyırlar: mixtolif işarələr sistemi, birinci növbədə, nitq vasitəsilə təşəkkül edir. L. S. Vıqotski bu məsələni izah edərək göstərirdi ki, uşağın mədəni inkişafında hər bir funksi-ya iki dərəcə, iki planda - əvvəlcə sosial, sonra psixoloji planda, əvvəlcə insanlar arasında - rəqəbətlə, sonra isə uşağın daxilində -intrapsixi kateqoriya kimi meydana çıxır. Başqa sözlə, ali psixi funksiyalar əvvəlcə insanlar arasında qarşılıqlı təsir formasında (yəni rəqəbətlə psixoloji proses kimi) mövcud olur, sonra isə tamamilə daxili (intrapsixoloji) prosese çevrilir.

Vəhşi heyvanlar icarısında böyümüş uşaqların psixoloji baxım-dan öyrənilməsi də bu fikri sübut edir. Onların hamısında, L. S. Vıqotskinin sözləri ilə desək, natural psixi proseslər inkişaf etdiyi halda, ali psixi funksiyalar formalaşmır. 1920-ci ildə Hindistanda cənab-ınavarlar arasında tapılmış 8 yaşlı Kəmaləyə aid materiallar toxmi-

54 non iyirmi ildən sonra mixtolif psixoloqlar (A. Gezell, R. Zinq və Ç. Mak-Leyn) tərəfindən retrospektiv surətdə təhlil olunmuşdur. Onların ikinəci, Kəmalə toxminə 35 yaşına qədər yaşasa-ydı, yal-niz bu zaman onun əqli inkişafı 10—12 yaşlı normal uşaqların əqli inkişaf səviyyəsinə çatı-bilərdi.

İzahat, necə deyirlər, ehtiyac yoxdur.

/ Beləliklə də L. S. Vıqotskinin fikrinə, fərdi şəxsin (ali psixi funksiyalar şəxsiyyəti) inkişafında da ictimai münasibətlər müəy-ənədcici rol oynayır.

Bos «sistemli təşkil» anlayışı nə deməkdir? Əgər biz məsələni İtaliya istiqamətində nəzərdən keçirək, görərik ki psixologiya elmin-də sistem (yunanca - systema hissələrindən əmələ gəlmiş, birləş-miş deməkdir) terminindən XX əsrin ikinci yarısından etibarən isə istifadə olunmağa başlanmışdır. Lakin qeyd etmək lazımdır ki, bu termin bədən-birə yaranmamışdır. Hələ psixologiya tarixinin əvvəlki dövrlərində, xüsusilə XIX əsrdə psixi hadisələrin sistemli xarakteri haqqında müəyyən empirik təsəvvürlər olmuşdur. İnsan psixikasının kompleks şəkildə öyrənilməsi və s. haqqındakı təsəvvürlər az da olsa müasir sistem nəzəriyyəsi anlayışlarına uyğun gəlir-di. Bunun da səbəbi aydındır.

Psixikanın sistemli xarakter daşıma-sı onun mahiyyəti ilə bağlıdır. Elm empirik surətdə olsa da bu faktları təsvir etməyə bilməzdi. Bu sahədə təbiətşünaslığın özünə-məxsus nailiyyətləri var idi. Ürvinin təkamül nəzəriyyəsi, D. İ. Mendelçeyevin elementlərin dövrü sistemi və s. sistemli yanaşmanın parlaq nümunələri idi.

İctimai hadisələrin təhlili sahəsində sistem nəzəriyyəsi ilk dərəcə K. Marks tərəfindən tətbiq olunmuşdur. O dövrə qədər elmə əsasən maddi və funksional keyfiyyətlər məlum idi. Psixologiya elmində də psixi hadisələr əsas etibarilə funksional istiqamətdə öyrənilmişdir.

Psixi hadisələrin sistem nəzəriyyəsi baxımından öyrənilməsi, zəruri eksperimental materialların toplanması, təhlil işlərinin işlənilməsi üçün elm uzun inkişaf yolu keçmişdir. Sistemlilik prinsipi müasir psixologiyamın metodoloji prinsiplərindən biridir.

Müasir psixoloji təsəvvürlərə görə ali psixi funksiyalar sistemli surətdə təşkil olunmuşdur. Bu o deməkdir ki, onlardan hər biri müəyyən sistem çərçivəsində omlu gəlir və mövcud olur. Ali psixi funksiyalardan hər birinin bu sistemdə özünə-məxsus yeri və funksiyası vardır. Onlar bir-biri ilə qarşılıqlı surətdə olaqodardır, la-

55 kin bu əlaqələr təsadüfi, epizodik deyil, qanunauyğun xarakter daşıyır. Ali psixi funksiyaların qarşılıqlı əlaqəsi onlardan hər birinin, bununla birlikdə isə bütöv sistemin omlu gəlməsi, mövcud olması və inkişafının mühüm şərtidir.

Ali psixi funksiyalar bir «psixoloji sistem» kimi hansı xüsusiyyət-lərə malikdir? Hər hansı bir sistemi sosiyyolondirən inteqral xüsusiyyətlərə sistemə-məxsus keyfiyyətlər deyilir. Ali psixi funksiyaların da sistemə-məxsus keyfiyyətləri mxtolifdir. Onlardan aşağıdakıları qeyd etmək olar.

1. Ali psixi funksiyalar şəxsin strukturu-na daxildir. Bu cəhət öz oxsinə onda tapır ki, onlar ixtiyari, dərindən proseslər kimi meydana çıxır və inkişaf edirlər.

2. Ali psixi funksiyalar əvvəlcə ümumi xarakter daşıyır, nisbətən sadə hissi və hərəkət proseslərinə istinad edir. Onlar tədricən av-tomatlaşmış oqlu omoliyyətlərə çevrilirlər. Onların əsas təhlil və tərkib təşkil edir. Təhlil və tərkib öz-özlüyündə hər hansı bir ali psixi funksiyaya məxsus deyildir, onlar bütün ali psixi funksiyaların ümumi məxrocini təşkil edir. Ali psixi funksiyalardan hər birinin müəyyən sistemdə yerindən asılı olaraq təhlil və tərkib özünə-məxsus xüsusiyyətlərlə təzahür edir.

3. Sistemli yanaşma ali psixi funksiyaların inkişafda nəzərdən keçirilməyi tələb edir. Bununla olaqodur olaraq mixtolif səbəb. amil və şərtlərin rolunu və nisbətini aydınlaşdırmaq, inkişaf edən sistemin bütövlüyünü və davamlılığını

tomin edon daxili vo xarici so-boblari tohlil etmok zoruroti meydana çıxır. Burada sistem nozoriy-yosi baximindan on başlıca cəhət ondan ibarətdir ki, biitiin psixi proseslor kimi, hor hansi bir ali psixi funksiya həttə aynlıqda belo öz-özünə inkişaf etmir, o, bütövlükdə sistemin inkişafı prosesinə daxildir. Bundan başqa, xarici alomdon olan tosirlor do bir-birindon təcrid olunmuş şəkildə mövcud deyildir, biz həmişə bu vo ya digor dorocodo tosirlor sistemi ilo rastlaşınq. Ali psixi funksiyaların va-hid sistem kimi öyrənilməsi, onların tohlili prosesində «sistem ya-radan amillorin» miioyyon edilməsi zoruroti do buradan irolə gəlir.

Bos, bu baxımdan L. S. Viqotskinin miioyyon etdiyi «natural psixi proseslor» haqqında nə demək olar? Miiasir tosovvürlərə **goro**, insan psixikasının özü bütövlükdə sistemli xarakter daşıyır. Bu baxımdan ali psixi funksiyalar vo natural psixi proseslori daha bo-yük sistemin -psixikanın yanm sistemlori kimi nəzərdən keçirə bilirik.

İ F Ə S İ L

PSIXOLOGİYANIN BİR ELM KİMİ XARAKTERİSTİKASI

1. Giizaran psixologiyasi vo elmi psixologiya

İnsan başqa insanlar icorisində homişə psixoloqdur. Başqa adamların xüsusiyyətlərini, məsələn, maraqlarını, temperament ti-pini vo ya xarakter olamotlorini nozoro almadan onlarla birlikdə iş-lomək, ünsiyyətə olmaq vo yaşamaq oslində cətin olur. Biz, adəton rast gəldiyimiz adamin ilk növbədə geyiminə vo görkəminə **goro** onun xarakteri haqqında fikirləşirik. Səmə iso hor hansi adam haqqında onun əlamətlərinə görə mühakimə yürüdürük. Birini etibarlı adam hesab edirik. Başqası haqqında deyirik ki, ipinin iştini odun yığılası adam deyildir. Uşaqlara hor hansi bir iş tapşırılanda onların biliyini, qabiliyyətini, bacarıq vo vordişlorini nozoro alırıq vo s. Bu o deməkdir ki, insanlar rast gəldikləri, ülfət bağladıqları adamların davranış vo roftanni psixoloji cəhətdən izah edirlər. Bu zaman onların hamısı psixoloji biliklərdən. amma giizoran psixolo-giyasınə aid biliklərdən istifadə edirlər.

Elmi psixologiya ilo yanaşı giizaran psixologiyası da mövcud-dur. İnsanlarda öz həyat təcrübəsində, başqa adamlarla ünsiyyət şə-raitində omolo gələn psixoloji bilikləri elmi psixologiyaya deyil, giizaran psixologiyasına aid edirlər.

Giizaran psixologiyasına aid biliklərin mənbəyini ictimai vo şəxsi təcrübə təşkil edir. Hələ qədim zamanlardan başlayaraq bu biliklər nəsil-dən-nəsilə

vərilmiş müxtəlif obrazlı ifadələrdə, atalar sözlərində, bəyatlarda, nəğmələrdə, dastanlarda vo s. do özünün oksini tapmışdır. Bizim hər birimiz bu bilikləri ətraf adamlardan, ələ-cə do şəfəhi xəlf ədəbiyyatı vasitəsilə mənimsəyirik. İnsanın şəxsi təcrübəsində həmin biliklər daha da dəqiqləşir, yeni mənalara-ya kösb edilir.

Giizaran psixologiyasına aid biliklər insanların gündəlik həyatında özünəməxsus rol oynayır. Böyük həyat təcrübəsi olan, adam-ları yaxşı tanıyan «böyüklə-böyük, kiçiklə-kiçik kimi» roftar edən, hər kəsin dilini bilən müdrik adamları ələ cəndə obos yərə insan sor-

57 rəfi (yəni psixoloq) adlandırmırlar. Giizaran psixologiyasına aid bi-liklərdə biz həttə miiasir psixologiya üçün maraqlı olan miioyyon faktlara rast gəlirik.

Ləkin onların hamısı üçün bir cəhot cəciyyəvi-dir: Giizaran psixologiyasında faktlar ardıcıl şəkildə izah edilmir, siibut olunmur, ancaq bu vo ya digor formada qeyd edilir, bir çox hallarda iso onlar sadəcə olaraq birtərəfli xarakter daşıyırlar.

Məsələn, ələ cəndə deyirlər ki, «təkrar biliyin, anasıdın». Doğrudan da, biliklərin mənimsənilməsində təkrarın özünəməxsus rolü vardır. Giizaran psixologiyasında bu fakt dəqiq miioyyon olunmuşdur. Ancaq təkrarın növləri müxtəlifdir. Onlardan hansi daha somorolidir? Təkrar nəcə aparmaq lazımdır? Onun psixoloji şərtləri hansılardır? Giizaran psixologiyası bu suallara cavab vərə bilmir vo vərə do bil-moz. Həlbuki məktəbdə təlim prosesini səmərəli təşkil etmək üçün həmin sualları aydınlaşdırmaq zəruridir. Böyük elmi-praktik oho-miyyətə malik olan bu vəzifəni ancaq elmi psixologiya yərinə yə-tirir. Alim psixoloqlar təkrarın təşkil məsələlərini öyrənmiş, onun müxtəlif növlərini müqayisəli şəkildə tohlil etmiş, psixoloji şərtlə-rini aydınlaşdırmış və müəllimlərə faydalı elmi məsləhətlər vərəmişlər. Giizaran psixologiyasına aid biliklərin bir xüsusiyyətinə do diqqət cəlb etmək lazımdır: onlar səyrçi-təsviri xarakter daşıyırlar. Yəni do məsələn göstərək.

insanlar qədim zamanlardan miioyyon etmişlər ki, uşağı lap ki-çik yaşlarından təbiətə etmək lazımdır. «Ağacı yaş olanda oyorlar» - atalar sözünün psixoloji mənası məhz bundan ibarətdir. Bu fikir tamamilə doğrudur. Əgər belədirsə, onda başqa bir sual meydana çıxır: ağacı nə üçün yaş olanda oymək olar? Yuxarıda qeyd edildi-yi kimi, giizaran psixologiyasına aid biliklərə osəson bu sualı izah etmək mümkün deyildir. Çünki həmin biliklər səyrçi xarakter daşı-yır, buna görə do müvafiq psixoloji faktları izah etmir, ancaq cəpi-zodik şəkildə təsvir edir. Bunu nozoro alaraq həmin bilikləri səyrçi-təsviri biliklər adlandıırırlar.

Səyrçi-təsviri psixoloji biliklər cəciyyəsində adamlar bozon müşahidə etdikləri faktları bu vo ya digor dorocodo izah etməyə çalışırlar. Ləkin bu izahat yəni do psixoloji xarakter daşımır. Səyrçi-təsviri psixoloji biliklər cəciyyəsində adamlar faktları izah edəndə belo, adətən başqa elmlərdən əxz edilmiş təsəvvürlərə is-tinad edirlər, buna görə do psixoloji faktın mahiyyətini

aydınlaşdı-raq bilmirlər. Fikrimizi aydınlaşdırmaq üçün yuxarıdakı sualı xatırlamaq kifayətdir: ağacı nə üçün yaş olanda oymək lazımdır? Adam-

58 lar bu zaman faktın özündən (uşağın tərbiyəsi məsələlərindən) çıx-xış edir, atalar sözünün montiqinə müvafiq olaraq suala toxminən belə cavab verirlər: yaş ağacı əyəndə sınımr, quru ağac isə sınır. Bu o deməkdir ki, onlar miioyyon bir psixoloji faktı psixoloji təsəvvür-lorə osason deyil, başqa elmlərdən, bizim misalımızda, botanika-dan oxz olunmuş təsəvvürlər əsasında təsvir edirlər.

Giizaran psixologiyası insanın psixi həyatına aid yalnız miioyyon faktları əhatə edir. İnsanın psixologiyası isə mürəkkəb və çox-cəhətlidir. Onun qanunauyğunluqlarını ancaq və ancaq elmi-psixoloji biliklər əsasında başa düşmək və izah etmək olar.

Elmi-psixoloji biliklər empirik və nəzəri biliklər kimi özünü göstərir. Empirik psixoloji biliklər müşahidə və eksperiment vasitəsilə əldə edilən məlumatlara əsaslanır. Orta əsrlərdə bu biliklərin inkişafında filosoflar, əxlaq nəzəriyyəçiləri, şairlər və ədəbiyyatçılar xüsusilə böyük rol oynamışdılar. Zaman öz işini görürdü. Başqa elm sahələrində, məsələn, fizika, kimya, fiziologiya və s. də olduğu kimi psixologiyada da, ancaq psixologiya ilə məşğul olan adamlar meydana çıxırdı. Psixologiyada praktika üçün əhəmiyyətli olan empirik qanunauyğunluqlar miioyyon olunurdu. Psixologiya-yanın holl etdiyi praktik vəzifələr tədricən genişləndi. Empirik biliklərin zəminində nəzəri biliklər formalaşırdı. Elmdə müxtəlif izahedici sxemlər, modellər, tipoloji anlayışlar və s. yaranırdı. Psixologiyanın anlayışlar aparatı inkişaf edirdi.

Müasir psixologiyada nəzəri biliklər xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Empirik biliklərdən fərqli olaraq nəzəri psixologiya fragmentar biliklərlə artıq kifayətlənə bilməzdi, müasir psixologiyada onları sistem şəklində öyrənmək zərurəti meydana çıxmışdır. Psixi hadisələrin qanunauyğunluqları, ancaq bu səviyyədə miioyyon edilə bilər.

Empirik və nəzəri-psixoloji biliklər bir-biri ilə iizvi surətdə əlaqədardır.

insan psixologiyası haqqında elmi, yəni obyektiv və düzgün biliklər olmadan cəmiyyət inkişaf edə bilməz. ictimai praktikanın müxtəlif sahələrində (istehsalat, məktəb, səhiyyə, hərbi, idman və s.) insan haqqında biliklərə olan elmi-praktik tələbat elmi psixologiyamın əməli üçün şərait yaratmış və onun inkişafında həlledici rol oynamışdır. Bu elm nəcə əməli gəlmiş və inkişaf etmişdir?

59 2. Psixologiya elminin təşəkkülü tarixindən

Psixologiya elminin inkişafının tarixi planda nəzərdən keçirsək, şərti surətdə onun iki mərhələsini fərqləndirə bilərik: 1-ci mərhələ-lə qədim zamanlardan başlayaraq XIX əsrin 70 - 80-ci illərinə qədər davam edir. 2-ci mərhələ isə (XIX əsrin 70 - 80-ci illərdən müasir dövrə qədər) psixologiyanın müstəqil elm kimi inkişaf mərhələsidir.

Psixoloji biliklər, hələ bizim eramızdan nəcə min il əvvəl, qədim şərq ölkələrində təşəkkül etmişdir. Onun inkişafı fəlsəfə və təbiətşünaslığın inkişafı ilə bağlı olmuşdur. Təsədüfi deyildir ki, lə əvvəldən psixologiya elmi materializm və idealizmin mübarizə-zadə meydanı olmuşdur. Ruh haqqında problem psixologiyada köş-kin ideya toqquşmasının mərkəzi problemi idi. Hətta orta əsrlərdə universitet tələbələri ilk müəhazirədə professorun mövqeyini qiymətləndirmək istədikdə deyirdilər: «Bizi ruh haqqında danışın». İstəy birinci mərhələdə, istəy ikinci mərhələdə psixologiya öyrənmənin başlıca nailiyyətlərinə görə materializmə borcludur.

XVII - XIX əsrlərdə fəlsəfənin və təbiətşünaslığın nailiyyət-ləri zəminində psixologiya elmi dünyanın müxtəlif ölkələrində xüsusilə Rusiyada, Almaniyada Fransada, İngiltərədə və Amerikada əz-nəməxsus şəkildə inkişaf etməyə başladı. Bu, hər şeydən əvvəl, insanların iqtisadi-sosial inkişaf səviyyəsi ilə bağlıdır.

Azərbaycanda ilk psixoloji təsəvvürlərin təşəkkülü xalqın qədim adət-ənənə, mərasim və aynları, əyləncə və oyunları ilə bağ-lı olmuşdur. Ailə və məişət (toy, yas və s.) mərasimlərində küt-ləvi psixoloji hadisələrin maraqlı xarakteristikalarına təsadüf edilir.

Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatı da bu baxımdan diqqətə cəlb edir. Keçəl, küpəgiron qar, kosa obrazları uzun müddət hələ də xalqın miioyyon sosial etalon və stereotiplərini ifadə etmişdir. Azərbaycan lətifələrində xalqın müxtəlif sosial hadisələr haqqında ictimai rəyi əz-nənin parlaq ifadəsini tapmışdır. Molla Nəsrəddin, Bəhlul Danəndə el-əbə icarəsində, «insan sərrafı» kimi məş-hurlamışdılar. Onlar nəcə deyirlər, əsl praktik psixoloq idilər. Ay-rı-ayn adamlara müəyyən iəqəblərin verilməsi də psixoloji baxım-dan son dərəcə maraqlı hadisələrdir. Azərbaycan nağılları və dəs-tanlarında müxtəlif psixoloji hadisələr geniş təsvir olunmuşdur. Vəzir, vəkil və başqa obrazlar, oğər müasir terminlərlə desək, xal-

60 qın referent qrupları haqqında təsəvvürlərini ətraflı xarakterizə etmək imkanı verir.

Hələ e. ə. II - I minilliklərdə «Avesta»da ruh və psixi hadisə-lər haqqında müxtəlif məzmunlu təsəvvür və ideyalar öz əksini tapmışdır. Azərbaycan xalq

ədəbiyyatın on qədim yazılı abidəsi «Kitabi-Dədə Qorqud»da insanın müxtəlif emosional hallələri təsvir edilmiş, davranış normalarında özünü bürüyə verən xəyanət, həsəd, qorxaqlıq, fərarilik kimi mənfi sifətlər təqdim edilmişdir.

«Kitabi-Dədə Qorqud» dastanı insanların qarşılıqlı münasibət-İminin psixoloji təhlili baxımından diqtəli xüsusilə cəlb edir. Dədə Qorqud qonağa hörmət etməyən tonbəl qadınları pisləyir, yaxşı qadınları tərifləyirdi. Qazan xan oğlunun öz yoldaşlarını vuruşma meydanında qoyub qaçdığını güman edərkən ona ağır coza verməyi qərara alır və s.

Qadının başqa adama, məsələn, qonağa münasibətə görə səciyyələndirilməsi Azərbaycan ictimai fikir tarixində psixoloji xarakteristikanın ilk nümunələri kimi qiymətlidir. Qazan xanın qərarı da diqqəti cəlb edir, bu baxımdan cəlb edir. O, müəyyən sosial-psixoloji motivlərin qərar qəbulu prosesində böyük əhəmiyyətə malik olduğunu göstərən maraqlı faktır.

«Kitabi-Dədə Qorqud» noinki tayfədaxili və tayfalararası münasibətlərin psixoloji təhlili, həm də müxtəlif sosial-psixoloji fenomenlərin, xüsusilə, stress şəraitində qrup üzvləri arasında münasibətlərin təsviri baxımından da əhəmiyyətlidir.

Düşmənlər Qazan xanın arvadı Burla xatunu qoflota osir alır-lai■. Onlar Qazan xanın şərafinə toxunmaq üçün bundan istifadə etmək istəyirlər. Lakin Burla xatun paltarı dəyişib qızların içində gizləndiyi üçün düşmənlər onu tanıya bilmirlər. Düşmənlər ananın müəyyən etmək üçün onun gözü qarşısında oğlu Uruzu dara çək-mək və ətindən qovurub qızlara yedirtmək istəyirlər. Lakin ana oğlunu tokid ilə bu ağır iztirabı təvəqülə gətirir. Uruz anasına deyir: «Sa-qın ana, mənim üstümə gəlməyəsən. Mənim üçün ağlamayasən. Qoy məni çəngələ vursunlar, qoy ətimdən çəksinlər, qara qovurma etsinlər, qırx bəy qızının önünə aparsınlar. Onlar bir yerdə, son iki yerdə. Təki sən düşmənlər bilməsinlər, tanımasınlar».

Burla xatun və onu əhatə etmiş nəci qızlar qadın ləyaqətini,

ba ləyaqətini hər şeydən üstün tuturlar.

XI əsrdən başlayaraq Azərbaycanda psixoloji ideyalar fəlsəfi

61 traktat və bədii ədəbiyyat nümunələrində daha geniş şəkildə öz əksini tapır.

Azərbaycanda psixoloji ideyaların inkişafında Bəhmənyar, Xaqani Şirvani, Nizami Gəncəvi, Nəsrəddin Tusi, İmadəddin Nəsimi, Məhəmməd Füzuli, Abbasquluğa Bakıxanov, Mirzə Fətəli Axundov, Üzeyir Hacıbəyov, Hüseyn Cavid, Cəfər Cabbarlı kimi görkəmli ictimai-elmi fikir nümayəndələrinin, mütəfəkkir şair və yazıçıların böyük xidməti olmuşdur.

Bəhmənyarın zəngin fəlsəfi irsində maraqlı psixoloji ideyalara rast gəlinir. O, insani cəhətinin hərəkəti» adlandırmış, idrakda hissi və rəşional anların

əlaqəsini, təfəkkür formalarının (məfhum. hökm və istidləlin) psixoloji mahiyyətini geniş şərh etmiş, insan fikrinin nəticədən səbəbə doğru hərəkətinə diqqət yetirmişdir.

Xaqani ünsiyyət prosesində mühüm rol oynayan doğruluq, təvəzökarlıq, işgüzarlıq, mürdlik kimi psixoloji keyfiyyətlərə böyük əhəmiyyət verirdi.

Dövrün elmi biliklərini bədii yaradıcılığında sintez edən dahi Nizaminin bədii əsərlərində çox zənkın, orijinal psixoloji ideyalar öz əksini tapmışdır. Nizami ruhla bədənin vəhdətini qeyd etmiş, insanın daxili aləminə dərinə nüfuz edərək əsərlərində dəqiq psixoloji təsvirlər vermiş, mühitin təsiri ilə şəxsiyyətdə baş verən psixoloji dəyişiklikləri, onun yeniləşməsi, tətirasın, dərin məhəbbət hissinin insanı özəlgələşdirməsi, mümarisələr vasitəsilə şəxsiyyətin öz qabiliyyətlərini inkişaf etdirməsi və s. kimi psixoloji problemlərlə təvəşmişdir.

Nizami əsərlərində təlqin və hipnoz haqqında fikir söyləyir, gözdoymo haqqında xalq etiqadı ilə razılaşır. Onun etnopsixologiya və hərbi psixologiyaya dair fikirləri də maraqlıdır. O, sosial norma və stereotiplərin, adət və ənənələrin şəxsiyyətin, şəxsiyyətlər və qruplararası münasibətlərin formalaşmasında mühüm rol oynadığını məharətlə göstərmiş, insanların psixi fəaliyyətlərini rənglər vasitəsilə xarakterizə etmişdir. Nizaminin fikrincə, məqsəd aydınlığı, ordunun mənəvi psixoloji birliyi, öz qüvvələrinə inam və düş-mənə nifrət - qələbəni təmin edən əsas amillərdir. Musiqi - döyüş-çülərin mübariz əhvalına qüvvətli təsir edən vasitələrdəndir. «Yeddi gözəl» poemasında ədalətli hökmdar ideyası həm də sosial psixoloji səpkidə həll olunur. Böyük mütəfəkkirin əsərlərində insan münasibətlərinin ətraflı sosial-psixoloji təhlili verilmişdir. Həmin

62 ideyalar sonrakı dövrlərdə Azərbaycanda psixoloji fikrin inkişafına böyük təsir göstərmişdir.

XII - XVI əsrlərdə, xüsusən Nəsrəddin Tusi, Nəsimi, Füzuli yaradıcılığında psixoloji ideyalar daha qabarıq şəkildə özünü gös-tormiş, «Əxlaqi Nasiri», «Ahləqə insanların xarakteri və keyfiyyət-ləri» (N. Tusi), «Mətləül-etiqad», «Həqiqətü-süada», «Hədisi-orboin» (Füzuli) kimi xüsusi fəlsəfi-psixoloji traktatlar yazılmışdır.

N. Tusi psixologiyayı - nəfs elmini təbiət elmləri sırasına daxil etmiş, əsas psixoloji anlayışların mahiyyətini açmış, «nəfs» anlayışı altında ruh, psixika, mənəviyyat, ağıl, şüur və idrakı başa düşmüş; insan kamilliyi üçün fikir, əql, şüur və iradənin əhəngdar-lığını zəruri saymışdır. O, insan xarakterinin iradi və ixtiyari aşılma (tərtibiyə təsirlər) yolu ilə dəyişildiyini qəbul edirdi.

İmadəddin Nəsimi şəxsiyyətin mənəvi azadlığının qarçısı kimi insanı, onun yaradıcı dühasını təvəşmişdir. O, yaradıcılığının ilk dövrlərində sufizm mövqeyində dayanmış, sonralar isə ömrü-nün axırına kimi hürufizmin əsas ideoloqlarından biri olaraq qal-mışdır.

Nosiminin nöqtəyi-nəzərinə, insan mürokkob struktura malik, hom genetik, hom do sosial cəhətdən şərtlənmiş dərin fərdiyyəti olan şüurlu varlıqdır. Onun fikrinə, bu amillər insanın davranışını sortləndirir, lakin şəxsiyyətin formalaşmasında üstün mövqeyi ho-yatda qazanılan keyfiyyətlər toşkil edir. Horn do belo insani keyfiy-\ Btlərin təşəkkülü daha çox tərbiyə və özünütərbiyədən asılıdır. O, nisan münasibətlərinin tohlilinə do bu cəhətdən yanaşırdı. Nosimi 'hvot, qəzob, həsəd, tokəbbür, təəllüq, hərislik və s. kimi insanı alçaldan hisslərdən uzaq olmağı xüsusi olaraq qeyd edirdi.

Böyük Azərbaycan şairi M. Füzulinin ölməz «Leyli və Mecnun» poemasında məcnunluq psixoloji fenomen kimi soslənir. Ley-linin şam, pərvano, bulud, səbə, Məcnunun isə ceyran, göyərçin, dağ ilə söhbətləri dünya ədəbiyyatında psixoloji təhlilin, yəni tən-halıq halətinin psixoloji təzahürlərinin adekvat surətdə əks etdirilməsinin parlaq nümunələridir.

Füzuli kütləvi psixoloji hadisələrə böyük əhəmiyyət verirdi. Bu baxımdan xüsusilə «Leyli və Меснин» poemasında qrupdaxili təlqin hallarının təsviri diqqəti cəlb etməyə bilməz. Lakin M. Füzuli belo hesab edirdi ki, qrupdaxili təlqinin səviyyəsi bilavasitə şəxsiyyətin əqli və iradi keyfiyyətləri, motivlər sistemi, emosional halotlorinin xarakteri və s. ilə bağlıdır.

63

Leylinin atası asanlıqla sözbaz adamların təsirini altına düşür, cl-çilərə rədd cavabı verir:

**Меснин, dəyə tən edir xəlayiq,
Mecnuna monim qızılı no layiq?**

Halbuki qızlar Leylini eyləndinnək istərkən, öz məqsədlərinə nail ola bilmirlər, Dahi şair bu halotlori psixoloq qüdrəti ilə təsvir edir: qızlar şadlıq əlaməti olaraq əllərinə hona qoyanda Leyli də öz kədərini bildirmək üçün əllərini qanlı göz yaşları ilə boyayırdı; qız-lar bəzək üçün sapa mirvari çəkəndə Leyli də göz yaşlanndan bo-doninə gövhörlər düzərdi...

Azərbaycanda psixoloji fikrin inkişafında XIX əsrin yazıçı və mütəfəkkirləri daha mühüm rol oynamışdır. Psixi hadisələr haqqında mülahizələr materialist nəzəriyyəyə, xüsusən təbiətsünaslığın inkişafına istinad etmişdir.

A. Bakıxanovun «Nosihotnamə» və «Tohziübü-oxlaq» əsərlərində müxtəlif etik problemlər müəyyən psixoloji kontekstdə təhlil olunmuşdur. Onun «mənaəviyyat folsofosi» adlandırdığı etika və tərbiyə nəzəriyyəsində maraqlı psixoloji hadisələrə toxunulmuş, təlim və tərbiyənin köməyi ilə insanın əxlaq və mənaəviyyatını məqsədəuyğun surətdə dəyişdinnəyin mümkünlüyü ideyası əsaslandırılmışdır. Həmin ideya M. F. Axundovun əsərlərində daha bə-riz şəkildə özünü bürmə vermişdir.

Böyük yazıçı-mütəfəkkir Mirzə Fətəli Axundovun əsərləri, xüsusilə «Hindistan şahzadəsi Kəmalüddövlənin öz dostu İran şah-zadəsi Cəlalüddövləyə yazdığı üç məktub və Cəlalüddövlənin ona göndərdiyi cavab» adlı məşhur fəlsəfi-siyasi, elmi-tənqidi əsəri Azərbaycanda psixoloji fikrin inkişafını öyrənmək üçün xüsusi əhəmiyyətə malikdir.

M. F. Axundova görə ruh «cismənin müstəziyyatındadır və cism ilə qaimdir», ruh bədənə ayrılmaz xassəsidir və müstəqil yaşaya bilməz, varlığın dərk edilməsi müəkkob prosedir, idrakda insan əqli əsas gətürülməlidir. Təlqinin, şəyəilərin psixologiyası, bir sıra başqa külləvi psixoloji hadisələr barədə M. F. Axundovun əsərlərində maraqlı mülahizələr vardır.

Psixoloji idcəyalın zənginliyi baxımından M. F. Axundovun bədii əsərləri do böyük maraq doğurur.

S.Ə.Şirvani, M.Ə.Sabir, C. Məmmədquluzadə, H.Zərdabi, Ə.Haqverdiyev, Ü.Hacıbəyov kimi görkəmli mütəfəkkirlərin əsərlərində də psixologiyanın müxtəlif problemlərinə aid maraqlı mülahizələr vardır. Bu, daha çox həmin sonotkarların mərifətlik ideyası, insan psixologiyasını dəyişdirmək, onu yeniləşdirmək, döv-rün tələbləri səviyyəsinə qaldırmaq məyli ilə bağlı olmuşdur. Xüsusən do M. Ə. Sabirin əsərlərində ayn-ayn qrupların, milli xüsə-siyyətlərin sosial-psixoloji baxımdan xarakteristikası diqqəti cəlb edir.

Xüsusən də «Molla Nəsrəddin» jurnahında müxtəlif sosial qrupların, cləcə də ayn-ayrı xalqların etnik-psixoloji xüsusiyyətləri geniş planda əks etdirilmişdir.

XIX əsrin sonu - XX əsrin əvvəllərində mütərəqqi rus pəda-qoq və psixoloqlarının əsərləri vasitəsilə psixoloji biliklər Azərbaycan mərifətliəri arasında geniş yayılmışdır. Azərbaycan pəda-qoqlarının əsərlərində yaş və pədaqoji psixologiya məsələlərinə daha geniş yer verilsə do, onlar psixoloji səpkidə də maraqlı idi. Bu haqda aydın təsəvvür əldə etmək üçün təkəcə görkəmli Azərbaycan pədaqoqu Məhəmməd Tağı Sidqinin «Nümuneyi-əxlaq» əsərini xatırlamaq kifayətdir.

M. T. Sidqinin həmcə on böyük və maraqlı əsərlərindən olan «Nümuneyi-oxlaq» 1894 - 1896-cı illərdə Naxçıvanda «Tərbiyə məktəbinin şagirdləri üçün» onlara «gözəl əxlaqi sifətlər tərbiyə etdirmək və imla yazdırmaq məqsədilə» tərtib edilmişdir. Dərslik-də «fəhm və zəkavətli», «diqqətli», «qeyrətli və çəhşqan», «ədəb-li və tərbiyəli», «səbrli», «doğruçu», «ziroq və huşyar», «nəfsi sə-lamət», «təmkimli», «səxavətli», «gülrüzlü», «qəlbi saf», «cosur və ürəkli», «qısqanc», «ata-anasını və müəllimini sevən uşaq» və s. kimi müxtəlif uşaq tipləri təsvir edilmişdir.

Klassik ədəbiyyatımız yalnız bədii təfəkkürün məhsulu, tə-cəssümü hesab edilə bilməz. Həmin ədəbiyyat bədii və elmi təfəkkürün vəhdəti nəticəsində yaranaraq dövrün elmi fikir və ideya-larını da özündə əks etdirir. Bu baxımdan klassik irsimiz psixoloji fikir və ideyaların da zəngin mənbəyidir. Onları

araşdırmaq, homin ideyaların inkişaf meyllərini aşkar etmək yalnız tarixi əhəmiyyətə malik məsələ hesab edilə bilməz. Bu, nəinki bu günü başa düşmək və düzgün qiymətləndirmək, həm də onu daha əlverişli surətdə təşkil etmək cəhətdən faydalıdır.

Psixologiya elmi öz tarixinin birinci mərhələsində fəlsəfənin bir sahəsi kimi inkişaf edirdi. Müxtəlif ictimai formasiyaları əhatə edən bu mərhələdə psixologiya elminin inkişafında təbiətşünaslıq elmləri də müəyyən rol oynamışdır. Lakin bununla belə birinci mərhələdə psixologiya elmi, hətta təbiətşünaslıqla bağlı ideyaları da fəlsəfi baxımdan mənalandırır və təhlil edirdi. Birinci mərhələ-də onun əsas üsulu özürmüşahidə və müşahidədən ibarət idi. Psixologiya elmi əslində təsviri xarakter daşıyırdı.

XIX əsrin ortalarında psixologiya elmi bir sıra nailiyyətlər əldə etdi. Onlardan ən başlıcası isə bundan ibarət idi ki, homin dövrdən eksperimental üsullar tədricən psixologiya elminə nüfuz edirdi.

1879-cu ildə isə Leypsiq şəhərində Vilhelm Vundt məşhur eksperimental psixologiya laboratoriyasını yaratdı. Əslində Vundtın laboratoriyası psixologiya tarixində üçüncü laboratoriya idi. Lakin birinci iki laboratoriya diqqəti cəlb etməmiş və psixologiya elminin inkişafında əsaslı rol oynamışdır. Vundtın laboratoriyası isə qısa müddət ərzində növbəti Almaniyada, həm də bütün dünyada psixologiya elminin inkişafına böyük təsir göstərirdi. O bir növ dünya psixologiyasının mərkəzinə çevrildi: psixoloqlar müxtəlif ölkələrdən Leypsiq şəhərinə axışır və gəlir, Vundtın laboratoriyası ilə tanış olurlar və öz ölkələrində onun təmsilində eksperimental laboratoriyalar yaradırdılar. Bir qədər sonra Vundtın laboratoriyası əsasında dünyada ilk Eksperimental Psixologiya İnstitutu təşkil olundu. Bəlkə də, psixologiya eksperimental elmə çevrilməklə yanaşı, müstəqil bir elm kimi inkişaf etməyə başladı.

1885-ci ildə Paris şəhərində psixoloqların I Beynəlxalq Konqresi keçirildi. Konqresdə ən böyük nümayəndə Rusiya psixoloqlarının nümayəndəsi idi.

Rusiyada ilk eksperimental psixologiya laboratoriyası V. M. Bexterev tərəfindən 1886-cı ildə Kazan şəhərində təşkil olunmuşdur. Bundan sonra Rusiyanın müxtəlif şəhərlərində də belə laboratoriyalar fəaliyyətə başladı.

1912-ci ildə Moskva Universitetinin ətrafında Eksperimental Psixologiya İnstitutu onun üçün xüsusi tikilmiş yeni binada işə başladı. Özünün iş şəraitinə və avadanlığına görə Eksperimental Psixologiya İnstitutu dünyada ən yaxşı institut hesab olunurdu.

Azərbaycanda ilk psixologiya laboratoriyası 1926-cı ildə F. Ə. İbrahimbəyli tərəfindən yaradılmışdır.

Lakin bu yaxşı başlanğıc repressiya illərində heçə endirildi. Yalnız Böyük Vətən müharibəsindən sonra, yəni XX əsrin 50-ci illərində orta məktəblərdə

psixologiyanın tədrisinə başlanmasından sonra psixologiya elmi ali məktəblərdə psixologiya

66 şöbələri (ADU, API) təşkil olunur. Bu cəhət psixologiya üzrə elmi kadrların hazırlanmasına da mühüm təkan oldu. Əsrin 60-cı illəri-nə qədər onlarla mütəxəssis namizədlik dissertasiyası müdafiə edərək psixologiya üzrə elmi dərəcə aldı. Bununla bərabər, əsrin 60 - 70-ci illərində psixologiya üzrə ana dilində dərslər və dərslər vəsaitləri yazılıb çap olundu. Bu sahədə xüsusən də M.C. Məhərrəmov, F.Ə.İbrahimbəyli, Ş.S.Ağayev, Ə.S.Bayramov, Z.M.Mehdizadə, Ə.Ə.Əlizadə, M.Ə.Həmzəyev, Ə.Ə.Qədirov və başqalarının xidmətləri böyük olmuşdur.

Həmin dövrlərdə psixologiya elminin ayrı-ayrı problemlərinə dair monoqrafiyaların nəşr edilməsi də diqqəti cəlb edir. Elə bunun nəticəsi olaraq 60 - 70-ci illərdə, eləcə də sonrakı dövrlərdə respublikada psixologiya üzrə elmlər doktorlarının sayı artmağa başladı (Ş.S.Ağayev, Ə.S.Bayramov, M.Ə.Həmzəyev, Ə.Ə.Əlizadə, Ə.M.Qədirov, M.S.Nəcəfov, Q.E. Əzimov, Ə.T.Baxşəliyev, S.İ.Seyidov, B.H.Əliyev və b.).

Psixologiya elminin inkişafı üçün Bakı Dövlət Universiteti nəzdində sosial elmlər və psixologiya (1991) fakültəsinin təşkili də mühüm rol oynamışdır. Həmin fakültənin psixologiya şöbəsini birləşdirən onlarla gənclər mütəxəssis cəmiyyəti elmi-tədqiqat işi aparmış və respublikamızda psixologiya elminin inkişafına yaxından köməklik göstərmişlər.

Əlbəttə, bütün bu müvəffəqiyyətlərlə yanaşı respublikada psixologiya elminin müasir səviyyədə inkişaf etdirilməsi üçün hələ çox işlər görülməlidir. Bunun üçün ilk növbədə elmi-tədqiqat psixologiya laboratoriyalarının yaradılmasına, onların yüksək ixtisaslı elmi kadrlarla, müasir cihazlarla təmin edilməsinə xüsusi diqqət yetirilməlidir.

3. XX əsr psixologiyasının əsas cərəyanları haqqında

XX əsrdə psixologiyada bir sıra cərəyanlar əmələ gəldi. Freydizim, biheviorizm cərəyanları onların içində xüsusi yer tutur.

Freydizim cərəyanı XIX əsrin sonu - XX əsrin əvvəllərində əmələ gəlmişdir; Qərbi ölkələrində qısa müddət ərzində incəsənət-tə, ədəbiyyata, insanla bağlı müxtəlif elmlər sahələrinə, xüsusilə təbabət, antropologiya, sosiologiya,

mədəniyyət tarixinə, pedaqogika və s.-yə geniş nüfuz etmişdir. Onun banisi Avstriya psixiatri və psixoloqu Ziqmund Freyddir. (1856 - 1939). Freydin adı ilə cərəyan Freydizm adlanır. Freydin özü isə onu «psixozanaliz» adlandırdı.

Freyd əvvəlcə praktik həkim-nevropatoloq və psixiatr kimi fəaliyyətə başlamış, bir sıra maraqlı faktlar müəyyən etmiş, indi də psixologiyada geniş işlənən müxtəlif anlayışlar və tənqidləri (məsələn, frustrasiya, identifikasiya və s.) işləmişdir.

Freyd goro, insan davranışı ictimai inkişaf qanunları ilə deyil, irrasional (latınca - irrationalis ağılla idarə olunmayan deməkdir), şüursuz psixi qüvvələr tərəfindən idarə olunur. İnsan guya öz müxtəlif gizli müharibə vəziyyətində olur. İntellekt - bu təhlil-təşviş qüvvələri, instinktiv meylləri başqalarından gizlətmək üçün aparatdır. İnsanın bütün hərəkətlərini, bütün tarixi və ictimai hadisələri Freyd şüursuz meyllərin, hər şeydən əvvəl, seksual meyllərin təzahürü kimi təhlil edirdi.

Freydin fikrincə, insanın ruhi həyatının hərəkətverici qüvvəsi seksual (cinsi) başlanğıcdan - libidodan ibarətdir. Seksual osasda davranışda qəribə cəhətlərin əmələ gəlməsi haqqında fikirlər nevrologiyada hələ Freyddən əvvəl məlum idi. Freyd Parisdə məşhur fransız nevroloqu Şarkonun laboratoriyasında işləyərkən tanış olduğu bu faktlara xüsusi əhəmiyyət verməyə və onları əsaslı surətdə öyrənməyə başladı. O, əvvəlcə nevrozda cinsi meyllərin rolunu fizioloji amillərlə izah edirdi. Lakin sonralar psixozanaliz tarixinə Anna adı ilə daxil olmuş bir xəstənin əhvalatları ilə bağlı olaraq, Freyd fikirlərini köklü surətdə dəyişdi.

Freyd xəstəni məşhur nevroloq Breyerlə birlikdə müalicə edirdi. Anna istəyi simptomlarından əzab çəkirdi, onun görməsi, nitqi, hərəkətləri pozulmuşdu. Breyer belə güman edirdi ki, qeyd olunan simptomlar özünütəhlil effektidir: Anna xəstə atasına kömək edə bilmədiyini içün özünü günahkar hesab edir və öz hisslərini bil-dirməmək üçün onları gizlətməyə çalışırdı. Hipnoz vəziyyətində Anna «ürəyini boşaltmağa» çalışırdı, həkimlər onun bu söhbətlərini katirsis-əzablı hisslərdən xilas olmaq üçün kimi qiymətləndirir-dilər. Lakin bu zaman qəribə bir hadisə baş verdi: xəstə qız həkim Breyerə aşiq olmuşdu. Bu Breyeri çaşırdı və o, sonrakı müalicə-dən imtina etdi. Freyd isə Annanın davranışını daha ətraflı öyrən-məyə başladı. Əvvəllər xəstəliyin gedişini fizioloji amillərlə (sinir enerjisinin zəifləməsi ilə) izah edirdi. Psixi xəstənin davranışını öyrəndikcə, Freyddə də yeni fikirlər yaranırdı. O, belə bir nəticə-yə gəldi ki, xəstə guya əvvəl öz valideynlərində bəsləndiyi məhəb-

68 bət hissini həkimin üzünə yönəltdir. Freydizmin sonrakı təkamül prosesində bu notisi osaslandırılmış və ondan osas müddəalardan biri kimi irəli sürülmüşdür.

Freydizmin baxımından insan asosialdır, məhiyyət təbii bütün xüsusiyyətlərinə və ya bir çox cəhətlərinə görə heyvana bənzərdir. İnsanın davranışı iki prinsipə - «təhlil prinsipi» (burada başlıca olaraq heyvan instinktlərinin eyni olan cinsi həvəsin təhlil-təşvişlə təhlil edilir) və «realistik prinsipi» (cəmiyyətin tələblərinə müvafiq olaraq seksual həvəsi təhlil-təşvişlə təhlil edilir) təbədir. «Təhlil prinsipi» ilə «realistik prinsipi» toqquşması nəticəsində «təhlil olunmamış seksual həvə» də məhz bu səbəbdən insanın davranışını idarə etməyə başlayır. Deməli, insan davranışında şüur-rolu azaldılır.

Freyd birinci növbədə onun öz tələbləri - K.Yunq və A.Ad-ler tənqid etməyə başladılar. Freyd bir çox maraqlı psixoloji məsələlərə diqqət cəlb etsə də, onları elmi şəkildə izah edə bilmədi. Bu da ondan irəli gəlirdi ki, Freyd insanı ictimai varlıq kimi təhlil et-mirdi.

Freydizmin inkişafı dövrü indi çoxdan artıq arxada qalmışdır. 70-ci illərin əvvəllərindən etibarən, hətta freydizmin nüma-yəndələri və tərəfdarları içində onun böhranları haqqında da geniş söhbətlər gəldi. XXIX Bəyənəlxalq psixozanalitik konqress (London, 1975), Zə Freydin qızı - xarici ölkələrdə özünün psixoloji tədqiqatları ilə məşhur olan A. Freyd freydizmin böhranı, özünə-məxsus xəstəlik keçirdiyini təsdiq etmişdir. Məşhur ingilis psixoloqu X. Ayzenk isə 1978-ci ildə «psixozanaliz-elm və ya məhz-mat?» təhlil-təhlil məqaləsində Karl Popper, Corc Kelli və başqa məşhurları alimlərlə Freydizmin ciddi tənqid etmişdir. s^**Qiyəviyozmin tərmi_X**X^ərin sonu - XX əsrin əvvəllərində Edvəron***örləyikTrr**(18 731949) heyvanlar üzərində apardığı tədqiqatlarla başlayır. Lakin buna baxmayaraq homin cərəyanının RƏZəri lideri Con Uotson (1878 - 1958) hesab olunur.

1913-cü ildə «Psixoloji məqalələr» jurnalında Uotsonun «Psixoloji: biheviyozist onu necə görür» adlı məqaləsi nəşr edildi. Məqalədə «Stimul - reaksiya» - biheviyozizmin osas devizi kimi elan olundu və həmin cərəyanın başlıca ideyaları təhlil edildi. Buna **goro** da sonralar homin məqaləsi «biheviyozizmin manifesti» adlandır-dılar.

Biheviyozizmin osas müddəaları aşağıdakılardan ibarətdir: psi-

69 xologiya guya şüur deyil, davranışı (cərəyanın adı da buradan əmələ gəlmişdir; ingiliscə (- **behavior** davranış deməkdir) öyrən-məlidir.

Psixologiyanın əsas vəzifəsi yalnız müxtəlif şəraitdə davranışın qanunauyğunluqlarını, - qıcıqla orqanizmin cavab hərəkətləri arasındakı əlaqəni öyrənməkdən ibarətdir. Biheviyozistlərə **goro** davranış ancaq xarici stimullarla (S) şərtlənən sekretor və əzələ reaksiyalarından (R) təşkil olunmuşdur. Davranışın təhlili ciddi surətdə obyektiv xarakter daşımalı və bütün təbii elmlərdə olduğu kimi, zahirən müşahidə olunan fenomenlərlə məhdudlaşmalıdır.

Beləliklə, biheviyozizm stimul (S) və reaksiya (R) arasındakı əlaqəni davranışın vahidi kimi qəbul edir, psixika və şüur isə psixologiyanın predmeti

kimi inkar edirdi. Təsadüfi deyildir ki, bihe-viorizmi «psixikasız psixologiya» adlandırırlar.

Biheviorizm mexaniki nəzəriyyədir: o, insanın davranışını xə-ti determinizm prinsipləri ilə izah edir, sözdo obyektiv metoddan danışsa da oslindo onun mahiyyətini təhrif edirdi. Buna görə də akademik İ.P.Pavlov hələ 30-cu illərin əvvəllərində «Fizioloqun psixoloqa cavabı» əsərində biheviorizmi kəskin tənqid etmişdir.

Biheviorizm qısa müddət ərzində Amerikan psixologiyasının əsas cərəyanına çevrildi və Avropa ölkələrinə də yayıldı. Bu isə təsadüfi deyildir: XX yüzilliyin əvvəllərində psixologiyanın nailiyyətindən praktik məqsədlərlə istifadə olunması məsələləri kəs-kin surətdə qarşıda dururdu. Lakin biheviorizm metodoloji cəhətdən nöqsanlı olduğu üçün artıq 20-ci illərin sonu - 30-cu illərin əvvəllərində onun daxilində müstəqil istiqamətlər əmələ gəldi; neo-biheviorist (yunanca neos - yeni deməkdir) cərəyanlar formalaşdı.

XX əsrin əvvəllərində Amerikada yaranmış və müasir psixologiyanın ən başlıca cərəyanlarından birinə çevrilmiş biheviorizm 60-cı illərin əvvəllərindən etibarən əhəmiyyətini itirməyə və tədricən koqnitiv psixologiya ilə əvəz olunmağa başlamışdır. Son 15 il ərzində koqnitiv psixologiya Amerika psixologiyasının aparıcı istiqaməti kimi növbəti biheviorizmi əvəz etmiş, həm də bir sıra ölkələrdə geniş yayılmışdır.

Koqnitiv (latınca cognition - bilik, idrak deməkdir) psixologiya 50-ci illərin sonu - 60-cı illərin əvvəllərində əmələ gəlmişdir. Onun əsasını belə bir müddəə təşkil edir ki, psixoloji proseslərin cərəyanında və insan davranışında biliklər, koqnitiv strukturlar həlledici rol oynayır (C. Bruner, U. Naysser, R. Atkinson və b.). Bu baxımdan koqnitiv psixologiya hafizə və təfəkkürün təşkilində bi-

70 illərin rolunu öyrənir. Bununla bərabər, həmin cərəyan şəxsiyyət-II. fərdi fərqləri, emosiyaları və s. koqnitiv nəzəriyyə baxımından fəhlil edir. Əslində isə bu gün koqnitiv psixologiyada irəli sürülən 1 əsas problemlər sovet psixologiyasında çoxdan öyrənilməyə başlanmış və bu sahədə aparılmış

fundamental tədqiqatlar (B.Q.Anan-**Jev**, L.M.Vekker, L.S.Viqotski, A.V.Zaporojets. V.**P.**Zinçenko, A.L. Yarus, A.N.Leontyev, B.F.Lomov, A.R.Luriya, A.A.Smirn, S.L.Rubinstein və b.) dünya psixologiya elmini zənginləşdirmişdir. B.M.Veliçkovski koqnitiv psixologiyanın əsas banilərindən biri hesab edilən professor U.Naysserin «İdrak və reallıq» (M., 1981) kitabına yazdığı giriş məqaləsində düzgün olaraq qeyd edir ki, koqnitiv psixologiyanın idrak proseslərinə (fəaliyyətə) yanaşma tərzinin boz momentləri bizim psixologiya və Fiziologiyada uzun müddət ərzində inkişaf etdirilən görüşlərə yaxınlaşır.

Lakin sovet psixologiyasında bu məsələlərin qoyuluşunda və həllində prinsipial fərqlər də özünü göstərir. Sovet psixologiyasında biliklərin

formalaşması prosesi insanın praktik və nəzəri fəaliyyətinin öyrənilməsi zəminində təhlil edilir. Koqnitiv psixologiya isə insanın davranışında biliklərin rolunu fənlə baxımdan aydınlaşdırır, şəxsiyyətin koqnitiv strukturları ilə şərtlənən motivləri, sorğuları meyillərini əslində inkar edir. Koqnitiv psixologiya müxtəlif istiqamətlərdə aparılan ayrı-ayrı tədqiqatları vahid konseptual təsəddüfə birləşdirə bilmədi, biheviorizmin və başqa psixoloji cərəyanların böhranının aradan qaldırılması sahəsində ona belə bir ümidləri məhviyyətə etibarilə doğrultmadı.

«Humanistik psixologiya»da 50-ci illərin əvvəllərində Qərbdə, [Vissers](#) amerikan psixologiyasında biheviorizm və freudizm cərəyanlarına rəqəbləşmə kimi omələ gəlmişdir. Onun baniləri (K.Rogers, O. Olport, A. Maslow və b.) belə hesab edirdilər ki, biheviorizmdən və freudizmdən fərqli olaraq «humanistik psixologiya» psixologiya dində üçüncü yoldur» və ya qıvıvodir). «Humanistik psixologiya», başqa sözlə, «ekzistensial» (latınca ex (s) istentia - mövcud, olmaq deməkdir) psixologiya da adlandırırlar. «Humanistik psixologiya» insanı hisslərlə yaşayan varlıq kimi götürür. Onların fikrinə-Ə insana öz imkanlarını həyata keçirmək üçün kömək etmək lazımdır.

«Humanistik psixologiya» bu köməyi psixoterapevtik aspektə həlil edir. Onların fikrinə insan psixoterapevtə «xəstə» kimi yox, müştəri kimi müraciət etməli, onu narahat edən, həyəcanlandıran

71 həyatı problemləri özü həll etməlidir, həyatının mənasını başa düşməlidir, psixoterapevt isə ancaq məsləhətçi funksiyasını yerinə yetirməlidir. Təsəddüfi deyildir ki, «humanistik psixologiya» ən çox psixoterapiyada yayılmışdır. Onun əsasında ümumi psixoloji nəzəriyyə təşəkkül etməmişdir. Təkcə bu fakt onun birtərəfli cərəyan olduğunu göstərir. Əsl psixoloji cərəyan heç də təkcə xəstələr və ya defektli adamlar üçün tətbiq olunmaqla məhdudlaşa bilməz.

«Humanistik psixologiyanın» elmi-metodoloji baxımdan ən başlıca nöqsanı ondan ibarətdir ki, o, şəxsiyyətin təşəkkülünün ic-timai-tarixi amillərlə şərtləndiyini qəbul etmir; onun istinad etdiyi humanizm mücərrəd humanizmdir.

@ Sovet psixologiya elmi

Böyük Oktyabr sosialist inqilabından sonra Rusiyada psixoloji fikrin inkişafında da yeni tarixi mərhələ başlandı. Çünki ölkədə yeni ictimai quruluş, insanlar arasında yeni sosial münasibətlər bərqərar oldu. SSRİ-nin yaranması ilə xalqların yeni ictimai-tarixi birliyi əmələ gəldi, vahid ideologiya ilə birləşən bütün sovet xalqları ol-kodo iqtisadi və sosial tərəqqini təmin etməklə elm və təhsilin inkişafına da çox ciddi töhfə verdi. Bu zəminə başqa elmlərin cəmlənən surətdə inkişafı ilə yanaşı əsl elmi psixologiya yarandı və inkişaf etdi. O, psixoloji fikrin zənginləşməsində mühüm rol oynamışdır.

L.S. Viqotski 1927-ci ildə göstərdi ki, yeni cəmiyyət yeni insan yaradacaqdır. Gələcək cəmiyyətdə psixologiya həqiqətən yeni insan haqqında elm olacaqdır. Yeni insanın psixologiyası özünün bu böyük tarixi vəzifəsini müvəffəqiyyətlə yerinə yetirəcəkdir. Bu, dövrün ictimai-tarixi kökləri olan tamamilə qanuna uyğun elmi nailiyyət idi. Çünki gənə Sovet dövləti qabaqcıl materialist elmin inkişafına gündəlik qayğı göstərirdi. 1918-ci ildə Xalq Komissarları Soveti Dövlət Beyin İnstitutunun yaradılması haqqında qərar qəbul etmişdi (institutun rəhbəri məşhur rus alimi V.M. Bxxtrev idi). Sovet hakimiyyətinin ilk illərində RSFSR Xalq Maarif Komissarlığı nəzdində Psixoloji Tədqiqatlar Bürosu, Moskva ŞXMŞ-ı psixologiya laboratoriyası və s. təşkil edilmişdir. Moskva universitetinin psixologiya institutunda o zaman psixologiyası şöbəsi yaradılmışdı. Xalq Komissarlığı Soveti 1921-ci ilin yanvar ayının 21-də akademik

72

I P. Pavlovun rəhbərlik etdiyi laboratoriyaya kömək haqqında məşhur dekret qəbul etmişdir.

Sovet psixologiyasının inkişaf yolu metodoloji cəhətdən aydın ulu Psixika və şüur haqqında K. Marks və F. Engels tərəfindən yaradılmış dialektik materialist təlim V. İ. Leninin əsərlərində inkişaf etdirilmişdi. O, hələ 1894-cü ildə «Xalq dostları» nədir və sosial demokratlara qarşı onlar necə mübarizə edirlər?» əsərində metafizik psixoloqdan fərqlənən yeni tipli tədqiqatçı kimi «alim psixoloqun» xarakteristikasını vermiş və böyük uzaqgörənliklə elmi psixologiyanın gələcək inkişaf yolunu göstərmişdi. Onun fikrincə «Psi-xi prosesləri ayrıca aydınlaşdırmadan ruh haqqında mühakimə yeritmək olmaz: burada tərəqqi məhz ondan ibarət olmalıdır ki, ruhun nə olduğu haqqında ümumi nəzəriyyələr və fəlsəfi müddəalar bir yana atılsın, bu və ya başqa psixik prosesləri xarakterizə edən faktların öyrənilməsi elmi zəmin üzərində qurula bilsin.» Bu mülahizə əlbəttə, sovet psixologiyası üçün prinsipial əhəmiyyətə malik idi. Sovet psixologiya elminin inkişafı tarixini dörd dövrə bölürlər. Aşağıda həmin dövrlərin xüsusiyyətləri qısa nəzərdən keçirilir.

1917 - 1931-ci illərdə (birinci dövr) sovet psixologiyasının ən mühüm vəzifəsi idealist psixologiya ilə mübarizə olmuşdur. Onun əsasını və başlıca istiqamətini psixologiya üzrində mübarizə təşkil edirdi. Birinci dövrdə sovet psixologiyası özünün bu tarixi vəzifə-sini müvəffəqiyyətlə yerinə yetirirdi.

1931 - 1945-ci illərdə (ikinci dövr) kapitalist ölkələrində psixologiya sahəsində əmələ gəlmiş böhranın elmi-tənqidi təhlili, freydizmlə mübarizə şəraitində psixoloji nəzəriyyənin metodoloji məsələlərinə xüsusi diqqət yetirilir, fundamental təhqiqatlar aparılırdı. Lakin Böyük Vətən müharibəsinin başlanması psixoloji tədqiqatların da istiqamətini dəyişdi. Müdafiə əhəmiyyəti olan hərbi-qospital psixologiyası problemlərinin tədqiqinə xüsusi fikir verildi.

1945-1960-cı illərdə (üçüncü dövr) sovet psixologiyasının metodoloji-nəzəri prinsiplərinin işlənilməsində yeni mərhələ başlandı. Eksperimental tədqiqatlar geniş vüsət alırdı. Psixikanın reflektor konsepsiyasına xüsusi diqqət yetirilirdi. Ölkənin müxtəlif universitetlərində və bözi pedaqoji institutlarında yüksək ixtisaslı psixologiya mütəxəssislərinin hazırlanması dövrün salnaməsində xüsusi yer tutur.

1960-cı illərdən sonrakı (dördüncü) dövrdə psixologiya elminin ictimai praktika ilə əlaqəsi daha da güclənir. İnsan haqqında

73 elmlər sistemində psixologiya mühüm yer tutmağa başlayır. Psixologiya elminin bir çox yeni sahələri təşəkkül edir. Akademik A. N. Leontyevin «Psixikanın inkişafı problemləri» əsəri Lenin mii-kafatma layiq görülür (1963).

1971-ci ildə SSRİ EA sistemində psixologiya institutunun yaradılması psixoloji tədqiqatların inkişafında mühüm rol oynadı. Sovet psixologiya elminin inteqrasiyası və diferensiasiyası əsasında yeni morfoloq qodum qoydu. Sosial psixologiya daha vüsətlə inkişaf etməyə başladı. Yeni sahələr - miihondis psixologiyası, kosmik psixologiya və s. yarandı. Əmək və idman psixologiyası və s. genişləndi. Psixologiya elminin ayn-ayn sahələrinin metodoloji-nəzəri məsələlərinin öyrənilməsinə xüsusi diqqət yetirilirdi. Hər bir psixoloji tədqiqatın somoroliliyini müəyyən etmək üçün yeni prinsiplər irəli sürülürdü; nəzəriyyə, eksperiment və praktikanın vahidliyi elmi-texniki tərəqqi dövrünün miihim tələbinə çevrilirdi.

Vaxtilə eksperimental psixologiya psixologiya elminin bir sahəsi kimi təşəkkül etmişdi. Bu gün eksperimental metodlar psixologiyasın bittin sahələrində nüfuz etmişdir. Miiasir sovet **psixologiyası** qüdrətli eksperimental psixologiyaya çevrilmişdir. Riyazi psixologiya haqqında da eyni sözləri demək olar. 70-ci illərin əvvəllərində bir çox müəlliflər riyazi psixologiyani psixologiyanın bir sahəsi kimi nəzərdən keçirirdilər. Elmləşmənin proqnozlarına görə, yaxın gələcəkdə psixologiya elminin bittin sahələri riyaziləşəcəkdir. Sovet psixologiyasında bu proses artıq özünü aydın şəkildə göstərirdi.

Miiasir dünya psixologiyasında müxtəlif məktəblər, cərəyan və istiqamətlər - biheviorizm (neobiheviorizm), freydizm (neofreydizm), humanist psixologiya, kognitiv psixologiya və s. mövcud-dur. Sual olunur: psixologiya elminin tarixi və inkişaf məntiqi baxımından sovet psixologiyasını da məktəblər, cərəyan və ya müəyyən istiqamət hesab etmək olarmı? Məşhur sovet psixoloq L. S. Viqotski hələ 1927-ci ildə yazdığı «Psixoloji böhranın tarixi mənası» adlı fundamental metodoloji tədqiqatında həmin suala tam qətiyyətli mənfi cavab vermişdir.

Onun fikrincə sözün həqiqi mənası və işin mahiyyətinə görə biz «marksist psixologiya» terminini assosiativ, eksperimental, empirik, empirik psixologiya təminlərinin işləndiyi mənada işlədə bilmərik. L. S. Viqotski yazırdı: «Marksist

psixologiya mökloblor arasında möktob deyil, elm kimi osl yeganə psixologiyadır; bundan

74 ' başqa digor psixologiya ola bilməz». O göstərir ki, marksist psi-ologiya anlayışı möktob və ya hotta istiqamət anlayışından geniş-Marksist psixologiya elmi psixologiya anlayışına uyğun gəlir. I S.Viqotskinin fikrinə, holo 1921-ci ildə P.P.Blonski elmi psixologiya terminini işlədərək bu baxımdan tamamilə haqıq idi. Həmin k I min «bizim elminin osas xarakterini, bizim məqsədimizi və... \.»/ifolərimizi, işin məzmununu və icra metodunu» bütönlöklə ifadə»l.» edir. Deməli, psixologiya elmi tamamilə ideologizədiriləir və həmin ölkələrdə mövcud olan psixoloji cəryanlara qarşı qoyulur.

Biitən bu illor ərzində sovet psixologiyası osl elmi psixologiya kimi inkişaf etmiş və böyük nailiyyətlər qazanmışdır. Sovet alim-İMinin fundamental tədqiqatları psixologiya elmini zənginləşdir-möklə müxtəlif ölkələrdə psixoloji fikrin inkişafına mühüm təsir göstərir.

1^5^ Psixoloji biliyin xüsusiyyətləri

Bir dəfə A.Enşteyn göikəmlə İsvçərə psixoloqu Jan Pijənin uşaqlarda idrak proseslərinin təşəkkülünü əks etdirən məşhur əsər-lorinin əlyazması ilə tanış olandan sonra ona demişdi ki, psixologiya elmi fizikadan nə qədər də çəlin elm imiş.

XVIII yüzilliyin əvvəllərindən başlayaraq, fizikanın oldə etdiyi nailiyyətlər psixologiya elminin inkişafında mühüm rol oynamış-dır. Fiziklərin və astronomların müşahidələri zəminində duyğular-da səhlər problemləri yaranmışdı. Psixologiya tarixçiləri bu əhvalatı tarixi fakt kimi qeyd edirlər: 1796-cı ildə Qrinviçdə rəsədxananın assistenti Bredli mctodu ilə ulduzlərin yerini müəyyənləşdirərkən təxminən bir saniyə səhlə yol verdiyinə görə işdən azad edilmişdi. 1816-cı ildə Könşberq astronomu Bessel bu hadisə haqqında bir məlumatla tanış olandan sonra belə bir fikrə gəldi ki, Qrinviç rə-lədxanasirinin assistenti səhlə heç də diqqətsizlik iizindən yol ver-məmişdir. O, diiz on il müddətində öz hesablamalarını həmkərləri-nin hesablamaları ilə müqayisə etdi. Bessel belə bir noticiyə gəldi ki, qavrayış fəaliyyətində «şəxsi tonlik» mövcuddur (astronomiya-da «vaxt tonliyi» termini var. Bessel «şəxsi tonlik» terminini, görü-nür, ona müvafiq olaraq işlətmişdir.). Bu müqayisələri bəlkə də psixologiya tarixində ilk eksperimentlər hesab etmək olar. Sonrakı on illiklərdə

do bu faktlar fizikləri və astronomları düşündürdü. 1860 —1870-ci illor arasında aparılan tədqiqatlar noticosində isə bə-

75 lə bir nəticəyə gəldilər ki, bu, psixoloji problemdir, müşahidəçinin yönümündən (ustanovkasından) və diqqətinin istiqamətindən asılı-dır. Hotta Vundt 1861-ci ildə bu hadisələri öyrənmək üçün xüsusi cihaz düzəltdi.

Başqa bir misal. Psixologiyada tətbiq olunan ilk eksperimental mctodlar icarısında psixofiziki metodlar osas yer tuturdu. Həssaslıq və hədlər problemini bu mctodlarla öyrənirlər. ilk eksperimentçi psixoloqların bir qismi, məsələn, Fexner, Helmhols öz təhsillərinə görə fizik idilər. Eksperimental psixologiyanın inkişafında onların rolu əvəzsizdir. Təsədüfı deyildir ki, XIX əsrin sonu - XX əsrin birinci yansında psixoloqların çoxu fizikanı həvəslə öyrənirdilər, hotta sonralar görkəmli sovet psixoloqlar kimi tanınmış akademik Luriya və Zeyqamık 20-ci illorin axırlarında aspirant olarkən XX əsrin məşhur alimi A. Eynşteynə «Eksperimental fizikadan» minimum imtahanı vermişdilər.

Əgər belədirsə, onda psixologiya elmini fizika ilə müqayisə etmək, hotta gizli şəkildə olsa da, ona müqayisə üstünlük vermək nə dərəcədə doğrudur? - Belə müqayisə hansı formada olarsa-olsun, səhlədir. A. Eynşteyn də bu elmləri müqayisə etmir, psixologiya elminin Fizikadan çətin olmasını qeyd edərək, görünür, onların ob-yektini nəzərdə tuturdu. Özünüz müqayisə edin: Hər hansı bir mə-yenin və ya bərk cismin istilikkeçinə xassəsini öyrənmək çətin-dir, yoxsa insan hisslərinin çəllərlərini, insan münasibətlərinin sə-yuqluğunu və ya hərarətini?

Əlbəttə, insanı öyrənmək çətin-dir. Bu faktlar A. Eynşteynə yaxşı məlum idi. O, psixologiya ilə yaxından maraqlanırdı. A. Eynşteyn gəşətpsixologiya cərəyanının bənilərindən biri olan məşhur alman psixoloqu M. Vcrthcymerlə dostluq edirdi. Hotta o, Vcrtheymerin təcrübələrində iştirak etmişdi: M. Vcrthcymer «Pro-duktiv təfəkkür» (1945) kitabının bir fəslini A. Eynşteynlə keçirdi-yi intervyü məateriallarının təhlilində həsr etmişdir.

Maksim Qorki insanı əbəsi yerdə dünyanın möcüzəsi adlandır-mamışdır. İnsanı öyrənmək çətin-dir. Təsədüfi deyildir ki, yerin cə-zibə qüvvəsi çoxdan kəşf edilmişdir. İnsanın isə cəzibə qüvvəsi holo kəşf edilməmişdir. Bu mənada da bəzən deyirlər ki, fizikanın Nyutonunu var, amma psixologiyanın Nyutonunu yoxdur...

Bu çətinliklər psixoloji biliyin xüsusiyyətlərində də öz əksini tapır. Bir cəhəti doqıqlaşdırək: biz psixoloji bilik deyəndə, mütlə-

76 \»ssislərin deyil, psixologiyayı öyrənən və ya öyrənmiş adamların, I

cümlədən, tələbələrin biliyini nəzərdə tuturuq.

Psixoloji biliklərdə elmi anlayışlarla güzəran anlayışları özünə-moxsus şəkildə uzlaşır. Bunun köklərini aydınlaşdırmaq çətin deyildir.

Bir torofdon, psixoloji anlayışlar vo kateqoriyalar son doroco miicorrod vo ümumiloşdırılmış xarakter daşıyır. Biz tutaq ki, tolo-boyo Fikrin vo ya qavrayışın özünü bilavasitə göstərə bilmirik. Hotta, miioyyon bir psixi prosesi göstərmək mümkün olduqda belo, to-ləbə on yaxşı halda onun bir anını, bir çalarını goro bilir. Digor torofdon, hor bir tələbənin (o cümlədən hor hansı bir başqa adamın) psixoloji həyat təcrübəsi vardır. Elmi-psixoloji biliklər no qodor ümumiləşmiş vo miicorrod xarakter daşıyırsa-daşısın, onlar bilava-sito hor bir toloboyo xas olan psixi hadisələr duyğular, hafizo, hisslər, xarakter vo s. haqqında biliklərdir. O homin bilikləri, ado-ton öz təcrübəsi fonunda mənimsəyir, başqa sözlə, elmi anlayışları güzəran anlayışları zominində mənimsəyir. Halbuki elmi-psixoloji anlayışlarla güzəran anlayışlarının mənası bir-birinə uyğun gəlmir.

Məişətdə insanlar psixoloji terminlərdən və anlayışlardan ge-niş istifadə edirlər. Dilimizdə özünəməxsus psixoloji mənası olan yüzlərlə ümumişlək sözlər vardır. Onlardan bir qismi Azərbaycan psixologiyasında elmi termin kimi istifadə olunur. Qarovluq, qarov adam buna misal ola bilər. Prof. M. Məhərrəmov B. M. Təplovun «Psixologiya» (1950-ci il) kitabım Azərbaycan dilinə tərcümə edərkən «Svetovaya slepota» anlayışını doqiq ifadə edən «qarov-luq» sözündən elmi termin kimi istifadə etmişdir (gəccələr vo ya qa-ranlıqda zəif görənlər, yaxud görməyən adamlara xalq içində qarov adam deyilir). Lakin bununla belo insanların məişətdə istifadə et-dikləri psixoloji termin vo anlayışların həddü doqiq müəyyon olunmamışdır, adamlar cox vaxt eyni bir termin vo anlayışı müxtəlif monada başa düşürlər. Biz tolobələrin, məsələn, məhəbbət haqqında anlayışlarını təhlil etsək, bunu aydın goro bilərik. Elmi anla-yışları öyrənəndə tələbə əgər təkco öz güzəran təcrübəsinə istinad edərsə, elmi anlayışlarla güzəran anlayışlarını eyniləşdirərsə, onları birtərəfli başa düşür və səhv izah edir. Halbuki əksinə olmalı idi, tələbə elmi-psixoloji biliklərə yiyələndikcə, insanlar haqqında gü-zəran təcrübəsi ilə bağlı olan səhv, məhdud vo birtərəfli təsəvvür-lərdən uzaqlaşmalıdır.

İnsanın elmi-psixoloji anlayışları öz təcrübəsi əsasında mənim-

77 səməsinin bir səbəbi do psixoloji biliklərin öz xarakteri ilə bağlıdır. Axi, psixologiya insan haqqında elmdir. Psixologiyayı öyrənərkən misal axtarmaq lazım deyil, bu prosesdə insanın özü on təsirli nü-münəyə çevrilir. Bu fakt onda ifadə olunur ki, tələbə, adətən özü-nü, obrazlı desək, kitabla müqayisə edir vo bir qayda olaraq bit-tin psixoloji xarakteristikaları öz nümunəsində öyrənir. O, özünü psixologiya güzərgüsündə gənirək əvəzinə, cox vaxt psixologiyam öz «Mon»-inin güzərgüsündə görür. Bu zaman, birinci növbədə, «tanışlıq effekti»

yarənir: öyrənilən mücorrod anlayışlar tələbəyə tanış gəlir, o, bu effektin təsiri ilə material bir vo ya iki dəfə oxuyur. Ən başlı-cası iso onu səthi başa düşür və səhv izah edir. Onda elə təəssürat yaranır ki, guya psixologiya elmini öyrənmişdir. Halbuki sonralar (seminar məşğələlərində vo ya imtahanda) məlum olur ki, bu yalan-çı təəssürat imiş, tələbənin psixologiya haqqında bilikləri heç do sistemli xarakter daşımır, lazımı elmi məlumatlara malik deyildir.

Psixoloji biliklər tolobo, eloco do bu elmi öyrənən hor bir adam üçün bir növ güzərgüyə çevrilməlidir. Hor bir adam özünü homin güzərgüdə görməli, bu baxımdan təhlil etməyi bacarmalıdır. Psixologiya ancaq bu zaman, insanın noinki başqa adamları, hom do özü-nü dərək cəməsinin on səməyə vasitəsinə çevrilir.

Beləliklə do biz mühiim bir məsələyə gəlib çıxırıq: insan psixoloji biliklərdən necə istifadə edə bilər? Sual prinsipial ohəmiyyətə malikdir. Biz onu nəzərdən keçirməklə psixoloji biliyin bir mühiim xüsusiyyətini do aydınlaşdırma bilərik.

Gələn belo bir situasiya təsvir edək: tutaq ki, hor hansı bir psixolog V - VIII sinif şagirdlərinin riyazi anlayışlarının xüsusiyyət-lərini öyrənmişdir. Görəsən, riyaziyyat müəllimi homin tədqiqatın nəticələrini cəmələ dərs dediyi V - VIII sinifdə təbii etmək, dər-sin səmə vo keyfiyyətini avtomatik şəkildə yitirməyə bilərmi? Şübhəsiz ki, müəllimin psixoloji biliklərinin artması onun pedaqo-gi ustalığına istər-istəməz təsir göstərməlidir. Lakin o, istənilən no-tionu oldu etmək üçün ovco dərs dediyi sinfin xüsusiyyətlərini öyrənməli, onları nozoro almaqla bu vo ya digər tədqiqatın nəticə-lərindən istifadə etməlidir, yəni onları mexaniki şəkildə deyil, ya-radıcılıqda təbii etməlidir.

Bu onunla bağlıdır ki. psixi hadisələr variativ xarakter daşıyır. Onları coroyan etdikləri konkret şəraitdən asılı olaraq müxtəlif şə-rəhlərdə edirlər.

III F Ə S İ L

PSIXOLOGİYANIN SAHƏLƏRİ VƏ PSIXOLOJİ PRAKTİKANIN VƏZİFƏLƏRİ

1. Psixologiya elminin əsas sahələri

XIX əsrin sonu - XX əsrin əvvəllərindən etibarən başqa elm sahələrində olduğu kimi, psixologiya elmində do diferensiasiya prosesi başlayır. ictimai praktikanın tələbatına müvafiq olaraq ovco yaş vo pedaqoji psixologiya, tibbi psixologiya, daha sonra omok psixologiyası, sosial psixologiya, bundan sonra

miihondislik psixologiyasi, t yyaro ilic psixologiyasi, kosmik psixologiya vo s. formalaşmış vo inkişaf etmişdir. 70-80-ci illordo iso psixologiya elminin bir cox yeni saholori, mosolon, siyasi psixologiya, iqtisadi psixologiya, kommunal psixologiya, idaroctmo psixologiyasi vo s. toşəkkül ctmi dir.

Bu şəraitdə psixologiya elminin inteqrasiyası (latinca integrato - sözündən olub hissolori bütöv halda birl  dinnok demokdir) mo-sololori daha böyük  homıyy t kosb cdır. Psixologıyanın ayn-ayn saholorindo old  cdilon nailıyy tl ri iımumilo dirmok, psixologiya nozoriyyosini daha da zonginlo dim k son doroco miihiim vozifo-dır. Elmin bir sistem şəklində inkişafı da bunu tolob edir. Diferensiasiya prosesi inteqrasiya prosesi ilo iizvi surot o bağlıdır. Bu miihiim mosololori iımumi psixologiya holl edir.

B l lik o do, psixoloji elmlər sistemi iımumi psixologiyadan vo psixologiya elminin miixtolif saholorind n ibarotdır.

  1. iımumi psixologiya haqqında məlumat

 mumi psixologiya psixologiya elminin osas problemlorini nozori vo eksperimental istiqamot o işləyir. Psixologıyanın m ctodo-loji, nozəri-tarixi mosololorinin, mosolon, psixi proscslorin omolo golmosi, psixoloji qanunların mii yy n edilmosi, todqiqat metodla-rının nozori-praktik mosololorinin  yr nilmosi onun başlıca vozi-fosidir.  mumi psixologiya foaliyyət vo iınsıyy tin, eloco do   x-

siyyətin iimumi psixoloji məsələlərini öyrənir. Psixi proseslərin, psixi halların vo fordı psixoloji xüsusiyyətlərin qanunauyğunluqla-rını aydınlaşdırmaq, psixologiya elminin osas anlayışlarını xarakte-rizo etmək iimumi psixologiyada mühiim yer tutur.

Bununla borabor iimumi psixologiyada xarici obyektiv alomin subyektin beynindo inikas qanunlarına daha artıq diqqət yetirilir. Homin inikas prosesinin beyin mexanizmləri aşkar edilir.

Ümumi psixologiya daha çox obyektiv alomlo, predmetlərlə insan arasındakı münasibətə diqqət yetirir, insanın alomı necə dərk etməsi, informasiyanı qəbul edib yenidən işləməsi prosesinin daxili mexanizmini öyrənir. Başqa sözə, iimumi psixologiyada **on** plana subyekt-obyekt münasibəti keçir.

Ümumi psixologiya psixologiya elminin hər bir sahəsinin inki-şafının fundamental əsasını təşkil edir.

§ 2. Psixoloji fənin təsnifatı

Müasir ensiklopediya və lüğətlərdə psixologiya elminin yığ-dən çox sahəsi haqqında məlumat verilir. Onları sadələşdirmək yolu ilə təsvir etmək elmi idrakin metodologiyası baxımından məqsəduy-ğun deyildir. Bəs, psixologiyanın bu müxtəlif sahələrini necə təsnif etmək olar? Psixoloji tədqiqatlar göstərir ki, psixoloji fənlərin böyük əksəriyyəti konkret fəaliyyət sahələrini öyrənir. Onların bir çoxu isə inkişafın psixoloji aspektlərini və şəxsiyyətin cəmiyyətə münasibətini öyrənir. Homin cəhəti nəzərə alsaq təsnifatın əsası kimi: 1) konkret fəaliyyət, 2) inkişafın psixoloji aspektləri və 3) şəxsiyyətin cəmiyyətə münasibəti məsələlərini götürmək məqsəd-ə uyğundur.

Şəkil 18-də psixoloji fənlərin bu baxımdan təsnifatı verilmiş-dir.

Psixoloji fənlərin böyük əksəriyyəti konkret fəaliyyət sahələrini öyrənir. Müxtəlif fəaliyyət sahələrində insan əməlini gücləndirmək üçün onlardan hər birinin böyük əhəmiyyəti vardır. Bu haq-da aydın təəvvür əldə etmək üçün pədaqoji psixologiyaya qısa xarakterizə etmək kifayətdir.

Pədaqoji psixologiyanın predmetini təlim və tərbiyə prosesinin psixoloji qanunauyğunluqlarının öyrənilməsi təşkil edir. O şə-girdlərdə qavrayış, diqqət, hafizə, təfəkkür, təəyyül və s.-nin tər-biyyəsi məsələlərini tədqiq edir, intellektual fəaliyyətin səmərəli

80

insanın cəmiyyətə münasibə-tinə görə

Şəkil 18. Psixoloji fənlərin təsnifatı.

Iqtisadi psixologiya

İdarəetmənin psixologiyası

Təhsilin

psixologiyası
Siyasi
Etno-psixolo-
giya

İnkişafın psixoloji aspektlərinə görə

Yaş psixologiyası
diferensial psixologiya

Əmək psixologiyası

Tibbi psixologiya

Pədaqoji psixologiya

Hüquq psixologiyası

Hərbi psixologiya

Kosmik psixologiya

Təyyarəçilik psixologiyası

Mühəndislik psixologiyası

İdman psixologiyası

Cinsi təfərrüatın psixologiyası
[anomal inkişafın psixologiyası

İncəsənət psixologiyası

Dədi yaradıcılı-ğın psixologiyası

Elmi yaradıcılığın psixologiyası

Estetik qavrayışın psixologiyası

Ticarət psixologiyası

Kommunal psixologiya

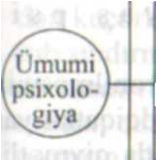
Parapsixolo-giyası

Psixodiyagno-
stika
[müqayisəli psixologiya

Pa tops i-

Psixofor-makologiya

Psixoterapiya

Konkret fəaliyyət sahələrində

yolu və vasitələrinin müəyyənəşdirilməsi problemlərini öyrənir. Müasir dərəcə verilən psixoloji tələbləri müəyyən edir, pədaqoqla -şagirdlər arasındakı qarşılıqlı münasibətləri və şagird kollektivindəki münasibətləri, şagirdlərin fərdi-psixoloji xüsusiyyətlərini ay-dınlaşdırır.

Pədaqoji psixologiyanın aşağıdakı sahələri vardır: təlim psixologiyası (didaktika, xüsusi metodika, proqramlaşdırılmış təlim, oqlə emaliyyatların formalaşmasının və s. psixoloji əsasları);

157 6

81

tərbiyə psixologiyası (şəxsiyyətin tərbiyyəsi metodikasının psixoloji əsasları, şagird kollektivinin psixologiyası, islah-əmək pədaqoqikasının psixoloji əsasları); müəllim psixologiyası, anonim uşaqlar-la təlim-tərbiyə işinin psixologiyası.

İnkişafın psixoloji aspektlərini və şəxsiyyətin cəmiyyətə münasibətini öyrənən psixoloji fənlərin də əhəmiyyəti böyükdür.

Böyük Vətən müharibəsindən sonrakı illərdə yaş psixologiyasının inkişafında yeni mərhələ başlamışdır. Psixologiya elminin bu sahəsi uzun

müddət uşaqların yaş xüsusiyyətlərini öyrənmiş və düzgün olaraq uşaq psixologiyası adlanmışdır. Hal-hazırda o, uşaq-lar və yeniyetmələrlə yanaşı gənclərin, yaşlı adamın və qocaların da yaş xüsusiyyətlərini öyrənir. Bu monada da ona y a ş p s i x o l o g i y a s i deyilir.

Anormal uşaqların psixoloji xüsusiyyətlərinin öyrənilməsinin də praktik əhəmiyyəti aydındır. Bu sahədə apanlan tədqiqatlar yaş psixologiyası mosololorinin öyrənilməsi baxımından da qiymətli-dir.

Miasir psixoloji fənlər icorisində sosial psixologiya da mü-hüm yer tutur. Bu, hər şeydən əvvəl, özünü onda göstərir ki, bu sahədə apanlan tədqiqatlar psixologiya elminin digər sahələrində bir sıra problemlərin həlli üçün böyük mona kömək edir. Son zamanlar yaş, pedaqoji, kosmik, hərbi, miihondislik, idman, kommunal, siyasi, ticarət, incəsənət psixologiyası və s.-də tətbiqi sosial-psixoloji problemlərə daha çox diqqət yetirilir. Psixologiya elminin, demək olar ki, hər bir sahəsinin sosial-psixoloji problemləri vardır. Sosial psixologiyanın predmetini nəzərə alsaq, bunu tamamilə qanunauyğun hal hesab etmək olar.

Sonrakı bölmələrdə sosial psixologiyanın vacib mosoloları barədə ətraflı məlumat verilməsinə nəzərən burada etnik psixologiyanın əsas problemləri haqqında nisbətən geniş məlumat verilməyi zəruri hesab edirik. Çünki etnik psixologiya barədə ilkin qısa məlumat belə, xalqı, etnosu öz psixologiyasına yaxından bələd olmağa və özünü dərk etməyə yönəldə bilər. Bu isə miasir dövrdə xalqımızın hər bir övladı üçün çox vacibdir.

§3. Etnik psixologiyanın əsas problemləri

Etnik psixologiya nədir və nəyi öyrənir? Həmin suallara cavab vermədən əvvəl söhbətə bir neçə misalla başlamaq istədik.

82

Bitkiləri qorumaq və gülləri, çiçəkləri qırmaq üçün Alp çəmənliklərində lövhələr asılmışdır. Fransız dilində yazılmışdır: «Bu gözəl çiçəklərdən zövq alın, amma onu nə üçün qırırsınız?» İngilis dilində yazılmışdır: «Zəhmət olmasa, çiçəkləri qırmayın». Alman-lar üçün artıq bu, xəbərdar deyil, qadağanı bildirir: «Çiçəkləri qırmaq qadağandır!»

Hər bir şərh vermədən soruşmaq istədik: Həmin lövhələrin hamısını eyni məzmununda yazmaq olmazdı? Nə üçün onların hər birisi ayrı-ayrı xalqın dilində başqa cür yazılıb və bunun xüsusi səbəbi varmı?

Bir «xırda» misal. Almanlarda belə bir qayda var: kimsə küçədən keçərkən çirkli vitrin və ya çox çirkli avtomatın görsə onu vürub sındırmağa haqqı var. Hər kəs onu bu iş üstündə nə hüquqi, nə də mədəni cəhətdən cəzalandıra və ya təsəvvür edə bilməz. Çünki onların etnik adət-ənənəsində möhkəmlənib ki, hər bir şeyi çirkli qoymaq olmaz. Təsəvvüfi deyildir ki, onlar çox zaman küçələri sa-

bunla yuyurlar. Bəs, belə etnik-psixoloji xüsusiyyətlərə bələd olmaq əhəmiyyətə malikdir? Oradan yaxşı cəhət götürə bilərik-mi? Yaxşı şeylərdən ibarət götürməyimiz — yəni, səkilərimizi təmiz saxlamaq, sabunla yumaq bir yana qalsın, heç olmazsa insaf edib (Bakı şəhərinin özündə belə) beşinci, altıncı və ya daha yuxarı mərtəbələrə icorisində şüşə qablar və ağır cisimlər olan zibil tor-balalarını bəzən adamlar keçib gedən səkilərə atmamaq... Onun pis nəticəsi barədə nə üçün düşünmürük?

Bir ibrotamiz misalı da xatırladaq. Məşhur alman filosofu Hegel öz xalqının bir miihiim etnik psixoloji xüsusiyyətini belə ifadə edirdi: «mənim xalqım arxivariusdur (və ya arxivarius xalqdır). Arxivarius öz taxçalarında tarixi hadisələri və faktları hiyf etdiyi kimi, alman xalqı da öz yaddaşında öz tarixini hiyf edib, qoruyub saxlaya-raq gələcək nəsillərə verir». Yəni alman xalqı ilk növbədə öz tarixini yaxşı bilməklə seçilir. Bəs, bunun etnik psixoloji mənası nədir? Əvvəla, öz tarixini yaxşı bilmək, ona dərindən bələd olan xalq özünü yaxşı dərk edir, özünü, öz mövqeyini düzgün qiymətləndirir.

İkincisi, belə xalq öz tarixinə bələd olduqda onun ibarət dərslərini də yaxşı mənimsəyir, ilk növbədə öz tarixində cəlbədicə nə varsa, onu hiyf edib saxlamağa və inkişaf etdirməyə cəhd edir. Də-məli, öz xalqının tarixinə dərindən bələdlik onun üçün süzgəc rə-lünü oynayır. Yaxşılari seçib götürmək, pislərindənə yaxa qurtar-maq, uzaqlaşmaq! Hər hansı bir xalqın belə bir gözəl etnik psixoloji xüsusiyyətini bilmək, ona yaxından bələd olmaq bizim üçün əhəmiyyət kömək edir? Onu öyrəndikdə heç olmazsa özümüz-dən soruşa bilərik: bəs bizdə necədir, biz də elə olsa, yaxşı olmaz-mı?

Həmin misallar bizi daha mürəkkəb suallarla qarşılaşdırır: etnik psixoloji xüsusiyyətlər nədir, onlar necə əmələ gəlir, onları bil-məyin, onlara bələd olmağın nə kimi cəmi-nəzəri və praktik əhə-miyyəti var? Yaxud bu problemlə hansı elm sahəsi məşğul olur, onun respublikamızda inkişafı barədə nə demək olar?

Əlbəttə, burada həmin sualların hamısına tam təfəssilatı ilə cavab vermək mümkün deyildir; ona görə də, əsasən problemlə ilkin tanışlıq üçün zəruri olan cəhətlərə toxunmaq istəyirik.

Götürülmüş misallardan da aydın olur ki, hər bir xalq, hər bir millət özünün məxsusi psixoloji xüsusiyyətlərinə görə də bir-birindən ciddi surətdə fərqlənir. Bunlar hər bir millətə və ya xalqa xas olan etnik psixoloji xüsusiyyətlər adlanır. Həmin etnik psixoloji xüsusiyyətlərin mahiyyəti, səbəbləri, mexanizmi və təzahür xüsusiyyətləri xüsusi bir elm sahəsi - etnik psixologiya tərəfindən öyrənilir.

«Etnik psixologiya» söz birləşməsində «etnik» sözünün özünə-məxsus məntiqi mənası vardır: burada öyrənilən psixoloji hadisələrin yalnız spesifik cəhətləri «etnik» sözü ilə ifadə olunur, başqa sözlə, etnik psixologiya ayrı-

ayrılıqda etnik və ya psixoloji hadisə-ləri öyrənmir. Onun əsas məğzini etnik psixoloji hadisələr toşkil edir. Bunu necə başa düşmək olar? Həmin suala cavab verəndə üçün ilk növbədə anlayışın lüğəti monasına diqqət yetirmək lazımdır.

Etnik psixologiya - **etnopsixologiya** (yunan dilində etnos -xalq, tayfa deməkdir) əvvəllər sosial psixologiyanın mühüm bir sahəsi kimi müəyyən qrupda insanların etnik ümumiliyi və milli mənsubiyyəti ilə şərtlənən psixi xüsusiyyətlərini, davranış və rəftar tərzini öyrənmişdir. Hazırkı dövrdə isə etnik psixologiya fənlə-rarası bilik sahəsi olub insanların psixikasının etnik xüsusiyyətləri-ni öyrənir. Yəni milli, irqi, etnik mənsubiyyəti nəzərə almaqla insanların psixoloji xüsusiyyətlərini öyrənən bir elm sahəsidir.

Məlumdur ki, etnik milli psixologiyanın problemləri çox və rəngarəngdir. Buraya bu və ya digər xalqa məxsus olan etnik stereotip və yönümlər, adət-ənənələr, milli xarakterlər, hisslər və s. daxildir. Lakin burada bir necə cəhət diqqəti xüsusi olaraq cəlb

84 edir. Başqa sözlə, hər bir xalqın etnik psixologiyası, yaxud etnik psixoloji xüsusiyyətləri müəyyən həmin cəhətlərin məzmunu və xarakterinə, təzahür xassələri və intensivliyinə görə təyin edilir. Deməli, hər etnos, hər bir xalq özünəməxsus etnik psixoloji xüsusiyyətlərə malik olur və həmin xüsusiyyətlər onların davranış və rəftar tərzində, münasibətlər sistemində, adət-ənənələrində, sərvət meyillərində və s. özünü büruzd verir. Yəni etnik qarşılıqlı münasibətlər sayəsində elə psixoloji xüsusiyyətlər təşəkkül edir ki, onları yalnız həmin qrupun etnik xüsusiyyətlərini araşdırmaq sayəsində izah etmək olar.

Sual olunur: etnik psixologiyada hansı problemlər ön plana keçir və xalqın, millətin özünü dərindən tanıması, özünə dərindən bələd olmasına, özünü təmin etməsinə yaxından kömək edir? Elə bunlar etnik psixologiyanın əsas problemləridir.

1. Etnik özünüdərk etmənin xüsusiyyətləri, mexanizmi, etnik özünüdərk etmənin və mənlik şüurunun formalaşması, təzahür formaları və soviyyələri problemi. Həmin problemə olaqodur olaraq etnik inkişafın xüsusi pilləsi kimi özünüdərk etmənin, milli şüurun təşəkkülü, formalaşması, inkişaf soviyyələri, etnos üzvlərinin rəftar və davranışma, özünə və başqalarına olan münasibətlər sisteminə, özünüdərk etməyə təsir mexanizmi və təzahür xüsusiyyətləri də araşdırılır.

2. Müxtəlif səciyyəli etnik qrupların psixoloji xüsusiyyətləri-nin araşdırılması problemi. Bu problemə olaqodur olaraq etnik psixologiya, sosial psixologiyada olduğu kimi, etnik qrupların müxtəlif parametrlərini nəzərə almaqla orada baş verən etnik psixoloji hadisələrin mahiyyətini, xarakter xüsusiyyətlərini, etnos üzvlərinin rəftar və davranışlarına təsir etmə dərəcəsini və s. araşdırır. Böyük etnik qruplarda, xalq və millət (makromühit) soviyyəsində müəyyən mərasimlərin, adət-ənənələrin, moda-nın, şayiələrin, ictimai ohvəllərin, dini mərasim və ayinlərin yayılması, təzahirlərinin qanunauyğunluqları, başqa sözlə, böyük etnik qrup kimi xalqın, millətin psixoloji problemləri araşdırılır.

Kiçik etnik qruplarda (mikromühitdə) etnik psixoloji hadisələrin öyrənilməsi. Buraya qapalı etnik qruplarda psixoloji uyğunlaşma, soviyyətlərə münasibətlər, qrup iqlimi, qrupların tipləri, qrup yekdilliyinin soviyyələri və soviyyələri, qrupun soviyyələri və s. kimi məsələlər daxildir. Məsələn, oğər ailəni kiçik etnik qrup hesab etsək, onda valideyn və uşaqlar arasındakı münasibətlərin xarakter

85 xarakter, dinamikası, orada etnik adət-ənənələrin xüsusiyyətləri və s. kimi məsələlər etnik psixoloji araşdırmanın obyektinə ola bilər.

3. Etnik stereotip və yönümlər problemi. Burada etnik stereotip və yönümlərin mahiyyəti, təşəkkül etmə mexanizmi, təzahür xüsusiyyətləri, soviyyətlərə münasibətlər və etnoslararası münasibətlər sistemində yeri tədqiq edilir.

4. Etnik (milli) xarakter problemi. Etnik və milli xarakterin təşəkkülü, formalaşması çox mürəkkəb psixoloji hadisə olub, qrup üzvlərinin rəftar və davranışında, fəaliyyət və ünsiyyətində, ümumi mənəvi münasibətlər sistemində özünəməxsus şəkildə təzahür edir. Tipik etnik və ya milli xarakter əlamətlərinin formalaşması, ona şəxsiyyətin yetişdiyi sosial şəraitin, təlim-təربiyə sisteminin, eləcə də təbii imkan və xüsusiyyətlərinin təsiri məsələlərinin araşdırılması həmin problemin həlli üçün ciddi əhəmiyyət kəsb edir.

5. Etnik adət-ənənələr, milli hisslər problemi. Məlumdur ki, etnik adət-ənənə etnos üzvlərinin tarixən yaranmış və nəşlədən-nəşlə keçən fəaliyyət və davranış formaları, rəftar qaydaları, onlarla bağlı olan anlayışlar və təsəvvürlərdir. Müsbət etnik adət və ənənələrin təşəkkülü ilə yanaşı tarixi prosesdə onların dəyişməsi, təbəddülatı və ya pozulması da yalnız ayrı-ayrı şəxslərin deyil, həm də etnik qrupun davranış və rəftarına ciddi təsir göstərir, onu bəzən poza bilər. Buna görə də etnik psixologiyada həmin problemlərin müxtəlif aspektlərdən tədqiqinə xüsusi diqqət yetirilir.

Deməli, etnik psixologiya insanların müəyyən etnik qrupda, xüsusi etnik mühit və şəraitdə formalaşması ilə olaqodur olaraq onların psixi simasında, psixoloji xüsusiyyətlərində baş verən dəyişikliklərin qanunauyğunluqlarını, təzahür xüsusiyyətlərini öyrənən elm sahəsidir.

Bu vo ya digər xalqın vo ya etnosun etnik psixoloji xüsusiyyət-lərinə boləd olmaq, onları öyrənmək miixtolif xalqlar və millətlər arasında qarşılıqlı miinasibotlorin düzgün qurulmasına, onların opi-timal variantlarının tapılmasına yaxından kömək edir. Demoli, etnik psixologiyanın hom ciddi elmi-nəzəri, hom do çox böyük praktik əhəmiyyəti vardır.

XIX osrin sonu, XX osrin əvvəllərindən başlayaraq sosial psixologiya ilə yanaşı, etnik psixologiya da sürətlə inkişaf etməyə və müstəqil elm sahəsi kimi fonallaşmağa başlayır. Bu dövrdə etnik psixoloji hadisələr, elmin sərhəddi, təsir dairəsi müəyyənləşdirilir, sosial stereotip və yönümlərə, adət və ənənələrə, milli xarakterlərə

86 ro, toqlid, tolqin vo s. aid material toplanib tosvir olunur, gerido qalmış xalqların etnik psixoloji xüsusiyyətləri barədə xcyli molumat oldo edilir.

XX əsrə qədər psixologiya problemlərinin öyrənilməsi üçün müxtəlif metodlar və texnologiyalar istifadə edilmişdir.

Etnik psixologiya öz mövzusuna və tədqiq etdiyi problemlərin xarakterinə görə psixoloji elmlər sistemində sosial psixologiyaya daha yaxın olduğu üçün sosial psixologiyada tətbiq edilən tədqiqat metodlarından yerinə görə, burada daha geniş miqyasda istifadə olunur.

Əlbəttə, etnik psixologiyanın tədqiqat metodlarının öz spesifik xüsusiyyətlərinin olması, onların tətbiqinin müəyyən tələblərə cavab verməsi və hər bir etnopsixoloji tədqiqatın məqsəd və vəzifələrindən asılı olaraq özünəməxsus cəhətlər kəsb etməsi nəzərdən qaçınla bilməz.

Etnik psixologiyenin osas qaynaqlari vo ya odow-nodii irsi-mizdo etnik psixoloji xususiyotların inikası haqqında. Etnik vo ya milli psixologiyenin miixtolif qaynaqlari var. Onlann araşdııl-ması hor bir etnosun, xalqın vo ya millotin psixoloji xiisusiyotlo-rini öyrənmək, müöyyənleşdimək üçiin ciddi əhomiyyət kosb edir. Bu cohotdon Azorbaycanda ctnik psixoloji ideya vo fikirlorin tşəkkülü diqqoti xüsusi olaraq colb edir.

Azərbaycanda etnik psixoloji fikrin çox qədim tarixi vardır. İlk etnik psixoloji təsəvvürlərin təşəkkülü xalqın qədim adət-ənənə, mənəvi və ağıl, oylar və oyunlar ilə bağlı olmuşdur. Ailə və məişət (toy, yaş və s.) mənəvlərində kiçik sosial psixoloji hadisələrin maraqlı xarakteristikalarına təsadüf edilir. Xalqın həyat müşahidələrinə və empirik təcrübəsinə əsasən qədim etnik psixoloji biliklər, məişət təsəvvürləri təsviri bilik təşkilində, ilk növbədə şəfəqi xalq yaradıcılığı və bədii ədəbiyyat nümunələrində əks etdirilmişdir.

Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatı bu baxımdan diqqəti xüsusi olaraq cəlb edir. Keçəl, Kəpəgiran qarı, Kosa obrazları uzun müddət, həm də xalqın

miioyyon sosial etalon vo stcreotiplorini ifado etmişdir. Azorbaycan lotifolorindo xalqın miixtolif ctnik psixoloji hadisolor haqqındakı ictimai rəyi özünün parlaq ifadəsini tapmış-dii. Molla Nosroddin, Bohlul-Danondo xalqın zelmindo «insan sor-

87 rafi» kimi məşhurlaşmışlar, onlar neco deyirlər, ovl praktik sosial vo etnik psixoloqlar idilər.

Azərbaycan xalq ədəbiyyatının qədim yazılı - abidəsi «Kitabi-Dodo Qorqud»da insanın müxtəlif emosional halotları təsvir edilmiş, davranış normalarında özünü biruzə verən xəyanət, həşad, qorxaqlıq, fərarilik kimi mənfi emosional xüsusiyyətlər tənqid edilmişdir.

«Kitabi-Dədə Qorqud» dastanları insanların qarşılıqlı münasi-bətlərinin etnik-psixoloji təhlili baxımından diqqəti xüsusilə cəlb edir. Dədə Qorqud qonağa hörmət etməyən tənbol qadınları pislo-yir, yaxşı qadınları tərifləyirdi.

Qadının başqa adama, məsələn, qonağa münasibətə görə səciyyələndirilməsi Azərbaycan ictimai fikir tarixində etnik-psixoloji xarakteristikanın ilk nümunəsi kimi qiymətlidir.

«Kitabi-Dədə Qorqud» nəinki tayfadaxili və tayfalararası miinasibotlorin psixoloji tohlili, hom do miixtolif etnik qrup üzvləri arasinda miinasibotlorin psixoloji tohlili, eloco do miixtolif etnik psixoloji fcnomcnlorin, xiisusilo stress şoraitindo etnik qrup iizvlo-ri arasinda miinasibotlorin tosviri baximmdan daha ohomiiyyotlidir.

XI osrdən başlayaraq Azərbaycanda etnik və sosial psixoloji ideyalar fəlsəfi traktat və bədii ədəbiyyat nümunələrində daha geniş surətdə öz əksini tapır.

Azərbaycanda sosial-psixoloji ideyalarn inkişafında Bohmon-yar, Xaqani Şirvani, Nizami Gəncəvi, İmaməddin Nəsimi, Məhəmməd Füzuli, Əbbasquluğa Bəkişanov, Mirzə Fətəli Axundov, C.Məmmədquluzadə, M.Ə.Səbir, Ə.Həqverdiyev, Üzeyir Hacıbəyov, Hüseyn Cavid, Cəfər Cabbarlı kimi görkəmli fəlsəfi fikir nümayəndələrinin, şair və yazıçıların böyük xidməti olmuşdur.

Odur ki, odəbi-bədii irsimizdə öz oksini tapmış etnik xüsusiyyət-lərimizi dərin-dən öyrənib oradan lazımı nəticələr çıxara bilmək bu günümüz üçün daha vacibdir. Bununla da həm ümumi etnik psixoloji xüsusiyyətlərimizi dərin-dən öyrənmək və adekvat surətdə dərk etmək sayəsində xalqımıza özünü düzgün tanımaq və qiy-mətləndirməkdə yardım etmiş oluruq.

Hom do ədəbi-bədii irsimizdə öz oksini tapmış mənfəi etnik psixoloji xüsusiyyətləri öyrənib dərək etmək əsasında onlardan yaxa qurtannaq, yəni milli tokmilliyə nail olmaq miimkiin olar. Biitiin bunlarla yanaşı başqalarının bizim mənfəi və ya miisbot etnik xiiis-siyyətlərimizdən öz əleyhimizə istifadə etməkə yol vcrmorik.

Nozoro almaq lazımdır ki, Azərbaycanca etnik psixoloji fikrin

88 inkişafında XIX və XX əsrin yazıçı və mifotloqikləri daha mühüm rol oynamışlar.

A.Bakıxanovun «Nəsihotnamə» və «Təhsibül-əx-laq» əsərlərində mifotlofik etnik problemlər psixoloji kontekstdə təhlil olunmuşdur. Onun «Mənəviyyat fəlsəfəsi» adlandırdığı etika və tərbiyə nəzəriyyəsində maraqlı psixoloji hadisələrə toxunulmuşdur, təlim və tərbiyənin köməyi ilə nəinki ayrıca bir insanın, ümumən etnosun əxlaq və mənəviyyatını möqsədəuyğun surətdə dəyişdirməyin mümkünlüyü ideyası əsaslandırılmışdır. Həmin idcya M.F.Axundovun əsərlərində daha bariz şəkildə özünü büruzə vermişdir. Tədqiqatçı, şairlər, bir sıra başqa kütləvi psixoloji hadisələr barədə M.F.Axundovun əsərlərində maraqlı faktlar vardır. M.Ə.Sabir, C.Məmmədquluzadə, Ü.Hacıbəyov və s. kimi görkəmli mifotloqiklərin əsərlərində də xalqın psixologiyasını, yəni şəüür səviyyəsini, mənfi stereotip və yönümləri dəyişdirmək, onu yeni-şəüünnək, dövürün tələbləri səviyyəsində qaldırmaq məyli güclü olmuşdur. Xüsusən də M.Ə.Sabir əsərlərində nəinki ayrı-ayrı qruplarda, ümumən etnosumuzda nozoro cərpən mənfi etnik psixoloji xüsusiyyətlərin aşkar edilməsi, onların aradan qaldırılmasına soy göstərilməsi daha ibrətamizdir.

Etnik psixoloji baxımdan «Molla Nəsrəddin»çiləri və M.Ə.Sabir iki başlıca məsələ düşündürir. Əvəla, xalqımız, millətimiz necədir, başqa sözlə hansı etnik psixoloji xüsusiyyətlərə malikdir? İkincisi, millətimiz, xalqımız necə olmalıdır və bunun üçün nə etmək lazımdır? İlk nəzərdə Molla Nəsrəddinçiləri və xüsusi böyük sənətkar M.Ə.Sabir əsərlərində birinci suala tam dolğunluğı ilə cavab verib, yəni, bütüün etnik xüsusiyyətlərimizi, xüsusən də onun mənfi cəhətlərini, çatışmazlıqlarını tam dolğunluğı ilə açıb göstərir, yəni gerçəkliyin (etnik xüsusiyyətlərimizin) «modelini» yarada bilər. İlk nəzərdə ikinci sualın cavabı nisbətən səmimi kimi görünüür.

Əslində belə deyildir. Birinci suala bağlı «Molla Nəsrəddin» jurnalında və M.Ə.Sabir əsərindəki tədqiqat və ifadə, yumor və satira son noticəyə əslinə qalsın ikinci suala cavab verməyə kömək göstərir. Çünki, psixoloji cəhətdən, yumor və kinayə kimi, satirada da hadisələrin zəhəri komikliyi əsasında dram və faciə toqquşmaları durur. Elə buna görə də satirik əsərlərdə həyatın mənti tərəfləri çox vaxt qəsdən qabarıq, mübaligəli, gülüməli, bözən də eynəcər şəkildə təsvir edilir. «Molla Nəsrəddin» irsi və xüsusən də Sabir satirası da möhz bu cəhətdən diqqətə cəlb edilir. Həmin satira yal-

89 nız ayrı-ayrı adamları deyil bütüün millət, xalqı belə etnik eynəcər-likdən xilas etməyə, onu özünü yaxşı dərk etməyə, təkmilləşdir-məyə yönəlmək istəyir. İlk növbədə etnosdakı fərdiyyətçiliyi, şəxsi mənafeyi hər şeydən üstün tutmağı, yaltaqlığı, mütiliyi, təz təsirə düşməyi, vəzifəli şəxslərə itaətkarlığı, elmə, mərifətə böy-nəliyi, bir-birinin ayağından çəkməyi və s. ifadə etmək yolu ilə yox etmək istəyir. Bu mənfiyyətləri bir yerdə gördükdə, artıq heç şeydən qorxmur, yalnız həradə müsəlman görür, ondan qorxur. Əsrinin ə-nəsi olan dahi sənətkar etnik naqisliklərimizi görməyə, açıb-tök-məyə bilməzdi. Eyni problemlə C.Məmmədquluzadə də rəstləşmiş və ona görə də «Molla Nəsrəddin» jurnalını nəşrə başlarkən xalqın etnik psixoloji xüsusiyyətlərini aşkar etmək və ilk növbədə onların şəüagəlməyən cəhətlərindən xalqı xilas etmək yollarını axtarıb tapmaq qayəsini güdmüşdür.

Həmin də nozoro almaq lazımdır ki, C.Məmmədquluzadə irsi, xüsusən də «Molla Nəsrəddin» jurnalı yalnız bir xalqın, bir etnosun etnik psixoloji xüsusiyyətlərini əks etdirmir, orada mifotlofik millət-lərin, xalqların, etnik, sosial qrupların, ayrı-ayrı etnosların etnik psixoloji xüsusiyyətləri əks etdirilmişdir. Buna görə də həmin irsi və xüsusən də jurnalı etnik psixoloji xüsusiyyətlərin bədii inkişafını ənsiklopediyası adlandırmaq olar. Bu cəhətdən həmin irs əvəzli deyilsə, dibiş bir dərəcədir.

Məlumdur ki, C.Məmmədquluzadənin «Ölülər», «Danabəş kəndinin əhvalatları» və s. kimi məşhür əsərlərində və hekayələrində millət, xalqın mənafevi ölümünü doğuran amillərin sosial psixoloji və etnik psixoloji kökləri böyük məharətlə açılmışdır. Lakin dahi sənətkar kəşnəlməmiş etnik stereotipləri, mənfi adət-ənənə-ləri, əxlaq və davranış nonnalarını tədqiq edib başqa millətlərdən nümunə götürməyə, öyrənməyə çağırarkən, o, etnosun, millətin özünəməxsusluğunu qoruyub saxlamağı da zəruriliyini irəli sürür-dü. Böyük ədibin «Anamın kitabı» pyesi buna parlaq sübutdur.

Müəllif burada xalq, etnosu, mifotlofik zümrələri təz-tə-sirə dişmək, bəyazı toqldıqçilik kimi simasızlaşdırıcı cəhətlərdən çəkintirməyə çalışmışdır,

Umumiyyətlə, milli özünüdərk və özünüqiyətləndirmə kimi etnopsixoloji məsələlər ədibin yaradıcılığında mərkəzi yer tutur. Bu cəhətdən onun nəşiri, redaktoru və əsas müəlliflərindən biri ol-duğı «Molla Nəsrəddin» jurnalını yada salmaq kifayətdir. Həmin

90 lurnalda xalqımızın etnopsixoloji xüsusiyyətlərinin tam və dolğun monzərəsi öz əksini tapmışdı. Bu da təsadüfi deyildir.

Məlumdur ki, elmin, texnikanın, başqa sosial problemlərin həlli ilə o qədər inkişaf etmiş ölkələrdə bir sıra hallarda çox istedadlı mütəxəssislərdən ibarət tədqiqatçı qrup yaradılır və elmin taleyi ilə bağlı ən aktual problemin qısa müddətdə və çox yüksək səviyyədə tədqiqi ona tapşırılır. Həmin analogiya üzrə C.Məmməd-quluzadə «Molla Nəsrəddin» jurnalını nəşrə başlarkən sanki belə bir problem qarşısında qalmış və xalqın ən istedadlı sənət-karlarını həmin jurnal ətrafına toplayaraq onların qarşısına: «milli-əm dordini tezliklə tapmaq və onu müalicə etmək yollarını» müəyyən-ləşdirmək vəzifəsi qoymuşdur.

Sanki o, qeyri-ixtiyari olaraq oslinda xalqın etnik psixoloji xüsusiyyətlərini aşkar etmək və ilk növbədə onların xoşagəlməyən cəhətlərindən xalqı xilas etmək yollarını axtarıb tapmaq üçün belə istedadlı sənətkarlar qrupunu yaratmış və nəticədə qısa müddətdə bu sahədə çox böyük «elmi nailiyyət» əldə edilmişdir. Böyük sənətkar təsadüfən demirdi ki, «Molla Nəsrəddin»i təbiət özü yaratdı, zaman əzü yaratdı. Bu elə bir zaman idi ki, millət, xalq də-mək olar ki, cəhəllət yuxusuna dalmışdı, onu hər vasitə ilə oyatmaq mümkün olmurdu. Bunun üçün böyük sənətkarların satira qələmi lazım idi. Hətta do bu elo nadir istedadlı qələm olmalı idi ki, o düz hədəfə dəy-sin, yəni K.Marksın sözləri ilə deyilsə, gərək satirikin əsərini oxuyanda xalq özü öz halından dohşətə gəlib titrəsin, onda qeyrət hissi baş qaldırsın və o dözülməz vəziyyətdən qurtanmaq üçün rəşadət göstərsin.

Təsadüfi deyildir ki, «Molla Nəsrəddin» jurnalının nəşri üçün nəzərdə tutulan proqramda: atmacalar, felyeton, yumorlu şerlər, yumorlu teleqramlar, satirik hekayələr, lətifələr, yumorlu elanlar, karikatura və illüstrasiyalar, poçt qutusu və s. Yəni 11 bənddən 9-u satira və yumorla bağlı idi. Bunu təsadüfi hesab etmək olarmı? Əsla yox! Burada ilk növbədə xalqın psixologiyasını dərinlən öy-rənmək, onu diizgün nozoro almaq, ona təsir etməyin yol və vasitələrini adekvat surətdə müəyyən-ləşdirmək əməli ön plana keçirdi.

«Molla Nəsrəddin» jurnalında karikatura, illüstrasiya və şəkil variantının seçilməsi, ona geniş yer verilməsi etnik psixologiya nöqtəyi-nəzərdən Cəlil Məmməd-quluzadənin böyük köşfi idi. Əv-vola, o dövrdə xalqın icarısında oxumağı bilənlər çox az idi, amma sokli, karikaturanı qavramağa, onun mənası üzərində baş sındırma-

91 gə psixoloji cəhətdən hazır olanlar çox idi. Bununla juraal geniş kütlənin şüur səviyyəsində uyğunlaşdırıldı. Çünki geniş kütlənin şüur səviyyəsini nəzərə alaraq abstrakt sözlü - məntiqi izahdan oyanı şorh üsulu daha müvafiq və asan anlaşan olur.

İkincisi, jurnalda sözdən istifadə do tamamilə başqa səciyyə daşıyır, sözlü izahat, nəsihətçilik, bu və ya digər məsələ barədə mücorrod mühakimələr

konara qoyulur, insanı düşünməyə, lazımi nəticələri özü çıxarmağa vadar edən yollar seçilir.

Müasir psixologiya və təlim nəzəriyyəsində belə bir müddə əsas götürülür ki, hər şey müqayisədə dərək edilir. Əgər insan idrək-kü oxşar cisimlər arasında fərqli cəhətləri və bir-birindən çox uzaq olan, ilk nəzərdə heç bir oxşarlığı olmayan obyektlər arasında oxşar cəhətləri tapa bilərsə onun idrək fəaliyyəti daha səmərəli, daha möhsuldar və fəal olur. Yəni bu halda insan nəyisə axtarır və aktiv fikri fəaliyyət sayəsində onu tapır.

Deməli, idrək obyektlərini qarşılaşdırmaq, tutuşdurmıaq, onlar arasında oxşar və fərqli cəhətləri, eləcə do onları törədən səbəblər-ri tapmaq insanın tofokkır fəaliyyətini çox məhsuldar və səmərəli edir. Bu cəhəti nəzərə alaraq heç bir izahat vermədən ilk növbədə «Molla Nəsrəddin» jurnalının 7 iyul, 1906-cı il, 14-cü nömrəsində «lağlağ» imzası ilə cap olunan «Axund ilə keşişin vəzi» adlı mə-qələni olduğu kimi vermək yerinə düşər.

«İrəvan quberniyasında bir kond var, adı «Səmənlıq»dır. Kəndin camaatı yarıya qədər erməni və yənsi müsəlmandır. Bir gün at ilə homin kəndin müllkodarı Rəhim bəyə qonaq gəldirdim. Yay fəs-li idi. Uca atın üstündə oturub kəndin alçaq divarlarından həyətlə-rin hamısını görürdüm. Həyətin birində bir erməni arvadı toyuq-cü-cəyə dən səpirdi. Bir həyətdə bir müsəlman arvadı arxın konarın-da qab yuyurdu. Həyətin birində bir erməni uşağı ağacın kölgəsində oturub kitab oxuyurdu. Bir həyətdə 12-13 yaşında bir müsəlman uşağı pişiyin quyruğuna ip bağlayıb həyətin o tərəfinə, bu tərəfinə qaçırdı və pişik movuldaya-movuldaya uşağın dalınca dal-dalı hərəkət edirdi.

Həyətin birində böyük tut ağacının kölgəsində bir nəçə erməni oturub çörək yeyirdilər. Keşiş ayaq üstə dumb sağ olini yuxarı qovzayıb danışdı. İstəyirdim keçib gədem, hətta keşişdən bir söz eşidib atı saxladım. Keşiş uca soslo dedi: «Hayreniq. hayreniq, hayreniq!» (hayreniq erməni dilində «vətən» deməkdir).

Çünki mən erməni dilini başa düşürəm, bir qədər dayandım kə-

92 sının sözlərinə qulaq asam. Bu həytdə küçənin bir tərəfindən müsəlman danışığı eşitdim. Atı qabağa sürüb görürdüm ki, küçə ayrı-məddə divarın kölgəsində 4 müsəlman oturub. Bunların, biri Axund Molla Qurbanqulu Molla Qurbanəliyev idi. Bu axundu mən çoxdan tanıyırdım, özü də İran əhlidir. Molla Qurbanqulun olındı bir kitab var idi. Molla özü do kitabı oxuyurdu və kəndlilər diqqəti-tam ilə qulaq asırdılar.

Keşiş uca soslo kondliloro bu sözləri deyirdi: «Ermoni milloti-nin dünyada üç sevgili balası var «voton», «millot» vo «dil» vo no qodor ki, biz homin iic sevgili balaların yolunda fəda olnaga qadi-rik, no Osmanlinin homdiyyo osgori vo kiirdlori, no Rusiyamn Qa-lisinlori vo no zomanonin qeyri bir təğazası ermoni millotinin bo-qasına xolol yetiro bilmoyocoklor.

Keşişin bu sözlərindən sonra Qurbanqulunun sosi goldi. Molla kitabdan bu sözləri oxuyurdu: «Babi-hoftum: ogor bir şoxs yata yu-xusunda hocomot goro, haman şəxs dünyada heç bir bolaya vo na-xoşluğa giriftar olmayacaq».

Keşişin belo sosi golirdi: cy monim ermoni qardaşlanm! Diin-ya xolq olunandan indiyə kimi cnoni tayfasi miixtolif millotlorin cövr vo zülmünə düşər olub, qarışqalar at nalının altında ozilon kimi ermənilər qüvvətli vo bimürvət tayfaların yumruğunun altında pamal olublar. Bununla belo ermoni öliim halında can vero-vero ge-no deyib: «Voton, voton, millot, hayreniq». Ey monim qardaşlarım, no qodor ki, millot, dil vo voton yolunda fəda olmağa biz qadirik. comi dünyanın tayfaları miittofiq olub bizim üstümüzə hiicum goti-rolor, biz geno onlann qabağında dayanıb dilimizi vo votonimizi miihafizot edo bilocoyik. Yaşasın voton yolunda foda olan cnoni milləti, yaşasın millot uğrunda şəhid olan qardaşlar. Gctso, getso, hayreniq!

Molla Qurbanqulu kondliloro deyirdi: ağacın altında, suyun qi-rağına böl etmək yaxşı deyil, çünki həmrəz, əcinno, şəyatın insana zərər yetirər. Çəharşənbo, şənbo vo tok giinii qobiristana vo hama-ma gctmok olmaz, çünki bu gi'mlordo ocinno vo divlor qobiristana vo hamama com olub qonaqliq cdorlor vo homin giinlor bunlann bayramıdır, insani görsələr zoror yetirorlor. Ogor bir kosin belo bir qoza başına gəlsə, durmayıb golsin monim yanına, vaxt ikon ona «həft həsar»duası yazım...» İmza Lağlağı.

Məqalənin təhlilindən aydın olur ki, əvvəla, iki qonşu etnosun psixoloji xüsusiyyətləri necə məharətlə qarşılaşdırılır, iiz-üzo qo-

93 yulur. Yəni bir məqalədə etnik psixologiya elminin çox müəhim b' problemi - etnik xüsusiyyətlərin təzahiri və törənməsi səbəbləri necə məharətlə açılır. Başqa sözə, tərbiyəvi təsir üsulları vasitəsilə yaradılmış stereotip və yönümlər ayn-ayn xalqlarda etnik psixoloji xüsusiyyətlərin formalaşmasının əsas mexanizmi kimi açıqlıb göstərilir. Təsədüfi deyildir ki, etnik psixologiyanın görkəmli nümayəndələrindən olan alman psixoloqu V.Vundt göstərirdi ki, şox-siyyot müəyyən mədəniyyətə xas olan tipik

tərbiyə metodları və təsəvvüsi formalaşır. Ələ xalqın tipik tərbiyə üsulları etnik ümumiyyəti, başqa sözə, etnosun psixologiyasını formalaşdırır.

İkincisi, ilk nəzərdə güzoran psixologiyası səviyyəsində «Mol-la Nəsrəddin» jurnalı səhifələrində bu və ya digər etnosun psixoloji xüsusiyyətləri barədə ələ məlumatlar verilir ki, onlar sözün həqiqi monasında özünün adekvatlığı ilə seçilir və ələ ümumiləşdir-mənin hərsi olduğuna şübhə yeri qoymur. Başqa sözə, «Molla Nəsrəddin» jurnalında etnik psixoloji xüsusiyyətlərin inikası faktların təsbit və təsvir edilməsi səviyyəsində qalmır, onlann təhlili və mənalandırılması özünün ələ adekvatlığı ilə diqqətə cəlb edir.

Eyni yanaşma tərzi və psixoloji mənaladınn M.Ə.Səbir irsin-də də aydın surətdə nəzərə cəpdir.

Azərbaycan xalqı özünün bənzərsiz xüsusiyyətləri ilə seçilir. Bizim ədəbiyyatımızda arvadının gözəlliyi ilə açıq-əşkar fəxr edən, öyünən kişi obrazı yoxdur. Azərbaycanlı ana yeni doğulmuş qız uşağı üçün cəhiz yığmağa başlayır.

Dünyada boşanma, ailədə qeyri-sabitlik. xəyanət baş alıb gə-dir, biz isə «ər evi ~ gər evi» deyirik və bu ülvə anımla da ailəmi-zin səflığını, möhkəmliyini qoruyub saxlaya bilmişik. Ailoni uşaq kökündə qururuq. «Uşaqların ruzisini Allah yetirir» - deyirik. Amerikada göz vurmaq adı ünsiyyət vasitəsi sayılır və uşaqlara ki-çik yaşlarından onun qaydalannı öyrədirlər. Biz isə uşaqların göz vürməsinə rəğbətəndinnirik. İllah da ki, qız uşağı göz vürə... Bu xüsusiyyətlər ilk baxışda bəlkə də adi görünür, əslində isə xalqın bənzərsiz psixologiyasını bilavasitə öz damlasında əks etdirir. Həmin psixologiyanın formalaşmasında zəngin ədəbi-bədii irsimiz də mühüm rol oynayıb. Onları öyrənmək, izah etmək vacibdir.

Zəngin ədəbi-bədii irsimizdə əks olunan etnik psixoloji xüsusiyyətlərimizin, ələ do müasir faktların təhlili əsasında belo qo-naotə gəlmək ələ ki, iimümon xalqımız özünün ctnik psixoloji xii-

94 səsuyotlorino hələ kifayət qədər yaxşı bələd deyildir. Ələ bunun noticosidir ki, özümüzü lazımınca yaxşı dərək etməmişik. Xüsəson do milli özünüdərk, iimümi milli şiiuun fənnalaşması istənilən sə-viyyədə deyildir. Etnik və ya milli psixoloji xüsusiyyətlərimi/in dərək edilməsi bir cəxlarında yaxşı hələdə bölgə, rayon, həttə məhol-1ə səviyyəsində məhdudlaşır və noticədə xırda yerliçilik hissi iimu-mmilli hisso, əmələ, iimümi votonpərvorliyo, milli birliyo iistiin gəli. Buradan da cəx əsənləqlə məhəlliçilik, yerliçilik, döstəbəzliq psixologiyası nəşət edir və intişar təpdir. Bələ bir pərçəlanmada məraqh ələ xarici və daxili qiivvəlor bu cəhətdən iimümi milli mə-nəfəyo, iimümi dövlətçiliyo, milli birliyo qarşı cəx məharətlə istifadə edirlər. Məhdud düşüncəli

votəndaşlarımız da belo bir tora asanlıqla düşürlər. Hotta qonşusu, yaxud iş yoldaşı ilə sözü diiz gol-moyondo bunu rayon və ya bölgə fərqi və ya xüsusiyyəti kimi qo-lomo verirlər. Bu cəhət ayrı-ayrı müəssisələrdə rəhbərlik və idarə-ctmə sahəsində nozoro çəpdiqdə bunu homin müəssisə başçısının «psixoloji nadanlılığının fenomenal səviyyəyə çatması» kimi qiymətləndirmək olar. Yəni homin sahədəki sorışsızlıq, başqa söz-lə, yalnız etnik psixoloji xüsusiyyətlərə deyil, hotta ayrı-ayrı adamların psixologiyasına, onların davranış və roftanna naboloddlıq son nəticədə idarəetmə işinin pozulmasına, çox ciddi münəqişə və konfliktlərə gətirib çıxarır. Buna goro do holo 9-10 il bundan əvvəl ciddi xəbərdarlıq kimi deyilən: «Psixoloji sərəstosizliyimiz xalqı-mıza ağır başa gələcək» - fikrino qayıtmaq, onu da olavə etmək istədik ki, müasir şəraitdə yəni müstəqilliyimizin, iqtisadi və mədəni əlaqələrimizin genişləndiyi bir dövrdə xalqımızın etnik psixoloji biliklərə çox ciddi ehtiyacı var. Homin ehtiyacı ödəmək üçün sosial-psixoloji orqanlar respublikamızda, növbəti etnik psixoloji tədqiqat-lara, həm də etnik psixoloji biliklərin geniş təbliğinə ciddi köməklik göstərməlidirlər. Bu sahədə orta və ali məktəblər müəllimlərimizi-zin, tərbiyəçilərin üzərinə daha ciddi və məsuliyyətli vəzifə düşür. Homin vəzifəni xalqımızın hər bir qeyrətli övladı vaxtında və şəroflo yerinə yetirtməlidir. Sonra, indi olduğu kimi, artıq gəzə olar. Axi, etnik psixoloji xüsusiyyətlərimizdən biri də gəzə ayrılmamız, long ləpənlərdir. Vaxtında görülməsi işlərimizi, adətən, sonraya saxlamağımızdır. Bolko, elə ona görə: «Allah sonrakı bolalardan saxlasın!» - deyirik. Ən böyük bələ isə xalqımız üçün, ilk növbədə, milli birlik şüurunun, etnik psixoloji ümumiliyin, milli özünüdərkən lazımcına təşəkkül tapmaması olur ki, homin bolanın tezliklə ara-

95-dən qaldırılması üçün təsirli üsullardan istifadə etməklə yanaşı, zəngin ədəbi-bədii irsimizə də fəal surətdə dönməyimiz və ondan bəhrələnməyimiz zəruridir.

Psixoloji elmlər sırasında xüsusən də müasir dövrdə respublikamız üçün ciddi əhəmiyyət kəsb edən mühüm sahələrindən biri hüquq psixologiyasıdır.

Hüquq psixologiyası (latın sözü - iuris - hüquq) psixologiya elminin müəssisə sahəsi kimi insanların hüquqla tənzim edilən münasibətlər sahəsində onların psixi fəaliyyətinin qanunauyğunluqları-nı və mexanizmlərini öyrənir.

XIX əsrin sonları və XX əsrin əvvəllərində hüquq psixologiyası sahəsində ilk eksperimentlər aparılıb. Homin dövrlərdə ən çox şahid ifadələrinin və dindirmələrinin psixoloji məsələlərinin öyrənilməsinə diqqət yetirilib, sonra cinayətdə iştirakın diaqnostikası problemləri araşdırılmışdır. Burada, əlbəttə, cinayətkarların psixologiyası məsələlərinin aydınlaşdırılması, onların həyat tərzinin və davranışının xüsusiyyətlərinin öyrənilməsi önəmli yer tutur. Şahid ifadələrində sözlərin meydana gəlməsi səbəbləri və şəraiti də hüquq psixologiyasında xüsusi olaraq araşdırılır.

Deməli, hüquq psixologiyasının müxtəlif sahələri vardır. Bura-yə ilk növbədə kriminal psixologiya - cinayətkar davranışın psixoloji mexanizmi və cinayətkarın şəxsiyyətinin psixoloji xüsusiyyətlərini öyrənmə sahəsi aid edilir.

Məhkəmə psixologiyası daha geniş sahədir, yəni məhkəmə işi və məhkəmə psixoloji ekspertiza məsələləri ilə bağlı problemləri öyrənir. Yəni burada əsasən cinayətin məhsulları-nı, xüsusən motiv və məqsədlərini (kim və ya nə insanı cinayətə təhrik edir, cinayət nəyin xətrinə edilir), cinayətin hazırlanması və həyata keçirilməsi zamanı təzahür edən iradə və emosional proseslərin xüsusiyyətlərini, cinayətlə bağlı olan psixi hallətləri araşdırır.

Məhkəmə psixologiyası həm də istintaq və məhkəmə işinin psixoloji əsaslarını, yəni cinayətkarın və homin cinayətin açılma-sında iştirak edən şəxslərin (müstəntiqin, hakim, müdafiəçinin, ittihamçının, müqəssirin, şahidlərin və başqalarının psixoloji xüsusiyyətlərini öyrənir.

Eləcə də təhqiqat və məhkəmə prosesinin gedişində cinayətdə iştirak edən şəxslərə göstərilən psixoloji təsirlərin, ayrı-ayrı istintaq əməliyyatlarının dindirmə, üzvləşdirmə, tanınmaq üçün təd-

96 qiçetmə, hadisə yerinin, eləcə də lazımi şəxslərin müayinə edilmə-mə. axtarışaparma, istintaq eksperimenti və s. təşkilinin, planlaşdırıl-masının və icrasının psixoloji əsaslarını araşdırır.

Əlbəttə, hüquq psixologiyasında əmək islah psixologiyası məsələləri - yəni hüquq pozanların tərbiyəsi və yenidən tərbiyəsi problemləri, adamlarda hüquqi şüurun formalaşdırılması, onun po-nılması səbəblərinin aydınlaşdırılması da önəmli yer tutur.

Deməli, hüquq psixologiyası insanların hüquq məsələlərinin tətbiqi, hüquqla bağlı fəaliyyətdə iştirakı ilə olaşdıraraq meydana çıxan psixi həyat hadisələrini və onların qanunauyğunluqları-nı öyrənir. Burada mövcud hüquq normalarına subyektiv münasibətlərin aşkar edilməsi, onun düzgün istiqamətləndirilməsi ön plana keçir. Xüsusən də bizim etnik xüsusiyyətlərimiz və sosial-psixoloji münasibətlərimizin məxsusi cəhətləri hüquq psixologiyasında yəni yanaşma tərzinin formalaşmasını zoruridir.

2. Psixologiya elminin başqa elmlərlə əlaqəsi

İnsan haqqında elmlər kompleksində psixologiya elmi müəssisə yer tutur. Elmlərşünaslar bu cəhəti ayrıca qeyd edirlər. Məşhur sovet filosofu akademik B.M.Kedrov elmlərin təsnifatını işlərkən elmlər sistemində psixologiyanın roluna xüsusi diqqət yetirmişdir. Homin təsnifat şəkli 19-də verilmişdir.

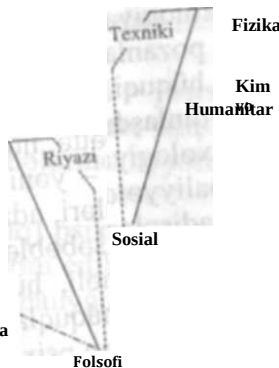
Diqqətlə baxsaq B. M. Kedrovun təsnifatında elmlərin üçbucaq şəklində «təsvir» olunduğunu görürük. Bu montajı cəhətdən diiz-gündür; elmləri adətən üç böyük qrupa bölürlər: f o l s o f i elmlər, h u m a n i t a r elmlər və t o b i i (təbiət və ya təbiət-şünaslıq) elmlər (texniki elmlər uzun müddət təbii elmlər sırasına aid etmişlər, son zamanlar onları ayrıca elm sahəsi kimi fərqləndirirlər). B. M. Kedrovun təsnifatında başlıca cəhət ondan ibarətdir ki, burada psixologiya «elmlər üçbucağının» lap mərkəzində yerləşdirilmişdir. Bu o deməkdir ki, psixologiya fəlsəfi, humanitar və təbii elmlər bir-birilə əlaqələndirən vasitə rolunu oynayır.

Elmi biliklərin ümumi sistemində psixologiyanın on başlıca funksiyası cəhətdən ibarətdir ki, psixologiya bir çox elm sahələri-nin nailiyyətlərini sintez/edərək insanı öyrənmə elmlərinin bəlkə də hamısının inteqrasiya vasitəsi kimi özünü göstərir. Görkəmli sovet psixoloqları B. Q. Ananyev, B. F. Lomov və b. göstərdikləri kimi,

labial qcyri-üzvi
yoni
_cojnly^4Hofaj^

ŞoMW.B.M.Kadrovagöroc.mlerin.e
snifat.

Biologiya
Psixologiya

onun tarixi vozifosi do mohz bundan ibarotdir,

onun inkişaf perspektivlori do elo bununla bağlıdır.

Psixologiyanın öyrəndiyi məsələlər müxtəlif elmləri maraqlandırır. Həmin elmlərin tam olmayan siyahısı, belədir: sosiologiya, demografiya, estetikə, etika, siyasi, hüquqi, iqtisadi, tarixi elmlər, pedaqogika, dilçilik, kriminologiya, semiotika, cənoqrafiya, antropologiya və s.

Bu baxımdan biz psixologiya elminin fəlsəfi, humanitar və təbii elmlərlə qarşılıqlı əlaqəsini müxtəlif faktlar əsasında aydınlaşdırmaqla bilirik.

Tarix. iqtisadiyyat, etnoqrafiya, sosiologiya, lingvistikə, ödə-biyyətsünəşlik, sənətsünəşlik, hüquqi, siyasi, təbii elmlərin öyrəndiyi proses və hadisələrin tədqiqi məhiyyət etibarilə psixoloji problemlərin qoyuluşuna gətirib çıxarır. Psixologiyanın yuxarıda qeyd etdiyimiz ayrı-ayrı sahələri - psixolingvistikə, iqtisadi, sosial, pedaqoji, tibbi, mühəndislik psixologiyası və s. bu baxımdan növbəti mühəmməd elmi, həm də praktik əhəmiyyətə malikdir. Psixologiyanın başqa elmlərlə əlaqəsi o qədər çoxəhatəlidir ki, hətta onların həddi-hüdudi ayrıca psixoloji bilik sahələri fənnləşmişdir. Məsələn, ictimai elmlərlə (sosiologiya, iqtisadiyyat, hüquq və s.) psixologiyanın həddində sosial psixologiya, eləcə də onunla bəlaşitə bağlı olan tarixi, iqtisadi, etnik. hüquqi, siyasi, pedaqoji və s. psixologiya, psixolingvistikə, incəsənət psixologiyası və s. fənnləşmişdir. Təbii elmlərlə psixologiyanın həddində isə zoopsixologiya, mikroskopik psixologiya, psixofiziologiya, psixobiokimya, tibbi psixologiya, neyropsixologiya və s. təşəkkül etmişdir. Texniki elmlərlə psixologiyanın həddində əhəmmətli elmlər

icrasında isə mühəndislik psixologiyası mühəmməd yer tutur. Təyyarəçilik psixologiyası və kosmik psixologiyanın meydana gəlməsi və inkişafı da elmi-texniki tələmə ilə bağlıdır.

Bir cəhətdən də ayrıca qeyd etmək lazımdır. Psixologiyanın özü-nün də müstəqil elm sahəsi kimi fənnləşməsi də fəlsəfi, humanitar və təbii elmlərlə bəlaşitə bağlıdır. Bir tərəfdən, fəlsəfi və humanitar elmlərin, digər tərəfdən isə təbii elmlərin inkişafı prosesində psixoloji elmlərin problemləri əhəmmətli gəlmişdir.

Müasir dövrdə psixologiyanın müxtəlif elmlərlə qarşılıqlı əlaqəsi şəbəkəsi daha da genişlənməmişdir. Psixologiya psixi həyatın qaydalarını öyrənərkən bu və ya digər dərəcədə insan problemini tədqiq edərkən digər elmlərin nailiyyətlərindən istifadə edir. O, bu nailiyyətlərdən istifadə etməklə inkişaf edə bilər. Psixologiya elminin metodları da. birinci növbədə, bu prosesdə fənnləşmişdir.

Elmi-texniki inqilab şəraitində hər hansı bir elmin başqa elmlərlə qarşılıqlı əlaqəsi nə qədər zəruri olsa da, burada bir elmin nəzəri nümunələrinin və metodlarının **mexaniki** surətdə başqa bir elm sahəsinə keçirilməsi üçün imkan yaranır. Elmsünəşlikdə belə hallara reduksionizm (latınca reductio - qaytarma, geriə çəkmək deməkdir) deyilir.

Son zamanlar psixologiyada reduksionizm haqqında az danışılır. Psixologiya sahəsində reduksionizm psixi hadisələrin fizioloji, biokimyəvi, biofiziki hadisələrə müəyyən edilməsi, onlarla qarşı-qarşılaşdırılması, hətta ödə edilməsi kimi özünü göstərir. Bu cəhətdən psixologiyada reduksionizmin müxtəlif fənnləşmə fizioloji, bioloji, kibernetik, sosioloji, riyazi və s. fənnləşmə fərqləndirirlər. Reduksionizm məhiyyət etibarilə psixoloji qanunauyğunluqları təhrif edir və ya bəlaşitə inkar edir. Sistemlilik prinsipinin tətbiqi reduksionizm hallarının aradan qaldırılması üçün xüsusi əhəmiyyətə malikdir.

Psixologiyanın başqa elmlərlə qarşılıqlı əlaqəsi onun inkişafının başlıca şərtidir. Yeni problemlər həmişə bu zəmində meydana çıxır, onun əsasında yeni metodlar fənnləşir, yeni faktlar ədə olunur, yeni konsepsiya və nəzəriyyələr yaradılır.

Elmi-texniki tərəqqi dövrünün sosiyyəvi xüsusiyyətlərindən biri ondan ibarətdir ki, elm cəmiyyətin nəinki sosial, həm də iqtisadi həyatına nüfuz edir, bilavasitə məhsuldar qüvvəyə çevrilir; el-mi-texniki fikrin nailiyyətləri sonayenin, kond torrəfatının, maa-rifin, səhiyyənin və s. inkişafında mühüm rol oynayır. Bütün elm sahələrində olduğu kimi psixoloji tədqiqatın metodologiyası və metodikasında da bu zəmində yeni paradigmlər (yunanca **parade-igma** -misal, niimuno demokdir) və ya müddəalar omələ gəlmişdir.

XX əsrin 30-cu illərində psixoloji tədqiqatla verilən əsas tələb belə idi: nəzəriyyəsiz eksperiment həm kordur, həm də kardır. Elmi-texniki tərəqqi dövründə isə psixoloji tədqiqatın metodologiya-sı və metodikasının ən başlıca paradigması aşağıdakıdan ibarətdir: **nəzəriyyə, eksperiment, praktika**.

Bu baxımdan başqa elm sahələrində olduğu kimi, psixologiyada da təbiiq tədqiqatlar xüsusi əhəmiyyətə kəsb edir. Lakin buradan səhv nəticə çıxanb belə hesab etmək olmaz ki, miasir dövrdə fundamental tədqiqatların rolu guya azalmağa başlamışdır. Məsələnin belə qoyuluşu tamamilə birtərəfli olardı. Başqa sahələrdə olduğu kimi psixologiyada da fundamental tədqiqatların əhəmiyyəti nəinki azalmır, əksinə, elmi-texniki tərəqqi dövründə daha da artır və onlar bu şərəitdə təbiiq tədqiqatların inkişafında mühüm rol oyna-mağa başlayırlar.

Psixologiyada təbiiq tədqiqatlar əsəson iki istiqamətdə apan-lir. Birinci istiqamət üçün başlıca cəhət ondan ibarətdir ki, təbiiq problemlər fundamental tədqiqatlar əsəsinə miiyyon olunur və ya fundamental tədqiqatların noticələri bilavasitə praktikaya təbiiq edilir. Miixtəlif elmlərin inkişaf tarixi göstərir ki, həmin istiqamət təbiiq tədqiqatların somərəliliyi baxımından da böyük imkanlara malikdir: fundamental tədqiqatlar vasitəsilə kəşf edilmiş və ya mii-yyon olunmuş qanunauyğunluqların praktikaya təbiiq olunması üçün bu zaman olverişli şərəit yaranır. Bir çox elm sahələrində (nozəri fizika, riyaziyyat, kimya, biologiya və s.) apanlan fundamental tədqiqatların, mosolon, texnikanın inkişafı üçün əhəmiyyətini xatırlasaq, fikrimiz aydın olar. Bu cəhot psixologiya elmi üçün də so-ciyyovidir.

Təbiiq tədqiqatların inkişafında ikinci istiqamət də mühüm yer tutur: bu istiqamət daxilində təbiiq tədqiqatlar bilavasitə funda-

100 mental tədqiqatların noticəsi kimi deyil, praktik tələbatlar əsəsinə meydana çıxır. Bu zaman xəlf təsərrüfatı və modəniyyətin miixtəlif sahələri təbiiq psixoloji tədqiqatları maliyyələşdirir və bununla da elmin inkişafı üçün olverişli şərəit yaradırlar. Həmin istiqamət cərcivəsində təbiiq psixoloji tədqiqatların bozi xüsusiyyətləri ilə tanış olaq.

İctimai həyatın ayn-ayn sahələrində cəmiyyətin obyektiv inkişaf qanunlarına miiəvəfiq olaraq miixtəlif praktik mosələlər meydana çıxır. Bu zaman

clə bir vəziyyət yaranır ki, elmdə (bizim misalımızda psixologiyada) hələ öyrənilməmiş hər hansı bir mosələ ictimai həyatın konkret bir sahəsində böyük praktik əhəmiyyətə kəsb edir. Təbiiq problemlərin həlli baxımından burada iki yol vardır: praktika ya «oturub» həmin problemin elmdə həçənsə həll olunaca-ğı günü gözləməli, ya da özünün inkişafı nəminə problemin tezliklə həll olunması üçün təsirli yol tapmalıdır. Miasir dövrdə ictimai praktika möhür ikinci yola üstünlük verir: bilavasitə yaranmış praktik tələbatların təmin olunması məqsədilə apanlan təbiiq psixoloji tədqiqatlar da bu zəmində meydana çıxmışdır. Miiyyon bir praktik vəzifəni bilavasitə həll etmək. miiəvəfiq tədqiqatın noticələrini tezliklə təbiiq cədrək cəmiyyətin maddi və ya mədəni həyatı-mn hər hansı bir cəhotini daha da təkmilləşdirmək və s. onların əsas vəzifəsini təşkil edir.

Təbiətşünaslıq (xüsusiə fizika, riyaziyyat, kimya, biologiya və s.) və texniki elmlər sahəsində təbiiq tədqiqatların əhəmiyyəti, birinci növbədə, onların iqtisadi somorosi ilə miiyyon olunur. iqtisadi somorə psixoloji tədqiqatlar sahəsində də mühüm göstərici hesab edilir. Hətta psixologiyanın bozi sahələrində, mosolon, miihəndislik psixologiyası və ya təyyarəçilik psixologiyası sahəsində iqtisadi somorə tədqiqatların əhəmiyyətini göstərən əsas meyar kimi meydana çıxır. Lakin bununla yanaşı psixologiya sahəsində təbiiq tədqiqatların psixoloji somorosi xüsusi əhəmiyyətə kəsb edir. Bu təsədiəfi olmayıb, hər şeydən əvvəl, onunla bağlıdır ki, psixoloji tədqiqatlarda iqtisadi somorə döləyi yolla - psixoloji somorə vasitəsilə həldə edilir. Mosolon, təbiiq miiyyon edilmişdir ki, kollektivdə sosial-psixoloji iqlimin səfləşdirilməsi noticəsində əmək məhsul-darlığı 18 faiz artır. Burada i/hətə, nəcə dəyərər, əhtiyac yoxdur. Təkcə bu fakt psixologiya sahəsində təbiiq tədqiqatların həm də böyük iqtisadi əhəmiyyətə malik olduğunu əsəş surətdə siibut et-di.

Çernobil AES-də baş vermiş qəzə göstərdi ki, psixoloji tədqiqatın nəticələrinə məhəl qoymamaq böyük tələkətlə nəticələnmə bilər. Qəzadan bir neçə ay əvvəl psixoloqlar miiyyon etmişdilər ki, blokda iş şəraiti operatorlarda yeknəsəqlik (monotoniya) və stress halları əmələ gətirir və nəticədə bəzən 30 - 50 saniyə operatorun şüurunun yəmməsi, yaxud yalançı qəzə siqnalı «əşitmək» halları-na təsadüf edilir. Belə halların qarşısını almaq üçün psixoloji təvsi-yələr hazırlanmış və AES-in rəhbərliyinə təqdim edilmişdir. Lakin həmin təvsiyələrin nozərə alınması rəhbərlik tərəfindən təxirə salınmışdır. Yalnız qəzadan sonra bu fakt aşkar edilmiş və «Pravda» qəzeti həqlə olaraq, bu hadisəni bir sıra müəssisə rəhbərinin «psi-xoloji nədanlığının fenomenal səviyyəyə çatması» ilə izah cdir. Deməli, psixoloji savadsızlıq bir sıra hallarda, nəinki ayn-ayn müəssisələrdə, hətta böyük bir regionda adamlara çox bəhə başa gəlir. Bu cəhət rəhbərlik və idarəetmə sahəsində daha aydın surətdə nozərə cərpır. Belə ki, idarəetmədə təzyiq və qorxutma, adamları kəbus kimi izləmək və uzun müddət xof içində

saxlamaq, sosial gərginliyi artırmaqla mohdudlaşdır, işdən, foaliyyətdən, mənəvi sərvətlərdən yadlaşmanı gücləndirir, ümumin monafeyinə biganəlik artır.

4. Psixoloji tədqiqatın metodları

§1. Psixoloji tədqiqatların metodoloji əsasları

Psixoloji tədqiqatın metodları dedikdə, bu elmin öz predmetini, mövzunu tədqiq etmək üçün istifadə etdiyi yol və vasitələrin məcmusu nəzərdə tutulur. Hər bir elm sahəsində olduğu kimi, psixologiyanın da tədqiqat metodları onun metodologiyası ilə bağlıdır.

Metodologiya nədir? Miiəsir elmdə metodologiya termin-i üç mənada işlənilir. Bunlar aşağıdakılardan ibarətdir:

1. Ümumi metodologiya; 2. Xüsusi metodologiya; 3. Metodologiya - konkret metodik priyomların məcmusu kimi.

I. Ümumi metodologiya dedikdə tədqiqatçının istinad etdiyi ümumi fəlsəfi yanaşma, ümumi idrak üsulu nəzərdə tutulur. Sovet psixologiyasının metodoloji əsasını dialektik və tarixi materializm prinsipi və müddəaları təşkil edirdi.

II. Xüsusi metodologiya dedikdə müvafiq elm sahəsində, bizim

102 misalımızda, psixologiyada tətbiq olunan metodoloji prinsiplərin məcmusu nəzərdə tutulur.

Elmin prinsipləri elmin metodoloji əsaslarını ifadə edir. Klassik psixologiyanın prinsiplərindən fərqli olaraq sovet psixologiyasında yeni prinsipləri - **determinizm prinsipi. şüur və fəaliyyətin vahidliyi prinsipi. psixikanın fəaliyyətində inkişafı prinsipi** formalaşdırılmışdı. Bu prinsiplər sonrakı illərdə müxtəlif istiqamətlərdə tətbiq olunmuş, daha da dəqiqləşmiş və sözün əsl mənəsində sosial-morali tədqiqat strategiyasına çevrilmişdir. Psixologiyada bunlarla yanaşı bir sıra müəhim prinsiplər də işlənmişdir ki, onların içində **sistemlilik prinsipi** diqqəti daha çox cəlb edir.

Determinizm (latınca determinare - müəyyən etmək deməkdir) ictimai və təbii hadisələrin səbəbi haqqında təlimdir. Determinizm prinsipinə görə psixoloji hadisələr maddi həyat vasitələri, istehsal üsulunun inkişaf qanunları ilə, ictimai münasibətlərlə, sosial həyat tərzini müəyyən edən faktorlarla və onların dəyişməsi ilə də əlaqələndirilir. Beləliklə də insanların psixoloji hadisələrinin mənşəyini, onların yaranmasını şərtləndirən amillərin, başlıca inkişaf qanunauyğunluqlarının təhlil edilməsini nəzərdə tutur.

idealist psixologiya determinizm prinsipini ya tamamilə inkar edir, ya da idealist mahiyyət daşıyan, obyektiv səbəbiyyəti inkar edən indeterminist, ya da

mexaniki determinizm konsepsiyaları ilə əlaqələndirir. XX yüzillikdə təbiətşünaslığın olduğu nailliyətlər baxımından belə konsepsiyalar tamamilə əsassız görünür. Onlar insanın ətrafını təsvir edərkən, psixi həyatı mexaniki qanunlar əsasında aydınlaşdırırlar. Belə determinizm xətəli determinizm deyildir.

Xətəli determinizm gərək cavab verərkən xarici səbəblə müəyyən olunur. Bu mexaniki prinsip özünün parlaq ifadəsi-ni klassik biheviorizmde tapmışdır. «Stimul - reaksiya» formulunda stimul (S) həmişə səbəb, reaksiya (R) isə həmişə nəticədir. Nəinki insanın, hətta heyvanın belə davranışını bu prinsipə görə təsvir etmək mümkün deyildir.

Misal göstərmək: tutaq ki, meşədə ovçu güllə atmışdır. Bu zaman ətrafdakı heyvanlar nəco hərəkət edərlər? Biheviorist bu sual-la təxminən belə cavab verə bilər: heyvanlar qaçaqalar, halbuki çox vaxt belə olmur. Yaralanmış və ya yenidən balalaşmış heyvan adətən başqa cür hərəkət edir. **əf**

Başqa bir misal müraciət edərkən. İki adam təəvvür edin. Onlar-

103 dan biri üçün «kitab», digəri üçün isə «büllur qab» və ya qızıl şeylər dünyada ən qiymətli əşyadır. Tutaq ki, mən Nizaminin nəfis şəkildə çap olunmuş «Sirlər xəzinəsi» kitabını almışam və sevindi-yimdən az qalırım ki, uçam, hər ikisi mənim kəfəmin saz olduğunu görüb onun səbəbi ilə maraqlanırlar. Mən qürur hissi ilə deyirəm ki, Nizaminin «Sirlər xəzinəsi» kitabını daimliklə əldə etmişəm; görəsən, onların hər ikisi mənim sevincimə eyni dərəcədə şərik ola bilərlərmi?

Əlbəttə, yox. Çünki onların sərvət meylləri başqa-başqadır. Deməli, S - R formulu ilə bunu izah etmək mümkün deyildir. Xətəli determinizm insanın psixi həyatının qanunlarını elmi şəkildə aydınlaşdırmaq imkanı vermir. Çünki bu halda eyni bir stimulun hər bir şəxsin sərvət meyli, dünyagörüşü, inamı, əqidəsi ilə şərtlənən şəxsi lənədən nəco sınıb keçəcəyini nəzərə almırlar.

Sovet psixoloqlarının tədqiqatları əsaslı surətdə göstərdi ki, xarici aləmin insana göstərdiyi təsirlər birbaşa deyil, vasitəli xarakter daşıyır: xarici aləmdən olan təsirlər insanın daxili aləmində oksəlləndikdən sonra bu və ya digər əfəkti verir. Bu qanunauyğunluq yuxarıdakı misalla izah edərkən: haqqında danışdığımız hər iki adam özlərinin daxili aləmi (bizim misalımızda sorvət meylləri: biri kitabı, digəri büllur qabı, qızıl sorvət hesab edir) ilə bir-birindən fərqlənirlər. Buna **gərək** də onlardan birincisi mənim sevincimə şərik çıxır, ikincisi isə, əksinə, üz-göynüni tənəddir, hətta təəccüblənir.

Dəməli, səbəb olaqlarının müxtəlif tipləri mövcuddur. Hal-hazırda bu müəhim məsələ psixologiyada sistemlilik prinsipi baxımındaş öyrənilir.

Miixtolif elm saholorindo, o ciimlədən psixologiyada sistemli yanaşma son zamanlar daha geniş miqyasda tətbiq olunur.

Psixi hadisələr sistemli xarakter daşıyır. Həqiqət psixologiyasının müstəqil bir elm kimi inkişaf etdiyi dövrlərdə ayrı-ayrı psixoloqlar bu cəhətə diqqətə cəlb olunsalar da, sistemli yanaşmanın bir elmi prinsip kimi tətbiq olunmasından ötrü psixologiya elmi uzun inkişaf yolu keçmişdir.

Sistemli yanaşma prinsipi psixoloji hadisələri - müxtəlif koor-dinatlar sistemində nəzərdən keçirmək və onların şərtləndirən amilləri elmi baxımdan otəflil təhlil etmək imkanı verir.

Fəaliyyət prinsipi də psixologiyasının əsas prinsiplərindən biri-dır. Ümumi psixologiyada şüur və fəaliyyətin vöhdəti, psixikanın

104 fəaliyyətdə inkişafı prinsipləri çoxdan vətəndaşlıq hüququ qazanmış və geniş tətbiq olunur. Psixika inkişafın möhsulu və fəaliyyətin noticosi kimi nəzərdən keçirildikdə, diizgün başa düşülə və adekvat izah oluna bilər.

Şüur və fəaliyyətin vöhdəti, psixikanın fəaliyyətdə inkişafı prinsiplərinin tətbiqi ilə psixologiya tarixində əslində yeni mörhö-lə başlayır. Məsələnin kökü ondan ibarətdir ki, psixika və şüur psixologiyasının tarixi boyu müxtəlif idealist corəyanlar tərəfindən oy-ronılmışdır, lakin onlar psixika və şüura xarici ələmlə əlaqəsi ol-mayan xüsusi substansiya (latınca substantia - mahiyyət deməkdir) kimi yanaşmış, onu davranış və fəaliyyətdən kənarda tətbiq etmiş-lər. Bu cəhət introspektiv (latınca intro - daxil, spəsto - baxıram deməkdir) psixologiyada bütöün aydınlığı ilə təzahür edir.

introspektiv psixologiyasının əsasını şüur haqqında idealist təsəvvürlər təşkil edir. Onun əsas müddəası bundan ibarətdir ki, xarici ələmdən fərqli olaraq insanın şüuru ancaq özünümüşahidə və yaxud daxilə təcəribə, daxilə gönnə yolu ilə dərək oluna bilər. Bələliklə də introspektiv psixologiya şüuru introspeksiya - özünümüşahidə yolu ilə dərək olunan fənomənlərin möcməsi hesab edirdi. Özünümüşahidə onun yeganə mətodu idi. Lakin bu yol elmi baxımdan nəqsanlı idi. Özünümüşahidə şüur faktlarını izah etmək üçün ilkin material vərə bilər, lakin bu yolla psixi həyatın qanunauyğun-luqlarını obyektiv surətdə öyrənmək mümkün deyildir. introspeksiya bir tətbiqat mətodu kimi bütöün hallarda ancaq subyektivizmə gətirib çıxarır.

Elmin vözifəsi təbiət və cəmiyyət hadisələrinin, o ciimlədən psixi hadisələrin obyektiv qanunauyğunluqlarını öyrənməkdən ibarətdir. Şüur və fəaliyyətin vöhdəti prinsipi psixi hadisələri obyektiv surətdə öyrənmək üçün yeni yol açdı. Bu prinsipin mahiyyəti ondan ibarətdir ki, şüur və fəaliyyət bir-birlərində əks olmadığı kimi onlar bir-birinin əyni də ədylirlər. Şüur və fəaliyyət vöhdət-dədir. Şüur fəaliyyətin daxilə planını, onun proqramını təşkil

edir. Şüur fəaliyyət prosesində formalaşmış inkişaf edir, fəaliyyət prosesində də təzahür edir. Bu o deməkdir ki, psixika və şüurun obyektiv qanunauyğunluqlarını özünümüşahidə yolu ilə deyil, yalnız onun fəaliyyətdə - əmək, təlim və oyun prosesində təzahürlərini öyrənmək yolu ilə müəyyən etmək olar. Bu obyektiv yoldur: ona görə obyektivdir ki, bu zaman biz «...adamlar haqqında, onların öz oyunlərinə geydikləri gözəl libasə görə deyil, özləri üçün götirdik-

105 ləri gürültülü ləqəbə görə deyil, onların hərəkətlərinə görə və hə-qiqətdə nəyi təbliğ etdiklərinə görə...» (V.İ.Lenin) təkir yürüdüür.

Bir cəhətə diqqətləşdirək. Özünümüşahidə əsas tədqiqat mətodu kimi qəbul edilə bilməz. Lakin bu, ümumiyyətlə özünümüşahidə-dən inkar etmək üçün əsas vərniir. Hər bir adam özünü müşahidə edə bilər. O, bu zaman özünün psixi həyatı (məsələn, hissləri, diqqət, həfizəsi, təfəkkürü, nitqi, əməlləri, davranışı, rəftarı və s.) haqqında başqa adama də məlumat vərə bilər. Bələ şifahi hesabətlər psixoloqlar üçün də maraqlıdır. Lakin bu zaman onlar özünümü-şahidədən mətod kimi istifadə etmir, insanın özü haqqındakı şifahi hesabətlərini ilkin köməkçi material kimi tədqiqat obyektinə cəvə-rir, onu yənə də obyektiv mətodun mənfiqinə müvafiq olaraq işin nəticəsinə görə qiymətləndirir.

Əsl elmi psixologiya obyektiv tədqiqat mətodlarına istinad edir. Şüur və fəaliyyətin vöhdəti, psixika və şüurun fəaliyyətdə inkişafı prinsipləri digər prinsiplərlə birlikdə psixologiyasının tədqiqat strategiyasını müəyyən edir. Xüsusi mətodologiyamız da əsas vözi-fəsi möhz bundan ibarətdir.

III. Mətodologiyani konkret mətodiki priyomların möcməsi kimi nəzərdən keçirildikdə ədətən psixoloji tədqiqat mətodikalarını aydınlaşdırırlar. Hər bir psixoloji tədqiqatın konkret mətodikası olur. Konkret tədqiqat mətodikası ümumi və xüsusi mətodologiya əsasında işlənilir. Onu heç də tədqiqat mətodları, proseduraları və texnikası kimi başa düşmək olmaz. Hər bir konkret tədqiqat mətodikasının nəzəri-mətodoloji şörtləri vardır ki, onlar ümumi və xüsusi mətodologiyamızın müddəalarını əks etdirirlər. Konkret tədqiqat mətodikalarının spəsifik cəhətləri, hər şeydən əvvəl, onların kəmə-yilə həll edilən elmi vözifənin və öyrənilən psixoloji hədəsinin xarakteri ilə müəyyən olunur. Bu cəhətdən respublikamızın psixoloqlar tərəfindən müxtəlif istiqamətlərdə konkret tədqiqat mətodikaları işlənilmiş və müvəffəqiyyətli tətbiq olunmuşdur.

Konkret tədqiqat mətodikasını işlərkən onun elmi xarakter daşımasına xüsusi diqqət yetirmək lazımdır. Bunun üçün psixologiyasının yuxarıda nəzərdən keçirdiyimiz prinsipləri ilə yanaşı elmi idrək-mən mətodikasından irəli gələn, tədqiqatın somərlə olmasını şərtləndirən meyarları - **mətodun əsaslı olması** (validliyi), **məntə-bərliliyi**, **rəprezentativliyi**, **informasiyanın doqıqlığı** və s. nəzərə alınmalıdır. Bu meyarlar yuxarıda nəzərdən keçirdiyimiz bəzi prinsiplər kimi nisbətən ümumi xarakter daşıyır və elmi biliyin

106 ^{III} tolif saholorindo, mosolon, sosiologiyada, demoqrafiyada, pedaqogikada vo s.-do elmi idrakın metodikasının zəruri toblori kimi nozordo tutulur.

Homin meyarlara goro, todqıqat metodlan todqıqatın moqsod ve vozifolorino miivafiq olmalidir, nozordo tutulan bu vo ya digor elamoti miioyyon etmok vo ölçmək imkanı vermolidir (metodun validliyi). Konkret todqıqat metodikasını elo işləmək lazımdır ki, **o**, hotta miixtolif şəraitdo tokrar edildikdo, eyni notico almsin (todqıqatın mötəbərliyi). Bu cohotdon todqıqat sahəsinin vo öyrəniləcək adamlann miqdannın diizgün seçilməsi do miühumdür. Xüsusilo kütləvi prosesləri todqıq edərkən, mosolon, rəyi öyrəniləcək adam-ları elə seçmək lazımdır ki, bu zaman miixtolif sosial qruplann nis-boti diizgiin nozoro alınsın (todqıqatın rəprezentativliyi).

informasiyanın doqıqlıy do böyük ohomiyyoto malikdir.

Psixoloji todqıqatda informasiyanın doqıqlıy öyrənilən adamlann miqdan ilo bilavasito bağlıdır. Todqıqat prosesinde no qodor cox adam öyrənilsə, informasiyanın doqıqlıy bir o qodor yüksək olar.

Konkret psixoloji todqıqat metodikasında, şərti surətdə olsa da, dörd mərhələni fərqləndirmək olar.

Birinci mərhələ hazırlıq mərhələsidir. Bu mərhələdə miixtolif yollarla (müşahidə, anket vo s.) ilkin məlumat toplanır: onlann osasında todqıqatın empirik (faktların ayırılması, todqıqat me-todlarının işlənilməsi), montiqi (bir müddədən çıxarılması, onlann arasında əlaqənin miioyyon edilməsi) vo nozori (səbəblərin axtarılması, prinsiplərin aşkar edilməsi, forziyyo vo ya qanunların miioyyon edilməsi) vozifolori həll edilir. Bu zaman todqıqatın nozori problemlərinin işlənilməsinə xüsusi diqqət yetirilməlidir. Forziy-yonin formula edilməsi psixoloji todqıqatda da mihiim yer tutur. Bir cox psixoloji todqıqatların miiasir tobloro cavab verməməsi onlarda fərziyyənin olmaması vo ya zəif olması ilo bilavasito əla-qədardır.

Todqıqatın **ikinci mərhələsi** eksperimental xarakter daşıyır. Bu mərhələdə todqıqatın konkret metodikasi reallaşdırılır. Yəni miixtolif metodların tətbiqi ilo empirik faktlar toplanır.

Todqıqatın **üçüncü mərhələsində** todqıqat materialları komiy-yət baxımından təhlil olunur. **Dördüncü mərhələdə** isə material-lar psixoloji nozoriyyo osasında şərh edilir, notico etibarlı forziy-

107 yonin düzgünlüyü vo ya həvə olması aydınlaşdırılır vo todqıqatın nəticələri şərh edilir.

§ 2. Psixologiyada todqıqat metodlarının təsnifatı

Psixologiya elminin todqıqat metodları müxtəlifdir. Onları aşağıdakı dörd qrupa bölmək olar:

Birinci qrup metodları müqayisəli, longitudoal (uzunmüddətli) **vo** kompleks metodlar daxildir. Onlar **təşkilati metodlar** adlanır. Todqıqat prosesi homin metodların köməyi ilə təşkil olunur: onlann səmərəliliyi todqıqatın son (nozori vo praktiki) nəticələri ilə miioyyon olunur.

İkinci. on geniş metodlar qrupu elmi materiallar, faktlar əldə etməyin empirik üsullarından ibarətdir. Bu qrupa aşağıdakılar daxildir: a) **müşahidə vo özünümüşahidə**; b) **eksperimental metodlar**: laborator, təbii vo s.; v) **psixodiagnostik metodlar** (testlər. anketlər, sosiometriya, intervyu vo s.); q) **fəaliyyət prosesləri və məhsullarının təhlili priyomları vo ya psixometrik metodlar** (xronometriya, profesoqrafik təsvirlər, məlumatın, görülmüş işin, o cümlədən şagirdlərinin, miixtolif növü əsərlərin və i. a. qiymətləndirilməsi); g) **modeləldirmə** (riyazi, kibernetik və i. a.); d) **biqrafik metodlar** (insanın həyat yoluna əid faktların, tarixlərin vo hadisələrin, sənədlərin, şəhadətnamələrin vo s. təhlili).

Nəzərdən keçirdiyimiz metodların hansılarından və necə istifadə olunması tədqiqatçının hansı təşkilati metodlardan (müqayisəli, longitudoal vo ya kompleks) istifadə etməsindən asılıdır.

Üçüncü qrup metodları materialların işlənilməsi priyomlarını əhatə edir. Homin metodları aşağıdakılardan ibarətdir:

a) **komiyət** (riyazi-statistik) təhlili;

b) **keyfiyyət** təhlili (materiallar tip, qrup vo variantlara görə təsnif olunur. təhlil etmək üçün sosiyyəvi nümunələr seçilir və s.).

Dördüncü qrup metodları **şərh metodları** adlanır. Onlar struktur vo genetik metodların miixtolif variantlarından ibarətdir. Bu metodların köməyi ilə öyrənilən psixi proses vo ya xassənin, məsələn, təfəkkür, həfizə, təxəyyül, qabiliyyətlər vo s. strukturu təhlil olunur vo yaxud miioyyon bir yaş dövründə (təqə ki, 3 yaşından 6 yaşına, 3 yaşından 10 yaşına, 3 yaşından 15 yaşına kimi) inkişaf xüsusiyyətləri aydınlaşdırılır.

Bəzən do miiasir psixologiyada todqıqatın bitirilməsinə

108 əhatə edən metodlar sistemi - təşkilati. empirik, elmi materialların komiyət-keyfiyyət təhlili vo interpretasiya metodları yaranmışdır. Bu metodlar psixologiyanın miixtolif sahələrində - sosial, siyasi, hiiquq. cəmiyyət, əmək, yaş vo pədaqoji psixologiyada, eləcə do başqa sahələrdə öziinməxsus şəkildə tətbiq olunur.

§ 3. Psixologiyanın tədqiqat metodları

(psixologiyada insanın psixi həyati tədris faktiki materi-alla əsasən ikinci qrupa aid etdiyimiz metodların vasitəsilə topla-yırlar. Onlardan bəziləri ilə tanış olaq. Elmin tədrisi sahə ilə əlaqədar oldu edilən ilkin məlumat müşahidə, yəni bilavasitə insan hadisəsini nəzərdən keçirən yol ilə müəyyən edilən müşahidə-metodu dedikdə psixi hadisələrin tədrisinə müdaxilə etmədən onu baş verdiyi təbii şəraitdə mövsümə uyğun və müntəzəm surətdə izləmək nəzərdə tutulur. Müşahidə psixoloji faktları tədris etmək, təsbit etmək üçün böyük əhəmiyyətə malikdir. Müşahidə vasitəsilə istər yalnız bir şəxs, istərsə də müəyyən qrupun psixoloji vəziyyəti barədə qiymətli məlumat oldu etmək mümkündür. Onun köməyi ilə insanın şəxsi və ictimai həyatında nəzərə çarpan hadisə və dəyişiklikləri müəyyən etmək olar.

Müşahidə metodunun tədrisinin müəyyən şərtləri vardır:

1. Müşahidə elmi cəhətdən tədris problemi tədris etməyə yönəlməlidir.
2. Müşahidə müəşəkkil və ardıcıl surətdə tədris edilməlidir.
3. Tədris edilən hadisə barədə daha ətraflı məlumat oldu etmək üçün insan hadisə müxtəlif şəraitdə nəzərdən keçirilməli, ona tədris edilən bütün amillər ətrafı və dəqiq surətdə aydınlaşdırılmalıdır.
4. Elmi müşahidələrin nəticələri dəqiq surətdə qeyd edilməli və lazım gələndə əsaslıqla tədris olunmalıdır.

5. Müşahidəçinin onun nəticələrinin təhlili müşahidəçidən obyektivlik tələb edilir.

Müşahidənin etibarlı nəticə verməsi üçün qarşıya çox dəqiq və aydın məqsəd qoymaqla yanaşı, müəyyən sxemdən də istifadə etmək lazımdır. Bu həm də müşahidə nəticələrini əsaslıqla təsbit etməyə kömək göstərir. Müşahidə materiallarını təsbit etmək üçün müxtəlif texniki vasitələrdən (maqnitofon, foto, kino, stenogram, gizli kinoya çəkmə, səs yazma və s.-dən) istifadə edilir. Bu zaman hadisələrin təbii gedişinə xələl gətirən heç bir hərəkətə yol ver-

ilmək olmaz. Yəni üzərində müşahidə aparılan adamlar hansı niyyətə, nə məqsədlə, nə üçün müşahidə edildiyini bilməməlidir.

Tədqiqat prosesində müşahidə metodundan müxtəlif formalar-da istifadə etmək mümkündür. Son zamanlar uzunmüddətli (bir neçə il ərzində aparılan) müşahidələrə daha böyük əhəmiyyət verilir. 70-ci illərin ikinci yarısından başlayaraq müşahidənin xüsusi bir növü kimi «iştiraklı müşahidə»-dən istifadə edilir. Bəli müşahidə aşağıdakı kimi tədris olunur: tədqiqatçı ömər qruplarında, yaxud xüsusi dəstələrdə müxtəlif müasirlikləri tədris etmək üçün insan sahədə iş girir, müşahidə ediləcək hadisələrə qoşulur, yəni təbii prosesin iştirakçısı olur. Bununla da hər hansı tədris fəaliyyət göstərən adamların keçirdikləri hiss və həyəcanları bilavasitə özü yaşamaqlı olur, onların psixoloji vəziyyətini daha dəqiq surətdə tədris etmək, başa düşmək, mənalandırmə üçün təbii prosesin iştirakçısına çevrilir.

Müşahidə metodu psixoloji hadisələr barədə müəyyən qədər qiymətli material verə bilər. Lakin onun bir sıra nöqsanları da vardır. Bu nöqsanların bir qismi müşahidə obyektinin xüsusiyyətlərindən asılıdır. Məsələn qrupda şəxsiyyətlər arasında müasirliklərin bəli çarlarını (hətta iştiraklı müşahidədə bəli) əhatə etmək olmur. Burada vaxt əmli də tədris rol oynayır. Müşahidəçini maraqlan-dıran cəhətin özünü nə zaman tədris verəcəyini qabaqcadan müəyyən etmək çətindir, onu izləmək lazım gəlir. İkinci tədris nöqsanları isə müşahidəçinin öz fəaliyyəti ilə əlaqədardır. Onun tədris tədrisi, iş müasirliyi, qarşıdakı tədqiqatın məqsəd və vəzifəsini kifayət qədər aydın dərk edə bilməsi, faktları seçə bil-mək, mənalandırmə, elmi təhlildən keçirmək bacarığı və s. müşahidəyə tədris edir. Dəli, müşahidə materiallarının şərhində tədqiqatçının şəxsi keyfiyyətlərindən asılı olaraq müəyyən qədər sub-yektivlik özünü göstərə bilər. Bundan başqa, müşahidə vasitəsilə oldu edilən faktların tədrisi ilə yanaşı, onların nə dərəcədə qanunauyğun olduğunu müəyyən etmək, başqa sözlə, qanunauyğun-luğu tədrisindən ayırd etmək də çətinlik tədris.

Bəli bu çatışmazlıqlar başqa metodların, ilk növbədə isə eksperimentlərin köməyi ilə aradan qaldırıla bilər.

(Eksperiment metodu müşahidədən fərqli olaraq nisbətən qısa müddətdə daha dəqiq nəticələr əldə etməyə imkan verir. Eksperiment zamanı alim-psixoloq (eksperimentator) tədris edilən ədə-mın fəaliyyət göstərməsi - hər hansı bir eksperimental tapşırığı yə-

110 nə tədrisi üçün şəraiti niyyətli surətdə yaradır və həmin şəraiti istədiyi vaxt tədris)

Eksperimentdə adətən iki tədris - əsli olmayan (A) və əsli (B) tədrisləri fərqləndirilir.

Eksperiment zamanı alim-psixoloq A tədris (iş şəraitini, iştirakçıların tədris, hadisələrin ardıcılığını, məsələnin xarakterini. tədrisi və s.) tədris, bundan sonra isə B tədrisində baş **və** dəyişiklikləri müəyyən edir. Bəli, eksperiment prosesində A və B tədrisləri arasında əsli tədris tədris: A tədris-tədris B tədrisindən əvvəl gəlir və onun səbəbini tədris edir, B tədrisi isə nəticə kimi özünü göstərir.

Eksperimentdə müxtəlif cihazlardan, texniki vasitələrdən, şəkillərdən, mətnlərdən və s.-dən istifadə olunur (şəkil 20). Bəli eksperimentlər adətən laboratoriyalarda və ya xüsusi otaqlarda aparılır (şəkil 39). Bu cəhəti nəzərə alaraq onlara laboratoriya eksperimenti deyirlər.

Göründüyü kimi, müşahidədən fərqli olaraq eksperiment zamanı tədqiqatçı fəal tədris kimi çıxış edir, müəyyən psixoloji hadisənin mahiyyətini izah etməkdən əvvəl tədris olan şəraiti özü yara-dır.

Psixoloji hadisələri tədqiq etmək üçün eksperimentin qoyuluşu bir sıra çətinliklərə əlaqədardır. Eksperimentin obyektini sadəcə canlı orqanizmi deyil,

Codvol osasinda miixtolif fonnalarda sosioqramlar tortib oluna bilor (bax: $\text{şokil } 22, 23$).

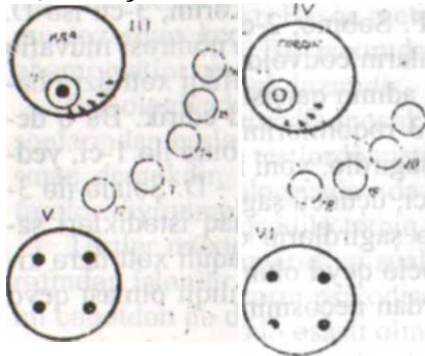
Sosiometrik cədvəl

№	Seçilənlər Seçənlər	Seçilənlər								
		1	2	3	4	5	6	7	8	9 10
1	A.Almaz			3		1		2		
2	V.Lalə									
3	D.Şölalə									
4	Z.Zümrüd									
5	P.Səbinə									
6	Q.Məmməd									
7	İ.Kərim									
8	M.Nadir									
9	S.Yaqub									
10	T.Nəzər									
	Səslərin miq- darı qarşılıqlı seçmələr									

0-
0.

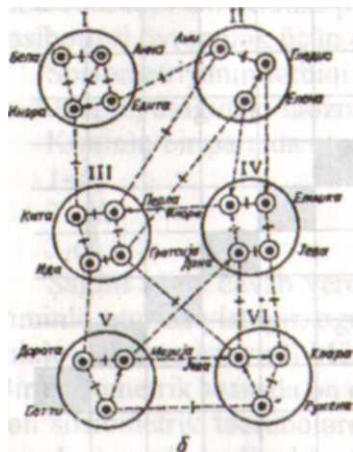

QqqqÇ

Şəkil 22 a. Sosioqramlar (C.Morcnoya görə)

Jfc ----- ~~~

Şəkil 22 b. Sosioqramlar (C.Morcnoya görə)

Şəkil 23-də təsvir olunmuş sosioqram 4 kon-sentrik dairedən ibarətdir. Onu oxla iki hissoyə bölürlər: sağda oğlanlar, sol-da isə qızları müvafiq surətdə K və H işarələri ilə göstərilir. K və H-da şagirdin cədvəldəki sıra №-si qeyd olunur. Mosolon sosioqramda A. Almaz 1, V. Lalo 2 və yaxud Q. Mommod A kimi göstərilir və onların kiminlə oturmaq istodikləri müxtəlif xotlorla qeyd edilir (birto-rəfli seçməmələri -> qarşı-lıqlı seçməni - və s. kimi ifadə etmək olar).

6 və daha çox sos al-mış şagirdlər 1-ci dairedə, 3 — 5 sos alanlar 2-ci, 1 - 2 sos alanlar isə 3-cü daire-də yerləşdirilir. Hec bir sos almayan şagirdlər isə 4-cü dairedə qeyd olunur.

Bu o deməkdir ki, 1 -ci və 2-ci daireyə düşmüş şagirdlər sinifdə əlverişli mövqe tuturlar. 3-cü, xüsusilə 4-cü daireyə daxil olmuş şagirdlərin isə öz həmyaşıdları arasında icarəsində mövqeyi əlverişli deyildir. Onların səbəblərini öyrənmək və tərbiyə işində nəzərə almaq lazımdır.

Sosiometriya hansı formada tətbiq edilirsə

Şəkil 23. Sosioqram (Y.L. Kolominskiyə görə)

edilsin, onun nəticələrini müşahidə, eksperiment və s. yolla do-qıqlaşdırmaq zəruridir.

İctimai rəyi, şəxsiyyətlərarası münasibətləri və s. öyrənmək üçün tətbiq edilən metodlardan biri də intervyüdür. İntervyü sorğu üsulları silsiləsinə daxil olub mənəca «qarşılaşma», «söhbət», «mü-sahibə» deməkdir. O daha çox birtərəfli kommunikasiya prosesidir. Bu zaman hər hansı məsələ haqqında müəyyən bir şəxsin mülahizə-si soruşulur.

Psixologiyada intervyü, adətən: a) tədqiqatın başlanğıc mərhələsində işçi fərziyyəni müəyyənləşdirmək, b) problem barədə ilkin məlumat toplamaq, v) başqa metodlar vasitəsilə yığılmış material-lara olara faktlar topla etmək üçün tətbiq edilir. Anket sorğusu zamanı intervyüdə fərqli olaraq suallara yazılı surətdə cavab verilir. Həmin metoddan sosioloji tədqiqatlarda daha geniş miqyasda istifadə edilir.

Psixologiyada isə anket metodu diaqnostik məqsədlə istifadə edilir. Mosolon, kollektivdə şəxsiyyətlərarası münasibətlərin yaxşılaşdırılması, həmin münasibətlərin pozulması səbəblərini, qarşı-sını almaq yollarını, kollektiv üzvlərinin fikir və mülahizələrini öyrənmək üçün anketdən istifadə etmək faydalıdır. Tədqiqatın məqsədi

səd və vəzifələrindən asılı olaraq fəaliyyət prosedurları və məqsətlərinin təhlili priyomlarından, modeləldirmə, bioqrafik metodlardan özünəməxsus şəkildə istifadə olunur.

Beləliklə, aydın olur ki, psixologiyanın tədqiqat metodları çox və genişdir. Tədqiqatın sonrakı olması üçün konkret problemin elmi surətdə həllə imkanı verən adekvat metodların seçilməsi-ə xüsusi diqqət yetirilməlidir.

5. Psixologiyada statistik (riyazi) metodların tətbiqi

Müxtəlif metodların köməyi ilə əldə edilmiş psixoloji faktların təhlil olunması, şərh edilməsi və ümumiləşdirilməlidir. Bu zaman tədqiqatın nəticələrinin obyektiv olması üçün əldə edilmiş materialları komparativ baxımından işləmək, müqayisə edilmiş xassələrin tipik olduğunu sübut etmək lazımdır. Psixologiyada insanların məqsədlə statistik metodlardan istifadə olunur.

Statistik metodların dedikdə, tətbiqi riyazi statistiklərin psixologiyada əsasən eksperimentlərin nəticələrini işləmək məqsədilə istifadə olunan eyni-eyn metodları nəzərdə tutulur.

Ehtimal məntiqindən və ehtimal modellərindən istifadə etmək-ə psixoloji tədqiqatın nəticələrinin əsaslı olmasını təmin etmək -statistik metodların psixologiyaya sahələrdə tətbiq edilməsinin əsas-ə məqsədi bundan ibarətdir.

Psixologiyada statistik metodların tətbiqi tarixi əsasən XIX yüzilliyin 60-ə illərindən başlayır. Məhsul elm üçün bu sahədə əhəmiyyətli olan regressiya və korrelyasiya analizi iddiası F. Haltonun (1822 -1911) differensial psixologiyaya sahələrdə apardığı tədqiqatlarla bağlıdır. intellektual qabiliyyətləri tədqiq etmək üçün faktor analizinin bəzi variantları işlənmişdir. Psixoloji testlərin keyfiyyətini yoxlamaq və onların pəssə seçməndə tətbiq etmək üçün bir sıra xüsusi statistik metodların yaradılmışdır.

Hal-hazırda psixologiyada statistik metodların tətbiqi sahələrdə aşağıdakı istiqamətləri fərqləndirmək olar:

1) **Təsviri statistika.** Bu, özünə əldə edilmiş materialın qruplaşdırılmasını, qrafik əksini və komparativ təsvirini daxil edir.

2) **Statistik nəticə nəzəriyyəsi.** Bundan psixoloji tədqiqatlarda 116 seçilmiş məlumatların yoxlanılması nəticələrini müqayisələşdirmək üçün istifadə edilir.

3) **Ekspərimətlərin planlaşdırılması nəzəriyyəsi.** Bu dəyişən-ərlər arasında səbəb əlaqələrini müəyyənləşdirməyə və yoxlamağa xidmət edir.

Psixologiyada tətbiq olunan riyazi metodların çoxdur: **Alternativ analiz** metodu ilə müxtəlif psixi xassələrin, əlamətlərin, keyfiyyətlərin olması və ya olmaması

komparativ baxımdan qiymətləndirilir. Əgər biz insanların psixi xassə, əlamət və keyfiyyət-ərlər arasında əlaqəni müqayisə etmək istəsək, başqa statistik məntiqdən -korrelyasiya analizi metodundan istifadə etməliyik. Bundan başqa, hər hansı bir tədqiqat zamanı müqayisə bir xassə, əlamət və keyfiyyət müxtəlif variantlarda təzahür edir. Qarşıya bu zaman müəhim sual çıxır: insanların variantlardan hansı daha tipikdir? Variasiya analizi metodu tipik, xarakterik əlamətləri təsadüfi əlaqələrdən fərqləndirmək imkanı verir. Alınan nəticələrin məntəbər olub-olmaması əsasən müqayisə məntəbləri, məsələn, Student əmsalına və s. goro müqayisə olunur.

Psixologiyada riyazi metodların müqayisəviyyətə tətbiqi nəinki adekvat metodların işlənilməsindən. həm də nəzəriyyənin özü-ənin inkişaf səviyyəsindən asılıdır.

XX yüzilliyin 70-80-ə illərində statistik metodların psixologiyaya elminin bir çox sahələrinə nüfuz etməsi bu baxımdan heç də təsadüfi deyildir. Hətta son zamanlar riyazi psixologiyaya sıradan inkişaf etmiş və psixologiyaya elminin nisbətən müstəqil bir sahəyə çevrilmişdir. Onun əsas vəzifəsi riyazi metodların psixologiyada tətbiqi yollarını öyrənməkdən ibarətdir.

Elmşünasların proqnozlarına görə XX əsrin sonuna doğru və XXI əsrdə psixologiyaya elminin bəzi sahələri riyaziləşəcəkdir, başqa sözlə, riyaziyyat, sözün əsl mənasında, bütünlüklə və tamamilə onun otına və iliyinə hopacaqdır. Bu psixologiyaya elminin inkişafında yeni keyfiyyət dəyişiklikləri ilə əlaqədar olacaqdır. Elmin ədəbi «qeyri-riyazi» sahələrinə riyaziyyatın nüfuz etməsi elmi biliklərin inkişafı üçün qanunauyğun hadisələrindən biridir.

K.Marksın göstərdiyi kimi, elm ancaq riyaziyyatdan istifadə et-məyə başladıqda elmə çevrilir.

117 6. Psixologiyaya elminin əhəmiyyəti, vəzifələri və praktika ilə əməkdaşlığının formaları

Psixoloji biliklər həmişə elmi dəyərlə yanaşı praktik əhəmiyyətə malik olmuşdur. O, adətən insanların bir-birini tanımasına kömək etmişdir. İndinin əzində də psixologiyaya əlaqə bu mənada başa düşülür: adamlar üçün psixoloq, birinci növbədə, insan sorrafi deməkdir.

Təqədim zamanlardan insanların psixoloji cəhətdən xarakterizə edəndə, adətən onları bir-birindən fərqləndirən xüsusiyyətlərə daha çox diqqət yetirirdilər.

Hələ Qədim Yunanıstanda Aristotelin sevimli şagirdi Teofrast «Etik xarakterlər» adlı məşhur traktatında müxtəlif insan tiplərini məharətlə təsvir etmişdir. Təkcə onu qeyd etmək lazımdır ki, Teofrastın bu traktatı bir çox əsrlər

boyu məşhur olmuşdur. XVI -XVIII əsrlərin görkəmli mütəfəkkirləri Məntenin «Təcrübələr» (1580), Labryuerin «Teofrastın xarakterləri» (1688), Laroşfukun «Düşüncələr, yaxud əxlaqi kəlamlar və prinsiplər» (1665) və b. osorləri də psixoloji müşahidələrlə zəngindir. Lakin bununla belə, qeyd etmək lazımdır ki, ictimai qədim zamanlarda, ictimai do orta osrlərdə biz insan xarakterinin parlaq nümunələrini möhz bədi obohiyyatda təsədiif edirik.

XIX yūzillikdə psixologiyanın miiətoqil bir elmə çevrilməsi ilə elmin özündə yeni şərait yaranmışdı. Fordi forqlor probleminin təkcə müşahidə yolu ilə öyrənilməsi artıq ictimai təcrübəni təmin etmirdi.

Bu miihiim problemi eksperimental və riyazi mctodlarla oyron-mok lazımdı. Elmdə bu zorurotin dork edilməsi noticosində todri-con yeni bilik sahəsi - diferensial psixologiya formalaşmağa başla-mışdı.

Diferensial (latınca differentia - forq deməkdir) psixologiya psixologiya elminin bir sahəsi olub - insanlar eloco do insan qrup-ları arasındakı forqları, onların səbəblərini və nəticələrini öyrənir. O bilavasito ictimai praktikanın, xüsusilə pədaqoji, tibbi və miihondislik praktikasının təsiri ilə oməlo gəlmişdir. Diferensial psixologiya tennini ilk dofo alman psixoloqu V. Şternin «Fordi forqlor psi-xologiyası» haqqındakı osorində (1900) təklif olunsa da, onun osə-lən xeyli ovvol - XIX yūzilliyin 80-ci illərində F. Halton tərəfindən işlənilmişdir. V. Vundt ümumi psixologiyanın, F. Halton isə

118 diferensial psixologiyanın bəniə hesab olunur. Bu yeni istiqamətin ilk görkəmli nümayəndələri icorisində A.Bine, A. Lazurski, C. Kettel və b. miihiim yer tuturlar.

Diferensial psixologiyanın osas metodu təstlərdən ibarət idi. Onlar ovvolco fordı, sonralar isə qrup təstləri kimi tətbiq olunur-du. Təstlərdən fərdin əqli inkişaf səviyyəsini və s. miiyyon etmək iicin istifadə edilirdi.

Təstlərin noticolori faktor təhlili yolu ilə miiyyon olunur. Xarici ölkələrdə psixologiya sahəsində C.Spirmenin iki əmi nozoriy-yosi və multifaktor nozoriyyosi daha geniş yayılmışdır.

İki əmi nozoriyyosinə goro foaliyyətin hər bir növü iki əmillo - ümumi və xüsusi faktorla şərtlənir. Ümumi əmi foaliyyətin biiitin növləri, xüsusi faktor isə konkret (riyazi məsələlərin həlli, mü-siqi, rəssamhı, bədi yaradıcılıq və s.) foaliyyət sahəsi iicin sociy-yovidir.

Multifaktor (latınca multum - çox deməkdir) nozoriyyosi ümumi əmi inkar edir. Həmin nəzəriyyəyə goro əqli qabiliyyətlər miixtəlif əmillərlə şərtlənir.

Diferensial psixologiya uzun müddət fordı forqların səbəbi məsələsini elmi şəkildə həll edə bilməmişdir. Xarici ölkə psixologiyasında bu sahədə mövcud olan nozoriyyələrdə fordı-psixoloji xüsusiyyətlərin şəxsiyyətin həyat tərzindən, onun inkişafının sosi-əl-iqtisadi və mədəni şərtlərdən asılı olması mahiyyət təbərilə inkar edilirdi.

Sovet psixologiyasında insanlar arasında fordı-psixoloji forqların öyrənilməsi zəminində xüsusi bir istiqamət - diferensial psixoloziya formalaşmışdır.

Diferensial psixologiyanın oldı etdiyi faktlar və onun noticolori bir çox praktik məsələlərin: işçi həyatının seçilməsi və öyrədilməsi, adamlarda əyn-əyn xassələrin, meyllərin, qabiliyyətlərin di-agnostikasi, psixiatrik və psixoterapevtik təsirlər, pəso yararlığının miiyyon edilməsi, pəşəseçmə və pəşəyönümü və s.-nin həlli iicin böyük əhəmiyyətə malikdir.

Diferensial psixologiya insanlara fordı yanaşma iicin geniş inkişaf açmışdır. Psixoloqlar bu məsələlərə daha çox diqqət yetir-məyə başlamışdılar. Həmin məsələ oslında psixi sağlamlıq məsələsi idi.

Psixologiya psixi sağlamlıq məsələlərini təkcə öz imkanları daxilində həll edə bilməzdi. O, bu sahədə, başqa elmlərin, birinci

119 növbədə, təbəatın, xüsusilə psixiatriyanın nailiyyətlərindən istifadə etməli idi.

Psixologiya ilə tibb elminin qovşağında müstəqil elm sahəsi -libbi psixologiya formalaşmışdır. Onun yaranmasında psixiatriya da özünəməxsus rol oynamışdır. Lakin psixoloji elmlər sistemində psixiatriyanın əhəmiyyəti təkcə bununla məhdudlaşmır. Psixologiya və psixiatriya bir-biri ilə qarşılıqlı əlaqədə olan elm sahələridir. Psixologiya tarixinə nəzər yetirsək görərik ki, onun inkişafı psixi-atriyanın inkişafı ilə bilavasito bağlı olmuşdur.

XVIII yūzilliyin sonundan etibarən psixiatrik ideyalar psixologiya sahəsinə daha geniş miqyasda nüfuz etməyə başlamışdır. Alman iya, İngiltərə və Amerikadan fərqli olaraq bu sahədə on miihiim nailiyyət Fransada (F. Mesmer, İ. S. Şarko, T. Ribo, Pyer Janne, A. Bine və b.) və Rusiyada (E. Krepelin, V. F. Qij, V. M. Bexterev, A. F. Lazurski və b.) oldı edilmişdir. Sonralar freydzizm, bəhəvizm, humanist psixologiya və b. cərəyanlar psixiatrik ideyalardan öz konsepsiyasına müvafiq olaraq istifadə etmişlər.

XIX - XX əsrin bir çox məşhur psixoloqları öz təhsillərinə go-ro psixiatr olmuşlar. Psixologiyena, psixoprafilaktika, sosial-psixoloji təlim, autoken məşq, avtomulyasiya, frustasiya, psixoloji müdafiə və s. problemlərin psixoloji istiqamətdə öyrənilməsi üçün psixiatriyanın əhəmiyyəti az deyildir. Lakin bununla yanaşı olaraq qeyd etmək lazımdır ki, Qərb psixologiyasında, o cümlədən ABŞ psixologiyasında adamların davranışını dəyişmək üçün miixtəlif psixiatrik vasitələrdən, məsələn, psixotrop pəparatlardan və s.-dən istifadə edirlər.

Psixiatriyanın aktual elmi-praktik məsələlərinin həllində psixologiya elmi miihiim rol oynayır. Təsədüfi deyildir ki, müasir psixiatrik klinikalarda psixoloji məlumatlardan daha geniş surətdə istifadə olunmağa başlanılmışdır.

Psixiatrik praktikada uzun müddət belə bir «onənə» bərqərar olmuşdu ki, lazım gəldikdə, psixoloji məsələləri psixiatriyanın özü həll edərdi, hətta belə bir yanlış təsəvvür yaranmışdı ki, psixoloqu psixiatr tamamilə ovoz edə bilər. Bir olmuş əhvalatı yada salmaq istədik: bir dəfə məşhur psixiatrlardan birinə öz klinikasına işləmək üçün psixoloq götürməyi təklif etmişdilər. O, rəhbərliklə belə cavab vermişdir: «Barometr mənim növbətimə lazımdır. Mən sadəcə olaraq pəncərədən baxmaqla da havanın necə olacağını müəyyən edə bilərəm». Bu kəlam iki cəhətdən maraqlıdır: psixiatr, bir tərəfdən

120 psixoloqu barometrə oxşadır. Həmin sözlərdə böyük həqiqət vardır. Digər tərəfdən isə o, təsdiq edir ki, psixoloji məsələləri psixiatriyanın özü həll edə bilər. Halbuki bu heç də belə deyildir. Psixiatriyanın öz sözləri ilə desək, havam dəqiq (elmi surətdə) müəyyən etmək üçün mütləq barometr lazımdır.

Müasir psixiatrik klinikaların, xəstəxanaların işində də müəssisə peşəkar psixoloqun iştirakı zəruridir. Bu, birinci növbədə, onunla bağlıdır ki, şəxsiyyətin anomali inkişafı məsələlərini psixiatriya və psixologiya eyni üsullarla öyrənmir.

Psixiatriyanın əsas üsulu klinik müşahidədir. O, xəstənin davranış və rəftarını bilavasitə öyrənir, müşahidə etdiyi simptomlara əsasən diaqnoz qoyur. Yaxşı psixiatr həmişə obrazlı düşüncə, xəstəliyi nəinki dəqiq, həm də bəzi cəhətdən parlaq təsvir edir.

Psixologiya isə psixi hadisələri mahiyyətə başqa yolla təhlil edir. Şəxsiyyətin anomaliyasını öyrənən psixoloq tələbat, motivasiya, fəaliyyət, müasirlik, mən və b. kateqoriyalarla düşüncə. Onun əsas diaqnostika vasitəsi (aləti) klinik müşahidə deyil, eksperimentdir, bu və ya digər test tələbidir. Başqa sözlə, psixoloq insan haqqında yalnız onun davranışını, adətlərini və qəribə cəhətlərini müşahidə etmək, yaxud, onun söz-söhbətində bilavasitə qulaq asmaq yolu ilə deyil, daha çox dolayısı ilə - eksperiment, sorğu və test məlumatları vasitəsilə müəssisə yürüdür. O, ancaq bu məlumatlara əsasən xəstənin şəxsiyyəti haqqında əsaslı nəticə çıxarır.

Təcrübədə az təsadüf olunmayan bir cəhət də diqqət çəkir: xəstənin (xəstənin) təkcə zəhəri görkəmi, hətta bir jəstinə görə onun ruhi vəziyyətini çox vaxt bəzi inəliyi ilə başa düşən psixiatrik-klinik oksər hallarda onları nəzəri baxımdan izah etməkdə çətinlik çəkir və əksinə, şəxsiyyət haqqında nəzəri osorlorin müəssisə-fə onları alim-psixoloq müvafiq əlamətləri inəliyi ilə görə bilər.

Psixoloji hadisələrin özünəməxsus qanunauyğunluqları vardır. Xəstəliyin klinik əlamətlərinə görə onları bilavasitə müəyyən etmək mümkün deyildir. Halbuki xəstəliyin klinik əlamətlərini düz-gün başa düşmək üçün onları

şərtləndirən psixoloji qanunauyğunluqları öyrənmək lazımdır. Psixiatriya üçün psixologiyanın, xüsusi-ol onun müəssisə sahələrindən biri olan tibbi psixologiyanın əhəmiyyəti də, hər şeydən əvvəl, bundan ibarətdir.

Psixologiya pədaqogika elmi ilə də bilavasitə əlaqədardır. Uşaqların təlim-təربiyəsi həmişə psixologiya elminin təbii sahəsi olmuşdur. XIX əsrin sonu - XX əsrin əvvəllərində, yuxarıda qeyd

121 edildiyi kimi, bu məsələlər o qədər aktualıq kəsb etmişdir ki, onların öyrənilməsi zərərində psixologiya elminin iki müxtəlif sahəsi yaş psixologiyası və pədaqoji psixologiya formalaşmışdır.

Gənə nəslin təربiyəsinin elmi-praktik problemlərinin öyrənilməsində yaş və pədaqoji psixologiya elmləri müəssisə rol oynamışdır. Yaş psixologiyası uşaqların, yeniyetmələrin, gənclərin və b. psixi inkişafının qanunauyğunluqlarını aydınlaşdırır. Bu məlumatların məktəb təcrübəsi üçün böyük əhəmiyyəti vardır. Həmin fikri başa düşmək üçün təkcə bir cəhət yada salmaq kifayətdir ki, uşaq və yeniyetmələrin psixi inkişafı təlim və təربiyə prosesində həyata keçirilir. Bununla əlaqədar olaraq yaş psixologiyasının məzmununu əslində pədaqoji psixologiyanın məzmununa uyğun gəlir. Həmin elm sahələri - yaş və pədaqoji psixologiya tarixən qarşılıqlı əlaqədə inkişaf etmişlər. Pədaqoji psixologiya təlim və təربiyənin psixoloji problemlərini öyrənmiş, bir tərəfdən, pədaqoji elmlərin inkişafına, digər tərəfdən, praktik məsələlərin həllində müəssisə və təربiyəçilərə yaxından kömək göstərmişdir.

Müasir dövrdə təhsilin sosial funksiyası... əhəmiyyətli dərəcə-də zənginləşir. Ali məktəbdə təhsili davam etdirmək üçün lazım olan yüksək bilik səviyyəsini təmin etməklə yanaşı məktəb gəncləri xalq təsərrüfatında ictimai-fərdi omoyə istiqamətləndir-məli və onları buna hazırlamalıdır. Əmək təربiyəsinə şəxsiyyəti formalaşdırmağın onları müəssisə əməli kimi və xalq təsərrüfatının omək ehtiyatlarına tələbatını ödəmək vasitəsi kimi baxılmalıdır. Təlim və təربiyənin indiki təşkili, pəso yönümü bu tələblərə həlölə uyğun deyildir. Məktəbin, ailənin, istehsal kollektivlərinin, kiçik-vi informasiya vasitələrinin, ədəbiyyat və inəsonetin, bəzi inəti-məyyotimizə ol-bir soyləri ilə hər bir gənə omoyə şüurlu tələbat-tərbiyə etmək birinci dərəcəli iqtisadi, sosial və mənəvi əhəmiyyəti olan vəzifədir. Nəinki şagirdlərin, həm də tələblərin omək təlimi və tərbiyəsinin somoroli təşkili onların psixoloji problemlərinin öyrənilməsini tələb edir.

Aydın məsələdir ki, psixologiyanın təbii məsələləri təkcə göstərdiyimiz sahələrlə məhdudlaşmır və məhdudlaşa da bilər.

XXI əsrdə ictimai praktikanın müxtəlif sahələrində psixologiyamın əhəmiyyəti daha da artır. Çox maraqlıdır ki, ictimai praktikanın bu və ya digər sahələrində psixoloji məsələlər artıq praktik işçilərin əzlərinin diqqətini bilavasitə cəlb edərdi. Buna aid çoxlu faktlar göstərmək olar. Məsələn, 1926-cı ildə C.Cabbarlı Azərbaycan

İn Dövlət Universitetində köniillü surotto psixologiya miihaziro-lorində iştirak etmişdir. Yazıcı üçün psixologiyanın ohomiyoty ay-dmdır. O, oslindo elo praktik psixoloqdur. C. Cabbarlının özü do bu piheti qeyd edirdi. O deyirdi: «mon istəyəndə tamaşaçını güldürür, isioyəndə ağladıram».

Başqa bir misal. Təcrübəli hərbi sərkərdələrin müharibə döv-ründə müşahidə etdikləri bir fakt psixoloji baxımdan çox maraqlıdır. Böyük Voton müharibəsinin ilk dövrlərində müdafiə mövqe-yində hor bir əsgor özü üçün xondək qazmalı, orada müdafiə möv-qeyi tutmalı olurdu, lakin fordı xəndəklər arasında əlaqə olmurdu, başqa sözlo, xəndəkdəki ətrafdakı yoldaşlarını gönrtür, onlardan sanki tam təcrid olurdu. Bclə şəraitdə osgərlərdə asanlıqla «tənha-lıq hissi» yaranırdı. Bu psixoloji fakt ölkənin hərbi sərkərdələrinin diqqotini colb etdi. Onlar miivafiq sistemin dəyişilməsini - tranşey qazılmasını təklif etdilər. Təcrübə göstərdi ki, tranşeyin qazılması və orada müdafiə mövqeyinin tutulması hər bir əsgərin başqalan ilo əlaqə saxlamaq imkanını artırırdı. Bu isə ovvolki «tənhalıq his-sinin», qorxu və həyəcanın xeyli dərəcədə zəifləmosinə ciddi su-rotdo təsir göstərirdi.

Ölkənin məşhur konstruktorları və mühəndisləri do psixoloji məsələlərə böyük ohomiyot verirdilər. Miihondislik psixologiyası elmi-texniki tərəqqi dövründə böyük praktik əhəmiyyətə malik olan elm sahəsinə çevrilirdi.

Miasir dövrdə iso psixologiya elminin statusu ictimai praktikanın hor sahəsinə təsdiq olunur. Bu gün inkişaf etmiş ölkələrdə praktik psixoloqlara nəinki məktəblərdə və səhiyyə ocaqlarında, fabriklərdə və zavodlarda, həm do idman komandalarında, islah omək düşərgələrində, milis otaqlarında və s. geniş miqyasda rast gəlirik. Çernobil Atom Hlektrik stansiyasında qəzanın nəticələrinin aradan qaldırılmasında psixoloqların iştirak etmosi psixologiya elmi üçün əlamətdar hadisədir. Yaxşı olardı ki, psixologiya elmi bizim respublikada da bu səviyyədə inkişaf etsin və mütəxəssis psi-xoloqun yardımından yerində və vaxtında düzgün istifadə edilsin. Çox təəssüf ki, nə Qarabağ müharibəsi, no do 2000-ci ildə zəlzələ nəticəsində stressdən əzab çəkən minlərlə həmvətənimizə psixoloji yardım lazımi səviyyədə təşkil edilo bilmədi. Burada mütəxəs-sislərlə yanaşı səhiyyə təşkilatları da ciddi məsuliyyət daşıyır.

İnsan başqa insanlar arasında həmişə psixoloqdur. Bu kəlamda böyük hoqiqət vardır. Elmi-texniki tərəqqi dövründə, insan amili-

123 nin rolunun artdığı bir şəraitdə psixologiya xüsusi ohomiyot kosb edir. Hər torofindon qəbul edilmiş fikrə goro, miasir miitoxossi-sin psixoloji hazırlığının kifayət qədər olmaması onun on zoif yeri-ni təşkil edir. İnsan miinasibotları XX yizilliyin qlobal problemidir. İnsanın keyfiyyəti öz-

özlüyündə işçinin təkə peso səriştəsi ilo deyil, həm do onun işo, özünə, yoldaşlarına münasibotları sahəsi ilo miioyyon olunur. Bu çox zərif, kövrək, dinamik, lakin miirak-kob şahidir. Onun rolunu obrazlı şokildə Arximed lingino bonzot-mok olar. Həmin ling vasitosilo ictimai praktikanın hor bir sahəsinə insan psixologiyası ilo bağlı olan miirakkob bir mexanizmi ho-rokoto gotinnok olar.

Bu faktlar psixologiya elmində çoxdan molumdur. Psixologiyada onları xüsusi terminlə - insan amili və ya şəxsiyyət amili təcr-minləri ilo ifadə edirlər. Psixologiya elminin hor bir sahəsinə insan amilinin əhəmiyyətini göstərən kiilliyi miqdarda faktlar miioyyon edilmişdir. Belə bir cəhətə nəzər salaq: istehsalatda yeni texnologiyaların tətbiqindən 6 -7 faiz somorə alındığı halda, psixoloji amilin düzgün nəzərə alınmasından oldo edilən somorə 12 faizə bərabərdir. Psixologiyanın ohomiyotindən danışmaq oslindo insan amilinin əhəmiyyətindən danışmaq deməkdir. Lakin bununla yanaşı demək lazımdır ki, psixologiyada uzun müddət «insan amili» terminindən osason miihondislik psixologiyasında istifadə olunmuşdur. Miihondislik psixologiyasında insan amili dedikdə insan-operatorun «insan-maşın» sisteminin somorəliliyinə təsir göstərən xassələrinin məcəmusu başa düşülür. Hal-hazırda insan amili psixologiyada daha geniş mənə kosb etmiş və onun mihiim anlayışlarının-dan birinə çevrilmişdir.

Psixologiyada insan amili dedikdə insana xas olan sosial-psixoloji, psixoloji və psixofizioloji xassələrin geniş dairəsi nəzərdə tutulur. Həmin xassələr insanların konkret fəaliyyətində bu və ya digər dərəcədə təzahir edərək onların somorə və keyfiyyətinə təsir göstərilir. Burada söhbət insanın tələbatları və maraqlarından, davranış motivlərindən, qabiliyyətləri və yaradıcılıq imkanlarının-dan, omək qəlibiyyətindən, intellekti və emosiyalarından, iradəsi və xarakterindən, şüuru və məniyyətindən, sosial yonum və sor-vot meyllərinin formalaşmasından və s.-dən gedir.

İnsan amilinin mahiyyətinin, cəmiyyətin inkişafında onun rolunun və fəaliyyət mexanizminin aydınlaşdırılması kompleks elmi problemidir. Burada osas məqsəd - əməyin keyfiyyəti və inohsul-

124 dərəcəsini, intensiv inkişafını, istehsal kollektivinin və onun hor bir üzvünün, hor bir işçinin sosial inkişafını təmin etməkdən ibarətdir. İnsan amili probleminin bir-birilə qarşılıqlı əlaqədə olan aspektləri arasında psixoloji aspekt mihiim yer tutur. İnsan amilinin gücləndirilməsinin yolları, vasitələri və iisulların miioyyon edilməsi psixologiyanın bütöün sahələrinin başlıca praktik vəzifəsini təşkil edir.

İnsan amilinin gücləndirilməsi ilo olaqodər olaraq ictimai həyatın miixtolif sahələrində bir-birilə qarşılıqlı surotto olaqodər olan aktual psixoloji istiqamətlər və problemlər meydana çıxır. Onlardan aşağıdakıları qeyd etmək olar:

a) omoyin somoro vo keyfiyyotinin yiiksoldilmesi; b) omok məhsuldarlığını artırmağın chtiyyat monbolorinin müəyyən edilməsi; v) zəhmətkeşlərin (əməkçilərin) ictimai-siyasi fəallığının inkişaf etdirilməsi; q) texnikanın layihələşdirilməsi, işlənilməsi və is-tismar olunması; ǵ) E h T vo E h M totbiqi, istehsalatın avtomatlaşdırılması və robotlaşdırılmasının psixoloji problemləri; d) idarəet-monin psixoloji məsələləri, kadrların seçilməsi və torbiyo olunması vo s. e) tolim vo torbiyo prosesinin somoro vo keyfiyyotinin artırılması, z) peso yönümiinün psixoloji məsələləri, orta vo ali məktəblərdə omok tolimi vo torbiyosi, adamların psixi sağlamlığı-nın mühafizə olunması; i) xidmət sahəsinin təşkili; 1) asudə vaxtın səmərəli təşkili vo s.

Psixologiya elminin ideoloji funksiyası haqqında da ayrıca da-nışmaq lazımdır. İnsan problemi həm də ideoloji mübarizə problemi. Bu problemin həlli müəyyən ideoloji vo siyasi notici ilə bağlıdır.

«Psixoloqlar sülh uğrunda, nüvə müharibəsi əleyhinə mübarizə-zədə», «Uşaqların sihiş nıhunda torbiyo olunması» və s. kimi bəy-nəlxalq elmi məclislərdə və təşkilatlarda həkimlərlə yanaşı psixoloqlar da fəal iştirak edirlər.

Bəli, lakin də aydın olur ki, xalq təsərrüfatı, mədəniyyətin inkişafı vo adamların sağlamlığının mühafizəsi üçün psixoloji biliklərin böyük əhəmiyyəti vardır. Lakin aydın məsələdir ki, burada söhbət psixoloji biliyin tokco idrak əhəmiyyətindən deyil, birinci növbədə, praktik əhəmiyyətindən gedir. Psixoloji biliklər ancaq totbiq olunduqda sözün əsl mənasında praktik əhəmiyyətə kösb edir.

Qarşıya sual çıxır: psixoloji bilikləri necə totbiq etmək olar? Psixologiya elmi praktika ilə hansı fəhmlərdə əməkdaşlıq edir.?

125

Psixoloji ideyalar ictimai həyatın ayrı-ayrı sahələrində müxtəlif yollarla nüfuz edir. XX yüzillikdə bu istiqamətdə əsasən aşağıdakı yollardan istifadə olunmuşdur:

A) Elmi müəssisələr (elmi-tədqiqat psixologiya institutları, universitet vo institutların psixologiya kafedraları vo s.) apardıqları tədqiqatların noticilərini praktikaya totbiq etmişlər. Lakin psixoloji biliklərin bu yolla totbiqi nisbətən məhduf xarakter daşımış, daha çox məktəb tərbiyəsini, eləcə də qismon tibbi vo hiiquq tərbiyəsini əhatə etmişdir.

B) İctimai institutların vo müəssisələrin sifarişi ilə dövlət büdcəsi vo ya təsərrüfat hesabı qaydası ilə totbiqi tədqiqatlar aparılmışdır. Ancaq bu yol da uzun müddət məhduf xarakter daşımışdır, ondan yalnız bəzi nazirliklər epizodik şəkildə istifadə etmişlər.

V) Nəzərdən keçirdiyimiz yolların hər ikisi faydalıdır vo onların əhəmiyyəti günü-gündən artır. Lakin bu cəhət qeyd edərək, bir tərəfdən, nozoro almaq

lazımdır ki, psixoloqun işlədiyi təvsiy-ələri əksər hallarda onun özü deyil, praktik işçilər totbiq edirlər. Psixoloji totbiqi tədqiqatın praktik səmərəsi onların soyundan vo sorişməsindən bilavasitə asılıdır. Digər tərəfdən, **biitun** ictimai insti-tut vo müəssisələrin «praktik sifarişlərini» yuxarıda göstərilən yollarla eyni vaxtda həyata keçirmək mümkün deyildir.

Bəli bir şəraitdə əsas çıxış yollarından biri psixologiyanın na-iliyyotlarından praktik işçilərin özlərinin faydalanması vo onların bilavasitə praktikaya totbiq etməsindən ibarətdir. Qeyd etmək lazımdır ki, psixoloji biliklər praktikaya uzun müddət əvvəl bu yolla daha çox nüfuz etmişdir. Ayrı-ayrı müəllimlər, həkimlər, təbliğatçı-lar, rəhbər işçilər, sərkərdələr vo sairə psixoloji tədqiqatların noticilərini öz praktik fəaliyyətində nozoro almış, hətta bir sıra hallarda bu sahədə müəyyən nailiyyotlar əldə etmişlər. Məşhur sovet pə-dəququ V.A. Suxomlinskiy-nin təcrübəsi buna misal ola bilər. Praktik işçilərin psixoloji biliklərdən bəhrələnməsi, bu yolla öz işlərini daha da səmərələşdirmələri çox yaxşı haldır. Lakin bir cəhətə hə-mişə nozoro almaq lazımdır. Psixoloji biliklərin totbiqi biitun hallarda müəyyən dərəcədə, həttdən də, mühəndis-dən də zəruri surətdə yaradıcılıq tələb edir.

Məsələ bundadır ki, hətta eyni bir sahədə fəaliyyət göstərən iki briqada, şagird kollektivi vo ya idman komandası zəhərən bir-biri-nə oxşasa da, onların psixoloji xarakteristikaları heç vaxt eyni ol-mur. Məhz buna görə də müəyyən bir briqada vo ya şagird kollek-

126 livində aparılmış psixoloji tədqiqatın noticilərini eynilə o birisində •id etmək olmaz. Praktik işçilər psixologiyaya öz təşəbbüsləri ilə müdaxilə edərək məhz bu nöqtədə çox vaxt ciddi səhvlərə yol verirlər.

q) Elmi-texniki tərəqqi dövründə ictimai tərbiyənin hər bir sahəsində geniş miqyasda praktik psixoloji problemlər meydana çı-lırdı. Bir cəhət əvvəlki dövrlər üçün xarakterik olan yollarla həll etmək mümkün deyildi.

Bu surətin əvvəlki surətdə dərəcə edilməsi noticilərində bir sıra ölkələrdə totbiqi tədqiqatlar aparmaq üçün geniş imkan yaradan psixoloji xidmət sistemi təşkilatlaşdırıldı.

Psixoloji xidmət müəssisənin özündə, məsələn, zavodda, məktəbdə s.-də təşkil olunur. Onun işçiləri praktik psixoloqlardan ibarətdir. Fundamental tədqiqatların aparılması bəli psixoloqun vəzi-fəsinə daxil deyildir vo daxil ola da bilməz. Psixoloji xidmətin əsas vəzifəsi psixologiyanın nailiyyotları səmərəsində totbiqi problem-ləri həll etməkdən ibarətdir. Özünün bu xüsusiyyətində gərək psixoloji xidmət elmi praktikamın mənafeyini özünəməxsus şəkildə uz-laşdırır. Psixoloji xidmətin üstünlüyü ondadır ki, o praktik problem-ləri noinki elmi şəkildə, həm də qısa müddətdə həll etmək imkanı verir.

Toossiif ki, psixoloq kadrların lazımnıca yetiştirilməsinə bax-mayaraq respublikamızda psixoloji xidmət sistemi hələ də yaradıl-mamışdır. Halbuki bəlo bir xidmət sahəsi ohalinin psixoloji sağ-lamlığını təmin etmək üçün çox zəruridir.

127

II HİSSƏ

İNSAN ŞƏXSİYYƏTİ: QURULUŞU VƏ İNKİŞAFI

IV FƏSİL

ŞƏXSİYYƏTİN PSIXOLOJİ CƏHƏTDƏN ÖYRƏNİLMƏSİ

1. Şəxsiyyət, fərd və fərdiyyət anlayışları

İnsanı orqanizm, fərd və şəxsiyyət səviyyəsində xarakterizə etmək olar. Bu anlayışlar bir-birilə qarşılıqlı əlaqədədir, lakin onlardan hər birinin özünəməxsus evristik mənası vardır.

Orqanizm anlayışı bioloji elmlər, şəxsiyyət anlayışı isə sosial elmlər kontekstində formalaşmışdır.

Orqanizm geniş anlayışdır. Hər bir canlı varlıq - bitki də, hey-van da, insan da orqanizmdir. Psixologiya insanı orqanizm kimi deyil, f o r d v ə ş ə x s i y y o t kimi öyrənir.)

Hər bir insan, bir torəfdən, bioloji varlıqdır, digər torəfdən. sosial varlıqdır. Onun bioloji varlıq kimi psixoloji xüsusiyyətlərini fərd tennini, sosial varlıq kimi psixoloji xüsusiyyətlərini şəxsiyyət termini ilə ifadə edirlər. insanın həyat fəaliyyətində bu iki cəhət bir-birilə əlaqələnir ki, biz çox vaxt növbəti onları aydın şəkildə fərqləndirmir, hətta bu əlaqədə fikirləşmirik. Halbuki insanın fərd və şəxsiyyət kimi xarakteristikaları fərdi təşkil etsə də. onları eyni-ləşdirmək olmaz. Təsəvviri noticəsində heyvanlar arasında düşmüş və onların icarəsində böyümüş uşaqlara aid faktlarla bu baxımdan tanış olaq.

Elmə toxınan 50-yə qədər bəlo hədisə mülumdur. Müxtəlif heyvanlar - meymun, çənar, ceyran, ayı və s. icarəsində böyümüş bəlo uşaqların ancaq bir nəfəri, xüsusilə 1920-ci ildə Hindistanda çənar yuvasından tapılmış, Komalo və Amalə adlandırılmış qız-lar psixoloqlar tərəfindən nisbətən ətraflı öyrənilmişdir.

Kəmalənin çox uzun və qərarli oğları var idi, oğurları batmış-dı, qulaqları iri və yastı idi. O, demək olar ki, soyuğu və istini hiss etmirdi. Yalnız çiyət yeyir, süd içirdi, çox güclü alt çənəsi və iti

128

dışları var idi. Giindirlər. demək olar ki, hərəkət etmir, gecələr isə gəzişir və çənar kimi ulayırdı. Bir il keçəndən sonra o, ətrafdakı adamlarla maraqlanmağa başlayır. ikinci ildə qız artıq slokandan is-nfədə cərd və otuz söz bilirdi. O, küçəyə çıpaq çıxmağa daha razı olmurdu.

Qarşıya sual çıxır: bu uşaqları şəxsiyyət adlandırmaq olarmı? Əgər olmazsa, bunu nə ilə əsaslandırmaq mümkündür? Gəlin. bu suallara cavab vermək üçün fərd və şəxsiyyət anlayışları ilə tanış olaq.

Biz uşağı fərd kimi səciyyələndirərkən, birinci növbədə, onun insan növünə mənsub olduğunu qeyd edirik. Bunu başa düşmək üçün təkcə onu göstərmək kifayətdir ki, insan balası heyvanlar içə-risinə düşdükdə bələ, heyvan balasına çevrilir, insan olaraq qalır. Amalə və Komaləni çənar balaları ilə müqayisə etsəniz, bu cəhəti aydın görə bilərsiniz: onların bədənləri, beyinləri, oğları və s.-nin quruluşu növbəti çənarın, hətta meymunun bədəni, beyni və ya əllərinin quruluşundan köskin surətdə fərqlənir.

Bədənin konfigurasiyası dik yermək, beynin quruluşu intellektin inkişafı, oğların quruluşu ağıllardan istifadə etmək **için** imkan yaradır. Aydın məsələdir ki, heyvanlar mühitində insan övladının bu imkanları tam həyata keçmir.

Lakin bununla bəlo o, məhz özünün bu xüsusiyyətləri ilə hey-vanın balasından köskin surətdə fərqlənir.

/ Fərd anlayışı bir cəhətdən də maraqlıdır: eyni növlü bitki və heyvanlar bir-birindən müəyyən xüsusiyyətlərə görə fərqlənsələr də, onların arasında oxşarlıq daha çoxdur. İnsanlar isə bəlo deyildir: psixoloji baxımdan onlar bir-birlərinə

oxşamırlar. Biz insani ford kimi xarakterizo edorkon mohz bu cohotlori nozoro çarpdın-nq.

Ford - öziinəməxsus psixoloji xüsusiyyətləri olan, heç koso oxşamayan tobii varlıq demokdir. Ford anlayışının evristik monasi da elo bundan ibarotdir.

Bu baxımdan hor bir adam -ləm təzo doğulmuş uşaq, hom do hor hansı bir yaşlı adam forddir. Fyni sözləri biz Amalo vo Komalo haqqında da deyo bilorik: onlar da forddirlor.

Bir cohoti doqıqloşdırək: insan ford kimi doğulur, comiyyotdo miioyyon sosial keyfiyyotlor kosb edir vo şoxsiyyətə çevrilir.

Şəxsiyyət nodir? Sovet psixologiyasında şoxsiyyətin 50-don çox tərifi molumdur. Bu giin şoxsiyyət haqqında hamı torofindon eyni dərəcədə qəbul edilən tərif olmasa da, müəlliflorin demək olar ki, hamısı şoxsiyyəti xarakterizə edorkon iki cəhətə xüsusi diqqət yetirirlər. Həmin cəhətlər aşağıdakılardan ibarotdir:

a) məlumdur ki, insanın mahiyyəti öz gerçəkliyində ictimai münasibətlərin məcmusundan ibarotdir.

Bütün ictimai miinasibotlor sistemi qanunauyğun surotdo maddi nemətlər istehsalı üsulundan asılıdır: istehsal prosesində insanlar maddi mohsullar, yaşayış vasitələri yaratmaqla kifayətlənmirlər. Onlar maddi nemotlor istehsal etməklə öz ictimai miinasibotlorini do istehsal vo tokrar istehsal edirlər.

Yoni comiyyot şoxsiyyət üçün sadoco olaraq miioyyon bir xarici mühit deyildir. O, comiyyotın iizvii kimi ictimai miinasibotlor sistemino obyektiv surotdo daxil olur.

Şəxsiyyətin motivləri, cohdlori, yönəlişləri, adətləri, rəğbəti vo nifroti onun istehsalə, miibadilo vo istchlakə obyektiv miinasibotlorinin neco olmasından, hansı vətəndaşlıq hiiquqlanna malik olmasından, comiyyotın siyasi vo ideoloji hoyatına neco daxil ol-masmdan vo s. asılıdır. Bu prosesdo insanda miixtolif sosial keyfiy-yətlər formalaşır ki, onlar da sistemli xarakter daşıyır, insamn omol vo hərəkətlərində, intellektual, emosional, iradi vo b. xassolorində ifadə olunur. Şəxsiyyət dedikdo, hor şeydən əwəl, fordi bu vo ya digor comiyyotın iizvii kimi xarakterizo edən sosial keyfiyyətlərin sistemi nozordo tutulur. Molumdur ki, şəxsiyyətin mahiyyətini «no onun saqqalı, no qam, no abstrakt fiziki tobioti deyil, s o s i a l k e y f i y ə t l ə r i təşkil edir (K.Marks).

«Sosial» sözünə diqqət edin. Bu keyfiyyotlor ictimai miinasibotlorin monimsonilmosi zominindo omolo gəlidiyi üçün onlara sosial keyfiyyotlor deyilir.

b) şəxsiyyət ictimai proseslorə daxil olmaqla öz hoyat şəraitini foal surotdo dəyişməyə başlayır. O, münasibət subyektinə, şüurlu foaliyyət subyektinə çevrilir. Bu o demokdir ki, şoxsiyyət ancaq şü-ur vo mənlilik şiiurunun yaranması ilə birlikdə əmələ gəlir.

Şəxsiyyət mürəkkəb fenomendir. O, psixoloji baxımdan miixtolif xüsusiyyətlərlə xarakterizə olunur. Bu nöqteyi-nəzərdən aşağıdakıları xüsusilə qeyd etmək olar:)

- i c t i m a i f ə a l l ı q : şəxsiyyət öz foaliyyət dairəsini ardıcıl surotdo genişləndirir, nəinki öz hoyat yolunu miioyyon edir, hom do hoyat şəraitini dəyişdirir, on mürəkkəb həyatı situasiyalar-da öz daxili inamına vo həyat mövqeyinə görə hərəkət edir.

- m o t i v l ə r i n d a v a m l ı s i s t e m i : morn lorin - maraqlar, əqidə və s. üstünlük təşkil edən sistemi forma-laşır və onlar şəxsiyyətin istiqamətini miioyyon edirlər.

- Ş ə x s i m ə n a - şəxsiyyətin tələbatına və s. uyğun gələn obyektlər onun üçün şəxsi məna kosb edir. Bu cəhət birinci novbədə şoxsiyyətin sosial yönəlişləri və hoyat mövqeyində, emo-siya vo hisslərində, maraq və meyllərində özünün aydın ifadəsini tapır.

- M i i n a s i b o t l o r - şəxsiyyətin nüvəsini təşkil edir. İnsanın başqa adamlara, əməyə, şeylərə, özünə miinasibotlori onun > o l s i y y ə t i n i x a r a k t e r i z ə e d i r . Şəxsiyyətin mənlilik şiiuru da notico etibarilo onun miinasibotlori ilə miioyyon olunur vo s.

Şəxsiyyət ford **iicün** subyektiv olaraq onun məni - özü haqqında təsovvirlər sistemi (mon obrazı, mon konsepsiyası) kimi meydana çıxır. Şəxsiyyətin özünə verdiyi qiymətlərdə, özünə hörmət hissində, iddia soviyyosında vo s. onun özü haqqında təsovvürləri oks olunur.

Nəzərdən keçirdiyimiz xüsusiyyətlər heyvanlar arasında böyü-müş uşaqlarda müşahidə olunmur. Buna görə do onlar fərddirlər, lakin şəxsiyyət deyildirlər. Anadan təzəco doğulmuş uşaq da hələ şoxsiyyət deyildir. O, ünsiyyət vo foaliyyət prosesində ictimai miinasibotlori mənimlədikcə şəxsiyyətə çevriləcəkdir...

Şəxsiyyətə çevrilmək miioyyon həyat mövqeyi, hər şeydən əvvəl, əxlaqi mövqe tutmaq, öz mövqeyini comiyyotın üzvü kimi aydın dərək etmək vo onun üçün məsuliyyət daşımaq, özünün əməllə-ri, işləri, biitin hoyatı ilə onu təsdiq (bərqərar) etmək demokdir.

Fərdin cəmiyyətdə şəxsiyyət kimi inkişafı çoxcəhətlidir. Burada dialcktik surotdo iki proses uzlaşır. Bir torofdon, şəxsiyyət ictimai miinasibotlor sistemino daha geniş daxil olur; onun insanlarla vo ictimai hoyatın miixtolif sahələri ilə əlaqələri genişlənir vo do-rinləşir, mohz bunun sayosında o, ictimai təcrübəyə yiyələnir, onu mənimləyir, onu öz sərvətinə çevirir. Şəxsiyyətin inkişafının bu cəhəti adətən onun i c t i m a i l ə ş m ə s i (sosializasiyası) kimi xarakterizə olunur. Digor torofdon, şəxsiyyət ictimai hoyatın miixtolif sahələrində qovuşduqca, eyni zamanda daha çox miistoqil-lik, nisbi avtonomluq kosb edir, yoni onun cəmiyyətdə inkişafının mihiim cəhətini f ə r d i l ə ş m ə prosesi təşkil edir. Bu o demokdir ki, ictimai inkişaf prosesində insan şəxsiyyətə çevrildikcə

onun özünəməxsus (tekrarolunmaz) həyat tərzı və öz daxili alomı formalaşır.

Psixologiyada bu mühüm elmi faktı ifadə etmək üçün f o r - f d i y y ə t anlayışından istifadə olunur. Biz insanı fərdiyyət kimi rəzərdən keçirərkən onu başqa adamlardan fərqləndirən cəhotləri, **onun** psixikasınn v* şəxsiyyətinin özünəməxsus xüsusiyyətlərini xarakterizə edirik. Fərdiyyət temperament və xarakter eləmətlə-rində, tələbatların, rəraqatların, ətəHektin, qabiliyyətlərin və s. özü-nünəxsus xüsusiyyə 1-rində təzahür edir Fordiyyət insanın anatə-mik-fizioloji imkanın ilə bu və ya dtgür dorocədo bağıı olsa da, onun təkrar olunmaz bioqrafiyasını, həyat lərixini oks etdirir. Torbiyə prosesində cənun nozoro alınmasının - adanılara, eləcə də uşaqlara f o r d i y a n a ş m a n ı ı ı böyük praktik əhomiiyyəti vardır.

Bir cəhoti əynca qeyd etmək lazımdır. Biz insanı ford və şəx-iyyəti kimi nəzərdən keçirdik. Fordin do, soxsiyyətin do özünə-nəxsus fərdi xubUSİyyətləri vardır. İnnını fo! İyyəti kimi xarakterizə edərək biz b■■! xüsusiyyətlərin hər üçisini nəzərdə alır. Lakin b inunla belə, qeyd etmək lazımdır ki. fərdiyyətin strukturunda onların rəli eyni deyildir. İnsana bir ford kimi xas olan xüsusiyyətlər (məsolən, həssaslıq, əstagəlik və s.) şəxsiyyətin təsiri ilə yeni **inozmun** və forma kəsb edirlər. Xudbin adamlar kollektivçi adəmdə, məsələn, həssaslıqı təzahirlərini miiqayisə edin. Onlardan birin-ciini nəyə həssasdır, ikincisi nə zaman kədərlənir? İzahata, nəccə də-yərlər, əhtiyac yoxdur. Yəni xudbin adəmin diqqət mərkəzində onun özü və soxsi mənəfəyi durrur. Kollektivçidə isə oksinə, başqa-larının mənəfəyini təxumməmaq on planda durrur.

Bu o deməkdir ki, şəxsiyyətin təsiri ilə fərdin biitiin xüsusiyyətləri inteqrasiyaya uğrayır, nəzi tənninlə desək, onların hamısı şəxsiyyət adlanan iimumi məxrəkə gətirilir.

Psixologiyada həmin cəhoti təhlil eləmək üçün i n t e q r a 1 (latınca inteqr - birləşmə deməkdir) fərdiyyəti anlayışından istifadə olunur, insanın biitiin fərdi xüsusiyyətləri - biokimyəvi, iimumi so-matik, nəyrodinamik (sinir sisteminin xəssələri), psixodinamik (temperament xəssələri). şəxsiyyətə məxsus xəssələri qarşılıqlı əlaqədə təhlil edilir. Fordi xüsusiyyətlərin nəzərdən keçirdiyimiz sistemində şəxsiyyətə əid xüsusiyyətləri müəyyənedici əhomiiyyət kəsb edir. Miiəsir psixologiyada bu bəximdən şəxsiyyət fərdi in-teqrasiya orqanı kimi başa düşülür və təhlil olunur.

132

2. Şəxsiyyətin inkişafının ilkin təbii şərtləri və sosial şəraiti

Şəxsiyyətin inkişafının ilkin təbii şərtləri dedikdə, hər şeydən əvvəl, ətraf mühitin iimumi amillərini nəzərdə almaq lazımdır. insanın hansı iqlim şəraitində, harada dağlıq yerdə və ya dəniz sahilində və s.-də yaşamasından asılı olaraq

66

onun həyat tərzində, mən-zil şəraitində özünəməxsus cəhotlər əmələ gəlir. Bu amillər sox-siyyətin formalaşması üçün müəyyənedici əhomiiyyətə malik deyildir, lakin onların nəzərdə alınması şəxsiyyətin formalaşması prosesinin daha ətrəlli nəzərdə alınmasına kömək göstərir.

Şəxsiyyətin inkişafının ilkin təbii şərtləri kimi onun orqanizminin xüsusiyyətləri, əsəson mərkəzi sinir sisteminin xüsusiyyətləri daha miihiim əhomiiyyətə malikdir. Diqqət edin: burada söhbət tələ-cə mərkəzi sinir sisteminin xüsusiyyətlərindən deyil, bütövlükdə orqanizmin xüsusiyyətlərindən. onun stəkturundan və fəaliyyət isullarından gəlir. Bəzən, tələq ki, qıçın, qəlin və ya əllərin şikəst olması insanda özü haqqında təsəvvürün formalaşmasına başqa bioloji amillərdən daha çox təsir göstərir.

Şəxsiyyətin inkişafında sosial amillər isə müəyyənedici rəli əy-nəyir. Sosial amillər mütəəlifdir və onlar qarşılıqlı əlaqədə şəxsi-yətin inkişafını şənləndirirlər. Sosial amillər icərisində insanın yə-şədiği və fəaliyyət göstərdiyi konkret-tərixə şərait, yəni məhsuldar qüvvələrin və müvəfiq istəhsal münəəətlərinin inkişaf səviyyəsi birinci yərdə dayanır. Konkret-tərixə şərait öz oksini şəxsiyyətin maddi, siyasi və sosial həyat şəraitində, o cümlədən əmək şəraitində təpır.

Uşaq doğulduğu giəndən valideynlərin slətusı və ya vəziyyət-tindən, iqtisadi, siyasi və hiqqəti məvqeyindən, pəşəsindən, təhsilindən və s. -dən asılı olaraq miiyyətin ictimai mühidə formalaşır. Ailənin maddi **və** mənəvi həyat səviyyəsində əmələ gələn kəskin dəyişikliklər şəxsiyyətin formalaşması şəraitinə bəlavəsiti təsir göstərir. Ailənin slətusı bu **və ya** digər dorocədə davamlı olduqda isə soxsiyyətin ayrı-ayrı keyfiyyətlərinin məhkəmlənməsi üçün əl-vərişli şərait yərarır.

Şəxsiyyətin inkişafında ilkin təbii şərtlərin **və** sosial şəraitin rəli nədən ibarətdir? Bu sual ilk bəxişdə bəlkə də sadə görünür, lakin onun həlli psixologiyaya elmi **iicim** nəzəri-metədoləji əhomiiyyətə

133

tə malikdir. Təsəəüfi deyildir ki, həmin məsələ istər klassik, istər-sə də miiəsir psixologiyanın aktual problemlərindən biri kimi miixtəlif istiqəmətlərdə təhlil olunur. Psixologiyaya tərixinə nəzər salsaq bu səhədo bir-birinin əksini təşkil cədən iki nəzəriyyənin - inkişaf-ın endogen və ekzogen nəzəriyyələrinin məvcud olduğunu görə-rək.

Endogen (yunanca cəndən - daxili, genus - mənşə deməkdir) nəzəriyyələr şəxsiyyətin inkişafını bioloji amillərlə əlaqələndirə-rək irsiyyətin rəliyə xüsusi əhomiiyyət verir. Ekzogen (yunanca exo - xərici deməkdir) nəzəriyyələrdə isə insan bir növ təbələ rə-sə-yə (ağ lövhəyə) bənzədilir, şəxsiyyətin formalaşması əncəq sosial amillərin: mühit və tərbiiyən təsiri ilə izah olunur. Şəxsiyyətin ictimailəşməsi (səzializasiyası) haqqındakı müəsir burjua nəzəri-yələrinə do məhiyyət ətibərilə ekzogen nəzəriyyələr sırasına əid etmək lazımdır. Tanış

olduğumuz nəzəriyyələrin hər ikisi birtərəfli-dir və yanlış metodoloji prinsiplərə əsaslanır. Endogen nəzəriyyə-lər şəxsiyyətin inkişafı prosesini biolojiləşdirir, sosial amillərin rolunu inkar edir, ekzogen nəzəriyyələr isə, əksinə, bioloji amillərin rolunu bir növ inkar edir, həm də sosial amillərin rolunu mexaniki şəkildə şərh edir. Sosiogenetik nəzəriyyələr mühitin insana təsirini mütləqləşdirir, həm də mühiti döyüşməz mühit kimi nozordan keçirir.

Xarici ölkələrin təsirində psixologiyasında insan şəxsiyyətində iki amilin - bioloji və sosial amillərin təsiri ilə formalaşan iki başlıca yanstrukturunu ayırd edən nozoriyyələr əsas yer tutur. Onlar belə bir fikrə əsaslanırlar ki, insanın şəxsiyyəti «endopsixi» və «ek-zopsixi» cəhətlərə bölünür. Qavrama qabiliyyəti, tofokkiir və to-xəyyülün xüsusiyyətləri, iradi soy, impulsivlik və i.a. kimi olamot-lər «endopsixikaya», şəxsiyyətin tənzibatçı sistemi və tocriibo-si. yoni maraqları, meylləri, idealları, üstünlük təşkil edən hissləri, təşəkkül etmiş bilikləri və i. a. isə «ekzo-psixikaya» daxildir. Sosial amillərin təsiri ilə formalaşan «ekzopsixikanın» oksino olaraq, təbii əsasda malik olan «endopsixika» bioloji cəhətlə şərtlənir. Məsələ-nin belə qoyuluşu doğrudurmu? Başlıca cəhət şəxsiyyətin strukturu-runda bioloji və sosial amillərin nozoru alınb-alınmamasında deyil, onların qarşılıqlı tənzibatının necə başa düşülməsindədir. İki amil nozoriyyəsi, hər şeydən əvvəl, ona görə səhvdir ki, o, sosial və bioloji olanı, mühiti və bioloji təşkili, «endopsixikanı» və «ek-zo-psixikanı» mexaniki surətdə bir-birinə qarşı qoyur. Əslində isə

134

belə zahiri mexaniki qarşılaşdırma faydasızdır və şəxsiyyətin strukturu-runda başa düşmək üçün heç nə vermir. Lakin şəxsiyyətin formalaşmasında və quruluşunda təbii və sosial amillər probleminə başqa cür də yanaşmaq mümkündür. Bu məsələni bir tədqiqatın materialları əsasında aydınlaşdırırıq.

Söhbət cərrahiyyə yolu ilə cinsi dəyişdirilmiş 28 xəstə haqqında gedir. Onlardan on kiçiyinin 16, böyüyünün isə 32 yaşı var idi. 12 nəfərin cinsi qadın cinsindən kişi cinsinə, 18 nəfərin isə, oksino, kişi cinsindən qadın cinsinə dəyişdirilmişdir. (Elmi ədəbiyyat-da bu fenomenə transseksualizm deyilir.)

Transseksualizm miqrasiya hadisəsidir. Bu onunla bağlıdır ki, ana bətnində uşağın müvafiq orqanları hər hansı bir cinsəli nəti-cosində düzgün formalaşmır. Belə uşaqlar doğulanda, təbii ki, onların cinsini düzgün müəyyən edə bilmirlər. Ona, tutaq ki, oğlan adı qoyur, oğlan kimi tərbiyə edirlər. Müəyyən yaşdan sonra isə məlum olur ki, o, oğlan deyil, qız imiş: bədəni oğlan bədəni tipində deyil, qız bədəni tipində inkişaf etməyə başlayır, onda qıza məxsus tələbatlar və s. omolo gəlir. Ətrafdakı adamların ona münasibəti tədricən dəyişir: qızlar onunla oynamaq istəmir, oğlanlar ələ salır, yaşlıların hərəsi bir söz deyir. Uşağın yaşı artdıqca, vəziyyəti daha da çətinləşir. Yeniyetməlik yaşı dövrindən etibarən bu faciəli situasiyanın acı nəticələri xüsusilə aydın hiss edilir. Möhz buna görə də belə uşaqların cərrahiyyə yolu ilə cinsinin dəyişdirilməsi son dərəcə humanist

tədbir kimi qiymətləndirilməlidir. Xəstələrin özləri də «faciəli» situasiyadan çıxmağın yeganə yolunu çox vaxt cinsin dəyişdirilməsində görürlər.

Bu faktların təhlili əsasında biz hansı nəticəni çıxara bilərik? Hər şeydən əvvəl, belə bir cəhət diqqətə cəlb edir ki, təbii, müəyyən cəhətlər və əlamətlər şəxsiyyətin strukturuna onun sosial cəhətdən şərtlənən elementləri kimi mövcuddur. Təbii (anatomik, fizioloji və digər keyfiyyətlər) və sosial cəhətlər şəxsiyyətin strukturunda vahid təşkil edir və mexaniki surətdə bir-birinə qarşı qoyula bilər. Tanış olduğumuz tədqiqatda bunu sübut edən çoxlu faktlar vardır. Bir anlığa tosayırıq ki, haqqında danışdığımız xəstələr-dən hər hansı biri lap kiçik yaşlarında heyvanlar içərisinə düşsəydi, oğlan və ya qıza oxşadığını başa düşə bilərdimi? Qətiyyəti yox? Halbuki o, normal uşaqlar içərisində kişi və ya qadın etalon-larına uyğunlaşdıqca, özünün «atipikliyi», mənsub olduğu cinsə oxşadığını tədricən hiss edir. Burada həlledici moment isə ətraf-

135

dakı adamların ona münasibəti ilə bağlıdır: adamlar ondan kişi (və ya qadın) kimi hərəkət etməyi gözləyir, o isə belə hərəkət edə bilər-mir və müxtəlif yollarla öz qüsurlarını gizlətməyə çalışır. Başqa sözlə, xəstə uşaqlar «xəstə» olduqlarını ancaq lazımi sosial şərait-də onlarla həmyaşıdları arasında müəyyən fərqlərin meydana çıxdığı andan etibarən başa düşürlər. Bu şəraitdə ətrafdakı adamlar onlara oğlan və ya qız kimi deyil, qız (və ya oğlan) kimi yanaşırlar. Xəstə uşaqlarda bu şəraitdə ələ özlərinə məxsus psixoloji xüsusiyyətlər əmələ gəlir ki, onları göstərilən səbəblərə görə nə «endopsixika», nə də «ekzopsixika» kateqoriyasına daxil etmək olmaz.

Şəxsiyyətin inkişafında sosial amillərin rolunu da bu baxımdan təhlil etmək lazımdır.

Şəxsiyyətin inkişafı prosesinin özünəməxsus daxili məntiqi vardır. Onu müəyyən etməkdən ətraf mühitin təsiri ilə şəxsiyyətin inkişafı prosesinin qarşılıqlı əlaqəsini aydınlaşdırmaq əslində mümkündür deyildir.

Psixoloji baxımdan başlıca məsələ ondan ibarətdir ki, həyat şəraiti öz-özünə, yəni bilavasitə, birbaşa uşağın psixi inkişafını, o cümlədən onun bir şəxsiyyət kimi formalaşması prosesini müəyyən edə bilməz. Eyni bir şəraitdə uşaqlarda müxtəlif psixoloji xüsusiyyətlərin formalaşması da möhz bununla izah edilə bilər.

Bir dofa A. S. Makarenkodan soruşdular ki, mənzil şəraitinin tərbiyəyə təsiri olurmu? Görkəmli pedaqoq sualə belə cavab ver-mişdi: «əlbəttə, olur, lakin məcburi deyil ki, bu təsir mütləq pis təsirə olsun. Bəzən uşağın ayrıca otağı olan yerdə ona daha pis tərbiyə verilir».

Bunu nə ilə izah etmək olar?

A. S. Makarenko «Valideynlər üçün kitab» əsərində bu faktla-nın psixoloji təhlilini verir. O göstərdi ki, tərbiyə, sözün on geniş mənada ictimai

prosesdir. Həi şey: adamlar da, cisimlər də, hadisələr də tərbiyə edir, lakin hər şeydən əvvəl və daha çox adamlar tərbiyə edir. Onlardan valideynlər və pedaqoqlar birinci yerdə dururlar. Uşaq ətrafındakı ələmlə münasibətlərə girir, bu münasibətlərin hər biri dönmədən inkişaf edir, başqaları ilə əlaqəşir, uşağın özünün fiziki və mənəvi inkişafı ilə əlaqədar olaraq mürək-kəbləşir. A. S. Makarenko yazırdı: Adama ələ gəlir ki, bitirən bu «qarışıqlıq» heç cür ölçüyə gəlmir, bununla bələ, o hər an uşağın şəxsiyyətində miiyyəon döyişiklik yaradır. Bu inkişafa istiqamət vermək və onu idarə etmək tərbiyəçinin vəzifəsidir.

136

A. S. Makarenko şəxsiyyətin formalaşması prosesini təhlil edərək uşağın miihitlə münasibətləri sistemə xüsusi diqqət yetirirdi. O, diqqətin olaraq göstərirdi ki, uşağın ətrafındakı ələmlə münasibətləri təkcə miihitin özünün təsirləri ilə deyil, həm də uşağın Özünün fiziki və mənəvi inkişafı ilə əlaqədar olaraq miirokkoblo->ir, yeni mənə cəlalıları kəsb edir.

Məsələnin bələ qoyuluşunun prinsipial əhəmiyyəti vardır. Ek-/əğnetik nəzəriyyələr miihitin uşağa təsirinə mütləqləşdirirlər. Onlar iddia edirdilər ki, mühit uşağın inkişafını öz-özünə (məkaniki surətdə) miiyyəon edir. Halbuki miihitin təsirləri uşağın özünün inkişaf səviyyəsindən, psixoloji xüsusiyyətlərindən asılı olaraq dəyişir. Uşaqların inkişaf səviyyəsindən asılı olaraq miihitin əyni bir əlamenti onlara miixtəlif fənalarda təsir gəş-tərir. Miixtəlif inkişaf səviyyəsində olan iki uşaq hətta əyni şərait-də böyüsələr bələ, onu əyni şəkildə başa dərşmərlər; deməli, miihit onlar iicin əyni mənə kəsb etmir, bu zəmində də uşaqla «ətrafındakı miihit» arasında özünəməxsus münasibət əmələ gəlir.

Bələliklə də əyən olar ki, həyat şəraiti uşağa bəlavəsətə deyil, dərəyi yolla - uşağın həyat şəraitinə münasibətindən asılı olaraq təsir gəstərir. Məşhur sovet psixoloq L. S. Veqotski bu faktları təhlil etmək iicin ələmə yeni anlayış - «səial inkişaf şəraiti» anlayışı daxil etdi.

Səial inkişaf şəraiti anlayışının cəristik əhəmiyyəti böyükdür. Bu, hər şeydən əvvəl, onunla bəğlidir ki, yeni anlayış inkişafın daxili və xarici şərtlərini qarşılıqlı əlaqədə təhlil etmək, miiəfiq yaş dövrünün tipik xüsusiyyətlərini əyənləşdirmə. keyfiyyətə yeni əmələ gələn xüsusiyyətləri miiyyəon etmək imkanı verir.

Şəxsiyyətin səial inkişaf şəraitini nəcə miiyyəon etmək olar? Bu zaman hansı məsələlərə xüsusi diqqət yetirmək zəruridir?

Səial inkişaf şəraitini təhlil etmək üçün uşağın əilədə və kəl-ləktivdə tutduğı faktiki yeri, onun öz məvqeyinə münasibətini, ət-raldakı adəmlərlə qarşılıqlı münasibətlərinin xüsusiyyətlərini və fəaliyyətinin xarakterini əyənləşdirmə lazımdır. Sən zamanlar psixologiyada uşağın səial inkişaf

şəraitini xarakterizə edərək psixoloji məyərlərlə yənəş deməqrafiki əməllərin dərəlonu nəzərə alırlar.

137 3. Şəxsiyyət və fəaliyyət

Qarşıya sual çıxır: fərət ictimai münasibətləri nəcə (hansı yə və vəsitələrə) mənimsəyir?

Şəxsiyyətin formalaşması prosesi vəsitəli xarakter daşıyır. Fərət, ictimai münasibətləri öz-özünə deyil, əncəq özünün aktiv fəaliyyəti vəsitəsilə mənimsəyir. Bu nəqteyi-nəzərdən fəaliyyət şəxsiyyətin formalaşmasının əsas şərtlərindən biri kimi qiymətləndirilməlidir.

Fəaliyyətin miixtəlif nəvələri vardır. Çağalıq dövründən gənclik yaş dövrünə qədər əşağıdakı fəaliyyət nəvələrinə daha çox təsadüf ələnür (D. B. Ələkin və b.):

- a) vəsitəsiz əməsional ünsiyyət;
- b) əşyavi-manipulyativ fəaliyyət; v)
- rollu əyənələr; q) tələm fəaliyyəti;
- d) intim-şəxsi ünsiyyət (ünsiyyət fəaliyyəti);
- e) tədris-pəşə fəaliyyəti. V ə s i t ə s i z ə m ə s i o n ə l ü n s i y y ə t çağının

ənası ilə özünəməxsus dialoqdır. Uşaq ənasının əğışında özünü sakit əpanır, onun nəvəzişini duyur, ətrini hiss edir və bundan xəş-hallamır. Bu hiss bioloji cəhotdən qarşılıqlıdır. Ənə doğma əvlədini - əməzdirərkən fərah hissi kəçirir, kəfəsinə məhəbbətə daha da məhkəmlənir. Əməzlikli ənənin əməsional vəziyyəti isə öz nəvə-sində uşağın inkişafına təsir gəstərir.

Ə ş y a v i - m a n i p u l y a t i v f ə a l i y y o t prosesində uşaq şeyləri səkə-səkə, bu yandan o yənə sürüyə-sürüyə, bər-bi-rinə cəlayə-cəlayə ələnn xassələrini dərək edir.

R o l l u o y u n l a r isə məhiyyət ətibərli ənsən münasibətlərinin mənimsənilməsi prosesidir. Bu haqda əyən təsəvvür əldə etmək üçün psixologiyada təsvir ələnmüş məraqı bər faktı qeyd etmək kifayətdir: uşaqlar həyvanxanaya əpanb, həyvanların həyət-i ilə tanış etdilər. Tərbiyəçilər bələ gümən cərdirdilər ki, uşaqlar ckskursiyadan qayidan kimi həyvanxanaya məvzusunda məraqı əyənələr oynayacaqlar. Lakin nə qədər təəccüblü ələsə də, ənlər ckskursiyadan sonra həmin məvzuda heç bər əyən oynamadılar, əz-lərinin ədi işləri ilə məşğul əldələr.

Tərbiyəçilər bunun səbəbini izah etmək üçün psixoloqlara mii-rəciet etdilər. Psixoloqlar məsələnin məhiyyətini əsanlıqla başa

138

düşdülər və ekskursiyanın planını dəyişdilər. Onların məsləhətilə Uşaqlar yenə də heyvanxanaya ekskursiyaya apardılar. Lakin bu llofo uşaqlar, birinci növbədə, heyvanxanada işləyən adamların -kassirin, nəzarətçinin, hokimin və s. fəaliyyəti ilə tanış etdilər. Uşaqlar ekskursiyadan qayıdan kimi heyvanxana mövzusunda oyun oynamağa başladılar: biri kassir, biri hokim, biri isə nəzarətçi rolunda çıxış etməyə başladı. Bu mənada deyirlər ki, uşaq oyunları insan münasibətlərinə xüsusilə həssasdır və hər şeydən əvvəl mövzuları onları oxşatdırır.

T o l i m f ə a l i y y ə t i n d ə uşaqlar ictimai təcrübəni məqsəduyğun surətdə mənimsəyirlər. Bilik, bacarıq və vərdislər-ə yiyələndikcə, uşaqların həyatında yoldaşın rolu artır. **İ c t i -m a i -ş ə x s i i i n s i y y o t** onun həyatının mühim sahəsinə çevrilir. Fəaliyyətin vəzifələri tədricən dəyişilir, o, gələcəyə yönlənməyə başlayır və peşə-təlim xarakteri kəsb edir.

Nəzərdən keçirdiyimiz fəaliyyət tiplərini xarakterinə görə iki qrupa bölmək olar:

B i r i n c i q r u p a o fəaliyyət növləri daxildir ki, onların arasında insan fəaliyyətinin mənası, insanlar arasındakı münasibətlərin vəzifələri, motivləri, normaları və s. mənimsənilir. Bunlara aşağıdakılar daxildir:

- vasitəsiz emosional fəaliyyət;
- rollu oyunları;
- intim-şəxsi iinsiyot.

İkinci qrupa o fəaliyyət növləri daxildir ki, onların arasında əşyalarla əməliyyat vasitələri, əşyalarda bu və ya digər cəhəti fərqləndirən imkanların verən əşyalar mənimsənilir. Bu qrupa aşağıdakılar daxildir:

- əşyavi-manipulyativ fəaliyyət;
- təlim fəaliyyəti;
- tədris-peşə fəaliyyəti.

Nəzərdən keçirdiyimiz fəaliyyət növləri onların konkret məzmununa görə bir-birindən fərqləndirilir, əsas məzmununa görə isə ümumi cəhətlərə malikdirlər.

Birinci qrupa aid etdiyimiz fəaliyyət növləri şəxsiyyətin inkişafında xüsusilə mühim rol oynayır. Bu prosesdə uşaqlar insan münasibətlərini, onların vəzifə və normalarını mənimsəyirlər. Başqa sözlə, şəxsiyyətin tələbat-motivasiya sahəsi birinci qrupa aid etdiyimiz fəaliyyət növlərində inkişaf edir.

139

İkinci qrupa aid etdiyimiz fəaliyyət növlərində isə uşaqlar **vv** yeniyyətmlər əşyalarla əməliyyat vasitələrini mənimsəyirlər. Bu prosesdə uşaq və yeniyyətmlərdə idrak prosesləri, intellektual əməliyyatlar inkişaf edir. Bəs, ikinci qrupa aid etdiyimiz fəaliyyət növləri şəxsiyyətin inkişafında necə rol oynayır? Şəxsiyyətin inkişafı baxımından onların da özünəməxsus xüsusiyyəti vardır. Uşaq-ların əməliyyat-texniki imkanları inkişaf etdikcə, onlarda öz qəbi-

liyyətlərini dərək olunması zamanında tədricən mənlək şüuru tə-şəkkül edir və şəxsiyyətin mühim bir sahəsinə çevrilir.

Bələliklə də biz şəxsiyyətin formalaşmasında fəaliyyətin rolu-nu aydınlaşdırdıq. İnsan prosesinin ikinci tərəfi də vardır. Biz fəaliyyətin özünün inkişafında şəxsiyyətin rolunu nəzərdə tuturuq.

Şəxsiyyət formalaşdıqca fəaliyyətin xarakteri köklü surətdə dəyişilir. Yeni şəxsiyyətin tələbatları arasında fəaliyyətin motivlə-ri formalaşır, «motiv-məqsəd» vektoru omolo gəlir və o fəaliyyətin əsas struktur vahidinə çevrilir./Fəaliyyət prosesi bütünlükdə şəxsi məna kəsb edir. Bundan əlavə olaraq fəaliyyətin tərkibinə daxil olan bütünlü idrak proseslərinin də xarakteri dəyişilir. Onlar şəxsiyyətin xüsusiyyətləri ilə fərqlənməyə başlayırlar. Bələliklə də fəaliyyət prosesində şəxsiyyətin tələbat-motivasiya, emosiya və idrak sahələri bir-birinə nişanə edilir, onlar tədricən qarşılıqlı əlaqədə inkişaf etməyə başlayırlar.

V F Ə S İ L TƏLƏBATLAR, MOTİVLƏR VƏ KƏMƏSİYALAR 1.

Tələbatlar

Hər hansı bir canlı varlıq kimi insan da yaşamaq və inkişaf etmək üçün özünün ehtiyaclarını təmin etməlidir.

Məlumdur ki, «insanlar siyasət ilə, elm, incəsənət, dil və i. ilə məşğul ola bildikdən əvvəl, birinci növbədə, yeyib-içməlidirlər, mənzilə malik olmalıdırlar, geyinməlidirlər (K.Marks).

İnsanın ehtiyacları onun üçün psixoloji məna kəsb edir və tələbatlar kimi təzahir edirlər. Deməli, ehtiyac və tələbat sinonim sözlər deyildirlər. Tələbat daha geniş anlayışdır. **T o l o b a t l a r ı n s a n ı n e h t i y a c l a r ı i l o y a n a ş ı h o m d o**

140 • **н и р . ö z e h t i y a c l a r ı n a m i n a s i b o t ı n ı o k s b l d i r i r . T o l o b a t l a r ı n s a n ı n k o n k r e t h a b i t ş ə r a i t i n d ə n a s ı l ı l ı ğ ı n ı i f a d o e d o n • o n u n b u ş o r a i t d ə a k t i v l i y ı n ı ş ə r t l o n d ı r o n i i n o m o x s u s p s i x i h a l o t d ı r .**

Bu tərifdə tələbatların iştirak xüsusiyyəti qeyd olunur. Onları ayrı-ayrılıqda nəzərdən keçirək.

a) Tələbatlar insanın özünəməxsus psixi halotidir. insan həyatın yaşaması və inkişaf etməsi üçün zəruri olan hər hansı bir obyektə ehtiyac hissi etdikdə, nə

isə bir gərginlik keçirir, narahat olur. Tolobatlarm omolo golmosi vo təmin olunasi prosesi homişə dfcünoinoxsus emosiya vo hisslorlo müşayiət olunur.

b) tolobatlar insanin konkret həyat şəraitindon asılılığını Kado edir. Tolobatlar bu mihiim xüsusiyyotini aydinlasdnmaq Oçünü ovvolco, eyni bir adami iki situasiyada təsəvvür edok. Birinci tituasıya- tutaq ki, isti yay günlorindon biridir. O, donizdo cimmok btoyir. İkinci situasiya: avqust ayının 31-dir. Homin adam univer-•itctin biologiya fakültosino qobul olunmuşdur. Sabah ilk dofo to-lobo kimi universitet auditoriyalanna daxil olacaqdır.

Birinci halda ona no laznn olur, ikinci halda no lazim olur? Sual in cavabı aydındır: donizo gcdn adam çimmok **iiciin** alt paltan. qurnlanmaq **iiciin** dosmal vo s. götürür. Sentyabnn I-do dorso ge-docok tolobo iso iimumi doftor, qolom, sumka vo s. axtanr.

insanın telobn<lan olduqea muxtolifdir. Lakin onlann aktual-laşması konkret hoyat şəraitindən asılıdır. Nəzordon keçirdiyimiz nümunələrdə tolobatlar mahiyyotini başa düşmək iicün xiisusi ohomıyyoto malik olan bu cəhət özünün aydın ifadəsini tapmışdır. Hotta insanın ycyib-içmoyo, mənzilə, geyimo vo s. təlobatları da konkret hoyat şəraitindon asılı olaraq miixtolif mozmun vo forma-larda ifado olunur.

v) Tolobatlar insanın konkret hoyat şəraitindo aktivliyini sortlondirir. İnsan öz təlobatlarını tomin etmolidir. Ogor belo bir imkan yoxdursa, o, miivafiq tolobati yaxm tolobatla ovoz etmoli, hotta lazim goldikdo onu boğmalıdır. Özünün bu xiisusiyyotlorino görə tolobatlar konkret istiqamoto malik olur: insani onlan tomin .мпп>к iicün miivafiq Usui vo vasitələr axtarmağa tohrık edir. Bu o demokdir ki, şoxsiyyotin fəallığının monboyini tolobatlar toşkil edir.

Tolobatlar miixtolif növləri vardır. Onlan ayn-ayn meyarla-

ra görə ayn-ayn istiqamətlərdə təsnif etmək olar. XX yüzillikdə bu məsələyə xüsusi diqqət yetirilmişdir. Miiasir psixologiyada tolobatların onlarla təsnifatı molumdur. Golin, ovvolco, m ə n ş o y i -n ə görə tolobatların növləri - t ə b i i (üzvi) və m ə d o n i tələbatlarla tanış olaq.

Bütün adamlarda yeməyə, yuxuya, əks cinsə, soyuqdan və ya-xud həddindən artıq istidən qorunmağa və s. tələbat vardır. Bunlar təbii tələbatlardır. Mədəni tolobatların növləri genişdir. Çəngəl və bıçaqdan istifadə etmək, dişləri yumaq tələbatından başlamış ev bəzəmək, Nəsiminin osərlərini öldürmək tələbatına qədər onu müxtəlif növlərini qeyd etmək olar.

Tələbatları predmetinə görə də iki yerə - maddi və mənəvi tələbatlara bölünür. Qidaya, geyimə, mənzilə, məişət şeylərinə və s. olan tolobatlar predmetinə görə maddi tolobatlar hesab olunur. Mə-nəvi tələbatlara isə aşağıdakıları misal göstərmək olar: omok, iinsiyot, qozet və jurnal oxumaq, rəsm əsərlərinə, təbiət monzoro-rino, kinoya və digər tamaşalara baxmaq, musiqi dinləmək və s. tələbatları. Bu tolobatlar icarəsində omok tolobatının ohomiyotun* xüsusi olaraq qeyd etmək lazımdır. Əmək insan tələbatlarının for-malaşmasının on başlıca şortidir. Öz tələbatlarını asanlıqla təmin etmək imkanı çox vaxt insan şəxsiyyətinin tənəzzülünə gətirib çıxarır. Ünsiyot tolobatının da rolu böyükdür. K.Marks başqa adamı «ən böyük sərvət» adlandırdı. O yazırdı ki, insan həmişə «başqa insan kimi ən böyük sərvətə tələbat hiss edir». İnsanın bütün mənəvi tələbatları onun omok və iinsiyot tolobatları ilə inkişaf səviyyəsi ilə bilavasitə bağlıdır.

Bir cəhətə diqqət yetirək: yeməyə olan tələbat mənşəyinə **g**örə təbii, predmetinə görə maddi tələbatdır. Çəngəl və bıçaqdan istifadə etmək mənşəyinə görə mədəni, predmetinə görə maddi tələbatdır, halbuki musiqi dinləmək mənşəyinə görə mədəni, predmetinə görə mənəvi tələbatdır. Eyni sözləri tolobatların digər növ-ləri haqqında da demək olar.

Tolobatlar özünəməxsus ierarxiya təşkil edirlər. Onun aşağı səviyyələrini ibtidai (sadə) tolobatlar, yuxarı səviyyələrini isə ali tolobatlar təşkil edir (bax: cədvəl 2.).

Genetik baxımdan maddi (təbii) tolobatlar birincidir, mənəvi və mədəni tolobatlar onların arasında formalaşır. Funksional planda da bu cəhət aydın nəzərə çarpır. Monovi və mədəni tolobatlar maddi tolobatlarla ayrılmaz surətdə olaqdadır. Onların adları

142	maddi şeylər (kitab, qozet, televizor, not kağızı, rənglər və s.) və iinsiyotun təmin olunması da bunu Mənbə edir. Monovi və mədəni tolobatlar da maddi (təbii) tolobatların	
	Ali	
	tolobatları	4.Mədəni
	tolobatları	

formalaşması prosesində miihiim təsir göstərirlər.

Təbii tolobatlar vital (latınca vitalis - həyat deməkdir) tolobatlar deyirlər. Onlar insanın həyat fəaliyyəti üçün zəruridir, oğr təbii tolobatlar, xüsusilə yeməyə, yuxuya və s. tolobatlar təmin olunmağa bilməzsə, insanın özü mütləq məhv olar və nəslin davamı təmin olmur. Mədəni və mənəvi tolobatlar təmin ediləndikdə, insan məhv olmur, lakin onda insanı cəhətlər ciddi zərər çəkir. Ali tolobatların i.Mənin olunması şəxsiyyətin daxili aləminin zənginləşməsinin zəruri şərtidir.

Tolobatların dinamik xarakter daşıyırlar. İnsan fəaliyyət və iinsiyot sahəsi genişləndikcə onlar da dəyişirlər. Tolobatların bu mii-hum xüsusiyyəti öz əksini onda tapır ki. təmin olunmuş hər hansı bir tələbatın zəminində yeni, daha yüksək tolobatlar formalaşır və inkişaf edir.

Tolobatların inkişafı istehsalın inkişafı ilə bağlıdır. Televizor, tranzistor, videomaqnitofon, vidcotelefon və i.ə. olmadığı dövrdə bunlara tələbat da yox idi. Lakin bunların istehsalından sonra tələbat yaranırdı və gətirdikcə artmağa başladı. Bu, öz növbəsində ölkə-mizdə televizor və ya tranzistor istehsalının genişlənməsi ilə nəticələndi. Deməli, insanın tələbatları genişləndikcə istehsal da inkişaf edir. Tələbat olmasa, istehsal da olmaz. Tələbat istehsalı genişləndirir, dəyişdirir və inkişaf etdirir.

İstehsalda tələbat arasında dialctik əlaqə mövcuddur. Onlar bir-birini sortlondirir, bir-birini zəruri edir. Yeni istehsal məhsulu yaranan kimi buna tələbat da yaranır və bu tələbat sonra nisbi miiş-toqillik kəsb edir.

Tələbat nisbi miiştoqillik kəsb etdikdən sonra onun səviyyəsi

143 həmişə istehsalın səviyyəsini qabaqlayır, ondan irəlidə gedir, onların arasında miiyyon mənada dialektik ziddiyyət yaranır. Məsələn, molumdur ki, bir sıra inkişaf etmiş ölkələrdə. o cümlədən bizim ölkəmizdə mənzilə olan tələbat tikintinin səviyyəsini ötib keçmişdir. Mənzilə olan tələbat durmadan artır. Əvvəllər daxmə-lərdə, kiçik evlərdə yaşayan insanlar indi bununla kifayətlənmirlər. Elektrik işığı, qaz, isti və soyuq su ilə təchiz edilmiş geniş və rahat mənzillərdə yaşamaq istəyirlər. Bu tələbatı ödəmək üçün yeni ti kinti sahələri və vasitələri yaratmaq lazım gəlir. Eyni zamanda, bundan əlavə olaraq yeni, olavə tolobatlar yaranır.

İnsanlar öz tələbatlarını müxtəlif üsullarla təmin edirlər. gəlmişkən qeyd edək ki, bu üsulların əzləri hər hansı biri əlverişli şəraitdə tələbatə çevrilə bilər. Bözən tələbə özünün miiyyon mədəni və ya mənəvi tolobatını təmin etmək üçün kitab toplayır **v**ə todricon kitab toplamaq onun miihiim tolobatlarından birinə çevrilir.

insanın ictimai təcrübəsinin formalaşması həm də onların tələbatlarının təmin olunması iisullarına yiyələnməsi prosesidir. Bu prosesdə üç cəhət xüsusilə ayırmaq olar:

a) tələbatların təmin olunması üsullarının konkretləşməsi və fərdləşməsi: hər bir tələbat müəyyən iisulla təmin olunur (xörəyi qasıq və ya çəngəllə yeyir, çayı stəkən və ya fincan-da içirlər və s.). Şəraitdən və şəxsiyyətin özünün səviyyəsindən asılı olaraq bu iisullar daha da fərdləşir.

b) tələbatların təmin olunma üsullarının dərk olunması: tələbatların məzmunu öz öksini şüurda tapır; bunun da nətiçəsində tələbatların təmin olunması iisullarının konkretləşməsi prosesinin özü şüurlu xarakter kəsb edir; yəni insan öz tələbatlarındakı daha somoroli iisullarla təmin etməyə başlayır. «Ağıllı tələbatlar» dedikdə, birinci növbədə, bu cəhət, yəni insanın öz tələbatlarındakı ağıllı surətdə təmin etməsini nəzərdə tuturlar. Bəzə hallarda tələbatların təmin olunması prosesi süniləşir, «şəxsi tələbi» omolo gəlir.

v) tələbatların təmin olunma iisullarının ictimailəşməsi: insan mədəni və mədəni sorvətlərə yiyələndikdə, onda ali tələbatlar formalaşır. Mədəni və mədəni tələbatların formalaşması prosesində isə təbii tələbatların məzmunu və onların təmin olunma üsullarının xarakteri köklü surətdə dəyişir. Təbii tələbatlar, məsələn, yemək-içmək, geyinmək və s. məqsəddən yaşamaq vasitəsinə çevrilirlər.

144

Onlar, nəcə deyirlər, insaniləşir, daha çox mədəni-estetik məzmun və forma kəsb edirlər.

Tələbatların təmin olunma üsullarının ictimailəşməsi psixoloji baxımdan böyük əhəmiyyətə malikdir. K.Marks yazırdı: «Ağıllı acıqdır, lakin çəngəl və bıçağın yardımı ilə bişmiş ot yeməklə təmin olunan ağıllı ol, dirnaq və dişlərin köməyi ilə çiyməkdə udmağa vadar edən ağıllıdan fərqli ağıllıdır».

Bu fərqlər onunla izah olunur ki, insanın tələbatı cəmiyyətdə, konkret tarixi şəraitdə formalaşır və inkişaf edir. Tələbatların məzmunu da, təmin olunma iisulları və vasitələri də cəmiyyətin inkişaf səviyyəsi ilə şərtlənir.

İnsanın tələbatları ictimai-tarixi xarakter daşıyır. İnsan tələbatlarının spesifik xüsusiyyətləri fəaliyyətin, birinci növbədə, əməyin sosial təbiəti ilə müəyyən olunur.

Heyvan və insan tələbatlarının bir fərqi də bu baxımdan diqqətə cəlb etmək lazımdır. Heyvanın davranışı bilavasitə onun tələbatları ilə müəyyən olunur: acıdığı heyvan qida axtarmağa başlayır. İnsanın fəaliyyətinin məzmunu isə bütünlüklə onu doğuran tələbatlarla müəyyən edilmir. Tələbat insan fəaliyyəti təhrik edir, lakin fəaliyyətin məzmunu bilavasitə tələbatla deyil, fəaliyyətin məqsədilə şərtlənir.

Şəxsiyyətin tələbatları ilə onun fəaliyyətinin məqsədi arasında əlaqə psixoloji aspektdə motivlər vasitəsilə yaranır.

2. Motivlər

Tələbatlar öz-özlüyündə fəaliyyətin məqsədini, ümumiyyətlə, xarakterini müəyyən etmir. Bu onunla izah olunur ki, insanın tələbatlarında olan təmin edəcək predmetlər doqıq yazılmamışdır: eyni bir tələbat müxtəlif predmetlərlə, müxtəlif iisullarla təmin edilə bilər. İnsan öz tələbatlarını təmin etmək üçün işə başladığında - yalnız bu zaman tələbatları təmin edəcək predmet müəyyənləşir - tələbatlar «əşyaviləşməyə» başlayır, başqa sözlə, onların arasında motivlər omolo gəlir.

Motivlərin öyrənilməsinin böyük əhəmiyyəti vardır. Bu məniyyətə etibarilə şəxsiyyəti fəaliyyətdə öyrənmək deməkdir. İnsan fəaliyyətinin spesifik xüsusiyyəti ondan ibarətdir ki, o, həmişə məqsədyönlüdür. Məqsədgüdə, yaxud müəyyən məqsədə yönüm - insanın psixoloji cəhətdən çox fərqli xüsusiyyətidir. Fəaliyyət insanın məqsədini müəyyən edən əməli kimi özünü göstərir-omolo onun bitmə proseslərini bir-birilə əlaqələndirir və onların fəaliyyətin ümumi strukturunda ümumi şəkildə birləşdirir. Lakin bununla belə aydındır ki, insan həmişə özünün bütün məqsədlərini fəaliyyət prosesində eyni dərəcədə reallaşdırma bilmir. Bəzə, bunu nə ilə izah etmək olar?

Məqsəd fəaliyyət prosesində özünün müəyyən edici rolunu oy-naya bilməkdən ötrii insan üçün şəxsi məni kəsb etməli, onun daxili təhrikinə çevrilməlidir, obrazlı şəkildə desək, o,un kökləri nəinki insanın şüurunda, həm də qəlbində olmalıdır, yəni şəxsiyyətin motivləri ilə ümumi surətdə əlaqələndirilməlidir.

Motiv (latınca *movere* - hərəkətə gətirmək, itələmək deməkdir) dedikdə tələbatların təmin olunması ilə əlaqədar olaraq insan fəaliyyəti təhrik edən amillər nəzərdə tutulur. O, bu və ya digər hərəkəti (iş, əməli) nəyin nəminə icra edir? - Şəxsiyyətin motivlərini müəyyən etmək üçün bu sualı aydınlaşdırmaq lazımdır. İki tələbə təsəvvür edin: onlardan biri elmə dərindən yiyələnmək, o biri isə yüksək təbəqədə əmək üçün əla işə yerləşmək. Bu o deməkdir ki, onların təlim motivləri bir-birindən fərqlənir, halbuki hər iki tələbənin tələbatı eynidir. Onlar ali təhsil almaq üçün məni-tuta daxil olmuşlar. Biz insanın tələbatlarını aydınlaşdırarkən «nə üçün fəallıq göstərir?» - sualına cavab veririk. Motivlərini təhlil edəndə isə, bu və ya digər hərəkətin (işin, əməlin) nəyin nəminə icra olunduğunu aydınlaşdırmaq lazımdır.

Şoxsiyyətin motivləri onun fəaliyyətinin istiqamətini müəyyən edir. Fəaliyyətin konkret xarakteristikası motivlə deyil, məqsədli müəyyən olunur. Bir tərəfdən, eyni bir motiv zəminində müxtəlif məqsədlər fəxallaşır, digər tərəfdən, eyni bir məqsəd müxtəlif adamlarda müxtəlif motivlərlə bağlı olur. Motivlə məqsəd-din dialəktik əlaqəsi belədir. Lakin bitir hallarda motivin psixoloji funksiyası eynidir: o, insan fəaliyyəti tərrik edir və onun fəaliyyətinin istiqamətini müəyyənləşdirir. Bu iki cəhət (təhrikətmə və istiqamətləndirmə) bir-birilə vəhdət təşkil edir və motivin əsas funksiyaları kimi meydana çıxır.

9 İnsan fəaliyyəti təhrik edən müxtəlif hadisə və hallar motiv kimi özünü göstərir: əqidə və dünyagörüşü, maraqlar və emosiyalar, həvəs, yönəliş, ideallar və s. buna misal ola bilər. Bir sıra hal-

146 larda tələbatların özləri də motivə çevrilirlər. Ədi bir misal: axşam vaxtdır. Ailə səfrə başına yığılmışdır. Məlum olur ki, çörək azdır. Ata mağazaya gedib çörək alır. Onun bu hərəkətinin motivi çörəkə olan tələbatdır.

Motivlər çoxdur. İnsan fəaliyyəti eyni vaxtda müxtəlif motivlər təhrik edə bilər. Lakin bitir hallarda, onlar da, tələbatlar kimi, ierarxik quruluşa malikdir: motivlərdən biri əsas, aparıcı, digəri isə ikinci dərəcəli olur; sonuncular əsas motivlərdən asılıdır, onlara təbədir, hətta bözən yalnız əlavə təhrik funksiyasını yerinə yctirirlər. Şəxsiyyət üçün həyatı mənə kəsb edən, onun, necə deyirlər, həyatının mənəsinə çevrilən, həyat perspektivlərini ifadə edən motivlər əsas motivlər kimi meydana çıxırlar.

§1. Təlim motivləri

Motivlər hər bir fəaliyyət sahəsində özünəməxsus xüsusiyyət-lərlə təzahir edirlər. Bu cəhəti nəzərə əlsə, biz onları fəaliyyətin növlərinə görə: oyun, təlim, əmək və yaradıcılıq motivləri kimi xarakterizə edə bilərik.

Təlim motivlərini ədətin idrak motivləri və sosial məotivlərə əlməq iizrə iki böyük qrupa bölürlər. Əgər şagirdin fəallığı ayrı-ayrı fonların (Azərbaycan dili, riyaziyyat, tərix, kimya və s.) tədrisi prosesində öyrənilən obyektlərə yönəlmiş-dirsə, bu zaman idrak motivlərindən danışırıqlar. İdrak motivlərinin aşağıdakı növləri vardır:

1. Geniş idrak motivləri (şagird bitir fonlarda yeni faktlar, nəzəri məsələlər, deduktiv nəticələr və s. ilə maraqlanır).

2. Tədris-idrak motivləri (şagirdə bir və ya bir nəcə fənnə mə-rəq əmölə gəlir, o, müvafiq fonları daha ətraflı öyrənməyə başla-yır).

3. Özünü təhvil motivləri (şagird maraqlandığı fənlər üzrə müs-təqil surətdə yeni biliklər əldə etməyə başla-yır).

Əgər təlim prosesində şagirdin fəallığı başqa adamlarla mənə-sibət sahəsinə yönəliirsə, bu zaman sosial motivlər fərqləndirilir. Onları da üç növə bölürlər:

1. Geniş sosial motivlər (şagird Vətonə. cəmiyyətə faydalı əlməq, öz şagird bərcunə yctinnək üçün ələ və yaxşı qiymətlərlə oxumağa səy göstərir).

2. Dər sosial motivlər - bunlara başqa səzlə, məvqə motivləri deyirlər (şagird əmədə və məktəbdə yaxşı məvqə tutmaq üçün ələ-çı əlməqə çalışır).

3. Sosial əməkdaşlıq motivləri (şagird özünün müəllimlər və sinif yoldaşları ilə mənə-sibətlərini təhlil cdir, onları daha da yaxşı-iaşdırmağa çalışır).

Bir sıra hallarda şagirdlərdə yaradıcılıq motivləri də özünü göstərir. Bu zaman təlim motivlərinin xarakteri tədricən dəyişir, onlarda yaradıcılıq üçün səciyyəvi cəhətlər əsas yer təməqə başla-yır. Bundan başqa nəzərə əlməq lazımdır ki, istər idrak, istərsə də sosial motivlər həm kollektivçilik, həm də dər fərdiyyətçilik, hətta əqəist istiqamətə malik ələ bilər. Bu o deməkdir ki, şagirdin müəyyən bir idrak motivinə və sosial motivo malik əlməsi hələ onun şəxsiyyətini xarakterizə etmək üçün kifayət deyildir, şəxsiyyətin istiqamətini təhlil etmək üçün motivlərin keyfiyyətini aydınlaşdır-məq lazımdır.

Motivlərin keyfiyyətini psixoloji baxımdan aydınlaşdırarkən onları məzənin və fərməsində (dinamikasına) görə xarakterizə edirlər.

Motivlərin məzmun baxımından xarakteristikasına aşağıdakılar daxildir:

1. Təlimin şagird iicini şəxsi mənə kəsb etməsi.

2. Motivün fəallığı - təlim şagird üçün şəxsi mənə kəsb ctdik-də, motiv fəal xarakter daşıyır; o, səy ələ oxumağa başla-yır. Əks halda motiv təlimin gedişinə rəal təsir göstərmir.

3. Motivlərin iimumi strukturunda motivün yeri: əsas, əpənci motiv özünü istiqamətindən (kollektivçi və əqəist xarakter dəsə-məsindən) asılı ələqə fəaliyyət prosesində müxtəlif röl oynayır.

4. Motivün müstəqil surətdə əmölə gəlməsi və təzahir etməsi. Motivlərin fərməlaşması və inkişafı prosəsində motivəsiyə dcyilir. Ən ümumi şəkildə burada iki cəhəti fərqləndirmək ələr: a) bu və ya digər motiv şagirdin özünün fəaliyyətində, daxili prosəs kimi əmölə gəlir, başqa səzlə, şagird, əbrəzli şəkildə dəsək, öz qəlbinin həkmii ilə fəaliyyətə başla-yır; b) motiv yalnız yaşlıların kəməyini şə-rəitində, xarici (zəhiri) prosəs kimi əmölə gəlir, başqa səzlə, şagird başqa adamların - müəllimlərin və valideynlərin təhriki ilə işə başla-yır. Bu iki cəhətin fərqləndirilməsi psixoloji cəhətdən xüsusiə zəməridir. Əgər

yaşlıların nəzarəti olmadan müvafiq motiv aktual-la^mırsa, bu o deməkdir ki, homin motiv şagird üçün həolo zahiri xa-

148 rakter daşıyır. Belo hallarda şagird özünün tolim foaliyyotino formal münasibət göstərir.

5. Motivlorin dorkoluntna soviyyosi. Motivlorin dork olunma-sının özünoməxsus çətinlikləri vardır. Bu, hər şeydən əvvəl, onda ifadə olunur ki, məktəb yaşı dövründə dork olunmayan təhriklər çox vaxt sosial cəhətdən əhəmiyyətli olan motivlorin ayaın dork olunmasına mənfi təsir göstərir. Müəllim bu cəhətə həmişə diqqət yetirməli, şagirdlərin osas, sosial cəhətdən vacib motivləri dork etməsi üçün şərait yaratmalıdır. Bir çox hallarda isə, şagirdlər özlə-rinin motivlorini pordoloyirlər, tolim işinə ləqəydliliklərini gizlətmək **için** cəlbəcəlb bəhanələr uydururlar. Bir sıra hallarda isə sənədlər olaraq bu, psixoloji müdafiə xarakteri daşıyır: şagird müxtəlif bəhanələr göstərməklə həlakətlərinə haqq qazandırır, öz səhvlərini şəraitlə əlaqələndirir (ışıq sönməsəydi, tapşırıqlar edəcəkdim. qonaq gəldi, yazı işini yazma bilmədim və s.) Müəllim şagirdin öz foaliyyət və davranış motivlorini necə əsaslandırməsini, yəni öz hərəkət və əməllərinin səbəblərini rəsil surətdə necə izah etməsini öyrənməli, onları təhlil edib əməli nəticələr çıxarmalıdır.

6. Eyni bir motivin müxtəlif foaliyyət tiplərinə, tədris fənləri-nə və tədris tapşırıqlarına şamil edilməsi: bir halda şagird bətin fənlərlə eyni dərəcədə maraqlanır, başqa bir halda isə bir və ya iki fənlə xüsusi maraqlanır, digər fənlər ilə kifayət qədər maraqlanmır.

Motivlər özlərinin formalarına görə də fərqlənilirlər. Motivlorin dinamik xarakteristikası dedikdə bu cəhətə nəzər ahrılar. Onlara aşağıdakılar daxildir:

1. **Motivlorin davamlılığı.** Motivlər davamlı və situasiv ola bilər. Məsələn, məşhur bir aktyorla görüş zamanı şagirdə teatr marağı oməlo gəlir, lakin bir, iki gündən sonra marağ sönməyə başla-yır. Belo hallarda situasiv motivlərdən - müəyyən situasiyada oməlo gələn və homin situasiyadan kənarda öz əhəmiyyətini itirən motivlərdən danışmaq olar. Davamlı motivlər isə şagirdin həyatında xüsusi yer tutmağa başlayır. Əgər marağ davamlı xarakter kəsb illisə, o, hətta əlverişli şərait olmadıqda belə, səylə oxuyur.

2. **Motivlorin emosional cəhətləri və ya modallığı.** Motivlər həmişə müsbət və mənfi xarakterli emosiyalarla müşahidə olunur.

3. **Motivlorin qüvvəsi və ifadə xüsusiyyətləri:** motivlər güc-lili olduqda şagird saatlarla işləməkdən doymur, ev tapşırıqlarının

149 hamısını səylə yerinə yetirir. Motivlər zəif olduqda isə o, ev tapşırıqlarını «başdaısovdı» icra edir. Valideynlərin sözləri ilə dəsək, «oturub işləmək» üçün «həvəsəli çatmır».

Motivlərin ifadə formaları onların məzmunu ilə bəlavəsito bəğ-lidir. Müəssir psixologiyada o y u n v o o m o k f o a l i y y o t i n i n motivləri də məzmun və forma bəxtmindən təhlil olunur.

§ 2. Motivlər və şüur

Şüur çox vaxt intellektlə eyniləşdirirlər. Məşhur sovet psixoloqu L.S.Viqotski əsaslı surətdə sübut etdi ki, şüur affektiv (hisslər) və intellektual proseslərin bəhdətindən ibarətdir. O, bu cəhətə ifadə etmək üçün «ə h o m i y y o t» anlayışından istifadə etdi.

Hər bir cəsim və hadisənin öz əhəmiyyəti vardır. Şeylərin əhəmiyyəti ictimai-təxici bənin məhsuludur, onlar obyektiv xarakter daşıyır, müxtəlif anlayışlarda, ümumiləşmiş obrazlarda, sosial normalarda və s. təsbit olunur. Şeylərin əhəmiyyəti insanın həyat və foaliyyətdə müxtəlif yollarla, xüsusi tolim prosesində mənimsənilir və fərdi şüurun məlinə (sərvətində) çevrilir. L.S. Viqotskinin fikrinə, motivlərlə şüurun qarşılıqlı əlaqəsini izah etmək üçün tək cəsim və hadisələrin əhəmiyyətinin aydınlaşdırılması kifayət deyildir. Bunun içi: a) oks olunan cəsim və hadisələrin dork olunan obyektiv əhəmiyyətini və b) onların subyektiv cəhətlərini, yəni subyekt içi əhəmiyyətini təhlil etmək lazımdır. L. S. Viqotskinin sözləri ilə desək, şeylərin subyektiv əhəmiyyəti şüur-un «gizlədilmiş» planıdır.

Bəlliklə də «əhəmiyyət» anlayışı psixologiyada iki (obyektiv və subyektiv) mənada işlənməyə başladı. Bunun evristik əhəmiyyəti böyük idi. Şeylərin obyektiv və subyektiv əhəmiyyəti-nin fərqləndirilməsi şəxsiyyətin motivlərini psixoloji bəxtmindən təhlil etmək imkanı verirdi. Lakin bununla belə eyni bir təxminin -əhəmiyyət təmini-nin iki mənada işlənməsi, məhiyyət təbiarilə ikiləşməsi bu zaman müəyyən çətinliklər yaradırdı. Məşhur sovet psixoloqu A. N. Ləontyev bu cəhətə nəzər alaraq şeylərin subyekt içi əhəmiyyətini yeni təxminlə - şəxsi (şəxsiyyətə məxsus) mənə termini ilə ifadə etdi. Müəssir sovet psixologiyasında «şüurun şahidi» (L. S. Viqotski) kimi «şəxsi tənə» (A. N. Ləontyev) anlayışın-dan geniş istifadə olunur.

Əgər hər hansı bir şeyin oldo edilməsi və s. şəxsi tənə kəsb

150 dəsirə, bu, psixoloji bəxtmindən o deməkdir ki, homin şey, iş şəxsi-yot **için** həyatı əhəmiyyətə məlikdir. onun on zəruri tələbatların təmin edilməsi ilə bəğlidir.

A.N.Ləontyevin fikrinə, şəxsi mənə subyektin xalis həyatı münasibətlərini bəlavəsito oks etdirir və özündə yaşadır.

Şəxsi mənanın əmələ gəlməsi ilə motivasiyanın yuxarıda qeyd etdiyimiz iki funksiyasına: təhrik etmə və istiqamətləndirmə funksiyasına yeni bir funksiya -

yalniz insana moxsus olan bir funksiya - monavermo, mənalandırma funksiyası olavo olunur.

Cisim vo hadisolorin ohomiiyyoti ilo onlann şəxsi mənası bir sira mihiim xüsusiyyətlərə görə bir-birindən forqlonirlor. Birinci-si, şəxsi mona noinki dork olunmuş formada, hom do çox vaxt dork edilməmiş formada mövcud olur. İkincisi, şəxsi mənanın omolo gəlməsinə bilavasito nozarot etmok vo ancaq söz vasitosilo tosir göstərmək miimkiin deyildir (şəxsiyyəti öyrotmirlor, onu torbiyo edirlor). Üçüncüsü, şeylorin ohomiiyyotindon forqli olaraq şəxsi mona öz-özünə, obyektiv surotdo mövcud deyildir. Onlar miioyyon bir foaliyyot daxilindo omolo golir vo öz-özlüyündə fəaliyyətdən, özlərinin hoyati kontekstindən konarda öyronilə bilməz. Şəxsi mona şeylərin ohomiiyyotini obyektiv aləmin rcallığı ilo deyil, subyektin şəxsi həyatının reallığı, başqa sözlə, motivlori ilə əlaqələndirir, bununla da şüura ehtiraslılıq boxş edir. Şəxsi mona ilə şeylərin obyektiv surotdo qəbul edilmiş ohomiiyyoti arasındakı forqlorin psixoloji mahiyyotini A.N.Leontyev Leybnitsin aşağıdakı sərrast aforiz-mi ilo belo izah edir: «...Əgər həndosə do əxlaq kimi bizim ehtiras-larımız və mənafeyimizo zidd gəlsəydi, biz ona qarşı çıxar, Evklid və Arximedın bütün sübutlannın əksinə olaraq onun qaydalarını pozardıq».

Bcləliklo, şeylərin ohomiiyyoti fordı şüur sistemindo psixoloji-ləşir, yəni şəxsi mona kosb edir. Bu prosesdə motivasiyanın funksiyası obyektiv şəraitin subyekt üçün hoyati ohomiiyyotini qiymətlən-dirməkdən, ona şəxsi topa vennəkdən ibarotdır. Şəxsi monanın formalaşması mürəkkəb və çoxcohətlidir, Bir sira hallarda şeylorin ohomiiyyoti ilo onlann subyekt iicün şəxsi mənası uyğun gəlidiyi halda, çox vaxt onlar noinki uyğun gəlmir, hotta bir-birilə ziddiyyot təşkil cdirlor. Şəxsi mona ohomiiyyoti kosb edon motivlor foaliyyot prosesindo dork olunduqca şüurlu moqsodo cevrilir vo foaliyyotin obyektiv montiqino tabe olurlar.

Şəxsi mona insan tolobatlanmn xarakteri ilo bilavasito bağlıdır.

151

Lakin onun biitiin xiisusiyyotlorini tokco tolobatlarla izah etmok mümkün deyildir. İnsan şüurunun daxili strukturunda şeylərin ohomiiyyoti vo monası arasındakı nisbət dəyişdikcə, yeni, daha yüksok motivlor omolo golir. İnsanın öz tələbatlarına münasibəti dəyişilir. Onlann özlərinin mənalandırılması prosesi başlayır. Bu baxımdan insanın ictimai miinasibotlor sistemindoki yen vo onun sosial möv-qeyi miioyyonedici ohomiiyyoto malikdir. insanın sosial mövqeyi-nin dəyişilməsi ilo onun miinasibotlorinin xarakter vo foaliyyotinin mozmunu dəyişilir, bu iso öz növbəsində cisim vo hadisolorin onun üçiin şəxsi mənasının dəyişilməsi ilo noticolonir.

3. Emosiyalar vo hisslor

Neco olur ki, bozon insan sevinir vo ya kodorlonir? No **iicim** qozəblonirik, yaxud şadlanırıq? Peşiman olmağımızın, təəssürümü-zün sobəbi nədir? Görosən, heç ömründə sevimriyən vo ya kədər-lənməyən insan varmı? Bu suallar no ilo əlaqədardır? Emosiya nə-dir, hiss deyəndə nəyi başa düşürük? Axı, insan çox mürəkkəb hoyat şəraitinə malikdir. O, ətraf aləmi və təbiəti, comiyyot üzvləri arasındakı qarşılıqlı miinasibotlori dork etməklə kifayətlənmir. Horn do foaliyyot prosesindo, iisiiyyot zamanı ayn-ayn şəxslorlə, kollcktivlo, eloco do xarici alom cisimlori ilo miioyyon miinasibot-do olur. Belo ki, onlardan bozilori onun xoşuna golir, digorlorino laqeyd olur, üçüncülərə pis münasibət bosləyir. Bunlar hamısı miixtolif hisslərdə öz oksini tapir. Mosolon, Vətəno, övlada, anaya mohobbot hissini obyekt başqa olduğu kimi, mozmunu da başqa-dır. Hisslorin monboyi xarici obyektiv alom olsa da ancaq hor cur cisim vo ya hadiso insanda lazimi hiss doğurmur, hom do onlar ho-mişə eyni qüvvədə hiss yarada bilmirlor. Adam bir zaman ehtiras-la sevidiyi obyektə sonra ctinasiz olur, yaxud oksino, ona dorindon nifrot bosloyo bilir. Bununla yanaşı olaraq, eyni bir cisim, eyni bir hadiso miixtolif adamlarda, miixtolif hisslor do törədə bilir. Mosolon, səhnə açılır, acgöz, pul horisi olan insanlann amansız roftann-dan hədsiz iztirab çoxmiş Sara artıq ölüm yasdığına baş qoyub, işıq-lı dünyaya əlvida deyir (C.Cabbarlının «Solğun çiçəklərindon»). Saranın iztirablanna tamaşa edon adamlann hər birində başqa-baş-qa hisslor özünü göstərir; kimisi onun dərdinə ürəkdən yanır, göz yaşlarını saxlaya bilmir; başqaları yalnız dorindon kodorlonir;

152 üçüncülər sadəcə mütəəssir olur, ola bilsin ki, bozilori iso bunu sa-dəcə olaraq «artistin oyunu» kimi qobul edir, ona tamamilo biganə qalır.

Deməli, hisslor insanın münasibətləri ilə bağlıdır. Bu cəhəti nəzərə alsaq onlara aşağıdakı kimi tərif vero bilorik: h i s s v o e m o s i y a i n s a n ı n d o r k e t d i y i c i s i m v o h a d i s ə l ə r o , b a ş q a a d a m l a r a , h o m c i n i n ö z ü n ü n r o f t a r v o d a v r a n ı ş ı n a , f i k i r v o a r z u s u n a b ə s l ə d i y i m i n a s i b o t i i f a d o e d o n p s i x i p r o s e s d i r .

İnsan hisslori idrak obyektino boslonon subyektiv miinasibotin inikasıdır. Bununla da hisslor iki başlıca funksiyanı yerino yetirir. Birincisi, hisslor ətraf aləmdə baş vcron hadisolorin hansının insan hoyati iicün faydah vo ya tohlukoli olması barodo xobor verir. Bu onun s i q n a l f u n k s i y a s ı a d l a n ı r .

İkincisi, hisslor insanın horokot vo foaliyyotinin motivi kimi çı-xış edorok onlan miioyyon istiqamətə yönəldə bilir. Bu cohot hisslorin t ə n z i m e t m ə f u n k s i y a s ı ilo bağlıdır. Mosolon, muğamata

dorin hovos, ondan zövq almaq insam sevimli müğəninin konsertino getmoyo vadar edo bilir. Yaxud muğamata olan dorin hovos votono mohobbot hissi ilə çılğalaraq respubli-kamızın dilbər guşəsi olan Qarabağa bağlılığı daha da gücləndirir. Çünki Qarabağ yalnız professional musiqimizin deyil, həm də zəngin muğam ifadəliliğinin bəsiyidir. Bu cəhət onu xalqımızın övladla-n üçün daha əziz, daha dogma edir. Xalqın hər bir sonotsevor na-muslu övladı özünü Vətənimizin muğam Vətəni Şuşasız, ümumən Qarabağısız təsəvvür edə bilmir. Bu, çox qüvvətli, dərin, müqəddəs hissidir. Bu məsələnin yalnız bir tərəfidir. Bəs, Qarabağıdan didər-gin düşən, öz evini, eşiğini, əzizlərini belə qoyub gələn, on ildən artıq bir dövrdə yalnız iiməd və həsrətə yaşayan insanlar üçün həmin diyar hansı mənə bəsləyir? Onların dorin kədərini təsəlli ilə ovundunmaq olarmı? Burada artıq yurd həsrəti onun itirilməsinə bəslənən insanlara qəzəb və nifrətlə çılğayır, daha qüvvətli olur.

Hissin obyektə ətrafdakı cəism və hadisələr, başqa adamlar, onun subyektə isə şəxsiyyətin özüdür. Çünki hər bir şəxs ətrafdakı cəislərə, adamlara başqa-başqa münasibət bəsləyir. İrəliddə qeyd etdik ki, Votono mohobbot, öz xalqını sevmək insanın müqəddəs lussıdır. bəmin hiss, lazım gəldikdə, onu öz həyatını belə, Vətən yolunda qurban verməyə təhrək edir. Lakin bu hiss adamların hamı-

sında eyni səviyyədə təzahür etmir. Bu, insanın dünyagörüşündən, əqidəsindən, sərvət meyindən, həyat idealından asılıdır. Yalnız özünü düşünən egoist insanların Vətənə, millətə münasibətini dəhi sonotkarımız M. Ə. Sabir vaxtilə çox dəqiq ifadə etmişdir:

**Millət necə tarac olur olsun, nə işim var?! Düşmənlərə
məhəccə olur olsun, nə işim var?! Qoy mən tox olum,
özgələr ilə nədir kənm, Dünyavü cəhan ac olur olsun,
nə işim var?!**

Bu tipli egoist insanların psixologiyası belədir:

**Mən salim olum, cümlə cəhan batsa da batsın... Ancaq mənim avazcəy-i şənəm
ucalsın... millətə, xalqə,**

Vətənin taleyinə belə biganəlik xüsusi sosial-psixoloji şəraitlə, insanın mənaəviyyatı və xarakteri ilə bağlıdır.

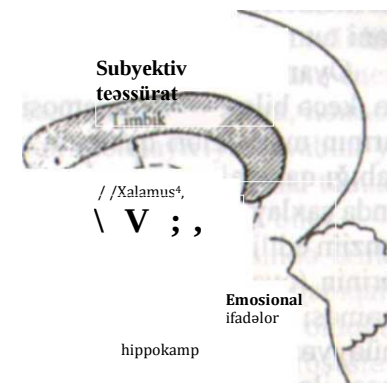
Deməli, hər kəsin emosiya və hissləri onun özünə, ətraf aləmə bəslədiyi və məxsusi səciyyə daşıyan şəxsi münasibətdir. İnsanın emosiya və hisslər aləmi çox rəngarəng və mürəkkəbdir.

Təkamül prosesində emosiyalar canlı varlığın, orqanizmin və-ziiyyətinə və xarici təsirlərin bioloji əhəmiyyətini müəyyənləşdir-mək tələbatı ilə bağlı olmuşdur. Bu nöqteyi-nəzərdən emosiyalar öz mənşəyinə görə növün təcrübəsini öks etdirir: həmin təcrübəyə istinad ədədək hər bir fərd zəruri hərəkətləri yerinə yetirir (tohlü-kədən uzaqlaşır, nəslini davam etdirir). Həmin hərəkətlərin məqsədəuyğunluğu fərdin özü üçün gizli qalır.

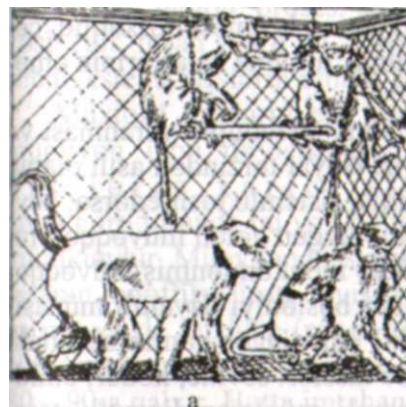
Emosiyalar fərdi təcrübə üçün də çox böyük əhəmiyyətə malikdir. İnsan emosiyaları ictimai-tarixi inkişafın məhsulu olub dav-ranışı daxilən tənzim ədən proseslərə aiddir: onlar tələbatların tə-zahürünün subyektiv fənnası kimi çıxış ədir. Emosiyaların inkişafı-nın ali səviyyəsi insanın davamı hissləridir.

Başqa psixi hadisələr kimi hisslər də bəyinin məhsuludur. 'Hisslərin əmələ gəlməsində qabıqaltı sahələrdə baş verən sinir prosesləri çox mühim rol oynayır (şəkil 25, 26). Həmin sahələr iirəyin, tonoffus və həzm orqanlarının, daxili ifrazat vəzilərinin fə-aliyyətini tənzim ədir. Buna görə də miiyyəyin hissin baş verməsi həmin iizvlərin fəaliyyətində hər hansı dəyişikliyin əmələ gəlməsinə səbəb olur. Bunu hisslərin xarici ifadəsi əydin surətdə göstə-rir. Miiyyəyin hissi hələtdən asılı olaraq insanda ürək döyünməsi ar-

IB bilir, üzün rəngi qızarır, sarıdır, tonoffus dəyişir və s. Hətta baş-beyin qabığı çıxarılmış həyvanlarda da emosiyaların xarici təzahürələri rast gəlinir. Ancaq emosiya və hissin miiyyəyin xarici təzahürü hələ onun həqiqətən baş verədi-mi sübut etmir. Çünki hisslərin əmələ gəlməsi iirəyin sinir proseslərinin yalnız miihiti sinir sistemində, ələdə də qabıqaltı sahələrdə oynama

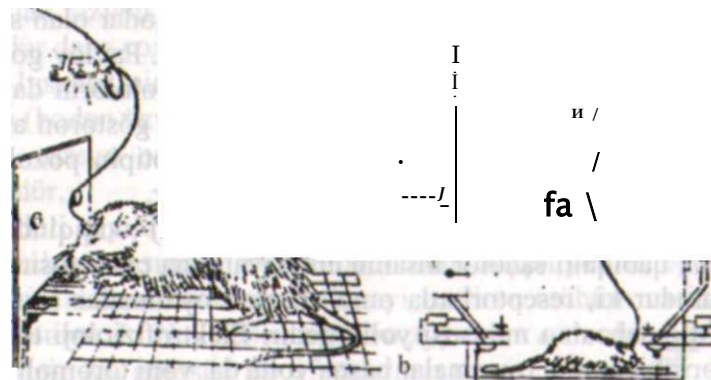

Şəkil 25. Emosiyaların əmələ gəlməsində hipotalamus, talamus və hippokampın rolunu göstərən sxem (G.Papcsö görə)

gətirməsi kifayət deyildir. Bunun iirəyin sinir proseslərinin baş-beyin qabığında əmələ gəlməsi zəruridir. Miiyyəyin hissin yaranması iirəyin oynama qabıqaltı

Şəkil 26. Dəqiqə (a) və Oldsm (b) təcrübələri. Limbik sistem hipotalamus və s. stimullaşdırıldıqda həyvanlarda müxtəlif emosiyalar əmələ gəlir.

mərkəzlərlə yanaşı, beyin qabığına da çatmalı və orada müvafiq sa-həni tutmalıdır.

Oyanma isə qabıqaltı mərkəzdən beyin qabığına və ya da əksi-nə, keçə bilər. Əlbəttə, emosiyalarla olaqodar olan bədən reaksiya-larının mərkəzləri qabıqaltı sahədə yerləşmişdir. Lakin baş beyin qabığı qabıqaltı mərkəzlərə ləngədici təsir edir. Onları nəzarət altında saxlayır. Bunun nəticəsində insan reaksiyaları nizama salınır, tənzim edilir. Ancaq baş-beyin qabığında əmələ gələn sinir proseslərinin (oyanma və ləngimənin) bir-birini asanlıqla əvəz edib-etməsi də müəyyən hissələrin əmələ gəlməsinə səbəb olur. Bəzən müəyyən xoşagəlməz hissənin əmələ gəlməsi qıcıqlayıcının dəyişməsi ilə olaqodar olur. Yəni müəyyən qıcıqlandırıcının yaratdığı oyanma sahəsi ləngiyir, başqa prosesə keçid isə çətinləşir. demoli, yeni şəraitin təsiri ilə beyində müvafiq optimal oyanma sahəsi omolo golo bilmir. Buna görə də bizim hələ hazırlanmadığımız, gözəlmədiyimiz yeni şəraitə keçid bəzən mənfi hissələr doğurur. Böyük yarımkürələrin ləngimə vəziyyətinə keçməsi qorxaqlıq, çəkinmə və s. kimi hissələrin, donubqalma, tutulma hallətlərinin omi lə gəlməsinin əsasını təşkil edir

Hisslərin əmələ gəlməsində dinamik stereotipin yaranması **V** ya pozulması həlmi müəyyən rol oynayır. Həyat tərzindən asılı olamıq əgər qıcıqlayıcılar müəyyən ardıcılıqla, sistemlə təsir edərsə, bəy-nimizdə həmin ardıcılıq və ya sistemə uyğun gələn müvəqqəti ra-bitələr əmələ gəlib möhkəmlənir. Belə möhkəmlənmiş müvəqqəti ra-bitələr insanın cismi və hadisələrə bəslədiyi davamlı münabətə, yanaşma tərzinin əsasını təşkil edir. Əgər həmin sistem hər hansı dəyişiklik baş verirsə, bizdə hissələr: sevinc. kədər, iymizlik, şənlik və s. omolo gətirir. Demoli, müəyyən dinamik stereotipin əmələ gəlməsi və ya pozulması ilə olaqodar olan sinir p'sesləri hissələrin fizioloji əsasını təşkil edir. İ. P. Pavlov göstərir ki, həyat tərzinin dəyişməsi, adət etdiyimiz məşğələlərin dayandırılması, yaxın adamların itirilməsi zamanı özünü göstərən ağır təəs-sürətin fizioloji əsasını keçmiş dinamik stereotipin pozulması **VƏ** yənin isə çətinliklə əmələ gəlməsi təşkil edir.

Retikulyar formasiyanın (törəməli şəxənin) tədqiqindən aydın olur ki, qabıqaltı sahələr insanın emosiyalarına ciddi təsir göstərir. Məlumdur ki, reseptorlarda əmələ gələn oyanmalar analizatorun müvafiq sahəsinə mənşəli yolla gedir. Elektroфизиoloji tədqiqatlar göstərir ki, həmin oyanmalar başqa yolla da, yəni törəməli şəxə \ a-

156 sitəsilə də müvafiq sahəyə çatı bilər: müxtəlif hiss üzvlərindən törəməli şəxəyə sinir impulsları gəlir. Həmin impulslar təhlil edildik-dən sonra baş-beyin yarımkürələrinə ötürülür. Törəməli şəxə enerjisi mənbəyi kimi çıxış edərkən bəyinin fəallığını həm artırır, həm də azalda bilər, yəni bəyinin xaricdən gələn

qıcıqlayıcıya cavabını ya gücləndirir, ya da zəiflədə bilər. Demoli. insanın emosional tonusu xeyli dərəcədə törəməli şəxənin vəziyyətindən asılı ola bilər.

İnsan hissələrinin yaranmasında və tənzim edilməsində ikinci siqnal sistemi xüsusi rol oynayır. Bu isə insan hissələrinin qabıqaltı mərkəzlərdən çox, beyin qabığının fəaliyyəti ilə olaqodar olduğu-nu sübut edir. Beyin qabığı isə bədənə baş verən bitir prosesləri öz nəzarəti altında saxlayır. Odur ki, söz qıcıqlandırıcıları, yəni sözləri hansı mənada və hansı əhəmiyyətli işləmək vasitəsilə başqa şəxslərin daxili ələminə təsir etmək, onlarda müxtəlif emosional vəziyyət, hissələr yaratmaq mümkündür. Bununla da hissələr həy-vanlardakı bioloji proseslərə bəyində qalmır, ictimai xarakter kəsb edir, insan şəxsiyyəti ilə əlaqələndirir. Yəni insanda daha ali əxlaq, zəhni, estetik hissələrin omolo gəlməsi üçün zəmin yaranır.

Müxtəlif hissələrin baş verməsi ilə olaqodar olaraq bədənə müəyyən üzvi dəyişikliklər omolo gəlir. Belə dəyişikliklər hissələrin xarici ifadəsi adlanır. Həmin xarici ifadəyə **goro** insanda bu və ya digər hissənin baş verdiyini təyin etmək mümkündür. Müəyyən hissələrin omolo gəlməsi ilə olaqodar olaraq insanın tənəffüs sürəti dəyişir^Qan damarları ya genişlənir (iiz qı-zandır), ya da büzüülür (rəngi ağandır), qan təzyiqi artırı-azala bilər. Nəbz artır, məsələn, qorxu zamanı nəbz 60 - 70 döfədən 80 - 90-a qalır. Hətta imtahanların yaxınlaşdığı xatırlamaqla tələbənin qan təzyiqi nəmən 15 - 30 mm qədər artırı ola bilər;

Hisslər daha çox ifadəli hərəkətlərdə təzahür edir. İnsanın mimikasına (iizinin ifadəli hərəkətləri), pantomi-mikasına (bədən üzvlərinin ifadəli hərəkətləri), səs intonasiyası və tembrinə əsasən onun no kimi hissələr kəçirdiyini təyin etmək mümkündür.

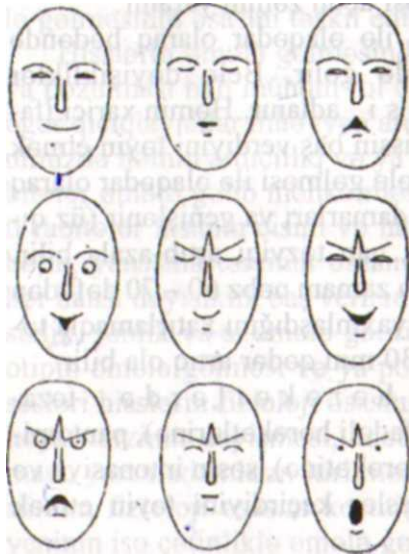
Təsədüfi deyildir ki, böyük sonotkarlar surətin daxili ələmi ilə onun mimikası arasındakı münasibətə ciddi diqqət yetirir, bunu insanın daxili ələmini, hissələrini nümayiş edərkən müəyyən vasitə sa-yırlar. Məsələn, L. N. Tolstoy hissi vəziyyətdən asılı olaraq gözəl-rin ifadəsinin 85, gülüşün isə 97 çalarının təsvirini vermişdir. Ləo-

157 nədə də Vinçini göstərirdi ki, ağlamanın səbəbindən asılı olaraq insanın qışların və dodaqların ifadəsi başqa cür dəyişir.

Qışların, gözələrin və dodaqların müxtəlif vəziyyətə düşməsi-nə əsasən insanın no kimi hissələr kəçirdiyini daha asanlıqla müəyyən etmək olar (şəkil 27).

Qorxu, ağrı və s. ilə olaqodar olan ifadəli hərəkətlər anadan-gəlmə olduğu halda, ali hissələrlə olaqodar olan ifadəli hərəkətlər tarixi inkişaf nəticəsində meydana çıxmışdır.

Hisslor insanin nitqinda do ifado olunur. Doğrudur, bəzən de-yirlor ki, mon öz hisslorimi ifado etmək üçün miivafiq söz tapa bil-mirom. Ancaq bu, insanin hoyat təcrübəsindən, başqa adamların daxili alomini bilməsindən, dil zənginliyinə malik olmasından çox asılıdır. Hissi nitqdə ifado etməyi bacarmaq lazımdır. Hotta on dorin hisslor belo miivafiq torzdo ifado edilməsə, heç kəsə çatmaz. Odur ki, nitqin ifadoliliyino fikir verilməlidir. Bunun üçün ifadolə-rin düzgün seçilməsi, hissləri doğuran şəraitin obrazlı təsviri, sözlərin xüsusi şəkildə tələffüzü, mimikanın, pantomimikanın nitqin məzmununa, ahənginə uyğun gəlməsi do vacibdir. Buraya into-nasiya, danışiq sürəti, vurğunun yerində

Şəkil 27. Dodaq və gözlərin vəziyyətini dəyişməklə sifətdə əmələ gələn müxtəlif ifadələrin sxematik təsvirinə aid nümunələr (P.M.Yakobsona görə)

işlədilməsi, sözlər ara-sındakı fasilənin artıq-əskikliyi və s. daxildir. Hisslorin nitqdə ifadəsi üçün danışığın ifadəli hərəkətlərlə müşayiət edilməsi zəruridir. Çünki bəzən elo hisslor olur ki, onları, neco deyərlər, yal-nız çıpaq sözlərin köməyiylə ifado etmək çətin olur. Bu zaman insanin üzünün, gözlərinin ifadəsi onun imdadına çatır. Yaxşı de-yiblor ki, hor şeyi sözlə ifado etmək mümkün olsaydı, onda təsviri incəsonoto, musiqiyo ehtiyac qalmazdı.

İnsan hissləri tolobatla şortlənir, lakin bu, bozon bilavasito olmur, aydın surətdə nozoro çarpır. Mosolon, insan gözəl bir

158

mənşəni əks etdirən incəsənət əsərinə baxır, onun gözəlliyinə heyran olur, bu zaman onda müxtəlif hisslər omolo gəlir. Halbuki bu hisslərin baş qaldırması elo insanin monovi tələbatı ilə bilavasito əlaqədardır. Buna goro do ictimai varlıq olan

insanda maddi, iiz-vi tələbatlarla (yeməyi, monzilo və s. olan tələbatla) yanaşı, mo-novi tələbat da vardır. Bu tələbat həmişə insan bu və ya digər fəaliyyətə təhrik edir. Homin fəaliyyətin insan tələbatını ödəyib-ödəməməsindən asılı olaraq onda müxtəlif hisslər omolo gəlir.

Deməli, insan tələbatının inkişafı və dəyişməsi onun hissləri-n müəhim təsir göstərir. Hisslər do dəyişib, yeni məzmun kəsb •ilir. Mədəni tələbatların inkişafı növbəti insan hisslərinin məzmununa, hom do onların təzahiri xüsusiyyətlərinə təsir göstərir.

İnsan hissləri **iicün** onun keçmiş təcrübəsi, ictimai-siyasi həyat tərzini, adət etdiyi rəftar və davranışı da müəhim rol oynayır. Fərqli həyat tərzində, davranış və rəftara alışmış insanlarda eyni obyektə bəslənən hisslərin məzmunu tamamilə başqa-başqa olur. Əgər biri öz xoşbəxtliyini başqasının bədbəxtliyi üzərində qurursa, bu humanist təbiətli adamlarda mənfi hisslər doğurur, qəddar adamlar tərəfindən isə adi hal kimi qəvvənlir.

Odur ki, hisslərin əsas məzmununu insanin obyektiv gərəkliliklərin cəmiyyəti və hadisələrində bəsləndiyi subyektiv münasibət təşkil edir. İnsan emosional vəziyyətində ifadə olunan münasibət həmişə şəxsi, subyektiv xarakter daşıyır. Məsələn, yağışın yağması iki adama müxtəlif cür təsir edir. Biri buna sevinir, şadlanır ki, məhsul bol olacaqdır; digəri isə kədərlənir ki, ayaqqabısı və ya paltarı islanar, [yarab](#) olar. Deməli, eyni bir hadisə birinə xoş gəlir, başqasına isə bu da cəmiyyət və ya hadisəyə bəslənən subyektiv münasibətdən asılıdır.

İnsanda eyni bir hiss, məsələn, sevinc hissi müxtəlif qüvvədə təzahür edə bilər. İnsan axtardığı bir cəmiyyəti tapdıqda, yaxın dostunu .vətəndə, on illərlə göndərdiyi qardaşına və ya bacısına qovuşduqda, ciddi bir elmi işi bitirdikdə, böyük bir sonot əsəri yazdıqda se-mir. Bütün bu hallarda insan eyni bir hissi keçirir, sevinir, lakin homin sevincin məzmunu, davamlılığı, qüvvəsi, ifadə tərzini eyni olmur.

Bəzən do hisslər, neco deyərlər, insanin özündən asılı olmur, insan istədiyi şeyə, bir hissi əvvəlki cəmiyyətdə eyni bir qüvvədə sax-luya bilmir. Məlumdur ki, müəyyən bilik və vərdislər unudulur. Müəyyən hisslər do sönüb gedir. Məsələn, əziz adamın itirilməsi

159 ilə əlaqədar olan dorin kədər, zaman keçdikcə zəifləyir. Biz unu-dulmuş biliyi təkrar vasitəsilə hafizəmizdə canlandırmağa çalışdı-ğımız kimi, hisslərin sönməsinin qarşısını almağa də cəhd göstərə bilərik. lakin bu ciddi-cəhd çox zaman heç bir nəticə verməyir, insan homin hissi olduğu kimi mətiəfəzə edə bilmir.

İnsanda hisslər yaşın artması. görüiş dairəsinin genişlənməsi, həyat təcrübəsinin zənginləşməsi ilə əlaqədar olaraq dəyişir. Məsələn, uşaq vaxtı qüvvəli olan müxtəlif hisslər aradan çıxır onun yerini yeni hisslər tutur.

İnsan hisslərinin başqa xüsusiyyəti də vardır. Əvvəla hissə do, bütün psixi proseslər kimi, varlığı oks etdirir. Bu mənada deyir ki, hisslər, emosiyalar olmadan insanların həqiqət axtarışında hall olmamış, yoxdur və ola bilməz. Deməli, hisslər do varlığın inkişafıdır. Yəni onların mənbəyi obyektiv aləm, ətraf varlığıdır. lakin idrak proseslərində varlığın cəmiyyət və hadisələri müxtəlif şəkildə oks etdirilirsə, hisslər insanin homin dərəcə etdiyi cəmiyyət və hadisələrə bəsləndiyi münasibətin ifadəsidir.

İkinci tərəfdən, insan hissləri ictimai-tarixi xarakter daşıyır. Yəni insan hisslərinin əsas mənbəyi ictimai həyatdır, insanlar arasında qarşılıqlı münasibətdir, cəmiyyət miqyasında mövcud olan birgəyaşayış qaydalarının gəzənməsidir. Bu mənada insan hissləri heyvanlarda sadəcə olaraq iizvi

tolobatların ödənilməsi ilə bağlı olan «həyvani hisslərdən» tamamilə fərqlənir. Hətta insanın iizvi tolobatının ödənilməsi ilə olaqodar olan sado hissləri belə (bunu emosiyalar da adlandırırlar) heyvanların emosiyalarından xeyli do-rocodo fərqlənir.

Emosiya daha sado hissi hal olub, osason iizvi tolobatların, mosolon, yemoyo, tomiz havaya, suya və s. olan ehtiyacların ödənil-məsi ilə əlaqədardır. Bu cohotdən emosiya heyvanlarda da vardır. Çünki heyvanlarda da iizvi tobii tələbatın ödənilməsi ilə olaqodar olaraq miiyyon emosiyalar baş qaldır. Hətta nisbətən ali heyvanlarda qəmginlik, şadlıq (gülmək, ağlamaq) və s. kimi emosiyalara təsadüf edilir. Bozon belə emosiyalar təkcə iizvi tələbatın ödənil-məsi ilə olaqodar olmur. Heyvan öz balasını itirdikdə qəmgin olur, ağlayır. Bu monada emosiya həm insanda, həm də həyvənlərdə vardır. Əlbəttə, insanın iizvi tolobatının ödənilib-ödənilməsi ilə olaqodar olan sado emosiyalar belə, heyvanda nozoro çarpan emo-siyalardan mahiyyət etibarilə tamamilə fərqlənir. Çünki insan ictimai varlıqdır. Hisslər isə osason insanın ali tolobatları, miirokkob

160 ictimai miiinasibotları ilə bağlı olduğuna görə yalnız insana təx-susdur.

Molumdur ki, insan heyvandan yalnız ağılı. iradəsi ilə deyil, eyni zamanda hissi ilə də fərqlənir. K.Marksın tobirincə deyilsə, insan, yalnız təfəkkürü ilə deyil, bəlkə bitinin hissləri ilə şeylər din-yasında öziinin insanlığını təsdiq edir. Buna görə də insanın iizvi tələbatın ödənilməsi ilə olaqodar olan nisbətən sado hissləri belə, ictimai xarakter daşıyır. Odur ki, ictimai şəraitin dəyişilməsi ilə insanlarda bir sıra yeni hisslər omolo gəlir, köhnələri isə söniib gedir. Hətta ictimai varlığın dəyişilməsi ilə insanın eyni cismo olan tniina-sibotı da tamamilə dəyişir.

F. Engels insan hisslərinin tarixən dəyişilməsini möhəbbət his-sinin təmsalində aydın surətdə göstərmişdir: «Müasir cinsi möhəbbət sadəcə cinsi meylədən, qədim insanların erosundan olduqca fərqlidir. Əvvələn, bu möhəbbət sevilən şəxsə qəşqışlıq möhəbbət olmasını tələb edir; bu cohotdən qadın kişi ilə bərabər vəziyyətə yətdir, halbuki antik eros üçün qadın razılığı heç də həmişə tələb olunmurdu. İkincisi, cinsi möhəbbət o qədər şiddətli və davam-li olur ki, kam almamaq və hicran dərəcəsi hər iki tərəf üçün böyük, bəlkə də on böyük bədbəxtlik kimi görünür; onlar bir-birinə moksus olmaq üçün çox qorxulu addım atırlar, hətta öz həyatlarını təhlükəyə salırlar, bu isə qədim dövrdə yalnız or-əvad sudaqatı po-zulduğu hallarda olurdu. Nəhayət, cinsi əlaqəni pisləmək və ona haqq qazandırmaq iicinin yeni monovi meyar meydana çıxır: cinsi əlaqənin noinki yalnız nikahli və ya nikahsız olduğunu soruşurlar, həmçinin bunu da soruşurlar ki, bu əlaqə qarşılıqlı məhəbbətdən meydana gəlmişdir, ya yox».

Deməli, insanın varlığı ictimai mahiyyətə kösb etdikcə, həyat tərz, şiiur vəziyyəti dəyişdikcə, onun hissləri də dəyişilir, yeni əlaqə mözmun kösb edir. Belə hisslər isə heyvanlara yəddir.

Hisslər insanın fəaliyyəti ilə iizvi surətdə bağlıdır. Əvvəla, insan hissləri miiyyon fəaliyyət prosesində təşəkil edən. ikincisi, hisslər fəaliyyətin miihiim motivi kimi insan bu və ya digər fəaliyyətə təşkil edən, yaxud fəaliyyətdən cəkindirə bilər. Bu əhəddən hisslər f o a l (stənik) və q e y r i - f o a l (astənik) ol-maqla iki qrupa ayrılır.

/Stənik, yaxud fəal hisslər/ orqanizmin həyat fəaliyyətini yiiik-səldir, onun qiiivvosi artır, fəaliyyətə təşkil edir.

Mosolon, sevinc hissi zəmanə kiçik qan damarları genişləndir. bir sıra üzvlər, xüsusən bəcin qanla daha yaxşı təmin olunur. Belə adam yorğunluq hiss etmir, miixtəlif hərəkətlər edir, sevincindən atılıb-düşür, çalib-oyunayır, giiilir və s. Bəcin qanla yaxşı təşkil olunması onun zəhni və fiziki omək qabiliyyətini də yüksəldir.

Astənik hisslər isə, oksin, orqanizmin həyat fəaliyyətini zəiflədir, enerjisini azaldır. Mosolon, insan kəndəndən onun qan damarları büzüldür, sifəti ağırlaşır, bəcin qan az gedir, bədin hərəkəti aşağı düşür, insan üşüyür, tənfüs cətinləşir (ələ bil adamı bə-gurlar), hərəkətlər ağır və söniük olur, insan özünü özgün hiss edir, onun zəhni fəaliyyəti zəifləyir və s.

Ancaq, iimiiyyətə hissləri «stənik» və «astənik» deyə iki qrupa bölmək və onlar arasında qəti sədd cəkmək doğru deyildir. Çünki eyni bir hiss şəraitdən, adamın fərdi xüsusiyyətindən asılı olaraq, gah stənik, gah da astənik olur. Mosolon, qorxu hissi birinin əl-qolunu bağlayır. Başqası isə həmin hissin təsiri ilə hətta iğidlik də göstərə bilər və s.

insan bu və ya digər cismo, hədisəyə ya mənfi, ya da mənfi miiinasibət bəsləyir bilər. Bu cohotdən insan hissləri həmişə bir-birinin əksi olur. Bu, h i s s l ə r i n q ü t b ü l ü y ü adlanır. Mosolon, giiimrahq - yorğunluq, sevinc - kənd, möhəbbət - nif-rə və s.

Hisslər insan həyatında miihiim rol oynayır. Belə ki, hisslər insanın psixi həyatını zənginləşdirir. Halbuki hissləri yoxsul olan adam isə əl yəradıcı vəziyyəsinə yiiiklə bilər. Çünki o, yəradı-cılığın bitinin sevinc və iztirablarındı bilər. Belə adamlar hər hansı yiiiklə məqsəd uğrunda mübarizə aparmaya cətinlik cəklər. Əgər insan uğrunda mübarizə etdiyi şeyi dərindən sevməsə, onun cətinlik və iztirablarına dəyə bilər.

İnsanın keçirdiyi hisslər zəif və qüvvətli də ola bilər. Adətən hissin qüvvəsi onu tələdən obyektin insan iicinin no kimi əhəmiyyətə mənlik olması ilə təyin edilir. «Cəx sevincim», «bir o qədər də kəndəndəm», «cəx kəndəndəm» və s. ifadələr hissin no dərəcəyə qiiivvotli və ya zəif olmasını göstərir. Hissin qüvvəsi hazırkı anda hisslərin insan no dərəcəyə iicini, onun hərəkət və dav-ranışında, miiikasində aydın surətdə ifadə olunması ilə təyin edilir. Mosolon, həddən artıq şadlıq, kənd qiiivvotli hisslər.

Hisslorinin dorinliyi iso, birinci növbədə, onlann insan **iicin** ohomiiyyoti ilo miiioyyon olunur. Hor hansi bir obyektu dorin hiss (mosolon, mohobbot) boslondikdo homin obyektin itirilmesi insana

162 cox ciddi surotto tosir edir, onun ohvah uzun zaman pozulur. Dorin hissler uzun miiddot davam edir, insanin roftanna vo davranisi-na tosir gostərir.

4. Emosional halotlor

Hisslor qiiivvo, davamlıh vo sürətə görə miixtolif növlərə ay-rılır. Bunlan insanin emosional haloti do adlandırırlar. Miiasir psixologiyada insanin emosional halətlorinin öyrənilməsinə xüsusilə böyük ohomiiyyot verilir. Bu iso təsadüfi deyildir. insanda omolo golon, giinlorlo, hotta, bozon hoftolorlo davam edon emosional halotlor tokco onun omok mohsuldarlığına deyil, hom do psixi sağ-lamlığına mihiim tosir göstərir. Onlardan bozilori ilo tanış olaq.

Əhval - çox zoif coroyan edon emosional halotdir. Mosolon, insan qəmgin, şad, ozgin, giimrah, qiissoli vo s. ohvalda ola bilir, lakin onlar zoif coroyan ctdiklorindon o qodur do aydin surotto nozoro çarpmır vo çox koskin xarici ifadəyo malik olmur.

Əhvallar xeyli miiddot: hoftolorlo, aylarla davam edo bilir.

Əhvalın bozon sobobi tam aydin olmur. Belo ki, insan özündə bu vo ya digor ohvalin sobobini, neco omolo goldiyini bozon aydin dork edo bilmir. Çünki ohvah çox zoif çıxıqlayıcılar belə dəyişo bilir. Mosolon, adam acıqlı olduqda on cüzi şeylər belo (birinin bərkdən gülması, stola toxunması vo s.-do) onun ohvahni pozur. Buna goro do əhvallar da stenik vo astenik ola bilir.

Əhval insanin tosovvir vo düşüncəsinə, onlann mozmun vo is-tiqamotino, otraf alomo boslodiyo miinasiboto tosir göstərir. Adam-da şad vo giimrah ohval olduqda ottrafdaki hor bir şey insana xoş tosir bağışlayır. Hor şey onu vocdo gotirir. Qomgin olduqda iso oksino, hor şey ona sönük vo monasız görünür.

İnsan ohvalin qulu olmamalı, oksino, homişə mənfı əhvallara qarşı mübarizo aparmagi bacarmalıdır. Bir do ki, insan ohvalmin si-rayətmə xüsusiyyoti vardır. Mosolon, miiollimin giimrah ohvah, qomginliyi vo ya süstlüyü çox vaxt asanlıqla şagirdloro do keçir. Odur ki, no kimi xoşagolmoz hadisonin baş vennosino baxmaya-raq, müəllim öz əhvalının osiri olmamalıdır. İmtahan vaxtı miiollimin gümrəhlığı, şad ohvala malik olması şagird vo tələbələrə musbot tosir edir, onlann qiiivvolorini sanki səforborliyə ahr.

İnsan öz ohvahni idaro etmək **iicin** onu tərödon soboblori yax-

şı bilmolidir. Əhvalı tərödon səboblər iso çoxdur. İnsan orqaniz-mində baş vcran dəyişikliklər (mosolon, xostə voziyyət homişə əh- ' valı pozur, insan jağlam olduqda, yaxşı yatdıqda iso gümrəb olur),' insanin yasadığı vo foaliyyot göstördiyi hoyat şəraiti, lazımi iş ye-rinin, rahat monzil şəraitinin, kifayət qədər nəqliyyatın, sakitliyin, təmiz havanın olub-olmaması, eleco do insanlar arasındakı qarşıltq-h rünənasiböt əhvalla ciddi təsir göstərir. Odur ki, qarşıhqlı münasi-bet .'tikası gözlämok, yüksək davranış mədənjyyəti hor bir şəxs üçün zənıridir.

Affektlər (latjn dilindo affektus rubi tölätüm, hoyəcanlanma de **nokdu***) - coşğun Surotto omolo golib koskin xarici ifadəyo malik olan azmüddoth, lakin qüvvotb coroyan edon hisslerdir. Qeyz, dəhşot, hoddən artıq sadlıq, kədə-r, qəzəb vo s. affekto misal ola **bil**or.

Affekt hallan bozi adamlann foaliyyotino pozucu tosir gostorir, hotta onlann belo məqanlarda öz hərəkətlori, danışığı üzorindoki şüitrra neczaroti do zəifləyir. Affekt anında bozi adamlar qışqır, ¹ kəskin horokotlor edir, aydin danışığını itirir. avn-ayrı hallarda isə heç bir söz dəyə bilmir, tutulur, «donub qalın>, <daşa dönür>/, bayı-

o s. homin voziyyotlor beyindo baş verən sinir proseslori ilə olaqədardır. Bu zaman beyində kəskin oyanma ocağı əmolə golir vo ətrafdakı oyanmış sahələrə ləngidici təsir göstərir. Mənfı induk-ıyanın tosirilə başqa sahələrdəki oyanma ocaqları longimə halına keçdiyo görə adam ottrafdə baş verən hadisəlori aydin dork etmir. **O**, öz horokə'.lori və onun noticəlori barədo sanki düşümmür. Qabı-qaltı sahələr beyin qabığmm ləngidici tosirindon azad olduğundan **öz** foaliyyətlərini gıı« 'oı dirir vo nəticədo affekt halında insanda **bir** sıra artıq, lüzumsuz, moqsodsiz horokotlor do özünü bürüzə verir.

Bozon. affekt qəfloton miiioyyon partlayış kimi baş verir vo tez-tOcle son hoddə çatır. adam tez özündən çıxır. Başqa halda isə af-fekti tərödon obyekt diqtətimizi colb edir, şiiurumuz onun ü/orində mərkəzləşir, beyindo homin obyektlo olaqədar olan oyanma sahəsi yaranır, ottrafdakı oyanmalar longimo halma keçir, qabıqaltı mor-kəzlər getdikco fəallaşır vo beyin qabtgma tosir göstorməyo başla-yır, noticədo insan özünü ələ ala bilmir vo hissinin osiri olur. Bun-dan sonra affekt özünün son hoddino qodur inkişaf cdır, bu zaman orqanizmin bütün normal voziyyoli, foaliyyoti pozulur, b^yin qabı-gındakı bir sıra mərkəzlərdə dorin longimo omolo golir, bununla olaqədar olaraq bozon tofokkiir vo nitqin do foaliyyoti pczulur. ix-

164 tiyari aıqqət zəifləyir, əlin, bədəniü ayrı-ayrı üzvlorinin əsməsinə təsadül olunur. Daxili vəzlərin foaliyyoti güciənir, tonoffis ahongi pozulur, qan dövranında dəyişiklik baş verir, adanı tərləyir, əiləri və bədəni əsməyo başlayır və s. Bütün bu dəyişiklik affektin tam şiddətləndiyi vaxt baş verir.

AtTekt soyumağa iiz qoyduqda iso onun xarici təzahürləri və daxili toşiri yavaş-yavaş sönüb getmoyo başlayır. Bu zaman adam özgün, yorğun vəziyyətdə düşür, ətrafdakı hadisələrə elinasız yanaşır, yuxulu kimi olur.

Affekt halından yaxa qurtannaq üçün onun növcəsini göz önü-nə gətinnək, onu dork etmək zəmridir. Bununla yanaşı olaraq af-fekti yaradan obyektə diqqəti yayındırmaq, başqa somtə və-nəltinək də laydalıdır. Əlbəttə, affekt halınm qarşısını almaq insanın iradə qüvvəsindən, şüurluluğundau, modoni roftar vərdişlərinə möhkəm yiyələnməsindən çox asılıdır.

Ehtiras - qüvvətli, uzunmüddətli və dorin hisssdir. Ehtiras insanın şüurunun, daxili qüvvələrinin cəmləşməsində, müəyyən və-hid məqsədə yönəlməsində öz oksini tapır. Bu zaman hisslər iradə cəhd ilə birləşərək adamı müəyyən çətinlikləri aradan qaldırmağa təhrik edir.

Ancaq ehtiras insanı həmişə fəallaşdırır bilmir. Bozon bir or> yekto olan ehtiraslı münasibət insanı başlıca olaraq passiv surətdə əzab çəkəndə düçar edir. Bu cəhət ehtirasın ikili xarakterdə oldu-ğunu: ya insanın qüvvəsini zəiflətdiyini, ya da artırdığını aydın surətdə göstərir. Ehtiras çox böyük qüvvəyə malik olur. Ancaq osas məsələ ehtirasın nəyə, hansı obyektə yönəlməsindədir. Bu cəhətdən ehtiraslar iki qrupa: mənfi və müsbət ehtiraslara bölünür. insanın qünarə, spirtli içkilərə, pula, varlanmağa və s. olan ehtirası mənfi ehtiraslardır.

Azərbaycan ədəbiyyatında mənfi ehtirasların osiri olan bir sıra tiplər yaradılmışdır. M. F. Axundovun Hacı Qara surəti («Hacı Qara» əsərində) pul ehtirasına tutulmuş klassik xəsis tipidir. O, pul yığmaq üçün hər cür alçaqlığa, ailə üzvlərini belə, fəda etməyə hazırdır. Yaxud N. Vəzirovun «Dağılan tifaq»-da qumara ehtirasın tipik nümunəsi verilmişdir. Həmin ehtiras cəvən, ailənin, (osorun adından da göründüyü kimi) tifaqın dağılmasına gətirib çıxarır. Mənfi ehtiraslar osiri olan adamlar həyatda insanların nifrətindən başqa bir şey qazanmırlar.

Elmo, musiqiyə, incəsənətə, zəhmətə və s. olan ehtiras isə

165 müsbətdir. Əsl məsələ müsbət ehtirasın inkişaf etdirməkdir. Ərhəyə, elmo, incəsənətə, musiqiyə ehtiraslı məkəbbət bəsləmə-dən həmin sahədə heç bir yenilik yaratmaq mümkün deyildir. *K.* Marks ehtirasa çox yüksək qiymət vənmiş və onu insanın öz obyektinə ciddi surətdə cəhd cəvən mühüm qüvvəsi hesab etmişdir. İ. P. Pavlov gənclərə məktubunda cəmi-tədqiqat üçün ehtirasın böyük əhəmiyyəti olduğunu xüsusi olaraq qeyd edirdi: «Elm insandan haddən artıq gərginlik və çox böyük ehtiras tələb edir. Öz işində, öz

axtışırlarınızda ehtiraslı olun». Buradan aydın olur ki, ehtiras insanın bütünü rəftar və davranışına, fəaliyyətinə dərindən iz buraxan

qüvvətli hisssdir.

Stress (ingiliscə stress - təzyiq, gərginlik deməkdir) - insanın gözənilməz gərgin şəraitə rəstləşərkən keçirdiyi emosional halət-dir. Yəni qəflətən təhlükəli vəziyyətdə və ya mürəkkəb şəraitdə təcili surətdə müstəqil qərar qəbul etmək, hərəkət etmək lazım olarkən insanda özünü biiruzo vəron halətdir. Mənasir dövrdə, elni-texniki tərəqqi şəraitində insanlarda belə emosional halətlər tez-tez müşahidə olunur. Şagirdlər imtahan verəndə, səmişinlər toyyarodə uçanda. operator qəza ilə rəstləşəndə, rəhbər işçi mürəkkəb şərait-də təcili surətdə müstəqil qərar qəbul edərkən çox vaxt gərginlik keçirir və onu stress haləti kimi yaşayır.

Stress vəziyyətində adamlar çox vaxt otaq-cisimləri belə düz-gün qavramırlar, həfizləri dolaşır, diqqətlərini başqa obyektə kə-çirə bilmirlər, gözənilməz qıcıqlayıcılara qeyri-ədəfət reaksiya-lar vəcirlər. Bozon tam çəşir, məqsədyönlü hərəkət edə bilmirlər. Bozon isə, oksinə, stress vəziyyəti ələ bil onları qüvvə və enerji-sini artırır, fikri aydınlaşır, çətin məsələni təc və asanlıqla həll edir.

Stress terminini 1936-cı ildə məşhur Kanada fizioloqu Q. Səliq təklif etmişdir. O, əvvəlcə fizioloji termin kimi işlənilmiş. sonra isə insanın davranışını psixoloji səviyyədə təsvir etmək üçün tətbiq olunmağa başlanmışdır. Hal-hazırda fizioloji stresslə (iirək-damar, tonofisi sistemlərində dəyişikliklər baş vəcir, başqa vəkətə-tiv göstəricilər, qanda biokimyəvi dəyişikliklər və s. özünü göstərir) yanaşı psixoloji stress də aydın edilir.

Psixoloji stress isə emosional və informasiya stresslərinə bölünür. informasiya yitki haddən ziyadə çox olduqda insan təşvişin əhədosindən gələ bilmir, istənilən vaxt yüksək məsuliyyət tələb edən lazımi qərara gələ bilmir. Onda informasiya stressi omələ gəlir.

166

Emosional stress isə təhlükəli, qorxulu, yaxud dərindən inciklik şəraitində təzahir edir. Bu halda psixi proseslərin, emosional halo-tin cərəyanında, fəaliyyətin motivasiya səhəsində dəyişiklik baş verir. Nəticədə insanın hərəkətlərində, nitqində pozğunluq özünü biiruzo vərə bilir.

Buna gərə do əyn-əyn adamlarda, ələdo də müəyyən sosial qruplarda uzun müddət davam edən stress vəziyyətinin aradan qal-dılması xüsusi psixoloji təsvir vasitələri tələb edir. Bu da respub-likamızda indiki şəraitdə qaçqın və köçgünlərdə stress halətini aradan gətirmək üçün psixoloji xidməti zəruri edir.

Frustrasiya (latınca frustratio - aldınma, nəhaq gözələmə, əh-vəl pozğunluğu) - insanın öz məqsədinə çatmasına mənəçilik rəal və ya xəyəli

mancolorlo rastlaşdığı zaman düşdüyü psixi voziyyot-dir. Bu emosional halotın mahiyyotini başa düşmək üçün, hər şey-dən əvvəl, insanların xarakterinə, onun insan üçün şəxsi mənasına diqqət yetirmək lazımdır. Məsələn, insanın istədiyi mühazirəyə, kinoya, konserto gəlməsi və s. - də ondan narazılıq doğurur, lakin şəhər və fəaliyyətini poza bilmir. Bəzən isə insan ələ maneələrə rastlaşır ki, bunlar onun arzusu və istəklərini itirərək qoyur, yaranan davamlı mənfəəti emosional halotunun şüur və fəaliyyətini pozur. Frustrasiya yalnız o zaman meydana çıxır ki, insanın narazılıq və ya təmin olunmamaq səviyyəsi onun dözümlü səviyyəsindən üstün olur. Frustrasiya daha çox şəxsiyyətin mənfəəti sosial qiymətləndirilməsi, onun **üçün** müqəddəs sayılan hissi və duyğularına hörmətə yanaşılması və s. kimi hallarda özünü itirmək. qəzəb, kədərlilik və s. şəkildə təzahür edir. Frustrasiya halotunda insanda dərindən psixi sarsıntılar baş verir. Frustrasiya halotunda bəzən insanın xarakterinə təsir edir, onda bir sıra dəyişikliklər törədir: onun davranış və fəaliyyətində özünü itirmə, şablon davranış tərzinə keçmə və s. nəzərə **alınır**. Bir sıra nevrozların baş verməsi də frustrasiya halotı ilə izah edilə bilər. Bunun qarşısını almaq **üçün** psixi gərginliklərin dərəcəsi tənzimlənməlidir.

Şəxslərdə frustrasiya halları müşahidə edildikdə, onlara mənasızlıq aradan qaldırmağın daha səmərəli yollarını tapmaqda, cəhdləri düzgün qiymətləndirməkdə kömək göstərmək, onları başlıca olaraq özünə inam hissi artırmaq lazımdır. Bu cəhdlər **üçün** də mümkündür.

167 5. Emosional stress və psixosomatik xəstəliklər

Adətən qeyd edildiyi kimi stress ingilis sözü olub insanın psixi halotunda baş verən gərginlik və sakitlik bildirir. Yəni insanın gündəlik fəaliyyətində, xüsusən şəraitdə rastlaşdığı çətin və mürəkkəb amillərin yaratdığı psixi gərginlik stress deyilir. Stressi törədən amillər, səbəblər isə stressorlar adlanır.

Stress orqanizmin daha çox gəzdirilməz halda, qeyri-adi-ekstremal təsirlərə məruz qalması ilə əlaqədar olaraq baş verir və müxtəlif təzahürlərə malik olur.

25 noyabr 2000-ci ildə respublikamızda baş verən güclü zəlzələ; zəlzələ notifikasiyasında insanların bir çoxunun güclü stress keçirməsinə səbəb olmuşdur. Burada stressin güclüliyini onun gəzdirilməyən ekstremal vəziyyətin qolllatın yaranması ilə əlaqədar olmuşdur. Belə stress vəziyyəti uzun müddət davam etmişdir. Çünki yeraltı təkanların zəif güclə olsa da davam etməsi stressorun təsirinin uzunmüddətli olmasını təmin etmişdir.

Yəni stressorların növündən və onların təsirinin xüsusiyyətlərindən asılı olaraq stressin iki əsas növü: fizioloji və psixoloji stresslər ayrılır.

Psixoloji stresslər özəli də iki yerdə ayrılır: informasiya və emosional stresslər. informasiya stressor informasiyanın həddən ziyadə çoxluğu şəraitində, yəni insanın qarşıya çıxan məsələləri vaxtında həll edə bilməsi, məqsəd qorunmasını sürətlə qəbul etməkdə çətinliklərlə hallananda baş verir.

Emosional stresslər isə daha çox təhlükə, qorxu vəziyyət-lərdə, ciddi itiricilik şəraitində baş verir. Bu halda insanın psixi proseslərinin, emosional hallarının, fəaliyyətin motivasiyasının ciddi təbəddülatla tənzimlənməsi, orada müəyyən dəyişikliklərin baş verməsi özünü göstərir. Hətta bu vəziyyətdə insanın nitq və hərəkət fəaliyyətində pozğunluqlar baş verə bilər. Yəni emosional stresslər bir sıra psixosomatik xəstəliklərin törəməsi ilə əlaqələndirilə bilər.

Emosional stress təhlükənin reaksiya verəməsi qəymətləndirilməsi və müdafiəyə hazırlıq prosesi kimi başa düşülməlidir. Emosional stress özünəməxsus təsirin itirilməsi, yəni vəziyyəti müəyyən qədər qəymətləndirə bilməmək və həmin ona münasibət göstərməkdən imtina kimi də başa düşülə bilər. Orqanizmə və həyat üçün təhlükəli olan hər bir stressor emosional stress yarada bilər. Stressor gücü-nə, müddətində gətirdiyi insana təsir edən əlavə stimullar, hallar,

168 təhlükəli vəziyyət, güclü fizioloji və psixi zədələmələrə gətirə bilər. isə tənzimlənməyə gərginlik orqanizmə üçün stressor agent rolunu oynayır. Sosial mühitin insan qarşısına qoyduğu çətin tələb-stressor orqanizmə ona verəndiyi qeyri-adi cavab-emosional stress kimi özünü bildirməyə başlayır. Emosional və ya psixoloji stress fərdin normal fəaliyyətini həddən qeyri-adi halda. Şəxsiyyətə təsir edən hər hansı bir Stimulun təsirinə əlavə qeyri-adi tələblər olur və onlar orqanizmin daxili mühitində qeyri-adi reaksiyalar törədir. Bu təsir və tələblərin qiymətləndirilməsi bilavasitə şəxsiyyətin hal-hazırkı məqsəd və motivasiyasına, həminin gələcək həyat məqsədlərinə (məqsəd baş verir).

Müasir tibbi psixologiyada insanlar normal, aksentuasiyalı, psixopatik xüsusiyyətli, psixopatabənzər şəxsiyyətlər və ruhi xəstələr kimi qruplara ayrılır.

Hər hansı stressor insanın sağlamlıq dərəcəsi-dən və şəxsiyyət tipindən asılı olaraq müəyyən təsir gücünə malik olub, bu və ya digər dərəcəli stress yaradır.

Mosolon, psixopatik şəxsiyyətlər «nonnamı son hoddı» hesab edildiyindən onlar asanlıqla hər hansı xarici stressorun təsirindən müvazinətlərini itirir və emosional stress həlq keçirirlər.

Aksentuasiyalı şəxsiyyətlər isə daha həyocanlı, hissiyyətli və yüksək iddia səviyyəsinə malik olurlar. Ona görə də bu tiplərdə stressoru inkar edib diizgiin qiymətləndirmədən başlamış, onu osassız olaraq ağır (olacsız) qəbul etməyə qədər diizgiin qiymət-ləndirməyə rast gəlmək olur.

Psixopatik şəxsiyyətlərdə sağlam insana məxsus biitin olamət-lər olsa da onlar ya zəifləmiş, ya güclənmiş, ya da ağılsız şəkildə olur. Belə şəxsiyyətlərin inkişafı ali sinif sisteminin anadangəlmə və erkən qazandığı zədələrlə xarici mühitin olverməsiz şəraiti-nin qarşılıqlı təsiri nəticəsində baş verir. Psixopatın stressora verdiyi reaksiya heç də həmişə diizgiin, aydın və münasib olmur. Psixopatlar stressorun təsiri zamanı ona anormal reaksiya verirlər. Onlar-da affektiv, iradi və fikri pozuntular olduğundan bu təsirlə bağlı yitirildikləri mühakimə olmur affektiv, infantil xarakter daşıyır və qeyri-obyektiv stress müşahidə olunur.

Bəzi adamlarda hər hansı zədələmə, infeksiya və intoksikasiya-lardan sonra müşahidə olunan psixopata bənzər hallar nəzərə çar-pır. Belə şəxsiyyətlərin affektləri nisbətən davamlı və qıddır (bir haldan digərinə keçid qotindir). Ona görə də stressorun təsiri altın-

169

da emosional stressdən çıxmağı çətin və mümkün hesab edə bilirlər.

Beləliklə, şəxsiyyətin tipindən, fərdi xüsusiyyətlərindən asılı olaraq stressin yaranma və davam etməsi, orqanizmin ona reaksiya-si mütəxəlif olur. Yəni orqanizmdə psixosomatik dəyişikliklər baş verir.

Psixosomatik proses mütəxəlif psixi hal və onların dəyişmələri-nə orqanizmin fizioloji reaksiyasıdır.

Psixosomatik reaksiyalar əsasən, emosional gərginlik (qorxu, hərs, hiddət, səvinc), affektlər zamanı formalaşır. Bəzən bu reaksiya-lara «orqanların nitqi» deyilir.

İstənilən stress - fiziki, emosional və ya xostoliklə olaqadar, sarsıntı nəticəsində, ağırlardan, zədələmə (fiziki və ya psixi) yaranma-raq bəyən qabığından başlamış subhüceyrə, molekulyar təməmələ-dək zəncirvari reaksiya oməlo gətirir.

Qollman bir qrup sağlam tələbəni dərəcə qeyri-ciddi münasibət-də «günahlandırdı». Bu fikrə təəssüf, təəccüb və qəzəblə cavab verənlərdə nəbz tezləşməsi, qan təzyiqinin artması, ürəyin 1 dəqiqədə vurduğu qanın həcmi artdı. Kominek və başqalarının eksperimentləri göstərdi ki, uşaqlara, böyüklərə və stomatoloqlara bədəni və diş üçün iynələr, kəlbət, keyidici dərmanlar və s. stressor olub, - psixi zədə əmələ gətirən qıcıq verəndə statistik olaraq nəbz

tezləşməsi xolesterolinin çox ifadəsi, tor vəzilərinin işinin aktivləşməsi və s. müşahidə olunur.

İmtahanqabağı iyrəkəlanma, qarın ağrısı, dizlərin və oğların osməsi, ovucun tələməsi, xolesterol ifadəsinin artması, işlənin küsməsi və s. emosional stressə olan somatik reaksiyadır.

Ələ psixomatik reaksiyalar var ki, onlar emosional kompo-l nentsiz baş verir. Mosolon, bilavasitə hiss orqanlarına təsir edən li-məna baxarkən ağız suyu ifadəsi müşahidə olunur. Həttə limon haq-da düşündükdə belə, bu reaksiyalar olur. Bu proseslər ali sinir fəaliyyətinin birinci siqnal sisteminin funksional strukturlarında baş verir. ikinci siqnal sisteminin işi (limonun sözlə ifadəsi olunması), fi-ziooloji reaksiya (ağız suyu ifadəsi) yaradır. Deməli, qeyri-emosional (indifferent) psixosomatik reaksiya da mümkündür. Bilavasitə təsir edən qıcıqla, təəyyüllə və sözlə ifadə şərti rəfleks oməlo gətirir.

Psixosomatik proseslər insanın mütəxəlif orqan və sistemlərin-də müşahidə olunur. Onlar müəyyən psixofizioloji mexanizmə malikdir.

170

1) Stressorun təsiri nəticəsində tonəffüsün dəyişməsi, onun ləzələməsi və yavaşması, müvəqqəti dayanması pnevmografiya qeyd olunur.

2) Həzm sistemini psixi qıcıqla reaksiyası mədənin işinin güclənməsi. qusmaya meyillilik, mədədə həzm sürətlənməsi isə qəbzliyə və ya oksinə qarın pozğunluğuna meyillik kimi olur. Ağız luyunun çox və ya çox az ifadəsi ilə olaqadar ağızda quruluq hissi-nin olması.

3) Ürək-damar sistemində dəyişikliklər nəbz tezləşməsi, qan təzyiqinin artması, dərinin rənginin ağarması və ya qızarması kimi psixofizioloji göstəricilər qeyd edilir.

4) Psixi qıcıqla seksual reaksiyaların oməlo gəlməsi seksual partnyoru və ya seksual obyektə gərdükdə, onunla fiziki iştirakda girdikdə oməlo gələn fizioloji hal - tonəffüsün, qan təchizatının və •zələnin halının dəyişməsi kimi müşahidə olunur.

5) Hər hansı emosional reaksiya ovucda, qoltuq altında torlo-məyə sərbəsləşir. Psixografvanometrli dərəcə qəlvonik reaksiya ölçməklə bu dəyişməni aydın müşahidə etmək olar.

Psixogen faktorların təsiri nəticəsində somatik pozulmalar formalaşır və bunlara psixosomatik xostoliklər deyilir. Psixosomatik xostoliyin oməlo gəlmə mexanizmi belədir: stress faktoru affektiv gərginlik oməlo gətirir. Affekt psixi və somatik sahələr arasında köpən hesab edilir.

Affekt bəzən hələlik və vegetativ təzahirlər kəsilir, nəy-rəndəkrin sistem aktivləşir və qan-damar sistemində və daxili or-qanlarda oyanmalar baş verir. Əvvəllər bu aktivləşmə qısa müddət-lə oməlo gəlir, lakin təkrar olunduqda, uzunmüddətli olduqda bu dəyişikliklər iyrəzi xarakter daşıyır, dönməz olur.

Psixomatik xostoliklorin formalan çoxdur. Psixi stresslo xosto-lik arasında miiyyon olaq vardır. Bu psixosomatik xostoliklor vardır ki, onların da müxtəlif fənnalardan mövcuddur.

Bu baxımdan bir neçə təsnifat mövcuddur. M.Biclycrin təsni-fatina nəzər salaq.

1. Psixogen komponentin təsiri noticosində iizvi somatik xostoliklor baş verir. Əsasən, hipertoniya, modə və onikibarmaq bağır-saq xorası, infarkt miokard, işəmiya xostoliyi, miqren (koskin xro-niki baş ağrıları), bronxial astma, revmatik artrit, kolit, neyrodenna-lit. Psixogen təsir noticosində homcinin psixogen ölüm halları da baş verə bilər. Dohsot hissi keçirərkən bəyinin adrenokortikal sis-

171 təmlirində qeyri adi qıcıqlanma noticosində və ya kəskin stress vəziyyətindən qıdadan iutina noticosində ölüm halları müşahidə

nur.

2. Psixogen təsir noticosində psixosomatik funksional psixomalar müşahidə olunur. Bu zaman kardial funksional reaksiya çox tərləmə, kəmə, qusma, qəbzlik, enurez (sidik saxlama), seksual pozulmalar kimi özünü büruzə verir.

3. Şəxsiyyətin və onun həyəcanlarının xüsusiyyətlərindən lı olaraq psixogen təsiri müəyyən münasibətin olması ilə əlaqəli psixomatik pozulmalar has verir. Belə şəxsiyyətlər: a) piylənmə" b) zədələ, v) riitindən və alkoqoldan asılılıq göstərilir. Məsəl

a) qida qəbulu heç də ancaq bioloji və fizioloji akt hesab mir, Qidanın keyfiyyəti və kəmiyyəti şəxsiyyət tərəfindən həm sosial pozisiyası, statusu kimi qiymətləndirilir. Onlar piylənmə ciddilik, sanbalıh kimi qəbul edirlər. Norman Meyler yazı «Siyasətçilər anq ola bilməz. Anq adam rəhbər vəzifələrdə in hissi bağışlanır». Piylənmiş adamlarda özünü təsəvvüf, nüfuza, rafa, təhlükəsizliyə nə dərəcədə nail olunmaya baxmaq lazım" Qidanın normadan çox qəbulu özündən narazılığın, müvəffəq' yətsizliyin kompensasiyası kimi baxılmalıdır. insanlar bu kom; sasiyadan ona görə istifadə edirlər ki. bu daha etibarlı mexanizmdir.

Bu kompensasiya mexanizmi nevroz, depressiya nəhəndə olaf şəxsiyyətlərdə də müşahidə olunur.

Yəni: a) hər bir işi dəqiqliklə, diqqətlə, incəliklə və çalışqan? lıqla icra edənlərin oksi olan insanlarda zədələnməyə meyillik **kij** mi psixosomatik pozulma olur.

b) psixosomatik pozulmanın digər forması toksik maddələrdən, tiitündən və dormandan asılılıqdan, alkoqolizmdən omolo g lir. Нямма

Psixogen təsir zamanı tiitindən istifadə noticosində tənəffü" yollarının xəstəlikləri, bronxit, ağ ciyər xorçəngi və qan-dam xəstəlikləri baş verir. Həyat stimulu olmayanlar, işsizlər, bir pro, ləmin həllini sərbərsizliklə gözləyənlər kəskin tütün asılılığına dü-çar olurlar. Yəni yətmə və gənə adamlar tütündən

istifadə etməklə özlərini daha da böyük göstənmək, özünəinamə nail olmaq üçün riskə gedirlər.

Alkoqol qəbul etməklə cyforiya (yüksək əhval-ruhiyyə) hissi keçirən «dərli», «problemlı» şəxsiyyət sanki, yüngülləşir, qorxır

172 . həyəcan və real problemləri imudur. Əslində isə bu. psixoloji üdəfiə reaksiyasıdır. ПоннаП asılılıq zamanı qəbul olunan preparatın növü osas rol oynayır. Əsasən, cyforiya. xoş too-siirətlər, qeyri-ədalət arzular pey-olur Evni təsiri gücünə malik bir preparatı digəri ilə əvəz edə bəli. Yəni alkoqol-siqaret-kofedorman-narkotik maddələr zənciri ir.

Toksik asılılıq osasən psixi izahə malik olur. Məsələn, siqaret dikdə «aclıq unutmaq». «yuxulamanı yaxşılaşdırmaq». alko-qəbul etdikdə «susuzluğun yatması», «bövröklərə xeyirli olma-», «həkimlər də içir və çəkir», «içən də ölür.

İçməyən də ölür» ləri ilə psixoloji bəraət müşahidə olunur.

• Psixosomatik xəstəliklərin profilaktikası vacibdir. İnsanın sinir təminatı təsir göstərmək və somatik xəstəliklərə səbəb olan 7 neçə faktor mövcuddur.

1) Bəzi iqtisadiyyatı insanlar qarşısına müəyyən tələblər qo-f. Onlardan geri qalmaq insan cəmiyyətdəki mövqeyini itirir; onun həyat səviyyəsinə təsir edir, psixi gərginliyin və narazılıq bəzən çevrilir.

Mühitin tələbini osasən oğər şəxsiyyətə gərginlik, fiziki hərəkətsizlik təsir edərsə bu somatik simptomların formalaşmasına səbəb olur. Bəli şəxslər qida qəbulu, siqaretçəkəmə və alkoqol qəbul

oklə məşğul olur və damar xəstəliyinə düçar olurlar (hipertoni-, infarkt və nevroz/iaşma).

2) Digər tərəfdən, makrososial stress faktorların (müharibə, inqisad və siyasi böhranlar aiddir) təsiri zamanı psixogen psixomalar, intihar siillə dövrünə nisbətən çox olur. Çünki makrososial-stressor faktorlar (məsələn. müharibə) insanın bioloji varlığına, ləkə gətirir və onun tofokürünü, hisslərini müəyyən məqsədə oldurək. məsələn daxili münaqişədən azad edir İşsi/lik, iqtisadi çətinlik dövründə isə oksinə. müəyyən həli plan özlərini atılmış, lazımsız hesab edir və digərlərinə nisbətən II alçaldılmış sayırlar. Bəli olan halda psixi sağlamlığa mənfi tədaha qabarıq olur və «həyatdan bəzən» çoxəhr, intihar və xosomatik xəstəliklər artır.

• Urbanizasiya ilə olaqədar da psixoloji problemlər çoxəhr. Şə-

həsinin koskin artması ev, məktəb, su və s. problemlərini ya-təf və bu stressorların təsiri altında psixosomatik xəstəliklər yə-lir.

Sənaye müəssisələri, nəqliyyat küy yaradır. 65 - 90 db aı küy neyrovegetativ pozulma yaradır.

Daha zəif küy psixogen, psixoloji təsirə malikdir (hoyat mühi-l tinən narahatlıq gorginlik, narazılıq yaradır).

Ekoloji vəziyyətin çətin olduğu şəraitdə psixoloji vo patofizio-1 loji pozuntular formalaşır. Panel evlər küyü bir evdon digonnə ve-| rir vo psixogen mühit daim insana tosir edir.

Cəmiyyətdə kişi və qadın arasında bərabərlik iqqisadi cohet-l dən mümkündür. Lakin ailədə isə qadm əlavə olaraq ev qayğıları və işləri ilə məşğuldur. Ailədə iinsiyot dairəsi daralmıdır, ancaq 1 axşam biitiin ailə bir ycro yığışır, lakin yeno iinsiyot po/ulur. cün-1 ki televiziyaya baxma buna səbəb olur. Bir torofdon televiziya ver-J ilışləri (böyük və kiçiklərin eyni verilişə baxması) uşaqları vaxtın-1 dan qabaq böyüklərin diinyasına daxil cdır, onlar bunu axıra qodəfj dork etmədən, fizioloji soviyyədə reaksiya verir vo «oyantə» pro-| sesi baş verir. Uşağın real hoyati, bilikləri ilo fizioloji lolobatlanj arasında münəqişə yaranir vo demok olar ki, uşaqların 95%-do nev-1roz halı formalaşır.

Ailədə atanın yüksək nüfuzu, onun sözünün qanun olmasij prinsipi pozulmuşdur. Çünki hal-hazırda ailədə demokratik prinsip-1 lərin olmasından söhbət gedir (yəni kor-koranə tabeçilik vo icra] yox, ailədə açıq fikir mübadiləsinə yer verilir).

Sadalanən psixi stress faktorlarının insana tosiiri onun nıousubj olduğu ictimai qrupdan, tərbiyəsindən, temperamentindən, xarakte-l rindən, həyat meyarlarından, sərvət meyllərindən və adaptasiya qa-biliyyətindən bilavasito asılıdır.

Son illərin stressorları sırasına baxaq:

- 1) iş, onun təşkili vo iqtisadi çətinliklər;
- 2) ailə üzvlərinə çətinlik yaranan geniş tolobat malları ilə too hizat;
- 3) işləyən qadınlarda bu tolobatlarla olaqodar omolo gələi psixi gorginlik;
- 4) holl olunmamış ev problemi;
- 5) ailə münəqişələri, işdo vo digor yerlərdə olan narazılıqlar;
- 6) gərginliyi frustrasiyani aradan götürmək moqsodilo toks' maddələrdən istifadə (alkoqol, nikotin, narkotik maddələr vo s.)l

Bunları aradan qaldırmaq üçün psixi gigiyena vo protilaktikj totbiq olunmalıdır.

1. Uşaqların tərbiyəsi sahəsində qadağanlar, qorxu omolo g

174 tirmo ilə yox, davranış nümunələri osasında tərbiyəyə geniş yer verilməlidir. Himayədarlıq atmosferi yarandımaq, münəqişəni sa-kit halda yatırmanı nümunədə göstərmək. Uşaq öz təcrübəsində hor şeyin qiymətini bilməlidir. Uşağın qorxduğu işə onu kəskin itə-leməmək fıznki omoyo maraq oyatmaq.

2. Yeniyetmələrin seksual tərbiyəsini diizgiin qurmaq. Özünə qarşı qızın oğlana, oğlana qıza qarşı məsuliyyətliyi tərbiyə olun-malıdır.

3. Böyüklərdə əməyi düzgün qiymətləndirmə, düzgün işgüzar davranış göstərmək, diizgiin tənqidi qəbul etmək, şəxsi uğursuzlu-ğa, sarsıntıya qarşı dözümlü olmaq tələqin cilməlidir.

4. Çox yorulmadan qorunma. Çünki bu zaman görülmə işə an-ıpatiya formalaşır.

5. Boş vaxtdan diizgiin istifadə etmək. Aktiv istirahət forma-sından istifadə etmək.

6. Hoyat partnyorunu diizgiin seçmək. Ahəngdarlığı təmin etmək üçün maraq və baxışların üst-üstə düşməsi, səbrli olmaq, öz hisslərini cilovlama bacarığı vacibdir.

7. Sakitlik, «boşalma», yayınma kimi davranış formalarına yer vermək lazımdır. Yumor, fiziki və zehni boşalmalar, autogen məşq, «yoqa», yuxu vasitəsilə buna nail olmaq mümkündür.

Toksik maddələrdən, türəndən, alkoqoldan imtina.

Buna nail olmaq iiciin ohalı qruplarına miihazirələr oxunmalı, qozet, radio, televiziyadan diizgiin istifadə etmək lazımdır. Uşaqla-ra valideyn vo miiollimlər vasitəsilə tosiir ctmok, moslohotxanalar ■çmaq lazımdır, ohalıyo ttelefonla psixoloji moslohotdon diigiin istifadə etmək. Yaşlı vo tənhalər üçün «Ümid» ocağı təşkil etmək vo s.

Biitiin bu vasitələr psixosomatik xəstəliklərin qarşısını alar vo adamların psixi sağlamlığını təmin cdor.

6. Ali hisslər

İnsanın hissləri çox vo rəngarəngdir. Şadlıq, giimrahlıq, yor-fcunluq, zoiflik, etinasızlıq, danxma, qıisso, kodor, olom, toossiif, qorxu, qozəb, dəhşət, intizar, narahatlıq, şübhə, təəccüb, gözəllik, •evgi, nifrot, kinayə, qisqanchq, utancaqlıq, ıftixar vo s. kimi miix-lolif hisslər vardır. Hisslər holo qəti təsnif edilməmişdir. İnsan hisslərinin çoxluğu, rəngarəngliyi onun öziinün oıraf varhğa miix-

175 təlif miiirasibət bəsləməsindən irəli gəlir. Axı, insan təbiəto, cı miyyotə, insanlara, ictimai müəssisələrə, əmək fəaliyyətinə onun nəticələrinə. müəyyən oxlaq normalanna, ailə münasibətləri nə, bir sözlo. gerçəkliyə hər hansı bir münasibət bəsləyir. Həmi bu gerçəklik insan hisslərinin mozmununu təşki' edir. Buna g< do hissləri iki osas cohoto: 1) hisslərin yönəlmiş olduğu obyektlə rə, 2) hisslərin mozmununa görə növlərə bölmək olar. Bu cəhətdən insanın ali, mürokkəb hissləri diqqəti xüsusi olaraq colb edir. M min hisslər osasında insanın ictimai hoyata, oxlaq normalanna olan] münasibətini toyin etmək mümkündür.

Ali hisslor comiyyotin iizvii kimi insanin yiihsok dorocodo in4 kişafının məhsulı olub, mozmunca on zongin hisslordir. Bura» oxlaqi, zehni **vo** cстетik hisslor daxildir.

Ə x l a q i h i s s l o r miiyyon comiyyot miqyasında möv-cud olan oxlaq normalanna boslonon subyektiv münasibətlə bağfl dir.

Əxlaqi hisslorin obyektı ayn-ayn adamlar, insan qrupları.B sanlar arasmdaki miinasibotlar, ictimai həyat hadisələri və qanunlar, eləcə **do** adamın öz hərəkət **vo** rəftarları ola bilər. Oğor homin] hadisələri münasibət mövcud comiyyotin birgə yaşayış qaydaları uyğun gəlirsə, miiyyon davranış normalanna müvafiqdirsə, o zaman **J** insanı münasibət oxlaqi hisslor yaranır. Xeyri xalqlıq, dostluq, rəğbət, yoldaşlıq, kollektivçilik, məsuliyyət hissləri belə hiss dindir. Bozən **do** insan mövcud oxlaq normalanna uyğun hərəkət etmir, öz mənafeyini comiyyotin mənafeyindən iisii **tutur**. Bu zaman onda fərdiyyətçilik, bəd xalqlıq, düşmənçilik, paxıllıq və s. **di** mənfi hisslor kök salır. Öz yaramaz hərəkət. **vo** roftarın **ictirni** **M** oxlaqa uyğun gələnini dərək edən, bunun iicün dərək iztirab çirən adamda isə təəssüf, pəşmançılıq, utancaqlıq, xəcalət çəl kimi oxlaqi hisslor nozoro çarpır.

Deməli, oxlaqi hisslor mövcud comiyyotin **roftar vo** oxlaq nə məlanna insanın bəslədiyi mənfi **vo** ya mənfi münasibətin oks dərilməsidir. Odur **ki**, müxtəlif həyat şəraitində yaşayan insanın oxlaqi hissləri də məzmun etibarilə bir-birindən fərqlənir. Bə gərə də hər bir tənxi dərək insan hisslərinin tərbiyə edilməsi məqsədi **vo** istiqaməti də dəyişilmiş, yeni forma və məzmun ki ərmisdir.

«İnsan insanın dostu, yoldaşı və qardaşıdır» prinsipi hökm

176 **ron** bizim comiyyotda tərbiyə alan yeniyetmə və gənclərdə on nə-cib oxlaqi hisslor inkişaf edir.

Bakımın 134 saylı məktəbinin şagirdi Tofiq Hüseynov və Ağdam şəhərindəki 1 saylı məktəbin şagirdi Sədrəddin Bayramov su-da boğulan məktəbli xilas etmiş, lakin özləri isə həlak olmuşlar. Başqasının həyatını xilas etmək üçün öz həyatını qurban vermiş olan Tofiq Hüseynov və Sədrəddin Bayramov kimi yəniyyətlər-də nə-cib oxlaqi hisslərin inkişaf etdiyi aydın surətdə görünür. Qaradaş Girciistanda təbii fəlakət zamanı (1987-ci ilin yanvar - fevral aylarında) Ağdamın Məhrizli kəndindən olan siravi oğor Rəhib Məmmədovun öz həyatı barəsində 28 nəfər təbii fəlakət oğirliyindən xilas etməsi həqiqi igidlik nümunəsi və yüksək bəyənəlməli-ciyin parlaq ifadəsi deyilmi?! «Məloodyoj Qruzii» qəzetində dərc olunmuş mətərdə deyilir: «Rəhib dostluğun və qardaşlığın, insanı borcu yərinə yətiməyin nə demək olduğunu yaxşı bilirdi. Həmi-şəlik olaraq Qaladidi kəndinin qadınları və kişilərinin, uşaqlarının və qocalarının qəlbində yaşamaq üçün ölümə sinə gənnişdi».

Bu təsadüfi deyildir. Çünki onlarda, eləcə də onlarla və bəlkə yəzilər də digər şəxslərdə oxlaqi hisslor sosial mühitin yüksək oxlaq normalan mövcud olan bir mühitin təsiri altında təşəkkül tapıb.

Qarabağ müharibəsi dərində respublikamızın bir çox gəncləri yüksək vətənpərvərlik hissi nümayiş etdirmişlər. Bu əlvi hiss adamlarımızın öz vətəninə hədsiz məhəbbət bəsləməsində onun miiyyəfəqiyyətini gərdəkdə ürək dən sevinməsində, düşmənlərinə dərək nifrət bəsləməsində ifadə olunur.

Yeni vətənpərvərlik hissi xalqımızın qeyrətli övladlarında sadəcə olaraq seyrçilik soviyyəsində qalmır, lazım gəldikdə onları Vətən yolunda öz canını belə əsirgəməyə təhrik edir. Yeni sosial şəraitlə əlaqədar olaraq yoldaşlıq, dostluq, kollektivçilik, hümanizm hissləri də adamlarımızda yeni məzmun və məhiyyət kosb etmişdir.

E s t e t i k h i s s l o r təbiətin, incəsənət əsərlərinin gə-lolliyini qavramaq, dərək etməklə əlaqədardır. Çünki insanlar ictimai təcrübədə dünyanın gəzəlliyini də oks etdirmək qabiliyyəti olda etmişlər. Bu zaman insanda müxtəlif estetik hisslor təşəkkül tapmışdır. J.J.Russo gəstərir ki, gəzəllik və ona münasibətdən dərək an miiqəddəs idcə və vəzifə hissi ancaq insan qəlbində yaşayır.

Füsunkar təbiət mənzərələri, yaşıl cəmənliklər, güllü, çiçəkli yamaclar, şır-şır axan bulaqlar, aylı gecələr, quşların nəğməsi və s.

insanda estetik hisslər doğurur. Məlumdur ki, təbiətin gəzəllikləri bizdə müxtəlif əhvali-ruhiyyə yaradır. Məsələn, kükrəyib dərək çaylar insanda bir cür gəz yaş kimi duru və sakit axan sular isə baş-qə bir əhvali-ruhiyyə yaradır. Yaxud aylı-uldüzlu aydın gecələr bizdə fərək, şadlıq, nəkinlik, qəvsü-qüzək miiyəzinət, sakitlik, sə-rinlik əmələ gətirir. Məy və iyun aylarında Gəy gəlin təbii mənzərələri kimi vələh etmir?

İnsanın estetik hisslərinin ilk mənbəyi təbiətin gəzəlliyidir. Bundan sonra insana gəzəllik hissini tələqin edən, həmin təbiəti ob-rəzərlə oks etdirən bədii ədəbiyyat, incəsənət əsərləri və musiqi-dir. İnsanın özünün hərəkət və rəftarları da bu və ya digər estetik hiss doğura bilər. Təsədufi deyildir ki, tarix boyu mütofəkkirlər insan gəzəlliyinə böyük qiymət vennişlər. «İnsan diyyənin əşrofi-dir» deyən dahi Nizami, «insanı daima inkişaf edən təbiətin son əsəri» hesab edən Həte, «Yer üzündə ən böyük gəzəllik insan gə-zəlliyidir» deyən Pestalotsi bu fikrə təsadüfən gəlməmişdir. Çünki insanın fiziki və mənəvi gəzəlliyi bir sira estetik hisslor doğurur.

N. Q. Çərnışevski gəstərir ki, biz on gəzəl şeyi təmənnəsiz olaraq sevirik, ondan zəvq əhəq, onu bizə öziz olan bir adam kimi se-virik. Gəzəllikdə nə isə bizim qəlbimizə yaxın, öziz olan bir şey var.

Bizim estetik hisslərimiz həmişə bu və ya digər maddi tələbə-tımızın ədənilməsi ilə bəlavəstə əlaqədar olmur, onlar əclığımızı və ya süsüzlügümüzü

tomin elomoyo, yaxud hoyatimizi muhafizo et-məyə yönəlmir. Hotta bozon gözəl musiqi vo ya bodii osordon ah-nan estetik hiss, insana acılığı, susuzluğu belo miioyyon miiddot unutmura bilir. Dilimizdə işlənən «o qodor gözəldir, adam istoyir ki, yeməyib-ıcmoyib ona tamaşa etsin» ifadosi do bunu aydin surotto gostorir. Mosolon, meyvələri çox canh vo hoddon artıq gözəl tosvir etmiş olan bir rəssamın əsərinə baxdıqda, adamin ondan xo-şu golir, onu seyr edorok, belo gözəllikdən zövq alır, homin mey-volori yemok barodo iso düşünmür. İnsan gözəllikdən bu monada təmənnasız zövq alır.

Bozon insanin estetik hisslori oxlaqi hisslori ilo birləşir. Mosolon, insan bozon Votonin tobii mənzərələrindən do gözəl mənzərələrə rast gələ bilir, ondan hozo alar, lakin bir az kecon kimi homin gözəllik insanin göziində başqalaşır, sanki Voton hosroti hissi-nin tosiri altında öz cazibədarlığını itirir, adam artıq darıxmağa baş-

178 layır, Votonin boz çölləri belo, insanin nəzərində dəyişir, gözəllə-sir. daha cazibodar olur vo insam özünə çökür.

İnsanın estetik hisslorino noinki oxlaqi hisslori, hom do onun dünyagörüşü, yaşadığı ictimai şərait do tosir edir. Bu cohotdon in-sanların nəzərində gözəllik meyarı başqa-başqa olur. Nozoro almaq lazımdır ki, gözəllik vo ya çirkinlik haqqında insanların tosovvir-lori noinki ayn-ayn tarixi dövrlərdə, hom do eyni bir dövrdə yaşa-an muxtolif sosial qrupların nümayəndələrində do başqa-başqa olur.

Z e h n i h i s s l o r insanin idrak foaliyyoti ilo olaqodar olan, onu otraf alomi daha dorindon vo otrafli dork etməyə yönəldən mü-mkkob hisslordir. Homin hisslor tolim prosesindo, elmi axtaşlar, lleco do incosonotin muxtolif növləri üzrə yaradıcı foaliyyot zama-ni meydana çıxır. Zehni hisslor insanin zehni, idrak foaliyyoti prosesindo yaranir vo onun vasitosilo törədilir. İnsanın təbiətin sirləri-иқ) vaqif olmaq cəhdi, bilik əldəetmə meyli miixtolif hisslor doğu-ли, homin hisslor bu vo ya digor nozori vo ya əməli mosolonin holli ilo olaqodar olur.

Hor hansi bir mosoloni holl etmok üçün insan düşündükdə, onda bir sira zehni hisslor omolo golir. Ogor məsolə mirokkobdirso, aydin deyilso, çətin holl edilirso, insan öz hoyatında tamamilə yeni bir obyektlo rastlaşırso, onda homin cismi otrafli dork etməyo tohrik edon toocciib hissi özünü gostorir. Mürəkkəb fikri mosolo holl cdildikdon sonra insan homin dəqiqə vəzifəsini bitmiş hesab etmir, alınmış cavabın, həllin gedişinin doğru olub-olmaması üzərində düşünməyə başlayır, bu zaman insanda şübhə hissi əmələ golir. Bu şübhəni aradan qaldınnaq üçün adam öz noticolorini yenidən yox-layır. Əgər mosolonin düziğin həll edilməsinə inanırso, bu zaman şübhə hissi öz yerini inam hissino verir. Beləliklə də şübhə, toocciib, inam, fəhm, yenilik, heyrat hisslori zehni

hisslor hesab olunur. Çünki homin hisslor insanin zehni foaliyyoti zamam omolo gol-moklo onu daha geniş miqyasda axtarışlar aparmağa, obyektiv alo-ıının qanunauyğunluqlarını kəşf etməyo, cisim vo hadisolor arasinda az nozoro çarpan əlaqələri aşkar etməyo tohrik edir.

Platon vo Aristotelin fikrinco, hor cür fəlsəfənin başlanğıcı to-occübdür. Onlann bu sözündə böyük mona var vo buradan homin hissini no dərəcədə böyük idrak əhəmiyyotinə malik olduğu aydin-laşır. Çünki insan toocciibləndikdo onu heyratə gətiron, çox ciddi axtarışa, idrak foaliyyetinə təhrik edon, həqiqəti müoyyənləşdir-royə sövq edən mühüm zehni hiss şübhə hissidir.

Görkomli sonotkarımız Hüseyn Cavid şübhə hissini mahiyyə-tini poetik şokilde cox dəqiq ifado etmişdir:

**Şübhədir hər həqiqətin anası, Şübhədir
ohli-hikmətin babası, Şübhə artarsa,
hom yəqiq artar, Mərtfət nurlu
şübhədən parlar.**

İ. P. Pavlov haqq olaraq göstərirdi ki, elmi fikirlərin məhsuldar oıması üçürı insan gorok daima məsələloro şübhə ilə yanaşsın və özünü yoxlasın. Belo olduqda real varlıq aaha donndən dork cdil-mış olar. Bununla da msarın xarici alomi yaradıcı surotto dəyişmə-sinə imkan yaranir. Yoni insanin idrakı getdikco dərinləşir, cisim vo hadisolorin mahiyyotini, onlar arasındakı qanunauyğun olaqo və miinasibotlori daha otrafli əks ctdirmiş olur.

V İ F Ə S İ L

ŞƏXSİYYƏT QARŞILIQLI SOSIAL TƏSİRİN OBYEKTİ KİMİ

1. Foaliyyotın sosial (normativ) tənziimi: sosial mövqe, gözəlmələr və nozarot

Şəxsiyyotın sosial qrupda ycrini tohlil etmok üçün psixologiyada m ö v q e vəya s t a t u s (latınca status - vəziyyət demokdir) anlayışından istifado olunur.

Hor hansi bir qrupu psixoloji cohotdon tohlil cdondo qrup üzvlərinin mövqeyinin eyni olmaması fakti dorhal diqqoti colb edir.

Sosial qrupda onun üzvlərinin mövqeyini sociyyolondinnok iiciin iki şkaladan - maaş codvoli vo hörmot şkalasından istifado etmok olar. Golin,

ovvolco hor hansi bir zavodun, fabrikin vo **ya** məktəbin **maaş** cədvəli ilə tanış olaq. Mosolon, məktəbin **maaş** cədvəlində, ovvolco, direktorun, sonra onun müavinlərinin, **daha** sonra metodist müəllimlərin, baş müəllimlərin, müəllimlərin vo **s**.

180 emək haqqı yazılır. Görəsən, məktəb rəhbərlərinin, müəllimlərin və başqa işçilərin cədvəli kollektivdə nüfuzu onların maaş cədvəlindəki yeri (sırası) ilə avtomatik surətdə müəyyən olundu mu? **ogor** biz həmin cədvəli kollektivdə psixoloji tədqiqat aparıb onu həqiqət şkalasına görə səciyyələndirsək, məlum olacaqdır ki, qrupda adamların mövqeyi müxtəlif obyektiv və subyektiv amillərlə şərtlənir.

Əmək haqqı insanın sosial mövqeyini səciyyələndirən onun ümumi zəhəri əlamətidir. Lakin, bununla belə, onun özünəməxsus sosial-psixoloji ohomiyəti vardır. Əmək haqqı insanın peşə-ixtisas (təhsil) səviyyəsi ilə müəyyən olunur və tutduğu vəzifə ilə bilavasitə bağlıdır. Bu baxımdan mövqə anlayışı, birinci növbədə, şəxsiyyətin hüquq və vəzifələri əsasında təhlil edilə bilər. Sosial-psixoloji tədqiqatlar göstərir ki, şəxsiyyətin səlahiyyəti bilavasitə onun hüquqları ilə müəyyən olunur. Lakin səlahiyyət həmişə şəxsiyyətin qrupda hörmət və nüfuzunu öz-özünə müəyyən etmir. Burada psixoloji baxımdan on əsasən çətinlik ondan ibarətdir ki, çox zaman şəxsiyyət özünün hüquq konsepsiyasını həddindən artıq şişirtməyi halda öz üzərinə düşən vəzifələri düzgün qiymətləndirə bilmir. İlk baxışdan no qədər qərībā görünə bilər, şəxsiyyətin qrup üzvlərinə psixoloji təsir dərəcəsi onun hüquqlarından daha çox öz vəzifələri ilə təyin olunur.

Eyni bir qrupda eyni hüquqlu müxtəlif şəxsiyyətlərin qrup üzvlərinə təsir dərəcəsinin müxtəlif olması kəmiyyət deyildir? Sosial psixologiyada bu cəhət şəxsiyyətin hörmət və nüfuzu anlayışı ilə ifadə edilir. Əgər səlahiyyət şəxsiyyətin mövqeyini rəsmi səviyyədə xarakterizə edərsə, hörmət və nüfuz onun şəxsi qarşılıq-əlaqə miqyası sistemindəki vəziyyətini əks etdirir. Hörmət və nüfuz psixoloji cəhətdən şəxsiyyətin xidmətlərinin ətrafda adamlar tərəfindən təsdiq olunması, bəyənilməsi və qəbul edilməsi deməkdir. Hörmət və nüfuz insanın şəxsi qarşılıq-əlaqə miqyası sistemindəki vəziyyətini xarakterizə etmək üçün həmişə ohomiyətə malikdir. Bununla yanaşı olaraq onlar şəxsiyyətin öz səlahiyyətini müvəffəqiyyətlə həyata keçirməsinin əhəmiyyətli psixoloji şərtləri kimi meydana çıxır. itfi

Şəxsiyyətin hörmət və nüfuzu onun əmək təhəvülləri ilə yanaşı həm də şəxsi keyfiyyətləri, qrup üzvləri ilə əlaqələrinin xarakteri və s. ilə müəyyən

olunur. Hörmət və nüfuzun formalaşma-sında cins-yaş amilləri (qoca, qadın və s.) də müəyyən rol oynayır.

181

Hər bir adam bir nəqliyyat qrupu kimi fəaliyyət göstərir. Mosolon, ailə üzvləri üçün bir qrupdur, sinif kollektivi ikinci, si-nəqliyyat dostları üçün, məktəbdəki yoldaşları üçün, iş yerindəki yoldaşları üçün qrupdur və s. İnsan 9-10, hətta daha çox sosial qrupu özünə ola bilər.

Şəxsiyyət dairəsi genişləndikcə, insanın əlaqələri şəbəkəsi də genişləndirilir. Lakin bir cəhətdən: insanın bəzi qruplarda mövqeyi adətən eyni olur. Hətta bir qrupda qeydsiz-şəxsiyyətli-derəcə çevrilmiş hor hansi bir adam bəzən başqa bir qrupda onun adı üzvlərindən biri kimi iştirak edə bilər və s. İnkişaf səviyyəsinə, fəaliyyət və şəxsiyyətin məzmununa görə bir-birindən fərqlənən qruplarda: şəxsiyyətin statusunun müxtəlif olması tamamilə qanunauyğun haldır. Lakin bununla belə ümumi cəhətdən hər bir qrupda qeyd etmək lazımdır ki, şəxsiyyətin bir qrupdakı mövqeyi onun digər qrupdakı mövqeyinin formalaşmasına bu və ya digər dərəcədə təsir göstərir. Mosolon, işlədiyi kollektivdə adamın mövqeyinin yüksək olması onun ailədəki mövqeyinə həmişə təsir göstərir. Adama öz ailəsində - həyat yoldaşı, uşaqları və b. böyük hörmətlə yanaşdıqda, bu, onların ona əlaqəsinə həmişə təsir göstərir və s.

Bəs, sosial qrupda insanların bir-biri ilə qarşılıqlı əlaqə və əlaqələri no ilə şərtlənir? Bu prosesdə qrup üzvlərinin mövqeyi nə kimi ohomiyətə malikdir? insanların sosial qrupda qarşılıqlı əlaqələri öz-özünə onları mövqeyi ilə şərtlənə bilərmi?

Birgə fəaliyyət və şəxsiyyət prosesində insanların bir-biri ilə qarşılıqlı əlaqə və əlaqələri sosial normalar vasitəsilə tənzim olunur. insanlar sosial qrupdakı mövqelərindən asılı olma-yaradıcı sosial normalara əsaslanır.

Sosial normalar dedikdə tarixən gəlmiş və müəyyən olunmuş davranış və fəaliyyət qaydaları nəzərdə tutulur. Norma latın sözü olub qayda, qanun deməkdir. Siyasi, əmək, hüquq, modə, etik (axلاق) və s. normalar buna misal ola bilər.

İnsanlar sosial normalanla əlaqəli qrup vasitəsilə münasibətlər qururlar. Hər bir qrupda mövcud olan normalar da sosial normalardır. Qrup normalanla şəxsiyyətin sosial normalanla özünəməxsus şəkildə əks etdirir.

Sosial normalaların funksional müxtəlifliyi. Psixoloji baxımdan onların ikisi xüsusi həmişədir.

Sosial normalar, yuxarıda qeyd ediləni kimi, birinci növbədə,

182 insanların münasibətlərini tənzim edir. Hər bir qrupda böyük kiçik, qadınla kişi, müəllimlə şagird, direktorla işçisi və başqaları arasında

miinasibotlor sosial normalar vasitosilo tonzim olunur. Sosial normalann tənizmetmə funksiyasi dedikdo bu cohoti nozoro nhrılar. Onlann osas funksiyalarından biri iso qiymotlondirmo lunksiyasıdır, yoni insanlar sosial normalar vasitosilo noinki başqa idamların, hom do özlərinin davranış vo rəftarını qiymotlondirir, muxtolif yollarla özlərinin qarşılıqlı münasibətlərini tonzim edirlor. Bu yollara sosial nozarot sistemi deyirlor.

Adamlar sosial normalara ya muxtolif soviyyolordo omol cdir, ya da onu bu vo ya digor dorocodo pozurlar. Şokil 28-do bu cohot öz oksini tapmışdır.

Əgər hor hansı bir adam sosial normalara artıqlaması ilo omol cdirso onun horokotlori muxtolif formalarda roğbotlondirilir. Əgər hor hansı bir adam bu vo ya digor sosial normam pozursa, ətrafda-kı adamlar dorhal ona muxtolif formalarda reaksiya göstərilər: to-occiiblonir, hiddotlonir, ctiraz cdir, bu moqsodlo muxtolif sanksiya-lardan, cozalandirma todbirlorindon istifado edirlor.

Sosial nozarot sistemi iki soviyyodo - rosmi (formal) vo qeyri-rosmi (qcyri-formal) vasitolorlo hoyata keçirilir. Miiossisonin mii-dirıyyoti, həmkarlar toşkilatları, nozarot qruplan vo s.-nin miihiim funksiyalarından biri rosmi qaydalara miivafiq olaraq hoyata keci-rilon sosial nozarotdon ibarotdır. O, mahıyyot etibarilo hor bir işçi-nin foaliyyotinin mohz ictimai monasimn aydınlaşdırılmasından, comıyyotin monafcyi baximmdan qiymotləndirilməsindən başlayır vo muxtolif formalarda totbıq olunur.

Əmok vo ya tohsil miiossisosindo sosial nozarot, hor şcydən ovvol, torbiyocdici ohomiyyoto malikdir. Miiossisonin miidirıyyoti vo s. həmişə bu cohoto diqqot yctirir vo muxtolif yollarla şəxsiyyə-tin hiiquqi düşüncəsinə, oxlaqi şüuruna vo s. tosir gostorir. Homin proses somoroli olduqda, əwolcə şəxsiyyotin hiiquq qaydalan

Cozalandirma Rogbotlondirmo

Şokil 28. Sosial nomıalar; cozalandirma vo roğbotlondirmo. N - norma, C - cozalandirma, R - roğbotlondirmo.

183 (ətək qanunçuluğu) əsasında tənzim olunan fəallığı todricən monovi meyarlarla tənzim edilməyə başlayır.

Qcyri-rəsmi səviyyədə həyata keçirilən sosial nozarot sisteminin ohomiyyoti böyükdür. Qrupun ictimai rəyi, iş yoldaşlarının qonşulann mülahizəsi vo s. sosial nozarotin tosirli vasitoloridir.

Hor bir sosial situasiyada adamlann davranış və rəftannırj iimumi xarakteri sosial normalarla miioyyon olunur. insanlar bi normalan, neco deyərlər, ana südü ilo monimsoyirlor. Ailodo v* maktobdo ictimai təcrübənin öyrənilməsinin

miihiim yollann dar biri sosial normalann monimsonilmosi ilo bağlıdır. Adamlar, bir to rofdon, miioyyon bir sosial situasiyada sosial normalara miivafic surotdo horokot etmoyo çahşır. Mosolon, tolobo trolleybusda hoi hansı bir qoca qan vo ya əlil görəndə dərhal ayağa durur, ycrini ona\ verir. Digor torofdon, onlar hor hansı başqa adamın da homin situasiyada belo horokot edəcəyini gözloyirlər. Mosolon, trolleybusda qabaq corgolordon birindo gone bir oğlan otunmuşdur. Trolleybusa qoca bir qadın daxil olur. Bu zaman hamı gözləyir ki, gone oğlan dumb yerini ona vcrocok. Psixologiyada buna s o s i a l g ö z - l o m o l ə r deyilir. Hor bir adam adəton başqa adamlann ondan no gözlədiyini bilir, bu cohoti öz davranış vo rəftann da, istər-istə-moz, nozoro alır.

Eyni bir sosial situasiyada muxtolif adamlar iştirak edirlor. Go-rəsən, biz homin adamlann hamisimn eyni bir sosial situasiyada eyni torzdo horokot edocoyini gözləyirikmi? Fikrimizi yuxandaki misal osasında aydmışdıraq. Tutaq ki, trolleybusu gone bir oğlan sü-rür. Başqa bir qoca qadın növbəti dayanacaqda trolleybusa mindi. Trolleybusda otunnaq üçün boş yer yoxdur. Biitiin ycrılordo qoca qadınlar oyloşmışlər. Tokrar edirik: tokco cavan adam trolleybus sürondir. Görəsən bu şəraitdo başqa adamlar ondan öz yerini qoca qadına vermosini gözləyirlərmi? Cavab aydındır: olbotto, yox. Bos, onda no üçün yuxandaki misalda hamı trolleybusda oturmuş gone oğlandan dumb ycrini qoca qadına vermosini gözləyirdilər? Mosolonin mahıyyoti sadodir: eyni bir sosial situasiyada adamlar miixtolif rollar ifa edirlor. Tanış olduğumuz situasiyalarda gone oğlanlar-dan birincisi sornışın, ikincisi iso trolleybus sürücüsü rolunda çıxış cdir. Adamlar bundan asılı olaraq onlara eyni sosial situasiyada eyni meyarlarla yanaşmırlar: hor hansı bir adamın hansı rol (bizim mi-sahmızda sərnişin vo sürücü) ifado ctmosini nozoro ahr vo onun miivafiq sosial situasiyada rolun tələblərinə uyğun olaraq horokot

184 ■əcoyini gözləyirlər. Bu o demokdir ki, insanlarm qarşılıqlı tosi ri jKt'scsindo sosial gözləməlor rol gözləməlori kimi özünü gostorir. lorn in mosoloni izah ctmok üçün biz rol davranışının qanunaıy-fuuluqlan ilo tanış olmalıyıq.

2. Rol davranışının qanunaıyğunluqları

V. Şekspirin «Bu sizin neco do xoşunuza gələcəkdir» dramın-da «bütün dünya» «tcatra» bonzodilir. Onun sözləri ilo desok, «bu lcatrda kişilərin vo qadınların hamısı aktyordun», «onlardan hor biri miixtolif rollar oynayırlar».

Doğrudan da adamlar hoyatda muxtolif rollar ifado edirlor: eyni bir adam maktobdo miiollim, cvdo ana, poliklinikada xosto, av-lobusda semişin rolunda vo s. çıxış edirlor.

Rollann diapazonu vo miqdan insanin daxil olduđu münasibət •ahelərinin - sosial qruplann vo foaliyyot növlərinin diapazonu vo miqdan ilo miioyyon olunur. Əgər bir adam 5 qrupun, digəri 7 qrupun üzvüdürsə, onlardan birincisi miivafiq miinasibotlor sahəsində 5 rolda, ikincisi isə 7 rolda çıxış edir. Bəs, bu rollann mahiyyəti nə-dən ibarətdir? Comiyyotda insanin rol davranışı no ilo miioyyon olunur? insamn rol davranışının osas qanunauyğunluqlarını no ilo izah etmək olar?

Xarici ölkələrdə rol nozoriyyosi tərəfdarları (C. Mid, C. Moreno və b.) Şekspirin bu sözlərini dönə-dönə iqtibas gətirirlər. Onlar bu zaman teatr aktyorları ilə comiyyot iizvləri arasında mxtəlif ox-şar cəhətlərə diqqət cəlb edirlər: aktyorlar miioyyon rol ifadə edir, comiyyot iizvləri miioyyon mövqə tuturlar; aktyorlar pyesin mötni-nə osaslanırlar, comiyyot iizvləri miivafiq normalan gözləməlidir-lər; bir aktyor başqa aktyorun oyununa reaksiya göstərməlidir, comiyyot iizvləri isə bir-birlərinə reaksiyalanı qarşılıqlı surətdə nozoro almədir...

İlk baxışda bu bənzətmələr bəlkə də töbi görünmür, bununla bəlo onlar Şekspirin sözlərinin monasımı dəqiq ifadə edirlər. Xarici ölkələrdə rol nozoriyyosi tərəfdarları bu baxımdan çoxlu faktlar toplamışlar, lakin onlar öz-özlüyündə maraqlı olan bu faktları comiyyot haqqında yanlış təsəvvürlər arasında izah edirlər. Həmin psixologiya **iicini** sosiyyəvi olan ümumi metodoloji həvə onun rol nozoriyyosində də aydın nozoro cərpər. insamn rol davranışına və- 185 rillən tələblər mahiyyət cətilə obyektiv sosial-tarixi şəraitlə **m** əyyən olunur. Bəzi rol nozoriyyosi nümayəndələri möhz bu cəhəti inkar edir.

Mosolon, rol nozoriyyosinin osas nümayəndələrindən biri olan C. Morenonun fikrinə, sosial təşkilat insanların davranışını möh-dudlaşdırən və ona istiqamət verən rollar şəbəkəsindən ibarətdir. Terminlərə diqqət yetirək: Moreno comiyyot termini ovozina «soşial təşkilat» terminindən istifadə edir. Burjua sosioloqları çox vaxt bu məqsədlə «sosial institut» terminindən istifadə edirlər. iki cəhətə də qeyd edək. Rol nozoriyyosinə gərək: a) sosial təşkilat rollar şəbəkəsindən ibarətdir; b) insanların davranışı miivafiq rollarla miioyyon olunur. Rollar insanların davranışını bir tərəfdən məhdud-laşdırır, digər tərəfdən, ona istiqamət verir. Bəs, bu zaman insanların bir-birinə qarşılıqlı təsiri nə ilə şərtlənir? Rollar nozoriyyosinin bəni C. Mid sual bəlo cavab verir: qarşılıqlı təsirin təşkilatı ağıl-dən asılıdır. Əgər ağıl rolları qəbul etmək və təxəyyüldə foaliyyətin alternativ variantları oynamaq qabiliyyətinə malik olmasaydı, fərdlər öz foaliyyətini uzlaşdırma bilməzdilər. Məlumdur ki, insanların qarşılıqlı miinasibotlarında osas, müəyyənədicilər cəhət ictimai-iqti-sadi miinasibotlardır. insanlar arasında bitən digər miinasibotlar möhz onların arasında formalaşır.

ictimai həyatda istehsal prosesində insanlar arasında obyektiv surətdə yaranan real rabitə və miinasibotlar onların subyektiv mii-nasibotlarında oks olunur.

Möhz buna görə də şəxsiyyətin sosial qarşılıqlı təsiri təkcə onun rolları fənal olamətlərə gərək təsvir etmək məhdudlaşdır-məq olmaz. Şəxsiyyətin rol davranışını, hər hansı bir konkret situasiyada onun oməllərini yalnız ictimai miinasibotlar sisteminin təhlili arasında başa düşmək olar.

K. Marks göstərirdi ki, insanlar özlərinin ümumdünya tarixi dramının həm aktyorları, həm də müəllifləridirlər. Rol şəxsiyyətin bütövlükdə comiyyot, özünəməxsus ictimai təşkilat və ya konkret qrup tərəfindən miioyyon olunmuş hiiq və vəzifələrini oks etdi-rir.

Rolun hiiq və vəzifələri psixoloji baxımdan onun həm də başlıca cəhətini təşkil edir. İstər insanin özünün öz roluna, istərsə də başqa adamların onun roluna miinasiboti möhz bununla bağlıdır. Məsələyə bu nöqtəyi-nəzərdən yanaşdıqda rol davranışında aşağı-

186 dəkələri ayırmaq olar: a) rol gözləmələri və b) rol konsepsiyası (mövqeyi).

Rol gözləmələri sosial gözləmələrin xüsusi halıdır. Özünün bu Hüsusiyyətinə görə rol gözləmələri nisbətən konkret xarakter daşı-yır və miioyyon bir rol davranışının nonnalı ifadə edir.

Rol gözləmələri ikitərəfli prosesdir: hər hansı bir adam, bir tərəfdən, başqa adamlardan onların öz rollarına uyğun davranış tərzini gözləyir; miivafiq situasiyada qadının özünü, tutaq ki, anə kimi, ki-Jinin ata kimi aparacağını gözləyir. Əgər anə və ya ata özlərini ət-rafdakı adamların gözlədiyini kimi aparmırsa, onların arasında müx-ləlif formalarda konfliktlər yaranır. Atalar bu monada da «uman yerdən küsərlən» demişlər. Bəlo konfliktlərə r o l l a r a s ı konfliktlər deyirlər. Digər tərəfdən, hər bir adam başqa adamların hndan (daha doğrusu, onun rolundan) nə gözlədiyini bilir və özünü miivafiq rol gözləmələrinə uyğun olaraq aparır. Bu nöqtəyi-nəzər-dən rol gözləmələri sosial qrupda qarşılıqlı təsir və miinasibotlar sistemini özünəməxsus şəkildə tənzim edir.

Rol konsepsiyası rol gözləmələri ilə bəlavəsət əlaqədardır: rol konsepsiyası rol gözləmələrinin mənimlənməsi arasında əmələ gəlir. Ləcin rol gözləməsi anlayışına nisbətən rol konsepsiyası an-layışı daha geniş anlayışdır. Rol konsepsiyası rol gözləmələrindən başqa şəxsiyyətin öz roluna və özünün sosial qrupdakı yeri mii-nasibətini ifadə edir. Bu cəhət öz oksini rolun ifasında tapır.

Rolun ifası miioyyon bilik, bacarıq və vərdişlər tələb edir. İn-ların nöinki intellektual soviyyəsinə, emosional mədəniyyətin-dən, iradi keyfiyyətlərindən və s.-dən, həm də anatomik xüsusi-Horindən asılı olaraq hər bir rolun ifasında fərdi cəhətlər omələ gəlir. Lakin bitən hallarda rol davranış

insanın öz rolunu necə ba-fə düşməsi, öz roluna və sosial qrupdakı yerinə münasibəti ilə bağlıdır. Bu cəhəti nəzərə almadan rol davranışını psixoloji cəhətdən diqqətin təhlili cəmiyyətə olmur.

3. Sosial yönümlər

Yönümlilik müasir psixologiyada geniş istifadə olunan əsas anlayışlardan biridir: o, rus dilində «ustanovka» ingilis dilində isə attitude kimi ifadə olunur.

Yönümlilik nədir? Gəlin əvvəlcə bir eksperimentlə tanış olaq. Tutaq ki, hər birində 25 nəfər (12 kişi, 13 qadın) olan iki qrupla

187 eksperiment aparırıq. Bunun üçün eyni bir adamın, məsələn, A.-fotokəlini çoxaldırıq, qrupdakı kişi və qadınların hər birinə on bir ədəd veririk.

Birinci qrupda eksperimentator tapşırığı aşağıdakı kimi verir: - sizə məşhurların bir cərrah şəklində verilib. O, dünən beş gün anasını ölümdən qurtarıb. Onun portretini təsvir edin.

İkinci qrupda isə eksperimentator təlimatı dəyişir. O, tapşırığı aşağıdakı kimi aydınlaşdırır: - sizə müxtəlif cinayətlər törətmiş amansız bir canının şəklində verilib. O, dünən beş uşağın anasını vəhşicəsinə həlak etmişdir. Onun portretini təsvir edin.

Birinci qrupda adamlar A.-ni cərrah kimi, ikinci qrupda isə ni kimi qavrayırlar. Buna müvafiq olaraq onlar A.-nin fotokəli də eyni cür oxşanmış zəhəri görkəminə, baxışlarına və s. n. təriflər verirlər. Məsələn, birinci qrupda kişi və qadınlar qeyd edirlər ki, A.-nin gözlərindən şəkərlər tökülür. İkinci qrupda isə kişi qadınlar göstərirlər ki, A.-nin gözlərindən cin yağır.

Diqqət edin: eyni bir fotokəli iki qrupda müxtəlif cür qavrayırlar. Bunu nə ilə izah etmək olar? Bu suala cavab vermək **icci**n eksperimentin quruluşuna diqqət yetirmək lazımdır. Eksperiment hər iki qrupda təxminən eyni plan əsasında aparılmışdır, lakin qrupları müqayisəli şəkildə nəzərdən keçirəndə, onların arasında bir müəyyən fərq gəldi: birinci və ikinci qrupda eksperimentlər müxtəlif təlimat əsasında aparılmışdır. Eksperimentin nəticəsi **də** bilavasitə bu cəhətlə bağlı olmuşdur. Son demo, eksperimentator təlimat vasitəsilə birinci qrupdakı adamları A.-ni məşhurların cərrah, ikinci qrupda isə amansız can kimi qavramağa yönəlmişdir, yəni yönümlilik yaratmışdır: onlar A.-ni müəyyən şəkildə qavrayırlar.

Tanış olduğumuz eksperimentdə yönümliliyin əsas xüsusiyyəti öz əksini tapmışdır: insanda öz həyat təcrübəsi (və ya eksperiment) prosesində cəmiyyət və hadisələrə yanaşma tərzini və ya meyli əmələ gətirir. O, cəmiyyət cəmiyyəti və hadisələri də müəyyən şəkildə qavrayır, onlara bu baxımda reaksiya göstərməyə, öz fəaliyyətini bu baxımda qurmağa başlayır.

Elmdə yönümlilik anlayışı ilk dəfə 1862-ci ildə Herbert Spenser tərəfindən işlənmişdir. XIX əsrin sonları - XX əsrin əvvəllərində müxtəlif psixoloji prosesləri və s. təsvir etmək üçün müxtəlif psixoloqlar (L. Lanke, Q. Müller, T. Şuman, N. Ax, Y. Tomas, F. Zna-netsi və b.) cəmiyyət anlayışından müxtəlif mənələrdə istifadə etmişlər. Yönümlilik haqqında ümumi nəzəriyyəni isə XX əsrdə 20-ci illərin

188

Bütün - 30-cu illərin əvvəllərində görkəmli gənc psixoloq A. B. D. N. Uznadze yaratmışdır.

Qərb psixologiyası psixoloji hadisələri «vəsitişsizlik postulatına» əsaslanaraq latın sözü olub, şübhəsiz qəbul edilən müddəə demək (B) əsasında izah edirdi. Bihəviorizmin yuxarıda təsvir etdiyimiz Usturun (S - R) təkrarlayın. Bu cəmiyyətə gəldi, stimulla (S) reaksiya (K) bir-birilə bilavasitə əlaqədardır, yəni fərdin reaksiya verən - Bətiş etibarlı gəldi. ancaq ona təsir göstərən stimulla müəyyən olu-

D. N. Uznadze özünün ilk nəzəri-metodoloji əsərlərində (1923 925) psixologiya elmində hökm sürən mexaniki fikirləri tənqid, onları empirik psixologiyadan. biheviorizmdən və s. fərqli qə yeni konkret psixologiya yaratmaq vəzifəsini yerinə yetirirdi. un **icci**n psixika və davranışın hər hansı bir təzahürünün əsası-şəkli edən başlıca xüsusiyyət əməlini tapmaq zəruri idi. D. İ. Uznadze 20-ci illərin sonunda bu məqsədlə yönümlilik anlayışından istifadə etməyə başladı, on başlıcası isə cəmiyyət fenomeni tədqiq etmək üçün xüsusi Ustun kəşf etdi. O, əvvəlcə, məsələn, psixologiyada Şərpəntə illüziyası» adı ilə məlum olan illüziyadan istifadə etdi. Cəmiyyət illüziyasının mahiyyəti aşağıdakıdan ibarətdir: müxtəlif cəmiyyətlər, lakin müxtəlif ölçülü iki cəmiyyətdən kiçik olanı ağır görünür. D. N. Uznadze bu model əsasında yönümliliyi təsbit etmək üçün məqsətlə istifadə etdi: eksperimentator təcrübədə iştirak edən adamlara tutaq ki, A.-ya, S.-yə və ya N.-yə iki müxtəlif böyüklükdə olan fərd verir, onların müqayisə edib hansının böyük olduğunu müəyyən etməyi xahiş edir. Təcrübə 5 dəfə eynilə təkrar olunur. Bundan sonra eksperimentator A.-yə və yaxud N.-yə eyni böyüklükdə olan iki fərd verir və onların müqayisə etməyi xahiş edir. Məlum olur ki, təcrübədə iştirak edənlərin. demək olar. hamısı eyni böyüklükdə olan şərtlər müxtəlif böyüklükdə olan şərtlər kimi qavrayırlar. Bu onunla əlaqədardır ki, təcrübənin birinci mərhələsində adamlar fərqləri qeyri-bərabər şərtlər kimi qavrayırlar və onlarda buna müvafiq yönümlilik əmələ gəlir: belə yönümliliyi təsbit olunmuş yönümlilik deyildir. Təcrübənin ikinci mərhələsində təsbit olunan bərabər fərqlər onları əvvəlcə yaranmış yönümlilik baxımında qeyri-bərabər fərqlər kimi qiymətləndirirlər.

Bu üsul yönəlişliyin xüsusiyyətlərini öyrənmək üçün klassik üsul hesab olunur. D. N. Uznadze və onun əməkdaşları sonralar tərtib etdiyi eksperimental model əsasında yönəlişliyi öyrənmək

üçün muxtolif metodikalar işləmiş, muxtolif sahələrdə (gö eşitmə və s.) yönəlişliyin təsirini bütün aydınlığı ilə göstərən d eksperimental faktlar müəyyən etmişlər. Dünya psixoloji ədəbiyatında bu faktlar yüksək qiymətləndirilmiş, məşhur İsveç psixoloqu Jan Piaje onların «Uznadze cTektı» adlandırmışdır.

Yuxarıda qeyd edildiyi kimi, D. N. Uznadze özünün əs- eksperimental tədqiqatlarının nəticələrini ümumiləşdirərək, yəni işlik haqqında orijinal ümum-psixoloji nəzəriyyə yaratdı. Bu nəzəriyyənin nüvəsini belə bir müddə təşkil edir ki, şüurun məzmunu və ya hər hansı bir davranış aktı yönəlişliklə şərtlənir. Yönəlişlik yarandıqdan sonra insanın mental (idrak) və hərəkət fəallığının ümumi istiqamətini və onların reallaşmasının konkret xüsusiyyətlərini müəyyən edir. Bu onun sayəsində mümkün olur ki, yönəlişlik-lik özünəməxsus psixi cəhətdən kimi fəallığı məqsədyönlü surətdə həyata keçirmək üçün zəruri olan daxili və xarici şərtləri özündə birləşdirir.

Beləliklə də D. İ. Uznadze iki tərkibli - stimulyasiya (S - R) - davranış modelini oksino olaraq aşağıdakı üç tərkibli davranış modelini irəli sürdü: stimulyasiya - yönəlişlik (ford) - reaksiya (S - O - R).

Mosolovinin belə qoyuluşunun nəinki nəzəri, həm də metodoloji əhəmiyyəti var idi. Davranışın üç tərkibli təhlili sxemi onun psixologiyada, o cümlədən biobehaviorizm də hökm sürən mexanizmi aradan qaldırmağa imkan verirdi. Həmin sxemə görə fərdin reaksiya-yaş təkcə ona təsir göstərən stimulla deyil, həm də xarici aləmin təsiri ilə formalaşmış yönəlişlik hah ilə şərtlənir. Yönəlişlik insanın bütöv psixi halı kimi mühim davranış, mühim şüurun ola-bilməsinə şərtləndirir.

Yönəlişlik hah necə olursa olsun? Yönəlişlik nəzəriyyəsinə görə fərdin psixi fəallığının ümumi sxemi aşağıdakı kimidir. Gerçəklik insanın bütöv sistem kimi təsir göstərir, o da həmin təsirlərə bu bütöv sistem kimi cavab verir. Fərdin tələbatlarının hamısı eyni vaxtda və eyni şəkildə təmin olunur. Yönəlişlik də elə bu zaman - fərdin müəyyən bir tələbatının müvafiq situasiya ilə üzləşməsi (birləşməsi) zamanında olursa olur. Akademik D. N. Uznadze yönəlişliyi «subyektin bütöv dinamik vəziyyəti», «тнвоуеп активлія hazırıq hah» kimi xarakterizə edərək göstərir-də ki, o, «iki amil: subyektin tələbatı və müvafiq obyektiv situa

Tələbatlar

Yönəlişlik

Davranış

Situasiya

Şəkil 29. Yönəlişliyin əmələ gəlməsi prosesi.

ya ilə şərtlənir». Bu qanunauyğunluğun sxematik surətdə aşağıda-I kimi təsvir etmək olar.

Şəkil 29-da yönəlişlik haqqındakı nəzəriyyənin əsas məzmunu ədələndirilmişdir. Bu o deməkdir ki, yönəlişlik halında situasiya (prəoklik) fərdin tələbatları baxımından oks olunur. Yönəlişlik hər bir fəallığın əsasını təşkil edir. Buna görə də müvafiq şərait-ə fərdin davranışı məqsədyönlü xarakter daşıyır.

Yönəlişliyin müxtəlif növləri vardır. Onlardan biri sosial yönəlişlik adlanır. Gəlin, nəzərdə, «sosial» ifadəsinə diqqət yetirək. Bu-ıda söhbət insanlarda sosial gerçəklik hadisələri ilə münasibət sa-əsində olmaqla gələn yönəlişlik haqqında gedir.

Bu o deməkdir ki, yönəlişliyin yuxarıda nəzərdən keçirdiyimiz əsas xüsusiyyətlərinin hamısı sosial yönəlişlik üçün də səciyyəvi-ir, lakin sonuncu sosial hadisələrlə bağlı olduğu üçün daha müəyyən xarakter daşıyır və özünün müəyyən xüsusiyyətləri ilə yönəlişliyin digər növlərindən fərqlənir.

Bizə artıq məlumdur ki, insan şəxsiyyət kimi müxtəlif sosial münasibətlərə daxil olur: o, ailənin, dostlar qrupunun, müəyyən bir fərdin, qrupun və digər təşkilatların üzvüdür. O, ifadə etdiyi rol-ı vasitəsilə sosial qrupun surətlərini mənimsəyir, voton, mono-ı /onunluq, pul, xoşbəxtlik, yaradıcılıq və s. haqqında təsəvvir və nəzəriyyələri qurur. Bu prosesdə insanın müxtəlif sosial yönəliş-ir olmaqla gəlir və onun fəallığının istiqamətini müəyyən etməyə əşləyir.

Sosial yönəlişliyin mahiyyətini aydınlaşdırmaq üçün psixoloq-ır «Lapyer paradoksuna» müraciət edirlər.

1934-cu ildə amerikalı psixoloq Laper aşağıda təsvir olunan məşhur eksperimenti aparmışdır. Laper bildirdi ki, Amerikada məh mənzərəyə sahibləri çinli qonaqları xoşlamır və onlara öz otellərin yerini cərrahə istəmərlər. Bu neqativ xarakterli sosial yönəlişlik surətdə özünü necə göstərir? Laper homin sualını aydınlaşdırmaq üçün iki çinli tələbə ilə səyahətə çıxdı. Onlar ABŞ-ın müxtəlif ləndə 252 otelə gətdilər. Yalnız bir oteldə qonaqlara yer verməli. 251 oteldə isə onları xidmət standartlarına müvafiq surə normal qəbul etdilər. Laperlə çinli tələbələr arasında fərq qoydular və onlara cəmi şəkildə xidmət göstərdilər.

Səyahətdən iki il sonra Laper 251 otelin hər birinə məktub müraciət etdi. O, məktubda otel sahiblərinə belə bir sualı cəmi verməyi xahiş edirdi: oğur bir də homin iki çinli tələbənin müşayiəti ilə otelə təşrif buyırsa, onları yenə də əvvəlki kimi qonaq vəzifələri qarşılayarlarmı? 251 otelin ancaq 128-dən cavab alındı. Onlardan yalnız birində rəziyyət bildirilirdi. Otel sahiblərindən 52% i rədd cavabı, ləxminən 47%-i isə qeyri-müəyyən cavab verməli.

Məktublara alınmış cavablarda məh mənzərəyə sahiblərinin cəmi ləri xoşlamaması aydın şəkildə özünü göstərirdi. Halbuki soya zamanı onları özlərini başqa cür aparmış, Laperi və çinli tələbələri normal şəkildə qəbul etmişdilər. Laper bu faktları şərh edərkən belə nəticəyə gəldi ki, çinlilərlə münasibət sahəsində məh mənzərəyə sahiblərində yaranmış sosial yönəlişliklə onların rəal davranışları arasında uyğunsuzluq vardır.

Sosial psixologiyada «Laper paradoksu» adlanan bu nəticə müxtəlif müəlliflər tərəfindən müxtəlif istiqamətlərdə təhlil olunmuşdur. Onlardan biri ilə tanış olaq.

Müəyyən edilmişdi ki, sosial yönəlişlik (attitude) i cəmi tərkib quruluşuna malikdir. Bunu sxematik olaraq belə ifadə etmək olar (şəkil 30).

Kognitiv cəhət obyekt haqqında biliklərdən, qiymətcisi hökm və mülahizələrdən ibarətdir. Affektiv cəhət insanın müvafiq obyekt və ya hadisə ilə bağlı hisslər sistemini cəmi cəmi. Sosial y" nəlişliyin davranış tərofisi isə insanın obyektlə rəal (məni və ya müsbət) oməlləri kimi özünü göstərir.

«Laper paradoksundan» biz on yaxşı halda sosial yönəlişliyin iki komponentini müşahidə edirik (şəkil 31).

Bözi psixoloqlar «Laper paradoksu»nu bu baxımdan təhlil

192

Affektiv
Kognitiv
(emotional) Davranış (konativ)

Şəkil 30 . Sosial yönəlişliyin üç tərkibli quruluşu.

Kognitiv

Şəkil 31. «Laper paradoksunun» sxematik təsviri.

edərək belə nəticəyə gəlmişlər ki, müxtəlif situasiyalarda kognitiv və ya affektiv cəhət daha aydın təzahiri edə bilər, bundan asılı olaraq müxtəlif situasiyalarda nəticədə müxtəlif olmalıdır.

Bu mülahizələr nə qədər maraqlı olsa da, onları «Laper para-doksu»nın mahiyyətini izah etmir. Qarşıya sual çıxırdı: sosial yə-nəlişlik hansı şəraitdə rəal davranışda ifadə «olunur, hansı şəraitdə isə ifadə olunmur?

«Laper paradoksu»na biz həyatda müxtəlif formalarda tez-tez rast gəlirik. Çox vaxt adamlarda bu və ya digər fənnada sosial yə-nəlişlik oməli gəlir. Lakin o, homin yönəlişliyi müvafiq surətdə horəkət etmir. Bəs, bunu nə ilə izah etmək olar? Sosial yönəlişlik hansı formada təzahiri cəmi etsin, bu və ya digər dorocodə insan-la bağlıdır. Biz, hətta hor hansı bir adami «pis adam» kimi qavradıqda, çox vaxt onunla «pis adam» kimi rəftar etmirik. Gözümlə gözünə sətəşəndə nodə isə təərəddüd edirik, nədə isə güzəştə gedi-rik, nəyi isə üzünə vurmuruq; əbəz yəmi demirlər ki, «üz üzünə uta-nar», «üz otdəndir», «istəyən bir üz qara, vənəyonin hor iki üz qara», «qarıya gələn qəvməzlar» və s.

Əgər belədirsə, onda insanın rəal davranışı hansı şəraitdə məhz sosial yönəlişliyi müvafiq surətdə qurulur?

«Laper paradoksu» bu suala cavab etmir. Nəzərdən keçirdi-yiməz atalar sözlərində də homin fakt ancaq ümumi şəkildə qeyd olunur. Halbuki insanların sosial davranışını psixoloji cəhətdən diizgiin izah etmək üçün homin sualını aydınlaşdırmaq lazımdır.

Yönəlişliyin prinsipli sxemi artıq bizə məlumdur (bəx: şəkil 29). Sosial yönəlişliyin mahiyyətini onun əsasında ümumi şəkildə aşağıdakı kimi təsvir etmək olar (şəkil 32).

Akademik D. N.Uznadzenin sözləri ilə desək, tələbat və həmin tələbatə müvafiq situasiya yönəlişliyin müəyyən istiqamətdə təzahiri etməsi üçün zəruri şərtədir. Əgər situasiya və tələbatlar insana birlikdə təsir etmirsə, yönəlişlik əmələ gəlmir və gələ də bilməz. Bu cəhət sosial yönəlişlikdə də bittin aydınlığı ilə özünü göstərir.

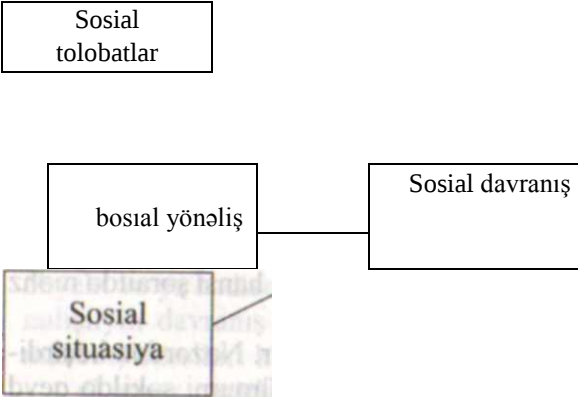
Sosial yönəlişlik də xarici və daxili amillərin, sosial tələbat və müvafiq sosial situasiyanın birgə təsiri zəminində oməli gəlir.

Sosial situasiya müərkəb anlayışdır. Onu təkcə iki və ya daha çox adamın qarşılıqlı olaqəsi kimi başa düşmək olmaz. Adamların ifadə etdikləri rollardan, onların münasibətlərindən, sosial normalar, gözəlmələr və qadağanlardan asılı olaraq sosial situasiya yeni xüsusyyətlər kəsb edir. Psixoloji tədqiqatlar göstərir ki, sosial yönəlişliyin davranışda təzahiri etməsi sosial situasiyanın məhz bu xə-

Affektiv

rakteristikalan ilo bilavasito bağlıdır. Mosolon, miioyyon edilmiş-dir ki, insanin rolu ilo münasibətlərinin bir-birino uyğun golmosi sosial yönəlişliyin davranışda təzahüretməsinə şortləndirən amil-lərdən biri vo bolko do ən başlıcası kimi nozərdon keçirilə bilər. Bu baxımdan M. L. Qomelaurinin eksperimental todiqatlarından biri ilə tanış olaq.

Eksperimentdə 20 prokuror, 20 vəkil iştirak etmişdir. Onlan hüquq pozğunluğuna aid muxtolif hadisələrlə (alverçilik, qatilin gizlədilməsi, avtomat telefonun sındırılması, adamöldürmə, oğur-luq, qoruq yerində ovçuluq və s.) tanış olmuşlar. İstər prokurorlara, istərsə do vəkilləro alverçilik etmiş, qatili gizlətməmiş vo ya avtomat

Şəkil 32. Sosial yönəlişin prinsipial sxemi. 194

telefonu sındırmış hər hansı bir adamın əməllərini 10 ball sistemi Ozro qiymətləndirmək təklif olunmuşdur.

Hər şeydən əvvəl, bir məsələyə diqqət edək. Eksperiment nə üçün prokuror və vəkillər üzərində aparılmışdır? Görəsən, bu, tələffüzün belə alınmışdır? Şübhəsiz ki, yox. Eksperimentin əsas qə-yyəsi möhz həmin faktla bağlıdır. Mosolonin mahiyyəti ondan ibarətdir ki, prokuror və vəkil bir-birino əks olan rollardır: prokuror ləvlət ittihamçısıdır, qanunu müdafiə edir, vəkil isə möhkəmo pro-eesində müttəhimin niimayəndəsidir, onu müdafiə edir. Görəsən, onlar eyni hüquq pozğunluqlarını necə qiymətləndirirlər?

Eksperiment aşağıdakı kimi aparılmışdır: 1 - c i m ə r h ə - l o d o i s t ə r p r o k u r o r, i s t ə r s ə d o v ə k i l l ə r m i i v a f i q h i i q u q p o z ğ u n - l u ğ u h a l ı n a ö z r o l m ö v q e y i n ə o s a s o n q i y m ə t v e r i r l o r. M i i o y y o n c d i l m i ş d i r k i, e y n i b i r h i i q u q p o z ğ u n l u ğ u n u p r o k u r o r v o v o k i l l o r m u x t o l i f ş o k i l d ə q i y m o t l o n d i r i r l o r. P r o k u r o r l a n n v e r d i k l o r i q i y - m o t l o r 7,1 b a l a, v o k i l l o r i n q i y m o t l o r i i s o 4,14 - o b o r a b o r d i r.

2 - c i m ə r h ə l ə d ə p r o k u r o r l a r a m i i v a f i q h i i q u q p o z - ğ u n l u ğ u h a l ı n ı v o k i l k i m i, v o k i l l o r o i s o p r o k u r o r k i m i q i y m o t l o n - d i r m o k t o k l i f o l u n u r. A y d ı n

mosolodir ki, peso rolunu dəyişmək vətindir. Eksperiment prosesində do bu çətinliklər özünü göstərir-di: eksperimentdə iştirak edənlərin hamısı bilavasito prokuror və vəkil vəzifələrində işləyirdilər, Lakin eksperimentin başlıca qayə-si do möhz 2-ci mərhələ ilə bağlı idi. 2-ci mərhələdə prokuror və vəkillərin rolları dəyişilir, eksperiment şəraitində prokuror vəkilo, vəkil isə prokurora çevrilir. Amma nozəro almaq lazımdır ki, eksperiment şəraiti xəyalı xarakter daşıyır: bu zaman adamların rolu dəyişilsə do, onların cinayət pozğunluğu hələ münasibətlərinin mütləq monada dəyişildiyini güman etməmək, şübhəsiz ki, səhv olar-di.

Göründüyü kimi, eksperiment ələ təşkil olunmuşdur ki, möhz onun 2-ci mərhələsində, prokuror və vəkilləro öz rollarını dəyiş-mək təklif edildikdə, rolların münasibətinin bir-birilə uyğunlaş-uyuşma-ması (uyğun gəlib-gəlməməsi) faktı üzə çıxmalı idi.

Eksperiment prosesində bu cəhət bütün aydınlığı ilə özünü göstərdi: prokurorların 7, vəkillərin isə 6 nəfəri müvafiq hüquq pozğunluğu hallarını əks rəl baxımında qiymətləndirməkdən imtina etdi. Onlar bunu aşağıdakı kimi əsaslandırılar: «Мəн özүмү vəkil kimi təsəvvür etmək istəmiyəm, heç vaxt vəkil işləməmişəm, mən hüquq pozğunluğu hallarını vəkil kimi qiymətləndirmə bilməyərəm». «Прокигогип işi vəkilin işindən qat-qat çətin olsa da, mən vəkil olmaq istəməydim, mən cinayəto vəkil gözü ilə baxa bilməyərəm». «Мəн 16 il prokuror olmuşəm, müstərtiq, hakim işləmişəm, vəkil do işləməli olmuşəm... Vəkil işləyəndə do özümü qəlbən prokuror kimi hiss etmişəm. Xüsusilə ilk vaxtlarda mənim üçün çox çətin idi, mən özimdə do canını müdafiə etməyi əməlli-baş-ı öyrənməmişəm. Bu adamdan böyük səy tələb edir».

Bu materialları diqqətlə təhlil etmək üçün bir məsələni qeyd edək: eksperimentdə iştirak edən adamların hamısı müvafiq cinayət pozğunluğu hallarını istər prokuror, istərsə do vəkil rolunda qiymətləndirmək üçün kifayət qədər biliyə malikdirlər. Bəs, onların bir qismi nə üçün rəqlərini dəyişməkdən imtina edir? Mosolo ondan-ıdır ki, hüquq pozğunluğu həl bilik əsasında deyil, hüquq pozğun-luğuna yaranır.İş münasibət (bizim misalımızda: prokuror və vəkil münasibəti) əsasında qiymətləndirilir. Əgər münasibət formalaşsın davamı münasibətə çevrilərsə, hətta xəyalı situasiya belə rolu do-yişmək, yeni rəl qəbul etmək üçün başlıca maneəyə çevrilir: bu zaman bəzi prokurorlar vəkil rolunu. bəzi vəkillər isə prokuror rolu-nu qəbul etməkdən imtina edirlər. Sosial rolların sosial münasibətinin uyğunlaşması (bir-birino uyğun gəlməsi) sosial yönəlişin əməli gəlmə-si üçün əsas sort ləi dən biridir. Eksperimentin nəticələri əslə surətdə göstərir ki, insanın sosial rolu ilə sosial münasibətləri bir-birilə uzlaşdıqda, sosial yönəlişliklər bilavasito davranışda ifadə olunur: o, bu və ya digər istiqamətdə fəaliyyət göstərir. Əgər sosial rolların sosial münasibət bir-birinə uyğunlaşsın, sosial yönəlişlik bu zaman ancaq kognitiv və ya affektiv səviyyədə

ifado olunur (bax: şəkil 31), insan bu və ya digər sosial hadisəni müəyyən baxımda qavrayır, ona uyğun hisslər keçirir, lakin Laperin eksperimentində olduğu kimi, müvafiq sosial yönəlişə əsasən hərəkət etmir.

Beləliklə, biz sosial yönəlişliyin əsas qanunauyğunluqlarından birini aydınlaşdırdıq. Gəlir, indi də, bu baxımdan Laper paradoksu təhlil edək.

Birinci cəhət. Laperin eksperimentlərində mehmanxana sahiblərinin cinillərə münasibətilə onların rolları bir-birinə uyğundur və uyşa da bilməz. Onlar çinli tolobovlara mənli mü-nasibət bəsləyirlər. Lakin, bununla bəla, biznes mehmanxana sa-hibləri üçün daha hōyūk ohomiyəto malikdir. pul qazanmaq onların hōyatmən mənəsini təşkil edir. Əgər oteldə çoxlu yer varsa və biznes mehmanxana sahibi üçün birinci dorocoli ohomiyəto ma-

196

likdirsə, bu zaman aydın məsələdir ki, o, öz münasibətində asılı Olmayaraq çinli tolobovlara yer verə bilər.

İkinci cəhət. Laperin eksperimentləri öz-özəlində Hə qədər maraqlı olsa da, onda doqulq nozoro ahlmayan çoxlu ko-nusəto vardır. oslində isə eksperiment müəyyən mənada diizgiin planlaşdırılmamışdır.

Əgər Laper eksperimenti əşğıdəki kimi planlaşdırsa idi, onun noticosi də başqa cür olardı: tutaq ki. oteldə ancaq iki boş yer vardır. Otelo əyni vaxtda iki amerikalı və iki çinli tolobo gəlir yer almaq istəyir. Mehmanxana sahibi bu zaman necə hərəkət edirdi? Aydın məsələdir ki, o, öziinün sosial yönəlişinə müvafiq olaraq yə-ri amerikalı tolobovlara verər. çinli tolobovları isə rodd edirdi. Bu onunla izah olunur ki, homin situasiyada mehmanxana sahiblərinin rolu onun sosial münasibətləri ilə əslənqlə uyğundur.

Üçüncü cəhət. Laperin eksperimentləri iki mörhölədə təşkil olunmuşdu. Lakin onların noticoləri bir-birinə uyğun gəlir: birinci mörholə **252** mehmanxana sahibindən **251** nofori çinli tolobovlara yer vərdiryi halda, ikinci mörholədə **128** nofordon **•**ncəq **1** nofori suala müəyyən cavab vermişdi. Bunu nə ilə izah etmək olar? Məsələ ondadır ki, eksperimentin birinci mörholəsində çinli tələbələr otelo Laperlə, yəni amerikalı ilə birlikdə gəlmişdi-lər. Görəsən, bu faktın eksperimentin noticosi **iicün** ohomiyəti ol-muşdurmu? Atalar demişkən, iiz-iizdən utanar. Eksperimentin ikinci mörholəsində çinli tələbələr bilavasitə iştirak etmir. Mehmanxana sahibləri suala toklikdə cavab verirlər. Bu situasiyada onların boyiik oksoriyyoti eksperimentin birinci mörholəsindən fərqli olaraq cinli tolobovlara yer verməkdən imtina edirlər.

Beləliklə. biz sosial yönəlişliyin bəzi xüsusiyyətləri ilə tanış olduq. Onları təhlil edərək sosial yönəlişliyin istiqamətinə, məzmununa xüsusi diqqət yetirilməlidir. Sosial yönəlişliyin istiqaməti, onun pozitiv və ya neqativ olması müxtəlif amillərlə şərtlənir. Xə-yir, şəor, ədalət, xoşbəxtlik, gözəllik, azadlıq və s. haqqındakı ictimai idəallər və sorvətlər onların icarəsində xüsusi yer tutur.

Uşaqların ictimai təcrübəyə yiyələndikcə onlarda ictimai idəallar və sərvətlərin qaydında təsəvvirlər formalaşır. Həmin təsəvvirlər onların **1** övə təcrübəsində möhkəmlənir. sorvət məylinin mühiim tərkib hissəsi lə çevrilir: şəoxsiyyət, bir tərəfdən, cəsim və hədisələ-n bu idəallər və sorvətlər baxımından qiymətləndir, digər tərəfdən, öz həyatını onların əsasında qurur, öz həyatının mənəsini hə-

197

mən idəallar və sənətlərin təntənəsində axtar. Sərvət məylləri-nin, əxlaq normalarının inkişaf etməməsi infantilizmin başlıca əla-mətlərindən biridir.

4. İnsanların bir-birini qavraması və anlaması

İnsanların qarşılıqlı münasibətləri onların bir-birini qavraması və anlaması prosesində formalaşır inkişaf edir.

Ünsiyyət insanların bir-birini qavramasından başlayır. Qavrayışın bu növü psixologiyada **s o s i a l p e r s e p s i y a** (latınca **s o s i a l i s** - ictimai, **p e r s c p t i o** - qavrayış deməkdir) adlanır.

Sosial perspsiya termini psixologiyada 40-cı illərin (XX əsr) ortalarından etibarən işlənilməyə başlanmışdır. Əvvəlcə bu təminlə qavrayış prosesinin sosial amillərlə şərtlənməsi faktlarını ifadə edirdilər. Məsələn, Amerika psixoloqu C. Bruner bir tədqiqat zamanı uşaqları kasıb və dövlətli uşaqları olmaq üzrə iki qrupa bölüb onlara dəyəri bir neçə qəpik olan xırda pul göstərdi. O, uşaqlara təklif etdi ki, pulun diametrinin nəcə sm, olduğunu müəyyən etsinlər. Qəribə bir mənzərə alındı: tutaq ki, pulun diametri 3 sm, idi. Lakin, ilk baxışda nə qədər təəccüblü olsa da, uşaqlar pulun dia-metrini bəla qavramadılar. Varlı uşaqları pulun diametrinin, tutaq ki, 2 sm, kasıb (fəhlə) uşaqları isə 5 sm olduğunu təsdiq etdilər. Məsələnin mahiyyəti çox sadə idi: varlı uşaqlarının nəzərində xırda pul həcminə idi, buna görə də homin pul onların gözündə çox kiçik görünürdü, halbuki kasıb uşaqlar üçün göstərilən pul «əməlli-başlı dəyər» malik idi, buna görə də pulun diametri onlara oslində olduğundan çox böyük görünürdü. C. Bruner bəla faktları sosial perspsiya tennini ilə təhlil etməyə başladı. Lakin, tezliklə məlum oldu ki, sosial perspsiya termini öz-özəlində nə qədər maraqlı olsa da, onun bu mənada işlənilməsi məqsəduyğun deyildir.

Əvvəla, psixologiyada bəla faktları ifadə etmək üçün əynca apperpsiya¹ tennini vardır.

Digər tərəfdən, təkcə qavrayış deyil, həm də bütün psixi proseslər (həfizə, təfəkkir və s.) də sosial amillərlə şərtlənir. Əgər bu mənada sosial perspsiya termini təbiiq ediləydi, onda istərisi

'Apperepsiya (latınca ap<ad+perseptio qavrayış demokdir) - qavrayışın insanın keçmiş təcrübəsindən, psixi fəaliyyətinin ümumi məzmunundan və fərdi xüsusiyyətlərindən asılı olmasına deyilir.

198 müddət digər psixi proseslərin də sosial amillərlə şərtlənməsini ifadə etmək üçün xüsusi terminlər yaratmaq zərurəti meydana çıxardı.

XX yüzilliyin 50-ci illərində, elmi-texniki tərəqqinin geniş VII-N.4 kəsb etdiyi bir şəraitdə insan amilinin əhəmiyyəti daha da artır-dı insanın insan tərəfindən qavranılması məsələləri diqqəti daha çox cəlb edirdi. Fiziki cisimlərdən fərqli olaraq insanın qavranılması nəinki elmi, həm də böyük praktik əhəmiyyətə malik olan məsələ kimi meydana çıxırdı. Əvvəlcə insanın qavranılmasını sosial obyektin qavranılması adlandırdılar, lakin sonralar qavrayışın bu növünü sosial persepsiya kimi ifadə etməyə başladılar. 70-ci illərdə terminin ohatdığı məsələlər daha da genişləndi. Hal-hazırda sosial persepsiya termini ilə 3 nisbətən müstəqil prosesi -fəxsiyyətlərə qarşı qavrayış, insanın özünüqavraması və qruplararası qavrayışı nəzərdə tuturlar.

Sovet psixologiyasında sosial persepsiya sahəsində əhatə edilən ilk tədqiqatlar insanın insan tərəfindən qavranılması və qiymətləndirilməsi məsələsinə həsr olunmuşdur. Onların nəticələri A. A. Bərdəyev «İnsanın insan tərəfindən qavranılması» (Leningrad, 1965) adlı monoqrafiyasında ümumiləşdirilmişdir.

Qərbi psixologiyasından fərqli olaraq sovet psixologiyasında sosial persepsiya proseslərinin xüsusiyyətləri müxtəlif sosial qruplarda birgə fəaliyyət şəraitində öyrənilir, başqa sözlə, onlar sosial-prinsipial prinsiplər əsasında təhlil edilir. Bu baxımdan sosial persepsiya prosesləri aşağıdakı istiqamətlərdə tədqiq olunur:

- qrup üzvlərinin bir-birini qavraması;
- qrup üzvlərinin başqa qrup üzvlərini qavraması;
- insanın özünü qavraması;
- insanın öz qrupunu qavraması;
- insanın «başqa» qrupu qavraması;
- qrupun öz üzvlərini qavraması;
- qrupun başqa qrupun üzvlərini qavraması;
- qrupun başqa qrupu (və ya qrupları) qavraması.

Göründüyü kimi, sosial persepsiya prosesləri çoxəhatəlidir, lakin bununla belə qeyd etmək lazımdır ki, onun əsas məsələlərinin biri, bəlkə də ən əsası insanın insan tərəfindən qavranılması-II və anlaşılmasıdır. Bu, hər şeydən əvvəl, onunla bağlıdır ki, sosial persepsiya sayəsində şəxsiyyət edən insan surətləri iinsiyot prosesinin və birgə fəaliyyətin tənzim edilməsində mühüm rol oynayıb-yir. Əgər bir situasiyanı xatırlayaq. Tutaq ki, biz kimdən isə saatın

199 nəfər olduğunu soruşmalıyıq. Yaxınlıqda iki adam vardır. Biz onların hər ikisini yaxşı tanıyırdıq; onlardan biri mədəni adamdır, o biri-si hoddindən artıq kobuddur. Biz, onların ikisinə də eyni şəkildə müraciət edərikmi? Şübhəsiz ki,

yox. Hətta çox vaxt ikinci halda imkan daxilində kobud adamdan söz soruşmaq belə istəmirik. Bu vaxt müxtəlif adamlarla ünsiyyətimizin xarakteri, ilk növbədə, onlar haqqında məlik olduğumuz təəvvürlərlə müəyyən olunur.

Sosial persepsiya sahəsində əhatə edilən müxtəlif tədqiqatlarda şəxsiyyətlərin müəllimi, oğlanların qızları, bəxşunün rəqibini, taksidən sürücüsünün piyadaya və s. qavramasına aid xeyli maraqlı faktlar müəyyən edilmişdir.

Psixoloji tədqiqatlar (A. A. Bərdəyev və başqaları) göstərir ki, insanlar bir-birini qavrayarkən adətən 3 cəhətə: a) fiziki siması; b) ekspressiv (ifadəli) davranışı; v) geyim xüsusiyyətlərini qavrayırlar.

İnsanlar bir-birini qavrayarkən adətən zahiridən görkəmin: «boy», «göz», «saç». «qış», «bədəni» və s. kimi atributlarına diqqət yetirirlər. Bu, qanunauyğun cəhətdir. İnsanın fiziki simasının əhəmiyyəti olduqca çoxdur. Lakin psixoloji tədqiqatlar göstərir ki, insanın insan tərəfindən qavranılması prosesində onların hamısı eyni dərəcədə rol oynamır. Bu baxımdan bəzi elementlərin. xüsusi «saç», «göz», «burun», «dodaqlar» və s. əhəmiyyəti daha böyük-dür. Onlar insanın insan tərəfindən qavranılmasının istinad əhəmiyyəti - əhəmiyyətidir. insanın insan tərəfindən qavranılmasında insan elementlərinin hamısı iştirak etməsinə də, on azı birinin iştirakı zəruridir.

İnsanların bir-birini qavramasında sifət mühüm yer tutur. Bu, hər şeydən əvvəl, onunla bağlıdır ki, insan sifəti əffektiv əhəmiyyətə malikdir. Sifətin on ifadəli əhəmiyyəti ağızla göz sahəsində (arasında) yerləşir. Bu sahəyə m i m i k a z o n a s ı deyilir. İnsanın insan tərəfindən qavranılmasında ekspressiv yükü bu zona-lardaşıdır. Belə ki, gülüşün ifadəsində ağız, müxtəlif emosiyaların ifadəsində isə göz sahəsi daha mühüm rol oynayır. Bu baxımdan sifət nəinki qavranılmaq üçün münasibdir, həm də sifətin ekspressiv-yasidən insanın halotlarını oxşadaraq və homişi iinsiyoti prosesində nəzərə alınır. Hər hansı bir adam başqasının sifətini təsvir edərkən sifətin forması, gözlərin rəngi, bədən böyüklüyü və forması, dodaqlar, ağız, saç və s. haqqında məlumat verəndə, onları həmişə mənalandırır, qışın, gözün və dodaqların təkrarlanmaz əizgilləri əsasında insan psixologiyasının sirlərini axtarır. Kişilərə nisbətən qadınlar bu cəhətdən daha yaxşı nəticə göstərirlər.

Bir tədqiqat zamanı diktənin artikulyasiyasının (onun ki-noplyonkaya çəkilmiş çıxışı səssiz nümayiş etdirilir) və səssiz lillərin qavranılması şəraitində normal və zəif eşidən kişi və qadınların, eləcə də oğlan və qızların sözləri tanıması xüsusiyyətləri öyrənilmişdir. Eksperimental surətdə müəyyən edilmişdir ki, hər iki halda qadınlar (qızlar) şəfahi nitqə kişilərə (oğlanlara) nisbətən daha yaxşı qavrayırlar: canlı artikulyasiyaya görə sözləri daha yaxşı qavrayan qadınların miqdarı kişilərə nisbətən 1,9 - 2,2 dəfə, sos-liz filmlərə görə isə 2,6 - 3,7 dəfə çox olmuşdur.

Artikulyasiyada müxtəlif nitq üzvləri iştirak edir. Onların iştirakında dodaqlar xüsusi rol oynayır. «Fikrin dodaqlara görə oxunması» tennini də mən

bu fakti tosbir edir. Bu zaman görünən arti-kulyasiyadaki informasiyanın qavranılmasında bilavasito mimika zonası, eloco do vokal mimika ilə bağlı olan olavo vasitələr, mosolon, ekstralinqvistik vasitələr (pauza, gülüş, ağlama, nitqin tempi və I.) fəal rol oynamağa başlayır. Bu aydm şəkildə göstərir ki, qadınların mimika zonasını daha çox ayırd etməsi sosial persepsiyada meydana çıxan cinsi fərqlər icarısında miihiim yer tutur.

Miiyyon edilmişdir ki. insanın tam surəti todricon omolo gəlir, onun yaranması qavrayış obyektinin oks olduğu məkən-za-ınan şəraiti ilə əlaqədardır. Mosolon, normal adamlar yaxşı görmə şəraitində onlardan 2 km aralıqda olan adamı otırafdakılardan ayıra bilirlər. 1 km masafodon onlar insanın iimumi konturlarını görürlər. 700 m. masafodon isə başqa adamın ol və qol horokotlo-Nni qavrayırlar. Onlar 400 m. masafodon adamın baş geyimini, 300 m. masafodon başını və çiyinlərini, sifot dairəsini, geyiminin rən-gini, 200 m. masafodon sifotini, ollorini, 60 m. masafodon gözlori-iii. burnunu və bannaqlarını, 20 m. masafodon isə biiitin xiiisusiiyyotlorini oks etdirirlər.

Görmə şəraitindən asılı olaraq insanın insan tərəfindən qavranılmasının göstəriciləri də dəyişir.

Fiziki simamın, ekspressiv davranışın və geyim xiiisusiiyyotlori-nin qavranılmasında yaş planında miiyyon fərqlər müşahidə olunur. A. A. Bodalev bu baxımdan miiyyon edilmiş qanunauyğunlu-ğu tohlil edərək göstərir ki, yaş artıqca insanlar qavrayış prosesində başqa insanın fiziki simasına aid olamotlori daha çox ayırd edir-ler. 7 - 8 yaşa nisbətən 21 - 26 yaşlarında fiziki simamın qavrayış

zamanı təsbiq edilən elementlərinin faizi, demək olar ki, 22 dəfə artır. Yaş artdıqca ekspressiv davranış daha çox əhəmiyyət kəsb edir. 7-8 yaşa nisbətən 21 - 26 yaşlarında ekspressiya xüsusiyyət-, lərinin təsbit olunması faizi, demək olar ki, 3,6 dəfə artır. Bundan fərqli olaraq, yaş artdıqca insanlar bir-birini qavrayarkən geyim xüsusiyyətlərinə daha az diqqət yetirirlər. 7-8 yaşa nisbətən 21 - 26 yaşlarında zəhəri görkəmin bu cəhətinin təsbit olunma faizi 14,9 dəfə azalır.

İnsanın insan tərəfindən qavranılması prosesini təhlil edərək qavrayış subyektinə və obyektinə xüsusiyyətlərini nəzərə almaq lazımdır.

Tutaq ki, hər hansı bir tələbə təbiətin qoynunda seyrə dəhb güllərə, çiçəklərə həyran-heyran tamaşa edirdi. Bu zaman gül-ci-çək (qavrayış obyektinə) üçün ona kimin baxmasını (qavrayış subyektinin), necə deyirlər, əhəmiyyəti varmı? Suahin cavabı aydındır: yox. Əgər həmin tələbə başqa bir adama, məsələn, sevdiyi qıza baxarsa, bu zaman qavrayış obyektinə (qız) qavrayış subyektinə (toloboy) növbəti ləqəbdə qalmır, passiv mövqə tutmur, hətta müxtəlif yollarla ona təsir göstərir. Ümumiyyətlə, hər bir adam özünü qavrayış obyektinə kimi fərqləndirir: o, bilir ki, küçədə də, işdə də, evdə də, təcrübədə də, kafedə də ona baxan var. Adamlar öz davranış və fərqlərində adətən bu cəhəti nəzərə alır, başqa adamlarda öz-özləri haqqında yaxşı təəvvürlər yaratmağa çalışırlar. İnsanların bu məqsədlə istifadə etdikləri təsirli yollardan biri fizioloji maska adlanır.

Yəni physis - təbiət, gromon - bədən deməkdir. Bu zaman maska təbii imkanların, məsələn, zəhəri görkəmin köməyi ilə yaradılır. Buna görə də ona fizioloji maska deyilir.

Fizioloji maska başqa adamı nəzərə tutur, başqa adam üçün yaradılır və əhəmiyyət zamanı qarşılıqlı təsir vasitələrindən birinə çevrilir. Fizioloji maskaya müvafiq etmək insan ətrafında başqa adamda ondan azı yaxşı təsəvvür yaratmaq məqsədilə özünün təbiətinə ona bəxş etdiyi fizioloji imkanların təsirini artırmağa çalışır. O, bu zaman yaş, cins və peso xüsusiyyətlərini adətən nəzərə alır. Gözəllik, kişilik və ya qadınlaşma haqqındakı etalon və stereotiplərə müvafiq olaraq saç düzümləri fərqləndirən, kosmetik vasitələrdən istifadə edir. Bir sıra hallarda bu məqsədlə plastik cor-rahivə omiliyatlara da müvafiq

edilir. Plastik corrahivədən əsasən gənə qadınlar istifadə edirlər. Lakin təcrübə göstərir ki, bir

202

hallarda yaşlı adamlar da «kifir» görünməkdənsə, plastik corrahivənin əzablarına dözməyi daha üstün tuturlar. Beləliklə bu cəhətdən öz fizioqnomik maskasının insan üçün nə qədər əhəmiyyətli olduğunu aydın şəkildə göstərir.

Fizioloji maska nisbətən statik xarakter daşıyır. Əhəmiyyətin dinamik cəhəti mimikada, jestlərdə və s. təzahür edir. İnsanların onların vasitəsilə psixoloji maska yaradırlar.

Psixoloji maska hisslərin, fikrin, rəyinin gizlədilməsini nəzərə tutur. Təvəkkül, rüşvətxor, müftəxor, bəhtənci adamlar psixoloji maskadan məharətlə istifadə edirlər ki, bu da onlarla mübarizə işində güman edildiyindən qat-qat çox asandır. Belə adamların başqa adamlarla qarşılıqlı münasibətləri adətən saxta xarakter daşıyır.

Başqa adamların qavranılması prosesində bu cəhətlər necə nəzərə alınır? Həmin suala cavab vermək üçün sosial təpəssiyənin mexanizmlərini aydınlaşdırmaq lazımdır.

İnsanların əhəmiyyət prosesində sanki bir-birlərinin davranışının psixoloji cəhətlərini «oxuyurlar»: onlar qavradıqları adamların zəhəri görkəminin, ekspressiv davranışının və geyim xüsusiyyətlərinin mənasını özləri üçün aydınlaşdırır, şəxsi keyfiyyətlərini təhlil edirlər. Bu da deməkdir ki, başqa adam beləliklə özünün fiziki keyfiyyətlərinə (fəlan boylu, cinsli, yaşlı, sifətli, gözəl və s.) görə qavranılır. O, birinci növbədə, əhəmiyyətə müvafiq yer tutan, qavrayanın və əhəmiyyətin həyatında bu və ya digər rol oynayan şəxsiyyət kimi qəbul edilir və dərindən öyrənilir.

İnsanın insan tərəfindən qavranılması müxtəlif amillərlə şərtlənir: fərdi həyat təcrübəsi, yaş, cins, peso, təhsil, milliyyət, etnik mənsubiyyət və s. sosial təpəssiyəyə müvafiq təsir göstərir. Lakin, bununla belə, onun ümumi qənaətinə uyğunluqları vardır.

insanlar qavrayış prosesində bir-birlərini müxtəlif sosial etalon və stereotiplər baxımından qiymətləndirirlər. Etalon fransız sözü olub ölçü niiməti deməkdir (məsələn metr - uzunluq ölçüsü tələffüzdür). İnsanlar müxtəlif fiziki obyektlərlə yanaşı sosial obyektləri də qiymətləndirərkən müəyyən etalonlardan istifadə edirlər. Sosial etalonlar müxtəlifdir. Kişilik və qadınlik etalonlarını buna misal göstərmək olar.

Oğlanlar (kişilər) oğlanları (kişiləri), oğlanlar (kişilər) qızları (qadınları), qızlar (qadınlar) qızları (qadınları), qızlar (qadınlar) oğlanları (kişiləri) qavrayarkon, adoton bir-birlərini bu etalonlara osa-

203 sən qiymətləndirirlər. Aşağıdakı nümunələrdə qızların **oğlanlan** kişi etalonu əsasında necə qiymətləndirdiklərini aydın görmək olar. «Nazım» yaxşı oğlandır. Zəhəri görünüşü haqqında iso bele deyə bilərəm. Qarasın, qarasaçlı, qara gözlüdür, çox da incə olma-yan bumu vardır. Ağzı və **dişləri** pis deyil. Bədəni çox incədir. B bil qızıdır...», «Ahay monim o qodor do xoşuma gəlmir. Girdə **i** kök üzə vardır. Qahndodaqə vo xırdagözlü oğlandır. Demək o; ki, kürəyi belindən **seçilmədi**», «O, irigöz oğlandır. Boyu kiçikdi Seyrək qaşları var. Ancaq xasiyyətino söz ola bilməz...», «Zaun_ qara qaşları, mavi gözləri var. Hündür boyu onu hamıdan ayırır_ Ancaq onun bir böyük eyibi var; qulaqları yekədir. Yekə deyəndə, çox yekədir, o qodor ki, aşağı oyılır. Enli kürəkləri ona oğlan **gö**-zəlliyyə boxş **etmişdi**).

ru\$ İnsanların bir-birini qavraması prosesində s o s i a l s t e - r e o t i p l o r
i n (yunanca stereos - möhkəm, tuqos - ad deməkdir) də öz rolu vardır. Stereotiplər
miiyyəyə bir irqə, millətə, peşə-yə, etnik qrupa və s. mənsub olan adamlar,
qruplar haqqında adi şü-ur **iiciin** sosiyyəvi olan təsəvvürlər kimi meydana çıxır.
Bu tosoy-viirlər sado. sxematik, hətta bozən tohrif olunmuş xarakter daşısa da,
stereotipləri tokco bilik kimi tohlil etmək olmaz. StereotiplənM sosial obyektlər
haqqında miiyyəyə biliklər öz oksini tapır, lakin onların osas runksiyyəsi heç də
bununla bağı deyildir. Stereotiplər sosial obyektlərə miiyyəyə miiinasibot vardır.
Mosolon, **miihasibat** işçiləri haqqında stereotiplərdə onlar xosis, quru adamlar
kimi toq-dim olunurlar. Biz yaxşı tanımadığımız hor hansı bir miihasibi bu
baxımdan qiymətləndirəndə ona «xosis», «quru» adam kimi **miiinasibot**
bosloyirik.

Strcotiplor insanlarm şoxsi təcrribosinin ümumiləşdirilməsi osasında formalaşır. Kitablardan, kinofilmlərdən alınmış molumat-lar, tanış adamlann danışdıqları ohvalatlar vo s. adoton bu stereo-tiplorin möhkəmlənməsi üçün şorait yaradır. Onlar çox vaxt adamlann bir-birini diizgiin dork etmosino mane olur.

Bir miihiim cohöti do qeyd edok: fiziki obyektlordon forqli olaraq. sosial obyektlorin qavramlmasi emosional calarlarla zongindir. Söhbət insandan, onun təsviri heç do asan olmayan baxışlarından, çöhrəsinin rəngindən, əllərinin hərəkətindən, ürəyinin döyüntüsün-dən gədir.

Göziimüz başqa adamın gözünə sataşanda... həyocanlanıq, hahna yanıq, dərdinə şorik oluruq, özümüzün, tutaq ki, toləbolik

204

Plerini yadıma salıb, ona haqq qazandırırıq, «mon do onun yerinə olsam, beib edərdim», - deyirik. Bu o demokdir ki, özümüzü onun ycrino qoyuruq, basqa sozlə, özümüüzü onunla eyniləşdiririk. Psixo-İDgiyada buna **i d e n t i f i k a s i y a** (latınca identificare - cy-Biloşdinnək demokdir) deyilir.

Bu prosesin ikinci **torofi** do vardır: biz başqa adamı qavraymıq, **9 da** bizi qavrayır. Sosial persepsiya qasıqlıqlı prosesdir. Başqa **damlar** bizi neco qavrayırlar? Bu sual hor bir adam iicin psixoloji liximdan mihiim ohomiyyoto malikdir. Tuiaq ki, M. muxtolif Vixtlarda xalası qızlarına qonaq getmişdir. Xalası qızinin biri onu pbrondo oldon-ayaqdan getmiş, digor xalası qızı iso ayaq üstə qarfiıayıb oturmağa **yer** do göstərmoyibdir. Vo yaxud, o. qardaşı oğlu-**ınnı ad** günüindo mənəsiz bir lotifə danışıb. Hamı istehza ilo giiliı-ıub... Göroson, M., evə qayidanda yol boyu xalası qızlannin onu **Lcco** qarşılaması, ad giiniindo qonaqlann no iicin elo gülməsi haqqında fikirlüşirmi? Fikirləşir. Buna psixologiyada r c f 1 e k s i -y a deyilir.

Refleksiya (latınca reflexio - geriyo miiraciət etmək deməkdir) ¹his anlayışdır. Refleksiya dedikdə, birinci növbədə, insanın özü-²li öz daxili alomini dərək etməsi, özünün tikir və hisslərini təhlil etməsi, özünü, öz oməllərini, adamlarla münasibətlərini görmək bacarığını, özii haqqında miihakimələrini nəzərdə tuturlar. Bundan başqa, refleksiya başqa adamların nədə münasibət bəslədi-³ni, nədə yaşadığını, onların nədə başa düşdükələrini görmək ⁴m dərək etmək deməkdir. Sosial pərspektivədə refleksiyadan dəm-şəkən biz onun nəsoncu nəməsim nəzərdə alırıq. Başqa adami başa düşmək həm də onun nədə münasibətini dərək etmək deməkdir. fəziinin bu xüsusiyyətinə görə sosial pərspektivədə eyni vaxtda iki **bü/güdə** alınan təsvirə bənzətmək olar: insan başqa adami oxs et-⁵irməklə yaşayış özü də onun qavrayış güzgüsündə oxs olunur. Un-İtəyyot pərspektivədə identifikasiya və refleksiya vəhdətdə meydana Şıxır.

İnsan başqa adamın ona munasibotini dork etmək üçün homin tdamın rəftar vo davranışının motivlorini aydınlaşdırımalıdır. Yuxa-Ldaki misalları xatırlayaq: M. ikinci xalası qızının no üçün onu so-yuq qarşıladığını, qonaqlıqdakı adamların ona no iicinin istehza ilə fMidüyünü aydınlaşdırmalıdır. Bu, sosial persepsiyamın iimumi qa-ajüiauyğunluqlarından biridir. Miioyyon edilmişdir ki, adamlar bir-biimi qavrayarkən, zahiri əlamətlər haqqındakı məlumatlarla kifa-

205 yətlənmirlər, zəruri surətdə bir-birlərinin davranışının səbəblərini aydınlaşdır, ayrı-ayrı keyfiyyətlərə görə şəxsiyyətlərini xarakterizə edirlər.

Başqa adamların qavranılması prosesində insanın onların davranış və fərdiyyətlərini və motivlərini şərh etməsinə **κ α -υ ζ α λ**

atribusiya deyilir. (Latınca causa - səbəb, attriduo - verirəm, bəxş edirəm deməkdir.) Bu monada kauzal atribusiya tenninini Azorbaycan dilində səbəbin şərhini kimi işlətmək olar.

Zahiri olamotlərə görə səbəbin müəyyən edilməsi heç də asan deyildir. Bu yolla fiziki hadisələrin səbəbinin təhlili nə qədər çətindirsə, psixoloji hadisələrin təbii müəyyən etmək iqtidar, üçqat çətinləşir. K.Marks göstərirdi ki, oğor şeylərin mahiyyəti onların «alınına yazılmış olsaydı, heç bir elmə ehtiyac qalmazdı.»

Başqa sözlə, oğor şeylərin mahiyyəti onların xarici görkəminə-də, yəni zahirində oxs olunsaydı, onda elmo ehtiyac qalmazdı. insanın insan tərəfindən qavranılması prosesində bu cəhot bitinin ay-dınlığı ilə özünü göstərir. Misal göstərok: avtobusda orta yaşlı bir kişi yerini qadına vennok üçün ayağa dımr. Qadın iso... oturmır. Bu, göröson, nə ilə əlaqədardır? Bolko qadın növbəti dayanacaqda düşəcəkdir? Bolko özünün qocalmadığını göstərmək istəyir? Bolko kişinin bu hərəkətini «qadına sataşmaq» kimi başa düşür? Bolko radikalitdir və oturub-durmaqda çətinlik çəkir? Qadının tokco, oturmaq istəməməsi faktına görə bunların hansının doğru olduğunu demək cətinləşir.

Halbuki kişinin ayaq iştə durması, qadının oturmaması, kişinin port olması, qadının laqcyd baxışları dərhal ətrafdakı somişinləri diqqətini cəlb edir və onlardan hər biri bu hadisəni özünün bə düşdüyü kimi şərh edir. Biri fikirlişir ki, «qadın modoni adam d yildir». ikincisi düşünür ki, «kişi ayağa duranda, qadına baxıb gii liirdii. Deyöson, ondan xoşu gəlmişdi», üçüncüsü, dördüncüsü, bə şincisi... hərə bir ehtimal irəli sürür və qadının oturmaq istəməmə" sini öz bildiyi kimi izah edir.

Bu nümunədə kauzal atribusiya üçün səciyyəvi olan üç xüsusiyyət aydın nəzərə cərpır: a) başqa adamı qavrayarkən bizim onun haqqında aldığımız infonasiya, adətən möhdud xarakter daşıyır yə osash notico çıxarmaq imkanı vermir; b) bu zaman biz qavradığımız adamın davranışının səbəblərini ehtimal yolu ilə izah etməy başlayırıq; v) güman etdiyimiz sobobi ona aid edirik.

Demoli, başqa adamı qavrayarkən biz onun davranışının so-

206 rəblərini özümüz də başa düşmədən izah etsək də, bu zaman oslin-'də

davranışın soboblərini müəyyən etmərik, ona ehtimal yolu ilə

■lueyyən səbəbləri şamil edirik.

İnsanlar bir-birlərinin davranışını bu yolla izah edərək nöy

•easlanırlar?

Hər hansı bir adam bir halda özü də başa düşmədən özünü baş-ıa adamlə eyniləşdirir (identifikasiya), oxşar şəraitdə özünün keç-i fo biləcəyi hissləri (fikir, niyyət, motiv və s.) qavradığı adama aid •dir. Başqa bir halda qavradığı adamı müəyyən adamlar kateqori-yasına aid edir (tutaq ki, müəllimo oxşadır) və onun davranışını müvafiq stereotiplər (məsələn, müəllim haqqında stereotiplər) osafepidə izah edir. Bu zaman qavranılan adamın davranışının başa dölulməsi

qavrayanın iinsiyot təcrübəsindən bilavasitə asılıdır. Müntəzəm surətdə bədii odobiyyat müitalio edən adamlar başqa •damları daha yaxşı başa düşürlər. Bu baxımdan psixoloji biliklə-im ohomiyyətini də aynca qeyd etmək lazımdır. Psixoloji biliklərə yaradıcı surətdə yiyələnmiş adamlar kauzal atribusiya sahəsində daha yaxşı notico göstərirlər.

İnsanın insan tərəfindən qavranılması prosesində müxtəlif ef-ukilər müşahidə olunur, onların icarısında oreol effekti və yenilik tTckti mühiim yer tutur.

O r e o l e f f e k t i n i n mahiyyəti ondan ibarətdir ki, biz bər hansı bir adamı yaxşı adam kimi təmdiqdə, sonralar onun nöq-lanlarını adətən görmürük, davranışını, əməllərini, elocə də ayn-i'n keyfiyyətlərini yaranmış ilk xoş təəssürat osasında qiymətlən-dırık və oksino, adam yeni kollektivdə, qonşular arasında özünü pis adam kimi tanıtdıqda, onun hətta yaxşı əməllərinə də inanmır-l.n

Beləliklə, oreol effekti iki formada - müsbət və monfi oreol ef-İckti kimi özünü göstərir.

Y e n i l i k e f f e k t i iso tanıdığımız və tanımadığımız təamlar haqqındakı informasiyanın ohomiyyəti ilə bağlıdır. Müəyyən edilmişdir ki, tanımadığımız adamın davranışını izah edərək Bəton onun haqqında bizo məlum olan ilk informasiyaya osaslam-nq. Halbuki tanıdığımız adamın davranışını izah edərək onun haq-Bjldə başqa adamlardan aldığımız yeni informasiyam iştə-istəmoz əjəzəro ahnq. Məsələn, bizdə A. haqqında müəyyən təəvvir yara-nır - «yaxşı adamdır», «pis adamdır», «prinsipialdır», «xeyirxah-və s. A. haqqında omolo gələn bu təəvvürlər kollektivin di-

207 gər üzləri - V., D. və başqalarının söylədiyi roy və mülahizələf əsasında həm müsbət, həm də monfi planda dəyişir.

Adam haqqında söylənilən «pis sözlər», əsəssiz olub-olmamı təndan asılı olmayaraq. onun kollektivdəki nüfuzuna təsir göstəril Aydın məsələdir ki, adam haqqında «pis söz dəyənin» özünün ki olması cəx əhəmiyyətlidir. Kollektivin ən nüfuzlu üzvü ilə on n fuzsuz üzvünün bir adam haqqında söylədiyi fikir eyni təsir güc nə malik deyildir. Lakin «on nüfuzsuz» adam biri haqqında fikri harə cətdi təkrar edirsə, bir başqası da «üzgöronlik edib» həmin fik ri təsdiq edirsə, bu, iradə, əsaslı olub-olmamasından asılı olmayaraq, şiibhəsiz ki, təsirsiz qalmır. Hər də ona görə ki, bəlo adamlar xüsusi psixoloji fon yaralmaq iştə təsirli sözlər seçib, mimikadan və vokai mimikasmədən möharətlə iştəfado edir, ağılsınır, hətta bunu nözəro cətdırmaq üçün yaylıgmi çıxardıb gözünü silir, yaxud xəstə olduğunu nəzərə cətdırmaq üçün donrıan atır. Əlini üroyinin üstü-nə qoyur, bununla da cəx vaxt otraldakıların bu və ya digər hadisə-yə emosional qiymət vermosino nail olurlar. Məlum olduğu kimi. emosional qiymət qiymətin digər növlərinə - intellektual, oxlaqi və estetik qiyməto nisbətən birtərəfli olur.

İstər oreol, istorso do yenilik effektindo kauzal atribusiya iicün sociyyovi olan miihiim bir xiisusiyyot aydin nozoro **caϕ1r**: biz qav-radığımız adamin omollarini tokco şərھ etməklə məhdudlaşmırıq, hom do onun noticolorini öz davranış vo rəftarımızda nozoro ahnq.

Burada üç hal mümkündür: a) bir adam başqasını «yaxşı adam» hesab etdiyi **iiciin** ona yaxınlaşır; b) ya «pis adam» hesab edorok ondan uzaqlaşır; v) ya da öz münasibətlərini pərdələməyə, gizlət-moyo başlayır tez-tez and içir, özünə şahid göstərir, hotta yalan da-nışır.

Miiəllim-şagird münasibətlərinin formalaşmasmda kauzal atribusiya miihiim rol oynayır. Görəsən, müəllimlər həmişə şagirdləri diizgiin başa düşünnü? Təcrübə göstərir ki, miiəllimlər çox vaxt şa-girdlorin davranış və rəftarının motivlorini diizgiin şərھ edo bilmir-lər. Eksperimental todqiqatlar da bunu siibut edir.

Miioyyon olunmuşdur ki, miiəllimlər «əlaçı» vo «tolimdo ge~ do qalan», «intizamh» vo «intizamsız» şagirdlərin əməllərinin boblorini eyni meyarlarla şərھ etmirlər. Birincilərdə çox vaxt ano miisbot, ikincilərdə iso monfi cohotlor görür, birincilərin hotta mənfı keyfiyyətlorino miisbot mona verir, ikincilərin isə miisbet əməllərindo belə, mənfı çalarlar axtarırlar. Bu isə müəllimlərin şa-lirdlərlə ünsiyyotini son dərəcə çətinləşdirir, on başlıcası isə on-Urda özləri haqqında yanlış təsəvvürlərin əmələ gəlməsi ilə nəti-■tlonir.

VII F Ə S İ L ŞÜUR VƏ MƏNLİK ŞÜURU

1. Şüurun konkret psixoloji xarakteristikası

Şüurun üç osas funksiyası - k o q n i t i v (ingiliscə cognition - bilik demokdir), t ə n z i m e t m ə və k o m m u n i - k a t i v (ingiliscə communicate - molumat vermək demokdir) linksiyaları vardır. Psixoloji todqiqatlar (B. F. Lomov vo b.) gostorir ki, homin funksiyalar bu vo ya digor fonnada psixi inkişafm bii-iim morhololorindo tozahiir edirlor, lakin şüurun (hor şeydən ovvol, fordi şüur nozordo tutulur) omolo gəlməsi vo inkişafı ilo onlar kcy-fiyyətə yeni xüsusiyyətlor kosb edirlor.

Koqnitiv funksiya yalnız şüur soviyyosindo biliklorin foal, məqsədyönlü mənimsonilməsi kimi özünü gostorir. Lakin onun mahiyyotini tokco biliklorin monimsonilmosi ilo məhdudlaşdırmaq olmaz. Yuxandaki cümlədə «məqsədyönlü» sözünə diqqot edin. Koqnitiv funksiyamn mahiyyotini homin söz daha doqiq ifado edir: mənimсэнilmiş biliklorin insanin hoyat foaliyyotindo istifado olunmasi koqnitiv funksiyamn əsasını təşkil edir. Bu monada da K. Marks göstərir ki,

«şüurun neco mövcudluğu vo onun üçün nə-yinso neco mövcud olması üsulu - bilik deməkdir.»

Koqnitiv funksiya fordi şüurun ictimai şiiurla iizvi əlaqəsini bilavasito ifado edir. Mosolonin mahiyyoti bundan ibarotdir ki, insamn monimsodiya biliklorin - elmi, ideoloji, etik ideyalann, prinsip-lorin, normalann vo s. özü ictimai-tarixi xarakter daşıyır, onlar ictimai-tarixi praktikanın gedişində neçə-neçə nəslin soyi noticosindo yaranmış və şüur faktına çevrilmişlər. Hor hansı bir adam onlara yi-yələnməklə hom do eyni zamanda ictimai şiiurun bərqərar olmuş növlərini monimsəyir.

Koqnitiv funksiya idrak prosesləri vasitosilo hoyata keçirilir, yoni insan onlann köməyilə öz biliklərini zənginləşdirir. Özünün bu xüsusiyyətlorino görə idrak prosesləri şüurun strukturuna daxil olur.

İdrak prosesləri çoxdur, yuxarıda qeyd edildiyi kimi: duyğu, qavrayış, diqqət, həzizə, nitq, təfəkkür və təxəyyül idrak **prosefi** ridir.

Kognitiv funksiyamın həyata keçirilməsində onlardan hər biri özünəməxsus rol oynayır. Bir cəhətə aynca qeyd etmək lazımdır: tutaq ki, suyu bir qabdan başqa qaba tökmək olar. Biliyi isə bu yolla bir başdan başqa bir başa köçürmək mümkün deyildir. Bilik idrak əməliyyatları vasitəsilə mənimsənilməlidir. İnsan ancaq bu şəraitdə həm də yeni biliklər yaratmaq imkanı oldu cdir.

Tənzimləmə funksiyasının şüur səviyyəsində əsas xarakteristikası onun ixtiyarı xarakter daşması ilə bağlıdır. K. Marks şüurun bu mühüm funksiyasının mahiyyətini belə ifadə etmişdir: «insan nəinki təbiətin verdiyi şeyin formasını dəyişdirir; təbiətin verdiyi şeydə o öz şüurlu məqsədini də həyata keçirir, bu məqsəd bir qədər olaraq insan fəaliyyətinin üsulunu və xarakterini müəyyən edir və insan iradəsini bu məqsədə uyğunlaşdırmağa cəhd edir».

Fəaliyyətin məqsədinin formalaşması şüurun funksiyasına daxildir. «**Şüurlu** məqsəd» anlayışı da bu cəhətə ifadə cdir.

Şüurun tənzimləmə funksiyası müxtəlif formalarda həyata keçirilir. Biz iki cəhətə xüsusi diqqət yetirməliyik: a) şüurlu **məqsəd** fəaliyyət prosesində özünəməxsus etalon rolunu ifadə edir; insan öz işinin nəticəsini onunla müqayisə edir, öz səhvlərini müəyyən edir və onları aradan qaldırır, yəni onları düzəldir. b) insanın fəaliyyəti onun iradəsinin təzahürü **kimi** həyata keçirilir; o, iradəsi gələcək qarşıya çıxan çətinlikləri aradan qaldırır, özünü bütün bilik və istedadını şüurlu məqsədin həyata keçirilməsinə uyğunlaşdırır.

İnsanın öz davranış və fəaliyyətini şüurlu surətdə tənzim etmək zərurəti onun sosial varlığı ilə şərtlənir. O, ictimai münasibət* lə daxil olarkən, öz davranış və fəaliyyətini tənzim etməlidir, əks halda onun cəmiyyətdə, həyatda özünəməxsus çətinlikləri **olacaq-dır**. insanın sosial **naməkan**. qaydaları və prinsipləri mənimsəməsi bu baxımdan xüsusilə **müəhim** əhəmiyyət **əhə** edir və onun özü-nə tənzim etməsi üçün şərait yaradır.

Şüurun kommunikativ funksiyası **isə** insanların **bir-birilə** iinsiy-yeti prosesində formalaşır.

Kommunikativ funksiya, **bir** tərəfdən, insanlar arasında bilik mübadiləsi, **onların bir-birinin** təcrübəsini mənimsəməsi, digər tərəfdən, **bir-birinin** davranışını qarşılıqlı surətdə tənzim etməsi **prosesi kimi** həyata keçirilir. Bu o deməkdir ki, **bir** adamın şüurunun

formalaşmasında onlarla adam iştirak edir. Biz şüuru ictimai münasibət kimi xarakterizə edəndə, birinci növbədə, insanların cəhəti nəzərə alırıq. Özünün bu xüsusiyyətinə görə kommunikativ funksiya xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

Psixoloji baxımdan bu prosesin sosial xüsusiyyətlərindən biri ondan ibarətdir ki, başqa insanlarla birgə iş və fəaliyyət şəraitində insanın hisslər aləmi və münasibətlər sistemi təşəkkül edir.

insanın hisslər aləmi və münasibətlər sistemi vahiddir. insanın bütün emosional qiymətləri onun münasibətlərinin xarakteri ilə bağlıdır.

Şüurun funksiyalarında onun əsas xüsusiyyətləri öz əksini tapır. Bunlar aşağıdakılardan ibarətdir:

- a) şüur xarici aləmlə bağlı b i l i k l o r i n məqsədindən ibarətdir;
- b) şüurun müəhim bir cəhəti mə n l i k şüuru ilə bağlıdır: insan özünü dərk edir, «nəfəs» «qeyri-məndən» ayırır, öz əməllərini və fəaliyyətində özünü şüurlu surətdə qiymətləndirir;
- v) insan qarşısına mə q s o d qoyur və öz fəaliyyətini insanların məqsəd əsasında tənzim edir;
- q) insanın m i n a s i b ə t l o r i şüurun müəhim bir cəhəti-ni təşkil edir.

Münasibətsiz şüur yoxdur və o da bilməz. Bu faktda şüurun müəhim bir xüsusiyyəti öz əksini tapır: insan münasibətləri təkcə intellektual xarakter daşmır, onlar həm də insanın hisslər aləmini ifadə edir. Beləliklə, şüurda intellektual olan affektiv (emosional) olanla iizvi surətdə birləşir. Hər hansı bir cəism və hadisə ancaq bu surətdə insan üçün şəxsi mənə kəsb edir.

Müasir psixologiyada şüurun nəzərdən keçirdiyimiz xüsusiyyətlərinə əsasən onun strukturunu təhlil edirlər. Psixiatriya sahəsində oldu edilmiş zəngin təcrübə göstərir ki, insanların xüsusiyyətlər şüurun on başlıca xüsusiyyətləridir. Bir

çox ruhi xostolikor zama-ui süurun pozulması mohz onun nozordon kecirdiyimiz xiususiyotlorindon hor hansı birinin pozulması ilə xarakterizə olunur.

Şüurla dil vohdət təşkil edir. insan xarici alomdon aldığı toos-lüratı ancaq dillə ifadə edərkən dərək edir. Tutaq ki, biz küçədə onlarla adam görmüşük. Onların hamısı bizim yadımızda eyni dərəcədə -i.> qahırmi? Şübhəsiz ki, yox. Bəs, biz gördüyümüz on adamlardan hansı yadımızda saxlayırıq? Məsələn göstərək: onlardan birinin pal-tosu xoşumuza gəlir. Ürəyimizdə deyirik ki, «nə yaxşı paltodur.

Görəsən haradan alıb?»). Biz xarici alomdon aldığımız təəssüratı sözlə ifadə edərkən, həmin təəssürat obyektivləşir. Biz onu bu zaman dərk edirik və təbii olaraq. yadımızda yaxşı saxlayırıq. Bu o deməkdir ki, dil praktik şüurdur. K.Marks yazırdı: «dil praktik, həm başqa adamlar üçün mövcud olan, həm də ancaq bununla həminin monim özüm üçün mövcud olan, gerçək şüurdur.»

Şüur ictimai məhsul kimi ancaq insana xasdır. Heyvanlar şüura **mafik** deyildir.

2. Şüur və şüursuzluq: dərək edilməyən hadisələr

İnsanın psixi həv.V.,nın müəyyən bir sahəsi şüursuzluqla bağlıdır. Psixologiyada şüursuzluq dedikdə, elə psixi proseslər və halların m?cmusu nozordo tutulur ki, onlar gerçək hadisələrlə şortlonirlər, təqat insan onların təs?ri haqqında özünə hesabat vermir. Bu zaman məsar; adəfon cism və hadisələrə münasibətini, öz əməllərinin mə-ivlərini dərək etmir, onların təhlil edib qiymətləndirə bilmir

Şüursuzluq hallar! şüurdan müxtəlif əlamətlərə görə fərqlənir. Ən başlıca cəhət bundan ibarətdir ki, cism və hadisələr şüursuzluq sahəsində insanın emosiyaları, diqqəti emosional münasibətləri vasitəsilə oks olunur: insan çox vaxt heç özü də başa düşmədən «yazığı gəldiyi» adama güzəştə gedir, hər hansı bir konflikt şəraitində qadınlar adətən qadınları müdafiə edirlər, dərək morasimində v^adiyon iştirak edən hər hansı bir adam təsirlənib bozən morhum qohumlarından daha çox ağlayır. Bunların sərbəstliyi ilə maraqlansa, məlum olacaqdır ki, heç onların özləri də nə iştirak edə bilməzlər. Bu isə təsadüfi deyildir. Şüursuzluq sahəsində cism və hadisələr arasındakı oxşar və fərqli cəhətlər n.ontiqi təhlil yolu ilə deyil, emosional qiymətlər vasitəsilə müəyyən edilir. Şüursuzluq sahəsində hətta eyni bir psixi akt da (məsələn. yuxu görmə zamanı) keçmiş, indiki və gələcək zamanın uzlaşması, bir-birinə qarışması da möhkəm bundan irəli gəlir.

Şüursuzluq hallarının öyrənilməsi psixopatologiya ilə bağlıdır. Fransız **psixiatriya** məktəbində (J. M. Şarko və b.) hipnoz metodu b

apanılan tədqiqatlar zamanı şüursuzluq hallarının parogen ro! öy-naməsi, xiusus?ta tələtin zamanı insanın davranışının dəyişməsi və s müəyyən edılmışdi. Bu faktlar **Z.** Freydingi qətiyyətlə tələt etdi və o, həmin faktlar daha geniş mənə verməyə başladı.

?12

Z. Freyding hələ 1886-cı ildə iştirak pozğunluqları tələtinlə mənəli-co ctmok imkanları ilə maraqlanırdı. Həmin illərdə bu sahədə on intensiv tədqiqat fransız hokimlərin tərəfindən aparılırdı. **Z.** Freyding onların təcrübəsini öyrənmək üçün Parisə gəldi. Əvvəlcə J. M. Şarkonun, sonralar isə İ. Berngeym və K. Lebonun klinikalarında işlədi. O, 1891 - 1896-cı illərdə isə hokim İ. Breyerlə birlikdə xiususı hipnoterapiya metodunu işlədi.

Hipnoz iisulu ilə apanılan təcrübələr göstərdi ki, insanın hiss və cəhətləri hətta dərək edildikdə belə onun davranışına istiqamət **vero** bilər. Məsələn, təcrübə zamanı pasientə belə bir fikir tələtin olunur ki, o, hipnotik yuxudan oyanandan sonra cəhəti bağlasın. Pa-sient bu komandanı yerinə yetirir. Ondan cəhəti nə üçün bağladığını soruşurlar. Pasient öz hərəkətlərinin motivasiyalarını adekvat izah edə bilmir və özündən cəhətcür əsasız bəhanələr uydurmağa başlayır (məsələn, deyir: «gördüm gün çıxdı və yağış kəsdi, cəhəti bağladım»). **Z.** Freyding bu faktlara əsasən belə bir nəticəyə gəldi ki, insan özünün hər bir hərəkətini müxtəlif bəhanələrlə əsaslandırır **bilor**. O, bu hadisələrin mahiyyətini psixi analiz məvqeyindən aydınlaşdıraraq şüursuzluq terminindən istifadə etdi.

Z. Freyding **şüursuzluq** dedikdə. insanın həyata keçirilməyən məyllərini nozordo tuturdu. Guya bu məyllər sosial normalara uyğun gəlmədiyinə görə şüur sahəsinə buraxılmaz, şüursuzluq sahəsi-nə sınıqlandırılır. Sayıqlamalarda, dil yanlışlarında və s.-də təzahür etməyə başlayır. «Dil yanlışları, sözün düzünü deyər» xalq ifadəsi bu mexanizmə bağlıdır.

Şüursuzluq hadisələri müxtəlifdir. Onların aşağıdakı kimi qruplaşdırmaq olar:

a) yaradıcılıq prosesində özünü göstərən, onun ancaq müəyyən bir cəhətini təşkil edən, şüur vasitəsilə nəzarət edilməyən psixi fə-**allıq** hallar. Məşhur sovet rejissoru K. S. Stanislavski bu özünə-məxsus halların yaradıcılığın şüurlu komponentlərindən fərqli olaraq «**fəvqəladə**» adlandırdı. Yaradıcılıq intuisiyası vasitəsilə **oldo** edilən bə **klor v o** obrazlar buna məsəl **ola** bilər. (Bə hallarda müvafiq tili o obrazların yaranması şəraiti və yollar **dərək** olun-mur ' 1 1 am la bir növ şüur vasitəsilə nəzarət edilməyən özünə-**u**; ı usix t **allıq**dır;

b) yuxa-/. t nə, hipnoz, kiçilənmo, psixoloji sirayət, tələtinə-**pilm***, bəzəlfektiv vəziyyətdə, yorğunluq zamanı və s. hallarda

213 oməlo gəlon psixi hadisələr. Fəaliyyətin dərək edilməyən motivasiyaları, həvə, yönüm və s. buna məsəl ola bilər.

Hovos foaliyyotın dork edilməyən təhriklorino aiddir. Hovos -foaliyyoto kifayət qədər aydın dork edilməmiş, fərqləndirilməmiş tələbatdan ibarət olan təhrikdir. Hər hansı bir sahəyə hovos göstə-rən insan üçün subyektiv cohotdən obyektə onu nəyin cozb etməsi, bu hovosla təhrik olunan foaliyyotın məqsədinin nədən ibarət olması həl do aydın olmur. Bələ psixi həloto kifayət qədər təz-təz təsadüf olunsə də, o, adotən, kəcici olur - ondə tomsil olunmuş tolobət yə sənür, yə də dork olunaraq (arzu, niyyot, xoyal vo i. a. formasmdə) cəhdə çevrilir. Dımanlı həvəslər gənclik yəşi üçün olduqca tipikdir, onlar gələcək cəhdlərin müjdəçiləridir.

Yönəlişlik həllərinin də dork olunmaması dorocosi az vo yə cox olə bilər. Ayn-ayn həllərdə, insənə öz məvqeyini aydınlaşdır-maq vo ifadə etmək lazım gəldikdə, ovvolco dork edilməyən yönə-lişlik kimi mēydənə çıxan həlöt, artıq oqıdö kimi, yonı foaliyyotın tamamilə dork olunan motivi kimi tozəhiir edir;

v) dərənəşin dork edilməyən icrə tozlori. Adotlori bünə misəl göstərmək olər. Onlar avtomatlaşmış vo qcyri-ixtiyari omoliyyatların tozsim olunmasında mühiim rol oynayırlər. Bū zəmə baş vēr bilocək hədisolər qəbəqədən sczilso də, onlar dork olunmurlər. Ləkin bū, adətlərin dərənəş prosesində rolunu həç də azəltmır. Qəbəqədən sezilon vo dork edilməyən hədisolərin surötü insənin dərənəşini şortləndirməyə başlayır. Müvəfiq hərəkətlərin icrası tolə-bətə çevrilir. İnsan müoyyon şəraitdə onlən avtomatlaşmış şəkildə icrə edir;

q) subsensör vo yə subseptiv reaksiyalar. Eşidilməyən səslər, görünməyən işıq siqnəlləri vəs. s u b s e n s o r (latınca sub -əlt, əşəğı, sen-sus - hiss, duyğü deməkdir) q ı c ı q l ə r səhosi adlanır. Bū zəmə müvəfiq qıcıq insənə tosir gəstörir, ləkin o, zoif Oıduğı iicinin insən tofındən biləvasito dork cdiłmoso də, əlvəriş-li şəraitdə özünəməxsus cavəb reaksiyaları ilə müşəhidö olunur. iki mörholədə əpənılmış əşəğıdāki eksperiment bū cohotdən mərəqh-dır.

B i r i n c i m ö r h o l o d o tolobolər bələ bir tolimat vər-ilir: «Diqqətli ekrənə bəxin. Orədə nüməyiş ctdirilocək sözləri oxuyun vo voroqo qeyd edin». Bunden sonra ekrənə kinoqurğusu vəsitosilə ardıcıl surətdə 10 söz (kosmos, nəft. Bəki, sohor, miöl-lim, qorənfil. qəhrəman. pəmbiq, siilə, sevinc) səlimr. Ləkin sözlər

214

Mö intervaldə nüməyiş ctdirilir ki, ekrənə əncəq pənti əlinir vo bəx olur, yonı sözlər oxunmur. Tolobolər ekrənə diqqətli bəxsələr də. qərşidāki voroqo həç bir söz qeyd edö bilmirlər. Bū, o deməkdir ki. müvəfiq qıcıqlər (ekrənə nüməyiş ctdirilən sözlər) həddin-dən artıq zoif olduğı, yonı duyğü həddinə cətmədiğı iicinin tolobolər tofındən aydın qəvərlmır. Bū monədə də onlərə subsensör qıcıqlər deyilir. Bəs, bū qıcıqlər tolobolər tosir cdirimi? Əgər onlar ekrənə həç bir söz gənnürlərsə, yuxədəki cümlədə «aydın qəvərlmır» ifadəsi nə dorocodö düzgündür?

Eksperimentin i k i n c i m ö r h o l o s i bə suəllən əy-dınlaşdırmaq imkənı vcrir.

ikinci mörholodö tolobolər əşəğıdāki tolimat vərilməşdir: «İn-dı ekrənə 100 söz yazılınış codvol əsəcəğı. Codvolö diqqətli bə-Xin, 100 söz içərisindən sizö on cox tənış olən 10 sözü seçin vo voroqo qeyd edin».

Ekrənə 100 söz yazılmış codvol əsılır. Birinci mörholodö nii-inəyiş ctdirilmiş 10 söz də codvəldə müxtəlif ardıcılıqlə vcrilməş-dir. (Eksperimentin məqsədinə müvəfiq olərək, tolobolər bū həq-də həc bir məlumət vcrilmir. Tolobolər isö birinci mörholodö nii-məyiş ctdirilmiş sözləri aydın qəvərmədiqləri üçün bū həqdə həc bir nətlumətə məlik deyildirlər: onlar birinci mörholodö hənsi sözlərin İgəstörilədiyini bilmirlər).

Eksperimentin ikinci mörholəsi bələ əpənır: tolobolər ekrənə qərşısında oturub diqqətli codvolö bəxir vo onlərə on cox tənış olən lözləri vərəqələrə yazırlər.

Eksperiment qurtardıqdən sonra tələbələr 100 söz içərisindən seçdikləri 10 on tənış söz müoyyon olunur vo onlən tolobolər tofındən nəçə dəfo qeyd ediləməsi həsəbləmr. Həmin sözləri birinci mörholodö ekrənə nüməyiş olunmuş 10 sözlə müqəyisəli surətdə tohlil edirlər. Eksperimentin əsə məqsədö də ələ bundən ibə-I ! idi. Psixoloqlən bələ bir suəl mərəqləndirirdi: gərəsən, tələbələr-in cədvəldəki 100 söz içərisindən seçdikləri 10 söz hənsilərdir? Onlən nəçəsini birinci mörholodö nüməyiş ctdirilən sözlər (kosmos, nəft, Bəki, sohor, müöllim, qərənfil, qəhrəman. pəmbiq, sülh. İevinc) təşkil edir">

Eksperiment zəməni irəli sürülmüş forziyyəyə gərə, birinci mörholodö ekrənə nüməyiş ctdirilmiş sözlər aydın qəvərlənməsə də, tələbələr ın fəəliyyətinə müoyyon tosir gəstörməli idi. Eksperimentin mətəriəlləri bū forziyyənə əsəli surətdə sübüt etdi. Mələm

215

oldu ki, 100 söz içərisində tələbələrə ən cox tənış olən sözlər eM birinci mərhələdə ekrənə nüməyiş ctdirilmiş sözlərdən ibəröidn Bələ qəvəryışə subsensör qəvəryış deyilir, çünki bū zəmə qü I zəif olduğı üçün sözlər tələbələr tərəfindən aydın qəvərlənm Müvəfiq sözlər tələbələr ın fəəliyyətinə müəyyən təsir gəstərsə də onlar bünü dərək etmirlər: tələbələr təcrübə prosesində «tənış sö/». kimi seçdikləri sözləri eksperimentin birinci mərhələsində ekrənə nüməyiş ctdirilən sözlər olduğunu həç əğıllarınə bələ gətirö bilmıı -lər. Özünün bū xüsusiyyətinə gərə subsensör qəvəryış siirsuzluq səhəsinə dəxildir.

Deməli, hələlik iki məsələ şəksizdir: subsensör qəvəryış fəktlən dəqiq müoyyon edilmişdir. Ləkin onlən qənunəuyğunluq-lən vo mēxənzimləri həlötətrəfli öyrönilməmişdir;

ğ) xostə adamın psixikası üçün səciyyəvi olan bozi patoloji hallar da, mosolon, sayıqlama, hallyusinasiya (qarabasma) vo s. siursuzluq sahəsinə aiddir.

Siursuzluq da şüur kimi insana moxsus psixi hadisodir. O da şüur kimi insanin ictimai hoyat şoraiti ilo şərtlənir. Lakin şüurdan forqli olaraq siursuzluq sahosi dünyanın insan beynindo kifayot qodur adckvat olmayan inikasi kimi meydana çıxır. Bu zaman insan öz hərəkətlərinə məqsədyönlü nozarot edo bilmir vo onlann noticolorini adoton qiymotlondirmir. Soruşula bilor: insanin bir şəxsiy-yot kimi psixoloji siması şüurla, yoxsa siursuzluq sahosi ilo miioyyon olunur? Suala qəti şəkildə belo cavab vermok olar: şüurla. Bu monada da adamlan xarakterizo edorkon, deyirlor ki, o, özünün ş ü u r l u h ə y a t ı n ı , mosolon, gone noslin monovi torbiyo-si kimi şərfli bir işə həsr etmişdir. «Şüurlu həyat» ifadəsinə fikir verin. İnsanm psixi həyatının ən başlıca istiqaməti məhz şüur sahə-silə bağlıdır.

Əgər belədirsə, bos, onda siursuzluq sahosi haqqında ayrıca danışmağın mənası vardırımı? Psixoloji todqiqatlar gostorir ki, siursuzluq hadisolori insan şəxsiyyot kimi deyil, ford kimi xarakterizo edirlor. Onlar insanin psixi hoyatında özünəmoxsus rol oynayirlar. Siursuzluq hadisələrinin öyrənilməsi insanin bir ford kimi xiisusiyotlorini başa düşməyə yaxından kömək gostorir. Bu molumatların hom do diaqnostik ohomiyoty vardır.

3. Mənlilik şüuru

Golin, hor şeydən ovvol, «monlik şüuru» termininin lüğəti mo-basina diqqot edok. Termin iki sözdəh'- «mənlilik» vo «şüun» söz-mrindon ibarotdır. Bu termin daxilində «şüun» sözünün evristik monası vardır: bu ondan ibarotdır ki, «тнєнлєк шїиuru» şüurun struk-jbruna daxildir, yuxanda qeyd edildiyi kimi, şüurun mihiim xarak-tviistikalanndanbirini təşkil edir. Lakin şüurun digor struktur xiisu-ıwotlərindən forqli olaraq onun özünəməxsus cəhətləri do vardır. ■U cohotlor «mənlilik» sözündə ifado olunmuşdur. «Мєнлєк шїиurun-da» şüurun biitiin xiisusiyotlori insanin «moni» vasitosilo ifado olunur vo şəxsiyyət hadisəsinə çevrilir. Bu o demokdir ki, monlik

ниш bimodal xarakter daşıyır: onda eyni vaxtda hom «mon»o (subyckto), hom do «qeyri-mon»o (obyckto) monsub olan cohotlor *ms* olunur. Mosolon, uşaq öz əlini dişlədikdə ağrı hiss edir, anası-nın, qardaşının və ya gəlinciyinin əlini dişlədikdə iso ağrı hiss etmir. O, öz əli ilə anasının, qardaşının, gəlinciyini əlini fərqləndir-moyo başlayır.

Mənlilik şüuru insanin özünü şəxsiyyət kimi tanıması və dərk etməsi

prosesidir. Mənlilik şüuru dedikdo insanin özünün tolobat vo qabiliyyotlərinə, fikir və hisslərinə, davranış vo foaliyyot motivlə-rinə şüurlu miinasibəti nozordo tutulur. Onun osas olamotlori aşağıdakılardan ibarotdır: insan özünü biitiin otraf alomdon, yoni «mən»ini «qeyri-mən»dən ayırır, özünün fiziki, psixi vo monovi kcyfiyyotlorini qiymotlondirir vo dərək edir, psixi həyatının biitiin cəhətlərinə şüurlu miinasibot bəsləməyə başlayır.

Monlik şüurunun strukturunda aşağıdakı üç cohoti xiisusilo fərqləndirmok lazımdır.

1. «Мєн образ» - insanin özü haqqında tosovvirlori (buna baş-qa sözlə, psixoloji avtoportret do deyilir).

2. Özünüqiymotləndirmə - insanin özünün özü haqqındakı tə-səwürlərinin adekvat surotdo qiymətləndirilməsi.

3. Potensial davranış rcaksiyalan - insanin «Мєн образı» vo özünə verdiyi qiymətlərin onun davranış və rəftarında tozahiir etməsi.

§ 1. «Mən»in kəsf olunması

Monlik şüuru sözün əsl mənasında yeniyyətlik və gəncliyə yaşlarında fonallaşsa da, onun monboyi, qaynaqları əvvəlki yaş dövrlərinə təsadüf edir.

Miasir psixologiyada monlik şüurunun fonallaşması prosesinin köklərini araşdırarkən, birinci növbədə, körpə uşaqların özlərini güzgüdə tanıması məsələsinə xüsusi diqqət yetirirlər.

Körpə uşaq, doğrudan da, özünü güzgüdə və ya fotoşəkildə necə vaxt tanımağa başlayır? Bu suala cavab vermək heç də asan deyildir. Əgər 1 - 2 yaşlı uşağı güzgü qarşısında oturdub ondan: «Bu kimdir?», - deyə soruşsaq - o, diişgiin cavab verməyə də bilər. Təkcə bu fakt əsən demək onların ki, uşaq özünü güzgüdə tanıya bilər? Şübhəsiz ki, demək olmaz! Çünki uşağın suala cavab verə bilməməsi başqa amillərlə, məsələn onun nitqinin inkişaf se-viyyəsi ilə bağlı ola bilər. Lakin fakt faktlığında qalır: müşahidələr göstərir ki, uşaqlar özlərini hələ köpək yaşında güzgüdə tanıyır-lar, lakin özlərinin özləri haqqındakı təəssüratını sadəcə olaraq sözlə ifadə edə bilmirlər. Bəs, körpə uşağın güzgüdə özünü tanımasını nitq vasitəsilə deyil, başqa yollarla, qeyri-verbal yolla necə, təbii etmək olar?

Zoopsixologiyada bu sahədə maraqlı metodikalar işlənmiş-dir, hal-hazırda onlardan uşaq psixologiyasında da geniş istifadə olunur. Həmin metodikalardan biri ilə tanış olaq. Gellap iki şim-panzə qrupunu müxtəlif şəraitdə - onların bir qismini bir-birilə iştirakı (?) şəraitində, o birilərini isə «sosial təcrübə» (?) şəraitində böyütməmişdir. O, müəyyən vaxtdan sonra hər iki qrupdan olan şimpanzeləri 9 gün güzgü asılmış ayrıca boksalarda yerləşdirmişdir. Onuncu gün şimpanzeləri anesteziyanın köməyiylə yatırtmış, narkoz təsiri altında olarkən onların qollarını və qulaqlarını dərinə qıcıqlandırmayan və iy verməyən qırmızı rənglə boyamışdır.

Gellap şimpanzeləri bundan sonra yenidən güzgüləri qabaqca-dan çıxarılmış boksalarda yerləşdirir. O, bu zaman meymunlar iştirakı rində müşahidə apararaq onların sifətlərinin rənglənmiş yerlərinə spontan surətdə necə dəfə toxunduqlarını hesabladır. Məlum oldu ki, özlərinin rənglənmiş qəş və qulaqlarına həmin «təcrübə». həmin də başqa meymunlarla birlikdə «təcrübə» olunmuş, Gellapın tənini ilə desək, «sosiallaşmış» şimpanzələr eyni dərəcədə və çox az halda toxunmuşlar.

218 \ Gellap bu cəhəti müəyyən etdikdən sonra güzgüləri yenidən bəxələrdə öz yerlərinə təxdi, meymunların həmin şəraitdə özlərinin bəxələnmiş qəşləri və qulaqlarına necə dəfə toxunduqlarını hesab-Bu zaman vəziyyət köskin surətdə dəyişildi: «təcrübədə» böyü-meymunlar özlərinin rənglənmiş qəşlərinə və qulaqlarına ov-

1 qədər toxunduqları halda, «sosiallaşmış» şimpanzələr daha toxunmuşlar. Beləliklə, aydın olmuşdur ki, gəy «sosiallaşmış»

Bənzər təcrübə güzgüdə tanımağa qəbildir (?), təcrübədə böyümüş bənzər isə qəbil deyildir.

Gellapın əldə etdiyi bu faktlar öz-özlüyündə maraqlı olsa da, lakin monlik şüuru baxımından monallaşdırmaq birtərəflidir. Biz isə yuxarıda qeyd etmiş ki, monlik şüuru heyvanlara xas deyil-

Gellapın təcrübələrində bənzər təcrübələr 16-22 aylıq fəxşəqlərlə də aparılmışdır. Ənə uşağın özünü silərkən bənzər ilə un bərnəyə qırmızı rəng vurur. Uşağı güzgünün qarşısında oturmaqlar. Əgər uşaq ölini güzgüdəki şəkildə deyil, öz bərnəyə vururdu-b, psixoloqlar bunu uşağın güzgüdə özünü tanıması əlaməti hesab edirlər. Təcrübə prosesində 16 aylıq uşaqlardan heç biri ölini bərnəyə təxənməyir. Həlbəki 22 aylıq uşaqların hamısı ölini bərnəyə təxənməyirdi. Bu faktlar başqa tədqiqatlarla da təsdiq oluna bilər

Müəyyən olunmuşdur ki, uşaqlar özlərini güzgüdə ilk dəfə 18 aylıq vaxtda tanıyırlar. Özünü güzgüdə tanımaq 20 aylıq uşaqlar içində artıq əd işdir.

Uşaqlarda idrak prosesləri inkişaf etdikcə, onların özləri haqqındakı təəssüratları da müəkkəbləşir. Nitqin rolunu bu baxımdan iştirakı qeyd etmək lazımdır. Uşağın öz «məni»ni ifadə etməsi nitqin inkişafı ilə təbii bağlıdır.

2 yaşında uşaq təxminən 200 - 300 söz bilir. 3 yaşında onun fəvli lüğət ehtiyatı bir il ərzində təxminən 5 dəfə artır: 1200 - 1500 sözə çatır. Uşağın nitqində «Mən» şəxs əvəzliliyi daha geniş və qrammatik cəhətdən təmamilə diişgiin işlənməyə başlayır.

Əgər, məsələn, 2 yaşına qədər uşaq xarici əlamətlər haqqındakı təəssüratını öz yaşı üçün tipik olan əyani-əməli təfəkkiriin məntiqi-əməli müvafiq olaraq «Ləle qəçdi». «Ləle yıxıldı» kimi ifadə edərsə, lakin əvvəllərdən təbii «Mən qəçdim», «Mən yıxıldım» -deyir.

Əd «Mən» şəxs əvəzliliyi ilə substantivləşməsi uşaqlarda

219 mənlilik şüurunun formalaşması, xüsusilə onların şüurunda əməli gələcək keyfiyyət dəyişikliklərinin (özünü başlandıqdan fərləndirən məni, başları ilə müvafiq etməsi və s.) tədrisən öz əksini nitq də təməsi baxımından son dərəcə maraqlıdır. Bu əsəsdə də uşaqlar yaşlarla qarşılıqlı münasibəti tədrisən müəkkəbləşir, onun da nışında şəxsiyyət əməli müvafiq əməliyyət təməliyə başla Balaca oğlan və qıza ələ gəlir ki, o, hər şeyi bəle bilər. Bu yaş döv ründə «Mən özüm» uşağın on müvafiq və başla tələbinə çevrilir Lakin yaşlılar uşağın bu tələbinə əməliyyət təməlikdə, o, şıltaqlıq və tərslik etməyə başlayır ki, bu da «3 yaş krizi» və ya bəhrənənin psixoloji mənzərəsində əsas yer tutur.

Yaş artdıqca, yaşlıların köməyiylə onlarda «həyət zənalı» (bəxələnən başlarındən gizlədilen zənalı) haqqında müəyyən təəssürat vürə əməli gəlir. Sözlərə seçici müvafiq formalaşmağa başla Yir, onlar yaşlıların reaksiyası nəticəsində «eyib» sözlərlə «eyib ol-ayan» sözləri nisbətən əsənliqlə

forqləndirirlər. Balaca oğlan və¹ qızlarda öz cinsləri haqqında tosovvürlər fonnalasmağa başlayır. d

Böyük məktəboqədor yaşlı uşaqlar artıq oğlan və qız anlayışla J ından noinki geniş istifadə edir, həm də «Sən oğlansan, ya qız[^] san?» - sualına daha dəqiq cavab verirlər. Uşaqların, demək olar ki, hamısında cinsin geyim və bəzək xüsusiyyətləri, bir qismində isə hətta fiziki olamotları haqqında nisbətən dəqiq tosovvürlər omola gəlir.

6 yaşında özünü göstərən mühiim xüsusiyyətlərdən biri uşaqlarda «bədənin sxemi» haqqında təsəvvürlərin fonnalasması ilə olaqodardır. Müəyyən edilmişdir ki, 6 yaşından sonra corrahiyyə yolu ilə bannağı, oli, ayağı və s. kəsilmiş pasientlərin, demək olar ki, hamısı bədənin müəyyən bir hissəsinin çəmadığını duyurlar. Halbuki 6 yaşına qədər barması və ya oli kəsilmiş uşaqlarda, cəmə də anadan barmasız, olsız və ya ayaqsız doğulmuş adamlarda belə bir duyğu müşahidə olunmur. Beləliklə də fantom duyğular 6 yaşından sonra, yəni bədənin sxemi haqqında tosovvürlər formalaşandan sonra omolo gəlir.

Bədənin sxemi haqqında təsəvvürlər formalaşdıqca uşaq özü-nü todricon ətraf mühətdən ayırmağa və özünü sanki kənardan gör-məyə, öziini perseptual (başqaları tərəfindən qavranılan) obyekt kimi fərqləndirməyə başlayır.

Bu zəmində uşağın davranışı nəzərə cəfacaq dorocodo dəyir şir və mürokkəbləşir. Onun fəallığı artır. Balaca oğlan və qız intu-

220 surətdə olsa **da**, başa **düşür ki**, o, özünü necə müşahidə edirso, **a** adamlar **da** onu **elo** müşahidə edirlər. 5-6 yaşından başlaya-uşaqlarda həyə hissənin daha aydın şəkildə tozaahir etməsi **do**, **rinci** növbədə, onların özlərini perseptual obyekt kimi fərqləndir-**si ilə** olaqodardır.

Uşağın **özünü möhz** perseptual obyekt kimi fərqləndirməsi **vo Ldonin** sxeminin formalaşması onda həyə zonalar haqqında **to**-vvürlərin formalaşması üçün olverişli şoraiq yaradır. «Yaxşı nə-. pis nodir?» mövzusunda uşaqlarla aparılan söhbətlər onların 'vaftq tosovvürlərini daha da dəqiqləşdirir. Valideyn «Pahant y, eyibdir!», «Ora getmə, oğlanlar çimir!» kimi qısa, aydın, lakin osional boyalarla zəngin irad **və** tövsiyolərlə uşaqlarda yeni **Iməlo** golon həyə hissəni istiqamət verir. Bu zaman yaşlılar uşaq-**İ T** diqqətini daha çox davranış **vo** roftan monovi tərəflorino 4b edirlər. «Pahant gey, eyibdir!» omrinin oxlaqi monası da **nohz** bundan ibarətdir.

Uşaqlar öz horokotlarının monovi tərəfini dərək ctdikco, onların başlıqlarla **vo** yoldaşları ilə qarşılıqlı münasibətləri daha da mürək-kəbləşir. Onların iisiiyyət **vo** roftan necə deyirlər, «monovi me-**Cirlarİa**» müəyyən olunmağa başlayır. Bu baxımdan kiçikməktəbli uşağı dövründə mühiim dəyişikliklər baş verir.

Kiçik məktəblilərdə omolo gələn yeni xüsusiyyətlərdən biri refleksiya ilə bağlıdır. Onlar özlərinin fikir **vo** oməllərinə bir növ lionardan baxmağa, **öz** horokot **vo** oməllərini başqalarının gözü ilə 'qiymətləndirməyə başlayırlar. Bu əsasda **da** kiçik

məktəblilərdə fleksiya formalaşır. Refleksiya, artıq qeyd edildiyi kimi, özünüdərkətmə prosesidir. Bu o deməkdir ki, refleksiyanın yaranması ilə monlik şüurunun for-malaşmasında keyfiyyətə yeni mərhələ başlayır. Həmin mərhələ **no kiçik** məktəbli uşağına təsədiif edir.

Refleksiyanın omələ gəlməsi ilə kiçik məktəbli özünün fikir və oməllərini obyektiv surətdə tohlil etməyə başlayır. Onun başqa **dam**larla qarşılıqlı münasibətlərinin xarakteri dəyişir. Bu baxımdan qızlarda həyə hissənin özünoməxsus tozaahir formalar haqqında **V. A. Suxomlinski**nin müşahidələri maraqlıdır. O, «Vətəndaşın doğulması» kitabında yazır: «Qızların **vo** oğlanların cinsi yctişkən-liyinin eyni vaxtda başlamaması torbiyyə işini həm **do** ona goro yüngülləşdirir ki, qızlar oğlanlardan utamlar. Aşağı sinifdə uşaqlar yayda bir verdo çimirdilər; gölün sahilində həvəslə qaçır, pör qumdan müxtəli' tikintilər qurur, suda oynayırdılar. Lakin qı üçüncü sinfi bitirdikdən sonra tokliyə cən atmağa başladılar. O lənarlar qızların onlarla bir yerdə çimmək istəməmələrinin sobəbi başa düşmərdilər. Oğlanlardan biri deyirdi: «Siz xudbinsir Qızlar cavab vermirdilər, yalnız gülümsəyirdilər. Sanki oğlanlar həyə dərək etmədikləri şeyi onlar başa diişürdülər. Qızlarda analı müdrikliyinin məhz belə oyanması torbiyyəni asanlaşdır.

Yeniyyətlik yaşında isə qızların oğlanlardan, oğlanların **Γ** qızlardan utanması adi haldır. Bəs, bunu nə ilə izah etmək olar?!

Monlik şüuru sözün əsl mənasında yeniyyətlik uşağı dövründə fonnalashır. Lakin o, bərdən-birə omələ gəlmir. Əvvəlki yaş dövrlər[^] rində körpə uşağın özünü güzgüdə tanıması, «bədənin sxemini təşəkkül, refleksiyanın omələ gəlməsi - bunların hamısı monlik şüurunun yeniyyətlik uşağı dövründə keyfiyyətə daha yüksək in-kişaf mərhələsinə daxil olmasını sortlondirir.

Kiçik məktəblidən fərqli olaraq yeniyyətmdə özünə, öz şə həyatına, şəxsiyyətinin xüsusiyyətlərinə maraq yarandıqca, özün qiymətləndirmə tolobati, özünü başqaları ilə müqayisə etmək mey li xüsusi mona kosb edir. Bunun da noticosində yeniyyət **ö** üçün öz «Mən»ini bir növ kəşf edir. Mənlik şüurunun formalaş: ға başlaması və inkişafı yeniyyətmanın biitiin psixi həyatına, on? tolim foaliyyətinin xarakterino, ətrafdakılara münasibətinə, yaşlı lar, yoldaşları və monsub olduğu kollektivin iizvləri ilə qarşılıqlı münasibətlərinə öz təsirini göstörir.

Yeniyyətmdə mənlik şüurunun formalaşması onun öz davranış[^] şını, özünün mənəvi keyfiyyətlərini, xarakter və qabiliyyətlərini dərək etməsi ilə başlayır.

İlk dövrlərdə yeniyyətmanın mənlik şüurunun əsasını başqa[^] adamların - yaşlıların (müəllim, valideynlər və qonşuların), kollektiv iizvlərinin, yoldaşlarının onun haqqındakı mülahizələri təşküj edir. Yaş artdıqca yeniyyət **özi**nün şəxsiyyətini müstəqil tohlil etməyə və qiymətləndirməyə başlayır. Bu baxımdan yeniyyətmanın, başqalarının və özünün qiymətləndirmə meyarlarına,

oxlaq normalanna yiyələnməsi onda mənlilik şüurunun formalaşmasında mühüm ohomiyyot kosb edir.

Yeniyyətmonin öz şəxsiyyətini dork etmosi tədrici xarakter da-şırır. O, ovvolco tolim foaliyyətini icrası ilə bağlı olan keyfiyyət-ləri (məkəsevərlik, təkidlilik, diqqətlilik, soy), sonra başqa adamlara münasibətləri ifadə edən keyiyyətləri (yoldaşlıq hissi, həsiq, təmkinlik, tərslik), sonra isə özünə münasibəti ifadə edən yfiyyətləri (təvazökarlıq, özünə tənqidi yanaşmaq, yaltaqlıq, lov-ıq) və nəhayət, şəxsiyyətin çoxcəhotli münasibətlərini ifadə on miirəkkəb sintetik keyfiyyətləri (şəxsi ləyaqət, şərəf hissi, nsiiallıq və s.) dork etməyə başlayır. Yeniyyətmonin mənlilik şüurunun xiiisusiyyotlorini aydınlaşdırar-
LÜÜ bir cohəti aynca qeyd etmək lazımdır. Yeniyyətlik yaşı döv-fftdə özünüdərkətmə tolobəti xiiisusi mona kosb ctso do, onun özü ^aqqındakı obyektiv biliklərinin səviyyəco aşağı olması diqqəti telb edir. Yeniyyətmonin bir çox hallarda özünün şoxsi keyiyyətlə-hni diizgiin tohlil cə bilməmosinin köklərini, birinci növbədə, mohz burada axtarmaq lazımdır. Bu osasda da bozon yeniyyətmonin iddia soviyyosi ilə kollektivdoki real mövqeyi arasında, özünə münasibəti ilə başqa adamların - yaşlıların və yoldaşların ona münasibət i arasında ziddiyyətdən nəşot edən münaqişələr meydana çıxır.

Yeniyyətə öz davranış və xiiisusiyyotlorini dork etdikco, onda özünütorbiyə tolobəti yaranır ki, bu prosesdo do ayırd edilmiş nii-mutio və oxlaqı etalon miistosna rol oynayır.

İlk gənclik yaşı - mənlilik şüurunun yaranmasının tamamilə xiiisusi mərhələsini təşkil edir.

Yuxarı sinif şagirdləri həyatı ohomiyyoti olan miixtolif suallar-la rastlaşırlar: «Mən kiməm?», «Mənim dünyada yerini nədən ibarətdir?», «Mənə ətrafdakı adamlar necə yanaşırlar?», «Mən özüm adamlara necə yanaşıram?». Bu və başqa suallara cavabın axtarılması gənclər üçün oğlan və qızların özünü şəxsiyyət kimi dork etmosi, özii-DÜ təsdiq etmosi prosesinə çevrilir.

§ 2. Mən - obraz

Mən - obrazın əsasını insanın özü haqqında bilikləri təşkil edir. İkin bu biliklər insan üçün heç də adi xarakter daşımır. Onlar insanın özünə münasibətini ifadə edir. Mən obrazın psixoloji baxımdan ohomiyyoti do mohz bundan ibarətdir.

Mən - obraz mürəkkəb hadisədir. Gələn, gənclər üçün oğlan və qızla-ra bəlo bir tapşırıq verək: özünü 20 sözlə səciyyələndir. Görəsən, onlar bu adi tapşırığı asanlıqla icra edə biləcəklərmi? Təcrübə gös-lərir ki, gənclər üçün oğlan və qızların bir çoxu bu zaman eddi çətinliklə rastlaşırlar. Onların bir çoxu 7-12 sözdən sonra bilmirlər ki, nə cə-ainlər. Bu o deməkdir ki, gənclər üçün oğlan və qızların özləri haqqındakı

223 təsəvvürləri bir çox hallarda məhdud xarakter daşır, hətta bəz onlarda müəyyən ziddiyyətlər də özünü göstərir.

İnsanda eyni vaxtda üç «Mən - obraz» «real məni», «ideal məni» və «sosial məni» mövcuddur.

«R e a l m ə n». İnsan indiki anda özünü necə təsəvvür edir? özünün qabiliyyətlərini, rollarını, statusunu necə qavrayır? O, oslinda necə adamdır? «Real məni»nin məzmununu həmin suallar təşkil edir. Bu zaman insan özünə öz gözüylə baxır. O, özünün «real-mən»i ilə fəxr edə bilər; insanın özü haqqındakı bu obrazı başqa adamlardan gizlətməsi də mümkündür. Bəzi hallarda isə «real məni» ətrafdakı adamların insana verdikləri qiymətlərə uyğun gəl-mir.

«I d e a l m ə n». Hər bir insanın «real məni»indən başqa həm də «ideal məni»i vardır. İnsan özünü necə görmək istəyir? Hansı keyfiyyətlərə yiyələn-məyə çalışır? «İdeal məni»nin məzmununu bu suallara əsasən sosiyyələndirmək olar. Adımdan göründüyü kimi. «İdeal məni» insanın özü haqqında idealan ilə bağlıdır. Onun psixoloji baxımdan mənası da, birinci növbədə, bundan ibarətdir: insan öz «ideal məni»ini həyata keçirmək üçün yollar axtarır və bu sahədə böyük soy göstərir. İnsan özünütorbiyə ilə məşğul olarkən adətən özünün «ideal məni»indən çıxış edir.

İnsanın şəxsi keyfiyyətləri çoxdur. Görəsən, bunların hamısı onun «ideal məni»ində əks olunurmu? Yox. Hər bir insanın yüksək qiymətləndirdiyi müəyyən keyfiyyətlər vardır. «İdeal məni»də məhz bu keyfiyyətlər əks olunur. Təsəvvüfi deyildir ki, insan özünü-tərbiyə ilə məşğul olarkən də özündə hər hansı bir keyfiyyəti deyil, məhz yüksək qiymətləndirdikləri keyfiyyətlərin formalaşması-na xiiisusi diqqət yetirir.

«S o s i a l m ə n». İnsan həmişə özünə başqalarının gözüylə baxır. Başqa adamlar onu necə görürlər? O, özünü başqa adamlara necə göstərmək istəyir? Necə hərəkət etso, başqa adamlar onu yaxşı adam və ya müəxəssis (müəllim, cilingər, həkim və s.) kimi tə-qimləyirlər? Bu üç sual yaşından asılı olmayaraq insan üçün böyük ohomiyyotə malikdir. Axı, bizim hər birimiz insanların icarısında yaşayırıq və ictimai-istəməz özümüzə onların gözüylə baxmalıyıq. İnsanların qarşılıqlı sosial təsiri prosesində «sosial məni»nin ohomiyyoti do mohz bundadır.

İnsan başqa adamlarla iinsiyotə girərkən adətən özünün «so-sial məni»indən çıxış edir: o, həmişə özünü başqa adamlara yaxşı

ofdən göstərməyə çalışır, özünün «psixoloji əməllərini» bəlo müxtə-f yeddlərlə pərdələyir; psixoloji «maskalardan» da bu məqsədlə is-"adə edirlər.

İnsanın «real məni»i onu nə dərəcədə təmin edir? Ətrafdakı insanlar onu nə dərəcədə təqdir edir və ya bəyənirlər? O özünün hansı bir keyfiyyətini başqa adamlardan nə dərəcədə gizlətmə-yə çalışır, o, özünü başqa adamlara necə (tutaq ki, yaxşı adam, osl müəllim, elm adamı və ya varlı adam) kimi göstərmək

istoyir? Bu luallan izah etmodon insanin «sosial mon»inin mozmununu aydin-
lişdırmaq olmaz.

Psixoloji planda real, ideal, sosial «Mon» birlikdo mövcuddur. < Mar bir-
birlorini bir növ tamamlayır vo zənginləşdirirlər. Lakin bozon real, ideal vo sosial
«Mon»lər arasında köklü ziddiyyotlar do müşahidə olunur. Əgər «real mən»
«ideal-mən»ə uyğun gəlmir, mesial mon» «real mon»i gizlətməyə xidmət
edir, insanın özü haqqında təsəvvürlərində özünəməxsus çətinliklər meydana
gəlir. (lick) hallarda insan adətən refleksiya yolu ilə bu uyğunsuzluqları təhlil edir,
bir növ onların hamisi üçün «ümumi toxuc» taparaq nımafiq ziddiyyətləri aradan
qaldırır. Bozon do bu cəhət ona müvafiq olur. Xalq ifadəsi ilə desə, «öz
həqiqi sifətini, simasını biruzə verir». Yəni psixoloji maska insanın həqiqi sifətini
heç də ləngişə pərdələmə bilmir.

«Mon - obraz»ın formalaşması dialektik prosesdir. O, müxtəlif amillərlə
şərtlənir. İnsanda özü haqqında təsəvvürlərin formalaşmasında hərəkət və görmə
duyguları mühüm rol oynayır. insanın öünü qavramasının təsirli vasitəsi kimi
güzgünün əhəmiyyətini müəyyən etmək olmaz. Lakin «Mon - obraz»ın
formalaşmasının əsas mənbəyini başqa adamlar - yaşlılar, həmyaşıd oğlan və qızlar
təşkil edirlər. K. Marks göstərirdi ki, «...insan olmağı özünə öyrədir»
deyəni fəxri filosof kimi doğulmadığına görə, o, özünü güzgüyə baxınmış kimi
başqa adama baxın».

İnsan başqa adamlar vasitəsilə kişilik, qadınlıq, monovi gözəllik və s.
haqqındakı etalon və stereotiplərə yiyələnir, başqa adam-ları və özünü
qiymətləndirməyi öyrənir.

/4 §3. Özitnügıym.itLmdünlö Hıuuuaa

Özünüqiymətləndirmo tennini iki sözdən - özünü və qiy ləndinnə sözlərindən omolə gəlmişdir. Onun psixoloji mənası dındır: söhbət insanin özünə verdiyi qiymətdən, özünün ob; qiymətləndinnəsindən gədir.

İnsanın özü haqqındakı təsəvvürlərinin formalaşması bilav tə özünüqiymətləndinnə ilə bağlıdır. İnsan özü özündə hansı **ce** hətləri qiymətləndirir? Onun üçün bir insan kimi mihiim olan **hor** şeyi: özünün qabiliyyətlərini, mənəvi keyfiyyətlərini, omollarını, öz imkanlarını və perspektivlərini, özünün qarşılıqlı miinasibotları-ni, qmp və kollektivdə, başqa adamlar icorisindo tutduğu yeri qiymətləndirir və s. Bununla yanaşı miioyyon hoyati situasiyalarda, xüsusilə ailə və kollektivdə insan öz üzərində məsuliyyət götürüb mihiim bir addım atdıqda, konflikt şəraiti yarandıqda və s.-də özünüqiymətləndirmə xüsusilə mihiim əhəmiyyətə malikdir. Aydın məsələdir ki, özünüqiymətləndirmə miirəkkob prosesdir: o, özi-ni-miəşahidə və özünütəhlil yolu ilə lənəllənir, bu zaman insan özünə adətən başqa adamların göziylə baxır, bir qayda olaraq. özünü on-larla miqayisə edir.

Psixoloji eksperimentlardo bu cohot h mish  aydin nozoro car  p r. Belo eksperimentlardon biri ilo tanış olaq. Tutaq ki. iki miixtolif zavodda bir ne o m  hondis  tati bo  dur. Homin vəzifəni tutmaq üçün birinci zavodda 5 n   r - A., S.,  ., V. vo N., ikinci zavodda iso 4 n   r-Q., P.,  . və M. oriz  vermi  dilor. Gone m  hondislo-ro ovvolco miioyyon blanklar vcirilir vo miivafiq suallara cavab veflj mok toklif olunur. Suallar clo tərtib olunmusdur ki, onlara cavab veronlor oslindo    l rinin miioyyon keyiivyotlorini qiymotlondirir-l r.

Експеримент iki variantda -1-ci zavodda 1 variantda, 2-ci zavodda II variantda aparılır.

Aşağıda homin variantlar nəzərdən keçirilir.

Gone mühondislər T.-ni (I variant) və İ.-ni (II variant) gördük-dən sonra onlann özlərinə verdikləri qiymətlər dəyişiləcəkdimi? Eksperimentin osas

moqsodi do mohz homin mosoloni aydinlashdir-maqdan ibarat idi. Bunun iicin gone mühondislorin T.-ni vo İ.-ni görmomışdan ovvol vo görəndon sonra doldurduqlan özünüqiy-motlondirmo blanklarmi bir-biri ilo müqayiso ctmok lazımdır.

1 variant:

a) A. və başqaları qəbul otağında otunmuşlar; a) Q. və başqaları qəbul otağında oturmuslar;

b) otağa T. adlı bir nofor daxil olur. Gəmə mühəndislo-rə onu toqdim edib deyirlər ki, T. do boş olan deyirlər ki, İ. do boş olan mühəndis vəzi-mühəndis vozi-fosini tutmaq istoyir: fəsinə tutmaq istoyir. İ. nimdaş kostyum T. yaxşı geyinmişdir. Özünü məğrur geyinmişdi, köynəyi və ayaqqabıları aparır, əlində təzə diplomatu var idi, çirkli idi. Əlində səliqəsiz biikülmüş ka-zahirən çox təcürboli və ağıllı ғızlar var idi. Zahirən mühon-diso mühəndisə oxşayırdı. oxşamırdı.

II variant:

v) bundan sonra bir bəha-no götürüb
v) bundan sonra bir bəha-nə Q. və başqalarına əvvəlki
gətirib A. və başqalarına əvvəlki özünüqiymətləndir-mo blanklarını
özünüqiymətləndir-mo blanklarını yenidən dol-durmaq təklif olunur.
yenidən dol-durmaq təklif olunur.

Taniş olduğumuz metodika ilə aparılmış psixoloji eksperiment şəraicində göstərirdi ki, T.-ni (I variant) görənlər mühəndislər-lər ikinci dəfə blankları doldurarkən özlərinə əvvəlkinə nisbətən sağ qiymətlər vermişlər. Halbuki İ.-ni (II variant) görəndən sonra isə mühəndislər özlərini daha yüksək qiymətləndirmişlər.

Miiyyon edilmiş bu eksperimental faktın mənası aydındır. İnsanlar qiymətləndirmə zamanı özlerini kiminlə müqayisə edirlər. Başqa adam bu zaman bir növ etalon rolunu oynayır. Həyatı misal-lar da bunu sübut edir.

Golin, indi do insanin özünə vcrdiyi qiymotlorin xarakterino diqqot yetirək: özünüqiymotlondinnə zamani qiymotin muxtolif ftövlərindən - oxlaqi, estetik, intellektual, emosional vo s. qiymot-lordon istifado olunur. Lakin biitiin hallarda onlann icorisindo emotional qiymotlor osas yer tutur: oxlaqi qiymot do, intellektual qiymot do özünüqiymətləndinnə soviyyosindo emosional çalar kosb ©dir. Özünüqiymətləndirmə, hor şeydən ovvol, özünüsevme, özü-n.mörmət, öz ləyaqətini saxlamaq vo s. kimi hisslərlə çulğadır. yoni emosional qiymətləro osaslanır. Bu onunla bağlıdır ki, özünüqiymətləndirmə soviyyosindo qiymətvcrən vo qiymotlondirilon eyni bir adamın şəxsindo birleşir: mon - mono qiymot vcrir. Bu zaman insan hətta miioyyon obyektiv mcyarlara əsaslansa belo öziünüqiymətləndinnədə subyektiv amillor əsas yer tutmağa başlayn Atalar sözlərində özünüqiymətləndirmonin bu xüsusiyyoti doqiq ifadə olunmuşdur: «Öz gözündə tiri görmür, başqasının gozündə tiikü se-ein», «Hec kos öz ayrıanma tırş demoz». Bu o demokdir ki. özünü-tərbiiyonin səviyyəsi insanin özünə tonqidi yanaşib-yanaşınamasın-dar, özünü qarşı tələbkə olub-olmamasından bilavasito asılıdır.

Özünüqiymətləndirmə sistemini tohlil edorkon aşağıdakı **ceJ** hətləri xüsusi nozoro almaq lazımdır:

a) özünüqiymətləndirmə prosesindo «real mon» obra/ı ilo «ideal mon» obrazının miqayiso edilməsi mihiim rol oynayir. Onlann bir-birino uyğun golmosi psixi sağlamlığın mihiim şərtidir. Miioyyon e hlmişdir ki, insanın «real mon» obrazi ideal mon» ob-razma miivafiq olduqda. o, adoton, özünü yüksək qiymətləndirir. İnsan bu iki mihiim xarakteristika arasında uçurum hiss etdikdj iso, özünü adoton aşağı qiymotlondirir. Bozon belo hallarda insanin ÖZÜ öz gözündə hörmətdon düşür:

b) insan özünün hor hansı bir keyfiyyotini qiymotlondirorkon, onun yaxşı vo pis keyfiyyət olduğunu neco miioyyon edir? Lap ki-C'k yaşmdan uşqlara öyrədirik ki, «Yaxşı nodir, pis nodir?». insan özünə qiymot verədo bu tosowurlordon etalon kimi istifadə etməyo başlayir: ogor etdiyi horokotlor «yaxşı» ctalonuna uyğun golir-so, onlan miisbot, «pis» etalonuna tıyğun golirso monfi qiymoilon-dır. Yaş artıuqca, insanin sorvot meylləri formalaşır, ideallarının xarakteri doyişir vo buna miivafiq olaraq onun ctalonlar sistemi mü-rokkobleşir Bi/ hor hansı bir adamın özünü neco qiymotlondirdi-yini aydınlaşdırmaq üçün onun özünü hansı etalonla tutuşdurduğı-ru. özfinə hansı ctalona osason qiymot verdiyini bilməliyik. Bu yolla biz hom do onun «ideal mon»-inin mozmununu tohlil ctmək im-kani oldo edirik. Çünki miivafiq ctalonlar «ideal mon»do xiisusi yer tutur;

v) insanin özünəməxsus qiymotlor sistemi vardır. Bir torofdon, insan özü-özünü qiymətləndirir, digor torofdon, onun davrams vo rəftarı monsub olduğı

qrup torofindon qiymotlondirilir. Bundan başqa, adam bu vo ya digor torzdo horokot edorkon otfadki adamlann, o cümlo ion iş yoldaşlarının vo dostlanmn onu neco qiymot-londirocoklorini nozoro ahr. Buna gözələnən qiymotlor deyilir Qrupun şəxsiyyətə vcrdiyi qiymətlorlo **g ö z l ə n i l ə n q i y - III o t 1 o r** bir-biri ilo vohdotdo olsa da. onlan eyniləşdirmək olmaz. Qrupun şəxsiyyətə vcrdiyi qiymot **r e a l q i y m o t d i r .**

Özünüqiymətləndinnə muxtolif iisullarla öyronilir. Mosolon. şegirdlərə özlərini sorbost surətdə tosvir ctmək toklif olunur, yaxud onlara miioyyon qiymotverici hökmlor yazılmış voroqolor vc-rilir: bu zaman şagirdlərə onlann zahiri görkəmini vo ya hisslərini 11 adə edon vərəqələrini qnıplaşdırnaq toklif olunur. Şagirdlərin öz-lerini sociyyolondirmosini nozordo tutan muxtolif öziünüqiymot-londinnə şkalaları vo omsallan da molumdur. Bu moqsodlo miioy-prj sifot - sözlordon istifadə olunur. Bozon şagirdloro, mosolon, işğıdaki cavablardan birini seçmək toklif olunur:

- mon on yaxşı şagirdlərdən biriyou;
- monim qabiliyyotlorim orta soviyyodon yiiksokdir;
- monim qabiliyyotlorim orta soviyyododir;
- monim qabiliyyotlorim orta soviyyodon aşağıdır;
- mon az qabiliyyotli şagirdlərdən biriyou.

Bozi todqiqatlarda eksperimental tapşırıqlardan istifadə edilir. Şagirdlərə ayn-aynıqdə bclə bir suala cavab vermək toklif olunur: lapşırığı icra edo biləcəksonmı? Bu zaman hansı bal ala bilərsən? Bundan sonra aşağıdaki sual verilir: bos sənəin sinif yoldaşların, mosolon, Mommod, Sevil vo başqaları bu tapşırıqları öhdəsinə gəto biləcəklənni? (Bu zaman şagirdin özünə verdiyi qiymətlorlo onun yoldaşlarına vcrdiyi qiymotlorin olaqəsi miioyyon olunur.)

Bir cox todqiqat mctodikalannə şagirdlərin özlərinə verdiklə-ri qiymotlor obyektiv molumatlarla - fizioloji göstəricilər, imtahan-lann real noticoləri, psixoloji testlor vo qrup qiymotlorinin yekun-lan, zoruri hallarda iso eksprct qiymotlori ilo miqayiso edilir.

Psixoloji todqiqatlar özüniqiymotlondirmonin üç soviyyosini müoyənleşdinnək imkanı vcrir. A d c k v a t ö z i n ü q i y -pel 1 o n d i r m o d o şagird öziiniin ayn-ayn keyfiyyətlərini osason diizgiin qiymotlondirir. Tutaq ki, onun qabiliyyoti «10»-a borabordir. O, özünə «10» qiymot vcrir. Q e y r i - a d e k v a t y u x a r i q i y m o t l o r - **şagird** ö/ünin ayrı-ayrı keyfiyyotlə-rini olduğundan yiiksok qiymotlondirir. Tutaq ki, onun qabiliyyot-ləri «10»-a borabordir. O, özünə «15», bozon 20, hotta daha yiik-sok. mosolon, 50 qiymot verir. Qeyri-adekvat aşağı qiymot - şagird dzünün» ayn -ayn keyfiyyotlorini layiq olduğundan aşağı qiymotlondirir. Tutaq ki, onun

qabiliyyotlari «10»-a borabordir o, özünə «5», bozon 7, hotta daha aşağı, mosolon, 3 qiymot verir.

Əgər şagird özünə adekvat qiymət verirsə, onu daha da möhkəmləndirmək lazımdır. Şagirdin özünə qeyri-adekvat qiymətlər verməsini şərtləndirən amilləri müəyyənləşdirmək və aradan qaldırmaq lazımdır. Ailənin tipi (uğurlu və ya uğursuz, tam - nata-mam, çoxuşaqlı -- təkushaqlı və s.), ailə münasibətlərinin xarakteri, tərbiyə üslubu (avtoritar və ya demokratik), sinif kollektivində şagirdin mövqeyi, onun fiziki və psixi inkişaf səviyyəsi - bunların hamısı özünüqiymətləndirməyə mühüm təsir göstərir və onun adekvatlıq dərəcəsini müəyyən edir.

Özünüqiymətləndirmənin böyük əhəmiyyəti vardır. O, insanın davranışının tənzim olunmasında mühüm rol oynayır. İnsanın başqa adamlarla qarşılıqlı münasibətləri, onun öz uğurlarına və uğursuzluqlarına münasibəti, ayn-ayn həyatı situasiyalarda davranış və rəftarı özünüqiymətləndirmədən asılıdır. Başqa sözlə, özünüqiymətləndirmə insanın fəaliyyətinin somatoliliyini və onun bir şəxsiyyət kimi inkişafına mühüm təsir göstərir.

§ 4. Özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyəsi

Hələ XIX əsrin sonlarında özünüqiymətləndirmənin şəxsiyyət* in iddia səviyyəsi ilə bilavasitə əlaqədar olduğunu göstərən tədqiqat faktları müəyyən edilmişdi. 1890-cı ildə U. Corns həm faktları aşağıdakı orijinal dildə belə ifadə etmişdi:

Özünüqiymətləndirmə = müvəffəqiyyət
iddia

Düsturdan göründüyü kimi, özünüqiymətləndirmənin səviyyəsi iki mühüm amilin - müvəffəqiyyət və iddianın qarşılıqlı əlaqəsi ilə şərtlənir. Belə, insanın özünü yüksək qiymətləndirməsi nədənsə asılıdır? Formulda bunun faktiki olaraq iki yolu göstərilir. Biz orijinal mənbənin riyaziyyat kursundan bilirik ki, kəsrin qiymətini artırmaq üçün ya onun surətini böyütmək, ya da məxrəcini azaltmaq lazımdır. Özünüqiymətləndirmə formülünü bu baxımdan nəzərdən keçirəndə aydın olur ki, insan özünü yüksək qiymətləndirmək üçün bir halda kəsrin surətini artırmalıdır, yəni soy göstərməli və müvəffəqiyyət əldə etməlidir, başqa halda isə kəsrin məxrəcini kiçiltməlidir, yəni iddia səviyyəsini aşağı salmalı və özünün on kiçik şəxsiyyətini belə diqqətin qiymətləndirməlidir.

XIX əsrin sonlarında özünüqiymətləndirmə ilə müvəffəqiyyət 230 to iddia arasındakı asılılıq hələ eksperimental surətdə öyrənilməmişdi. U. Cerns bu asılılığı intuitiv surətdə tapmış və onu ümumi şəkildə ifadə etmişdi. Psixologiyada bu problem eksperimental surətdə XX əsrin 30-cu illərindən öyrənilməyə başlanmışdır.

İddia nədir? Onun müvəffəqiyyətə nə kimi əlaqəsi vardır? Bu suallara bəzi müəllimlər özünüqiymətləndirməyə necə təsir göstərir?

Golin, ovsolco bir Azərbaycan atalar sözünü xatırlayaq: «Aşağıyı boyonmır. yuxanda yeri yoxdur». Boyonmama sözünə diqqət Win: problemin mahiyyətini bu ifadə çox dəqiq əks etdirir.

30-cu illərin əvvəllərində motivasiya məsələləri psixologiyada hələ çox aktualıq kəsb edirdi. Bu sahədə eksperimental tədqiqatın aparılan alimlərin diqqətini maraqlı bir fakt cəlb etdi: adamlar öz-özlərinin uğurlarına və ya uğursuzluqlarına eyni münasibət bəsləmir-lər. Bir eksperimentlə tanış olaq: xüsusi ləng bərkidilmiş döyünmə divarı boyu müəyyən sürətlə hərəkət edir. Təcrübədə işlək edən adamlara 16 halqa verilir. Onlar müəyyən vaxt ərzində kəllə qannaqlara atmağa çalışırlar. Adamların bir qismi eyni notici-ə olda etdilər: 16 halqadan 10-nu qarmağın içində atmağa çalışdılar. Lakin bu zaman onların olda etdikləri eyni noticiyə müxtəlif münasibət bəsləməsi faktı müəyyən edildi: adamların bir qismi səviyyə-ə özləndən razı olduğunu bildirir, digər qismi isə özləndən nə-ə/1 görürdü. Bu o deməkdir ki, eyni bir obyektiv notici (16 halqadan 10-nu atmağa bilmək) bir adam özü üçün müvəffəqiyyət, baş-birisi isə uğursuzluq kimi qiymətləndirə bilər. Bundan başqa, ni bir nəticənin bir şəraitdə müvəffəqiyyət, başqa bir şəraitdə isə 4\, müvəffəqiyyətsizlik kimi qiymətləndirilməsi mümkündür. Bu təfərrüatla nə ilə izah etmək olar? Eksperiment prosesində adamlar öz qarşılarına konkret məqsəd qoymışlar: onlar bu məqsədə müvafiq olaraq müəyyən notici olda (nəyə çalışırlar).

Beləliklə, biz eksperimentdə iki komissiyaya: a) adamların olda etdikləri notici və; b) faktiki olaraq olda etdikləri notici ilə rəqləşir. Məsələn, qarmaqlara 16 halqa salmaq istəyir i), halbuki ona verilmiş vaxt ərzində ancaq 10-nu atmağa bilər (B).

Fəaliyyətin noticosi, yəni uğurlu və uğursuz olması da bu iki komissiya - A (adamların olda etmək istədiyi notici) və B (faktiki olaraq olda etdiyi notici) arasında nisbətə müəyyən olunur. Psixologiyada həmin faktları təhlil etmək, xüsusilə adamların öz uğurlu və uğursuzluqlarına münasibətlərini xarakterizə etmək üçün

231 yeni tərmindən - i d d i a
s ə v i y ə s i tərmindən istifadə
olunmağa başlandı.

Bu sahədə aparılan tədqiqatlar əsasında iddia səviyyəsi ancaq daha da dəqiqləşdirildi, iddia səviyyəsi ilə yanaşı gözəmə səviyyəsi də fərqləndirildi.

İddia səviyyəsi gözəmə səviyyəsi ilə qarşılıqlı surətdə əlaqə-dardır. Lakin onları eyniləşdirmək olmaz.

Müasir təsəvvürlərə görə, gözəmə səviyyəsi insanın əldə etmək istədiyi notici (məqsəd) ilə müəyyən olunur. Halbuki iddia səviyyəsi insanın olda etdiyi

nəticəyə miinasibətində ifadə olunur. O, oldo etdiyi nəticəni boyonir - yoxsa boyonmir, notico onu tomin edir - yoxsa etmir - iddia soviyyosini bu suallarla xarakterizo ctmok olar.

Miiyyon edilmişdir ki, eksperiment zamani adamlann oldo el-diklori notico öz-özlüyündə holo müvəffoqiyyət vo ya uğursuzluq kimi nəzərdən keçirilo bilməz, hor hansı bir adamın özü haqqında-kı təsəvvürlərindən, özünə vcrdiyi qiymətlərdən vo s. asılı olaraq bu vo ya digor notico miivoffoqiyyət vo ya uğursuzluq kimi qiy-motlondirilir. Adi bir misal göstərək: iki adam tosovvir edin. Onlardan biri uzununa tullanmaq üzrə respublika çempionudur, o bin iso holo özünü yarışda sınınamamışdır. Onlardan hor ikisi, tutaq ki, yarışda eyni nəticəni göstərmişdir: 6 m. uzununa tullanmışdır. Gö-rəsən, bu nəticəni onlann hor ikisi eyni dorocodo qiymotlondiro-cəkdinni? Şübhəsiz ki, yox. Çempion üçün homin notico uğursuz-luq, gone idmançı üçün böyük müvəffəqiyyətdir.

Adamlar bu vo ya digor noticoni miivoffoqiyyət vo ya uğursuz-luq kimi qiymotlondirəndə tapşırığın asan vo ya cotin olmasım, onun hansı şəraitdə icra olunduğunu da nozoro alırlar. Bir eksperiment zamani adamlar miiyyon bir qıcığa sirotlo cavab verməli idi-lor. Bunun **iicün** 60 saniyədən az vaxt verilmişdir. Adamlann çoxu tapşırığı yerinə yetirə bilməsə də, onlar bunu özləri üçün uğursuz-luq kimi qiymətləndirirlər. Başqa bir halda həmin tapşırığı icra etmək üçün vaxtı məhdudlaşdırırdılar. Təcrübədə iştirak edənlo-rin birçoxu tapşırığı, tutaq ki, 1 dəq. 30 saniyə icra etdilər. Bozilorı iso buna 2 dəqiqədən çox vaxt sorf etdilər. Miiyyon olundu ki, sonuncular tapşırığı icra etsələr də, çox vaxt sorf ctdiklorinə görə bunu özləri üçün miivoffoqiyyət hesab ctmirlər.

Bir maraqlı faktı da ayrıca qeyd ctmok lazımdır. Eksperimental surətdə miiyyon olunmuşdur ki, insan miivoffoqiyyət oldo etdik-

232

L, onun iddia səviyyəsi yüksəlir, uğursuzluqdan sonra iso iddia so-Kyəsi aşağı düşür. Bunu təsdiq edən çoxlu həyatı misallar da gös-,nok olar. Elo uzağa getməyib, tələbə həyatını götürək. «3» vo I» qiymətlərlə oxuyan tələbə növbəti semestrə dalbadal iic im-Jiandan «5» qiymot alarsa, sonuncu imtahanndan «4» qiymot alan-I qam qaralır vo oksino, I kursda əlaçı olmuş tələbə növbəti səs-lyada ilk imtahanlardan «3», «4» vo «3» qiymotlar alanda, sonun-imiahanda qarşısına heç də «5» almaq məqsədi qoymur. Holo 30-cu illərin əvvəllərində iddia səviyyəsi sahəsində apa-n ilk eksperimentlər böyük marağa səbəb oldu: miixtolif ölkə-^Jə yeni tədqiqatlar aparılmağa başlandı. On başlıcası iso ondan roidir ki, tədqiqat metodları daha da təkmilləşdirildi vo bir sıra 1 faktlar oldo edildi.

Şagirdlərin iddia soviyyosini öyrənmək üçün yeni tədqiqat reki işlənildi. Onlardan biri ilə tanış olaq. İyirmi zərflə götürüb on-I nömrələyirlər. Hor zorfo 2 misal vo bir mosolo yazılmış vərəq-**»** qoyurlar. Bu zaman asandan cətinə

prinsipi osas götürülür: bind zorfo qoyulmuş misal vo mosololar on asan, 2-ci zorfo nisbə-1 cətin, sonrakı zorfloro daha cətin, 20-ci zorfo iso on cətin misal mosolo qoyulur. Zorflar stolun üstünə elo düzülür ki, onlann surindəki nömrələr şagirdlər tərəfindən aydın oxunsun.

Miiollim misal vo mosoloların tərtibi prinsipini aydınlaşdırır: şagirdləri 1-ci, 10-cu vo 20-ci zorfo qoyulmuş bir misal vo ya Bsolo ilə tanış edir. Şagirdlər bilirlər ki, 1-ci zorfdəki misal vo •solo on asan, 20-ci zorfdəki iso on cətin misal vo mosolodur. Bundan sonra şagirdlərə belə bir təlimat verilir: sizin hor biri-**h** iic zərflə götürüb onlardakı misal vo ya mosoloni holl etməlisiniz. İlk zaman iddia səviyyəsi aşağı olan şagird ovolco, tutaq ki, 1-ci ilə götürür, onu asanlıqla holl edəndə 7-ci zərflə götürür, onu holl In bilso, artıq 8 vo ya 9-cu zərflə deyil, 14-cü zərflə götürüb müvə-lq misal vo mosoloni holl edir.

İddia səviyyəsi yuxarı olan şagird iso 1-ci zorflə deyil, birdən-ko 16-ci zərflə götürür, onu holl edo bilmodikdə 7-ci zorflə götürüb Lll edir, bundan sonra iso... 11-ci zərflə götürür.

Golin indi də şagirdlərin zorfləri hansı ardıcılıqla götiirdüklo-**mo** diqqət yetirək.

1-ci şagird: 1,7, 14. ^ 2-ci şagird: 16, 7, 11. 1-ci şagird no üçün ovolco 1-ci, sonra 7-ci, daha sonra 14-ci

233 zərflə, 2-ci şagird isə ovolcə 16, sonra isə 7 və 11-ci zorfləri götürüdü? 1-ci zərfdəki misal və ya məsələnin həlli onu tomin etdimi?| ci zərfdəki misal və ya məsələni həll edə bilməməsi ona necə təhlisir etdi? Eksperiment zamani bu sualların aydınlaşdırılması şagirdlərin gözləmə və iddia səviyyələrini müəyyənləşdirmək inika-nı verir.

Qarşıya sual çıxır: bu məsələlərin aydınlaşdırılması /omridir* mi? Onlann təhlili no kimi praktik ohomiyyətə malikdir? MəsəlİJ nin də kökü möhz bündədir.

İnsann iddia soviyyosinin yüksək vo ya aşağı olması, bir ton don, onun özü haqqındakı təsəvvürlərində, digor tərəfdən iso bad qə adamlara miinasibotində oks olunur. Bir halda o, «Babam mono kor - dcdi, golib-gcdəni vur- dedi.» mövqeyində dayanır, necə də-yorlər «Yctənə yetir, yetməyəndə dəş atır.»; başqa bir halda iso özü-nii bir növ «dilsiz-ağızsız» adam kimi aparır... Bu zaman torbiy*, yolu ilə onlann iddia soviyyosini dəyişmək zorurəti meydana çıxır, Hor bir konkret halda iddia soviyyosini şərtləndirən amilləri psix(K loji səriştə ilə təhlil etmək vo onları aradan qaldırmaq üçün təsirlilə tədbirlər miiyyon etmək lazımdır.

«Agac bar gotirdikcə, başını aşağı dikor» hikmətli atalar stfzii-diir. Onun psixoloji monası vardır. Kiçik yaşlarından başlayaraq uşaq vo yeniyetmələrdə öz uşğılarına diizgiin miinasibot yaratmaq iddia soviyyosini tənzim ctməyin başlıca yolu belədir.

1. Şəxsiyyətin inkişafının hərəkətvərici mexanizmləri

Miasir psixoloji təsəvvürlərə görə insan özünütənzimədən və özünü tənzimləyən sistemdir. Hər bir sistemin mühim bir xüsusiyyəti vardır: o, bir qayda olaraq, özünün sabitliyini saxlamayı cəhd göstərir.

Hələ XIX əsrin 70-ci illərində fransız fizioloqların diqqətini orqanizmin daxili mühitinin sabit olduğunu göstərən müxtəlif

236 tənqidi etmişdi. Bədənin temperaturunun, qan təzyiqinin, qan-şəkərin miqdarının sabitliyinin təmin edilməsi və s. buna misal gətirə bilər. Amerikan fizioloqu U. Kennon 1929-cu ildə bu faktları inkişaflandıraraq onları homeostaz (yunanca *homos* - bərabər, *stasis* - dayanma) termini ilə ifadə etdi.

Homeostaz prinsipinə görə, orqanizm sistem üçün təhlükəli maneə dəyişiklikləri haqqında signal alan kimi özünü tənzimləmə mehanizmi vasitəsilə özünün əvvəlki müvazinətini bərpa etməyə çalışır... Bu ideya insan özünü tənzimləyən sistem kimi xarakterizə etmək üçün böyük əhəmiyyətə malik idi. Təsəvvüf deyildir. Homeostaz prinsipi sonrakı illərdə fiziologiyadan kibernetikaya bir çox başqa elmlərə, o cümlədən psixologiyaya da tətbiq edilir daha ümumi mənada deyildir.

Müxtəlif psixoloji cərəyanlar (neobehaviorizm, gestaltsixologiya və b.) insanın psixi həyatını izah etmək üçün homeostaz prinsipi istifadə etməyə başladılar. Şəxsiyyət psixologiyasında (K. Levin və b.) də bu sahədə mühim addımlar atılırdı. Şəxsiyyətin "nəfəs" edən sistem kimi xarakterizə olunması psixologiyaya elənin böyük nailiyyəti idi. Bu təsəvvürlərə görə, şəxsiyyətin sabitliyi onun başlıca xarakteristikalarından biridir. Lakin daxili və xarici amillərin təsiri ilə şəxsiyyətin müvazinəti pozulur. Bu öz oxşar tapır ki, şəxsiyyətin bir çox tələbləri onun üçün əhəmiyyətli itirir, onda yeni tələblər, motivlər əmələ gəlir. O, özünü tənzimləmə mehanizmi vasitəsilə öz müvazinətini bərpa etməyə çalışır. Şəxsiyyət gənci bu yolla inkişaf edir.

Homeostaz prinsipinin psixologiyaya tətbiqi öz-özünə son "•" maraqlıdır. Biz bu yolla şəxsiyyətin özünü tənzimləməsi haqqında daha dəqiq izah edə bilərik.

Lakin psixologiyaya elmi töhfə * nəfəs tənzimləmə mehanizmlərinin təsviri ilə kifayətlənə bilməz. Şəxsiyyətin özünü tənzimləmədən sistem kimi inkişafının başlıca məqsədi nədir? Onun fəallığının köklərini nə ilə izah etmək olar? Psixologiyaya üçün prinsiplə əhəmiyyətə malik olan bu suallara yuxarıda tədricən keçirdiyimiz psixoloji təsəvvürlər təxminən cavab ver-

I

Bu baxımdan bir cəhət xüsusi qeyd etmək lazımdır: məsələnin əhəmiyyəti ondan ibarətdir ki, homeostaz modeli əslində şəxsiyyət-fəallığının bitmə formasını izah etmir. İnsan model fəallığı • Jason bir formasını - ətraf mühitdə əmələ gələn situasiya dəyişik-

237 lərlə insanın verdiyi cavab reaksiyalarını aydınlaşdırmaq im verir. Halbuki şəxsiyyət tənzimləmədə insan hər hansı bir situasiya ilə qarşılaşanda

deyildir. O, on mürəkkəb həyatı situasiyada ■ lo öz daxili inamına görə hərəkət edir, şəraitlə «kor-korana hesablaşmır», hadisələrin gedişinə qarşı, öz üzərinə məsuliyyət götürür, ətraf dünyə dəyişir.

Şəxsiyyət necə inkişaf edir? Bu suala cavab vermək üçün birinci növbədə, inkişaf anlayışının özünü izah etməliyik. İnkişaf nədir? İnkişafın əsas qanunauyğunluğu nədən ibarətdir? İnkişaf hərəkətverici mexanizmini necə başa düşmək olar?

İnkişaf dedikdə maddi və ideal obyektlərdə baş verən dəyişikliklərin toplusu deyildir. Lakin hər dəyişikliyə inkişaf demirlər. İnkişaf üç xüsusiyyətə görə dəyişikliyin bitmə digər növlərindən fərqlənir. Bu xüsusiyyətlər aşağıdakılardan ibarətdir:

1. Dəyişmə (ilk vəziyyətə qayıtmamaq);
2. Qanunauyğunluq;
3. Dəyişikliyin müəyyən istiqamət üzrə baş verməsi. Zaman inkişaf proseslərinin mühim xarakteristikasını təşkil

deyildir. Birincisi ona görə ki, inkişaf real zamanda baş verir. İkincisi ona görə ki, inkişafın istiqamətini yalnız zaman üzərindən çıxarırlar.

Məlumdur ki, inkişaf maddi dünyanın universal xüsusiyyətidir. Təbii və cəmiyyət hadisələrini izah etmək üçün on ümumi prinsipdir. İnkişaf prosesinin xüsusiyyətləri onun qanunlarının məzmununu öyrətməkdir.

İnkişaf prosesinin qanunlarından birincisi (okliklərin tədricən mübarizəsi) onun hərəkətverici mexanizmlərini. İkincisi (kəskinliklərin müəyyən dəyişikliklərinin kəskinliklərinə keçməsi) və üçüncüsü (inkarın inkar) isə onun xarakterini aydınlaşdırır.

Gəlin, əvvəlcə, şəxsiyyətin inkişafının hərəkətverici mexanizmlərini nəzərdən keçirək.

Nəzərə almaq lazımdır ki, inkişaf okliklərin «mübarizəsi»

Okliklərin mübarizəsi şəxsiyyətin inkişafının da hərəkətverici mexanizmini təşkil edir.

İnsanın psixi həyatı çoxmüxtəlifdir. Onun duyğuları, təfəkkürü, emosional və hissləri sahəsində də müxtəlif ziddiyyətlər öyrənilir. Şəxsiyyətin inkişafının hərəkətverici mexanizmlərini təhlil etmək üçün bu ziddiyyətləri müəyyən etmək kifayətdirmi? Şübhə ki, yox. İnsan ziddiyyətlərin təhlili öz-özünə duyğunun, fəaliyyətin və ya hisslərin inkişaf mexanizmini aydınlaşdırmaq im

238

■ Birincisi, lakin onlar şəxsiyyətin hərəkətverici mexanizmlərini izah etmək üçün kifayət qədər deyildir. Qarşıya sual çıxır: belə, onda biz şəxsiyyətin inkişafının hərəkətverici mexanizmlərini hansı ziddiyyət-hərəkətlərlə izah edə bilərik?

Suala cavab vermək üçün biz şəxsiyyətin fəallığının mənbələri-şəxsiyyətə diqqətli cəhd etməliyik. Bu məsələ əvvəlki bölmələrdə aydınlaşdırılmışdır. Gəlin,

onlan yadımıza salaq: ş o x s i y -K i n f o a l l ı ğ ı n ı n m o n b o y ı n i o n u n t ə l ə - M l a r ı t ə ş k i l c d i r . B i r h a l d a k i , b u , l l o d i r , d e m o l i ş ə x s i y y ə t i n i n k i ş a f ı n ı n h o r o k o t v e r i c i f c a n i z m l o r ı n ı a n c a q b u s a h o d o o m o l o g o l o n z i d d i y y o t l o r o s a s ı n -[i z u h e t m ö k d a h a d i i z g i i n o l a r .

İnşaatların özlorinin tomin olunması daxil olunan ziddiyyətli pro-idu Bu məsələni diizgiin başa düşmək üçün yuxarıda nəzərdən prdiyimiz iki cəhəti xatırlamalıyıq.

L İnşaatlar bir qayda olaraq fəaliyyət və inşaat prosesində i lər: omoloqon və tomin olunan inşaat arasında başqa to-p omələ gəlir. Bu iki (ovvolki və sonrakı) inşaat hətta eyni tip-Bduqda bəli, çox vaxt bir-birlərini sadəcə olaraq təkrar etmərlər. Hər mövzunu tədricən genişlənilir. İnşaatların hər bir növünü I baxımdan sxematik olaraq şəkil 33-dəki kimi təsvir etmək olar.

Bu qanunauyğunluğu izah etmək üçün i cəhətə diqqət cəlb etmək lazımdır: şəkildə qırıq xətlə verilmiş sahə ilk inşaatın (Tj) səviyyə-təstisidir. **T7** və yaxud Tg-i Tj-lə müqayisə etsək, onların mövzularının ardıcıl şəkildə genişləndiyini görürük. **I**b) inşaatların mövzularını ardıcıl kılma (övvəl Tj, sonra **T2**, daha **İ**a **T3** və ya Tg sırası ilə) for-^laşdıqda, şəxsiyyətin inkişafı ingdar xarakter daşıyır. Lakin bə-n inşaatlar, tutaq ki, **T3** səviyyə-n birdən-birə Tg səviyyəsinə Bu zaman hətta şəxsiyyətin zülü üçün şərait yaranır.) bir inşaatın (Tj) o biri tolo-**(T2)** ovoz olunması müddəti lühümdür. insanda gələndə bir inşaat omoloqolo bilər, o, ay-

vennirdilər. Halbuki uşağın inkişaf xüsusiyyətlərini düzgün başı düşmək üçün həm də birinci mərhələnin xüsusiyyətlərini bilməli lazımdır. Uşaq psixologiyasına aid yazılmış müasir dərslərdə ar t ı q p r e n e t a l o n t o g c n e t i k inkişafın xüsusiyyətləri daha çox diqqət yetirilir.

Postnetal ontogenetik inkişafı üç olamətə görə xarakterizə edilir: 1) insanın ömrü (həyatının ümumi davamət müddəti); 2) fərdi inkişafın bir-birini zəruri surətdə ovoz edən mərhələləri; 3, ayrı-ayrılıqda hər bir mərhələnin müddəti. Bu xarakteristikalar bir-birilə qarşılıqlı surətdə olaqodardır.

İnsanın ömrü mütləq (xronoloji və ya təqvim) yaşla xarakterizə olunur və uşağın doğulduğu gündən hesablanır. Fərdi inkişafın mərhələləri isə şərti yaş tennini ilə xarakterizə olunur. Şərti yaş anlayışının evristik monası vardır. Mosolonin kökü ondan ibarətdir ki, yaş dövrləri mütləq mənə daşımır: onun həddlərini mütləq (xronoloji və ya təqvim) yaşla görə dəqiq ifadə etmək mümkün deyildir. Yaşın həddləri mütləqdir, dəyişkəndir, konkret tarixi xarakter daşıyır və şəxsiyyətin müxtəlif sosial-iqtisadi inkişafı şəraitində bir-birinə uyğun gəlmir.

Yaş dövrlərinin müxtəlif təsnifatları mövcuddur.

Əsasən 3 sayılı cədvəldə verilmiş təsnifat qəbul edilmişdir, Antropologiyada və psixofiziologiyada daha çox xüsusi təsnifatlar istifadə olunur:

İnsanın ontogenetik inkişafını təhlil etsək, onların bir-birini ardıcıl surətdə ovoz edən beş mərhələdən ibarət olduğunu görürük. Bu mərhələlər aşağıdakılardır: botin inkişafı, uşaqlıq, gənclik, yəf liliq və qocalıq mərhələləri. Onlardan hər birinin özünəməxsus xüsusiyyətləri vardır. Yaş xüsusiyyətlərinin öyrənilməsi yaş psixologiyasının başlıca vəzifəsinə təşkil edir.

İnsan ontogenetik inkişafının ümumi qanunlarına tabədir. Lakin bununla belə, o, şəxsiyyətin sosial tarixi ilə şərtlənir. İnsanın xüsusiyyətləri sahəsində özünü göstərən on başlıca variasiyalardan onun bir şəxsiyyət kimi inkişafı ilə bilavasitə bağlıdır. Bu cəhətə psixologiyasında necə nozoro alınır?

Yaş psixologiyasında insanın fərdi və şəxsiyyət kimi inkişaf mərhələləri qarşılıqlı olaqodo təhlil olunur. Hər bir yaş dövrü ayrı-ayrı psixologiyaların (duyğu, qavrayış diqqət, hafizə, təfəkkür və s.) inkişaf xüsusiyyətləri ilə yanaşı uşaq və yeniyetmə, gənclik və b. üçün bir şəxsiyyət kimi cəmiyyəti olan xüsusiyyətlər aydın-

Yaş dövrlərinin təsnifatı

Yeni doğulmuş uşaq çəğalıq körpəlik məktəbəqədər yaş kiçik məktəbli yaşı yeniyetməlik yaşı gənclik	Yaş dövrləri		İllər
			-1-2 ay -2 ay-1 il -1-3 -3-6 -6-10 -10-15
-birinci dövr (böyümək məktəbli yaşı)	-15-17	-	
-ikinci dövr Yətinlik yaşı	17-21		
- birinci dövr	-21-35	-35-60	-60-70
- ikinci dövr Yaşlı adam Qocalıq yaşı Uzunömürlülər	75-90		-90 və daha çox

lişdirilir. Bozi hallarda isə «fərdin ontogenetik inkişafı» ilə yanaşı şəxsiyyətin ontogenezdə inkişafı» terminindən də istifadə olunur. Birinci termin montiqi cəhətdən düzgündür, ikinci isə dəqiq deyildir. Çünki fərdin şəxsiyyətə - sosial fəaliyyətin obyektindən onun lobyektinə çevrilməsi şəxsiyyətin formalaşması və inkişafı dedik-■ o mənə bu cəhəti nozoro alırlar) onun özünün şəxsi sosial aktivliyi olmadan mümkün deyildir. Sosial aktivlik insanın orqanizmində əbəddən biologiyaya cəhətdən proqramlaşdırılır. Bu cəhəti nozoro laraq insanın şəxsiyyət kimi inkişaf mərhələlərini xarakterizə etmək üçün həyat yolu tennindən daha çox istifadə edirlər.

Mosolonin mahiyyəti ondan ibarətdir ki, insanın fərdi inkişafı illərdə ontogenetik inkişafı məhdudlaşmır. Fərdi inkişaf eyni zamanda həm də insanın sosial cəhətdən şərtlənən həyat yolu kimi, konkret cəmiyyətdə, onun tarixi inkişafının müəyyən bir mərhələsi-Ündə şəxsiyyətin təşəkkülü tarixi kimi meydana çıxır.

İnsanın həyat yolu şəxsiyyətin ailədə və ictimai tərbiyənin müxtəlif vasitələrində formalaşması prosesindən başlayır. Onun əsas məzmunu insanın cəmiyyətdəki fəaliyyətinin inkişafı ilə bağlıdır. Fəaliyyətin başlanğıcı (start), həyat və omək təcrübəsi topla-dıqca onun inkişafı, maddi və mənəvi sərvətlər istisna sahəsində

16* 243

nisbətən yüksək nailiyyətlərin əldə edilməsi (fəaliyyətin zirvəsi və ya optimumu). nəhayət, fəaliyyətin kəsilməsi (fəniş) - bunların mısı insanın şəxsiyyət və fəaliyyət subyekti kimi inkişafının mərhələləridir.

Həyat yolunun strukturunu və onun zaman xarakteristikaları şəxsiyyətin sosial statusu, müəyyən cəmiyyətdə, konkret ictimai-tarixi formasiyada funksiyaları və rolları ilə müəyyən olunur. Bun görə də həyat yolunun həm strukturu, həm də

osas moment Ion (start, optimum, **finis**) bir nosildon digor nəslo doğru tarixi **inkışa**-fır. gedişindo dəyişilir.

Şoxsiyyotin hoyat yolunu öyrənmək baxımından miasir **psixologiyada** bioqrafik (torcümeyi-ha!) metodlara böyük ohomiyyot **vc**-rilir. Homin metodlann spesifik xüsusiyyəti bundan ibarətdir **ki**, ekspensmental-psixoloji todqiqatdan forqli olaraq, onlar **şoxsiyyotin** bilavasito hoyat yolunu izləmək imkam vcrir.

3. Apanci **foaliyyot** və **şoxsiyyotin ontogenetik inkışafında onun rolu**

insamn varhğını xarakterizo edon katqoriyalar icorisindo **foa**-liyyot katqoriyasi miihiim yer tutur. Marksın sözləri ilə **desok**, foaliyyot «insanın osas qüwələrinin açıq kitabıdır, hissi surətdə **qar**-şunuzda duran insan psixologiyasıdır».

Foaliyyot vo şüurun vohdoti, psixika vo şüurun foaliyyotdo in* kişafi prinsiplorinin osaslandırılması noticosindo noinki psixi inki-şafm horokotverici mrxanizmləri, hom do psixi inkışafın **morhol** tart haqqında tosovvurlor köklü surətdə dəyişildi. Uşağın **psixi** i kişafi foaliyyot baxımından öyrənilməyə başlandı. A. N. Leonty bu miihiim mosoloni izah edərək göstərdi ki, uşağın psixi **inkışa**-ftm öyrənərkən onun foaliyyotinin inkışaf xüsusiyyətlərini **no**: almaq lazımdır.

Foaliyyotin muxtolif növləri vardır. Görəsən, məktəbə qədər kiçik məktəbli və ya yeniyetməlik yaşı dövrlərində onların hamı eyni dərəcədə mühüm rol oynayır mı?

Psixoloji tədqiqatlar göstərdi ki, psixi inkışafın hər hansı morholosunda foaliyyotinin bitmə növləri eyni dərəcədə ohomi kosb etmir.

Psixi inkışafın bir morholosunda foaliyyotinin bir növü apa

244 (osas) rol oynayır və şəxsiyyətin inkışafında böyük ohomiyyoto malik olur.

Foaliyyotinin digər növləri isə homin morholoda az ohomiyyotli olur.

Foaliyyotinin bu və ya digər növü psixi inkışafın hansı tor'p-r'ə-lində apancı ro! oynayır? Çağahq dövriində uşağın psixi inkışafı tasitosiz-emosional ünsiyyətlə bağlıdır. Emosional sahə nəinki uşağın idrak qabiliyyətlərinin formalaşmasına, hom do onun fiziki mkişafına böyük təsir göstərir. Çağa həttə xəstələndikdə belə ana-m ilə ünsiyyot şəraitində daha tez sağalır.

Körpəlik yaşmda uşaq əşyavi omoliyyatlara keçir. Bu prosesdə yaşlılar ycnə də mühüm rol oynayır, lakin vasitosiz-emosional ünsiyyot arxa plana, praktik işlər isə ön plana keçir. Bu morholoda Özünəməxsus «oşya fctişizmi» meydana çıxır: uşaq əşyalann arxa-mında sanki yaşlı adamı görür.

Məktəbə qədər yaş dövründə isə rollu oyunlar aparıcı foaliyyoto çevrilir. Rollu oyunlar özünəməxsus uşaq teatrıdır: onun müəllifi do, rejissoru da, aktyoru da uşağın özüdür. Rollu oyunlar insan miihiyyətlərinin mənimsənilməsində, əks edilməsində mühüm vasilədir. Televizorun məişətə daxil olması uşaqların rollu oyunla-rının mözmünca zənginləşməsinə böyük təsir göstərmişdir.

Uşaqların yaşı andıqca onların həyatında qeydələnən oyunlar tədricən daha miihiim yer tutmağa başlayır. Psixoloji baxımdan bunun Kūsusi ohomiyyoti vardır. Rollu oyunlarda uşağı nəticə deyil, proses maraqlandırır. Qeydələnən oyunlarda isə notico on başlıca cəhətə çevrilir. Özünün bu xüsusiyyətinə görə. qeydələnən oyunlar tolim foaliyyotinin formalaşması üçün əlverişli şərait yaradır.

Tolim kiçik məktəbli yaşı dövründə aparıcı foaliyyotdir. 6-10 yaşlarında uşağın bitmə psixi proses və xassələrinin formalaşması bilavasito tolim foaliyyoti ilə bağlıdır.

Kiçik yeniyetməlik yaşı dövründə isə ünsiyyot daha mühüm rol oynamağa başlayır. Əvvəlki yaş dövründən forqli olaraq kiçik yə-niyyətmin öz həmyaşıdları ilə miihiyyətləri mürəkkəbləşir, çox-şəxətli və mözmünlu olur. Onun həyatında həmyaşıd yoldaş və **most** xüsusi yer tutur.

Ünsiyyot foaliyyatında mənlilik şüuru formalaşır. Bunun da səbəbində foaliyyotinin vəzifə və motivləri dəyişilir, o, gələcəyə yönlənməyə başlayır və peşə-tolim xarakteri kosb edir. 4 Nə-li cədvəl-00 ayn-ayn yaş dövrlərində aparıcı foaliyyot tipi və onun hansı cəhətlərlə əlaqəli olması göstərilir.

Fəaliyyətin bir növü inkişafda başlıca, digər növləri isə ktW məkçi (təb) rol oynayır. Bu o deməkdir ki, p s i x i k a n ı n ü m u m i y y ə t l ə f ə a l i y y ə t d ə n d e y i l . a p a r ı * c i (o s a s) f ə a l i y y ə t d ə n a s ı l ı o l m a **II** h a q q ı n d a d a n ı ş m a q l a z ı m d ı r .

Psixi proseslərin (qavrayış, hafizə, tofokkiir. hisslər və s.) inkişaf səviyyəsi onların daxil olduğu aparıcı fəaliyyətin xarakterin* dən, başqa sözlə, onun motivləri və vəzifələrindən, fəaliyyətin strukturundakı yerindən asılıdır.

Bu və ya digər morholodo psixi inkişafın başlıca istiqamətlə uşağın homin morholodo fəaliyyətinin aparıcı (osas) tipi ilə müəyyən olunur: uşağın mövzə aparıcı fəaliyyət tipinin dəyişməsi onun psixi inkişafının bir morholodən digər mərhələyə keçdiyini göstərir*

C. idvəl 4

Yaş dövrləri	Aparıcı fəaliyyətin tipi	Fəaliyyət qrupları
cağalq körpəlik	Vasitəsiz emosional iinsiyot əşyavi - manipulyativ fəaliyyət	I II
məktəbəqədər yaş dövrü kiçik məktəbli kiçik yeniyetməlik	rollu oyunlar təlim fəaliyyəti intim-şəxsi (iinsiyot) fəaliyyət tədris-peşə fəaliyyəti	I II I II

4 sayılı cədvəldən göründüyü kimi, bitmiş fəaliyyət tiplərini iki böyük qrupa ayırmaq olar. Şəkil 34-də isə fəaliyyət tiplərinin qrupu və onların osas xarakteristikası verilmişdir.

Gələn, indi hər hansı bir uşağın doğulduğu gündən 14-15 yaşa qədər psixi inkişafını aparıcı fəaliyyətin tipinə görə xarakterizə edə bilərik. Əvvəlcə, şəkil 35-də olduğu kimi, diş bir xətt çəkib onu işə» rəqlə yaş dövrlərinə bölkə və hər dövrün aparıcı fəaliyyət tipini qeyd edə bilərik.

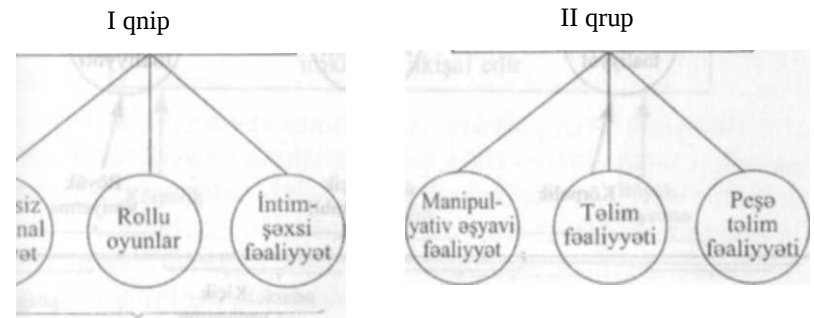
Bu zaman maraqlı bir qanunauyğunluq alınacaqdır. Həmin qanunauyğunluq aşağıdakından ibarətdir:

1. Hər yaş dövrünün özünəməxsus aparıcı fəaliyyət tipi vardır.
2. Aparıcı fəaliyyət tiplərindən **üçü** I qrup, **üçü** isə II qrupa mənəviyyət tipidir. Onlar uşağın psixi inkişafında bir-birlərini dövrü su» rotdə əvəz edirlər. Bununla olaqadar olaraq iki cəhət qeyd etməliyik

246

Şəkil 34. Fəaliyyət tiplərinin qruplar üzrə xarakteristikası.

İndir: a) psixi inkişaf prosesində aparıcı fəaliyyət tipləri qrup mətninə görə aşağıdakı ardıcılıqla təzahür edirlər:

İnsan fəaliyyətinin mənası, insanlar arasındakı münasibətlərin vəzifələri, motivləri və normalan mənimlənilir

Əşyalarla əməliyyat vasitələri. Əşyalarda bu və ya digər cəhət fərqləndirmək imkanı və cəhətlər mənimlənilir.

b) gələn indi də bu prosesin xarakterinə diqqət yetirək: I qrupa mənəviyyət fəaliyyət zamanı uşaqlar insanlar arasındakı münasibətlərin itirilməsini və normalarını mənimləyirlər - onlarda motivasiya - tələbat sahəsi inkişaf edir;

II qrupa mənəviyyət fəaliyyət zamanı isə uşaqlar əşyalarla əməliyyat mənimləyirlər - onlarda intellektual - idrak

0 s e s 1 o r i , o m o l i y y a t - t e x n i k a i m k a n l a - inkişaf edir. Bu cəhət şəkil 36-dakı kimi ifadə etmək olar. Şəkil 34-dən

göründüyü kimi, aparıcı fəaliyyətin tipindən (qrupdan) asılı olaraq psixi inkişafın bir dövründə uşaqlarda motivasiya-tələbat sahəsi, başqa dövründə isə intellektual - idrak proses-

in inkişaf edir və bu, dövrü surətdə təkrar olunur. Biz 35 - 36-cı illərdə homin prosesin ayn-ayn cəhətlərini ifadə etməliyik.

Bir cəhət də dəqiqləşdirək: 34- 36-cı şəkillər şəxsiyyətin onomiyetik inkişafında ancaq aparıcı fəaliyyətin rolunu izah edir. Biz anda qeyd etmişdik ki, hər bir yaş dövründə bir fəaliyyət növü I o biri ilə isə köməkçi rol oynayır.

Bəs, psixi inkişafda köməkçi-

fəaliyyət tiplərinin əhəmiyyəti nədən ibarətdir? Tutaq ki, uşaq (təbətə daxil olub. 1-ci sinifdə oxuyur. Lakin bu zaman uşaq az-

247 s — s

o , yəni subyekt-obyekt-subyekt münasibəti kimi xarakteri təşkil edə bilər.

Ünsiyyət insan psixikasının mühüm xarakteristikasıdır. Müasir psixoloji təsəvvürlərə görə, psixika, şəüur və şəxsiyyətin özü kəş münəkiativ təbiətə

malikdir. İnsanın psixi foaliyyoti başqa adamlar-la kommunikativ rabitələrdən ibarətdir.

İnsanın ictimai mahiyyoti haqqında marksist konsepsiyaya **go** ro, fordlor ancaq comiyyotdo, bir-birləri ilə real olaqo və münasibətlərdə yaşayır, foaliyyot gostorir, istehsal edirlər. İnsanın şoxs yot kimi biitiin miinasibotlori, o cümlədən təbiətə münasibəti o başqa adamlara miinasibotlori ilə şərtlənir. Şoxsiyyəti psixoloji o hotdon tohlil etmək üçün insam başqa adamlarla ictimai rabito ırf münasibətlərdə öyrənmək lazımdır. Bu baxımdan iinsiyyot proC sinin xiisusi ohomiyyoti vardır.

Ünsiyyot insanlarm qarşılıqlı tosirosidir.

K. Marks və F. Engels «Alman ideologiyası» osorında insanlari arasında şəxsi, fordi miinasibotlorin obyektiv surətdə zoruri **old** ğunu qcyd cəvəvək şəxsiyyətin inkişafı prosesini tohlil etmək iic" prinsipial ohomiyyoto malik olan notico çıxarmışlar. Odur ki. «fofl din inkişafı onun bilavasito və ya dolayısı ilə iinsiyyotdo oldu" biitiin başqa fordlorin inkişafı ilə şortlonir... Bir sözlə, biz görü ki, inkişaf baş verir, tok bir fordin tarixini onun soloflori və ya asiri olan fordlorin tarixindən^ heç do ayırmaq olmaz» (K.Mar Belo ki, tok bir fordin tarixi onun soloflori və ya müasiri o fordlorin tarixi ilə «müəyyən olunur».

Bu baxımdan, hor şeydon ovvol, şəxsiyyotın inteqral cohotld rindon biri kimi monlik şüurunun təşəkkül qanunauyğunluqları dıq» qoti xüsusilə colb edir. İnsanın başqa adamlara və başqa adamları ona miinasibotlori monlik şüurunun osasını təşkil edir. insanda oaj haqqında təsəvvürlərin fonrılması, onun öziiniidorketməsi, öz<M nün horokot və əməllərini başa düşməsi, öziini və hoyatda öz yd rini qiymətləndirməsi bunların hamısı onun başqa adamlara miinfil sibətilə bilavasito bağlıdır.

Özünü başqa adamlarla miiqayiso etmək. başqa adamlar vasitəsilə qiymətləndirmək monlik şüurunun formalaşmasının başlıfı mexanizmidir. İnsan ancaq iinsiyyot prosesində özünə başqa adamların gözü ilə baxmağı, özünü başqa adamın yerində tosovvür **m**

250 »yi. onların davranış və rəftarını təhlil etməyi, onlarla birlikdə se-nməyi və kədərlənməyi öyrənir. Bu o deməkdir ki, iinsiyyot pro-sində başqa adamın sevinci və kodori onun öz sevinci və kodori-, başqa sözlə, sərvətinə çevrilir, insan başqa adamların hom so-I tocriibosino, hom do psixoloji tocriibosino yiyolonir, monovi 'otdən zonginləşir, onun inkişafı üçün yeni şərait yaranır. Belo-||do do iinsiyyot prosesində şəxsiyyət emosional cohotdon inkişaf lir. O, hisslər mononiyyotino yiyolonir, onda özünə hörmət, ləya-İ, qürur hissi formalaşır, sosial təcrübəsi və psixoloji təcrübəsi işlənilib zonginləşdikco tolobat - motivasiya sahəsi yeni məz-n kosb edir.

Ünsiyyot dialktik prosesdir. İnsanın iinsiyyot tələbatında ho- O bir-birini oks olan iki meyl aydın nozoro çarpır.Şəxsiyyot, bir fdon, başqalarına oxşamağa, onlar kimi horokot etməyə, yol-

İşləri və dostları ilə qaynayıb qarışmağa, insan içində olmağa soy Jətorir, öz hoyatının monasim başqa adamın sevincinə, rahatlı-İda axtarır. Digər tərəfdən bununla bəhəm başqa bir meyl do Oşahidə olunur: insan öz «Mon»ini sosial mühitdən ayırmağa, no başqalarına oxşamamağa başlayır. O, bu osasda da fərdiyyət

1 inkişaf edir; şəxsiyyətlərarası münasibətlərdə özünəməxsus ivqə tutur, insanlara seçici miinasibot bəsləyir.

Belolikle do iinsiyyot prosesində şəxsiyyətin inkişafının osas ylləri özünün aydın ifadəsini tapır. Bu meyllər daxilən əkslik ilə etsə do, onlar vəhdətdə formalaşır, şəxsiyyətin inkişafının -birilə dialektik əlaqədə olan iki mühüm istiqamətini əks etdirir-

251

III HISSƏ

İDRAK PROSESLƏRİ VƏ ONLARIN TONZİMİ

IX FƏSİL HİSSİ-PERSEPTİV

PROSESLƏR

1. İdrakın formaları və səviyyələri

İdrak insandan xaricdə mövcud olan obyektiv alomın **onun** üzvlərinə, beyninə təsirindən yaranan inikas prosesidir. B subyektlə obyektin qarşılıqlı münasibəti ön plana keçir. **Məhz** lə bir qarşılıqlı miinasibot olmasa idrak prosesinin baş ven^ mümkün deyildir. İdrakın bünövrəsini möhz belə

qarşılıqlı **t** təşkil edir və həmin qarşılıqlı təsir sayəsində inikas yaranır. **İni** passiv və aktiv olur.

Qeyri-üzvi təbiətdəki inikas osason passiv səciyyə daşıyır. kin qarşılıqlı təsir burada da özünü göstərir. Qayaya çırpılan lar parçalanıb tökülür, lakin qayada da todricon ovulma prosesi verir. İki bilyard sari bir-birino doydikdo biri o birisinin təsirini etdirir, lakin təsir edən özü də təsirə məruz qalır, noticodo **hor** si öz horokot istiqamotini dəyişir.

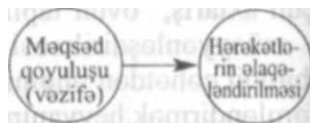
Üzvi alomin meydana gəlməsi ilə inikas formaları dəyişir. lo ki, burada aktiv və passiv inikasıyla yanaşı vasitəsiz və vasitəli kas formaları meydana çıxır. Bu, miiyyon monada psixi in üçün zəmin, başlanğıc rolunu oynayır.

İnikasın aktiv forması möhz psixi inikas soviyyosində no? **caqlı**r. Belo ki, hor hansı bir canlı varlığı öz mövcudluğunu **hiss** etmək üçün mühitin təsirlərində aktiv horokotları formasında cəvmləndirir. Mosolon, ac heyvan yem axtarmalı və ya ova çıxır. Bu isə psixi inikas olmadan mümkün deyildir. Elo bu **ma** deyilir ki, canlı varlığın aktivliyi psixikanın mövcudluğu ilə şərtlənir. Axi, heyvamn qida maddəsi bilavasitə onun yanında **ol** onu axtarmalı, tapmalı olur, fəallıq göstərir. Yoni orqanizmlə yığ şəraiti arasında yeni olaq forması tapılır. Bu, psixi inikas Çünki heyvan açlığını duymalı, onu ödəmək üçün yol və vasi tapmalı idi. Ac heyvamn davranışına diqqət yetirin: o, mən

252 etlərdə qaçır, axtarır, çoxlu enerji sorf edir. Ac heyvan nə qaçır, nəyi axtarır, nə üçün axtarır? Burada bir sıra psixi hədə-tiyyənin duyulması, tələbatın çəvrilməsi, tələbatın ödənilməsi üçün axtarış, ovun tapılması, onun tutulması üçün horokotların müəyyənləşdirilməsi və sairə növlərə bəzən. Şəraiti qavbioloji cəhətdən ohəmiyyətli, biotik qıcıqlar abiotik qıcıqlar-ın fərqləndirmək heyvamn aktiv idrak fəaliyyəti ilə olaqodardır-lu qəbildən olan aktivlik bitkilər alomində növlərə bəzən. I • bir aktiv idrak fəaliyyəti heyvamn həyatını təmin etməyə yönəlmişdir. Demoli, idrak fəaliyyətinin psixoloji mahiyyətini başa **||**nek üçün biz ilk növbədə bir neçə sualla rastlaşırıq: necə olur orqanizmin mövcudluq şəraitində bu və ya digər dərəcədə ayn ehtiyac tələbatı çevrilir? Tələbat necə meydana çıxır? Tələbatın axtarışı necə təşkil edilir, onu necə istiqamətləndirir? Axtarış • həyata keçir? Axtarış strategiyası nədir? Demoli, idrak fəaliyyəti inikas sayəsində orqanizm öz ehtiyacını dərəcədir, yəni/ünün mövcudluğu üçün zəruri şərait yaradır. Heyvanların psixində və ya davranışında növlərə bəzən çarpan struktur (ehtiyac, tələbat-axtarış, mosolonun həlli, horokotların gələcəklə olaqoləndirilməsi-« və s.) bu və ya digər dərəcədə insanın da idrak fəaliyyətinin tərkibində iştirak edir.

Huraya insana məxsus olan yeni idrak fəaliyyəti növü insanla birləşdirilir. Noticodo insanın idrak fəaliyyəti orqanizmlə mühit arasında münasibətlər yaratmaqla: a) insanın davranışını tənzimləyir, b) insanın gələcəyi üçün münasibətləri, gələcəkdə ola biləcək və ya olmaqlı təmin edir. Bunun sayəsində insan gələcək fəaliyyəti-
^anlaşdırmaq, gələcəyi görmək imkanı əldə edir. Başqa söz-İnsanın idrak fəaliyyəti həm də onun gələcəyi qabaqcadan gör-bacarıqlı və imkanlıdır. Belo

bir keyfiyyət insana sosiallaşma İctimai-tarixi təcrübəni mənimsəmə sayəsində miiyossor ol-ur. Demoli, idrak prosesləri öz mexanizmində və strukturunda > həm heyvanlarda, həm də insanlarda miiyyon ümumi cəhətlərlə əlaqəli olsa da, imkanlarına, inkişaf xüsusiyyətlərinə və soviy-irənlərinə görə birləşən köklü surətdə fərqlənir. Genetik cəhətdən idrak fəaliyyəti passiv formadan aktivə, və-ı/ formadan vasitəliyə doğru inkişaf yolu keçir. Lakin bunlar birləşən obiectlərlə ayrılır, bu bəzən də hətta fərdin, sözün geniş mənada, vəziyyətindən asılıdır. Lakin ümumi mexanizm hamı eynidir. (Bax: şəkil 37).

Səkil 37. İdrak fəaliyyətinin ümumi mexanizmi.

Duyğu vo qavrayış bizo no üçün gərəkdir? Axı, bilmək lazıdır ki, hansı şoraitdo horokot edirik. Bos, hafizo no üçündür? miş təcübəni cisimlərin indiki voziyyoti ilo tutuşdurmaq i Bos, tofokkiir no üçündür? Mosolo qoymaq vo onun holli yoll tapmaq iicin. Mohz buna görə do yuxarı zonada - mosolo qoy

I! yollar planlaşdırılan sahodo duyğu, qavrayış, hafizo, diqqot, fokkiir kimi idrak prosesləri yerləşir. Lakin mosoloni gormok, il holli yollarim müəyyənləşdinnək vo planlaşdırmaq holo, ne-Idcəyərlər, işin hamisi deyildir. Çünki bu morholodo birdən qarşı-^bir sira gözlonilmoz maneo vo əngəllər çıxə bilor, nozordo tutuplanda dəyişiklik etmok, onu yenidən nəzərdən keçirmək, ya-yeni davranış

Hissi idrakdan montiqi idraka keçid prosesi do i filogenezdə, həm do ontogenetik inkişafda birdən-birə baş **■BIT**. Burada yeni keyfiyyət forqinin omolo golmosi ilə yanaşı, *Ими* cavizsə, aralıq proseslər, ötürücü qayıqlar omolo gəlir. Bun-p da nozoro əlsəq tam funksional sistem olan psixi inikasin: hiss-¹ septiv, təəvvürlər, nitqli və ya mofhumi tofokkiir soviyyolari ird edilir. **1** V. İ. Lenin idrakın keçdiyi dialktik yoldan bohs edərək gös-rdi ki, «canlı seyrdən miicorrod təfəkkürə, oradan da praktiya-hoqiqoti, obyektiv rəallığı dərək etməyin dialektik yolu belədir». [tʰə, ilk növbədə, hissi idrak ayırd edilir. Hissi nliakə əsəson irğı və qavrayışlar daxildir. Bu iki idrak prosesi bir-biri ilə əlölğələsmisdir ki, onları yalnız sərti olaraq ayrılıqda nozordən kə-

İnsan idrakının ayrılmaz hissəsi insanların ictimai praktikasıdır. İdrakın düzgünlüyü mövzu praktikada yoxlanılır. Bu eyni dorocodt hissi idraka da aiddir.

Hissi idrak d u y ğ u d a n başlayır. Onun başlıca funksiyatı otıraf aləmdə, elocə də bədəndə has verən hadisələr barədə subyekt to məlumat verməkdir. Biitiin idrak proseslərinin bünövrəsini duy ğ ular təşkil edir. O, orqanizmlə miihit arasında ilkin olaqıdır. Duy» ğ ular varlığın on sado, on bosit xassələri barədə bilavasitə məlumat verir. İşıqın, səs, təzyiq, istinin,

soyuğun vo s. oks etdirilnuMİ duyğudur. Duyğular xarici alom haqqında biliklorimizin monboyi* dir.

Psixologiyada duyğu dedikdo on bosit idrak prosesi nozordo lu tulur, insan onun kömoyi ilo varlığı oks ctdirir, başqa sözlə, varlıq dərək olunması duyğulardan başlayır.

Duyğular homişə miiyyon emosional boyaya malik olur. **M#** solən, yaşlı rəng insanı sakitləşdirir, qırmızı rəng coşdurur vo > Yaxud, iki eyni həcmli yeşilin biri ağ, digəri qara rənglənmişə, **t** qaraya nisbətən adama yüngül gəlir.

Duyğular-indiki anda hiss üzvlərinə te»sir edən cisim vo hadisələrin ayrılı-ayfı kcyfiyyot vo xassələrinin bəyində ini kəs idir.

Duyğular hom xarici alom hadisələri, hom do orqanizmin daxft* ləndə bəş verən proseslər barədə informasiya verir. Bunun sayottB do orqanizmin otfar aləmə bələdləşməsi mümkün olur. Bu monadlı V. İ. Lenin göstərirdi ki, «biz maddənin hər hansı forması vo həyətənin hər hansı forması haqqında duyğulardan başqa əyn yolla heç bir şey bilə bilmərik». Bu cəhət duyğunun hissi idrakda rolunu **ayt** dən surətdə nəzərə çatdırır. Duyğular vasitəsilə biz cismin həcmi forması, rəngi, temperaturu, səsi, qoxusu vo s. haqqında məlumat alırıq. Bununla da duyğular bizim otfar alom haqqında biliklərimizə zərərənən məlumatı təşkil edir. Çünki, V. İ. Leninin sözləri ilə deyilən «maddənin hiss üzvlərimizə təsir edərkən, duyğu doğulur». Bəli> duyğularımız obyektiv aləmin subyektiv surətidir. Hər do duyğunun varlığı əsasən adekvat surətdə oks etdirir. Onların varlığının əyni

256 ləni kcyfiyyot vo xassələri barədə zərərənən məlumatı toplayaraq daha əyərək idrak proseslərinin fəaliyyəti, yəni xarici qıcıqlanma **nerjisinin** şərərənən faktına çevrilməsi **üçün** zərərənən yərərdir.

Məlumdur ki, miiəsir dövrdə kosmosun vo okeanın dərinliklə-Bhin geniş miqyasda tədqiqi ilə əlaqədar olaraq insanın sensor (hiss-**h**) təcrid şəraitində psixoloji vəziyyəti araşdırılır. Təcridlərdən **iydin** olur ki, insan uzun müddət tam sensor təcrid şəraitində qala **Blmoz**. Bəli ki, həmin şəraitdə qalan adamlarda bir surətdən son-ji şərərənən pozğunluğu omolo gəlir, yəni onda qarabasmalar, qarayaxa **Hcyalar özünü** göstərir. Deməli, insan daima duyğuların vərdişi **fculumata** istinad edir, onları bəyində təhlildən keçirir, bəliqliklə **do** bəliqlə əyərək idrak fəaliyyəti, yəni qıcıqlandırıcıların sintezi baş bəliqlə, bu zərərənən cisim vo hadisələrin tam surəti alınır. Bu isə id-hə proseslərində qavrayışın fəaliyyəti ilə əlaqədardır.

2. Qavrayış vo onun əsas xüsusiyyətləri

Hissi idrakın miihiim mərhələsini təşkil edən qavrayış prosesi Bəm vo hadisələri bəliqlənən əlaqə vo xüsusiyyətləri ilə birlikdə, yəni bütövlükdə oks etdirir. Məsələn, stolun üstündəki kitabı qavrayış o deməkdir ki, onun rəngini, formasını, ölçüsünü, həcmi, **Bekanda** tutduğu yeri (yəni stolun hansı hissəsində, hansı əşyaya-Bəli ohatəsində olmasını) təməliqədə oks etdirir. Kitabın tam surəti kəlmədir. Yəni qavrayış **da** indiki anda bəliqlə hiss üzvlərinə təsir **non** cisim vo hadisələrin əyni surətləridir. Lakin bu, hissi idrakın **Bboton** əyərək mərhələsidir. Əli buna gərək **do** qavrayış duy-Bdan fərqlənir. Hər ikisi **iicinin** əyərək cəhət odur ki, cisim vo ha-**h**so bəliqlə hiss üzvlərinə təsir edir, hər ikisi rəal gərəkliyin **Bbyektiv** surətidir. Bunları məxanizm etibarilə **do** bəliqlənən təməliqlə yaxındır. Bəli ki, istərkən duyğu, istərkən **do** qavrayış prosesində **h**iləzatorun duyğunun omolo gəlməsi **iicinin** zərərənən **olan** anatomik **-Bioloji** cihəzin) fəaliyyət hələ gəlməsi zərərənən. Oks tədqirdə **h** xarici, **no do** daxili ələmdən **golon** qıcıqlandırıcılar oks etdirilən hilər*"

Analizator əyərək hissədə ibarətdir (xarici qıcıqı qəbul edən soth **h**septor: göz, qulaq vo s., mərkəzə qəçən - afferent sinir, analizə-**h**h bəyən nəhiyyəsi; qıcıqlandırıcıya cavab isə hələki efferent sinir-**Hə** vərtilir). Onun nənnal fəaliyyəti duyğu vo qavrayışın omolo gəlməsi üçün məhüm şərtədir. Lakin duyğunun vo qavrayışın əyərək əyərək analizatorun fəaliyyətində əyərək məxsus cəhətKtr məydana çik xır. Məlumdur ki, analizator filogenezdə yəni/ məteriyanın hər* hələtinin əyərək-əyərək məxsus formalaşmış, məsələn, gərəkən analizatori işığı, eşitmə analizatoru səsi və s. əks etdirməyə uyğunlaşmış əyərək bəliqlənən analizator sistemi başqa hələkot fərqlənən barədə məlumat əyərək mir. Duyğunun bu xüsusiyyəti təməliqlə (mono-məliqlə) əyərək nır. Bu, duyğu surətini qavrayış surətindən fərqləndirir.

Qavrayış surətləri öz təbiəti etibarilə çoxməliqlə (poliməliqlə) olur, bəli ki, onları bəliqlənən analizatorun bəliqlənən fəaliyyəti sayəsində baş verir. Çünki qavrayışın əyərək analizatorarası əlaqə, məxtəll analizatorlar əyərək yaranan əlaqə durur. Məsələn. gərəkən analizatoru cisimlərin səsi və yə temperatur xüsusiyyətlərini oks etdirir bilməz. Odur ki, əyərək-əyərək analizatorları vo yə digər əyərək **h** hansı bəliqlənən keyfiyyətini oks etdirir. Deməli, duyğu surətlərində cəli min yəni yalnız miiyyon keyfiyyətləri oks olunur. Qavrayış surəti **h** onun tam bəliqlənən əyərək əyərək oks etdirir. Yəni əyərək-əyərək də duyğu surətlərində oks olunan keyfiyyətlərin həməsi iizvi surətdə qavrayış surətlərinin tərkibinə daxil olur. Duyğular təsir edərkən qıcıqlandırıcıların kcyfiyyəti ilə yəni komiyyət təyərək, yəni qıcıqlandırıcıların intensivliyini, ifadə dərəcəsini vo s.-ni do oks etdirir. Cəli qıcıqlandırıcının komiyyət vo keyfiyyət xarakteristikası bəliqlənən sil surətdə əlaqədardır. Duyğuların intensivliyi gərəkən ləyərək qıcıqlandırıcının xassələrini təməliqlə dərək artır.

1 Qavrayış surətləri isə intensivlik xassəsinə malik olmur. Duyğular

miioyyon sahodo cəmləşmiş (lokalizasiya etmiş) olur. Mo J Ion, rong, sos, işıq vo s. miioyyon predmeto aid edilir. müoyyd monbo ilo bağlamr. Yaxud, toxunma, agn, temperatur duyğuld bodoninin miioyyon hissosilə bağlı olur. Qavrayışda iso belo ino| dud lokalizasiya yoxdur, qavrayış suroti miioyyon predmeto olur.

Duyğu surotlorindo emosional ton olur, qavrayış surotlo iso əşya hissi deyil, cismin suroti yaranir. Demoli, qavrayış alom haqqında duyğulara nisbətən daha dolğun, daha bitkin m mat vcrir.

Qavrayış hiss iizvlorino bilavasito tosir edon cisim vo hadi rin biitiin olamot və xassolorinin bütövlükdə inikasidir.

Qavrayış daha miirokkob idrak prosesidir. Onun torkibino ɢularla yanaşı insanin keçmiş təcrübəsi do daxildir. Bundan ol

258 ^rrayış prosesi daha miirokkob idrak proseslori: nitq, tofokkiir, f l.» vo s. iizvi surotto bağlıdır. Odur ki, mihiim idrak prosesi ki-qavrayışm bir sira spesifik xüsusiyyotlori vardır. Mosolon, sinif ■Uiosini qavrayarkon yalnız onun qara rəngini deyil, hom do hoc-■ni. formasim birlikdə oks etdiririk, yoni bu halda qavrayış sado-III olaraq duyğulann mexaniki moccusu kimi çıxış etmir vo pced-Pi bütövlükdə, tam halda oks etdirir. Cismi qavrayarkon onu tam fthid kimi, miioyyon quruluşa malik kimi görüb anlayırıq. Moso-k. sokildo o doqiqə üçbucağı, kvadrati, monzoroni ayird edirik. III, qavrayışın tamlığıdır. Hotta danışiq nitqindo do ayn-ayn səslə Braxsı eşitmədiyimiz halda belo sözləri bir tam kimi oks etdiririk. Hnki burada insanın keçmiş təcrübəsi iştirak edir. Qavrayışın tam-Igı obyektiv gerçəklikdə olan cisimlorin özlərinin tamhəq xüsusi-y-milo toyin edilir. Odur ki, hotta qavrama şəraiti doyişilso do qav-Bfiş suroti özünün tamlığını, sabitliyini itinnir. Mosolon, cisim in-Kdan uzaqlaşdıqca onun, gözün torlu qışasında təsviri kiçilir, la-fkl buna baxmayaraq biz homin cismi malik olduğu böyüklükdə rayırıq. Bu, qavrayışın sabitliyidir ki, onun da çox böyük idrak iyyoti vardır. Sabitlik olmasaydı, eyni cismi muxtolif şəraitdə lolif cür qavrayardıq. Çiinki qavrama şəraiti dəyişən kimi cis-suroti do doyişikliyə uğrayır.

Qavrayış prosesindo insanin keçmiş təcrübəsinin iştirak etmosi ■ qavrayışını monalı edir. Başqa sözlə, insan onun üçün müəy-ohəmiyyəti olan cisimlori, hadisolori ilk növbədə qavrayır. i insanlar bu vo ya digor cismi, hadisəni qavramağa soy etdik-onu keçmiş hoyati miiddotindo oldo etdiyi təcrübəyə, biliyə gö-pbaşa düşməyə, izah etməyə, mahiyyotini anlamağa çalışırlar. Bu javrayışın mənalılığı ilo bağlıdır. Demoli, qavrayış prosesindo m keçmiş təcriibəsi iştirak edir vo bunun sayosindo biz cismi ırıq. Bu halda cismin indiki suroti keçmişdə alliums suroti ilo sto düşür, noticodo adam homin cismi tanıyır. Ogor yeni cismi layarkon onu tamş cisimlor kateqoriyasına aid edirikso, onu an-l| oluruq.

Qavrayış insanin marağından, meylindon, diinyagörüşündon, isindən, emosional voziyyotindon vo s. asılıdır. Bu cohotlor yışın seçiciliyində daha aydin surotto nozoro çarpır. insana /amanda muxtolif cisimlor tosir gostorir, onlardan bir qismini aydin, aşkar oks etdiririk, digor qismi iso nisbətən tutqun olur |ra onlan heç qavramırıq. Çünki insan eyni zamanda ona tosir

259

edon muxtolif vo rəngarəng cisim-lərin, hadisolorin hamısını qavraya bilməz. Onlardan yalnız miioyyon cisimlor ayird edilir, qavramhr. Bu isə, insanın həmin cismə olan müna-siboti ilo toyin olunur.

Qavrayışın seçiciüyü şoxsiyyə-tin xüsusiyyotlorindon asılı olaraq müoyyən obyektləri başqalarından ayıraraq daha da aydin, aşkar surotto oks eldirməklə bağlıdır. Bu halda aydm qavradığımız cisim qavrayışın obyektı, yerdo qalanlar moqsodindon, qavramlan ci-

sımilorin xüsusiyyətlərindən asılı olaraq obyektlo miitomadi rotdə yerini dəyişə bilər. Mosolon, 38-də obyektlo fonun rini dr^yışmosJndon asılı olaraq şəkil ya qoca, ya da cavan qadın mi qavramla bilər. Obyektlo fonun yerinin doyişdirilməsi vo ya dm seçilməsindən praktik moqsədiər üçün istifado olunur. Adotos. yolda işloyonlor çoxxayı paltar geyirlər ki, boz fonda tcz seçilsintoi Yaxud, obyektin ayird edilməsini çətinləşdirmək üçün onu foıuf uyğun şəkildə gizlodirlər (maskirovka edirlər).

Qavrayış prosesino insanin hoyat tocriibosi, maraqlan, şoxstr yotinin iimumi istiqarnəti, sorvot meyli ciddi tosir gostorir (Bax: kit 39).

Insanın iimumi psixi hoyat məzmunundan asılı oiaiaq qavrayt sin mozmunu vo cəroyanctmə xüsusiyyoti do doyişilir. Mosolon, hor kos rosin əsərini, musiqini, kinofilmi, tobiot monzorosini bir cür qavrayır.

Qavrayışın mozmun vo istiqamotinin insanin tocrübəsindəfi hoyata miinasibotindon, maraqlarından, biik zənginliyindon, Yş^Я mündon asılı olması a p p e r s e p s i y a adlanır Bu da qavrayw sin mihiim xüsusiyyətidir. Dilimizdo işlonən «Zər qodrini zorgofi bilon» ifadosi qavrayışın insanin iimumi psixi həyat mozmunundad asılılığını ayrdin surotto gostorir. Yaxud, Knlovun «Xoruz vo infl tomsilini xatirləyər. Don axtaran xoruz inciyo rast golondo dilxor olur, onu bir konara attr, onun ovozindo bir arpa doni tapsaydı di» ha yaxşı olardı «fikrinə düşür».

iso fon olur. İnsan

Şəkil 38. E.Borinq. fon
Qayınana yoxsa... fon
şəkil

si cismi, hadisoni qavrayarkon ona müəyyən münasi;[^] u^r. Odur ki, qavrayış miivafiq appersepsiya olduqda daha m^{os} f iyyotlo coroyan edir.

3. Sensor keyfiyyotlorin (duygulann) təsnifa[^], hossashlığın növləri

Duygulann novlori muxtolifdir. Onlan neco təsnif etrn[^] ? volco, duygulann xüsusiyyətlərinə diqqot yctirok. y_u^aV d cdildiyl kimi, duygular müioyyon qıcıqlandırıcılan_{n m} • d "ptorlara (analizatorun birinci hissosino) tosiri notic_{os i-nj}^v? ^ rirlor. Bu cohotti nozoro alaraq onlan yaradan qıcıqlandi_n i " ~ olorino vo homin qıcıqlandırıcılan_n tosir etdiyi resent ΓTM

on aşağıdakı üç qrupa bölürlər:

0Γ ara

1. Ekstroseptiv vo ya xarici duygular. Onlann resent onin səthində yerləşir, xarici alomdo olan cisim vo hadi_s |^{III} " olorini oks etdirirlor. Gönnə, çəitmə, iybilmo, dadbi_{lma} °, ⁿⁿ duygulan bu qrupa daxildir. °

2. İnteroseptiv vo ya daxili duygular. Onlann resept_{tor jar} , li üzvlərdə, həmçinin, bodonin toxumalannda yerləşir vq ? ^{a~} lərin voziyyotini oks etdirir. Acliq, toxluq, susuzluq <j_{uv} JT¹ 1 s. interoseptiv duygular qrupuna daxildir. ^{Λ u an}

3. Proprioseptiv duygular. Onlann reseptorlan_{oyn} lərdə yerləşir, bədənimizin hərəkəti vo voziyyətj hftom ^{^o} lumat verirlər. Horoki və müvazinət duygulan bu qrupa^{^j*}

Müasir təsəvvürlərə görə duygulann növləri bir-biri i_o • tdə olaqədardır. Onlan mütləq şəkildə xarici (ekstroseptiv)^{^f} ^{VU} ili (interoseptiv) duygulara ayırmaq düzgün olmazdı. Du_vd i ° bozi növlərini, mosolon, ağrı, dadbilmə, chtizaz temno ^{3"} yğulannı vo s. mahiyyot etibarilo xarici daxili duyğuiar kiny?[^] ctmok olar. ¹

Xarici duyğuiar icorisindo gönnə duyguları mühüm yer Jar xarici alom haqqında çox zongin informasiya gəti_{rj} y.

edilmişdir ki, otraf aiomdon insan beynino daxil olan inf^{o^} ilann 80 - 90 faizi məhz görmə analizatoru vasitesil_Q ^{^Jr} ^{an} 7 liyyatmin <iC faizind?ⁿ çoxu görmə nozaroti altında hoya, \. ^ hr. - fi

Görmə duyğusu sayəsində biz !61 cisimlərin forma və rəngini, öl çüsünü, həmini, məsafəsini dərk edirik. Homin duygular insanıft məkanda

bəzədləşməsinə tomin edir, hərəkətlərini tonzim etməyf imkan verir. Oxumaq vasitəsilə bəşər təcrübəsinə yiyolonmək d»» görmə sayəsində mümkündür.

İşıq gözün torlu qışasındakı kolbacıqlara və çöpcüklərə tosil edir. Orada əmələ gələn qıcıqlanma onso payındakı görmə mərkə* zinə noql cdilir. Görmə analizatorunun bu üç hissəsindən biri zədfi lənərsə görmə duyğusu əmələ gəlməz. Mosolon. kolbacıqlar zodo« ləndikdə xromatik rənglər fərqləndirilmir, hər şey ağ. qara, bof rəngdə görünür; çöpcüklər zədələndə qarov xəstəliyi və ya to» yuq korluğu yaranır, insan qaranlıqda heç bir şey görmür. Görmə analizatorunun beyin nahiyyəsi zədələnorkon iimumon korluq ome* lə gəlir. Deməli, gönriə duyğusunun əmolo golmosi iiciin xarici qı« cıqlayıcının təsiri lo yanaşı görmə analizatorunun da normal foaliy* yət göstərməsi zəruridir (bu cəhət biitiin duyğı növlərinə aiddir). J

İş ycrində işiğm kəmiyyətindən, dÜşmə istiqamotindən, cloctj də rənglərin çulğaşmasından asılı olaraq noinki işçinin ohvali-nfcj hiyyəsi, həm də əməyin məhsuldarlığı dəyişə bilər. Yalnız otfl göstənnək kifayətdir ki, iş ycrinin optimal surotdo rənglənmətl məhsuldarlığın 20 - 25 faiz artmasına səbəb ola bilər.

İctimai-tarixi inkişaf prosesində, miirəkkob vo çoxcohotll omok foaliyyoti sayosində insanin görmə analizatoru yiksok dərəcə tokmilləşmiş, görmə duyğuları daha dolğun. mo/munlu oU müşdür. F. Engelsin bir müqayisəsi bu cohotdon çox xarakterikdhl O göstərirdi ki, «qartal insandan xcyli uzaq köriir, lakin insan gov şeylərdə qartal gözündən daha çox olamotlori ayird edir.

Eyni cohot insanin eşitmə analizatorunun foaliyyotino do afl cdilo bilər.

Eşitmə duyğularının qıcıqlayıcısı muxtolif uzunluğa malik **sm** dalğalarıdır. İnsanın eşitmə analizatoru saniyədə 16-dan 20« MII (iyirmi min) tezliyo malik soslori ohato cdır. Eşitmə duyğuları ***III** sin hündürlüyünü, gurluğunu vo tembrini oks etdirir. insanlarm s<« lori tembrino goro bir-birindən fərqlənir.

Biitiin çəitmə duyğuları nitqi, musiqi soslorini vo sos kiylone oks etdirir. Onlann da hiidudu var. Belo ki, çox sos-kiy sinir sitifl mini pozur, insanda əsəbilik, yorğunluq törədir.

Əlbəttə, duygulann növləri çoxdur. Onlar (mosolon, dadhfl mo, iybilmo, cinsi, achq, toxluq, horokot duyğulan vo s.) insan

İkiyat fəaliyyotində mühiim rol oynayır. Duygulann hor biri istor Uinci alomin cisim vo hadisolorinin, istorso do orqanizmin daxili jb/.iyyotinin ayn-ayn cohotlori barodo müxtolif informasiyalar go-Urir. bununla da orqanizmin gercokliyi ottrafli dork etmosini, ona pal miinasibot bəsləmosini tomin cdır. Yalnız bir cohoto diqqot ptirok: ogor orqanizmdə ağrı duyğuları olmasaydı biz

qıcıqlayıcı-prin hansının faydalı, hansının iso qorxulu vo ya təhlikəli olduğu-**m** ayird edo bilməzdik. Tosadiifi deyildir ki, dorinin sothindo, da-lih orqanlarda vo ozololordo xiisusi reseptorlar - «ağrı nöqtələri» brləşir. Ona görə do dorinin, ozolonin mexaniki surotto zodolon-losi, daxili üzvlərin xəstələnməsi ağrı duyğuları verir. Bu, moso-bnin holo bir tərəfidir. Digor tərəfdən, hoddon ziyado qüvvətli qi-lqlayıcılar (çox gur işıq, sos, çox soyuq, koskin iy vo s.) tosir et-**■**kdo do analizatorlarda ağrı duygulan yaranir. Demoli, insanin liygu analizatorlan sanki qıcığın miiyyon komiyyotinə (aşağı vo **m** yuxarı həddinə) uyğunlaşır. Bu mosolo analizatorların həssaslıq-I ilo əlaqədardır. Mosolon, biz uzaq ulduzlardan gələn işığı gör-İflrük, yaxud dərimizə toxunan tozları hiss etmirik. Çünki hor ciir qıcıqlayıcı duyğu omolo gotiro bilmir. Duyğunun omolo gəlməsi kun qıcıq miiyyon komiyyoto malik olmalıdır.

Qıcıqlayıcının ilk dofo on zəif duyğu omolo gotiro bilən on ki-**u** komiyyəti duyğunun m i t l o q h o d d i adlanır.

Bu kəmiyyətdən aşağı olan qıcıqlayıcılar duyğu omolo gotiro

I fti zəif qıcıqlayıcı duyma qabiliyyəti m ü t l ə q h ə s - l a s l l q adlanır. Mütəq həssaslıqla duyğunun aşağı mütəq həd-**I** . 'i s miitonasibdir: $E = 1/p$; burada «E» mütəq həssaslığı, «R» **m** miitəq həd komiyyətini bildirir. Yəni duyğunun aşağı miitəq Bddi az olduqca ona həssaslıq yüksək olar vo oksino.

Adon analizatorların həssaslığı yaşayış şəraitinin tələblərinə, **■**liyyətin xarakterinə vo s. görə artıb-azala bilər. Mosolon, musikilərdə eşitmə, rəsəmlərdə görmə, deqslatorlarda iybilmə, dad-Bnıo həssaslığı çox yüksək ola bilər. Bir fakt. Görmə, eşitmə vo inisiq qabiliyyətindən məhrum olan O. İ. Skoroxodova «Pravda» **■** «İzvestiya» qəzetlərini mətbəə boyalarının iyinə görə bir-birin-**u** forqlandırirdi. Demoli, insan analizatorları inkişaf edərkən çox uok səviyyəyə çatır. Burada miimarisələr do mihiim rol

əpəyir.

I Duyğunun aşağı mütəq həddi olduğu kimi yuxarı miitəq həd-

di də vardır. Bu halda qıcıqlayıcı keyfiyyətco yeni bir duyğunu əmolo gəlməsinə səbəb olur. Mosolon, insan qulağı 20000 hers* dək səsləri çsidə bilər, ondan yuxarı tezliyi normal duygu kimi ol ctdirmək mümkün deyildir.

Eynicinsli qıcıqların qüvvələri arasındakı forqi biz homişo duj muruq. Qıcıqlann arasmdaki bu forq yalnız miiyyon hoddə **cat** da onu duyuruq. 300 şamlıq işığa 1 və ya 2 şam əlavə etsək işı artmasını duymaq, yalnız üç şam olavə etdikdə ilk dəfə bu forq yonı işığın artdığını duyuruq.

Demoli, eynicinsli qıcıqlandırıcılann qüvvələri arasındakı gP lo duyulan on az forqə duyğunun f ə r q l ə n d i r m ə hoddə yilir.

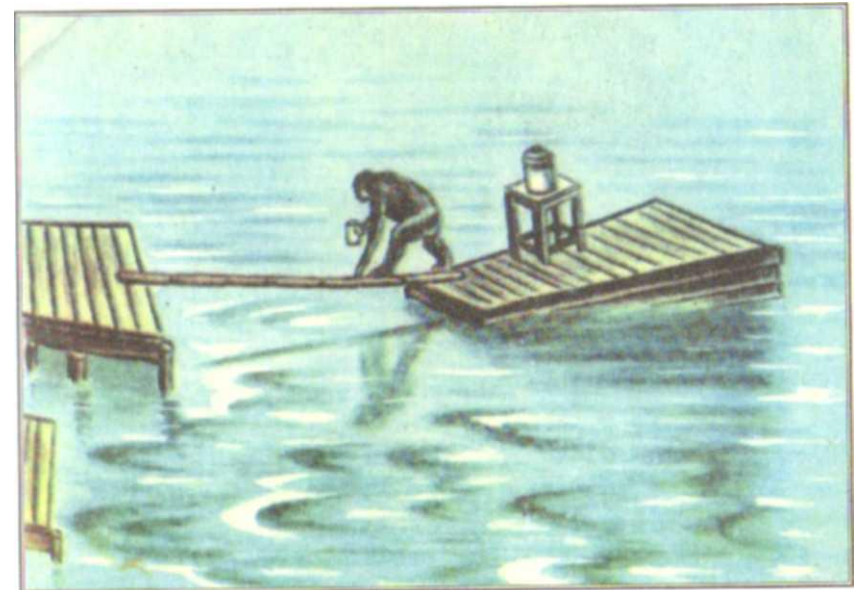
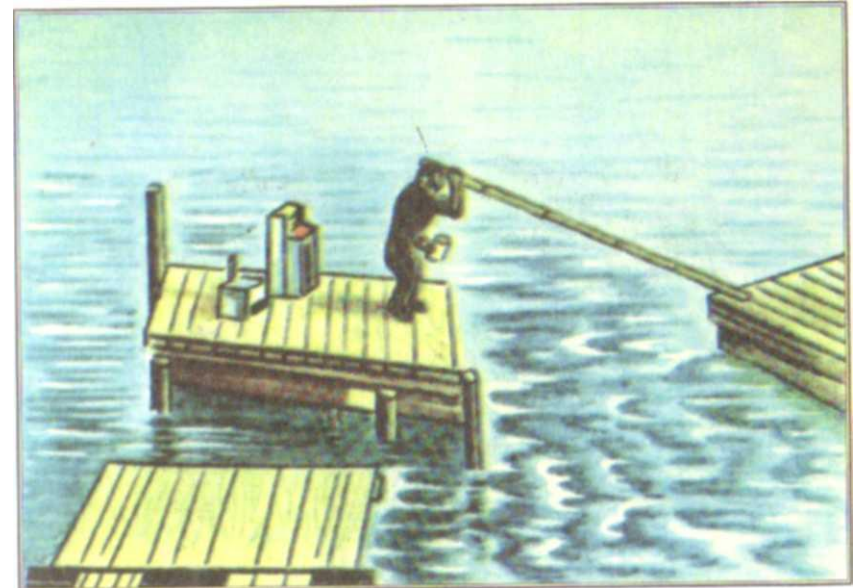
Eyni cinsli qıcıqlar arasındakı on az forqə duyma qabiliyyəti f ə r q l ə n d i r m ə h ə s s ə s l ı ğ ı deyilir.

Fərqləndirmə həssaslığı da bir sıra amillərin təsiri ilə artıb-az olar. Buraya insanın məşğul olduğu fəaliyyət növünün tələblə ciddi surətdə təsir göstərir. Mosolon, xalça toxuyan qızlarda çarələri üçün həssaslıq adı adamlarda olduğundan onlarca dəfə olur.

Demoli, fəaliyyətin xarakterindən asılı olaraq bizim analizə lənmizin həssaslığı dəyişə bilər. Bu dəyişiklik iki istiqamətdə də bilər. Bir halda həssaslıq artır, digər halda isə azalır.

Miiyyon qıcıqlandırıcının hər hansı hissə üzünə uzun müddət fasiləsiz olaraq təsir göstənməsi noticosində həssaslığın dəyişməsi adlanır. Qıcıqlayıcı çox zəif olduqda həssaslıq artır, çox güclü olduqda isə həssaslıq azalır.

Adaptasiya bir sıra duyğularda (görmə, temperatur, işıq və s.) qıvvətli, cəhəmlə və ağrı duyğularında isə zəif olur. Yalnız bir fakt: işıqlı otaqdan qaranlıq otağa keçdikdən və orada bir müddət qaldıqdan sonra gönmə analizatorunun həssaslığı 200 min dəfə artır. Bu halda, necə deyirlər, gündüz görmə aparatından, yonı kol bacıqlarla görmədən gəncə gönmə aparatına əpçüklərlə **görmə** keçilir. Bu cəhət orqanizmin bioloji imkanlarının genişliyini sübut etməklə yanaşı analizatorların fəaliyyətinin səmərəli təşkili üçün də zərurətdir. Lakin hissi inikasın xüsusiyyətləri ilə əlaqə olaraq iki psixi hadisəyə də diqqət cəlb etmək lazımdır. Bunlardan biri **s i n c s t e z i y a** (yunanca - synisthesis - birgə hissetmə eyni zamanda duyma) hadisəsidir. Bu halda hər hansı qıcıq məfəqə analizatora təsir edərək, subyektin özündən asılı olmadan, n

Şəkil 12. Meymun su içərisində olsa da... gedir suyu bəkdən gətirir.

o analizatora uyğun duyğunun əmələ gəlməsinə, cyni zamanda vo, onunla bilavasito bağlı olmayan duyğunun da yaranmasına b olur.

Qıcıqlandıcının bir analizatora tosiri noticosindo başqa anali-tor iicün sociyyəvi olan duyğunun omolo golmosi sinesteziyadır. nun on geniş yayılan növü rəngli səsdır. Yəni səs qıcıqları eşit-

ilo yanaşı, hom də görmə, yoni rong duyğusu yaradır. Məşhür tokarlardan A. N. Skryabin, N. A. Rimski-Korsakovda belə hal-çox olmuşdur. Eyni qayda ilo bir sıra adamlarda sarı-çəhrayı g istilik duyğusu, göy-yaşıl iso soyuqluq duyğusu törədir. Sines-*ya, deməli, bir modallıqda olan qıcıqlayıcının tosililə başqa mo-lıqda olan duyğunun yaranmasıdır.

Həssaslığın artması ilo olaqodar olaraq diqqoti colb edon baş-psixi hadisə s c n b i l i z a s i y a d i r . (latınca sensibilis -siyyath) - qıcıqlayıcıların tosililo sinir mərkəzlərinin həssaslığı-artmasıdır: analizatorların qarşılıqlı tosiliri vo mümarisələr sayə-¹ə həssaslığın artması s e n s i b i l i z a s i y a adlanır. Məsə-, üzərində todqiqat apılan adama «limon kimi turş» sözünü de-do. həmin qıcığın tosiliri altında onun gözünün vo dilinin elektrik səsliğinə dəyişməsi faktı aşkar edilmişdir. Bclo dəyişmə dilə on şirosi ilo tosilir cdorkon müşahidə olunan dəyişmənin eyni ol-uşdur.

Deyənlərdən aydın olur ki, hiss iizvlərinin həssaslığının dəyi-məsi qanunauyğunluqlarını bildikdo xüsusi surotto seçilmiş yar-nçı qıcıqların kömoyilə bu vo ya digər resptorun həssaslığını ar-aq olar. Bu cohot pcrseptiv foaliyyotin mütəşəkkil surotto isti-ətləndirilməsilə bağlıdır. Mosolon, musiqi ilo məşğul olan aqlarda səslərin yüksəkliyini diizgiin fərqləndirmə mütloq eşit-9 qabiliyyəti ilo yanaşı mümarisələrin səmərəli təşkilindon də llıdır.

4. Perseptiv mütəşəkkiliyin xüsusiyyətləri

Hissi idrak orqanizmlə mühit arasındakı qarşılıqlı tosilir prosesi-B noticosi kimi meydana çıxır. Burada biz mühiti, gerçəkliyi ob-kt, onu oks ctidironi iso subyekt kimi qəbul cdondo obyektlo sub-it arasında mürokkob qarşılıqlı münasibət olduğunu yaddan çı-a bilmirik. Bclo ki, subyekt gerçəkliyin tosilirino sadoco olaraq ruz qalır. Homin təsirə əks-təsir göstərə bilər. Əlbəttə, holo

hissi idrak səviyyəsində bu əks-təsir obyektin şəklini **doysırtMİ** formasında nozoro çarpmasa da, obyektə «fəal uyğunlaşma» **foN** inasında özünü bürüzö vcrir. Başqa sözlə, subyekt bu morholodi sensor proseslərin foaliyyotini daha səmərəli şəkildə qurmağa, **yI** ni moşq yolu ilə analizatorların həssaslığını artırmağa, gerçəkliyij cisim **vo** hadisələrinə seçici miinasibot bəsləməyö, onları **planh III** məqsədəuyğun surətdə dork etməyö can atır. Belo bir perscptiv **III** alltq sayosində insan ötraf miihito diizgiin bələdloşməyö, davrana və roftannda miihitin tələbinə uyğun olaraq miiöyyon doysisiklli yaratmağa müvəffəq olur. Beloliklo, perseptiv obraz horokotlorid davranışın tənzimçisinə çevrilir. Bu da öz növbəsində hissi prosflfl lərin inkişafına ciddi təsir göstərir. Bclo ki, insanların nöyi **vo** nəfl qavraması, nöyi və necə ctməsindən asılıdır. Yəni insanların **pfl** septiv foaliyyoti onların hissi idrakının mözmün **vo** isiiqumotıql ciddi surətdə təsir göstərir. Bu isə hər bir fərdin öz duyğu **və** qıl rəyışımın foaliyyotini somoroli təşkil etməsindən asılıdır.

Sensor mütəşəkkillik (təşkil olunma) dedikdə, hər bir **foil** üçün xarakterik olan ayn-ayn hiss iizvləri sisteminin inkişaf **sovB** yosı və onların bir kompleks halında birləşdirilməsi qaydası (iisl bu) nozordə tutulur.

Məlumdur ki, heyvanlar aləmində hər hansı bir **modallığa** in*J lik duyğunun iistün inkişaf səviyyəsi novo möxsus olamotdır: cən növü heyvanların hamısında hər hansı duyğu növü (məsələn, qafıl hallarda uzaqgörənlik, itlərdə iybilmə) xüsusi olaraq inkişaf edir.

insanın sensor mütəşəkkilliyi (hissi proseslərinin **tokmillösme** si) həyatı boyu baş vcrir. insanın sensor inkişafı şəxsiyyətin **u/uç** həyat yolunun noticosidir. Deməli, həssaslıq (hissiyyət) insanın **J** tensial xassosidir. Onun gerçəkləşməsi bir sıra amillərdən **asılıdır** Buraya: insanın yaşadığı həyat şəraiti, foaliyyət növü, özündə **■ vo** ya digər həssaslıq növünü inkişaf etdirmək üçün iradə **soy gfl** təməsi **vo** s. daxildir. Elə buna görə **do** körpə uşaqlarda bu **vo III** digər analizatorun həssaslıq səviyyəsinə görə o qədər **do** fərqlənir. Yaşlılarda isə bu fərqləndirici aydınlıq ilə özünü bürüzö verir. **■** da şəxsiyyətin öz sensor foaliyyotini necə təşkil etməsindən, nəfslə yönəltməsindən, nə dəfərdə məşq etməsindən asılıdır. **MoşqH** holland astronomu M. Miniaturn ibrotamiz sözlərini xatırlatmağa rinə diişirdi. O deyirdi: «Sizin dork etməyiniz sizin özünüzdən **II**» **J** lı şərhlə əsaya toxundurmanız kifayətdir». Bu, hissi **proseslər**

266 lliyyətinə giccləndirmək **iicün** insanların olındə miihiim imkanlar lüğünə işarədir. Bunu həyatı faktlar aydın surətdə sübut edir. İki İda hiss iizvlərinin həssaslığının artırılması diqqətə cəlb edir: **1)** İrtəbi olaraq sensor qüsurların

(kərlük, kərlük) ovoz olunmasına **həssaslıq**; **2)** fəaliyyətdən, subyektin peşəsinin spəsi-tələblərindən omolo gələcək həssaslıq. Elmə cəhətdən bəlli olan və tələf psixoloji ədəbiyyatda öz əksini tapanmış bəzi cəhətlərə diqqət

Görən və eşitmə analizatorlarının fəaliyyəti məzəndə onla-funksiyalı miiöyyon dərəcəyə başqa analizatorların həssaslı-ın artması, kəskinləşməsi ilə ovoz olunur. Məsələn, kərk adamın heykəltəraşlıqla məşğul olması məlumdur. Beləliklə tələf-duyğuları sanki görən funksiyasını ovoz edir, çünki onların səsli həddən ziyadə artmış olur. Kərlərdə cəhəz tələflərinin kəskinləşməsi də bu qəbildən olan hadisədir. Eşitmədən kərk **■**rum olmuş bəzi adamlarda cəhəz tələflər o dərəcəyə yik-I inkişaf edir ki, onlar hətta musiqini dinləyö bilirlər. Bunun On onlar əllərini cəhəz alətinin üzərinə qoyur və ya arxalannı ortə tərəf çevirirlər. Kərk, kərk O. Skörəxodova olını danışan hom-bətinin bəhəzə qoyaraq onu səsindən təmə və nə bərdə də-"ıgını anlıyö bilirdi. Kərk, kərk və ləl Elen Kellərde iybilmə həssaslı-ı o qədər yiksək inkişaf etmişdi ki, o cəhəz dostlarını və gə-adamları onların iyindən fərqləndirirdi. Bu cür adamlarda ayn-I analizatorların həssaslığının artması sanki təbii ovozvermə isipinə istinad edir. Ləkin burada orqanizmin ötraf miihitlə olə-təhləməq ehtiyacının hər hansı analizatordə həssaslığın artması-losiri faktı nəzərdən qəçırıla bilməz. Belo ki, bir sıra foaliyyət tələflərində uzun müddət cəhəz şəxslərdə fəaliyyətlə bəhəz olan Həzətörün həssaslığının artması faktı da bu mülahizəni bir dəfə diqqətə edir. Məsələn, uzun müddət cəhəz işləyən, 0,0005 lliyətlə qədər olan cəhəzi gərə bildikləri halda, məşq etməyən imlər bunu yalnız 0,1 millimətlə qədər olduqda gərəirlər. Dəqə-rlərdə iybilmə və dəbilmə həssaslı-ı yiksək inkişaf səviyyə-çatır. Təsviri incəsənət formanı, tənasübü və rəng nisbətini liq oks cəhəzə xüsusi tələf verir. Bu sahədə rəssamlarda ləsləq həddən ziyadə yüksəlir.

Kəşitmə həssaslığının artması sahəsində də zəngin tarixi faktlar **^**rcuddur. Biiitin bünlər onu göstərir ki, bizim analizatorlarımızın iwlışlı-ı həyat şəraitinin, praktik omək foaliyyotinin təsiri altında

267 artır. Deməli, **h i s s ü z v i ə r i n i n f o a l i y y o t i m ü m a r i s ə s a y ə s i n d ə d a h a s ə m ə r ə l i İ k i l d o t ə ş k i l e t m ə k o l a r .** Şəxsiyyətin sensor tələfi üçün hər bir şəxsə kiçik yaşlanndan müxtəlif duyğu üzvləri ni məmarisə etdirmək vacibdir. Məsələn, eşitmə üçün musiqi, mə; görən üçün şəkil cəkmə və s.

Hiss üzvlərini inkişaf etdi lə uşağı kərk yaşdan estetik sərvətlərə yiyələndirmək, onu tələf səviyyəsinə qaldırmaq olar. Məlumdur ki, heyvanlar görür və dir, yalnız insan görmək və eşitməyö tələf hiss edir. Bu tələf onlarda sensor prosesləri inkişaf etdirməyə zəmin yaratdığı k' onların foaliyyotinin səmərəli təşkilini də zəruri edir. Həyatın dişində insanda miiöyyon hissiyyət sistemi yaranır. Onlar ins tələfatlarına, maraqlarına, idrak foaliyyotini və davranışına edir. Öz növbəsində insanlar da öz sensor foaliyyollarını məqs uyğun surətdə təşkil etməyö can atırlar. Bu cəhət insanın məqs yönülcərsəptiv foaliyyotində daha aydın surətdə nozoro cəhəz.

Molumdur ki, insanin qavrayışı bir sıra hallarda otraf cis' hadisolorin xassolorindon (onlann parlaqlığından, qeyri-adili don vo s.) asılı olur. Yaxud bizo məşmların, küçə ilo gədon a lann sosi tosir edir, onlardan bozilor oks etdirilir, digorlori qavrayışımızın fonuna çevrilir. Çünki onlan oks ctdirmək üçün şıya xisusi məqsəd qoyulmamışdır. Bu halda qavrayışımız da ki qarmaqarışıq səciyyə daşıyır, burada məqsədyönlülük, iradi çatışmır, sensor fəaliyyətimiz do ixtiyari səciyyə daşımır. **A** insan xisusi məqsədlə, xisusi niyyətə, hotta ciddi iradi soy torməklə öz qavrayışını möhz müəyyən obyektloro, ohəmiyyət cisləmlərə, hadisələrə yönəldə bilər. Bu cəhət qavrayışın (sonra rəcəyimiz kimi) planlı, məqsəduyğun növü olan m ü ş a h,1 do özünü aydın surətdə bünəzə verir. Əgər insan müəntəzəm s do məşq cdirso, müşahidə mədəniyyətini yüksəldirsə, bu hal_ da şəxsiyyətin m ü ş a h i d o ç i l i k kimi müəhim xassəsi şaf cdir.

Müşahidəçilik iso cisim vo hadisələrdə zəif surətdə n cəfəan, lakin onlan xarakterizə edən cəhətləri sezmək qabili dır. Müşahidəçi adam çox görür, dərindən başa düşür, çünki kiçik hətlər do onun nəzərindən qaçmır. Deməli, hiss üzvlərindən gün istifadə etməyi, yəni diqqət görməyi, cəitməyi, ləməsə vasi lə hiss etməyi öyrənmək lazımdır. Bu qabiliyyətə malik olan a lə n həssas adamlar hesab edirlər. Həssaslıq iso yalnız tobiotin

268 ^By< hazır nəmət deyil, həm do müərisələr sayosində məqsədə-^Bun surətdə inkişaf ctdirilən psixi halətdir. Odur ki, hiss iizvləri-

V_V fəaliyyətinin somorəli təşkili insanın idrak proseslərinin somo-fəaliyyətə müsbət tosir göstərməklə yanaşı onun ohvəli-nı-

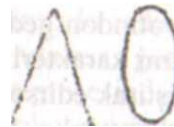
^Bfəosini do sortləndirir. Deməli, pərspektiv fəaliyyətin somorəli ^Bih bir sıra amillərdən asılıdır. Buraya tobiə imkanlann məv-

^Bluğu, həyat şəraitinin, pərsəssional fəaliyyətin toblələri, insa-**HH** xisusi niyyətə təşkil etdiyi müərisələr, öz pərspektiv fəaliyyət-**■**İmən aydın dərək ctilmiş məqsədə təbə tuta bilmək qabiliyyəti vo **■**daxildir.

5. Qavrayışın növləri, pərspektiv surətlərin yaradılmasının aktiv xarakteri

İnsanın hiss üzvlərinə tosir edən bozi obyektlər, cisləmlər, hədi-**uu** çox müəkkəb olur. Onlan bir nəzərlə vo ya bir hiss üzvlənin pəyilə «tutmaq» olmur. Bunun üçün bir nəçə analizatorun fəa-İrəto gəlməsi, həm do cisim iizlərinə müəyyən pərspektiv omə-fəat apanılması lazım gəlir (şəkil 21 vo

41). [Əgər obyekt böyükdürsə, bizdən aralıdırsa, biz ona yaxlaş-III1, onu müxtəlif tərəflərdən nəzərdən keçirəyək, ona toxunma-jcəhd göstəririk. Hər do əməliyyat lazimi somorə verədikdə [başqa yollar axtarınq, bununla da cislənin, hadisənin daha döl-n. adəkvət pərspektiv surətini yaratmağa cəhd edirik. < M vektorların xarakteri pərspektiv surətlərin yaradılması üsulları-

•w - .. • - • • •

, • i : ; 1 ;

a) b)

Şəkil 41. a- <la həndəsi fiqurlar, b-də isə onlara baxarkən gözün hərəkətlə-vır olunmuşdur. Əgər adamın gözünü bağlasaq, o, fiqurların formasını mü-1 cərkən əlləri ilə do belə hərəkətlər edəcəkdir. Gözün vo əlin hərəkət Həriyası aiasında oxşar cəhətlər çoxdur.

269 na ciddi təsir göstərir. Odur ki, ilk növbədə obyektlərdən asılı **ofl** rəq q a v r a y ı ş ı n n ö v l ə r i n ə toxunmaq lazım gəlir. J

Qavrayışın müxtəlif növlərini sado vo müəkkəb olmaq il/л» iki böyük qrupa aid edirlər.

Duyğularda olduğu kimi, qavrayışın sado növlərini do analı. ı tərhlərə osasən xarakterizə edirlər. Qavrayış prosesində bozon **gfl** mə, bozon cəitmə, bozon iso iybilmə vo ya dərbilmə analizai. üstün rol oynayır. Bundan asih olaraq sado qavrayışın görmə, cıu mə, iybilmə, dərbilmə qavrayışı vo s. kimi növlərini fərqləndirirlər.

Gələn, terminlərin mənasına diqqət yetirək. Duyğularda görən (cəitmə, iybilmə vo s.) duyğusundan, qavrayışda görmə (cəitmə, **uu** bilmə və s.) qavrayışından danışıraq. Onlar bir-birindən no **m** fərqlənir? Suala cavab verərkən üçün duyğu və qavrayışın xüsusiyyətlərini nəzərə almaq lazımdır. Fikrimizi duyğu və qavrayışa ^r misallarla izah edək.

1) Uzaqdan yaşıl rəngdə nəyinsə yerə düşdüyünü gördüm. Ya» nımdakı tələbə yoldaşım təəccüblə monə baxdı: o, no idi? Mon do-dim: - no iso yaşıl rəngli bir cisimdir. Bu o deməkdir ki mon o oB min ancaq bir xassəsini - rəngini oks etdirmişəm. Həmin prosesdə ancaq bir analizator - görmə analizatoru iştirak etdiyinə görə bfl müəvəfiq duyğunu görmə duyğusu adlandırırıq.

2) Azərbaycanın dilbər guşələrindən birində şolalaya rast **gfl** mişəm. Heyran-heyran ona baxıram. Bu gönno qavrayışdır. Онну görmə duyğusundan nə ilə fərqləndiyini başa düşmək üçün aıu «| bir cəhətə diqqət yetirmək kifayətdir: duyğuda ancaq bir analia^ iştirak edir. Qavrayışda iso bir neco, on azı iki analizator iştf edir. Əgər söhbət bir analizatorun fəaliyyətindən gedirsə, biz **lll** min prosesi qavrayış kimi deyil, duyğu kimi xarakterizə edəcoyih Əkər prosesdə iki və daha çox analizator iştirak edirsə, artıq bu **lll**man biz duyğudan deyil, qavrayışdan danışmalıyıq. Şəlalə mifl nümunəsində bunu aydın görmək olar.

Mən şəlaləyə baxıram. Burada on azı iif analizator - gürtnfl eşitmə və horokot analizatoru iştirak edir. Bu prosesdə görmə attq lizatoru digor (eşitmə və hərəkəti) analizatorlara görə üstün rol oynatf dığına görə, belə qavrayışa g ö r m ə q a v r a y ı ş ı dcyıll Qavrayışın sado növlərini xarakterizə edərək həmşo bu **clll** nozoro almaq lazımdır.

Qavrayışın ayn-ayn növlərinə xalis halda çox az rast golumflfl

270

mkiindiir. Onlar, adoton, birləşir və belolikle do qavrayışın mii-əb növləri meydana gəlir. Mosolon, şagirdin dərslə mətni rəması görmə, eşitmə və kineztezik qavrayışları ohatə edir. Qavrayışın digər növlərini materianın varlığı formalılarına görə lif edirlər.

Biitiin cisimlər, hadisələr miioyyon zaman və məkən daxilində vcuddur, onların bu xassəsi do insan qavrayışının obyektini təş-cdir. Ona görə do qavrayışın miioykkob növü kimi: m o k ə n , r ə m ə n v o h o r o k o t q a v r a y ı ş l a r ı ayırd edilir. İndən olavə, özünün bir sıra xüsusiyyətləri ilə gerçəkliyin digər fi-u-real obyektlərindən seçilən i n s a n ı n d a q a v r a n ı l - ı s l özünəməxsus cəhətlərə malikdir. Odur ki, biz insan yalnız iki obyekt kimi qavramırıq. Yuxarıda qeyd edildiyi kimi, insanın im qavraması miioyyon spesifik xüsusiyyətlərə malik olduğun-onu qavrayışın xüsusi növü kimi ayırd edirlər. Məkən qavrayışı cisimlərin məkən münasibətlərinin inikası

Ib, insanın ətraf mühitə bələdləşməsinin zəruri şərtidir. Çünki İtiin cisimlər, hadisələr miioyyon məkən və zaman daxilində Dvcud olar. Г. Engels qeyd edirdi ki, «... Hər bir varlığın osas fonnanan molla və zamandır, zaman xaricində varlığı da, məkən xaricində var-**i** kimi on böyük cəfəngiyatdır». İnsan məkən qavrayışı obyektiv şəkildə mövcud olan məkə-inikasıdır. Yəni məkən qavrayışında obyektlərin fonnası, hoc-onlar arasındakı mofə, onların relyefi, yerin uzaqlığı və isti-jnoti oks olunur.

[Cisimlərin məkən xüsusiyyətləri və münasibətləri, eləcə do arm beynimizdə inikası olduqca miioykkob prosesdir. Məkənin M.inilmasında osas görmə analizatoru iştirak edir. Lakin bu mii-ikob inikas prosesində yalnız görmə deyil, onunla birlikdə lami-L ozolo-hərəkət duyğuları, hətta eşitmə analizatoru da

iştirak edir. ^solən, cismin forma və həcminin qavranılmasında onun gözün 1u qışasında alınan təsviri mühim ohomiyyətə malikdir. Bələ ki, Jyuk cisimlərdən böyük, kiçiklərdən isə kiçik təsvir alınır. Göziin uluşu elədir ki, uzaqda olan cismin surəti kiçik, yaxındakının ki böyük olacaqdır. Buna görə do cismin böyüklüyünün və forma-n qavranılması yalnız gönnə analizatorunun fəaliyyətindən asılıdır. Bu fakti anadan kor doğulmuş və radən cərrahiyyə əməliyyatı sayəsində görməyə başlayanların, 271 eləcə də kiçik uşaqların görməsinin xüsusiyyətləri sübut cdir. lələri çox uzaqda olan predmetə əl uzadırlar (balaca uşağın ' lənmiş aya əl uzatması, onu «tutmaq» istəməsi), yəni məsafəni lə düzgün müəyyonlaşdırə bilmirlər. Yalnız görməni predmeti tanımaq və hərəkəti reaksiyalarla kompleks halda birləşdirdik sonra gözü görməyə başlayan adam məkəndə sorbət surətdə d nə bilər. Deməli, cismin böyüklüyü və forması görmə, ləmə əzələ-hərəkət duyğularının qarşılıqlı əlaqəsi sayəsində d f qavranıla bilər.

Cismin uzaqlığının (məsafəsinin) və həcminin qavranılması miioykkob prosesdir. Burada iki gözəl görmə mühim rol oynar Cismin dəriniyinin do qavranılmasında görmə ilə yanaşı əzələ rokot duyğuları mühim rol oynayır.

Ümumən məkən qavrayışın gerçəkliyin cisimlərinin mə münasibətlərini diizgiin oks etdirir. Lakin bəzən müxtəlif səbəblər dən asılı olaraq cisimlər tohrif olunmuş halda da oks ctdirilo bi Bu əsaslı olaraq iki amildən: a) cisimlərin hansı ohatədə olma dən; b) analizatorların sağlamlıq vəziyyətindən (yüksək ho qarabasmalar və s.) asılıdır.

Cisimlərin bələ tohrif olunmuş şəkildə qavranılma 11 ü z i y a adlanır. İllüziyalar müxtəlif analizatorların fəaliyyətində müşahidə olunur. Görmə qavrayışlarında isə onlar daha nozoro çarpır. Bu, cisimlər arasındakı məsafəni, bucaqların bS lüyünü miioyyon ctməkdə, cisimlərin formaların, bir-birinə nisbətən vəziyyətlərini və s. qavramaqda özünü gəstərir. Mosolon, bir cisim özündən böyük cisimlər yanında olmağa olduğundan çıx, oksinə, özündən kiçik cisimlər arasında böyük görünür. **Ya**, ağ paltar geyinmiş qadın tutqun rəngdəki paltarında olduğuna bədən kök görünür. Zolaqlı paltar da onun kimi. Paltarın zolr şaquli vəziyyətdə olmağa adəmi uzun, üfiqi olduqda isə qısa **ve** gəstərir. İllüziyaların səbəbləri çoxdur. Buraya obyektlə fi kontrastlıq dərəcəsi, şaquli və horizontal xətlərin nisbətini qi ləndirməklə bağlı, yaxud dəmir yol xətləri illüziyası və s. aid lə bilər.

İllüziyalar nə qədər mürəkkəb və çoxcəhətli görünsə də nə həqiqi qavrayış surətlərindən ayırmaq mümkündür. Bu, in rın praktik fəaliyyəti, cismin perseptiv təsviri ilə onun x' haqqında biliyin tutuşdurulması və s. vasitəsilə aradan qaldır.

Zaman qavrayışı cisim və hadisələrin surətinin, müddət və dıclılığının inikasıdır. Homin qavrayışın köməyi ilə ətraf mühitdə şəron dəyişikliklər oks etdirilir. Zaman qavranılması müərkəb prosesdir. Bunun osasında baş-beyin yarımkürələri qabığında anma ilə longimonin ritmik surətdə bir-birini ovöz etməsi du-Bu zomində insanda vaxta şərti rəfleks yaranır. Bu prosesdə bir analizatorlar iştirak edir, lakin zaman oks etdirilməsində iis-yeri cəitmə və hərəkəti duyğular tutur. Oslində sifz zamani deyil, an daxilində baş veron hadisələri qavrayırıq. Bu da homin ci-və hadisələrin xassələrindən, onlara bizim bəslədiyimiz miinə-otın xarakterindən asılıdır. Bu cəhotlərə görə zaman qavranılması-sində subyektivlik daha aydın surətdə nozoro çarpır. Bu, insanın xüsusiyyətlərindən, sorvət meylindən, maraqlarından, tcmpera-nt tiplərindən və s. asılıdır. Bundan başqa, qavradığımız zaman garong və maraqlı hadisələrlə zongindirso, bizi özünə cəlb edir-, bizi əlo gəlir ki, vaxt oslində olduğundan sürətlə keçir. Əksinə, min vaxtda baş veron hadisələr maraqsız və yeknəsəqdırso biz "tin cəx uzandığını və ya ağır sürətlə keçdiyini zənn edirik. Hadisəyo münasibətimiz, keçirdiyimiz hissələr də zaman qavrama təsir edir. Hadisə bizi cəlb etdikdə, bizdə miişət hissələr əlo gətirdikdə vaxtın sürətlə, monfi hissələrə səbəb olduğda isə r keçdiyini zənn edirik. Yaxud, bizi maraqlandıran, səvindirici, Jbedici bir hadisə gözələdikdə vaxtın ağır keçdiyini, oksinə, xəşəlməz, ozabverici bir hadisə gözələdikdə isə vaxtın cəx siirətlə ya-ləşdığını zənn edirik. Deməli, subyektiv amillərin təsirilə bəzon m vaxtı qiymətləndirməkdə səhvələrə yol vərə bilir. Bu, insanın sional vəziyyətlərindən də asılı olur. **Horokot qavrayışı** cismin istiqamətinin, surətinin inikasıdır. ekət qavrayışı cismin uzaqlığından, onların yerdəyişmə siirə-on, hom də müşahidəçinin özünüin məkəndə hərəkətindən ası-". Yəni bu, obyektlərin məkəndə tutduğu vəziyyətin dəyişməsi-**iks** etdirir. Cəx yavaş (saatın oqrobini) və ya cəx siirətlə (atılan leni) horokot edən cisimləri qavraya bilmirik. Cismin ovvolki 1 ilə sonrakı yerini miiqayisə etdikdə, onun yerdəyişməsini və herokotini oks etdiro bilirik. Horokotın qavranılması «çixış nöqtəsinin» olması ilə şərtlənir. 9 min metr hündürlükdə saatda 800 - 900 km siirətlə uçan toy-nin pəncərəsindən bəxdıqda mavi ənginlikdə «çixış nöqtəsi» 'dığı üçün adama əlo gəlir ki, təyyarə göydə dayanmışdır, yalnız aşağı bəxdıqda, müəyyən cisimləri gördükdə onlardan uzaqlat* dığımızı duyuruq.

Hərəkətlərin qavranılması gönno, cəitmə və hərəkət anali torlarının birgə fəaliyyəti sayosində baş vərir. Horokot qavrayışmıt bioloji ohəmiyyəti də cəxdır. Bəlo ki, bəzi heyvanlar iicinin horokot edən obyektlər təhlilikə və ya potensial qida siqnə rolunu oynayı və təz cavəb rəaksiyası tərədər.

İnsan obyektlərin məkəndəki yerdəyişmələri haqqında ill muxtəlif yolla: yerdəyişmə aktını bilavasitə qavramaqla və miiyyəyən müddət ərzində başqa yerdə olan obyektin horokot haqqında oqlı notico osasında məlumat ələ bilər.

Horokot qavrayışı cəitmə analizatorlarının köməyi ilə də mürə kündir. Bu həldə sos monbəyi bizi yaxınlaşdıqda onun cəşidəfl ucalığı güclənir, uzaqlaşdıqda isə, zəifləyir.

Qavrayışın qeyd edilən növləri gerçəkliyin cisim hadisələrinin muxtəlif xassələri bərodə məlumat vərəkətlərinə in ətraf ələmə yaxından bələdləşməsini, əməli və nozəri fəaliyyətini səmərəli surətdə təşkil etməyö zəmin yaradır.

İ n s a n ı n i n s a n i q a v r a m a s ı isə bilavasitə ufl siyyəyət zamani adamların bir-birini oks etdirməsi prosesidir (*III* haqqda bəx: VI fəsil § 4).

İnsanı, ələcə də başqa obyektləri daha ətraflı, dərindəfl qavramaq iicinin onları ətraflı öyrənmək zəruridir. Obyektə bəlo I fəal təsir planlı və məqsədəuyğun qavrayış növü olan müsəhi vəsitosilə daha müvəffəqiyyətlə həyətə keçirilir. Deməli, ixtiyi qavrayışın miihiim fərməsi olan müsəhidə ətraf ələmdəki cislərin və hadisələrin niyyəyətli, planıuyğun qavranılmasıdır. Mü hido zamani şəxsiyyət cəx fəal olur. insan ona təsir edən hər u qavramır, onlardan on maraqlı və ləzimhsim ayird edir. Cisimlə fərqləndirməkə adam çalışır ki, onu maraqlandıran obyekt nəj rindən qəçməsin. Məqsədli qavrayışın miiintəzom surətdə dəv etməsi hadisələrin inkişafını, komiyyəyət və kcyfiyyəyət dəyişikliklərini ayird etmək iicün şərait yaradır.

Müşahidəyə qəşulan fəal təfəkkir cisim və hadisələrlə miihiim ələni qeyri-miihiimlərdən ayird etməyö imkan vərir. Q(rəyiş, diqqət, təfəkkir və nitq müşahidə zamani vahid intelləkl fəaliyyətdə birləşir.

Müşahidədə ixtiyari diqqət cəx kəskin surətdə nozoro **cəlf**

qanunauyğunluğunu aşkar etməyə bəvəftəq olan şəxsiyyətlər az olmamışdır. Məgər Nyutona qədər Bpdan qopan meyvənin, yaxud yuxarıya atılan bir daşın qayıdıb pre düşdüyünü görənlər azmı olmuşdur? Belə adi fakta xüsusi b/or salmaq, ona «nə üçün?» sualını vennok alimə ümumdünya b/bo qanununu kəşf etməyə gətirib çıxannadı? Müşahidə tolob ■ır ki, müşahidəçi tohlil edilən cisim vo halisələr arasındakı olaqo **m** miinasibotlori ayird etsin, analitik-sintetik fikri foaliyyot üçün iiiiin yaratsin, hadisəlori otfafli öyrənsin. Böyük sonotkarımız ■Mil Mommodquluzadonin aşağıdakı sözləri bu cohotdon çox irutamızdır. O deyirdi: «Biz bir yazıçı millotik, bizə yağ vo bülürdən, siid vo qaymaqdan da əzəl dünyanı yaxşıca tanımaq, awoo bə gətürmək lazımdır. Bizə gör-götür lazımdır. Bizə... mövzu imdir, yoni miixtosor, bizim yazıçılıq karxanasına həmişə linal lazımdır ki. karxanamız işləsin, bika qalmasın». Demoli, hiss üzvlərindən istifadə etməyi, görməyi, eşitməyi, lie vasitosilo hiss etməyi vo s. öyrənmək lazımdır. Bu, o >kdir ki, qavrayış obrazlanmın foal surotdo yaradılmasına nail q vacibdir.

Miiyyon obyektlərin miivoffoqiyyotlo qavranılmasını tomin k üçün insan öziinün biitiin psixofizioloji sistemini soforbor >lidir. Molumdur ki, psixofizioloji sistemin belə soforbor

275

Bu proses todricon omolo gəlir. Belə ki, holə kicik uşaqlarda qavrayış tokmil olmur, cismnin iimumi konturunu oks ctdiro (onu bütövlükdə tuta) bildiyi halda, ayn-ayn ünsürləri lazımınca oks ctdiro bilmir. Məktəbəqədər yaş dövründə cismi qavramaq onunla praktik tomas sayosindo, ona toxunmaq, onu olloşdırmək, bilavasito nəzərdən keçirməklə əlaqədardır. Bu dövrə müşahidəçilik qabiliyyəti özünü göstərmir. Həmin yaşda sanki cisim vo hadisələr onların hissi proscsləri üzərində hakim kosilir. Cisim cox parlaq, rəngarəngdirsə, horokot edirsə, qeyri-adidirso, duyğu və qavrayış obyektinə çevrilir.

Müşahidəçiliyi - planlı, məqsəduyğun qavrayış prosesini inkişaf etdirmək üçün xüsusi oyunlar toşkil edilməli, cisimlərin az nəzərə cəfən ayrı-ayrı xassələrini diqqoti yönəltməklə onları miicayiso etdirməli, tutuşdurməli, oxşar vo fərqli cəhətlərini tapdırmaalıq. Bu halda uşaqda xüsusi yönəliş, fəal qavrayış, yoni müşahidəçilik inkişaf cədr.

Uşaqlar osason məktəb yaşında planlı, məqsədyönlü ve mütəşəkkil foaliyyot kimi müşahidə bacarığına yiyələnirlər. Əlbəttə, belə güman etmək olmaz ki, uşaq elə məkto bə qodom qoyan kimi belə bir bacarığa yiyələnir. Bunun üçün müəllimin özünün məqsədyönlü foaliyyoti zəruridir. Çünki məkto bəqədəl yaşlı uşaqlar kimi I - II sinif şagirdləri də müşahidə edilən obyektə müstəqil olaraq zoif tohlil edirlər. Burada planlılıq, sistemlilik nozoro cəfənir, mihiim olani

ikinci dərəcəli olamotlərdən ayıra bilmək cətinlik tərədir. Odur ki, kicik məkto bəlor bozon bir obyektə axira qədər nəzərdən keçirməmiş başqasına nəzər salırlar. Yoni ayn-ayn hissəlori qavramaq bozon bütövü, tamı kolgodd qoyur. Uşaqları cismi, hadisəni qavramağa yönəltmək, daha doğrusu, öyrətmək lazımdır. Bunun iicini cismi nozordə keçirərkən yaxud onu müşahidə edərkon şagirdləri homin obyektə miioyyon qayda, sistem, ardıcılıqla nəzərdən keçinnoy* istiqamotləndirmək zəruridir. Onların oyun, tolim vo on foaliyyoti də eyni qaydada toşkil edilməlidir. Bunun iicini hor ha məşğələ zamanı, yeri gəldikcə, qarşıya müşahidə məqs qoymaq, müşahidənin diqqotlo apanhb toplanan faktlardan diizj notico çıxarılmasına nail olmaq, planlı, məqsəduyğun qavrayış inkişafına ciddi tosir edir. Əyani vəsaitlərdən yerində vo diizj istifadə etmək, miinto zom praktik vo laboratoriya məşğələ keçirmək, ekskursiyalar, todris emalatxanalarda, tolim-to

278

İhesində şagirdlərin foaliyyotinin somoroli toşkili vo s. qavrayışın fəgün inkişafı üçün çox əhəmiyyətli.

X F Ə S İ L DİQQƏT VƏ HAFİZƏ 1. Diqqot və hafizə çoxcəhətli

psixi proses kimi

İlk növbədə qarşıya sual çıxır: bu iki psixi prosesi - diqqot vo iiiiAMii bir-birinə yaxınlaşdırən başlıca cohot nodir? Biz onları fəi fosildo no iicini nəzərdən keçiririk? Diqqot vo hafizənin liusiyyotlori ilə tanış olub, bu suallara asanlıqla cavab vərə Və.

Giindolik həyatda insana yüzlərcə qıcıqlayıcı tosir edir. Lakin İan onların hamısını oks ctdirmir, on vaciblərini seçib ayırır. İlənə çoxlu fikirlər gələ bilər, lakin onların miioyyon qismindən cəkir, İndiki anda foaliyyotün icrasına kömək cdonlori saxlayır. a miixtolif informasiyalar gəlir, lakin onları da seçib ayırır, xəlq İosi ilə deyilsə, işə yarananları saxlayır, qalamndan İmtinə, cdir. İün bunlar diqqətin fəaliyyətilə bəğlidir.

Diqqot İdrak proscslərindən biridir. Lakin İziiniin on başlıca ■İiyyotino gərə diqqot İdrak proscslərindən (mosolon, duyğu, vrayış. hafizə, tofokkiir vo s.) fərqlənir. İdrak prosesləri cisim vo hadisəlori oks etdirirlər. Biz İX fosil-bunu duyğu vo qavrayış niimünəsində nəzərdən keçirmişik. İq bilirik ki, duyğular cisim vo hadisəlorin ayn-ayn keyfiyyot xassələrini oks etdirir, qavrayış İso onların bütövlükdə İnkası-ı Bos, diqqot noyi oks etdirir?

Yuxarıda tanış olduğumuz «şəlalə» misalını xatırlayaq. cıran-heyran şəlaləyə baxıram» ifadəsinin özünoməxsus loloji monasi vardır. «Baxıram» sözü on azi iki psixi prosesi edir. Bu o deməkdir ki, mon şəlaləyə diqqət edirəm və onu yıram. Şəlalənin biitiin xüsusiyyətləri qavrayış surətində oks r. Diqqət iso bu zaman şüurun xüsusi aktivlik hah kimi özünü rir: diqqət yetirirəm, cismi yaxşı qavrayıram; diqqət lirəmsə, onu pis qavrayıram və ya heç qavramıram. Eyni

279

Bu proses todricon omolo gəlir. Belo ki, holo kiçik uşaqlarda qavrayış təkmil olmur, cismin iimumi konturunu oks etdiro (onu bütövlükdə tuta) bildiyi halda, ayn-ayn ünsürləri lazımınca ok\$ etdiro bilmir. Məktəbəqədər yaş dövründə cismi qavramaq onunla praktik tomas sayosindo, ona toxunmaq, onu əlloşdirmək, bilavasito nəzərdən keçirməklə əlaqədardır. Bu dövrə müşahidəçilik qabiliyyəti özünü göstərmir. Həmin yaşda sanki cisim və hadisələr onların hissi prosesləri üzərində hakim kəsilir. Cisim çox parlaq, rəngarəngdirso, horokot edirso, qeyri-adıdırso, duyğu və qavrayış obyektinə çevrilir.

Müşahidəçiliyi - planlı, məqsəduyğun qavrayış prosesini inkişaf etdinnək üçün xüsusi oyunlar təşkil edilməli, cisimlərin a/ nozoro çarpan ayn-ayrı xassələrinə diqqəti yönəltməkə onları müqayisə etdirməli, tutuşdurməli, oxşar və fərqli cəhətlərini tapdırmalıyıq. Bu halda uşaqda xüsusi yönəliş, fəal qavrayış, yəni müşahidəçilik inkişaf edər.

Uşaqlar əsasən məktəb yaşında planlı, məqsədyönlü vəz müəşəkkil fəaliyyət kimi müşahidə bacarığına yiyələnirlər. Əlbəttə, belə güman etmək olmaz ki, uşaq cə məktəbə qədər qoyan kimi belə bir bacarığa yiyələnir. Bunun üçün müəllimin özünün məqsədyönlü fəaliyyəti zəruridir. Çünki məktəbəqədər yaşlı uşaqlar kimi I - II sinif şagirdləri də müşahidə edilən obyektə müstəqil olaraq zəif təhlil edirlər. Burada planlılıq, sistemlilik nəzərə çarpmır, müəhim olanı ikinci dərəcəli əlamətlərdən ayırmaq çətinlik tələfdir. Odu ki, kiçik məktəblilər bəzən bir obyektə ətraf nəzərdən keçirməmiş başqasına nə/or salırlar. Yəni ayn-ayn hissələri qavramaq bəzən bütövlü, tamı kolgəde qoyur. Uşaqları cismi, hadisəni qavramağa yönəltmək, daha doğrusu, öyrətmək lazımdır. Bunun üçün cismi nəzərdən; keçirərkən yaxud onu müşahidə edərkən şagirdləri həmin obyektə müqayisə qayda, sistem, ardıcılıqla nəzərdən keçirməyi istiqamətləndirmək zəruridir. Onların oyun. tolim və onları fəaliyyəti də eyni qaydada təşkil edilməlidir. Bunun iicini hər hansı məşğələ zamanı, yeri gəldikcə, qarşıya müşahidə məqsəd(qoymaq, müşahidənin diqqətlə aparılıb toplanan faktlardan diizgm notico çıxarılmasına nail olmaq, planlı, məqsəduyğun qavrayış) inkişafına ciddi təsir edir. Əyani vəsaitlərdən yerində və diizgial istifadə etmək, müntəzəm praktik və laboratoriya məşğələlərdə keçirmək, ekskursiyalar, todris emalatxanalarında. tolim-təcrubi

278 ləşində şagirdlərin fəaliyyətinin somoroli təşkili və s. qavrayışın r. gün inkişafı iicini çox əhəmiyyətli.

X FƏSİL DİQQƏT VƏ HAFİZƏ 1. Diqqət və hafizə çoxcəhətli

psixi proses kimi

İlk növbədə qarşıya sual çıxır: bu iki psixi prosesi - diqqət və fizoni bir-birinə yaxınlaşdırən başlıca cəhət nədir? Biz onları nə fəsilə nə üçün nəzərdən keçiririk? Diqqət və həftənin lusiyyətləri ilə təmsil olub, bu suallara əsaslıqla cavab verə bilərik.

I Gündəlik həyatda insana yüzlərcə qıcıqlayıcı təsir edir. Lakin nə onların hamısı oks etdirmir, nə vəziblərini seçib ayırır. Ətrafa çoxlu fikirlər gələ bilər, lakin onların müqayisə qismindən **İçəki**, indiki anda fəaliyyətin icrasına kömək edənləri saxlayır. İki müxtəlif informasiyalar gəlir, lakin onları da seçib ayırır, xalq İdosi ilə deyilsə, iso yarananları saxlayır, qalanından imtina, edir. **İkinci** bunları diqqətin fəaliyyətlə bəğlidir.

Diqqət idrak proseslərindən biridir. Lakin özünün on başlıca lusiyyətə gəz diqqət idrak proseslərindən (məsələn, duyğu, İrəyış, hafizə, tofokkır və s.) fərqlənir. idrak prosesləri cisim və hadisələri oks etdirirlər. Biz IX fəsil-bimü duyğu və qavrayış nümunəsində nəzərdən keçirmişik. İki bilərik ki, duyğular cisim və hadisələrin ayn-ayn kəfiyyət ;assələrini oks etdirir, qavrayış iso onların bütövlükdə inkişafı-Bos, diqqət nöyi oks etdirir?

Yuxarıda tanış olduğumuz «şəlalə» misalını xatırlayaq. ıran-heyran şəlaləyə baxıram» ifadəsinin özünoməxsus oloji monasi vardır. «Baxıram» **sözü** on azi iki psixi prosesi » **edir**. Bu o deməkdir ki, mon şəlaləyə diqqət edirəm və onu yıram. Şəlalənin **biitiin** xüsusiyyətləri qavrayış surətində oks iur. Diqqət iso bu **zaman** şüurun **xüsusi** aktivlik hah kimi özünü rir: diqqət yetirirəm, **cismi** yaxşı qavrayıram; diqqət fəmirəmso, onu pis qavrayıram və ya heç qavramıram. Eyni

279 sözləri digər idrak prosesləri haqqında da demək olar. Onları məhsuldarlığı diqqətin səviyyəsindən bilavasito asılıdır.

Kiçik bir misal. Təxtəyə mix vururuqsa, diqqətimizi ort cəmləşdiririk, cəmləndirən diqqəti yayındıran bir şərait yaranarsa ya ikt dayandıracağıq, ya da çəşib çəkici əlimizə vuracağıq. İş nə qədər çətin və mürəkkəbdirsə o qədər artıq diqqət tələf edir. Deməli, diqqət fəaliyyət zamanı insanın idrak proseslərinə qoşulur, onları daha müvəffəqiyyətli cəzəyanı üçün zəmin yaradır. Çünki biitin idrak prosesləri seçici xarakter daşıyır, müəyyən obyektə yönəlməli olur. Odu

ki, insan ona tosir edon cisim və hadisələrdən noyi \\v qavrayır, noyi iso xatırlayır, onun haqqında düşünür. Bu zamaı homin cisim vo ya hadisə onun diqqət obyektini təşkil edfi Demoli, insanin psixi foaliyyoti homin obyekt üzərinə cəmlənir,^ başqa obyektlərdən seçilir, onlara nisbətən daha aydın, asan. surətdə oks olunur. Yəni diqqət psixi foaliyyotın seçici seçfi daşımada ifadə olunur. Bu monada diqqət cismin, hadisənin inikası olmayıb psixi foaliyyət obyektinin (yəni indiki anda şüuf muzun yönəlmiş olduğu obyektin) aydın, aşkar oks olunması min edir. Demoli, diqqətin osas funksiyası insanin şüurlu fəallıq yətinin seçici xarakter daşmasını təmin etməkdir.

Bəli, aydın olur ki, diqqət idrak prosesləri kimi özül xüsusi məzmununa malik olmasa da, onların dinamik cəhəti təşkil edir. Diqqət bitirən psixi proseslərə, o cümlədən həfi/. sərəyot edir.

İnsanın idrak fəallığında həfizənin də rolu böyükdür. **III** insan təcrübəsinin bünövrəsini təşkil edir. Keçmiş təcrübə qavranılıb həfz edilməsi sayəsində insanin psixi həyat məznu daha dolğun olur. Təsədufi deyildir ki, böyük rus **fiziote** İ.M.Şeçenov insanin psixi həyatında həfizənin ohəmiyyətini q« edərək onu «psixi həyatın osas şərti», «psixi inkişafın guşu da hesab edirdi. O göstərirdi ki, həfizə bitirən psixi inkişafın torn.' təşkil edən qüvvədir. Əgər bu qüvvə olmasa idi, hər bir real **III** özündən sonra iz buraxmadığı üçün milyonuncu dofo tələ edildikdə belə, birinci dofo duyulduğu kimi təsir bağışlayardı

Deyilənlərdən aydın olur ki, hom diqqət, hom də həfizə **III** psixi hadisələrə dərindən niifuz edir, onları sortlənir. **DM** olmasa cismin, hadisənin aydın dərək edilməsi, həfizəsiz isə edilən cisimlərin yadda saxlanması, ondan sonrakı təcrübə

280

Bədə edilməsi məhkəməyə olmazdı. Bu cəhəti aydın başa düşmək İçün həfizə ilə təfəkkürün münasibətinə nəzər salmaq kifayətdir.

Hələ keçən əsrdə görkəmli rus pədaqoqu K. D. Uşinski **■**ttorirdi ki, həfizə təfəkkürə əsaslanmalı və eyni zamanda **■**mtkürü inkişaf etdirməlidir. Biz bu və ya digər materialı şüurlu **■**retdə öyrənərkən onun üzərində ətraflı fikirləşir, onu dərindən **■**lamağa soy göstəririk; digər tərəfdən, bu və ya başqa məsələ **■**arində düşünərkən malik olduğumuz biliklərdən istifadə edirik. omiz gərəklili biliklərlə nə qədər zəngin olarsa, fikirlərimiz də nisbətən diizgiin və məzmunlu olar. Demoli, biz fikirləşərkən fizimizin materialına əsaslanırıq. Bilik ağılı zənginləşdirir. K. D. Uşinski yazırdı ki, «İnsanın həfizəsi ilə rəftar etməyi i- armayaraq, biz özümüzə təsəlli vermək üçün deyirik ki, Yəhəni işi ağılı biliklərlə doldurmaq deyil, inkişaf etdirməkdir. kə psixologiya bu təsəllinin yalanını ifşə edir və göstərir ki, İm rizi, yaxşı təşkil olunmuş biliklər sistemindən başqa bir şey (yildir».

Biliklər ciddi sistemdə dərindən dərək edilərək şüə əlaqədə **■**mənilməli, həfizədə məhkəmələndirilməlidir. «Pərakəndə, Bəqsiz biliklərlə dolu olan baş, - hər şeyi qaydasız şəkildə müş anbarə oxşayır ki, burada anbar sahibinin özü heç bir şeyi İ bilmir; biliksiz, ancaq sistemlər toplanmış olan baş - boş İ lərinin üstündə yalnız yazıları olan dükana bənzər». Həqiqi pədaqogika məsələnin bu hər iki ifrat şəklindən əl **■**ok, şagirdlərə ovvələ material verir və material toplanmışda ustəmə salır. Material nə qədər mütəlif və çox toplanmış Pi, sistem də bir o qədər yüksək olur, nəhayət, məntiqi və fəlsəfi tələlərə qədər məcərrəfləşir.

Deyilənlərdən aydın olur ki, istər materialın seçilməsində, **■**rə də onların sistemə sənəməsində hər iki psixi prosesin -Hət və həfizənin foaliyyəti üzvi surətdə cəlləşərək bir-birini **■**lənir. Bu cəhətdən diqqətin məhiyyətində nəzər salaq.

İ Diqqət şüurun məiyyətində obyekt üzərinə yönəlməsi və **■**kozlaşmasından ibarət psixi hadisədir. Bu halda fərdin hom **■**or, hom intellektual, hom də hərəkət fəallığının səviyyəsi **•** »lir; o, cisim və hadisələrə seçici mənasibət bəsləməyə **^**blır. Belə bir seçicilik olmasaydı, fərqləndirilməyən informasi- **^**blı o qədər qeyri-mütəşəkkil və çox olardı ki, onda məq-**■**fəyğun foaliyyət də məhkəməyə olmazdı. Demoli, seçicilik tələ

281 məiyyətində fəallığın, təsirin ayırd edilməsində deyil, eyni zama onların həfz olunmasında (məiyyət surətlərin uzun müddət şüurda saxlanması) təzəhir edir.

Göründüyü kimi, diqqət insan şüurunun məiyyətində obyektə yönəlməsində, onun üzərində məhkəmələməsində və nəticədə cisim və hadisələrə seçici mənasibət bəsləməsində təzəhir edir. Bununla da diqqət varlığı başqa idrak proseslərinin köməyi ilə dolğun və adekvat surətdə oks cəldirməyə imkan verir.

Diqqətin omələ gələməsi üçün ilk nəvbədə obyektə ayırd etmək, onun üzərində məhkəmələmək, başqalardan isə yayınmad lazımdır.

Diqqət obyektə hom xarici ələ cisimləri, hom də insanin dli fikri, hissi rəftarı, davranışı ələ bilər.

Diqqətin insanin bitirən foaliyyət sahəsində böyük ohəmiyyəti vardır. Dəzgahda işləyən fəhlə diqqətsiz olduqda işləyə bilməz. Sürücü diqqətsiz olsa, çox ağır nəticələr verən qəzələr tələdə bilər. Ələ buna görə də K. D. Uşinskiyə sözlərlə deyilsə, diqqət, ruhu-muzun ələ bir yeganə qapısıdır ki, şüurumuzda olan hər bir şey mütləq buradan keçir. Bu cəhət məhkəməyə psixi hadisə kimi diqqətin yerinə yetirdiyi funksiyaları aydınlaşdırmağa kömək edir. Diqqətin məhiyyəti, hər şeydən ovvələ, ohəmiyyətli, yəni tələtlərlə bağlı, məvcud foaliyyətə uyğun gələ təsirləri s e ç * m o k d o , digər ikinci dərəcəli, kə təsirlərə isə ohəmiyyət verməməkdə təzəhir edir.

Şəmə funksiyası ilə yanaşı ələ idrak foaliyyəti və yi davranış aktı başa çatana qədər diqqətin onların iizərində saxlanması funksiyası da vardır.

Diqqotin mihiim funksiyalarından biri do foaliyyotin gedişini t o n z i m e t m o k vo ona n o z a r o t c t m o k d i r . Psixoloji odobiyyatda xüsusi olaraq qcyd edilən bu funksiyalar iki mihiim notico çıxanağa imkan verir. Birincisi, diqqot mirokob psixi proses kimi biitin psixi hadisələrə (sensor, mnemik, fikri və horoki proseslərə) niifuz edir, onların foaliyyotinin daha somoroli olmasını sortlondirir.

İkincisi, diqqot hadisəsi mihiim idrak prosesi olan hafizonin noinki bir sıra ixtiyari proseslərinin mahiyyotini, diizgiin başa düşməyə, həm də onları məqsəduyğun surətdə təşkil etməyə imkan verir. Bu cəhət genetik cəhətdən orqanizmin uyğunlaşma hərəkətlərini tonzım etməklə bağlı olmuşdur. Məlumdur ki, **iki**

282

amili psixi proseslərin seçiciliyini və istiqamətini təyin edir. eyni zamanda şüurlu foaliyyotin həcmi və davamlılığı da Mir).

Birinci qrupa insana təsir edən xarici qıcıqlayıcıların uşşyyotları, ikinci qrupa isə subyektin özünün foaliyyotinə aid I amillər daxildir.

İnsan foaliyyoti ya tələbat və ya motivlə təyin edilir və homişə »yyən məqsədə yönəlmiş olur. Əgər bəzi hallarda foaliyyotin *ivi kifayət qədər aydın dərək olunmasa da, onun pərdəmeti ilə ~sədi aydın dərək olunur. Elə bununla da məqsəd onun həyata irilməsi iicin istifadə edilən vəsiti və oməliyyatlardan qlonir. Nə qədər ki, ayn-ayn oməliyyatlar avtomatlaşmayıb, arm icrası diqqot tələb edir (məsələn, yazı məşnində ilk dəfə cəməyi öyrənən adam övvəllər hər bir hərfin yerini axtarı, gərgin diqqot tələb olunur). Bu proses avtomatlaşdıqdan sonra eliyatlar kifayət qədər aydın dərək olunmur, diqqotin ciddi rərti olmadan da həyata keçirilir. Foaliyyot avtomatlaşanda qət ayn-ayn oməliyyatlardan foaliyyotin son məqsədinə keçir. mi diqqotin istiqaməti yerinə yctirilən foaliyyotin miivoffoqiyyot rəcəindən asılıdır. Foaliyyot miivoffoqiyyotlə icra cətilib başa ■tirsə övvəlki gərginlik aradan qalxır. Əksinə, bitməmiş iş, yaxud işpırtığın müvəffəqiyyətsiz həlli gərginliyi artırır və diqqoti cəlb jir. Bu halda diqqot nəzarət mexanizmi kimi çıxış edir.

Diqqotın gərginliyi miioyyon xarici ifadələrə məlik olur. iərgin diqqot zamanı orqanizm miioyyon uyğunlaşma vəziyyəti lır. Bir cismi daha yaxşı qavramaq iicin biz nəzorlərimizi ona lha səylə yönəldir, diqqotla baxınq. Diqqot daxili fikir və iışüncələrimizə yönəlmişə nəzorlər bir nöqtəyə zillənir, donmuş &ziyyət alınır, ətrafdə baş verən hadisələr adəmi cəlb etmir. Bu, Kİonin uyğunlaşma hərəkətlərində öz əksini tapır.

Gərgin diqqot zamanı tənəftüsdə də dəyişiklik olur. Bu vaxt əfəsalma müddəti qısılır, nəfəsvermə isə uzanır. Qısamüddətli və)x gərgin diqqot zamanı biz «nəfəs cəkmədən» baxır və ya inləyirik.

Gərgin diqqot zamanı artıq hərəkətlər dəyəndirilir, tam sakitlik ih yədılır. Diqqotın həmin xarici ifadələri onun mexanizmi və ə fizioloji əsasları ilə ələqədərdir. Deməli, insanın diqqoti onun əaliyyətinin strukturu (quruluşu) ilə təyin edilir, həmin foaliyyotin cədişini əks etdirir və ona nəzarət mexanizmi kimi xidmət edir. Bu

283 cəhətlər onu mirokob idrak prosesi olan həfizə ilə daha **III** yaxınlaşdır.

Həfizə də bir sıra mirokob psixi əməliyyatlarla bağlıdır. Onlara fəal surətdə yiyələnəməklə insan özünə lazım olan fəydlə nformasiya əldə etmə, şüurunda saxlamaq və yeri gəldikdə yada salmaq prosesini ifadə edir. Bu mənada həfizə keçmiş təcrlə izlərinin nəqləndirilməsi, yadda saxlanması və yada sal up məsindən ibarətdir. Bu əməliyyat insana imkan verir ki, miioyye qıcıqlayıcının təsiri kəsildikdən sonra belə, qalmış izlərlə **III** gərsün, zəruri informasiya ələ alıb bilsin.

Həfizə hadisəsi eyni dərəcədə emosional ələmə. qavrayış sahəsinə əid ələ bilər. Bu ələdədə hərəkət proseslərin, intellel təcrlərinin məkəmləndirilməsini də əhatə edir. Bununla da hətiəf insanın foaliyyotinə niifuz edir və onu sortlondirir. Diqqat foaliyyotin quruluşu, həfizə isə məzmun tərəfi ilə təyin edilir. Yon| hər iki psixi hədisə insan foaliyyotinin müvəffəqiyyətlə icrasını xidmət edir, biitin psixi həyatına niifuz edir.

Adətin, həfizənin dörd əsas prosesi: yaddəsaxlama, hifzətrəpl yadəsalma və tanıma əyird edilir. Bunların hamısı foaliyyotlə təşəkkül tapır və onunla təyin edilir. Əmək foaliyyoti cən* zamanda noinki insanın fərdi təcrləsinə, həm də ictimai təcrlə bədən mənimsəmiş əldə bilik və bacarıqlar sistemini sərbəfl etməyi, xatırlamağı zəruri edir. Elə buna görə də həfizə prosesləii də, ixtiyari diqqot kimi, foaliyyot prosesində təşəkkül tapır və onun tələblərilə tonzım olunur.

Gəlin həmin proseslərin qarşılıqlı ələqəsinə diqqot yətirəM Məlumdur ki, miioyyon mətcriali y a d d a s a x l a m a həyatı və foaliyyot prosesində toplanan fərdi təcrlə ilə bağlıdır. Yaddə saxlanılan mətcriallərin gələcək foaliyyotdə istifadə olunması y a d a s a l m a və ya x a t i r l a m a (xüsusi niyyotlə, mətcri yon mənələri aradan qaldınmaqla yadəsalma) tələb edir. Miioyyed mətcrialın uzun müddət foaliyyotlə ələqəsinin kəsilmə u n u t m a ilə noticolonir. Deməli, insan davranışının hər bii onun həyat təcrləsinə ilə miioyyon əldəliyinə görə mətcrial həfizədə saxlanması həmin mətcrialin şəxsiyyətin foaliyyotində iştirakından asılıdır. Buradan aydın olur ki, hər bir aktual foaliyyet] həfizə proseslərindən kənarda miihkən deyildir. Biitin psixi 1 proseslərin on mihiim xarakteristikəsi olan həfizə şəxsiyyətinin vahidliyini və təmliğini təmin edir. Elə həfizənin **əT**

284 tən də cəhətləii, biitin psixi hadisələrə niifuz etməsi məhz •də özünü biirozu verir. Çünki insanın öz «mən»inin təmliğini, ii ələmə miioyyon

munasibotı, davamı maraqları, motivləri, batları olan bir şəxsiyyət kimi dərək etməsi həfəzəsi miiimkiin ildir; həfəzəsini (miiyyən xəstəliklər noticosında) itirmişlər öz kimliyini, öz tarixini xatırlaya, kim olduğunu toyin edər. Hər bir şəxsin həfəzəsi onun keçdiyi həyat yolunun, keçmiş "bəsinin inikasıdır. Belə bir inikas prosesi olmasaydı insan i olaraq yenidən anadan olmuş uşaq vəziyyətində qalardı. Deyilənlərdən aydın olur ki, diqqət və həfəzə çox miirokkob xarakterdədir. Bu miirokkobluq yalnız onların funksiyaları, yaxud oks idrəkləri cəsin və hədislərin miirokkob, rəngarəng olması, n fəaliyyətlə necə əlaqələnməsinə deyil, həm də daxili xarakter, fizioloji vəziyyəti ilə şərtlənir.

2. Diqqət və həfəzənin fizioloji vəziyyəti

Hər bir psixi hədislərin vəziyyətində duran maddi sinir prosesləri-m fəaliyyətini araşdırmaq həmişə tədqiqatçıların diqqətini cəlb edir. Bəzi psixi hədislərin maddi vəziyyətini təsir edən qıcıqlayıcının xarakteri ilə izah etmişlər. Gəstalt psixoloqlara görə, diqqətin həcmi və istiqaməti bütünlüklə qavrayışın quruluşu ilə əlaqəli olur. Əgər qavrayışın qanunlarını bilsək, diqqətin necə rəqlənərək rəqləndirilərək aydınlaşdırıla bilər. İkinci qrup psixoloqlar diqqətin «məhsul» nəzəriyyəsini qəbul edirlər. Onların fikrincə, diqqətin istiqaməti bütünlüklə vəziyyət, ətraf /o emosiyalarla toyin olunur; odur ki, diqqəti psixi vəziyyətlərin xüsusi kateqoriyası kimi ayırmağa ehtiyac yoxdur çünki bəzi psixoloqlar bu mövqedədir). Üçüncü qrup psixoloqlar isə «diqqətin motor nəzəriyyəsi» in qəbulunda dururlar. Onlar diqqəti hər bir iradə aktının vəziyyətində qəbul edilən motor yönümlü təzahürü hesab edirlər. Başqa sözlə, diqqətin Bəxanizmi, hər bir gərginlik üçün xarakterik olan, özəli qəbulu Uqnalları ilə əlaqədardır. Aydındır ki, bu nəzəriyyələrdən hər biri diqqətin mexanizminin imində yalnız bir cəhət vəziyyətini və faktiki olaraq onun (Fizioloji mexanizmini tam halda izah etməyə yaxınlaşmır.

285

Burada başlıca məsələ sinir hüceyrələrinin vəziyyəti əlaqədardır. Əgər müəyyən qıcıqlayıcının təsirində sinir hüceyrələri fəaliyyət halına gəlsə, bu, oyanma deməkdir; əgər sinir hüceyrələri müvəqqəti olaraq öz fəaliyyətini dayandırarsa, bu ləngimodur. Bəzidə bu iki sinir prosesi arasında sanki müəmmal olaraq mübarizə gedir, bir hədəfə oyanma olduqda digər hədəfə ləngiməyə başlayır və ya oksino. Bu iki sinir prosesi, İ.P.Pavlovun müəyyən etdiyi kimi, iç vəziyyət qanunu: oyanma və ləngimə yayılması, onların cəmlənməsi və qarşılıqlı induksiya qanunu təbii. Əsas sinir proseslərinin bu qanunları diqqətin mexanizmi izah etmək üçün çox əhəmiyyətli. Yalnız qarşılıqlı

induksiya qanununa nəzarət etməli. Bu qanuna görə bəzidə bir vəziyyətə oyanma başqa hədəfə ləngiməyə başlayır və ya oksino/ qəbulu bir vəziyyətə oyanma başqa hədəfə ləngiməyə başlayır və ya oksino sobob olur. Deməli, müəyyən bir vəziyyətə oyanma üçün daha əhəmiyyətli, optimal vəziyyət olur.

İ. P. Pavlov müəyyən zaman qəbulunda daha çox oyanma məhsulu olan vəziyyətləri o p t i m a l o y a n ı q l ı q sahələri adlandırmışdır. İnsana xaricdən və daxildən təsir edən qıcıqlandırıcılar içində homin vəziyyətləri təsir edənləri daha tez asanlıqla oyanma vəziyyəti gətirir. Nəticədə homin qıcıqlayıcı d aydın halda oks olunur. İ. P. Pavlov belə vəziyyəti beyin qəbulu yaradıcı şəbəsi adlandırmışdır. Diqqətin fizioloji mexanizmi homin şəbəsinin fəaliyyəti ilə əlaqədardır. Çünki eyni zamanda insanın bəzidə cəsinə, görmə, iyləmə, dərəcələmə və s. analizator! vasitəsilə bir sıra qıcıqlayıcı təsir gətirir. Onların təsirində be" qəbulunda müxtəlif qəbulu məhsulu oyanma vəziyyətləri yaranır.

Müəyyən edilmişdir ki, optimal oyanma vəziyyəti əhəmiyyətli məhsul, lakin bu vəziyyət qəbulu homin vəziyyətləri indiki vəziyyətə daha davamı olur. Məhsul induksiya qanununa görə bir hədəfə oyanma vəziyyəti gəlsə, bu başqa hədəfə ləngiməyə başlayır və ya oksino. Bir halda oyanma ləngiməyə başlayır -m o n f i , bir vəziyyətin ləngiməsi başqa hədəfə oyanma yaradır bu, m i s b o t induksiya qanunu adlanır. Deməli, məhsul induksiya qanununa görə bir hədəfə oyanma vəziyyəti optimal oyanma başqa vəziyyətləri ləngidir. Ona görə də təsir edən qıcıqlayıcılardan biri daha aydın, aşkar təsirdə oks olunur, digərləri isə ya heç o olunmur, ya da təsirdə oks etdirilir. Optimal oyanma vəziyyəti dinamik olur. Qıcıqlayıcının təsirində oyanma vəziyyətləri tez-təcür¹ pəyisir. İ. P. Pavlov bu məsələni obrazlı şəkildə belə izah edirlər: kor kəllə qəbulundan içəri baxmaq miiimkiin olsaydı və böyük məhsul məhsulərin optimal oyanma olan yeri işıq saçsaydı, onda biz məhsul müəyyən şüurlu insanın böyük məhsulərinin daim öz forması *fro* böyüklüyünə görə doyışan, məhsulərinin bəzidə başqa məhsuləndəki az və ya çox dərəcəli kəllə ilə əlaqəli olmuş məhsul olmayan, qəribə cəvriyyəti olan «ışıqlı kəllənin» necə hərəkət etmədiyini görürdik. Deməli, bizə təsir edən müxtəlif qıcıqlayıcıların *mi* və ya digərinin daha aydın dərək olunması eyni zamanda bəzidə məhsul qəbulunun müxtəlif vəziyyətləri əhatə edər bəzidə homin «ışıqlı kəlləyə» uyğun gəlir və bu cür yüksək oyanma vəziyyəti təşkil edir. Qeyd edilən «kol-kolor» isə ləngimə vəziyyəti uyğun gəlir.

Diqqətin fizioloji mexanizmini başa düşmək üçün İ. P. Pavlovun şərtlənən reflektor vəziyyətə dəyişən «Bu nədir?» refleksi qəbulundakı məhsulətləri də çox əhəmiyyətli. Çünki hər bir yeni, pəzlənməz qıcıqlayıcı «Bu nədir?» sualı təsirləmə ilə insanın fəaliyyətini homin obyekt üzərinə yönəldir, ona bəllə olmağa, onu kəlləli nəzarətdən keçirməyə istiqamətləndirir. L. Bəzidə fizioloji

foaliyyotini öyrənməklə A.A.Uxtomski ■ o m i n a n t (üstünlük təşkil edən) o y a n m a s a h o s i baqqında tolim yaratmışdır. Dominant oyanma sahosi optimal oyanma sahosindən özünün yüksək davamlılığı ilə fərqlənir. Belə ittiin oyanma (dominant) sahosi noinki yeni omolo gəlon oyanma ocaqlarını longidir, həm də onların hesabına daha da güclənə bilər. Gəgin zəhni fəaliyyətlə məşğul olan bozi şəxslərə konar qıcıqlayıcı təsir etdikdə onların ovvəlki problem üzərinə yönəlməsi daha da güclənir. Bu halda sanki bittiin qüvvələr səfərbərliyə alınır. Nə konar qıcıqlayıcılar sezilməmiş qalır, diqqətin mərkəzləşməsi ■ır.

İstər optimal oyamqhq sahəsi, istərsə də dominant haqqında ləlim diqtətin ixtiyari növünün mexanizmini kifayət qədər yədləşdirməyə imkan vermir. Çünki insan qarşısına şəüurlu rətdə məqsəd qoyur, öz diqqətini özü tənzim edir.

Bu isə insana oxşas ikinci siqnal sisteminin (ümumiləşmiş söz qıcıqlandırıcılarının təsirilə bəyində oyanma sahəsinin yaranması) sayo-ində miimkiin olur. Yəni qarşıya məqsədqəymə və fəaliyyət oqsodini daima dəqiqləşdirmə diqqəti omolo gətirir, saxlayır və *tun* gələndə başqa obyektə keirir. Dinamik stercotipin yaranması və möhkəmlənməsi (yəni

xiisusi iş rejiminin yaranması) də diqqotin omolo golmosi vo to cohotdon ohomiyyotlidir.

Əlbəttə, diqqotin fizioloji mexanizmi çox mürokkəb'. Hazırda bu mexanizm sinir sisteminin muxtolif soviyyolo" yerləşmiş siizgoc kimi başa düşülür, buradan orqanizm üçün 1 olan qıcıqlayıcılar seçilib ötürülür, digorlori iso uzaqlaşdırılır. **Ha**» xiisuson do beyin sütununda vo qabıqaltı sahələrdə ycrloşmij anatomik vo funksional cohotdon xiisusi sinir huccyrolori **olaa ş a x o l i t ö r o m o n i n** - retikulyar formasıyamn foali)^ yotilo olaqolondirilir.

Mexanizm etibarilo belo bir miirokkoblik hafizo prosesino dl aid cdilo bilor. Belo ki, miiasir dövrədə hafizonin p s i x o l o j i f i z i o l o j i , b i o k i m y o v i n o z o r i y y o l e mövcuddur. Bu nozoriyyolorin hor birisi cisim vo hadisol surotlorinin beyindo hifz edilmosi, yadda saxlanması, tanınması yada salmmasımn maddi əsaslarını bu vo ya digor amillorlo i etmoyo cohd gostorir. Elmin tarixindo hafizoni cismin mexaniki' möhürü kimi izah edon nozoriyyolor az olmamışdır. Bu mexaniki möhürün mum iizorindoki izi ilo eyniləşdirilir, guya beyindo cisimlorin izlori belo qahr. Miiasir dövrədə hafizoni cisiml mexaniki izi kimi başa düşmək ideyası rodd edilir. Çünki miilahizo psixi hadisolorin ideal surot olması fakti ilo bir sığmır.

Əlbəttə, hafizo do mexanizm etibarilo sinir sistcmi foaliyyoti ilo olaqodardir. Miioyyon qıcıqlayıcıların tosirilo oyanmalan omolo golic, beynin müvafiq saholorino çatır, cis ideal suroti alinir. Bu zaman sinir hüceyrələrində elektrokimyəvi biokimyəvi dəyişikliklər omolo golic. İzlorin möhkəmliyi s' hüceyrələrində omolo golon homin dəyişikliklərin xarakterin asılıdır. Bu cohot qisa vo uzunmüddotli hafizonin mexanizmr. təşkil edir. Kiçik bir misal. Kosoyoni hiindiir stolun **us** qoyurlar, o özünü yero atır, dōşəməyə doyb ozilir. Onu yeni homin yero qoyurlar. Lakin bu dofo yero atılmır, sanki ağrını, hiindiir ycrdon atılmağın tohlükəli olduğunu yadında saxlayır.

Təcrübəni başqa variantda aşağıdakı kimi aparırlar: koso hiindiir yerdən atılıb yero dişiir, dōşəməyə doyb ozilir. Homin doqiqo onun beyninə zoif elektrik cərəyanı keçirilməklə omoln golmiş sinir rabitəsi pozulur. Yəni ağrı hissi kosoyonit yaddaşmdan silinir. Onu yenidən hiindiir stolun üstünə qoyurlar, o

288. Nəu yeno do yərə atır. Bu dofo izi pozmururlar, onu yenidən /olki hiindiir yero qoyurlar, lakin yadda qalan «tocribo» onu liyath olmağa vadar edir. Demoli, hafizədə izlorin saxlanması lir hüceyrələrində dorin biokimyəvi dəyişikliklərin baş verməsi • bağlıdır (şəkil 42). Belo dəyişiklik noinki sinapslarda (sinir ft/unmasımn bir qrup sinir hüceyrələrindən başqa qrupa ötürüldüyü, lərlədiyi yer), hom do neyronların özündə, onların ayrı-ayrı pvlərində baş verir. Noticodo yaddasaxlama prosesinin ■ i p i l l o l i səciyyə daşması ideyası meydana çıxır. Birinci lərholodo (qıcıqlandırıncılar bilavasitə tosir etdikdən sonra) beyin JOceyrələrində qismüddotli e l e k t r o k i m y o v i reaksiya təs verir. İkinci morholodo iso sinir hüceyrələrində yeni zülali ləhaddonin (proteinin)

yaranması ilə bağlı biokimyəvi reaksiya 1010 golic. Birinci mərhələ çox az müddətdə, bozon bir necə ■ uiiyo vo ya doqiqo davam edir. Bunu qisamüddotli hafizonin fizioloji mexanizmi hesab edirlər. Bu morholodo hüceyrələrdə fizioloji dəyişikliklər bəzən olmur. Hüceyrələrdə bəzən olunan kimyəvi dəyişikliklərə gətirən ikinci morholo iso u z u n m i i d - l o t l i h a f i z o n i n mexanizmi hesab olunur.

Bir fakta diqqət yetirək. İnsan müioyyon sobob üzündən fəhüvəqqəti olaraq şüurunu itirdikdə bilavasitə homin trofodo ona tosir edən qıcıqlayıcıları yadında saxlaya bilmir. Görünür, bu tosilrər qisamüddotli elektrokimyəvi reaksiya S' iyyəsində qalmış, linir hüceyrələrində holo müvafiq biokimyəvi dəyişiklik yarada bilməmişdir.

Hafizonin mexanizmini izah etməkdə İ. P. Pavlovun **forti** reflekslor I. r. u m l nozoriyyosi do mühiim rol oynayır. Homin nozoriyyo hafizonin uzun tarixə **malik** olan psixoloji nozoriyyo- Şokl 42. xiden **siçanlara «kundirbazlıq» S'inin** mahiyyotini izah etməyə **ctmeyi öyrətdi. Bu zaman** 24,1% I kspc- iriüicentali **«təlim görmüş» mi k** inmental

an verir. Müioyyon münə- «Çanların Deyters hüceyrələrində adenin i **artmış, urutsil isə azalmışdı.** fəbətldə 'olan qıcıqlayıcıların ' 157-19

təsirlə beyində yaranan ²⁸⁹ müvəqqəti sinir olaqolori assosiasiyala™ maddi osasını təşkil edir. Hafizoni toyin cdən 1/lorin daşıyıcısı kinfl dinamik sinir rabitələri çıxış edir. Bu nöqteyi-nozordən hafm mütoşəkkil assosiasiyalar sistemidir. Çünki hafizə cisim fl hadisolori malik olduqları gerçək olaqo vo asılılıqda, rabitolordtj oks ctdimr. Biz cisimləri, sözləri, fikirləri, hissləri, lıorokətləfl daim müioyyon əlaqədə yadda saxlayırıq. Demoli, hafizfl foaliyyotinin əsasını homişə müəyyən rabitolor - assosiasiyalÄ təşkil edir. Hafizə təsovvürlərinin bu rabitolori holo eramızdaə ovvol Aristotel tərəfindən irəli sürülən üç prinsipə əsaslanır.

1. Q o n ş u l u q a s s o s i a s i y a s ı . Hor hansı bir cisim və ya hadisənin **qa** rənilməsi, yaxud onun haqqında təsovvü^P onunla bir zamanda vo ya bilavasitə ondan sonra qavranılmış cisim, ya hadisə təsovvürünün canlanması sobob olur. Orta möktəb yoldaşlarımızdan birinə rast gəlmək, yaxud onun haqqında təsovvüir, möktəb həyatına aid bir sıra başqa hadisələrin təsovvürlərini canlandırır.

2. O x ş a r l ı q a s s o s i a s i y a s ı . Hor hansı **bifi** cismin qavranılması vo ya onun haqqında təsovvüir, ona oxşarı başqa cisim təsovvüriini canlandırır. Dostumuza bonzoyon bin adam gərdiikdə, onun haqqında təsovvüir yaranır.

3. Ə k s l i k a s s o s i a s i y a s ı . Bir-birinə hor hansı cohotdən oks olan cisim vo ya hadisənin qavranılması, onun haqqında təsovvüir, ya fikir, onların surotlorinin şüurumuzda canlanmasına sobob olur. Gözəl adam təsovvüri çirkin adam təsovvürünü, qış təsovvüri yay təsovvüriini omolo gətirir vo s.'l

Assosiasiyaların fizioloji osasını şərti reflekslərin müvafiq rəbitələrin yaranması təşkil edir. İ. P. Pavlov qeyd edirdi ki, müvafiq sinir rəbitəsi heyvanlar arasında və bizim özümüzdə on mütəmadi fizioloji hadisədir. Bununla birlikdə o, psixoloqların assosiasiya adlandırdıqları psixi hadisədir. Bu assosiasiyalar hərəkət və işlərin, təsəvvürlərin, yaxud hərflər, söz və fikirlərin birlişmələrindən ibarət ola bilər.

Hafizanın qanunauyğunluqlarını mexaniki olaqalarla -qıcıqlayıcıların assosiasiyası ilə məhdudlaşdırmaq və yalnız bununla izah etmək mümkündür. İnsan hafizasını müxtəlif cisim və hadisələr arasındakı mütədiət daxili rəbitələrin inikası xarakterizə edir və həm də hafizə tofokları ilə birlikdə həmişə davam edir. Bununla yanaşı, hafizə prosesləri əsasən müəyyən məqsəddə

290

olmuş fəal proseslərdir. Öyrənmə və yaddaşaxlamada, təbii və yaddaşlamada da bu məqsəddə yönəlməlik daim üstün mövqeyə malikdir. Onda ki, hafizanın mahiyyətini ancaq mexaniki olaqaların ləngməsi ilə izah etmək kifayət deyildir. Ona görə də hafizanın ləngizmini aydınlaşdırmaq üçün müasir dövrdə biokimyəvi, fiziki, elektrokimyəvi və s. nəzəriyyələri ilə birləşdirilir, eksperimentlər keçirilir. Əlbəttə, hafizanın mexanizmini tam dəqiqliklə, i sürətdə izah etmək gələcəyin işidir. Lakin verilmiş qısa məlumatdan aydın olur ki, istər diqqət, istərso də hafizanın mədəni osasında müxtəlif xassələrə malik olan qıcıqlayıcıların təsiri ilə imola gələn sinir prosesləri durur.

3. Diqqət və hafizanın növləri, onların təsnifi

30 Diqqət və hafizə mütədiət psixi hadisə kimi çoxcəhətli insan beliliyyətinin bütünlük sahələrində xidmət edir. Onda ki, onların müxtəlif bəyarlara görə təsnif etmək olar.

Hafizanın növləri ilk növbədə yeni yaddaş saxlayıcı, necə də saxlayıcı və nə qədər müddəyə yaddaş saxlayıcı suallarla -i qədərdir. Çünki hafizə də, diqqət kimi, insanın bütünlük çoxcəhətli beliliyyətində iştirak etdiyinə görə onun təzahür forması olduqca müxtəlifdir. Onda ki, hafizanın növlərini bir necə istiqamətdə, ayn-ay meyarlara görə, təsnif etmək olar:

1) hafizanın obyektinə görə - yəni insan yeni yaddaş saxlayır? Bu, cisim və hadisələrə, fikirlərə, hərəkətlərə yaxud hisslərə, emosiyalara? Bundan əlavə olaraq hafizanın: obrazlı (sürət), sözlü - mənəvi, hərəkətli və emosional növləri ayrılır. Hafizanın bu növləri-hərəkət hafizəsi, emosional hafizə, sətir hafizəsi və sözlü-

mənəvi hafizə diqqətin də obyektinə ola bilər. Yəni diqqətin bu obyektlərin inikasında iştirakı insanın psixi fəallığını artır və hafizanın qeyd edilən növləri daha dərin olur, varlığı adekvat şəkildə təsəvvür edir. Öz obyektinə görə diqqət də xarici və daxili ola bilər.

2) fəaliyyətin məqsədindən, eləcə də hafizə və diqqətin ixtiyari şəkildə tənzim edilmə səviyyəsindən asılı olaraq hər iki psixi hadisənin qeyri-ixtiyari və ixtiyari növləri fərqləndirilir. Bu meyarla görə diqqət qeyri-ixtiyari və ixtiyari olduğu kimi hafizanın da qeyri-ixtiyari və ixtiyari növləri ayrılır.

3) materialın mühafizə edilməsi və yaddaş saxlanması müddətindən asılı olaraq hafizanın qısamüddətli və uzunmüddətli və operativ növləri qeyd edilir.

İstər hafizanın, istərso də diqqətin bu növləri mahiyyətcə etibarlı, bir-biri ilə bağlı olsa da, onların spesifik psixoloji mə, bunu olduğundan hər birini ayırdada nəzərdən keçirmək dəfəli məqsəduyğundur.

§ 1. Qeyri-ixtiyari diqqət

Qeyri-ixtiyari diqqət həyvanlarda da vardır. Çünki o cisim və hadisələrin bilavasitə təsiri nəticəsində omola gəlir. Hətta halda qıcıqlayıcıların xassələrindən asılı olaraq diqqət müəyyən obyektlərə yönəlməli. Deməli qabaqcadan qarşıya qoyulmuş məqsəddə, heç bir xüsusi niyyətə bağlı olmayan və iradə tələb etməyən diqqət qeyri-ixtiyari diqqət deyilir.

Şəgirdin hekayə dinlədiyi, kinoya baxdığı zaman onda diqqətin həmin obyektə yönəlməsi, mərkəzləşməsi baş verir. Lakin bu zaman xüsusi iradə tələb olunmur. Bu qeyri-ixtiyari diqqətdir. Yəni qeyri-ixtiyari diqqət insanın qarşısındakı məqsəddə bilavasitə bağlı olmur. Məsələn, dərslər zamanı sinfin qapısı açılarkən şəgirdlər dərhal dönüb baxırlar; bu zaman içəri gələn adam onların diqqətini özünə cəlb edir.

Qeyri-ixtiyari diqqət zamanı insanın psixi fəaliyyəti ətrafda cisim və hadisələrdən asılı olaraq onlara yönəlir. Buna görə, qeyri-ixtiyari diqqət adının hazırlığı olmadan, qıcıqlandırıcının bilavasitə təsiri ilə omola gəlir, yalnız qıcıqlandırıcı təsir etdiyi müddətdə mövcud olur. Onun gərginliyi qıcıqlandırıcının qüvvə-sindən asılıdır.

Qeyri-ixtiyari diqqət cisim və hadisələrin bilavasitə təsiri ilə olsa da, onu heç də ətrafda baş verən hər bir hadisə, hər bir qıcıqlandırıcı omola gətirmir. Qeyri-ixtiyari diqqətin omola gəlməsi üçün təsirin edən qıcıqlandırıcıların bir sıra xüsusiyyətlərinə malik olmalıdır.

1. Qıcıqlayıcının qüvvəsi və gözlənilməli mod on tosi ri. Qiivvotli sos, giiclii işıq, koskin iy diqqoti colb edir. Onlann tosi ri bilavasito qıcıqlayıcımn miitloq

292 ■vvosindon deyil, nisbi qüvvəsindən asılıdır. İki qıcıqlayıcıdan bnsi daha qiivvotlidirso, diqqoti do mohz o colb cdocokdir. Ogor ■ciqlayıcılan qüwosi bəraborlaşırso, onda diqqot gah bu, gah da İRşqa qıcıqlayıcıya yönəli r. Yoni diqqot iki cyniqiivvoli, lyniohəmiyyotli qıcıqlayıcı arasında toroddüd etməyo başlayır. Bnlardan gah biri, gah da digori iistiin olur və diqqoti öziinə colb r.lir

2. Qıcıqlayıcımn ycniliyi, qeyri adi - ■y i , k o n t r a s t l ı ğ ı . Yeni oyani vosait, yeni maşın mo-■cli, sinifdo yeni şagirdin olması və s. qeyri-ixtiyari surotdo diqqoti Molh edir. Molumdur ki, ot raf aloindo baş veron yeniliklor dorhal İbolodlaşmə reflksi omolo gotirir. Adam homin yeni hadisonin bdon ibarot olduğunu bilməyo can atır.

3. Obyektin horokotdo olması. Molumdur |u, horokotsiz cisimlor, adoton, diqqoti ya colb etmir, ya da ancaq Xiisusi moqsod olduqda diqqoti homin obyektin iizorino yönəlidir. 1 ok in hərəkətin başlanması və ya kosilməsi do diqqoti colb edir. Müəllim şagirdlərin diqqotini noinki sosini qaldinnaqla, hom do İzahatini dayandırmaqla da colb edo bilər. Bozon sinif otağında Uzun miiddot horokotsiz dayan-mis oyani vosait götürüldükdən lonra onun yeri diqqoti colb cdir. «Burada no var idi?»

Qeyri-ixtiyari diqqot hom do insanin cmosional voziyyotindon asih olaraq omolo gəlir. Buraya insanin sağlamlıq dorocosi, ohvali-ruhiyyosi, tolobati, maraqları və s. aiddir. Mosolon, bir cismo maraqları davamlı diqqot yaradır, onu uzun miiddot miışahidə etməyo, öyrənməyə yönəlidir. Bundan olavə, tosi r edon qıcıqlayıcımn insanin tolobatlarına, daxili voziyyətinə uyğun golmosi do vacibdir. Ac adamı xörəyin iyi tez colb cdir.

Dcyilonlordon aydin olur ki, qeyri-ixtiyari diqqot: 1) bizo tosi r edon qıcıqlayıcıların xiisusiyyotlorindon, yoni xarici soboblordon; 2) insanin daxili cmosional voziyyotindon, şəxsiyyətin İstiqamətidən asılıdır.

i x t i y a r i d i q q o t i n yaranması insanin xiisusi niyyoti Vo moqsodilo bağlıdır. O, daha çox foaliyyot prosesində omolo gəlir və foaliyyotin tonzim edilməsinə yönəlmiş olur. K. Marksın •özlərini xatırlayaq. O göstərirdi ki, omok fiziki qüvvələrin gorginliyi ilə yanaşı diqqoti mərkəzləşdinnəyi do tolob edir.

Qarşıya qoyulmuş şüurlu moqsodla bağlı olaraq omolo gələn və müəyyən iradi səy tələb cdən diqqətə i x t i y a r i d i q q • dcyilir.

Bu halda bcyində ikinci siqnalların - söz siqnallannın tosi ri il optimal oyanma sahəsi omolo gəlir. Konardan göstəriş, özün təlimatlandırma (daxili nitq vasitəsilə), xiisusi niyyot ixt diqqot üçün əlcricişi zomin yaradır. Mosolon,

şagird foaliyyotini öz moqsodino miivafiq olaraq cv tapşırıqlarını y yctirməyo yönəlidir və homin iş üzərində cəmləşdirirso, bu ixti diqqotdır.

- ixtiyari diqqot, şüurlu surotdo icra olunan foaliyy moqsodi ilə olaqodar olub, obyektini miioyyon sistem iizro, hom ot rafli öyrənməyə imkan verir. ixtiyari diqqotdo cisim və hadisə insan iizorində deyil, oksino, insan onlann iizorində hakim o' Mosolon, dozğah arxasında işləyən şagird öz diqqotini, qarşı" moqsəddən asılı olaraq, cmal olunan materiala, dəzgaha, ot ra olan əlavə alətlərə, ölçü cihazlarına yönəlidir; onun qarşı s dəzgahı sazlamaq moqsodi qoyulduqda dəzgaha, onun hissələ" materialı emal ctmok moqsodi qoyulduqda materiala, o böyükliyyəno, forma və hamarlığına, işin keyfiyyətini yoxla moqsodi osas olduqda iso ölçü-nozarot cihazlarma diqqot edi. Şagirdlərin yazı işlərini yoxlayarkən müəllim qarşıdakı mod səddən asih olaraq, öz diqqotini gah yazının mozmununa, gah ayri ayn sözlərin, horf və rəqəmlərin no dorocodo diizgiin yazılmasına yönəlidir.

ixtiyari diqqot prosesində biz hec do tosi r edon biitiin qıcıqlandırıcıları deyil, yalnız moqsodimizə miivafiq olan qıcıqlan-dincilan seçirik. Bu iso homin obyektlorə diqqot etməyo qabaq-cadan hazırlaşmağı tolob cdir. Mosolon, şagird miillimin fizikadan nümayiş etdirdiyi tocriboləro diqqot yetirmək i i c i n qabaqcadan öz qavrayışını bir növ planlaşdırır; hansı torəfdon, osason nolorə baxacağını, nələr eşidə və görə biləcəyini qabaqcadan toxminon müəyyənloşdirir.

Hor hansı işlə məşğul olduqda bir sıra başqa amillər tosi r göstərib, diqqotin yayınmasına sobob olur. insanın bu məncləri aradan qaldinnaq və ya onlann təsirini zoiflətmək üçün iradi soy göstənməsi lazim gəlir.

Foaliyyotin biitiin növlərində, xüsusiən do şagirdlərin tolim prosesində, davamlı ixtiyari diqqotin omolo golmosi bir sıra şərtlərdən asılıdır:

1. Homin foaliyyoti yüksək səviyyədə yerinə yetirmək üçün c və məsuliyyəti aydin dork etmək. Xiisuson do foaliyyotin

imə monasim, faydasını aydin dork edəndə diqqotin davamlılığı İT.

2. İcra edilən işin və ya foaliyyotin konkret moqsodini aydin rk ctmok. Bozon şagird və ya tələbə hor hansı tolim təriahnin no üçün öyrənildiyini aydin dork etmir. «Организм тира оорганизм» və ya imtahan, yaxud sorğu zamanı miillimo vab vermək naminə oxumaq hec bir şey vennir.

3. Adəti iş şəraitinin olması. Buraya iş rejimi, iş yerinin lazimi liqodo olması və iş alətlərinin yararlılığı və s. daxildir. Konar cıqlayıcıların aradan qaldınması da işin müvəffəqiyyəti, qqətin mərkəzləşməsi üçün vacibdir. Əlbəttə, zəif qıcıqlayıcı-rın tosi ri insanin diqqotini heç do həmişə yayındınır, əksinə, "zən diqqotin gərginliyyəno miisbot tosi r edo bilər. «ölüm sükutu» ~km sürən iş yerində diqqotin mərkəzləşməsi heç də həmişə

onlən səviyyədə olmur. Hələ vaxtilə İ. M. Seçcnov belə fənaotə golmişdi ki, «miitloq» səssizlik zəhni foaliyyotin somə-losini artırır, oksino, azalda

bilir. O belo bir fakt gotirir. Böyük kitabxanaların birindo elmi işçilər üçün xüsusi otaq ayrılmışdı: İDraya kənardan heç bir sos daxil ola bilmirdi. Otağın özündə olan fəoslər də yayıla bilmir, udulurdu. Noticodo miitloq sakitlik lyaranırdı. Bəlo bir otaqda heç kəs məhsuldar işləyə bilmirdi, lodricən adamlarda yuxulu vəziyyət yaranırdı.

Dərsliklərdə gotirilən bu misal onu göstərir ki, iş i üçün əlverişli forait dedikdo adoti iş şoraiti nozordo tutulur. Bu da hor bir adamin 6z foaliyyotini somoroli surotdo təşkil etmək üçün hansı şəraitə alışmasından da çox asılıdır. Napoleonun generallarından birinin ■top gurultulan, monni partlayışlan olan vaxt daha yaxşı düşünürəm», - demosi do təsadüfi deyildir.

4. Əlavə maraqların yaranması. Bozon foaliyyotin özü vo ya gedişi şagirdi bilavasito maraqlandırınır, noticoyo olan maraq vo ya o/ünütədiq hovosinin yaranması olavo maraq kimi diqqoti işin lışino soforbor etməyo köməklik gostorir. Maraq hom ixtiyari, hom **do** qeyri-ixtiyari diqqoti colb edon on qııvvotli amillordon olub, obyektı otıraflı qavramağa vo yadda saxlamağa, dorindon öyronməyə, işi sona çatdırmağa qarşıya çıxan çətinlikləri aradan qaldırmağa adamı tohrik edir. Maraq davamh, geniş və təsirli olduqda, diqqətə miisbot tosir göstərir.

Görülən işə və dərk olunan obyektə münasibətə osason marağın ıkf növü vasitəsisiz vo vasitəli maraq ayird olunur. Vasitəsisiz maraql obyektin özü doğurur, vasitəli maraq iso həmişə notico ilo olaqo<Uf olur. Maraq öyrəniləcək obyektin ohomiyyotini, zoruriliyini bast' düşdükdə, miioyyon şeyi bilmək insanın tələbatına cəvərdikdə^, biliklərin omoli tobtıq edilməsi nümunələri göstərilədikdə yaranır.

Diqqotın hor iki növü bir-birindən keyfiyyotco forqlı olsa (It, bir-biri ilo six əlaqədardır. Şagird diqqotini mosolo hollin# yönəltmək üçün ovvolco xüsusi soy göstərməli olur. Olbotto, oJ belo gorgın soylo uzun müddət işləyə bilməzdi. Lakin mosolonin holli şagirdi çox maraqlandırdıqda, o, bu işdən miioyyon zövq aldıqda, onun diqqoti mosolo holli iizorino sanki öz-ö/ünə yönəlir. Psixologiyada bəlo diqqot «ixtiyari diqqotdon sonrakı diqqot* adlandırılır.

ixtiyari diqqotdon sonrakı diqqoti bir proses kimi nozordən keçirsək, onu iki mərhələyə ayıra bilərik. Birinci mərhələdə şagird öz məqsədino miivəfiq olaraq iradi soy gostorir vo dərsləkdəki mətni öyrənməyə özünü məcbur edir. İkinci mərhələdə o, mətnlə maraqlanmağa başlayır, onu «birməfəsə» öyrənir». Bu zaman iradi soy vasitəsisiz maraqla ovoz olunur. İkinci mərhələ öziinün bu xüsusiyyətinə görə zahirən qeyri-ixtiyari diqqətə oxşayır. Lakin belə fikirləşmək diizgiin olmazdı. Çünki ikinci mərhələdə şagirdin motni oxumaq üçün iradi səy göstərməsi onun diqqoti qarşısına qoyduğu şüurlu məqsəddə miioyyon olunur.

Dərsdə şagirdlərdə ixtiyari diqqotdon sonrakı diqqotın yaradılması onları yeni ləşirəqlərin icrasına asanlıqla colb etmək imkən verir. Bunun üçün

müəllim şagirdlərdə tolim maraqlarının inkişafı vo torbiyosi məsələlərinə xüsusi diqqot yetinnəlidir.

Diqqətin nəyə yönəlməsindən asılı olaraq onun iki növü: x a r i c i vo d a x i l i diqqot ayird edilir. Bu iki növün forqlon-dırılması diqqotın foaliyyotini tonzim etmək iicün do vacibdir. Xarici obyektlərə yönəlmiş diqqot insanın foaliyyotino qoşularaq onun oşya foaliyyotinin tənzimində iştirak cdir. Xarici diqqotsiz insanın otıraf ələmin cısım vo hədisələrinə bələdləşməsi miimkiin deyildir.

Daxili diqqot iso şəxsiyyətin öz daxili ələmini, foaliyyotini, iimumon öziinü, öz xüsusiyyotlarını dərək etməsi ilo əlaqədardır! Bu nöqtəyi-nozərdən daxili diqqot yalnız insanlara məxsusdur, ■yvanlar öz monovi ələmini diqqot obyektinə çevirə, onu dərək fətmək iizorində «baş sındıra» bilmirlər.

Xarici vo daxili diqqot bir-birini longidir. Yəni insanın eyni nında hom xarici cısımloro, hom do öz daxili ələminə diqqot kətməsi çox cətinir.

Bozon hətta insan fikirləşərkən gözələrini yumur, sanki xarici ələmdən tocid olmağa çalışır. Diqqot daxili bələmə yönəldikdə otıraf ələmin cısım vo hədisələri sanki dumanlıq sındı olur, onları aydın surotto oks cətdirmək miimkiin olmur. Biitin giin orzində baş verməmiş hədisələri xatırlamaq, onu ölçüb-bəcmək, davranışa tonqidi yanaşmaq daxili diqqotsiz miimkiin [deyildir.

Bu, bir torəfdən, daxili diqqotın insan: həfizi o ilo iizvi əlaqədə olduğunu, digər torəfdən, insanın bir şəxsiyyət kimi fəonallaşmasında mihiim rol oynadığını aydın surotto siibət edir.

§ 2. Diqqotın xüsusiyyotları

insanın diqqotini yaxşı vo ya pis xarakterizə ctmək ələmində bı/o heç bir şey vərmir. Çünki diqqotın miixtolif xüsusiyyotları, keyfiyyətləri, özünəməxsus tozəhiirləri vardır. Hor bir xüsusiyyət ayn-ayn şəxslərdə özünəməxsus şəkildə tozəhiir cdir. Onlara müxtəlif amillər tosir gostorir. Odur ki, diqqotın hor bir xüsusiyyətini aynlıqda izah ctmək lazımlı gəlir. Hor şeydən ovvol, diqqot onunla xarakterizə olunur ki, o no dərəcədə bu vo ya digər obyekt iizorində mərkəzləşə bilir. Bundan əlavə, insanın öz diqqotini uzun müddət bu vo ya digər obyekt iizorində saxlaması da vacibdir. Bəs, diqqot no qədər obyektə ohətə edə bilər, bir obyektə digərino no dərəcədə asanlıqla vo ya cətinliklə kəco bilər? Biitin bu cəhətlər diqqotın xüsusiyyətlərində özünü aydın

surotto gostorir.

Bələliklə, diqqotın beş əsas xüsusiyyəti ayird edilir. Buraya diqqotın mərkəzləşməsi, davamlılığı, həcmi, paylanması və kəçirilməsi daxildir.

D i q q o t i n m ə r k e z l ə ş m ə s i zamani şüurumuz bir obyekt vo ya bir foaliyyoto yönəlir, başqalanndan uzaqlaşır. Başqa sözlo, yalnız bir obyektə yönəlmiş diqqot mərkəzləşmiş diqqot hesab olunur. Maraqlı bir kitab oxuduqda, riyazi mosolo holl etdikdo diqqotimiz miivafiq iş üzərinə cəmləşmiş olur. Bu zaman ətrafımızda baş veron hadisolori, tosir göstərən konar qıcıqlayı-

297

cıları sezmirik. Diqqətin mərkəzləşməsi hər hansı bir fəaliyyə işə, obyektə dərindən, fəal maraqla bağlıdır.

Biz müəyyən bir obyekt, bir fəaliyyət iizorində diqqətimizi qədr qüvvətli mərkəzləşdirsək, onu daha aydın qavraya və cəhrik, fəaliyyəti müvəffəqiyyətlə icra edərik.

D i q q o t i n h ə c m i eyni vaxtda əhatə olunan, ay dərək olunan obyektlərin miqdarı ilə müəyyən edilir. Məsələn, ə eyni vaxt icarısında təsir edən 10 obyektə 5-i aydın qavranıl deməli, diqqətin həcmi 5 obyektə bərabərdir. Həmin cismə eyni anda oks etdirilməsi çox vacibdir, çünki adətən b' diqqətimiz çox sürətlə bir obyektə başlasa, bu da Həmin qədrin həcmini bərabər təvənsə bilər.

Diqqətin böyük həcmə malik olması bir sıra fəali sahələrində çox əhəmiyyətli. Məsələn, kəşfiyyatçı eyni zamanda icarısında nə qədər çox obyektə əhatə etsə, yəni onun diqqətini həcmini nə qədər böyük olsa, kəşfiyyat işi bir o qədər sürətli olar. Müəllim eyni vaxtda nə qədər çox şagirdə nəzarət etsə, bilsə, sən bir o qədər yaxşı təşkil edərsən. Diqqətin həcmini sabit deyil, müxtəlif şərhlərdən asılı olaraq, artır və ya azalır.

Diqqətin həcmini, hər şeydən əvvəl, qavramların cismi və hadisələrin bir-biri ilə nə dərəcədə əlaqəli olmasında obyektlərin sadi və müərkəbliliyindən asılıdır. Bir-biri ilə əlaqəli olan 8-9 hərfi eyni zamanda qavramaq mümkündür. Məsələn «kəlmə» hərfiləri bir dərəcə qavrayı yadda saxlamaq mümkündür. olmur, həmin hərfli müvafiq tərz" birləşdirilib «**1 e k t r i k**» sözü yazıldıqda isə qavrama tamamilə asanlaşır.

Diqqətin həcmini obyektlərin düzülüşündən, formasından böyük-kiçikliyinə, rəngindən və s. asılıdır. Obyektlər müəyyən qayda ilə düzüləndə diqqətin həcmini çoxalır, qarışıq şəkildə olduqda azalır. Məsələn, yazıda hərfli bir sırada olsa, oha olunan hərfli miqdar çox olur; biri sətirdən yuxarı, digəri **aşağı** biri aşağı, o biri əvəziyyətdə düzülüş olsa, diqqətin həcni azalır.

Diqqətin həcmini qarşıda qoyulan məqsəddən, in fəaliyyətinin xüsusiyyətindən də asılıdır. Məsələn, sabit miqdar obyektləri qavrayarkən qarşıdakı məqsəd dəyişdikdə, diqqət' həcmini də dəyişəcəkdir. Bir halda obyektləri ümumiyyət

298

■avramaq, digər halda bəxələn həvli tapmaq, üçüncü halda isə **ker bir** obyektin nə böyüklükdə, nə fəndə, nə rəngdə olmasını pəmaq məqsədi qoyula bilər. Hər üç halda təsir edən obyektlərin pıqdarcə eyni olmasına baxmayaraq diqqətin həcmini müxtəlif cəlacıdır. Qarşıdakı məqsəd müərkəbləşdikdə diqqətin həcmini izalacıdır. Çünki bu zaman diqqət hər bir əyn obyekt iizorində daha çox mərkəzləşəcəkdir.

Diqqətin həcmini, çox vacib olan iki dərəcəni - diqqətin JBərkəzləşmə və gərginlik dərəcəsini xarakterizə etməyə imkan verir. Diqqətin mərkəzləşmə dərəcəsi hər biri tam aydınlıqla oks olunan obyektlərin məhdud miqdarda seçilməsində ifadə olunur. Diqqətin gərginliyi isə yüksək dərəcəli mərkəzləşmə ilə xarakterizə olunur. Çox gərgin diqqət zamanı obyekt həddindən artıq aydınlıqla dərək olduğu halda, ətraf cismi və hadisələr, demək olar ki, sezilmir. Bunu qaranlıq gecədə cib fənlərinin saldığı işığa bənzətmək olar. Bu zaman fənlərin işığının fokusunda olan uşmlar lap aydın, ətrafda olanlar bir qədər aydın, xeyli kənarda olanlar isə tutğun görünür və ya heç görünmür. Əlbəttə, aydın rənlən cisləri diqqətin mərkəzləşdiyi obyektlərə, lap aydın **■prunələri** isə gərgin diqqət obyektinə zahirən bənzətmək olar. Cisləri qruplaşdırmaqla diqqətin həcmini artırmaq olar. Hərfi yeni öyrənən uşaq iicün hər bir hərf əynə bir obyekt, amma oxu Vərdisi qazanmış uşaq üçün hər söz bir obyekt hesab olunur.

D i q q o t i n p a y l a n m a s i eyni vaxtda **iki** müxtəlif və daha artıq işi yerinə yetirmək bacarığı ilə xarakterizə olunur. Əgər adam eyni vaxtda **2** və ya **3** işlə məşğul olarsa (məsələn, müəllim sənə yeni mətləhi həmin izah edir, həmin şagirdlərin intizamı, **■■** də öz izahatının aydın olub-olmadığına nəzarət edərsə), deməli, onun diqqəti eyni zamanda **2** və ya **3** iş iizorində paylanır. Əlbəttə, bu zaman icra olunan işlərin hamısı eyni dərəcəli aydın dərək edilmir. Diqqətin paylanması bir sıra sənə sahələrində (avtomobil, toyru sürücüsünün, dirijorun fəaliyyətində) çox vacibdir. Bu sahədə lazımı vərdis qazanmış adamlarda diqqətin paylanması müvəffəqiyyətlə baş verir. Lakin diqqət həmişə müxtəlif işlərlə arasında paylanı bilməz. Diqqətin paylanmasında əsas şərti icra olunan işlərdən heç olmasa birinin icarısının yaxşı mənimlənməsi, vərdis halına keçməsidir. Əgər icra olunan işlərin hamısı yənidirsə, heç biri yaxşı mənimlənməyibsə, diqqəti paylamaq mümkün olmur.

299

Məsələn, eyni zamanda əzbər şer deməklə yanaşı katyt iizərində mürəkkəb riyazi mosolo holl etmək çətinidir. Bu halda Bır foaliyyot növü digorini longidir.

Diqqotin paylanması icra olunan işlərin homcins vo y% muxtolif olmasından, habelo homin işlərin monimsonilm# dorocosindon vo insanin yaşından asılıdır. Eyni zamanda ını olunan işlərdə bizo tosir cdən qıcıqlandırıcılar homcins olarsı, diqqotin paylanması asanlaşar, muxtolif cinsli olarsa çətinləşir. Mosolon, şəklə baxıb şəkil çəkmək yaddaşa görə şokil çoxməkdoi asandır. Birinci halda diqqot daha asanlıqla paylanır, ikinci halda iso bu nisboton çətin olur.

Diqqotin paylanması icra olunan işlərin bir-biri ilo no dorocod* six əlaqədə olmasından da asılıdır. Əgər görülən işlər eyni bit foaliyyotin torkibino daxil olub bir sistem omolo gotirirso. diqqotin paylanması asanlaşır, oks halda iso çətinləşir.

Diqqotin paylanması yaşdan da asılıdır. Uşaqlar yaşlılara nisboton diqqoti paylamaqda daha çox çətinlik çəkirlər. BUB uşaqların mənimsodiklori işlərin azlığından, həcmnin bir-biri ilo holo sistem omolo gotiro bilməməsindən irolı gəlir. Çünki icra olunan işlərdən biri yaxşı mənimsəndikdo, yoni o sahodo miiyyon vərdişlər olduqda, diqqoti digor iş üzərinə yönəltmək, onu iki iş arasında paylamaq asan olur. Mosolon, I sinifdo oxu vərdişləri holo yaxşı yaranmadığı ilk dövrlərdə şagirdlər mətni oxuyarkən monanı nozordon qaçırlar. Lakin todriclə oxu vərdişi yarandıqdan sonra onlar mənanı dork edo bilir, yoni diqqotini iki is arasında paylamağı da bacarırlar. Bozi tolobolorin miihazirolori dinloyib qeyd etmoyi bacarmamalan diqqoti paylaya bilmomolori ilo olaqodardır. Gctdikco bu sahodo vordiş yarandıqdan sonra mühazirəni yazmaq asanlaşır, çünki diqqoti paylamaq asan olur.

Diqqotin paylanması şagirdlər, müəllimlər, toyyarəçilər, idmançılar və başqaları üçün vacibdir, bu, gone müəllim üçün xüsusilə ohomiyyotlidir. Əgər gone müəllim dcyəcəyi dərsin mozmununu yaxşı mənimsəməmişsə, sinfi idarə edə bilmə-yəcəkdir.

D i q q o t i n d a v a m l l l l ğ ı onun iimumi bir məqsədə tabe olan obyektlər iizorindo uzun müddot vo fasilosiz olaraq saxlanılmasında ifado olunur. Burada diqqot bir obyektədən başqasına keçirsə do onlar iimumi moqsodo tabe olan foaliyyot obyektləri kimi qalır. Şagird misal holl edorkon, onun diqqoti

■rslıy , oradakı misallara, rəqəmlərə,     l r , k  m   t  r b y  f cnolso də, o  r misal həlli davam  d rs , deməli, diqqət ■vamlıdır. Çünki burada bütün bu obyektlər ümumi məqsədə -hıal  holl etmək məqsədinə tabedir. Buna görə do diqqətin vamlılı ı foaliyyotin iimumi istiqamətinin dəyişməsi ilə m  y-n edilir.     r o m    yon foaliyyotin iimumi istiqamətindən bnara  ıxmırsa, davamlı diqqot sayılır.

Diqqotın davamlılığı, hor   y d n ovvol, tosir edon obyektlorin *n* icra olunan   lorin rongarongliyindon, yeniliyindon, pnginliyindon, bir sözlə, dinamikliyindon asılıdır. Yeknosor ob-■ektlor longimo omolo gotirdiyindon diqqotın davamlılığını Baldir, onun tez yayınmasma sobob olur. Diqqotın davamlılığı kaliyyot prosesində adamin foallı ından asılıdır. Bununla borabor, ■qqotın davamlılığına onun marağı, yor unlu  dorocosi vo s. tosir (dir.

Diqqotın toroddıidii onun dinamik x isusiyyotlorindon biri olub f tsan    urunun osas obyekt on konar obyekt  k  mosi vo yeno do Bias obyekt  qayıtmasında ifado olunur. Aydındır ki. bu zaman Mas obyekt  yönələn diqqot gah zoifloyocok, gah da gorgin-p  oc kdir.

D i q q o t   n t o r o d d   i d   i , adoton, hor 2-3 saniyodon bir baş verir. Buna goro do o, yalnız çox sürətli hərəkətlərin f crasına bu vo ya bağça dorocodo mane ola bilir. Lakin adam diqqotın nozoro çarpan toroddıidii olmadan 20-25 doqıqo, bozon daha artıq miiddotdo gorgin diqqotlo eyni bir    iizorindo  alı a bilir.

D i q q o t   n k   c   r   l   m   s   i onun    rlu surot o bir obyekt on bağça obyekt o vo ya bir fəaliyyətdən bağça foaliyyoto yonoldilmosidir. Bu, foaliyyotin iimumi istiqamətinin dəyişməsi ilo olaqodardir. M  asir dövrdə m  rokkob maşınların idaro olunması **i  in** diqqotın k  irilm si böyük ohomiyyot kosb cdir.

Diqqotın k  irilmosi onun yayınmasına çox oxşayır, lakin bunlar arasında k  fiyyotco forq vardır.

D i q q o t   n y a y   n m a s   i onun hazırda qarşıda duran m qsodlo olaqodar olmayan cisim vo hadis o   z rin  yönəlməsində **(ado** olunur.

Mosolon, miiollim dorsi izah edorkon şagirdin küçəyə baxması, dorsliyini
vərəqləməsi, yoldaşı ilə söhbət etməsi və i. a. onun diqqətinin yayınması
göstərir. Diqqətin yayınması

şərtləndirən amillər çoxdur. Buraya kənar qıcıqlayıcıların qüvvətli oxşarlığı və s. daxildir.

Bəzən diqqəti yayındıran belə kənar qıcıqlandırıcılarH fəaliyyətə mənfi təsirini aradan qaldırmaq çətin olur. Bu da bir sıfır səbəblərdən asılıdır. Mosolon, şəhərdə küçə ilə sel kimi .mi» gedən məşinlərin səsini təsirini heçə endirmək mümkün olmur, Bu halda diqqətin yayılmasının qarşısını almaq üçün qıcıqlandırıcıya «sakit münasibət» bəsləmək lazımdır. «Bu, maneənin yayındırıcı təsiri ilə yeganə mübarizə vasitəsidir» (B. M. TeplovM

Diqqətin xüsusiyyətlərinin qısa xarakteristikasından aydın ol ki, diqqətin səmərəli fəaliyyəti müxtəlif amillərdən asılıdır. Buraya xarici qıcıqların müxtəlif xarakteri ilə yanaşı insanın daxili vəziyyəti də ciddi təsir göstərir.

Bu iki amilin təsiri ilə insanda diqqətlilik və ya diqqətsizlik halları, hətta diqqətin pozulması belə baş verə bilər. Diqqətlilik və ya diqqətsizlik halları böyük müvəqqəti, ayrı-ayrı hallarda isə nisbətən davamlı cəmiyyətə daşır. Yəni bu cəhətlər şəxsiyyətin davamlı xüsusiyyətinə çevrilə bilər. Bunu aydın təsəvvür etmək üçün dərəcənin psixoloji mahiyyətində nəzər salmaq kifayətdir. '

Məlumdur ki, dərəcəli halda insan bu və ya digər obyekt üzərində cəmləşə bilmir. Gərgin iş günündən sonra yorğunluq, dərəcəli və ya qayğı ilə olaqatlı insanın öz daxili dünyasına cəmlənməsi, maraqsız, yeknəsək iş yerinə yetirməsi və s. dərəcəli vəziyyəti tərk edə bilər. Dərəcəliliyin səbəbləri çox olduğu kimi onun təzahiri xüsusiyyətləri də müxtəlifdir. Dərəcəliliyin adətən iki forması qeyd edilir.

Bir halda dərəcəli ixtiyarı diqqətin zəifliyinin təzahiri olur. Yəni adam öz diqqətini lazımi obyekt üzərində mərkəzləşdirə bilmir, özündən asılı olmadan bir obyektə digər yola yönəlir. Bu ixtiyarı diqqətin zəifliyindən irəli gələn dərəcəlilikdir. Belə dərəcəlilik fəaliyyət üçün xüsusilə zəruridir. Şagirdlərdə dərəcəliliyin bu forması müşahidə edildikdə onlar nə dərs zamanı, nə də evdə tapşırıqlarını yerinə yetirərkən diqqətlərini lazımi obyektlər üzərində cəmləşdirə bilmirlər ki, bu da onların təlim fəaliyyətində mənfi təsir göstərir.

Dərəcəliliyin ikinci forması ixtiyarı diqqətin hər hansı obyekt üzərində çox güclü, gərgin və davamlı surətdə mərkəzləşməsi sayəsində baş verir. Bu halda kənar qıcıqlayıcılar diqqəti əsas obyektə yayındıra bilmir, əksinə, diqqətin gərginliyini daha da

artır. Belə dərəcəli hal ciddi elmi problemin həlli üzərində bəşirən alimlərdə, yaradıcılıq axtarışları ilə məşğul olan Kotkarlarda tez-tez özünü bəşirə verir. M. Şoloxovun, Səməd Sürğunun başqa sənətkarların həyatında belə dərəcəli hal az bəşirədir. Bu ilham vəziyyətilə bağlı yaradıcılığın qüvvəsini və gərginliyini ifadə edir.

Dərəcəliliklə yanaşı diqqətdə başqa pozğunluq halları da müşahidə olunur. Bunlardan birincisi xəstəlik nəticəsində şüurun fəralması, onun təsir

dairəsinin məhdudlaşdırılmasıdır. Diqqətin fəaliyyətə paylanması çox vaxt bununla əlaqələndirilir. Belə patoloji vəziyyətə bəşirə baş verən üzvi xəstəliklər zamanı müşahidə olunur. Bu zaman xəstə yalnız ona çox tanış olan təvəssüratları dairəsində bəşirə bilər, yəni diqqətin dinamikası və sahəsi yalnız obyektiv həqiqiyyətə məlik olan obyektlərlə məhdudlaşır. Bəşirə xəstəliklər zamanı isə diqqətin süslü, zəif mədəhərəkətli müşahidə olunur.

Diqqətlilik və ya diqqətsizlik şəxsiyyətin xarakter cəhətlərində Ləvriyə bilər, insana mənasibətdə də təzahiri cəhətdir. Əlbəttə, bu cəhət həmişə çox şəxsiyyətin aldığı təlim-təbəbiyətə, öz üzərində işləmək, fəaliyyətləşdirmək cəhətdən, onun sərvət məylindən, dən-bəşirəsi və oqidosindən, fəaliyyətin xarakterindən və s. asılıdır. bəşirə unutmaq olmaz ki, insana diqqətli olmaq şəxsiyyətin mənovi ələmini xarakterizə etmək üçün on vacib göstəricidir.

§ 3. Hafizənin növləri

Məhkəmə idrak prosesi olan hafizədə xarici ələmin rəngarəng Ləvriyə və hadisələri əks olunur. İlk növbədə bəşirə təsir edən bəşirələrdən nəyin yadda saxlanmasına gəşirə hafizənin növləri bəşirə edilir. Yəni hafizənin obyektinə gəşirə: surət, hiss, hərkət, Uzlü-məntiqi hafizə növləri fərqləndirilir.

S u r ə t h a f i z ə s i gərçəkliyin cəsim və hadisələrinin cəşmişdə qavramış olduğumuz surətlərinin yadda saxlanması, [kəfz edilməsi və yadda saxlanması] ibarətdir. Cəsimin sensor vəziyyət-mədo inikası gəşirə, eşitmə, ləvriyə və s. vasitələri olduğundan

1. hafizəsinin də məzmununu gəşirə, eşitmə, ləvriyə və s. təşəv-ifadələri təşkil edir.

Surət hafizəsinin təşəkkülü və təzahiri xüsusiyyətləri müxtəlifdir. Onun nisbətən bəşirə və ilkin fəvriyə a r d ı c 11

surətlərdir. Bunlar həm görmə, həm də eşitmə sahəsində təzahür edir. Bunun mahiyyəti nədən ibarətdir? Həmin suala cavab vermək üçün çox sadə eksperimenti xatırlayaq. Oğur subyektlə qarşısına ağ kağız üzünə çəkilmiş açıq qırmızı rəngdə kvadrat qoysaq və 10-15 saniyə müddətində ona baxdıqdan sonra kağıdı götürsək, onda həmin adam əvvəlki yerdə yəni qırmızı kvadratın izini görəcek. Lakin bu halda eyni formada olan kvadrat bir qədər göy-yaşıl rəngdə görünəcəkdir. Həmin iz saniyədən 45-60 saniyəyə qədər davam edir, sonra tədricən, solğunlaşır, nəhayət, itib gəlir. Hətta ayn-ayn hallarda həmin sill yenidən omolo gəlir və birdən itir. Bu mənfi ardıcıl surotdur. Oğur tam qaranlıqda əlimizi gözümüzün qarşısına tutsaq və 0,5 saniyə müddətində gur elektrik lampası ilə işıqlandırsaq, işıq söndəndən sonra insan bir nəcə müddət öz əlini təbii rəngdə görəcekdir, sonrakı həmin surot do itib gəlir. Bu, mənbə ardıcıl surot olub yox müddətdə görmə qavrayışı sayəsində baş verir. Ardıcıl surotluq qisamimüddətli sensor hafızanın on sadə formasıdır.

Surot hafızasının bir hah kimi oyanı (eydectik) surətləndirir. Bunu müəyyənləşdirmək üçün, subyektə 3-41 doqıq müddətində müəyyən küçə mənzərəsinin təsviri olan şəkl baxmaq təklif olunur. Sonra şəkil götürülür, onun ayn-ayn elementləri barədə həmin şəxs suallar verilir. Oğur adı adamlar həmin sualların heç birinə cavab verə bilmir, aydın eynəti surotlora malik olanlar sanki həmin mənzərəni gözündə davam edir və on kiçik iyniirləri belə təsvir edirlər. Deməli, eynəti cismnin hiss üzünə bilavasitə təsiri kəsildikdən sonra onun oyani surotinin parlaq və aydın halda bərpə edilə bilər. Eynəti hafizə malik olan şəxs cismnin bilavasitə təsiri kəsildikdən sonra belə, və ya cə müddət, sanki onu görməkdə davam edir.

Eynəti surətlər ardıcıl surotlardan fərqlənir. Ardıcıl suroti.. tez itib gəlir və onları bərpə etmək mümkən deyil, eynəti surotlar, oksinə, uzun müddət davam edir və onları yenidən bərpə etmək mümkəndir. Mexanizm etibarilə do bu surotlar fərqlənir, Belə ki, ardıcıl surotlar analizatorun xarici təsirinə görə torlu qışasında yaranan izlərlə bağlıdır, eynəti surotlar analizatə beyin nəhiyosinin fəaliyyətilə əlaqədardır.

Surot hafızasının daha müəkkəb növü tosovvir surotlarıdır. Bunlar keçmiş qavrayış materialları əsasında omolo gəlir. Məsələn, ağac, bina, insan, maşın təsvirünə malik olmaq o deməkdir ki, keçmiş təcrübəmizdə onları qavramışıq. onları beynimizdə ri qalib. Deməli, keçmiş qavrayış materialı olmadan tosovvir surotları yaranı bilməz. Anadan kor doğulmuş adamda rəng, karavulmuşlarda isə səs tosovvir olmur.

Təsvir surətləri varlığın hissi-əyani inikasıdır. Onları bəzi fotolərə görə oyani obrazlardan fərqlənir. Oyani və ya qavrayış İbrahın cism bilavasitə təsir etdiyi müddətdə yaranır, tosovvir surotları isə cismnin təsiri kəsildikdən sonra

tozahiir edir. Bəzən bu hahoto goro tosovvir surotları oyani surotlara görə solğun, kasad, rəngsiz olur. Əslində isə tosovvir surotları ümumiləşmiş bədiyi üçün məzmunca daha zəngin olur. Çünki tosovvir surotları mənşəlidir: onların tərkibinə həm gənə, həm eşitmə, həm də ləyusə və horoki duyğuların iyniirləri daxil olur, yəni onları bir bəyayış növünün suroti olmur, cisməli müəkkəb praktik mənəviyyatın izlərini əks etdirir.

> Tosovvir surotları cism haqqında müxtəlif cəhotları özünə əxəl edir. Məsələn, limon tosovviri həm onun xarici görkəmini (rəngini, formasını), həm də dadını, qabığının kələ-kötürlüyünü, cəkisini və s. özünə daxil edir.

Tosovvir surotlarının ikinci başlıca xüsusiyyəti odur ki, onları cəmiş öz tərkibinə oşya haqqında tosovviri intellektual təhlilini, yəni onun müəhim əlamətini ayırd etməyi, müəyyən cəmlər fəkəqoriyasına əid olmasını və s.-də daxil edir. Bu halda, məsələn, bəy noynki ağac surotini təsvir etməkdə cənləndirir. həm də onu ədləndir, müəyyən qrupa əid edirik. Buna goro do ağac tosovviri həmişə məhz hər hansı konkret ağaca deyil, ümumən ağaca əid olur. Bu mənada tosovvir surotları daha ümumiləşmiş olur və idrakin sonrakı pillosinin - varlığın ümumiləşmiş, vasiətli inikası olan tofəkkir prosesinin omolo gəlməsi üçün zəmin yaradır. Çünki tosovvir surotları bizim görmə qavrayışının passiv izi deyil, onun təhlil və tərkib cədləməsinin, ümumiləşdirilməsinin yekunudur. Başqa sözlə, onları qavranılanların müəyyən sistemdə kodlaşdırılmasıdır.

Surot hafızəsində tozahiir edən surotların oyaniyyəi, konkretliyyəi və doqıqlıyyəi ayn-ayn adamlarda müxtəlif ola bilər. Məsələn. I evitən özünün yay mənzərələrini əsas etibarilə qışda cəkor və bu zaman təbii mənzərədən alınmış ayn-ayn etiə və qeydlərdən istifadə edirdi. Nəcə cəyorlar, cətişməyən hissələri doqıq və cənh görmə surotları ilə əvoz edirdi. Bəthovəndə çox parlaq və doqıq **musiqi təsvirünün olması ona artıq kar ədiyi vaxt IX simfoniə kimi əlməz əsor yaratmağa imkan vermişdir.**

Həroket həfizi, müxtəlif horokətlərin onların sisteminin yadda saxlanması, hifz olunması yadalanmasıdır. İdmançılarda, bəlet əstənlərində horoki həpə foaliyyəti müəvəffəqiyyətli icra etmək üçün vasi Həroket həfizi praktik və omək vərədlərinin təşəkkülü üçün cəhomiyətlidir. Müxtəlif horokətlərin diizgi qavramılması həroket həfizosinin keyfiyyət və məzmununa müsbət təsir gəstərir. Bu həfizi pianoçuya tam qaranlıqda musiqi cəalmağa, idmançıya fəkrən horokətlər sisteminə «duymağa» imkan verir. Müəyyən edilmişdir ki, hər hansı bir hərəkəti təsvirdə cənləndirdikdə müvəfiq əzələlərdə güclə nəzərə cəfən horokətlər özünü bünəzə verir. Bir həroket haqqında gərgin düşündə onu özümüzə əsih əlmədən təkrar edirik. Əgər bərməgimizdən səplə əsilmiş

mətni çap elodikco hor sözü. ifadom doqiq yadda saxlayir. lakin comi bir neco saniyo. yeni sözləri cap etmoyo kecono kimi onlan yaddan eıxarır. Şifahi çıxısı bilavasito torcümö edon şoxs do miioyyon ifadoni torciimo cdono qodor yadda saxlayir. Yeni mərhələyo keçdikdo, ovvolki homin doqiqo yadından çıxır. Stenoqrafistin. siiroto ııloyon operatorun foaliyyotindo do bu cohot nozoro çarpır. Görünür. burada da bir moqsodouygunluq vardır. Əgor keçmiş informasiyaların hamisi yadda saxlansaydı, onda bizim diqqotimiz yeni informasiyalann qavrantlmasına vo yadda saxlanmasına keco bilmozdi. j

Qisamiiddotli hafizo sanki belo bir prinsipdo: «qavradın -III

308 ■nländirdin - unut» prinsipində qurulmuş vo bu şəkildə do tozahiir

Materialin hissi hatizodon qisamiiddotli hafizoyə keçiril-■tosinin zoruri şərti ona diqqot yetirmək hesab olunur. Demoli. btamiiddotli hafizo birdofəlik, çox qısa miiddot davam edon fcivrayışdan sonra ani hifzctmo vo dorhal yadasalma ilo xarakterizo > olunur.

Qisamiiddotli hafizonin sinonimi kimi bozon operativ vo ya hafizo termini islodilir. Bu halda qisamiiddotli zaman cohoti ■evil, işo, əməliyyata qoşulması, ona xidmot etmək toroli nozordo Itutulur. Demoli, operativ hafizo insanin bilavasito hoyata keçirdiyi ■ktual iş vo omoliyyatlara xidmot edon mnemik prosesdir. l O p e r a t i v h a f i z o dedikdo miioyyon foaliyyot aktının İrcrino yetirilməsi iıciin zoruri olan hor hansı molumatın miioyyon kmiddot yadda saxlanması nozordo tutulur. Mosolon, hor hansı Hltosoloni vo ya riyazi omoliyyati holl edincoyo qodor verilənləri vo •rahq omoliyyatlan yadda saxlamaq lazım gəlir.

Mosolo holl edildikdon sonra onlar unudula bilər. Öz monasını itirmiş linformasiyaları vaxtında unutmaq bu nöqtəyi-nozərdon cox ••homıyyətlidir. Çiinki operativ hafizo cari işləri yerinə yetirmək Ociin yeni informasiyalarla zonginləşməlidir. Hafizonin o m o l i (o p e r a t i v) v a h i d l o r i adlanan homin informasiyalann miqdan, yaxud hocmi bu vo ya digor foaliyyotin müvoffoqiyyətlə yerinə yetirilməsinə osash təsir göstərir. Operativ hafizodo qısa-miiddotli, eloco do uzunmiiddotli hafizodon alınan matcriallann «işçi qatışığı» yaranır. Homin işçi material foaliyyot göstərdiyi biitiin miiddot orzindo holo operativ hafizonin ixtiyannı alır.

U z u n m i i d d o t l i h a f i z o iso qavramları matcriahn Uzun miiddot vo möhkəm yadda saxlanması ilo xarakterizo olunur. Yəni biliklərin, eloco do bacarıq vo vərdişlərin, informasiyalann uzun miiddot (saatlarla, aylarla, illərlə, bozon on illərlə) hifz edilməsi uzunmiiddotli hafizonin osas mozmununu təşkil edir. Uzunmiiddotli hafizodo biliklər daha ümumiləşmiş halda saxlanılır. Bunlar əl bilikləridir ki, onlar yalnız indiki an **iiciin** deyil. iimumon uzun miiddot iiciin insana lazım olur. Buna görə do çox zaman insan hor an bilə bilmir ki, onun

uzunmiiddotli hafizosında - «bilik anbarda» nələ vardır. Çox bəsit misal la bunu sübut etmək olar. M. »solon, mısahibimizə əl sual verə bilər ki, onun cavabı indiki anda onun hafizosında olmasın. başqa sözlə, indi o barədə

düşünməsin? «Azərbaycan respublikasının paytaxtı hansı şəhərdir?», «XII əsrdə Azərbaycanın dahi şairi kim olub?», «Yüzün yarısı neçə edər?» və s.-yə verilən cavablar. Həç şübhəsiz doğru olacaqdır. Lakin soruşula bilər: bir dəqiqə, yəni sual verilməzdən əvvəl həmin biliklər harada idi? Bu uzunmüddətli hafizə saxlanılır, yalnız onlar lazım olan kimi həmin «bilik anbarından» çıxarılır. Uzunmüddətli hafizə adətən material olaraq yenidən qurulur, biliklər müxtəlif istiqamətlərdə təşkil olunur, dərindən biliklər əldə edilir. Uzunmüddətli hafizə möhkəm və dərindən bilikləri saxlayır.

4. Ali psixi funksiya kimi diqqətin inkişafı və onun pedaqoji prosesdə təşəkkülü

Uşaqlarda diqqət çox kiçik yaşlardan inkişaf etməyə başlayır. Onların həyatının ilk aylarında yalnız qeyri-ixtiyari diqqət özünü büruzə verir. Bu dövrdə uşaqlar əvvəlcə koskən xarici qıcıqlara: qaranlıqdan işığa keçməyə, temperaturun dəyişməsinə, qəflətən eşidilən yüksək səslərə və s. reaksiya verirlər. Məsələn, 40 günə hələ tamamilə olmamış əgər yanında qəflətən səslənən telefon zəngindən bərk diktənmiş, sonra ağlamağa başlamışdır. İki aylıq uşaq adam gördən kimi nələrini ona çevirir, səssiz canlanma reaksiyası ilə cavab verir. Həyatının üçüncü ayından başlayaraq, xüsusilə 4-5-ci aylarda müxtəlif cisimlər uşağın diqqətinin obyektinə olmağa başlayır. Uşaq parlaq, hərəkətdə olan cisimlərin zahirən cəhətləri ilə daha çox marqlanır. O, hər hansı bir cisman uzun müddət baxa, onu əlləşdirə bilər. Onu əldə edən obyektlər əvvəllər az olur, tez-tez bir obyektə başqasına keçir. Yeriməyə başladıqdan sonra uşağın diqqətini əldə edən obyektlərin miqdar artır, həmin do onun diqqətini yalnız cisimlər deyil, sözlər də əldə edir. Lakin uşağın diqqəti hələ çox davamsız, azmüddətli və təzyiqlənir olur. Gətir-gedə diqqətin davamlılığı artır, həmin böyüyür.

ixtiyari diqqətin rüşeymləri, adətən, birinci yaşın axırları və ya ikinci yaşın əvvəllərində baş verir. İxtiyari diqqət qeyri-ixtiyari diqqət əsasında inkişaf edir. İxtiyari diqqətin təşəkkilünə uşaqda nitq inkişafı ciddi təsir göstərir. Belə ki, yaşlı adamlar nitqin köməyi ilə uşağın diqqətini lazımi obyektlərə yönəldirlər. Oyun

310 'prosesində, xüsusən də əşyalarla sadiq omiliyyatları aparmaq sayı-lində uşaqda indiki anda onun iicin lazımlı olan obyektlərə diqqətini yönəlmək, onları başqalardan seçib ayırmaq tələbatı yaranır. Belə bir tələbat ixtiyari diqqətin inkişafına ciddi təsir göstərir. İnisiyyot zamanı yaşlıların göstəriş və tələblərinin, bunları ifadə edən sözlərin təsirli diqqət bu və ya digər obyektin üzərinə yönəlmə, cəmləşə bilər. Bu da ixtiyari diqqətin inkişafı üçün daha əlverişli şərait yaradır. Deməli, məktəbəqədər yaşda uşağın diqqəti qeyri-ixtiyari dən ixtiyariyə doğru inkişaf edir. Diqqətin həmin iki növü müxtəlif

inkişaf səviyyəsi kimi təzahir edilir. Faktlar göstərir ki, 4-5 yaşlı uşaq diqqətini xeyli müddət müxtəlif bir obyekt üzərində cəmləşdirməyi öyrənsə də, onun diqqəti təzyiqlənir olur.

Oyun prosesi məktəbəqədər yaş dövründə ixtiyari diqqətin inkişafına ciddi təsir göstərir. Çünki oyun prosesində uşaq öz hərəkətlərini məqsəduşğun surətdə ələqələndirmək, qrupun tələblərinə tabe olmaq tələbatı qarşısında qalır. Məktəbəqədər yaşda oyun və gücləndirici işləri yerinə yetirmək uşağın öz diqqətini niyyətli şəkildə müxtəlif cisimlər üzərində cəmləşdirmək qabiliyyətini inkişaf etdirir. Lakin həmin yaş dövründə qeyri-ixtiyari diqqət iştirak yer tutur. Belə ki, bu dövrdə qeyri-ixtiyari diqqət davamlı, gərgin ola bilsə (bəzən uşaq oyuna əldə uyur ki, otafdakıların hamısını yaddan çıxarır), ixtiyari diqqət nisbətən davamsız olur, bir obyekt üzərində uzun müddət cəmləşə bilmir, əslənliqlə yayınır. Burada uşaqların cəmləşən və müəhim rol oynayır. Çünki məktəbəqədər yaşlı uşaqlarda diqqət cəmləşmələri siyahı ələqədar.

Səsli, rəngli, hərəkət edən cisimlər müsbət emosiyalar oməli gətirdiyinə görə uşağın diqqətini daha artıq əldə edir.

Yalnız məktəbəqədər yaş dövrünün sonuna yaxın uşaq öz diqqətini tədricən idarə etməyə, istənilən obyektə yönəlməyə başlayır ki, bu da təlim fəaliyyəti iicin vacib şərtlərdən biridir.

Məktəbə gəlmək, təlim fəaliyyəti ilə məşğul olmaq diqqətin inkişafına təsir edən çox mühüm amildir. Burada qarşılıqlı dialektik münasibət nəzərə çarpır. Belə ki, uşağın müvəffəqiyyətli təlim fəaliyyətinin müəhim şərtlərindən biri dərindən diqqətli olmasıdır. Digər tərəfdən, diqqət özü təlim prosesində daha yaxşı inkişaf edir. Çünki təlim prosesi şagirdlərin diqqətinə yeni tələblər - yalnız marqlandıqları şeylərə deyil, marqsız, lakin lazımlı olan

311 şeylərə də diqqət etmə, həmin sınıfta bitirən dərəcə boyu. həmin do cəmləşmələrini icra edərək gərgin diqqətlə işləmək tələbləri ifadə sürür. Bu tələblər uşaqların diqqətinin inkişafında yeni modifikasiya açır. Odur ki, məktəbə daxil olduqdan sonra uşaqda ixtiyari diqqət daha sürətlə inkişaf etməyə başlayır. Uşaq öz diqqətini idarə etməyə, istənilən obyekt üzərinə yönəlməyə çalışır.

ixtiyari diqqətin davamlılığı kiçik məktəblərdə 10-15, orta məktəp yaşlarında 15-20, böyük məktəp yaşlarında isə 25 dəqiqəyə çatır. Bu dövrdə qeyri-ixtiyari diqqətin də davamlılığı çox olur. 3 yaşlı uşağın qeyri-ixtiyari diqqəti oyun zamanı 20-25 dəqiqə davam etdiyi halda, 7 yaşında bu müddət 40-45 dəqiqəyə çatır.

Müəllim gərək şagirdlərin diqqətinin yaş xüsusiyyətlərini bilsin. Kiçik məktəblilər uzun müddət gərgin surətdə bir iş üzərində cəmləşə bilmir, diqqətlərini paylaşmaq da onlar üçün çətindir. Əgər dərslər bərk məşğuldursa, davranışına nəzarət edə bilmir, bərkdən danışır, yerindən durur, deməli, əsas məqsəd uşaqları marqlandırmaqdır. Məzmunlu, marqlı materialın canlı, aydın, cəmləşən şəkildə təqdim edilməsi şagirdlərin dərindən diqqət-liliyi iicin əsas şərtidir.

Psixoloji tədqiqatların nəticələri göstərir ki, diqqət kimi ali psixi funksiyaların inkişafı və tərbiyə edilməsi tənzim və idarə edilmə bəzən bir prosesdir.

1. Nəzərə almaq lazımdır ki, diqqətin tərbiyəsi məhiyyəti etibarlı məsuliyyət hissi tərbiyəsi və iradə cəhd sahəsində məşqlərlə bağlıdır. Bunun üçün uşaqlardan tələb edilməlidir ki, hər hansı bir iş yerinə yətilərkən, iş asan, yüngül, yaxşı mənim-sənilməş olsa da, daima diqqətli olsunlar. **Hec** zaman diqqətsiz işləməməli! Uşaqda yalnız bu halda diqqətli olmaq adətə yaranə bilər.

Bir cəhətə qeyd etmək lazımdır. Bəzən uşağın hər hansı işi, fəaliyyəti yerinə yətinməsi prosesində diqqətli olmağı təmin etmək üçün mütləq ideal vəziyyət (tam sakitlik, kənar qıcıqlayıcıların olmaması və s.) yaratmaq nəzərdə tutulur. Bəzən bir şəraitdə, nəcə dəyərlər, zərif, özizlənməş diqqət inkişaf edə, kiçik kənar qıcıqlayıcı təsir edən kimi bəzən diqqətin fəaliyyəti pozulur. Bəzən olduqda nəinki uşaq, hətta yaşlı adam bəzən müəyyən məneolər, kənar qıcıqlayıcılar təsir etdiyi şəraitdə işləyə bilməzlər. Ona görə də bəzən şagirdlərin diqqətini müəhkəmə şəraitdə məşq

ok, müəhkəmləndirmək lazımdır, yəni onları hər cür, hətta işsiz şəraitdə bəzən işləməyə alışıdır lazımdır.

2. Dərsin diqqət təşkili şagirdlərdə diqqətli olmaq vərdəsinin təməli üçün vacibdir. Dərsin dinamik gedişi, yaxşı iş qaydası, in aydın, anlaşıqlı, cəlbəedici, obrazlı olması, məntiqi və sənəli cəhətlərin diqqətin uzaqlaşdırılması uşaqlarda diqqətli ağa yənləş yəradir. Xüsusən də dərsin apanılmasının optimal şəkli tapmaq zəruridir. Bəzən ki, dərsi çox sürətlə, tələs-tələsə nəq uşaqlarda diqqətsizliyə gətirir, onlar çoxlu səhvlərə yərlər, bəzən şərhin əsas yerlərini, başlıca məğzini tuta bilmirlər. İn ağır təpə, sənək aparılması da zərərdir, diqqət yayınır. ki monotən qıcıqlayıcı şagirdləri yərir, onlarda yuxulu yəyət yəradir. Odu ki, dərs rəngəronk şəkildə qurulmalı, nə diqqətinin əsas fəaliyyət növündən yayınmasına imkan əməlidir.

3. Bunun **için** də dərs zamanı şagirdlərin fəal, müstəqil və adıcı fəaliyyətə şərait yəradılmalıdır. Müşahidələr göstərir ki, əllimin təz-təz «diqqətli olun», «diqqətinizi yəyindirməyin» və kimi xəbərdarlığı lazımi sənə vermə. Əgər müəllim ərdlərin fikri fəallığını artırır, onları fikri işə cəlb edə bilər, a vəziyyət təməli başqa cür olur. Bu halda şagirdlər passiv şahidəçiyə çevrilməz, məntəqəli fəal surətdə qavramağa, nəsinə anlamağa, oradan zəruri nəticələr çıxarmağa müvəffəq

ar. Bunun üçün şagirdlərin təhlil etmə, müqayisələndirmək, əmələşdirmək və s. kimi fikri əməliyyatlardan diqqətin istifadə əsinə nail olmaq lazımdır. Hətta sorğu prosesində də bəzi ərdlərin diqqəti sənə bəzən cəldiməli, cavab verən yoldaşının şərhinə nəzarətə istiqamətləndirilməlidir. Bunun için «Yoldaşı-cavabına əlavə et?», «Onun səhvini diqqətə», «Kim daha qısa və iqlə deyə bilər?», «Kim başqa məsal gətirə bilər?» və s. kimi sual təpşirəqlərin qoyuluşu bəzi sənfi sənə bəzən edə bilər. Təlim təməlini çox bəzən təşəddirmək və ya çox cətinləşdirmək də əməz. təməl

cəzən asan ələdə də diqqəti çox cəlb etmə. 4. Məlumdu ki, şagirdlərin qeyri-ixtiyari diqqəti dərsə ələlə məraqə sənfi surətdə ələqədərdir. Odu ki, müəllim in məz vəziyyətlərdən biri dərsin şagirdlər **için** məraqə məsinə nail əməqdər. Əlbəttə, bu ə demək deyildir ki, dərs işə əyləncəli əməqdər. Bəzən ələlə uşaqlarda pis vərdəş yəranə r, yalnız ələlə məraqələndirən şeylə məşğul ələlə, ələ diqqət

yetirmək meyli güclənər. Bu, mosolonin bir tərəfidir. ■ torofdon, axı, bütün təlim materialı an, bitin fonlar eyni dərəcə maraqlı olmur, onların icarısında maraqlı olam da. maraqsız vardır. Hamisi eyni dərəcəyə şagirdlərin bilavasitə maraqlı istinad edə bilməz. Lakin elə materiallar var ki, onlar bilavasitə maraqlı doğurmasa da, şagirdlərin gələcək fəaliyyəti üçün < vacibdir. Ona **goro** do şagird hər bir tədris materialına diqqət olma, yəni diqqətli olmağa verdiş etmolidir. K. D. Uşinski mC limləro müəllim edərək deyirdi: «Olbəttə, öz dərəcəni oylənən < etməklə siz qorxmaya bilərsiniz ki, uşaqlar dərəcədən danxacaq lakin yəddə saxlayın ki, təlimdə heç do hər şey oylənənli \ bilməz, heç şübhəsiz, dərəcədən şeylər do vardır. hom do onları olmalıdır. Uşaqları öyrətmək lazımdır ki, növbəti onları maraqlandıran. cəzə edən şeyləri. hom do cəzə etməyən şeyləri yerinə yetirsinlər, hom do bunu öz borcunu yerinə yetirən xatirə etməsinlər».

Təlim materialına höqiqi maraqlı onun zəhəri cohotinə deyil, məzmununa, həyatı əhəmiyyətində goro olmalıdır. **Y** şagird başa düşməlidir ki, müəllimin ona çatdırdığı informasiya ya biliklər zəhəri cəzə edən olmasa da, onların praktiki fəaliyyətində böyük əhəmiyyətə malikdir. Ona **goro** do onu do etmək, başa düşmək, anlamaq və yəni gələcək təbii etinə bacarmaq lazımdır.

5. Şagirdlərdə diqqət tərbiyə etmək üçün müəllim şərtlərdən biri do onların təlim cəzəxanələrində, məktəbini sahələrdə və a, əməlinin somoroli təşkilidir. Ciddi omək rejimi, onun müəllim qayda-qanunları, iş yərinin diqqətli təşkil, təlimatçının gələcək-risələrini diqqət surətdə yerinə yetirmək zərurəti diqqəti səfərbər edir, şagirdləri gələcək iş əzərinə cəmləşdirməyə alışıdır.

6. Şagirdlərdə müşahidəçiliyi inkişaf etdirmək sayəsində ixtiyar diqqəti müəllim etdirmək do vacibdir. Hom do uşaqlar dərəcə, küçədə, evdə hər şeyə fikir verməyə öyrətmək, onlarda müşahidəçiliyi inkişaf etdirməklə yanaşı öz diqqətlərini idarə və tənzim etmək üçün do vacibdir.

7. Müəllim şagirdlərdə diqqəti inkişaf etdirmək üçün hər şagirdin fərdi xüsusiyyətlərinə yaxından bələd olmalıdır. Yalnız bu halda şagirdə fərdi yanaşmaq, diqqətini inkişaf etdirməkdə ona köməklik göstərmək olar. Hər bir uşaqda bu və ya digər halda 314 fəqətsizlik hallarının səbəbini diqqətli müəllimləşdirmək, ona hərsi təsirli tədbirlər görmək vacibdir.

8. Şagirdlərin diqqətini dərəcə somoroli mənimsənilməsinə ■ftəlmək üçün ictimai rəydən diqqətli istifadə etmək lazımdır. lülün sinfi səfərbər etmək, iiməni isə mane olanları məzəmmət ■tək istiqamətinə yönəltmək do vacibdir.

Bir cohoti do unutmaq olmaz ki, yaş artdıqca psixi fəaliyyətin ■tiyari olaraq tənzim ediləndə diqqət daha müəllim rol oynayır. p. D. Uşinskiyin təlim işində şagirdlərin diqqətli olmasının fəaliyyəti bəzəndə çox qiymətli müəllimləşməni bir daha xatırlamaq ■erinə düşərdi: «Diqqət ruhumuzun elə bir yeganə qapısıdır ki, Mürumuzda olan hər bir şey mütləq buradan keçir;

dəməli, təlimin **uuc** bir gələcəyi bu qapıdan keçmədən uşağın ruhuna daxil ola bilməz. Aydın məsələdir ki, uşağı bu qapıya açıq saxlamağa Uşadmaq birinci dərəcəli əhəmiyyətli bir işdir, təlimin bitin ■nəvəffəqiyyəti buna nail olmaq əzərinə qurulun».

Nozordən keçirdiyimiz şərtlər do şagirdlərin möhür «ruhun [Qapısını açıq saxlamasına] köməklik göstərir.

Təlim prosesində şagirdlərin diqqətini somoroli təşkil etmək Осиn homin şərtlərə əməl edilməsi zəruridir.

5. Hafizə prosesləri, mnemotexniki işlər

Hafizə müəllim psixi fəaliyyətdir. Bu cohot insanın həyat və fəaliyyətində onun yerinə yetirdiyi mütləq funksiyalarda aydın ¹ əzərdə nəzərə cəzir.

Dərəcə olunan cəzə və hadisələrin yəddə saxlanması, hifz ■ olunması, yəddə saxlanması və təməni h a f i z o p r o s e s - I ■ o r i adlanır. Hafizənin fəaliyyətinin məqsəduyğun surətdə I ləkili do bu proseslərlə bağlıdır. Xüsusi mnemotexniki (mncm-■ nikon - yunan sözü olub yəddə saxlamaq möhürü deməkdir) işlər-lərdən - olavə əsaslıyalar yaratmaq yolu ilə hafizənin həminin I böyüdülməsinə və yəddə saxlamamın əsaslandırılmasına yardım edən mütləq qayda və işlər sistemindən istifadə etməklə do homin proseslərin somoroli, məqsəduyğun surətdə təşkilinə yönəlmişdir. Başqa sözlə, insanın mnemik fəaliyyəti materialı xüsusi niyyət və məqsəddə yəddə saxlamağa, öyrənməyə yönəlmişdir. Ona görə do məlik olduğumuz sisteməlik biliklərin 315 böyük əksəriyyəti xüsusi fəaliyyət sayəsində haf məhkəmlənir. Yəni bu zaman insanın qarşısına müvafiq xüsusi olaraq yəddə saxlamaq məqsədi qoyulur. Bununla bilmir, məqsəd özü belə diqqətləşdirilir: «materialı yaxşı ya saxla ki, lazım olanda onu yəddə sala, xatırlaya bilərsiniz». Qavrayə materialın yəddə saxlanması və yəddə salınmasına yirəllik fəaliyyət m n e m i k f o a l i y y o t adlanır. Belə fəaliyyət zamanı insanın qarşısına xüsusi məqsəd qoyulur ki, ona cəzəli materialı seçici surətdə oks etdirmək, yəddə saxlasın. sənə isə *M salsın və ya xatırlasın. ı m a goro do mnemik fəaliyyət, vələ homişə səfə və məqsədə yönəlmiş xarakter daşıyır. Belə bir fəaliyyət hər bələ hafizə prosesini somoroli surətdə təşkil etməyə imkan verir. a Y a d d a s a x l a m a - gerçəkliyin cəzə və hadisələrin təsirli duyğu və qavrayış prosesində bənimizdə omələ gələcək toossiirət və surətlərin məhkəmləndirilməsi prosesidir. I i j hafizənin fəaliyyəti do buradan başlayır: yəddə saxlama xarici **u** daxili mühitin təsirinin bəyində hək olunmasıdır. Bu. fərdi təcrübəsinin yeni biliklər, davranış formaları ilə zəmməni üçün zəruridir. Hər do yəddə saxlama homişə seçici olur. Yəni əzəzələrin təsir edən şeylərin hamısını yəddə saxlamıq, bələ lüzum da yoxdur.

Yaddasaxlama iif osas formada coroyan edir: oksinialma **V** nqşlndirmə, qeyri-ixtiyari vo ixtiyari yaddasaxlama.

Ə k s i n i a l m a v o y a n o q ş l o n d ı r m ə birn saniyo orzindo cismi bir dofo gormoklo onun surotinin cox doqiq şokildo qisa vo ya uzunmiiddotli hafizodo saxlanmasıdır. Bu cflf yaddasaxlama eydetik surotlardo özünü aydin surotdo biiruzo veril Çox qiivvotli cmosional tosir yaradan cisim vo hadisolor bcyind möhkom nqşlənir vo uzunmiiddotli hafizodo qalır. İnsanı taleyindo mihiim rol oynayan cox ağır kodor vo ya boyiik sevinc da uzun miiddot insamn bcyinindo hokk oluna bilir. Yoni nqşlndirmə cmosional sarsıntı yaradan. hoyat ohomiyyətM hadisolorin hokk olunmasıdır. Dilimizdə işlonon «bu hadisə omriim boyu yadımdan çıxmaz» ifadəsi do mahiyyot etibarilo mohz belo qeyri-adi hadisolorin doğurduğu qiivvotli loossüratla olaqodardir.

Q e y r i - i x t i y a r i y a d d a s a x l a m a i s o c i s m i n dofolorlo, tokraron qavramlması sayosindo bas verir. Bu halda qarsiya xiisusi yaddasaxlama moqsodi qoyulmur, cismin vo ya

316 ■gonin yadda saxlanması üçün iradi soy göstərilmir (mnemik ■ardan istifadə olunmur). Lakin unutmaq olmaz ki, qeyri-lyan yaddasaxlamaya cisimlor, hadisolori© görülon iş, yaxud ■1 foaliyyotinin xarakteri tosir edir. Psixoloji ədəbiyyatda oz urn tapmış iki eksperimentin noticosini nozordon keçirək. Bir Who zamani şagirdlərə vorəqolərdə tosvir olunmus cisimlori il etmok tapşırılmışdır. Hor bir şəkildə cismin tosv iri ilo yanaşı ~m do qeyd olunmuşdur. Tocrübodən sonra şagirdlərə Jloro noləri gördüklərini xatırlamaq toklif olunmuşdur. Bu Kin şokildo tosvir olunan cisimlorin yaxşı yadda saxlandığı *Bm olmuşdur. Rəqəmlərə gəldikdə, şagirdlorin bozilorı miyyotlo homin roqəmləri gönnədiklorini etiraf ctmişlər. Başqa tocrübə zamanı şokilləri iizərindəki roqəmlorin sırası ilə aq tapşırılmışdır. Bu zaman hər şey tersino olmuşdur: mlor yaxşı yadda saxlanılmış, şokillor iso. demok olar ki, Imomışdır.

Homin tocrübə onu göstörir ki, ovvəla, yaddasax-a seçici səciyyə daşıyır. insanin qarşısındakı məqsəd dasaxlamanın istiqamotino ciddi tosir göstörir. ikincisi, iilorlo apanlan foal iş onlan adekvat surotdo oks etdirmoyo ok etdiyi kimi, onlann yaxşı yadda qalmasını da sortlonidir. 1 vo roqəmlorin yanaşı olması holo onlann eyni dorocodo a saxlanmasim tomin etmir. burada insanin matcrialla no iş osi osas rol oynayir. Yoni qeyri-ixtiyari yaddasaxlama da liyyotin moqsod vo məzmunundan asılıdır. Başqa bir tocrübədə şagirdlərə mosolo holl etmok ırılmışdır. Tocrribonin birinci seriyasında mosolo verilmiş hazır loro osason holl edilmiş, ikinci seriyada şagirdlor mosolonin ini vcirilmiş roqəmlərə istinadon qurmuşlar. iifüncü seriyada iso roqəmlor, hom do mosolonin şorti uşaqlar torofindon müstoqil aq fikirləşilmişdir. Sonra şagirdlərdən mosolonin şortindo nmiş roqəmlori yada salmaq tolob edilmişdir. Molum olmuşdur şagirdlərin özlorinin fikirləşərək qurduqları məsələdoki omlor daha yaxşı yadda qalır.

Əlbəttə, qeyri-ixtiyari yaddasaxlama da otfar alom haqqında umat toplamaq iicin ohomiyyotlidir, lakin onlar sistematik vo n bilik iicin kifayot deyildir.

Çünki qeyri-ixtiyari yaddasaxlama doqiq olmur, bozon, hotta varliq tohrif edilmiş şikildə oks rilir.

Yaddasaxlamanin insana xas olan on başlıca forması

317 i x t i y a r i y a d d a s a x l a m a d ı r . Yaddasaxlamanın ho-min növü insanin məqsədouyğun fəaliyyətילו bilavasito olaqo dardir. Bu, insanlarm ətək və iinsiyot foaliyyoti noticosi™ təşəkkül etmişdir. Çünki istər ətək fəaliyyoti. istorso do ünsiyyi vo fəaliyyətin digər novlori onlarm miivoffoqiyyot I o icrası üçü zoruri olan bilik, bacanq və vərdislərin yaddasaxlanmasim tola edir. Demoli, ixtiyari yaddasaxlama üçün insan qarşısına xiisusi moqsod qoyur, materialı yadda saxlamaq iicin iradi soy göstəri miioyyon Usui vo qaydaldan istifadə edir. Bu. şüurlu surotđ tonzim edilon, miioyyon istiqamətə yönəldilon prosesdir. Ona göi do psixologiyada ixtiyari yaddasaxlamamn xiisusi bir növü kimi öyrənmə ayird edilir.

Ö y r o n m o miintozum, planh vo miioyyon üsullardan istifadə I etmoklo xiisusi təşkil edilon yaddasaxlamadır. Homin mnemik I foaliyyotin miivoffoqiyyotli coroyam bir sira amillordon asılıdır. Molumdur ki, öyrənmoyo qarşıya qoyulan məqsədin (iimumi vo yal konkret, uzun miiddoto vo ya qisa müddətə yaddasaxlama J moqsodin) xarakteri, materialın anlaşılması doroeosi, fikri fəallığın səviyyosi, təkrlarların toşkili vo s. kimi amillor tosir gostörir.

Demoli, yaddasaxlamamn somoroliliyi iki osas amildən I öyrənilən materialın xarakterindən və şoxsiyyotin mnemik priyomlardan diizgiin istifadə etməsindən, başqa sözlo, onun idrak fəallığından asılıdır.

Molumdur ki, hor şeyi biz eyni ciir yadda saxlaminq. Bir halda I biz material! yaxşı (doqiq, tam), digor halda iso pis (sohv vo ya natamam) yadda saxlayinq. Bozi cisimlor, hadisolor asanlıqla ve j uzun miiddot yadda qahr, digorlori iso yox. Mosolon, kiçik, axıcı, I emosional şeri asan, həcmco böyiik, voznə ağır şeri çotin | öyronirik. Mosolon, Somod Vurğunun «Azərbaycan» şerini yadda ; saxlamaq iicin sanki heç bir iradi soy lazim gəlmir, amma başqa bir şeri dönə-dönə oxuyursan yeno do yadda qalmir. Maraqlı hekayo J do asan yadda saxlamr. Ancaq materialm qısalığı, maraqlılığı onun | asanlıqla vo uzun miiddot yadda saxlanması iicin yegano sobob deyildir. Burada bir sira başqa amillor tosir gostörir. Mosolon, yeni material keçmiş biliklorlo, indiki foaliyyotimizlo neco olaqolonir? Bu sado mosolo deyildir. Çfinki yeni materialı keçmi J biliklərimizlə qarşılaşdırmaq sayosindo noyi vo no qodor miiddoto yadda saxlamağa çalışdığımızı aydınlaşdırırıq. Bundan əlavə yadda

318 ■xlanılan materialm no dorocodo anlaşılıqlı olması öyrənmənin fcakterino tosir göstərəcokdir. Anlaşılan material monalı, **başlımayan**, çetin material m e x a n i k i ö y r ə n m ə n i fcfolorlo tokrar etmo sayosindo) tolob cdocokdir. Bozon şagird vo **m** tolobo dors materialını öyronərkən faktik materiala **cox** diqqot **netirir**, yoni materialı olduğu kimi yadda saxlamağa can atir, onun **kurindo** baş sındınnaq, onu tohlil etmok, ümumiləşmiş nəticələr fcarmaq məsələlərinə diqqot yetirilmir. Belo olduqda mexaniki tkrarlar vo

onlann komiyyoti on plana kecocokdir. Bu da jlddasaxlamann somoroliliyino ciddi xolol gotirocokdir. Holo llassik psixologiyada müəyyonlaşdırılmış aşağıdakı cəhətlərə ■qqot yetirək. Eksperimentlər göstərmişdir ki, insanın 6 mənasız **blməni** yadda saxlaması üçün ogor bir tokrar kifayot edirsə, 12 bnasız sözü yadda saxlamaq üçün 14-15, 36 monasız sözü yadda lixlamaq üçün 55 tokrar lazimdir. Alman psixoloqu Ebbinhauz öz fcerində qoyduğu təcrübələr sayosindo miioyyon etmişdir ki, şeri **fenasız** sözləro nisboton 9-10 dəfə tez öyrənmək mümkündür. Buna görə do materialm yaxşı yadda saxlanmasi üçün onun mənə **bqlərinə** xüsusi fikir verilməlidir. Çünki mənalı mətnlərdə söz pt **cümlələr** deyil, osason onlann ifado etdiyi fikir, ideya yadda plır. Həmin fikir, ideya iso materialm mahiyyotini ifado edir. **İlahiyyəti** başa düşdükdən, anladıqdan, onu öz dilinə tərcümə ■tdıkdən sonra öyrənmə somoroli olur. Hotta maktob təcrü-**fesindən** ayındır ki, şagird kitabda yazılanı eynən, horfon nağıl tdirso, bu onun həmin materialı şüurlu surətdə mənimsəmədiyini, **Laxud** mexaniki yadda saxladığını demək üçün osas ola bilər. ■addasaxlamada toına olaqolorinə istinad ctmok cox vacibdir. **fcixoloji** eksperimentlər göstənişdir ki, bir tokrardan sonra 100 **panasız** sözdən 5-i yadda saxlamır. Amma 38 sözlü ciimlodo 17 **pantiqi** mona rabitosindon 15-i yadda saxlamır. Buna goro do pgirdin özünün fikirloşib tapdığı, özü gətirdiyi misallar, ifadələr U.1.h.1 **yaxşı** yadda qalır.

Yaddasaxlamamın möhkəmliyi üçün hafizonin fəallığı, ümumi **hərəkət fəallığı** çox vacibdir. Oxunan və ya öyrənilən materialı insanın **III** dilinə tərcümə etməsi» onu dənə-dənə təkrar etməkdən **Laxsıdır**. Bir **psixoloji** eksperimentin noticəsi bu cəhətdən çox **Sərtəmizdir**. Eyni kursun toloborları 4 qrupa bölünür, **onlara** eyni **kəhni** materialı öyrənmək tapşırıqları. Lakin hər qrupun qarşısına ləğvətləf məqsəd qoyulur. I qrup materialı 4 dəfə oxumalıdır, II

319 qrup 3 dəfə oxumalı, birdəfə danışmalı, III qrup 2 dəfə oxutmalı və danışmalı, IV qrup isə onu bir dəfə oxuyub 3 dəfə **III** ctməlidir. Bütün qruplarda yaddasaxlamamın somorosi yoxlanarN malum olmuşdur ki, an pis yaddasaxlama və an lama I qrupda, yaxşısı IV qrupda olmuşdur. IV qrup yalnız bir dəfə oxumaq və data onu izah etmək məqsədi güdükdə onlarda materiala tam fi mənasibot yaranmışdır: tolobolər mətni şərh edo-edo on mahiyyətini dorindon başa düşmüş və hafizədo hokk etmişl Yəni material sadəcə olaraq oxunmamalı. heç olmazsa o. tiki təkrarlanmalıdır. Oxu prosesində materialdakı cismiləri. hadisələri təxəyyüldə canlandırma, «İkənən onlan nəzərdən keçirmə» do ç öhomiiyyətədir. Bəlo bir mənimik omoliiyyət fikri fəallığı artı yənaşl materialah aydın təsovvir ctməyə və hafizədə mö ləndinnəyə kömək cdir.

Öyronmə zamanı məşğol növlərinin, eləcə də işlə istirahət diqqəti
növbələşdirilməsi də vacibdir. Məsələn, yaşlı adam 4~ doqquz gərgin məşğul
olduqdan sonra 10-15 doqquz istirahət etməlidir. Bu cəhət şagirdlərin təlim materialını
öyrənməsi üçün təşkilatı üçün də vacibdir.

Moşğəlo növlərinin diizgiin növbəloşdirilənosu do öyronmə səmələliliyi üçün çox ohomiyyotlidir. Bəlo ki, iki ntozmuncəif mətəriəh bir-birinin ərxəsinə oxuməq onlən bir-biri qərişməsinə sobob olur; yəxud, əsən

materialdan sonra materialm öyrənilməsinə keçmək do səmərəsizdir. Çünki bu sonrakı material sanki ovvolkini sıxışdırıb aradan çıxarır. sinir proseslərinin müəyyən qanunauyğunluqları da nəzərdə alınmalıdır. Sinir sistemində təsir edən qıcıqlayıcıları xarakterindən və intensivlik səviyyəsindən asılı olaraq iki qrupa bölmək mümkündür. Birinci qrupa aiddir ki, təsiri qısa müddətli və intensivdir. Bu qrupa aiddir ki, təsiri qısa müddətli və intensivdir. Bu qrupa aiddir ki, təsiri qısa müddətli və intensivdir. Bu qrupa aiddir ki, təsiri qısa müddətli və intensivdir.

B halda rast gəlmək olur: 1) oxşar materiallar **hec** bir fasıla fəqədon bir-birinin ardınca öyrənildikdə; 2) əvvəl asan, onun masınca fasıla vermadan daha çətin material öyrənildikdə.

Bir fakta diqqət yctirək. Tocriibo gosterir ki, dorsi öyrəndikdən bırı 30 doqıqo fasilo veron, yoni heç bir şeylə məşğul olmayan bğirdlor öyrondiklori materialm 50-55 faizini, bir dorsi öyrənan pnu fasila vermədan başqa dorsi öyrənməyə keçən şagirdlor iso nız 25 faizini yadda saxlaya bilirlər.

Yaddasaxlama va ya öyrənmə zamanı hor bir şəxs öz fordi usiyyotlorini do nəzərə almalıdır. Bela ki, bəziləri özü uduqda, gördükdə, digorlori ucadan oxuduqda vo ya başqası uduqda - o qulaq asdıqda materiah yaxşı yadda saxlayır. Bu, fizonin tiplori ilo əlaqədardır. Hafizo tiplori hor hansı adamin i vo neco yadda saxlamasi ilo əlaqədardır. Bir qisim adamlar kili, insanin sifotini, predmetlori yaxşı yadda saxlayır. Bu, fizonin obrazh tipidir. Digorlori iso sözləri, fikirləri, ifadolori şı yadda saxlayır. Bu, hafizonin sözlü-montiği tipidir. ikinci afdan, adamlar materiah hom do muxtolif qayda vo ya iisullann moyi ilo yadda saxlamağa çalışırlar. Bu halda yaddasaxlama osesində hansı analizatorun üstün iştirakma görö hafizo tiplori üəyyən edilir. Yoni bəzilorində görmə, digərlərində eşitmə, üncülərində horoki analizator üstün iştirak edir. Bu cohotdon 'rmo, cşıtmo, horoki vo qarışıq hafizo tiplori forqlondirilir. Odur ', yaddasaxlama prosesində hafizo tiplori do nozoro ahnmahdır. lbotto, yaddasaxlama aktında biitiin hafizo növlərinin birgo aliyyəti çox ohomıyyotlidir. Bu, fordi tocriibo prosesində oldo ilmiş molumatların az-çox dorocodo hafizodo saxlanmasıdır. oni hifzetmo cisim vo hadisolorin oks etdirilməsi zamanı onlann yduqları izlərin, olaqolorin beyində saxlanmasıdır.

Hifzetmə u n u t m a ilo dialektik olaqədədir. İlk növbədə utmamn monfi cohotlori diqqoti colb edir. Miioyyon infonnasiya diki halda lazımdır, amma onu xatırlamaq miimkiin deyil, yoni da düşmür, izlor itib gədib, unudulub. Halbuki

unutmanın faydası coxdur və bunsuz şəxsiyyətin fərdi təcrübəsi təşəkkil edo ilmozdı. Garaksiz infonnasıyalar unudulur. Hifzetmə aslındo unutma ilo mübarizo sayosındo mümkın olur.

Unutma prosesinin necə getməsinə aid Ebbinhauzun bir təcrübəsini xatırlayaq. O müəyyən etmişdir ki, materialın işlənildikdən sonra saat sonra (olbotto, bu, materialın xarakterindən və öyrənilən şəxsin fərdi xüsusiyyətlərindən qəti asılıdır) 40 faizi, bir gündən sonra 66 faizi, 3 gündən sonra 75 faizL 30 gündən sonra 79 faizi unudulur. Əlbəttə, bu mexaniki yaddasaxlamada belə olur, mənalı yaddasaxlamada unutma faizə xeyli azalır.

Dəməli, qavradığımız materialın ya hamısı, ya da müəyyən hissəsi unudula bilər, eləcə də həmin material! və ya onun bir hissəsini ya uzun müddət, ya da müvəqqəti olaraq unuda bilərik.

Unutma prosesi düz xətt üzrə coroyan etməyərək müəyyən xüsusiyyətlərə malikdir. Unutmanın qarşısını almaq üçün bu xüsusiyyətləri bilmək zəruridir. Qavranılmış materialın insan üçün həyatı əhəmiyyətli malik olmayan, onun tolobat və maraqlarını ödəməyən hissələri tez unudulur. Əl unutmanın ilk günlər daha sürətlə baş verməsi belə hissələrin hesabına olur. Bu mənada unutma çox məqsəduyğun, təbii və zəruri prosesdir, bunsuz bəcəyimiz çox yüklənmiş olardı. Gündəlik fəaliyyətimiz üçün əhəmiyyətli olmayanlar, onlarla olaşmaq olaraq omolo gəlmiş müvəqqəti rəqiblər lazımi qədər möhkəmləndirilmədiyi üçün tez unudulur. Materialın kifayət qədər möhkəm işlənildikdə, həmçinin aydın və dərindən dərindən mexaniki sürətlə işlənildikdə də tez unudulur. Əksinə, keçmiş bilik və təcrübələrlə olaşdırılaraq-rol müəmmol və aydın dərindən edilib işlənildikdə, ondan gündəlik iş və fəaliyyətdə istifadə edildikdə nisbətən az və gə unudulur, bəzi cəhətləri isə heç unudulmayaraq həyat boyu yadda qalır.

Təkrarların tezliyini təşkil etməməsi və kifayət qədər olmaması da unutmanın əsas səbəblərindən biridir. İşlənmə başladığımız yeni materialı ovlə işlənildikdə nisbətən cətin olduq da, bu, həmin materialın unudulmasına qıyvcətli təsir göstərir.

Unutmanın qarşısını almaq üçün işlənilmiş materialın unudulduq-dan soma deyil, unutma başlamazdan ovlə təkrar etmək lazımdır

Müasir dövrdə elmi-texniki tərəqqi və informasiyanın həddən ziyadə çoxalması ilə olaşmaq olaraq ononovı təlim usullarının b sira qıyvcətlən aydın olur. Əvvəllər «təkrar biliyin ənasıdır» formul təlim prosesini sadəcə olaraq bilik, informasiya yığmaq aktı müəmmol edirdi. Odur ki, çox demək, çox oxumaq, çox yadda saxlamaq təlimin cəmi hesab edilirdi. Əslində bu əzbərciliyə, təlim formalizmə aparıcı yoldur: belə olduqda işlənilən fəallığı, iş nılının təbiiyi, praktikada yoxlanılması kimi vacib məsələlər kəlgədə qalır.

322

Unutma ya tanıya, yaxud yadda saxlama bilməməkdə, ya da səhv işlənməkdə, eləcə də səhv yadda saxlama özünü bəzən verir. dəməli, yadda saxlama və tanıma da müəmmol həfızə prosesləridir. fəciinki yaddasaxlama və hifzetmənin noticosı yadda saxlama və təmmə bərcslərində təzahir cdir.

Yadda saxlama məhiyyətli bəcnin keçmiş təcrübədən («həfızə [təbənndən]») indiki an **icini** zəruri olan informasiya seçib **ıyırması**, cənləndirməsidir. Yəni keçmiş qavrayış materialları purətlərinin şüurda yenidən cənləndirilməsi yadda saxlama üçün əsas əhətdir. Yadda saxlama sayosında keçmiş təcrübənin, hissələrin, fikirlərin bəfə cədləməsinə nail oluruq.

Yadda saxlamanın üç səviyyəsi ayırılmalıdır: təmmə, xüsusi yadda saxlama və xatırlama.

T a n ı m a yadda saxlamanın nisbətən aşağı səviyyəsi kimi **ısmın** təkrarən qavranılmasına istinad edir. Bu mənada təmmə yadda saxlamadan sadə prosesdir. Təmmə yadda saxlamadan asandır. Psixoloji eksperimentlər də bunu aydın sürətdə göstərir.

eksperimentin birinci variantında şagirdləri 50 obyektə (söz və kekillə) tanış edirlər. Bundan sonra həmin söz və şəkilləri yadda saxlama təklif olunur. Onlar orta hesabla 15 obyekt yadda saxlama fəilirlər. Eksperimentin ikinci variantında isə şagirdləri 50 obyektə **ıyır** etdikdən sonra onlara 100 obyekt təqdim edirlər (100 Obyektin 50-si ovləki, 50-si isə yeni obyektlərdir). Şagirdlərə 100 Obyektin icarəsində ovləki 50 obyekt göstərmək təklif olunur. lar orta hesabla 35 obyekt tanıyırlar.

Göründüyü kimi, təmmə yadda saxlama prosesinin başlanğıcını, isə bərc bərc səviyyəsini təşkil edir.

Məlumdur ki, müəyyən bir cəsim və ya hədisini bilavasitə əvvərdə, bəcnimizdə onunla olaşmaq olan bir sira rəqiblər pəməli gəlir; həmin cəsim və hədisinin bilavasitə təsiri kəsildikdə bu rəqiblər dərhal yox olmayıb, az və çox müddət davam edir. pəna gərə də cəsim və ya hədisə təkrar olaraq təsir etdikdə bərc əmis gəlir, onu keçmişdə qavradığımızı başa düşürük, dəməli, **ıyırırıq**.

Qavrayış zamanı omolo gələn rəqiblərin nə dərəcədə möhkəmləndirilməsindən asılı olaraq təmmə müxtəlif səviyyə-•lərdə təzahir cdir. Əgər bu rəqiblər lazımi qədər möhkəmləndirilməsə, təmmə aydın deyil, qeyri-müəyyən olur. Bu, ümumi imadır. Əksinə, qavrayış zamanı omolo gələn rəqibləri lazımi qədər möhkəmləndirdikdə, hər hansı adama və ya cəsmi dəqiq tanıyıırıq. Bu xüsusi **t a n ı m a d ı r** . Belə hal da olur ki, bilavasitə qavramadığımız şeyləri də tanıya bilərik. Müəyyən bir hekayətdə təsvir olunan bir yeri, cəsmi gərdikdə tanıyıırıq. Bu, təsvir izinə təmmədir. Belə tanımanın müəyyənlik dərəcəsi təsvirin müəmmol məlliyindən asılıdır. Təlim işində təsvirdən geniş sürətdə [istifadə](#) edilir.

İnsanın qarşısına qoyduğu məqsəd, ifadə etdiyi fəaliyyət növü, maraqlar, keçirdiyi hissi yaşamlar yadda saxlamanın keyfiyyətiinə təsir göstərmə bilər.

Yadasalmanın miivoffoqiyyotli olması üçün öyrənilən material! tam və diizgiin anlamaq, onu omoli surotto totbiq etmə bacarığına yiyələnmək, həmçinin öyrəndikdən sonra qarşıya miivafiq suallar qoyub onlara diirist və otəfli cavab vennoyo stfl etmək vacibdir. Əgər material xisusi çətinük çökmədən və qavrayışa istinad etmədən canlandırılırsa, bu xisusi yadasalmanı Bunun osas olamotı odur ki, material yada salarkən iradi sód göstərilir. Material sanki özü hafizəyə canlanır. Bu. yadasalma-nın niyyətsiz fonnası da hesab olunur. Yəni yadasalmanın xarak-terindən asılı olaraq, niyyətsiz və niyyətli yadasalma tərqləndirilir **N i y y o t s i z y a d a s a l m a** miivoyon bir cisim və v.i hadisonin, mətnin qarşıya xisusi məqsəd qoymadan sanki *ö*müzünə yada düşməsidir. Bu, insanın təcürübündə çox tez-təc bas verir. Hətta, bəzən özümüzə təəccüblə sual veririk: bu adam və ya J bu hadisə haradan yadıma düşdü? Əslində isə bəzən çox zəiflə nozoro cəfən qırıqlayıcılar assosiasiyə iizro, yaxud hər hansı ləkir zəncirinin məqsəddən yayınması formasında indiki anda ləkir obyektə olmayan cisim və hadisələr yada sala bilər.

Hər hansı bir cismi, hadisəni, işi, öyrənilmiş materialı, J qarşıdakı məqsədlə olaqədər olaraq qəsdən. xisusi soy göstərmək sayəsində yada salınqsa, bu, **n i y y o t l i y a d a s a 1 J m a d i r**. Bu, insandan xisusi iradi soy göstərilməsinə tələb edən miirəkkəb hafizə prosesidir. Həmin cəhət, yadasalmanın xatırlama səviyyəsində daha aydın surotto nozoro çarpır. Yəni xatırlama daha fəal yadasalma prosesidir və xisusi gərginlik. iradi soy tələb edir. Odur ki, yaxşı xatırlamağı öyrənmək ləzim gəlir Bəliklərimizdən səmərəli istifadə etmək bundan asılıdır. Yaxın 1 yadasalma yaxşı xatırlamam adətən təmin cədir. Ləkin xatırlamanın I miivoffoqiyyotü onun hansı şəraitdə və nəcə yerinə yetirilməsində j kəsidir. Xatırlamanın miivoffoqiyyotü qarşıda dərən məqsədin hydin və dəqiq dərək edilməsindən asılıdır. Xatırlama da Bəhəyyətə seçici xarakter daşıyır, yəni bu zaman qarşıdakı İnoqsədlə bəqli olan və ya konkret fəaliyyəti icra etmə **iicün** ■eruri olan bəlikləri yada salırıq. Bunu asanlaşdırmaq iicün satırlanacaq materialın planının tərribi, obyektin miivafiq surotunun pal şəkildə yaranması, dələyi assosiasiyələrdən istifadə və s. ohəmiyyətəlidir.

Yadasalmanın xisusi bir forması **x a t i r o d i r**. Bu, fəcəmişimizin zaman və məkəncə məhdudlaşan surotlarının yada ləhnməsidir. Xatirənin mərkəzində şəxsin özü, onun başına gələn [Və ya şahidi olduğü hadisələr dərur. Odur ki, xatirə zamanı keçmiş obyektləri tək cə yada salınq, eyni zamanda onları harda, nə vaxt, ihənsi şəraitdə qavradığımızı yada salır, onları həyatımızın fəinüəyyon dövrii ilə bəqləyir, onların zaman ardıcılığını dərək edirik. [Xatirə eyni zamanda yada sahnacaq hadisələrin məzmununu, onların ardıcılığını, aralarındakı olaqonin səbəbini dərək etmək flçün zəruri olan miirəkkəb fikri fəaliyyətə

bəqlidir. Xatirələr mənsənin şəxsi həyatı ilə bəqli olduğü üçün bir sıra emosiyələrlə müşayiət olunur.

Göründüyü kimi, insan hafizəsinin səmərəli fəaliyyəti bir sıra əməllərdən asılıdır. Buraya nəinki hafizə obyektinin məzmun və xarakteri, eləcə də hafizə subyektinin səqləmhq dərəcəsi, yaş vəisusiyyətləri, şəxsiyyətin istiqaməti, yəneliş və s. ciddi təsir 'göstərir. Yalnız bir cəhət qeyd etmə ləzimdür ki, miiasir dövrdə İnformasiyalar sirotlə artsa da, insan bəyninin imkanları həddən ziyadə genişdir. Bəzi hesablamalara görə insanın idrak İbaliyyətində (onun yalnız bəyin yarımkürələri qabığında 14-16 milyard sinir hüceyrəsi var) bəitinin sinir hüceyrələrinin yalnız 4 faizi iştirak edir, qalan 96 faizi sanki ehtiyatdadır.

Başqa bir cəhət. Bələ bir fikir var ki, yer üzündə olan insanların yalnız 1 faizi imkanlarından səmərəli istifadə edə bilər.

İnsan hafizəsinin səmərəli fəaliyyəti iicün də olverişli daxili və v.ii içi şəraitin yaranması zəruridir. Tək cə onu göstənmək kifayətdür ki, məcriəhn yadda saxlanmasında insanın əc və ya təx olması. təqləm və ya xəstə, giimrəh və ya yuxulu, dəqli və ya diqqətli olması da ciddi surotto təsir göstərir. Xisusən də insan hafizəsinin fəaliyyəti onun nə dərəcədə giimrəh və ya yorğun olmasından asılıdır. Yorğunluğu aradan qaldınnaq. hafizənin fəaliyyətini səmərəli təşkil etmək üçün yol və vasitələr çoxdür. Bıraya oım4 rejiminə ciddi riayət edilməsi, oməkə istirahətin diizgüÄ nəvbələşməsi, fərməkoloji, fizioloji və s. təsirlər dəxildür Mosolun, gərkəmli şəxslərin yorğunluğu aradan qaldırmaq üçəl soyuq sudan istifadə etməsi ibrotəmidür. Mosolun Siller yəradıcı işlə məşql olarkən ayağını buzlu suya salarmış. Şətoəriən bəU vəziyyətdə ayaqyalın soyuq dəşomədə gəzonmuş. V.Hiiqə soyuq dş qəbul etməklə yorğunluğu aradan qaldırannış. Puşkin səhərhər buzlu suda çimməyə adət etməşdi. Əlbəttə, bu faktlar təqlid üçün gətirilmir. Əsl məsələ ondadır ki, hər kəs öz zəhni fəaliyyətini, eləcə də hafizəsinin fəaliyyətini səmərəli təşkil etmək üçün optimal yol və vasitələr seçə və onlardan istifadə edə bilər.

XI VƏ SİL TƏFƏKKÜR

VƏ NİTQ

1. Təfəkkürü öyrənməyin xisusiyyətləri § I. *Şiiur və tofəkkiir*

İnsəmin həyat fəaliyyətində onun psixikası tam proses kən cəroyan cədir. Ancaq şərti olaraq psixi inikəsini iç osas səviyyəə ayırd edilir: 1) sensor-perseptiv proseslər; 2) təsəvvirlər; \\ tofəkkiir, yaxud intelləkt səviyyəsi.

Sensor-persceptiv inikasin başlıca cohoti odur ki, varlığın oks etdirilməsi real zaman daxilində subyektlo obyektin bilavasito qarşılıqlı təsiri şəraitində coroyan edir: insan hər hansı obyektin onun mövcud olduğu yerdə və onun hiss izlərinə təsir etdiyi anda oks etdirir. Sensor-persceptiv proseslərə yalnız sensor məlumatları deyil, həm də qərar qəbul etməklə də daxildir. Bunların inkişafı gedişində informasiyaların seçilməsi meyarları dəyişir. Deməli, sensor proses cismnin anı olaraq fotosurotinin çıxarılması deyil, burada cismnin həm keçmiş, həm də gələcək inkişaf meylində oks olunur. Bu, sensor-persceptiv səviyyədə də inikasin fəallığını dəlilətləndirir.

Psixi inikasin təsəvvürlər morfolosinə bir sıra psixi hadisələr 326 pəşəyül, obrazlı həfizə, ardıcıl, əydetmə və s. surətlər daxildir. Təsəvvürlər duyğu və qavrayışların kölgəsi, onların solğun surəti pəşəyül, obyektiv gerçəkliyin ümumiləşmiş surətləridir. Təsəvv-(Vürlərdə əyaniyyətlik ümumilik çulğadır. Çünki bu və ya digər cisim (haqqında təsəvvür onun dəfələrlə qavranılması sayosində təşəkkil fəir. Bununla da obyektin olamotlarının seçilməsi, onların pəşəyülməsi, birləşdirilməsi prosesi baş verir, təsadüfi itələmələrdən uzaqlaşılır, daha xarakterik cohotlar təsbit olunur. Bu mənada təsəvvür bir qrup cismdən oğd edilən «yigma», «toplu» juxotlardır. Təsəvvürlərin geniş mənəzərəyə məlik olması subyektin jənvəcdə şəraitdən kənara çıxmasına imkan vərir. Yəni təsəvvürlər səviyyəsində insanın qnostik (idrak) fəaliyyətinin yeni nəvrləri, [qaydalan özünü bəiruzə verir. Obyekt fikrən hissələrinə pəşəlanılır, »vəhəd bir təm kimi bir yəro yığılır, cəmləndirilir. Bununla da [təsəvvürlər psixi inkişafın yeni morfolosini kimi qavrayışla jəfəkkürü bir-birinə bağlayan miihiim həlqə rolunu oynayır. İfəkkür varlığın inikasinin ali səviyyəsidir. Bu səviyyədə [obyektiv cəlləğin cism və hadisələri arasındakı miihiim əlaqə və miihiibətlər oks olunur.

Təfəkkür sosial cohotdan şərtlənən psixi prosesdir. Hər bir fərdin təfəkkürü insanların ictimai-tərixə təcrübəsinə istinad cdir, onun nəticələrindən istifadə cdir: təfəkkür sayosində fərdi təcrübə I boş səviyyədən oğd etdiyi zəngin bilik əhtiyatına qəşulur. Çünki əqli əməliyyatlar, proseslər, fəndlər və s. cəmiyyətin tərixə inkişafında. İctimai-tərixə təcrübədə təşəkkül edir. Odur ki, təfəkkür ali idrak prosesi kimi hədisinin gələcək mənəzəsinə vərə bilir. Təfəkkür sayosində insanın fikri prosesi bu giindən gələcək və ya əksinə, gələcəkdən bu giinə (ələcə də keçmişə qayıtmaq) istiqamətində pəşəyan ədə bilər, fəaliyyətin başlanğıc anından sonuna və ya əksinə, sonundan başlanğıc anına doğru coroyan ədə bilər. Zəman və məkəncə təfəkkürün cələcə bir sərbəst cərəyanı həmin proseslərin I yikək somoroliliyi və «qidiroti» ilə şərtlənir. Təsəvvüf deyildir ki, ali idrak prosesi olan təfəkkür bir suə əlmələr tərəfindən əşəydir.

Təfəkkürlə məteriyanın qarşılıqlı əlaqəsi, təfəkkürün köməyilə varlığın dərək edilməsi yolları və imkanları fəlsəfə əlmə tərəfindən əşəydir.

Təfəkkürün əsas fərmələrinin (məfhum, həkm və əqli nəticələrin) qənunəyğunluqları fərmə məntiq, onun bəyən məxənzimə isə fiziologiyə əlmə

tərəfindən əşəydir. Kibernetika isə təfəkkürü informasiya prosesi kimi nəzərdən kəçirir. insanı jə fikri fəaliyyəti ilə EHM-in işi arasındakı ümumi və fərqli cəhətlər əşəydir.

Təfəkkür psixologiyada daha gənş əşəkdə nəzərdə*, kəçirilir. Psixologiyada təfəkkür dərək ədə subyektlə dərək ələni obyekt arasında qarşılıqlı təsir prosesi, subyektin ətraf ələmə bələdləşməsinin əpənci fərmə kimi əşəydir. Yəni psixologiyada təfəkkür ilk nəvbədə idrak fəaliyyəti kimi nəzərdən kəçirilir.

Təfəkkür bir idrak prosesi kimi insanın öz tələbatını ədəməli üçün ətraf mühiti dəyişdirərək itələməni, qaydaları tapmaq, mələni həll etməklə üçün yeni biliklər ədə etməklə şəraitində özünü bənzər verir. Deməli, təfəkkürün mələni xərici obyektlə ələmdir.

Təfəkkürün xərici təsirlə şərtlənməsi bilavasito cəmiyyəyə dəşəyir. O fikri fəaliyyətin daxili qənunəyğunluqları vəsətilə həyətə kəçirilir. Daxili fikri fəaliyyət hissi idrakın vərdiyi məlumatları dəyişdirir. Həmin məlumatlar təfəkkürdə daha təm **və** hərtərəfli bəpə edilir, yəni təsir ədə obyekt, gerçəklik fikrən bəpə edilir. Deməli, təfəkkür insanın mühitlə real qarşılıqlı təsiri prosesində əmələ gəlir və həmin qarşılıqlı mənasibətin ədəqval surətdə həyətə kəçirilməsinə xidmət cdir. Deməli, təfəkkürün psixoloji tədqiqinin başlıca qayəsi fikri fəaliyyətin zəhən nəticələrini sadəcə olaraq təsbit etməklə kifayətlənməyərək, təfəkkür prosesinin özünü, onun daxili coroyanətmə qənunəyğunluqlarını əşəqdən ibarətdir. Bununla da idrakın yikək səviyyəli olan təfəkkürlə şüür arasındakı qarşılıqlı əlaqə və əşəy, ələcə ilə onlardan hər birinin məxsusi cohotları əşəyilə əşəy cələ bilər.

Şüür psixikanın insana məxsus olan on ali səviyyəsidir. Onun məydanə gələməsi insanların istəhsal fəaliyyəti prosesi, ünsiyyətl fəaliyyəti, ictimai-tərixə həyət şəraiti ilə bağlı ələmədir. Odur ki, şüür sanki bəitinin psixi hadisələrin inkişafının yəkunudur. Ənə gərə də şüür psixologiyada on miihiim problemlərdən biridir.

Ümumi psixologiyam ilk nəvbədə fərdi şüür, onun inkişaf qəunları məşəqləndirir. Bu, şüürə təfəkkürün kəşəyiyi əşə nəqtədir. Hər ikisinin ümumi cohoti odur ki, onlar bəyimin məhsuludur. varlığı əks etdirir və insanın tərixə inkişafı prosesində əmələ gələn, təşəkkül ədə ideal inikasdır. Başlıca fərqləndirici cohot odur ki, şüür ideal inikəs kimi yalnız və yalnız ictimai insana) məxsusdur. Deməli, təfəkkürün kökü və məşəy sanki şüürə ibətən daha qədimdir, yəni təfəkkür bu və ya digər səviyyədə yəvənlər ələməndə də özünü gəstərir. Onun bioloji kökləri daha nəvələrdə gədir. Əgər mələy cənetik cohotdan yəşəşəq, bəkkür daha qədimdir, əmələ şüür nəbəton sonra məydanə gələcə, daha gənş və daha əhatəlidir. Şüür ictimai-tərixə inkişafın əhsuludur. Bənə gərə də fərdi şüür də ictimai şüürə qınlmaz qə və miihiibətdə inkişaf edir,

formalaşır. Çünki şüünün özi ■nsial mahiyyot daşıyan foaliyyot prosesindo inkişaf edir.

Şüuru bozon insanın malik olduğu biliklor mocmusu kimi do ■ah edirlor. Tofokkiir do biliyo istinad edir, lakin tofokkiir bilik ildo etməyin operasional (əməliyyat) tərəfini təşkil edir. Demoli, Burla tofokkiir öz funksiyasına görə forqlonirlor.

Molumdur ki, biitiin psixi proscslordo koqnitiv (dorketmo), pnzimctmo vo kommunikativ (olaqo, rabito yaratmaq) funksiyalar pi vo ya digor dorocodo özünü biiruzo verir. Lakin fordi şüünün meydana golmosi vo inkişafı ilo homin funksiyalar keyfiyyətə kni xiisusiyyotlor kosb etmişlər.

Koqnitiv funksiya yalnız şüur soviyyosindo sözün hoqiqi ■nonasinda dorketmo, yoni foal vo məqsədo yönəlmiş halda bilik pldoctmo funksiyasi kimi çıxış edir. Bilik şüurun mövcudluq formasıdır, şüur soviyyosindo bilik monahhq vo kateqorialhq
Äüsusiyyəti kosb edir.

Şüurun idarəetmə funksiyasi onun iradi səciyyo daşması ilo Xarakterizo olunur. Yoni fordin davranışı onun iradosinin tozahiiri kimi hoyata keçirilir. Burada tonzimloyici rolunda fordin konimsomış olduru ictimai hoyat normalan, qaydalan, prnsiplori çıxış edir. Bunlann osasinda davranışın «daxili mexanizmi» vo şoxsiyyətin miioyyon xassolori təşəkkül edir. Homin prosesdo foxsiyyot noinki comiyyot miqyasında mövcud olan maddi vo monovi modoniyyoto yiyolonir, hom do hor bir ford ictimai miina-libotlor sistemino qoşulur, öz davranış vo rəftarını tonzim edir. Fordin şüur səviyyəsi, ilk növbədə, homin miinasibotlor sistcmini no dorocodo dorindon başa düşmosindo, onun tələblərinə uyğun olaraq davranış vo rəftarını tonzim ctmok qabiliyyətində özünü biiruzo vcrir. Bu prosesdo tofokkiir daha çox mahiyyətəvarma, şüur iso tənzimetmo funksiyasim icra edir.

Şoxsiyyətin öziiniitənzim səviyyəsi yalnız mövcud oxlaq normalarını kifayot qodor dorindon dork ctmokdo deyil, ona uyğun olaraq öz davranış vo rəftarını qurmaqdadir. Bu morholodo şüur

insanın otraf alomo peco miinasibot boslomosinui. no soviyye*] onu qobul ctmosinin osas göstörıcısı kimi çıxış cdir. Yoni «mo#fl hoyatima monim miinasibotim monim suinunkiui »• (K.M.ııkJ ideyası özünü aydin surotdo gostorir.

Tofokkiir varlığı oks etdirir, şüur soviyyosında iso fl etdirilono miinasibot bəslənır, sanki onun şəxs m o/u \o ya comij yət üçün yaxşı vo ya pis, faydali vo ya ziyah toroilori niut] yonlaşdırılır. Bu morholodo insamn dünyagorişü. sorvot meyl inam vo oqidosi, maraq vo mcyllori sanki şüurda foks nöqtəij cəmləşir. Noticodo şüur biitiin psixi hoyatin yekiinu, inkifl soviyyosinin göstörıcısı kimi cms cdir Bu monada siur özünf integrativ xassosini biiruzo verir. Elo buna goro do psixikanin kommunikatıv funksiyası siur soviyyosında daha koskin su, inkişaf cdir. Belo bir funksiya olmadan iimumon şüur varlığın ı inikas forması kimi mövcud ola bilməzdi. Kommunikativ funksil sayosında noinki insanların bilik vo tocriibo mübadilosı, hom qarşılıqlı surotdo bir-birinin davranış vo rəftarını tonzim cinv mümkın olur. Ona goro do kommunikatıv funksiya sayosında f« şüur öz inkişafında comıyyotin keçdiyi inkişaf yolunu told ctmokdon azad olur. Kommunikativ funksiya insanın özünü dc etmosino zomin yaradır. Bu, şüurun başlıca cohotlorından birid Çünkü özünü dork edon insan yalnız bir obyektiv varhı kimi özü idrak obyektinə çevinir, hom do ideal, monovi dünyasını da ę ctdirməyə müvaffiq olur. Bu da ilk növbədə insanın tofokki vasitəsilə mümkın olur.

§ 2. Tofokkiirin mahiyyoti

Maddi alomin dork edilməsi duyğu vo qavrayışdan başl Lakin idrakin bu ilk morholosında gercokliyin cisim vo hadisə arasındakı mürokkob vo çoxcəhətli olaqo vo asihhqlar, onl mahiyyoti oks etdirilo bilmir. Hissi idrak morholosında xarici t bilavasito insan şüurunda konkret cisimlərin obrazları yaranmasına gotirib çıxarır. Homin obrazlar fordı səciyyə daşıy Bu monada hissi idrakin vcrdiyi məlumat heç do homişo dorin diizgiin olmur. Burada hissi idrak matcriallarına əsaslanan tofə müstəsna ohomiyyot kosb cdir.

Tofokkiir, cisim vo hadisələrin mahiyyotinin, onlar arasir*

330

bqo vo asihhqların insan şüurunda ümumiləşmiş vo vasitəli asından ibarət olan idrak prosesidir.

Duyğular vo qavrayış tofokkiirin mənəvidir. Bozon belo an edirlər ki, hissi idrak qurtardıqdan sonra varlığının mənəvi tdo dork edilməsi başlanır. Yoni ovvolco duyğu prosesi baş ib qurtanır, bundan sonra tofokkiir foaliyyoto başlayır. Bu, doğru ildir. Çünkü elo hissi idrak prosesinin özündo do fikri omoliyyat hlil, torkib, müqayisə və s, iştirak edir. Demoli, duyğu və vrayışın verdiyi matcriallar

olmadan tofokkiir foaliyyoti do mkiin deyildir. Ancaq tofokkiir daha mürokkob psixi prosesdir. Tofokkiir prosesində insan qanunauyğun olaqoları tosađıfi lOİərdən ayird edir: ayır-ayn hallardan iimumi hallara keçir, ni varhğı ümumiləşmiş halda oks etdirir. insan möhz tofokkiir sayosında gercokliyi daha dorin, tam vo iq dork cdir. Tofokkiirin köməyi ilə bilavasito qavramlmayan im vo hadisələr do dork olunur. Mosolon, atomun torkib solorini bilavasito qavramaq mümkın deyildir. Halbuki insanlar u bilirlər. Bu, vasitəli bilikdir. Belolıklə, tofokkiir varlığın itoli inikasıdır.

Varlığın vasitəli mikası bir sıra hallarda zoruri olur. Bclo ki, /on bizim analizatorlarımız ayn-ayn cisim vo hadisələr oks ırmok iqtidannnda olmur (mosolon, ultrasoləri oks ctdiro İmirik), yaxud iimumon müvafiq analizator olmur (mosolon, "anda rcntgen şüalarını tutan, oks etdiron müvafiq analizator xdur). Bozon do bu vo ya digor cisim, hadisəni prinsip etibarilə lavasito oks etdinuok mümkın olduğı halda, müasir şəraitdo u biz edo biİmirik, ciinki hadisə keçiniş tarixi dövrlərdə baş işdir (mosolon, arxcologiya, paleontologiya vo ya tarixi isolər bu qobildondir). Ayn-ayn hallarda iso bilavasito dork ok mümkın olduğı halda, o somoroli hesab edilmir. Mosolon, safənin ölçülməsi, cismin tcmperatur xassolərinin toyin lmosi vo s. Bu zaman müxtolif vasitələrdən - cihazlardan Tado olunur. Noticodo idrak imkanları genişlənməklə, onun kvathı dorocosi do artır. Hom do çox zaman cisim vo hadisələr sındakı olaqo vo miinasibotlar əsanlıqla sezilo bilmir, onlar iirokkob vo qapalı olur. Bunu acmaq iiciin müxtolif fikri oliyyatlardan istifado olunur. Yoni fikri omoliyyatlar: tohlil, kib, müqayisə, ümumiləşdirmə vo s. sayosında idrak hadisədən iyyəto doğru coroyan cdir. Başqa sözlə, tofokkiir sayosında

331

insan hissi idrakdan mənəvi idrakə doğru hərəkət edir **III** cisimlərin, hadisələrin mühiim olamotlorini, hom do bo bilavasito dork edilməsi mümkın olmayan xassolərinə, o" arasındakı qanunauyğun əlaqələr, başlıca miinasibotları etdirir. Bununla da tofokkiir idrak prosesində mühiim rol oynə idrakin hiidudlanm genişləndirir, duyğu vo qavrayışın köməyi oldo edilən tocriibo hiidudundan kənara çıxmağa imkan v Demoli, tofokkiir cisim vo hadisələrin iimumi qanunlanm oks e ron biliklər sistemino istinad edir.

Hissi idrakin materialları osasında varlığın vasitəli ümumiləşmiş inikasmdan ibarət olan tofokkiir idrakin yuk pilləsini təşkil edib, gələcəyi görmək imkanı verir. Tofokkiir nitqi vohdotdodir. O, dil materialları osasında maddiləşir. Molumdur ki dil bilavasito fikrin gercokliyidir. Adam öz-özünə fikirleşondə başqasının fikrini bilmək istəyondə do, öz fikrini şərh cdondo mütləq dildən istifado edir.

Söz maddi cisim vo hadisələr ümumiləşmiş şokildo ifadə c siqnallarıdır. Cisimlərin özlərinə - birinci siqnallara nisbə sözlər - ikinci siqnallar varhğı daha

iimumi şəkildə oks etdirir. **İ.** Pavlov gostorir ki, nitq siqnalları ümumiləşdirməyə imkan verir; da möhz insana möxsus olan ali təfəkkürü təşkil edir.

Tofokkiir prosesi fizioloji cəhətdən insanın baş-be yarımkürələri qabağının təhlil-tərkib fəaliyyəti ilə əlaqədar Burada insana möxsus olan söz qıcıqlandırıcıların təhlil edilmə onlara müvafiq müvəqqəti rabitələrin yaranması mühiim oynayır. Tofokkiir prosesində bitirən bəyən qabığı iştirak & xüsusən də beyin qabığındakı nitq mərkəzləri söz siqnallarının etdirilməsində mühiim rol oynayır.

Nitqlə tofokkiir vəhdətdir, lakin onlar eyniyyət təşkil etmir. Nitq tofokkiir prosesinin özü deyil. Bir fikri ifadə etmək üçün adam müxtəlif dillərdən istifadə edə bilər. Nitqdən müxtəlif sözlər həmişə kəşf edilərək çıxır, lakin fikrin ifadə forması - məntiqi quruluşu o qədər də köklü surətdə dəyişilmir. Nitqdə işləyən sözlər həmişə onların həqiqi, dərindən məzmununu oks etdirməyə də bilər. Məsələn. kiçik uşaq öz nitqində müxtəlif ifadələrdən istifadə edir, lakin onların həqiqi məzmununu hələ dərk etmir. Nitqin qrammatik quruluşu mövcuddur, bu cəhətdən o, fikrin məntiqi ifadəsindən fərqlənir. Nitqdən həm eyni dərəcədə istifadə edə bilmir. Tələffüz/ xüsusiyyəti, məntiqi vurğu və s. ilə eyni nitq vahidində başqa fikri

332 məzmun vermək olar. Elocu da eyni fikri müxtəlif sözlərlə ifadə etmək mümkündür.

-Tofokkiir mühiim xüsusiyyətlərindən biri də odur ki, o, duyğu, qavrayış və təsəvvürlərə nisbətən çox geniş əhatəyə malikdir. Məlumdur ki, «Təsəvvür hərəkəti bütün lüğətdə qavraya bilmir, məsələn, 1 saniyədə 300 000 km sürətli hərəkəti qavraya bilmir, tofokkiir isə qavrayır və qavramadır (V.İ.Lenin). Bu tofokkiirin müəyyənlik xüsusiyyəti ilə bağlı olub, onda varlığın daha diqqətin və dərindən dərindən sortlənir. Çünki •Tofokkiir konkretdən abstrakta yüksəlir, - oğur o diqqətin Həfəkkürdürsə... - həqiqətdən uzaqlaşmayıb, ona yaxınlaşır. Məteriya, təbiət qanunu abstraksiyası, dəyər və i. a. abstraksiyası, bir sözlə, bitirən elmi (məfəqə deyil, diqqətin, ciddi) abstraksiyalar tobiotu daha dərindən, daha dolğun oks etdirir» (V.İ.Lenin).

Tofokkiir də şüur kimi ictimai-tarixi cəmiyyətə dəyir. Onun məfəqələri insanların tarixi təcrübəsində öz oksini tapır. Çünki insan təfəkkürü ilk növbədə cisim və hadisələrin iimumi və mühiim əlamətlərini, elocu da qanunauyğun əlaqə və münasibətlərini oks etdirir. insanın bəlu bir idrak fəaliyyəti məfəqələri tofokkiirin lormalarında təbiiq olunur.

Tofokkiir məqsədyönlü idrak prosesidir. Adam ləkirşərkən müəyyən bir məqsəddə düşüncə, qarşıya çıxan məsələni, suah həll etməyə cəhşir.

Fəaliyyətin hər bir növü: omək, təlim, oyun müəyyən suah, (məsələnin, vəzifənin həllini tələb edir. Tofokkiir bu tələblərin ləndənməsi, həmçinin hər bir fəaliyyətin planlaşdırılması və yerinə [təvəllüsi](#) üçün zəruridir. Ayrıdır ki,

tofokkiir olmadan şagirdlər heç bir təlim mətəhəmi dərindən dərk etməzlər; onların mədəfəqə olaraq qavrayar, məhiyyətinə isə bilməzlər. Buna gərə də təlim təpəsində şagirdlərin təfəkkürünün inkişaf etdirilməsi böyük əhəmiyyətə malikdir.

§ 3. Təfəkkürün əsas formaları

İnsanın idrak fəaliyyəti müəyyən və çoxməhlətdir. Məsələn, tofokkiirin məfəqələri özünü tələkkürün lormalarında - məfəqələr, ləhmələr və əqli məfəqələrdə təvəllü verir və ya məddiləşir. İlk növbədə tofokkiirin formalarının tofokkiir psixologiyasına

333 əidiyyəti yoxdur, bunları daha çox məntiq elmi araşdırmalı Lakin formal məntiq onların əmələgəlmə və inkişaf şəraiti ilə maraqlanmır, məntiq elmini əsasən tofokkiirin məfəqələri. hə/ıf məhsulları maraqlandırır. Həlbuki fikri fəaliyyətin çox müəyyən təvəfini fikri proses təşkil edir. Həmin fikri proses məfəqəsində, onun yekunu olaraq bu və ya digər adəmdə məfəqə, həkm, əqli məfəqə təşəkkül edir. Bunlar tofokkiirin formalarıdır.

Psixologiya fərdin tofokkiir prosesini öyrənir, yəni müəyyən edir ki, hər hansı fikir nəcu və nə üçün omələ gəlir, inkişaf edir. Ona gərə də tofokkiir proseslərinin cərəyan etməsinin qanunauyğunluqları psixologiyada xüsusi olaraq tədqiq edilir. Dəməli, tofokkiirin formaları həmin psixologiyanın öyrənmə obyektidir. Həmin formaları isə iicdiir: məfəqə, həkm, əqli məfəqə və ya istidlal

Cisim və hadisələrin iimumi və müəyyən • h u m o l a m o t l o r i n i n i n i k a s i n d a n i b a r o t o l a n t o f o k k i i r f o r m a s i n a m o f h u m d e y i l i r .

Məfəqə həmişə sözlərdə ifadə olunur. Onlar müxtəlifdir. Ümumi, fərdi, konkret, müəyyən məfəqələr vardır.

Ümumi məfəqələr müəyyən cisim və hadisələrin qrupunun mühiim və iimumi əlamətlərini oks etdirir. Məsələn. şagird, müəllim, bitki, şəhər və s.

Fərdi məfəqələr ayn-ayn cisim və hadisələrin iimdo xüsusiyyətlərini oks etdirir. Bəli, dahi şair Nizami, Mars fərdi məfəqələrdir.

Konkret məfəqələr gərək cisimlərin mühiim əlamətlərinin inikasından ibarətdir. Məsələn, qələm, məşin, kitab və s.

insan tofokkiirinin obyektini konkret cisim və hadisələr deyil, onların fəaliyyətləri, xassələri də olur. Bu halda həmin fəaliyyət və xassələr fikrin cismindən təcrid edilərək, müstəqil surətdə düşüncə bilər. Bu cür yaranan məfəqələrə müəyyən məfəqələr deyilir. Məsələn, xəşmətlilik, sürət, qüvvə, yaxşılıq, pislik, əhəq, qarəhəq və s. Məfəqələr əid

olduqları cisimlərin miihiim olamotlarını oks etdirib, bir-birino oxşayan cisim vo hadisələrin iimumi, müştərək xiisusiyyotlarını gostorir. Misal iiciin i n s a n mofhumunu götürök. Molumdur ki, yer uzorindoki insanların hor biri öz boyu, rəngi, çəkisi, monovi keyfiyyotları vo s. etibarilə başqalarından forqlonir. Bununla belo,

İbmlərin hamisi iiciin iimumi vo miihiim olan bir sıra olamotlar ■dir. Xiisusi bədon quruluşuna, omok vo danışıq qabiliyyətinə, fckkiro malik olması, həmçinin ictimai varlıq olması insanın ■hum olamotlarıdır. Demoli, miihiim olamot dedikdə, əlo zoruri phusiyyotlar nozordo tutulur ki, onlarsız cisim vo hadisə mövcud il bilməz.

Uşaqlar çox zaman bu miihiim olamotların nodon ibarət üğünü diizgiin bilmir vo buna goro dənışıqlarında qeyri-İqiqliyo yol verirlər. Mosolon, «Апа» mofhumu haqqında uşağın Hkn ilə tanış olmaq iiciin ona: «Апа kimdir?» - suah verilso, ■xminon belo cavablar ahnar: «Апа adama yemək verin», «Апа Mama süd verin», «Апа mchribandin», «Апа adamı çox istəyin». ftemoli, ana mofhumunun miihiim olaməti uşağa aydın deyil, yoni h holo bu məihuma yiyələnməmişdir? Bu mofhuma yiyəlonib, ııııı - öz uşağı olan qadındır» fikrinə golincoyo qodur uşaq fciüoyən inkişaf yolu keçir.

Mofhumlar beynin miirəkkob foaliyyoti noticosidir. Mofhumlar, maddi aləmin cisim vo hadisələri haqqında insoriyyotin inkişaf prosesində oldə etmiş olduğu biliklərin əsasını bfiil edir. Hor bir yeni nəsil keçmiş nəslin hazırlamış olduğu Hiotlumlar sistemi ilə rastlaşır, onlara yiyəlonir, sonra iso, cisim vo Lklisələrin yeni miihiim olamotlarını aşkar etmək hcsabına, onları pnginləşdirir, dəqiqləşdirir. Mosolon, müasir insanların istifadə ■dikləri molekula, atom vo s. mofhumları başqa mona kosb ciməsidir. Bir zaman atom cismində on kiçik vo bölünməz hissəsi kəsib edilirdisə, indi onun tərkibində neytron, proton, pozotron ■imi hissələr olduğu aşkar edilmişdir. Bununla da homin ■udhumun mozmunu dəyişilmiş, dəqiqləşmişdir.

Tolim zamanı obyektiv aləmin qanunauyğunluğunu oks ctdiron kə insan təcridləsinin noticələrini ümumiləşdirən miiöyyon elmi [anofhumlar vo onlar arasındakı əlaqə şagirdə ardıcıl olaraq iyyodilir. Mosolon, IV sinifdə şagirdlərə sklet, onurğa, döş qəfəsi, fcololər, qan, ürək vo s. haqqında məlumat verilir. Notico, tılarda homin iizvlər haqqında sado mofhumlar yaranir. Tolim •sində şagird mofiumları monimsoməkə kifayətlənmir, İKÜnün idrak təcridləsinə genişləndirib dərindəşdirmək iiciin bu kəzır. mənimsənilmiş mofhumlardan bir material kimi istifadə edir. Molhumların mozmununu monimsəmək üçün şagirdlər miiöyyon mhlklər oldə etmolidirlər. Bundan başqa, onların montiqi tofokkiiri

inkışaf cəhətdən müvafiq səviyyədə olmalıdır. Holo kıcı məktəbyaşlı şagirdlərdə müəllimin köməyi ilə miixtolif məfhuml*] («cv heyvanları», «vəhşi heyvanlar» , «yirtıcı «heyvanlar» ve JI yaranmağa başlayır. Məsələn, III sinifdə müəllim «\ohşi qıslam, bohsini keçərkən uşaqlar qızdquş, bayquş, yapalaq, qırğı və lacin kimi yirtıcı quşlarla tanış olurlar. Bu əsas iizorında onlarda müvalid tosovvirlor yaranir. Miiollim bu təsəvvürləri tohlil edir, haqqında danışılan quşların oxşar və forqli olamotlorini uşaqlara çatdınj Şagirdlər öyrənirlər ki, yirtıcı quşlar başqa xırda quşları və momoli heyvanları ovlayırlar, onlar çox siirotdlo uçur və şığıyırlar. Belolliklo, miivafiq mətrium yaranir.

Əsas mosolo, məfhumların şagirdlərə monimsodilmosidir. Bu, müəllimin məharətindən asılıdır. Mosolon, fərz edək ki, müəllim məfhumlarda ümumilik dərəcəsinin miixtolif olduğunu şagirdləi başa salmağı qarşısına məqsəd qoymuşdur. Bunun üçün o, ya/ı taxtasına «içbucaq» sözünü yazır və altından «itibucaqlı» yazır və şagirdlərdən daha no kimi üçbucaqlar olduğunu soruşur, onların verdikləri cavablarda yazılır. Belolliklo, müəllim şagirdləri belə bir nəticəyə gətirir ki, üçbucaq itibucaqlı, korbucaqlı üçbucağa və fəJ nisbətən daha ümumi məfhumdur.

Şagird ümumiləşdirməsinin bir sıra forqli cohotlori vardır. Bozon uşaqlar mühiim əlamətlər ovozinə, ikinci dərəcəli əlamətlərə istinad edirlər. Bu halda məfhumların məzmununu qeyn-mühiim əlamətlər hesabına genişlənilir. Mosolon, kiçik məktəbyaşlı şagirdlər, yalnız uça bilmək əlamətinə görə, həşəratları da quşları cərgəsinə qoşurlar.

Məfhumların monimşonilmosində onların ohatə dairə⁵ məhdudlaşdırmaq halına da təsadüf edilir. Mosolon, uşaq göbə; bitki hesab etmir.

Əgər cisimlərdəki mühiim əlamətlər uşaqlara aydın de[?] onlar bu cismə başqa cismə oxşarlığını, ümumi cohotini bilmirlər. Mosolon, quşlar məfhumunu mənimşəyərkən uşaqlar toyuqların homin dəstəyə aid olduğunu unudurlar. Onl fikrinə, quş ancaq göydə uçandır. Demoli, nozoro almaq lazımdı ki, kiçik məktəbyaşlı şagirdlərin cisimlərdəki mühiim əlamətləri ayırması onların idrak tocrübəsindən asılıdır. Mohz bu tocriibonin azlığı nəticəsidir ki, I—II sinif şagirdləri məfhumları monimşəyərkən, başlıca olaraq, zahiri əlamətləri əsas götürürlər; konkret məfhumları ilk dəfə monimşəyərkən zaman onlar cismə voziisiyini,

336 bəzən görülən işi göstərirlər. Mosolon, «günəş, inək, quş nədir?» ■ualına I-II sinif şagirdləri adətən belə cavab verirlər: «Günəş təzdir, istidir», «inək süd verir», «quş uçun» və s. Bunlar göstərir ki, uşaqların ümumiləşdirməsi qavrayış cərgəsindən o qədər də kənara çıxmır. Başqa sözlə, uşaq bilavasitə qavramları

əlamətlərə tələffüz edir, bilavasitə müşahidə edə bilən əlamətləri isə ümumiləşdirməkdə çətinlik çəkir. Müəllim cismə mühiim əlamətlərini mühiim olmayan əlamətlərdən fərqləndirməyi şagirdə öyrətməlidir.

Təlim prosesində şagirdlərin məfhumları no dərəcəyə uyğun yoxlamaq üçün tərif vermək də məqsədə uyğundur. Ancaq nozoro almaq lazımdır ki, şagirdlər çox zaman məfhumu bilir, onunla fikri əlaqə qurur, lakin ona tərif verməkdə çətinlik çəkirlər. Demoli, şagirdlərə məfhumları tərif verməyi öyrətmək lazımdır. Məfhumdur ki, t o r i f vermək məfhumun məzmununu açmaq, yeni onun məzmununu əldə etməkdir. Məsələn, şagird kvadrata tərif vermək üçün onun dördbucaqlı olduğunu, düz bucaqlara və bərabər tərəflərə malik olduğunu bilməlidir. Yəni tərif verməkdə oraya cismə xas olan, lakin onu heç bir əlaqələndirməyən ikinci dərəcəli əlamətləri daxil etmək olmaz. Tərif qısa və aydın ifadə oluna bilər. Şagirdlər hər bir məfhumları tərif edərkən: a) cismə, həqiqətin hansı qrupa, hansı növə, qanuna və s. aid olduğunu; b) onların fərqləndirici əlamətlərini göstərməlidirlər.

Bu mərhələlərdən sonra şagirdlərin məfhumları şüurlu şəkildə əldə etməyi öyrətməyi məqsəd qoymalıdır. Şagirdlərin təfərrüatı əldə etməyi öyrətməyi məqsəd qoymalıdır. Şagirdlərin təfərrüatı əldə etməyi öyrətməyi məqsəd qoymalıdır.

H ö k m , varlığın cismə və hadisələri arasında müəyyən əlaqə və münasibətin olub-olmadığını iqrar və ya inkar etməkdən ibarətdir. Hökm cismə, həqiqətin bu və ya digər cohotini təsdiq edir. «Azərbaycan tobi sorvotlarla zəngindir.» Burada tobi sorvotların zənginliyi ilə Azərbaycan arasında müəyyən əlaqə olduğu təsdiqlənir.

İlk mərhələdə materialları əldə etməyi öyrətməyi məqsəd qoymalıdır. Onun əsas ifadə vasitəsi q r a m m a t i k c i i m l o d i r . Hər hansı hökmə ifadə edən cümlədə üç əsas ihsas vardır: 1) s u b y e k t , yaxud mübtəda - haqqında müəyyən fikir yürüdülmüş konkret cism; 2) p r e d i k a t , yaxud xəbər - cism haqqında söylənmə **fikir**; I məfhumları arasında işlədilmə iqrarı və ya inkarı b a ğ l a y ı c ı . Mosolon, «Nizami Gəncəvi də Azərbaycan şairidir». Bu hökmdə, «Nizami Gəncəvi» subyekti, də Azərbaycan şairi ifadəsi predikat, **«dın»** isə subyektlə predikatı əlaqələndirən bağlayıcıdır.

Ü m u m i , x ü s u s i v o f ə r d i h ö k m l o r vardır «Bütün quşlar uçur» ümumi, «Bəzi quşlar suda üzür» xüsusi, «Bu quş **gözəldir**» isə fərdi hökmdür.

Hökmlər i q r a r ı v ə i n k a r ı olur. «Təəyyişi **insan** məxsusdur» iqrarı, «heyvanlarda şüur yoxdur» inkarı hökmdür.

Cismə hər hansı bir sifətin iqrar və ya inkar **edilməsinin** səciyyəsinə görə ş ə r t i , t ə q s i m i v ə q ə t i hökmləri vardır.

Hər hansı bir fikrin həqiqiliyi hökmdə söylənilmiş şərtlərdən asılıdırsa, bu, ş ə r t i h ö k m adlanır. Mosolon, «Əgər şagird müntəzəm şəkildə çalışarsa, dərslərindən geri qalmaz».

Təqsimi hökmlərdə hər hansı cismo aid olan bir necə xüsusiyyət iqrar və ya inkar edilir. Məsələn, «Akif ya birinci, ya" ikinci, ya da üçüncü sinifdə oxuyur».

Hökm cisimdə bu və ya başqa bir əlamətin olduğunu **şortsiz**, danışsız iqrar və ya inkar edirsə, o qəti hökm hesab olunur. Mosolon, «Bakı Xəzər dənizinin sahilində yerləşir», «Materiyasız hərəkət yoxduD».

İnsanlar həmişə **öz** hökmlərinin doğru olub-olmamasını< yoxlamağa cəhşirlər. Bu cohotdon hökmlərin üç növünü **xüsusiH** qeyd etmək lazımdır. Buraya m ü m k ü n l ü k , g e r ç ə k l i k v f j z ə r u r o t h ö k m l ə r i daxildir.

Mümkünlük hökmiində, cisimlə onun əlamot və ya keyfiyyəti arasındakı olaqə ehtimal kimi başa düşülür. «Bolkə bu gün hava tutuldu, yağış yağdı», «Ola bilsin ki, başqa planetlərdə həyat vardır». Bu hökmlərdə deyilən əlamot cisimdə ola da bilər, olmaya da. Belə hökmlərin həqiqiliyi təcrübə ilə yoxlanılır.

Gerçəklik hökmü cisimlə, onun xassəsi. sifəti arasındakı əlaqəni oks etdirir. Mosolon, «Bu gün hava tutqundur», «Üzeyil Hacıbəyov milli operamızın banisidir».

Zərurət hökmü cisim və hadisələrlə onların əlamotları arasında mövcud olan zəruri əlaqələri oks etdirir. Bu, hökmiin on yüksək forması hesab olunur. Çünki zərurət hökmləri tobiot və cəmiyyət qanunları haqqında elmin son sözünü qeyd edir. Mosolon, «Yer

338 |önəş ətrafında fırlanır», «Ayda həyat yoxdun». Deyilənlərdən aydın olur ki, mümkünlük hökmü ola biləcəkləri, gerçəklik hökmü olanları, zərurət hökmü isə hökmlərin olmaları oks etdirir. Bu da ləfəzlərin təşəkkül etməsində müəhim rol oynayır.

Hökmün bütün növlərinə adam bədən-birə yiyələnmişdir. İnsanın fərdi həyat prosesində hökmlər sadə fəhəllərdən mürəkkəbə doğru təcridlə inkişaf edir. Buna təlim prosesi ciddi təsir göstərir. Mosolon, birinci sinif şagirdləri mütəlif cisim və ya hadisə haqqında hələ tok-tok faktlara istinad edərək müəhəkimə yiyələnmişlər. Onların fikrinə, hər bir hadisə bir şəkildə irolə gələ bilər, cisim və hadisənin müxtəlif xüsusiyyətlərinin ola bilməsi hələ onlara kifayət qədər çatmır. Buna görə də şagirdlərdə on çox gerçəklik hökmləri özünü göstərir. Bu cohot təlim prosesində nəzərə alınmalıdır.

Məlumdur ki, təlim zamanı şagirdlərə fikirlərini müəyyən təlimlərlə diizgiin ifadə etməyi öyrədirlər. Hər cəmiyyət isə müəyyən fikri, hökmü bildirir. Deməli, şagirdin qurduğu cəmiyyətlər üzərində müəllimin apardığı iş böyük əhəmiyyətə malikdir. Bu halda şagirdlərdə öz fikirlərini diizgiin ifadə etmək bacarığı inkişaf edir. Lakin bu və ya digər qrammatik qaydanı şərh etmək **iicün** təgirdin qurduğu cəmiyyətlərin məzmunu obyektiv varlığa uyğun gəlir-gəlmədiyini bəzi müəllimləri az maraqlandırır. Onlar əsas məqsəd olaraq cəmiyyətin qrammatik cohotdon diizgiin olmasını güdürürlər. Çox zaman şagirdlər yalnız kitabdakı nəimlərləri təkrar edir, ya da çox sadə, bəzi cəmiyyətlər qururlar; belə cəmiyyətlər

isə bilik cəmiyyətimizə zərərli deyildir. Təcrübəli müəllim şagirdlərə həmişə hansı məzmunu və ya hansı şəkildə misal gətirməyi söyləyib, onların istiqamətindədir. Bu halda şagirdlərin təfəkkürü məzmunlu material əsasında inkişaf edə bilər, həm də bu material varlığı diizgiin oks etdirməkdir. Ələ hökmün də cəmiyyəti xüsusiyyəti həyatı diizgiin oks etdirməkdir. Deməli, hökm o zaman həqiqi ola bilər ki, onun məzmunu obyektiv gerçəkliyə uyğun gəlsin. Bəzi halda müəllim şagirdin yazı işində gözəl sözlərlə ifadə olunan, qrammatik cohotdon ələ, lakin heç bir aydın təsviri yaratmayan hökmlərin üstündən sükutla keçir ki, bu da həqiqətdir.

Şagirdin irolə sürdüyü hökmlərin əlaqəli, ardıcıl, əslə olması, elmi cohotdon diizgiinliyi isə diqqət tələb edir.

Təfəkkürün fəhəllərindən biri də i s t i d l a l və ya o q l i n o t i c o d i r. Artıq, qeyd edildi ki, cisim və hadisələr arasında

339 əlaqələri ifadə edən hökmlər ya doğru, ya da yanlış ola bilər. Biri sıra hallarda hökmün doğru və ya yanlış olması bilavasitə qərarlaşdırılır. Məsələn, «Bu gün hava çox isti», «Bu parça qırıqdır», - kimi hökmlər bilavasitə aşkar olur. Lakin bir çox hallarda hökmün doğru və ya yanlışlığı bilavasitə müşahidə ilə müəyyənləşdirmək mümkün olmur. müəyyən hökmün doğruluğunu əqli əməliyyat vasitəsilə sübut etmək lazımdır. Hər hansı hökmiin doğruluğu başqa hökmlərin diizgiinliyindən nəşə edirsə, belə təfəkkür forması i s t i d l a l və ya o q l i n o t i c o deyildir.

İstidlal obyektiv ələ hadisələrinin məlum əlaqələri əsasında məlum əlaqələrini bilməkdən ibarət olan təfəkkür formasıdır.

Əqli nəticənin iic növü var: induksiya, deduksiya, təşbih.

i n d u k s i y a , ayn-ayn faktlar, hallar iizorində apanları müşahidələr əsasında iimumi notici çıxarmaqdan ibarət olan. xüsusi iimumi gədon əqli notici. Bu qayda ilə olda edilən iimumi notici bəzi hallarda, hətta müşahidə edə bilənliklərimizə də şamil edilir. İnduksiyanın köməyi ilə şagirdlər fizikanın, kimyanın, təbiətşünaslığın, ictimai inkişafın və s. qanunlarını mənimsəyirlər. Qızıl, gümüş, mis, dəmir və çuqunun yüksək temperaturda oridiyini müşahidə edib belə bir iimumi notici çıxanlar ki, metallar yüksək temperaturda əriyir. Bu. induktiv istidlaldır.

D e d u k s i y a , məlum olan iimumi müddəyə əsasən müəyyən xüsusi hallar haqqında notici çıxarmaqdan ibarət olan, ümumidən xüsusi gedən əqli notici. Riyazi təcrübələrin isbatı on çox deduktiv yolla gedir. Mosolon, üçbucaqda verilmiş bucağın digər bucaqdan böyük olduğunu isbat etmək **iicün** belə bir deduktiv istidlal qurulur. İsbat edilmişdir **ki**, üçbucağın böyük tərtəli qarşısında duran bucaq böyük olur. Bu bucaq da böyük tərtəlin qarşısında durur. Deməli, bu bucaq o biri bucaqdan böyükdür.

T ə ş b i h zamanı hadisələr arasında qismən oxşarlıq əsasında notici çıxarılır. Deməli, təşbih iki cəmiyyətin, iki hadisənin bu və ya başqa cohotdon bir-

birino oxşamasına osaslanaraq, homin cisim vo ya hadisonin başqa cəhotlərdən bir-birino oxşaması hökmünün çıxanlmasından ibarot oqli noticodir. Təşbih xüsusi-don-xiisusiyo gədon istidlaldir. Mosolon, Yerin vo Marsm fiziki quruluşundakı oxşarlıq osasında Marsda da hoyatin olması

340

fhunalini irolu siürüdülər. Təşbih çox da etibarh oqli notico hesab bđilo bilməz. Onun noticosi bozon doğru, bozon do yanlış olur.

Təşbihin düzgünlüyü müqayisə edilən cisim vo hadisə ləqmdə biliyin genişliyindən, dərinliyindən, müqayisə üçün Jotürülən əlamətlərin mühiim olmasından, onlar arasındakı fərqləri fərindən dərək etməkdən asılıdır.

Oqli nəticənin göstərilən növləri bərdən-birə təşəkkül etmir. Buna uşağın həyat təcrübəsi vo təlim-təربiyəsi ciddi təsir gətirir. Müşahidələr göstərmişdir ki, kiçik uşaqlar tək-tək faktları müşahidə edib, onlarda olan oxşar cəhotləri ayıraraq iimumi-

Həşdirməyi bacarırlar. Bununla uşaqları ayn-ayn faktlardan iimumi fəticəyə gətirmək mümkündür. Bu halda qanun və noticələr şagirdə başa düşülmədən əzbərlədilmir, şiiurlu surətdə mənəm-

flodilir. Buna görə məktoədo fənləri clə tədris etmək lazımdır ki, şagird hər bir noticəni, qanunu sadəcə ozbərleyib yadda

'ixləməqlə kifayətlənməsin, onları özünün canlı müşahidələrinə [əsasən çıxardığı noticələr kimi mənimsəsin.

Şagirdin cismə, hadisə ilə tanışlığı daha çox induktiv yolla aparılır. Yəni şagird cismə, hadisonin ayn-ayn hallarını müşahidə etməkdən iimumi noticələrə, iimumi anlayışlara gəlir. Sonra isə oxşar cisim vo hadisələri öyrənmək üçün artıq molum anlayışlardan, noticələrdən başlayıb material otfəli öyrənməyə, müəroəddən konkretə, umumidən xüsusiyyə keçir. Bununla da ətraf varlığı dərindən dərək edir. Lakin bu proses özbaşına gətmir, bunun **iicini** müəollimin xüsusi soy gəstənnəsi vacibdir.

§ 4. Təfəkkür prosesləri vo ya fikri oməliyyatlar

insan həyat vo foəliyyot zamanı qarşıya çıxan məsələləri, problemi həll etmək, suallara cavab tapmaq üçün fikirləşir vo bu vaxt bir sıra fikri oməliyyat icra edir. Əgər qarşıya yeni bir cisim, hadisə çıxarsa vo o, idrak obyektinə çevrilərsə, bu zaman insan ilk növbədə onunla başqa cisimlər arasında oxşar vo fərqli cəhotləri, onun ayn-ayn hissələrini, xassələrini, onlar arasındakı nisbətə vo ya münasibətləri özü üçün aydınlaşdırmaq istəyir. Bu halda təfəkkür bir p r o s e s kimi insanın idrak fəəliyyətində iştirak edir. Bu cəhot f i k r i

f o a l i y y o t adlanır. Fikri foəliyyot prosesində insan bir sıra oməliyyatlardan istifadə edir. Bunlar

341 f i k r i ə m ə l i y y a t l a r , yaxud t ə f o k k ü r p r o s e 1 ə r i adlanır.

Fikri əməliyyatə və ya təfəkkür proseslərinə təhlil və tərkib, müqayisə, iimümiləşdirmə, konkretləşdirmə və təsnifat daxildir.

T ə h l i l cismi, hadisəni fikrən hissələrinə ayırmağa, yəni təmin ayır-ayrı əlamətlərinin, keyfiyyətlərinin, cəhotlərinin müəyyənəşdirilməsinə deyilir. Təlim foəliyyotə zamanı şagird hər hansı bir cismi, hadisəni fikrən hissələrinə ayırır, hissə ilə tam hominin ayn-ayn hissələr arasında olan münasibətə araşdırır. Mosolon, savad təlimi dövründə birinci sinif şagirdi ayn-ayn hərflərlə tanış olur, hər bir hərflə hissəsinə ayırır, özünə hərflə hissələrini yazmağı öyrənir, sonra onları birləşdirib sözləri yazır. Bu, təhlil prosesidir.

Təhlil cismi, hadisəni fikrən hissələrində ayırmaqdır. T o r k i b homin hissələri fikrən birləşdirməkdən ibarətdir. Təhlil və tərkib vəhdət təşkil edir. Çünki «... təfəkkür bir-biri ilə əlaqədar olan iinsirləri bir vəhdət halında birləşdirməkdən ibarət olduğu qədər də şiiur obyektlərini onların ünsürlərinə parçala-maqdan ibarətdir. Təhlilsiz sintez ola bilməz» (F.Engels).

İnsanın fəəli inkişafı prosesində təhlil və tərkib müxtəlif mərhələlərdən keçir. Uşaqların idrak foəliyyotində cism ilk dəfə əməli olaraq təhlil və tərkib edilir: o bilavasitə sökülür, hissələrində aynılır, yənidən birləşdirilir. Bəli təhlil və tərkib əsasən birinci siqnal sistemi soviyyosində baş verir. Bu cür təhlil və tərkib heyvanlarda da vardır. Mosolon, meymunun qozu sındıraraq onun ləposini ayırır yeməsinə bəli təhlilə aiddir. Əlbəttə, insanda birinci siqnal sistemi soviyyosində özünü göstərən təhlil bəli, məhiyyotçü heyvanların təhlilindən fərqlənir.

İnsan müəroəddə təfəkkürə yiyələndikcə, cism vo hadisələrin f i k r o n təhlil və tərkib edilməsinə keçir. Bu, ikinci siqnal sistemi soviyyosində cəryan edir.

Təhlil və tərkib cismi istənilən kimi parçalamaq vo ya birləşdirmək demək deyildir. Bu zaman müəyyən sistem vo ardıcılıq gəzləmək lazımdır. Əgər maşını sökiib onu oməli gətirən hissələrə bir-birindən ayırma vo bunları birləşdirib homin maşını quraşdırma zamanı müəyyən əlaqə, asılılıq nəzərə alınmasa vo ardıcıl hərəkət edilməyə, maşın deyil, gərkətsiz material yığılı alınar.

Deməli, tərkib ayn-ayn hissələrin sadi birləşməsi olmağı kimi, təhlil edilən cismə ayn-ayn hissələri də bütövün sadəcəsi

342 parçəsi deyildir. Cismə bu və ya digər hissəsi onun özündən müəyyən xüsusiyyətlə fərqlənir. Mosolon, biz mcyvo ağacını liissələrə ayırır kökünü, gövdəni, yarpaqları, mcyvəni ayrı-ayrılıqda öyrənirik. Artıq bunların hər biri ayrı-ayrılıqda cismə özündən fərqlənir. Hominin tərkib hissələri oksigənə vo

hidrogeno ayrılmış su, artıq, su hesab edilmir. Miiollim şagirdlorin tohlil vo torkib qabiliyyətini inkişaf etdirmək iizro miimarisolor apararkon bu cohoto do diqqot yetirmoli vo onlann nozorino homin xüsusiyyəti çatdırmalıdır.

Bu monada tohlil vo torkibin iki növü aydın nozoro çarpır. Əvvələ, tohlil dedikdo, tami fikron torkib hissolorino ayırmaq aozordo tutulur. İkincisi, tohlil prosesindo cismın, hadisonin ancaq miiyyon hisso vo ya xassosi fikron tamdan aynır. Torkib do belodir. Bir halda, torkib dedikdo, tamin hissolorini fikron birləşdirmək nozordo tutulur. Digər halda, homin cismi təşkil edən bittin hissolor deyil, yalnız miiyyon bir hisso birləşdirilir. **II** Belolikh, tohlil vo torkib fikri foaliyyət prosesindo qarşılıqlı və Kdotdo coroyan edib varlığın iimumiloşmış halda inikasına imlən yaradar.

M ü q a y i s e cism vo hadisolor arasinda oxşar vo forqli cohilori fikron müəyyənləşdirməkdən ibarot olan omoliyyata dcyilr. Cismın vo hadisonin zahiri oxşarlıq vo forqlori holo onlann qavrilması prosesindo nozoro carpir. Lakin fikri miiqayiso nisbətin miirokkob prosesdir vo sonralar inkişaf etməyə başlayır.

Miiqayisenin böyük idrak ohomiyyoti vardır. Təsədüfi deyildir ki, rül pedaqoqu K. D. Uşinski miiqayisəyə ciddi ohomiyyət verirdi O, göstörirdi ki, oğor siz xarici tobiot hadisolorindon hor hansı Irinin aydın başa düşülməsini istoyirsinizso, onu on oxşar cismlərdən fərqləndirin vo onunla on uzaq olan cismlər arasinda oxşarlıq tapın, yalnız bu zaman siz cismın bittin olamotlorini I aydınlaşdır bilərsiniz. Bu isə cism ilə əlaqə deməkdir. Miiqayiso həmişə məqsədayəməliş olur. Bununla əlaqədar olaraq u"rak prosesindo miiqayisodən osason iki istiqamətdə istifadə edilir. Birinci halda cism vo hadisolor t u t u ş d u - I g i n r\ onlar arasındakı oxşar cohotlar, ikinci halda isə cismlərin qarşılıqlaşdırılıb aralarındakı fərqli cohotlar tapılı «

İstəndi hoyatda, istorso do tolim prosesindo cismın, hadisonin I ü m u m i y y ə t l ə m i i q a y i s o e d i l m o s i idrakın

343 dörinliyi üçün az faydalıdır. Ona görə do cismiləri тшoууөгив olamət, ya münasibotə görə müqayisə etmək lazımdır. Audi nozoro alınmalıdır ki, cismi, hadisoni tok bir olaməto vojn miinasibotə görə deyil. bir çox olamot vo münasibotloro görə da. miiqayiso ctmək mümkündür. Mosolon, iki çayı uzunluğutj dəriniyinə, suyunun çoxluğuna, axma sirotino goro miiqayiej ctmək olar. Odur ki, insanın qarşısında aydın miiqayiso məqsədi olmahdır. Lakin müqayisonin diizgiin aparılması iicin bu blaylı deyildir. Bununla birlikdə, miiyyon şərtləro do riayot etmək lazımdır.

Əvvələ, miiqayiso edilən cism vo hadisolor bir-biri ilə s surətdə əlaqədar olmahdır. Bəlo olmasa, miiqayiso nə düz notico veror, nə do fayda. Mosolon, dəvə ilə sancağın miiqayə heç bir notico verməz. Bir ölkəni başqa bir ölkə ilə, bir t: hadisoni başqası ilə, bir həndəsi fiquru digəri ilə miiqayiso etdi [loziyyot](#) başqa olur. Bəlo miiqayiso cism vo hadisolorin otfəfli dörk edilmosino kömək cdir.

ikincisi, hor iki cismə miiqayiso üçün götürülən ələm eyni olmahdır.

Mosolon, iki şagirdi miiqayiso edörkon bifi dörsdəki miiyyəfiyyətini, digörinin isə mti/əmlə #lub-olmamasını götürmək diizgiin notico vennəz. /

Üçüncüsü, miiqayiso üçün cism vo hadisolorin mii hum olamotlori götürülməlidir. Mosolon, iki şagirdi bir-biri ilə miiqayiso edörkon onlann tolimə olan marağı, qabiliyyətlərldcyil, geyimləri osas götürülərsə, bu cür müqayisənin faydası plmaai İkinci dərəcəli ələmətlərə görə cismiləri miiqayiso etmə, hom fikri foaliyyət iicin, hom do müqayisonin düzgünlüyü iicin ohomiyyətsizdir.

Tolim prosesindo miiqayiso böyük ohomiyyətə mii olu idrakın dörinliyinə kömək göstərməklə yanaşı, öirənil miiəlmə möhkəm yadda qalmasını da təmin cdir.

Tolim prosesindo on çox ardıcıl miiqayiso tətbiq edilir Bu, hər dörsdə mümkündür; hor giin yeni dörsi keçərkən on köhnə miiəllərlə miiqayiso etmək, onlar arasındakı oxşar o forqli cohətləri tapmaq yeni miiəlmə daha yaxşı miiənməsinə, köhnə miiəlmə isə daha möhkəm yadda qalmasına mübət təsir göstörir.

Tolimin yuxarı pillələrində qalxdıqca miiqayiso pösəsi do təkmilləşir, noticədo şagirdlər cism vo hadisolor arasində olan çox

III vo giiclə nozoro çarpan oxşarlıq vo forqlori do miiyyon edo miiərior. Bu da cism vo hadisolori daha otfəfli vo dörin ələməyə Amək edir.

Ü m u m i l ə ş d i r m ə cism vo hadisolori miihiim olamot |v ■lormə görə birləşdirməkdən ibarot olan fikri omoli\atdır.

İnsan müşahidə etdiyi cism vo hadisolorin iimumi vo miihiim əhmətlərini, əlaqələrini ayıır, yəni təcrid edir, sonra birləşdirir vo kduktiv istidlal vasitəsilə iimumi qanunauyğunluğu və ya **Hiddəam** tapır. Bəlo miirokkob fikri əməliyyat iimumiloşdırmədir.

Ümumiloşdırmə pösəsi, başlıca olaraq üç istiqamətdə gedir. wıncisi, ayn-ayn cismilər iicin iimumi vo miihiim olamətlər »umiloşdırilir, belolikh, əşya məfhumları alınıır. Mosolon, miiəlmə. Bə, miiyivə, miişə vo s. ikincisi, ayn-ayn cism vo hadisolor **Hfcsindəki** iimumi vo miihiim miinasibətlər ümumiloşdırilir. Bu ■İdə miinasibətlər məfhumları alınıır. Mosolon, hiindir, alçaq, sag, İDİ vo s. Üçüncüsü, tolim ümumiloşdırmələridir. Mosolon, plan Htmaq, tczis yazmaq, notico vo başlıqlar müəyyənləşdirmək və s.

Ümumiləşdirmə mücorrədləşdirmə ilə sivi vohdotdodir.

Cism vo **ya** hadisələrdə mövcud olan hor hansı bir miihiim **Bləmoti**, xassəni miiyyon nōqtəyi-nəzərdən **fikron** ayıır, ■izərdən keçirməkdən ibarot olan fikri əməliyyatə m ü c o r -**Hē d 1** o ş d i r m o deyilir. Mücorədləşdirmə zamanı cism vo **Bpdisələrdəki** ikinci dərəcəli xüsusiyyətlərə diqqot yctirilmir. **Bdüsələ, cismın** rəngi, forması, çıxardığı sos vo s. haqqında

busiimok vo başqa olamotlorini nozoro almamaq miiconod-**B»sdinno** omoliyyatuhr.

K o n k r e t l ə ş d i r m o miioyyon iimumi miiddoaya aid ■olan xiisusi hallan fikron müəyyənləşdirmokdon ibarotdir. ■**Musolon**, şagird fizika **vo** ya riyaziyyata aid miioyyon qanunlan. baydam monimsomok noticosindo miivafiq mosoloni holl edo bilir. I iimumi qaydani konkret mosolonin hollino totbiq cdir. Lakin **tolim kroscsindo** bozon şagird torifi, iimumi qaydani kitabdan ozborloyir, I onu lazim goldikdo totbiq etmoyi, konkretləşdirməyi bacarmır. Bu. I bir **do** ondan iroli **golir** ki, miiollim dorsi izah edorkon tərifi, iimumi limiddoani muxtolif sahələrdən gotirilmiş misallarla konkret-ibşdirmək qayğısına qalmır. Odur ki, şagirdlər müstəqil surotdo **Imısallar** tapmaq **ovozino**, ancaq kitabda olanları söyləməklo **Btifayotlonirlor**. Bu, bir torofdon, iimumi biliklori konkret-

ləşdirməyə imkan vermir, digor torofdon, təfəkkürün nitqlə $y^{\wedge}W$ halında inkişafına monfi təsir göstərir.

İnsanlar həyat təcrübəsində bir sıra cisim və hadisələri ümumi, oxşar cəhətlərini müəyyən edirlər, noticodo, bu $\setminus \gg J$ digər əlaməti əsas tutaraq oxşar və fərqli cəhətlərinə görə onları fərqli qruplara, dəstəyə, növə ayırırlar. Belə fikri omoliy $s i s t e m l ə \dot{s} d i r m o$ və ya təsnifat adlanır. Məs' iynəyağac, enliyağac, ağaclar, məməlilər, quşlar, **sürü** və s. Əsas götürülən əlamətlərdən asılı olaraq oxşar cəmiyyətli qruplaşdırıla bilər. Təsnifat təbiətşünaslıqda həqiqi yayılmışdır. Həmin fikri əməliyyat insanların idrak imkanları genişləndirir, rəngarəng, çoxcəhətli, cəmiyyətli əlamətli cəmiyyətli hadisələri ümumiləşmiş halda dərək etməni nisbətən asanlaşdırır

Fikri omoliyyatların köməyi ilə tofokkiir varlığı ləal surətə dərk etməyə, dəyişdirməyə miiyyəfəql olur. Axı, insanın **fi** foaliyyəti hər hansı obyektə dərək etməyə, onu dəyişdirməyə, **həmf** dəyişmənin gedişinə nəzarətə yönəlməlidir.

Birinci halda fikri omoliyyatlar (tohlil, torkib və s.) miiyyəfəql obyektə və ya obyektlər qrupunu hər hansı əlamətə görə ayırma fərqləndirməyə yönəlidir.

İkinci halda fikri omoliyyatlar foaliyyətin konkret niyyətlə qoşulur və cəmiyyətin şəklini dəyişməyi təmin edir.

Üçüncü halda isə fikri omoliyyatlar cəmiyyətin indiki vəziyyəti etalonla tutuşdurur və omoliyyatların özünün necə cəmiyyətə etməsinə nəzarət edir. Həttə fikri omoliyyatlar insanın miiyyəfəql məsələsinin həlli qaydasını bildikdə bir cəmiyyət. axı, xərəkətə dəyişəndə isə başqa cəmiyyət olur. Hər bir fikri omoliyyatın diqqətli təşəkkülü üçün təxminən olsa da, onun strukturunu təşəkkülün $\setminus \setminus$ iir **etmə** lazımdır.

Məsələ, hər hansı obyektləri miiyyəfəql etmə üçün: ' Miiyyəfəqləmənin no üçün aparıldığını təyin etmə, yəni miiyyəfəql məqsədini miiyyəfəqləndirmək. 2. Miiyyəfəql edilən **obyektlər** cəmiyyətli əlamətlərini ayırd etmə. 3. Qarşıya qoyulmuş məqsəd uyğun olaraq miiyyəfəqləmənin miiyyəfəql istiqamətini təyin etmə. 4. Nəzərdə tutulan istiqamətlərə uyğun olaraq miiyyəfəql əlamətləri miiyyəfəqləndirmək. 5. Həmin qayda ilə xüsusi və fərqləndirici əlamətləri ayırd etmə. 6. Miiyyəfəql edilən $h < *$ istiqamətə görə ümumi və xüsusi əlamətlərin no dərəcəsi miiyyəfəql olmaları miiyyəfəqləndirmək. 7. Biiyyəfəql istiqamətini təyin etmə **ol**.

346 n faktları tutuşdunnaq. 8. Qarşıya qoyulmuş məqsədə uyğun I miiyyəfəql edilən obyektlərin oxşar və fərqli olması barədə o çıxarmaq zəruridir.

başqa fikri omoliyyatları da bu qayda ilə diqqətləndirmək kəndür. Lakin onları ümumi halda inkişaf etməmək mümkün ildir. Bunun **iicini** insan ələ real şəraitə salmaq lazımdır ki, o, Məliq fikri omoliyyatlardan yərində və səmərəli surətdə istifadə bilsin.

§ 5. Təfəkkür və məsələ həlli

Tohlil, torkib, miiyyəfəql, ümumiləşdirmə və s. kimi tofokkiir icmaları həmin fikri omoliyyat, həmin do intellektual foaliyyət kimi dərək kəçirilə bilər. Hər iki halda həmin proseslər miiyyəfəql məsələsinin həllinə yönəlmiş olur. Tofokkiir bir idrak prosesi Bə miiyyəfəql fikri məsələsinin həllində ayaq surətdə özünü 4izə vərdir. Başqa sözlə, idrakın nisbətən aşağı səviyyəsində ali Viiyyəfəql doğru fikri foaliyyətin cəmiyyəti burada qabarıq surətdə cəmiyyət.

Məlumdur ki, hissi inikas həmin ixtiyari, həmin do qeyri-ixtiyari bilər. Məsələ, insan qarşısına hər hansı obyektə fərqləndirici hiddə etməyə vəzifəsi qoya bilər, yaxud da belə bir xüsusi bədən olmadan miiyyəfəql obyekt, necə cəmiyyətlər, gözünə sataşsa, diqqət yətirər və həmin cəmiyyətin az-çox ayaq surəti ələ bilər. Tofokkiir məqsədyönlü idrak prosesisdir. Tofokkiir o zaman Jiiyyəfəql gəlir ki, insanın qarşısına yəni problem, yəni sual və ya cəmiyyət çıxır, qarşıya onları başa düşmək, miiyyəfəqlini açmaq və ya II etməyə məqsəd qoyulur. Yəni insanın qarşısına məhz yəni solo çıxanda, yəni məqsəd qoyulanda, həmin do məlum qayda və ləal onu həll etməyə yaramadıqda tofokkiir foaliyyəti ləal. Todriqon o, hadisədən miiyyəfəqlə, zəhəri cəmiyyətlərin vərəmləməsindən daxili əlaqələrin aşkar olması istiqamətində **ə**yəni edir. Bunun **iicini** ilk növbədə məsələ qəbul edilməli, aşılmalıdır.

A n 1 a m a fikri məsələ həllində məhz məhz kimi çıxış ləal. Belə ki, insan cəmiyyət və hadisələri sadəcə olaraq qavramaqla ləal təhlil, onları miiyyəfəqlini, miiyyəfəql əlamətini, başqa cəmiyyət hadisələri əlaqəsini miiyyəfəqləndirməyə cəmiyyət edir. Əgər o, jna nəil olursa, deməli, həmin obyektə anlayır. Cəmiyyət və hadisəni 347 anlama onları səbəbini, nəticəsini, əmələgəlmə xüsusiyyəti $^{\wedge}H$ məhz əlamətlərini, miiyyəfəql cəmiyyətlər qrupuna aid olma $^{\wedge}$ miiyyəfəqləndirmək deməkdir. Başqa sözlə, anlama ətraf ələ cəmiyyət və hadisələri arasındakı əlaqə və miiyyəfəqləndirici inikası ibarətdir. Anlama iicini miiyyəfəql biliklər sisteminin ol: vacibdir. Bunlara istinad edərək adam yəni hadisələri anlayıb edo bilər. Əgər məlum hadisə keçmiş biliklərə istinad et onları əlaqələndirilmərsə, onu anlama miiyyəfəql olmur.

Anlama dərinlik dərəcəsinə **gə** cəmiyyətli olur. Məsələ, ləal uşaq qaldırı kəmiyyət «məşin» adlandırdıqda, şiiyyəfəql ki, **4** anlaşıq olur. Lakin bu anlama çox səhəfdir. Yaxud, I və II səf şagirdi müharibəni iki tərəfin dalaşması kimi anlayır. Olbotto, **4** çox səhəf olub, hadisənin miiyyəfəqlini tam oks cəmiyyət.

Anlama v a s i t o s i z və v a s i t o l i olur. Vasiyyəfəql anlama məsələsinin osasında məlum və məlum cəmiyyət və ya hadisələri arasındakı əlaqə yaratmaqdan ibarət olan t a n ı m a durur. Bəli təmmə bədən-birə baş vərdir. Vasiyyəfəql anlama cəmiyyət və hadisələri $*Jj$ diqqətin qavranılmasından asılıdır. Lakin onu qavrayış **W** yəni təhlil etmək diqqətin olmaıdır. Anlama obyektin bilavasitə tətbiq kəsildikdən sonra davam etməsi, ayn-ayn adamların bilik **W**

tocriibo zonginliyindon asih olaraq miixtolif soviyyodo o 1111:1% nisboton dorin dorketmoni tomin etmosi ilo qavrayışdan forqlortffl tofokkiir foaliyyotidir.

Vasitoli anlama daha miırokkobdir. (İnki o. qahaqcadfl diışünməyə istinad cdir. Vasitoli anlamada şagird y e n i h a l d i s o n i m o l u m m o f h u m a aid etmolidir. Mosohia mübtədanı, xəbəri, təyini, tamamlığı öyrənərkən. onlann hamı iışün iiumumi olan əlaməti - cümlo üzvü olduqlarmı bilmolidiM Demoli, yeni hadisoni anlama onu müəyyən qrupa. daha ümiiNB mofhuma daxil ctmokdon, onun noviinii vo ya einsia müəyyənləşdirmokdən ibarotdir.

Tolim prosesindo şagirdlor anlaşılməsi tolob olunan cisim v* ya hadisoni özlərinə yaxşı molum olan cisim vo hadisolor qrupunij aid etməyi bacardıqları vaxt anlamann daha yiiksok morholos qalxırlar. Belo olduqda, onlar qavradiqlan cisim vo hadiso xiisusiyyotlorini, hotta miıfossol surotdo anlamasalar belo, ot iiumumi xassələrini yaxşı dork edo bilirlor. Anlama o zaman d dorin olur ki, şagird cismin, hadisonin noinki iiumumi, hom xiisusi cohotlorini, forqlondirici olamotlorini dork edo bilir.

348 ■Deyilonlordon aydin olur ki, şagirdlor bilikloro hom vasitosiz, **m**do vasitoli anlama yolu ilo nail olurlar. Lakin tolim prosesindo **m** yeri vasitoli anlama tutur. Bu da tolimin xiisusiyyoti ilo pedardır. Çünki tolim tokco faktlan bilmoyi deyil, hom do ■inn sobobini izah etməyi tolob cdir. İilıyo yiyolonmo anlamann ilkin şortidir. Bu iso todriclo

O golir, hom do daha mütəşəkkil olaraq mohz tolim prosesindo verir. Bu prosesdo şagirdlər biliksizlikdon biliyə doğru,

am vo doqiq olmayan bilikdon tam vo doqiq biliyo doğru irlor.

Anlama homiışo keçmiş təcribədə omolo galib möhkəmlənmiş voqqəti rabitələrə, assosiasiyalara istinad cdir, homin eqqəti rabitolor yeni bilikloro yiyolənən zaman canlanır. avlovun sözləri ilo desok, bu vo ya digor rabitonin, yoni ..iasiyamn yaranması, şübhəsiz ki, holo işi bilmok, xarici iin miioyyon miinasibotlorini dork etmokdir. Biz ondan ikinci 0 istifado cdon do iso bu anlama adlanır, yoni yaranmış rabito-**İ** istifado ctmok anlamaq demokdir. Bu monada anlama kkurün noticosidir. Başqa sözlə, anlama oldo cdiilmiş biliklor-istifadətmə, hom do bilikloro yiyolonmo zamani tolob olunan foaliyyotin totbiqi prosesinin noticosidir. Tolim prosesindo şagirdlorin dors materialini neco ladiqlarına diqqot yetirmok vacibdir. Anlama şagirdlərdə muxtolif morhələlərdən keçir. Şagird mağa çaışdığı şeyi çox zaman «hiss edin», lakin onun konkret aq nədən ibarot olduğunu holo deyə bilmir. Mosolon, o kəsik midann həndəsi fiqur olduğunu bilir, amma onun oturacağı ilə sothinin hesablanması prinsipini, bu barodəki mövcud teorcmi ret surot do izah edo bilmir. Bozon do şagird oxuduğu material b dili ilo nağıl edo bilir, lakin onu öz sözləri ilo danışa bilmir. onun homin motni kifayot qodor anlamadığını gostorir. Buna do şagirdlərin

öyrendikləri materialm mozmununu öz sözləri muxtolif torzdo ifado ctmolorino nail olmaq aydin anlamaya "im cdir. Tolim prosesindo anlamann sociyyolondiron cohot-on biri do materialm tam dork edilmosindon ibarotdir. Material rokkob olduqda, bunun ohomiyyoti daha da artır. Şagirdin tolim materialini anlamasının osash olmasına da ot yetirmok vacibdir. Miıollim nozoro almalıdır ki, ogor şagird

1 anlayıbsa, onu siibut etməyi vo əsaslandırmağı bacannalidir.

349

Təcribə göstərir ki, bəzən şagird keçilmiş materialı anlayır, lıkn onun nə iışün diizgiin olduğunu demokdo, onu osaslandırmaq| aciz qalır. Yaxud, o, miıollimin anlama tələb cdən suallarına cavfl verir, ancaq bunun nə iışün başqa ciir deyil, mohz belə oldugunj izah edo bilmir. Bu hala xüsüsən yuxarı sinif şagirdlorinin hondoai teoremləri isbat etməsi zamani tez-tez rast gormok olur. Onlsj teoremi diizgiin deyir, onu isbat etməyə girişirlər, ayrı-ayrı hallafl izah edirlər, lakin «No üçün belədir?»- sualına cavab vermək| çətinlik çəkirlər. Bu da yeni tcoremlo ayrı-ayrı hallar arasındalc münasibətləri tam aydınlığı ilə dork etmomokdon iroli golir. BeU mohdudluq yalnız şagirdlərin idrak tocribosinin. bilik soviyyosini! məhdudluğu ilə deyil, həm do fikri mosoloni holl ctmok sahəsindi miioyyon bir səriştənin olmaması ilo, onun qayda vo iisullanni kifayot qodor yiyələnmməklə əlaqədardır. Burada qoribl dialcktik ziddiyyot nozoro **caqlı**r. Bir torofdon, şagirdin təcribəc bilik səviyyəsi no qodor az olursa, mosololorin holli yolunu göfl mok o qodor çətinləşir. Digor torofdon. daha yeni. daha çotifl məsələləri holl etmok prosesindo zoruri tocriibo oldo edilir, insanir ağıl təkmilləşir.

Mosolo holli tofokkiiriin başlıca funksiyasıdır. Çünki insai daim miioyyon suala, mosoloyo rast golir. insanlarm ictimai tocriibosi, tolobati miioyyon fikri mosoloni iroli siiriir, onun hoi lid tolob edir. Homin sual vo mosolo birdon-biro holl cdiilmir. Həni **J** adam tokco başqalarının verdiyi suallar iizorindo düşünmeyib, öz<| do bir sira suallar iroli siiriir. Homin suallar onu düşünməyə tohrik edir. Buna goro do idrak prosesindo osl mosolo suah görmək, onu dork etmok vo ona lazimi cavab tapmaqdır. Bu iso, öz növbəsindo, insanin müşahidocilik qabiliyyotindən, geniş biliyo, hoyat təcrijaf sino vo marağa malik olmasından asılıdır. Bir ibrotamiz misal xatırlayaq.

Moşhur fizik F. Jolli M. Planka tövsiyə cdir ki, nozori fizika ill moşğul olmasın, çünki orada hər şey holl edilib qurtarıb. homm sahənin heç bir perspctivi yoxdur. M. Plank bu tövsiyəyə məhəl qoymadı: nozori fizika sahosindo axtarıslannı davam ctdirdi, Kvanl nəzəriyyəsini yaratdı, homin nozoriyyo iso cnergctik proseslordu fasiləlilik anını müəyyonloşdırməyə imkan verdi, hem do **a**atomizm ideyasını təbiot elmlərinin biitiin saholorino

yaya bildi Burada başlıca mosolo suah, problemi görö bilməkdədir. 1 lo tofok«
 kür əməliyyatı da suah. mosoloni, problemi formulo etməkdən, na» lünü başa
 düşməkdən başlanır. Demoli, ilk növbədə adam nəyi bərdığını tam aydınlığı ilə
 dərək etməlidir. Bu, qarşıya çıxan ümü-sualın konkretləşdirilməsi ilə olaqəddərdir.
 Mosolon, iş zamanı 'on elektrik motoru dayanır. Bu zaman qarşıya ovvol ümumi
 I çıxır: görəsən nə oldu? Lakin bəlo iimumi sual mosolonin əsl əbini
 aydınlaşdırı bilmir. Bunun iicini sual konkretləşdirilir: omi sındı, coroyanmi
 kəsildi? Bu halda səbəbin tapılması nis-on asanlaşır.

Hor bir mosolonin holli üçün zoruri olan şərtlərdən biri də b l u m l a
 m ə c h u l a r a s ı n d a k ı o l a q o v o 11 11 1 l ğ l n d o r k
 e d i l m o s i d i r . Bəlo asılılıq sado leololordo bilavasito əks olunur və tez
 nozoro **caqlı**r. Miirəkkəb jəsololordo isə onu dərək etmək başqa şərtlərdən də asılı
 olur. Ona • bu mərəholədo bir sıra fikri əməliyyat, ilk növbədə, təhlil və kib
 iştirak edir.

Təlim prosesində şagird ovvolco mosolonin konkret məzmunu-təhlil edir.
 Bundan sonra mosoloni bir nəco dəfə oxuyur, verilən ədədlər arasındakı asılılığı
 aydınlaşdırmağa çalışır. Demoli, əsəlo ilə ilk tanışlıq mərəholəsində təhlil daha
 iicini yer tutur. Şə-ril konkret vəziyyəti aydınlaşdırdıqdan sonra onu ümumiləş-
 rərək, ona məlum olan ümuminin əsasında indiki konkret hah lark etməyə
 başlayır.

Həll ediləcək əsəlo iizorində düşünərkən şagird üçün on in cəhot verilmiş
 ədədlərlə axtarılan ədəd arasındakı ələqə və ılılığı miiyyəon etməkdir. Az tanış
 və nisbətən miirəkkəb olan jəsololərin həllində ciddi düşünmə tələb olunur.
 Bunun iicini volco bir nəçə həkm irolə sürülür. Hor bir həkmə verilmiş rədlərlə
 axtarılan ədədlər arasındakı asılılıq ifadə olunur. Bunun yəsində miirəkkəb
 əsəlo bir nəco sado əsəloyə parçalanır. •ni ovvolco mosolonin əyn-əyn
 sualları müəyyənləşdirilir; 'nız bəlo bir əməliyyatdan sonra mosolonin holli
 nisbətən jəlaşır. Ancaq mosoloni həll etmək iicini onu konkret suallara çəlaməq
 həlo kifayət deyildir. Mosolonin holli qaydasını bilmək imdir. Mosolon,
 hesabdan dörd əməliyyatın iştirak etdiyi bir isah əməllər sırasını bilmədən həll
 etmək olmaz. Buna gərə do lənin keçmiş bilikləri, onları qarşıya çıxan konkret
 mosolonin illinə təbəiq etməyi bacannası mühümdür. Hor bir mosolonin həllində
 miiyyəon f o r z i y y o l o r i n o l i s ü r ü l m ə s i və onları
 y o x l a n ı l m a s ı mii-

hüm cəhətdir. Belə fərziyyələr ya əməli surətdə, y a da **likrai** yoxlanıla bilər.

Deməli, fikri mosolonin həlli mirokob prosesdir. Bu, qar>ıyf müəyyən problemin, sualın çıxmasından başlayır. Problem >«* insanın hər hansı ziddiyyətlə qarşılaşması şəraitindən asılıdır. üetl ziddiyyət adı ilə qeyri-adi, məlumla məchul, mövcud olanla insane cəhd ctdiyi, bəlli olanla bilmək istədiyi arasında olur. MosolonJ formulo edilməsi üçün problemli şəraitin ziddiyyətli ohnamea" görmək vacibdir. Bundan sonra noyin axtanlmasına aid qarsijaj doqiq sual qoyulmalıdır, yoni a Man Ian nodir, noyo nail ohuaf lazımdır, noyo istinad etmək olar? Bu, daha cox mosolonin şortıtıfl dorindon tohlili vo anlaşılməsi ilə bağlıdır.

ikinci morholodo «Mosoloni hansı yol vo vasitələrin kotom ilo holl etmək olar?» - sualina cavab axtanır. Bunun üçün miixtollj chtmallar, forziyyolor iroli siiriilir, yoxlaiulir, doqiqlosdirihaj bəziləridon ol çəkili, ycnilori iroli siiriilir.

Üzərində dayanılan forziyyonin yenidon yoxlanılması mosee hollinin üçüncü mərhələsini təşkil edir. Mosolonin holli iso, moluH oldugu iizro, bir neçə istiqamotdo - mövcud üsullardan pasMf surotto istifadoetmo vo ya foal axtarış apanrıaq yolu ilo coroyan cdi bilər. Burada tofokkiir otalotini aradan qaldırmaq mihiim rol oynrı yir. Bu halda mosolonin holli iiciin tamamilo yeni, daha somortf yollar. iisullar tapıla bilər. Bozon belo bir tapıntı qolloton baş verir.

Fikri mosolonin hollinin dördüncü morholosi holl in gedisinn yenidon yoxlanmasıdır. Bu, cox vacibdir. Çünki bu halda **insan** mosoloni vo ya problemi yenidon dork edir, monalandır.

Tolim prosesindo şagirdlorin muxtolif fikri mosololori holl etmolori iiciin oyani vasitələrə, sxemlərə, şəkillərə vo s. istinad Limoləri do mühümdür.

Fikri mosololorin holli iiciin onlara miixtolif toroflo yanaşmağı, bir sira yollarla holl etməyin mümkünliyünü nəzə qaçınnaq olmaz. Problemli tolim mctodlarmdan istifado şagirdl do foal axtarış qabiliyyotini inkişaf etdirir ki, bu da tofo əsasını təşkil edir.

§ 6. Təfəkkürün novlori

Psixologiya tofokkiirii mihiim idrak foaliyyoti **M** öyrənorkon muxtolif osaslara **goro** onu növlərə ayırır. Belo ki,

352 insan muxtolif ümumiləşdirmo soviyyosindo düşünə bilər, ud tofokkiir prosesindo qavrayışa, təsəvvürlərə, məfhumlara az ya cox dorocodo istinad edo bilər.

Tofokkiirinin foalhq dorocosi, gerçəkliyi adekvat surotto oks rmo soviyyosi ayn-ayn adamlarda eyni olmur. Biitiin bu otloro goro tofokkiirii muxtolif növlərə ayırırlar. Onlarla ayn-lıqda tanış olaq.

Ə y a n i - o m ə l i t o f o k k i i r on cox bilavasito təsir B cisim vo hadisolorin dork edilməsi ilə əlaqədardır, yoni yalar iizorindo praktik fəaliyyətlə bağlı tofokkiir növüdür. fokkürün bu növü 3 yaşına qodor uşaqlarda üstün mövqe tutur. ani-əməli tofokkiir daha cox horokotlorin köməyi ilə hoyata "irilir. Mosolon, kiçik uşaqdan: «Bu **кофигпи** песо qurmusan?» Ə soruşduqda, «Bax, belə» deyə quraşdırdığı **кофигпи** uçurub, nidən qurmağa başlayır. Bu zaman uşaq öz fikrini hokəkətlərin məyi ilə ifado edir. Yalnız ontogenetik inkişafda deyil, filogenezdə do ovvolco əşyavi tofokkiir olmuş, insan bilavasito ■şyalarla əməliyyat aparmışdır, fikri mosolo foaliyyot prosesinin 6zündə holl cdimişdir. insanda tofokkiirinin inkişafı mohz bu Bbdən başlamışdır. Onun ilk omok foaliyyoti prosesindo fikri fəaliyyət əşyavi-praktik fəaliyyətdən ayrılmamışdı. Ontogenezdə **de** uşaq təfəkkürünün inkişafı bundan başlayır.

Ə y a n i - o b r a z l ı tofokkiir prosesindo fikri foaliyyot qavrayış vo tosovvir materiallarına, başqa sözlə, obrazlı materiala istinad edir. Yoni bu halda cisim vo hadisənin qavrayış vo tosovvir surotlori tohlil edilir, müqayisədən keçirilir vo s.

Məşhur İsveçrə psixoloqu J. Piajenin 7 yaşlı uşaqlar iizorindo apardığı bir eksperiment bu cohotdon diqqoti colb edir. Uşaqların gözü qarşısında xəmərdən eyni böyüklükdə və çəkido iki gündə düzəldirlər. Uşaqlar baxır vo «onların eyni olduğunu» deyirlər. Bundan sonra kündenin birini yayıb kökə düzəldirlər. Uşaqlardan soruşurlar: - bunların - kündə və kökənin çəkisi eynidir, yoxsa biri o birisino nisbətən ağırdır? Onlar görürlər ki, kökəni düzəldərkən kiindəyə heç nə əlavə edilmədi, sadəco olaraq onun formasi doyişdirildi. Lakin buna baxmayaraq uşaqlar belo hesab edir ki, kökə kündədən ağırdır. Bu iso tosađiifi deyildir. Uşaq tofokkiirii qavrayışa istinad edir. Kökə nisbətən böyük sahə tutduğu iiciin uşaqların gözüne daha ağır görünür.

Ontogenetik inkişafda əyani-obrazlı tofokkiir daha cox məktəbəqədər yaşlı uşaqlarda özünü göstərir; həm də, demək o ki, bu yaş mərhələsində həlo mofhumi və ya mücərrəd təfo kifayət qədər aydın nəzərə cəfrrır.

M i i c o r r o d t ə f ə k k ü r zamanı fikri foaliyyot əsas ümumi və mücəiTəd moftumlara istinad edir. Doyər, odaləd xoşbəxtlik, kəmiyyət, keyfiyyət və s. haqqında fikirləşmə mücərrəd tofokkiiro misal ola bilər.

Məhz sözlü-məntiqi ve ya miicorrod təfəkkir sayosindel təbiətin, comiyyotın, insanın özünün inkişafının ümumi qanunauyğunluqlarını miəyyənəşdirmək mümkündür. Həmiifl tofokkiir sayəsində fikri mosololorin ümumiləşdirilmiş şokildo həlli miimkiin olur.

Əməli mosololorin həlli ilə əlaqədar olan təfəkkür ə m ə 1 vo ya p r a k t i k t ə f ə k k ü r adlanır. Onun köməyi ihı şagirdlər laboratoriyalarda, todris-təcrübo sahəsində, texniki dərnlərdə vo s. miixtolif fonlardan öyrəndikləri nəzəri bilikləri təcrübəyə tətbiq edir, müxtəlif bacəq və

vordışlərə yiyələnirlər. Model, alat vo cihazlar düzəltmək, onlardan bacarıqla istifadə etmək əmoli tofokkiirini foaliyyoti ilo olaqədadır.

Əgər tofokkiir texniki mosololorin hollinə yönəlir vo bu sahədo yüksək göstörilərə nail olmağa imkan yaradırsa, bu, t e x n i k i t o f o k k i i r adlanır.

Varlığı obrazlı surətdə oks etdirməklə olaqədar olan tofokkiir b o d i i t o f o k k i i r deyilir.

Obyektiv gerçəkliyin qanunauyğun olaqlarının diizgiin inikas etdirilməsi ilə olaqədar olan tofokkiir m o n t i q i t o f o k - k ü r deyilir. Montiqi tofokkiir osason hökmlərin müəyyənliyi, ardıcılığı, sübutluluğu, osashlıqı ilə olaqədadır. Bu keyfiyyotlar iso tofokkiirini varlığı diizgiin oks etdirməsi ilə şərtlənir.

Təbiət vo ictimai həyat hadisələrini donmuş, dəyişməz deyil, daim inkişaf edərək dəyişmə prosesində oks etdirən tofokkiir dialektik tofokkiir adlanır.

Bununla bərabər, tofokkiirini növlərindən biri də nozori tofokkiir vo adətən onu praktik tofokkiirdən fərqləndirirlər. Nozori tofokkiir hər şeydən ovvəl cisimlərin, hadisələrin osas xüsusiyyotlarını, qanunauyğunluqlarını aşkar etməyə yönəlmiş olur. Elmdə fundamental problemlərin həlli, iimumi qanunauyğunluqların müəyyən edilməsi nozori tofokkiirin foaliyyoti ilə bağlıdır.

İnsan tofokkiirini on vacib növlərdən biri yaradıcı tofok-

354

kiir. Yaradıcı tofokkiir sayəsində idrak foaliyyoti prosesində sub-ktiv olaraq yeni məhsul, yeni cəhətlər yaradılır. Həmin yeni fikri - məhsul vo ya cəhətlər motivasiya, mənalana-fərqləndirilmə, yeni məqsədlər sahəsində özünü daha qəbənq surətdə birə-verir. Yəni burada sadəcə olaraq hazır bilik vo bacarıqların tətbiqi ilə kifayətlənilmir. Cisim vo hadisələrdə yeni cəhətlər aşkar ilir. Cəmiyyət, hadisəyə yeni baxış vo mənalandırma yaradıcı tofokkiir **iicün** daha xarakterikdir. İnsan tofokkiirini qeyd edilən bəzi növləri bir-biri ilə sıx əlaqədədir, onlar qarşılıqlı surətdə bir-birinə keçir; bu, həll edilən fikri məsələnin məzmunundan asılıdır. Tofokkiirini ayn-ayn **şəxslərin** inkişafı tərbiyə işinin məqsədli təşkilindən də çox fərqlidir. Problemlə və inkişafetdirici təlim şagirdlərdə tofokkiirini foaliyyotunun məqsədli təşkilinə ciddi təsir göstərir.

§ 7. Ağılın keyfiyyətləri

Tofokkiir bəzi adamların məqsədli təşkilinə psixi prosesdir. Lakin onun məzmunu vo inkişaf dərəcəsi həmişə eyni səviyyədə deyildir. Çünki hər bir fərdin təfəkkürünə onun şəxsi həyat yolu, aldığı təlim vo tərbiyə, eləcə də «təfəkkür orqanının yetkinliyi» (**K. Marks**) ciddi surətdə təsir edir. Həmin amillərin təsiri insanların təfəkküründə bir sıra fərqli xüsusiyyotlar meydana çıxır.

Ağılın keyfiyyotları, hər şeydən ovvəl, tofokkiirini məqsədli növlərinin inkişaf səviyyəsi vo bir-birilə qarşılıqlı əlaqəsinin xüsusiyyotları ilə bağlıdır. Bu vo ya digər növün üstünlüyü, müəyyən məqsədlərin həlli edilməsinə qabiliyyət və onların olması, görünür, insan ağılının iimumi keyfiyyət xarakteristikasıdır. Burada müəyyən foaliyyət növü sahəsində lazımi təcrübəyə malik olmaq da həlledici rol oynayır. Bu cəhətlər hər bir fərdə özünəməxsus şəkildə qarşılaşaraq tofokkiir sahəsində fərqli sortlənir. Bu fərqli xüsusiyyotlar ağılın keyfiyyətində daha qəbənq təzahür edir. Buraya, başlıca olaraq, ağılın müstəqilliyi, tənqidliyi, çevikliyi, genişliyi, dərindənliyi, fikrin surəti daxildir.

Ağılın müstəqilliyi insanın öz bilik vo təcrübəsinə osason cisim vo hadisələrin müəyyən olmağı vo xüsusiyyotlarını, olaqə vo münasibətlərini, qanunauyğunluqlarını başa düşməsinə, yeni məsələlər həllərinə sürət onları həll etməsinə vo biliklərini nisbətən müəyyən problemlərin həllinə tətbiq etmə bacarığında

"> r c

özünü göstərir. Bu keyfiyyət əsasən adamin: a) başqasının köməyi olmadan qarşıya yeni məqsəd, sual, məsələ qoymasında; b) bu məqsədə çatmaq, suala cavab vermək, məsələ vo ya problemi həll etmək üçün vasitə, cavab, yol tapıb, müəyyən notisiyə gəlməsinə; v) bu vo ya digər cisim vo hadisəni təcrübədən səbəblər **ham** qında müəyyən müşahidələr yürütməsində ifadə olunur.

Nəzər almaq lazımdır ki, ayn-ayn adamların həyat tərzinə bəsinin təsirindən, ağılın yetkinliyindən, bilik səviyyəsindən OH yaş xüsusiyyotlarından, foaliyyət növündən asılı olaraq, təfəkkürün müstəqilliyində özünəməxsus cəhətlər özünü göstərir.

Elmin, texnikanın, sosial həyatın sürətli inkişafı müəssir dövrdə yetişməkdə olan gənclərin tofokkiirini foaliyyətində daha **ciddi** tələblər verir. Onlarda müstəqil müəssirəyi təşkil etmək qabiliyyəti elmi mübahisə aparmaq bacarığı inkişaf etdirilməlidir. Həqiqət **dər** elmi mübahisədən doğur. Elmi biliklər gənclərin müstəqil, yaradıcılıqla düşünmək qabiliyyətini formalaşdırır \o tərbiyə] etsin. Qarşıda bəzi ciddi vəzifələr durduqca fərdin təlimdə mexaniki təhsilə, «oxu, danış», «оуро, yadda saxla» yönümlü yaradılması çox ziyanlıdır.

Ağılın tənqidliyi onun müstəqilliyi ilə bağlı olub, insanın: a) həll edilən fikirləri, faktları, fərziyyotları, eləcə də fikri vo tərzini ölçüb-biçməsinə; b) idrak obyektlərindəki həqiqət vo uyğunsuzluqları aşkar tapmasında; v) bəzi məsələlərin araşdırılmasında ifadə olunur. Tənqidi ağıla malik olan adam başqa şəxslərin təsiri altına düşmür, hər şeyi şəxsi düşüncəsini müstəqil şəkildə keçirməyə, onların doğru olub-olmamasını yoxlamağa, məsələnin həllində optimal variantı tapmağa can atır Bəzi şəxslər öz fikirlərini də dənə-dənə yoxlayır. onlara tənqidlə surətdə yanaşırlar.

Tonqidi ağıl hadisoloro dialektikəsino yanaşdıqda, yəni bu v*J ya başqa prcdmetin, yaxud hadisonin mahiyyotini ziddiyyotlor! I aşkar etmok vasitosilo açmaq metoduna yiyolondikdo öziinün daha yiksok inkişaf mərhələsinə çatmış olur. insanda dialektik tofokkiir formalaşır.

Belo tofokkiir iso, K . Marksın yazdığı kimi, «heç bir şeyfi qarşısında boyun oymir vo öz mahiyyoti ilo tonqidi vo inqilabidir* Buradan aydin olur ki, yeni tərzdo düşünmək. mövcud olanlan tonqid siizgocindon keçirmək vacibdir. Yctismokdo olan gone ı nosildo mohz belo tofokkiir keyfiyyəti formalaşdırılmahtır.

356 \. Miistoqil vo tonqidi ağıla malik olan adam öz zehnini gcnış vo Igiin biliklorlo müvoffoqiyyətlə zonginləşdirə bilir. Çünki o, İklori sadoco olaraq monimsomir, onlara tonqidi yanaşır. Buna f o d ə g e n i ş a ğ ı l a malik olan şəxslər müxtolif bilik saho-fado yaradıcı surtdo düşünmoyo qadir olmuşlar. Nizaminin, Tusinin, M.F.Axundovun, Ü.Hacıbəyovun ağılının gcnışliyi, xtəlif sahələrdə yeniliklər yaratmaları hor kəsi heyran edir. İn gcnışliyi ilo birlikdo, dərinliyi də çox mühümdür. A ğ ı l ı n d ə r i n l i y i mosololorin mahiyyotini diirüst dork okdə, hor bir hadisoni törədən sobəbləri müəyyənləşdinnokdə, blemlər hərtərəfli anlamaqda, hadisolorin nəticəsini qabaqcadan 'gün müəyyənləşdirməkdə ifado olunur. Dorin ağıla malik olan m məsələlərə müxtolif tərəflərdən yanaşır, ilk nozordo cox ə, adi, hamıya molum kimi görünən hadisədə ciddi problem rmoyi bacanır. Mosolon, turş şey yedikdo vo ya gördükdə adamin ~ından şirə ifraz olunur. Bu faktı hamı dəfəlorlə müşahidə etmiş, in onu adi, molum bir mosolo hesab etmişdir. İ. P. Pavlov iso min «adi» hadisoni öyrənmə osasında ali sinir foaliyyotinin lunlarını koşf ctdi. Yaxud yuxarı atılan daşm, budaqdan qopan yvonin yero düşməsi kimi «adi» hadisolor iizorindo dorindon şünmək İ.Nyutonu cazibo qanununu kəşf etmoyo gotirdi. Bunlar homin alimin ağılının dorinliyini ifado cdir. Dorin ağıl homişə Itsimlorin vo hadisolorin mahiyyotino niifuz cdir.

A ğ l ı n ç e v i k l i y i do mihiim keyfiyyotlordondir. İnsan hoyat tocriibosi boyu müxtolif məsələlərlə, problemlərlə rastlaşır, onlan miioyyon iisullarla holl edir. Lakin həyatda baş Veron hadisolor, qarşıya çıxan məsələlor müxtolif vo rəngarəngdir. Şəzən onlar zahiron bir-birino oxşasalar da, mahiyyot etibarilo İbrqlonirlor. Ona görə do onlara eyni ölçü ilo yanaşmaq, molum qaydalan totbiq cdir, tapdanmış yolla getmok lazimi noticoni llermir. Bu halda insanlar müxtolif torzdo horokot edirlor. Bozilorin molum müddəalardan bərk-bərk yapışır, iimumi qaydalardan konara çıxmır, ona görə do yeni mosoloni holl ctmokdo aciz qahrlar. Bu homin fordlorin tofokkiiriindo mihihafizokarhq vo ttoreotiplərin güclülüyüyü ilo bağlıdır. Başqaları iso mosolonin holl edilmosi qaydasını doyişir, yeni yol vo vasitolor tapib hollino nail olurlar. Bu, ağılın çcvikliyi ilo olaqodardir.

F i k r i n s i i r o t i d o mihiim keyfiyyət olub, insanin holl etdiyi mosoloyo verdiyi son cavabın müddəti ilo toyin edilir. Əlbəttə,

line

Fi

ün

חת

ini

Ürokdə intizar ölürdüm bele, Birdən səs eşitdim, görün
bu nədir; Avar ləfçəsində yol gələ-gələ Şirin söhbət edir
iki müsafir.

Vətənim Dağıstan. Qızmar bir gündə, Dünyadan əl üzüb
can verəndə mən, Onlar danışdı ana dilində Kələkbaz
Əlidən, Dəli Hosondən.

O soslo isindi soyuq bədonim, Dırçılıb bir daha
inandım bu an. Həkimlər yaramı sağaltmaz
mənim, O ana dılımdır dördimə dərman.

Kiməsə şəfədir, kiməsə kömək Oğzə dil.
Şirindir mono öz sözüm, Bilsəm. ana dilim
sabah öləcək Bu gün ölməyə hazıram özüm.

360

Deməli, dil ümumxalqə məxsusdur, nitq isə ayrı-ayrı fərdlərə ir. Dil ünsiyyətin vasitəsidir, nitq ünsiyyətin prosesidir. Dil ünsiyyət vasitəsi olduğu üçün başqa bir elmin - dilçiliyin züsudur, nitq isə proses olduğu üçün psixologiya elminin iqt obyektidir. Lakin bunları bir-birindən ayırmaq olmaz, i onlar arasında mirokob dialektik vəhdət vardır, hər ikisi ai-tarixi mahiyyət daşıyır. Dilin osas funksiyalarına diqqət btrədikdə bu cohot aydın olur.

Məlumdur ki, dil əsasən üç funksiyanı yerinə yetirir:

1) dil ictimai-tarixi tocribonin mövcud olması, saxlanması və krlmosi vasitəsidir.

2) dil kommunikasiya, eloco do insanin davranışını tənzim ■mök vasitəsidir. Çünki hər bir kommunikasiya və ya iinsiyyət, ■tr şeydon əvvəl, müsahibə tosir etmək vasitəsidir. Bu tosir İllavasite və bilvasitə hoyata keçirilə bilər.

3) dil intellektual fəaliyyətin silahıdır. Qavrayış, hafizo, pfokkiir, toxoyyiil kimi idrak prosesləri insanda dil materialan ilə

» edilən in formasi yaladə istinad edir. Dilin bu funksiyaları nitqin fəaliyyət istiqamətini toyin edir. Belə ki, nitq insanlar arasında siyyoto xidmət edir, həm də o tofokkiiriin aloti və ya vasitəsidir.

Ontogenetik inkişafda insanın nitqə yiyələnməsi bir pəco lərhələdən keçir. İlk növbədə uşaqlarda fonematik eşitmə İlibiliyyəti inkişaf edir, onlar ana dilindəki sosləri fərqləndirməyə, rəffuz etməyə başlayırlar. İkinci mərhələdə uşaq söz ehtiyatını artırır, sintaksisin qaydalarını mənimsəyir. Üçüncü mərhələdə xüsusən məktəb yaşında) dilin semantikasına, sözlərin mənasına riyələnin.

Nitqin funksiyaları mxtolifdir. Onun birinci funksiyası ■jeyaları, hərəkəti, voziyyəti və s. adlandırmaqdır. Bu, nitqin ki q n i f i k a t i v v o y a s e m a n t i k (mona) f u n k s i - f a s l adlandır. Bu funksiya insan nitqini heyvanların iinsiy-Jrotindən fərqləndirir. Heyvanın çıxardığı sos cismi deyil, onun

öz Vəziyyəti bildirir. insanda iso miiyyətin söz deyilərkən homin •özlə bağlı hər hansı cism, hadisənin təəvvürləri canlanır.

Nitqin ikinci funksiyası ümumiləşdirmədir. Məlumdur ki, hər öz ümumiləşdirmədir. Miiyyətin cismələri kəçqoriyasına aid olamot \ o xassələri oks etdirir. Mosolon, ağac, meşə, tələbə, insan və s.

Nitqin üçüncü funksiyası kommunikativ funksiyadır. Bu, nitq davranışı kimi tozahiir edir. Homin funksiya da öz növbəsində: 1)

361 məlumat verənək; 2) fəaliyyətə, işə təhrik стык vəzifələriJ yərinə yetirir. Deməli, nitqin köməyi ilə başqaları ilə ünsivtj saxlayınq, fikir mübadiləsi edirik, ictimai təcrübəni mənimsəyən zənginləşdirir, yeni nəsə verir.

Nitq vasitəsilə hisslərimizi, arzu və istəklərimizi, bu və Jİ digər cismə, hadisəyə münasibətimizi bildiririk. Nəhayət, nitq vasitəsilə başqalara təsir edirik, onun davram.ş və rəftarını müəyyən dəyişiklik yaradırıq, hər hansı bir işi yərinə yetirənlə təhrik edirik. Bu da təsadüfi deyildir, çünki hər bir söz müəyyən cism, hadisə və ya hərəkətin siqnalıdır. Buna görə də bi/ hər hansı bir sözü eşidəndə onu mənəsinə görə başqa sözlərdən fərqləndiririk. Bu iso cümlə və mətn daxilində mümkündür.

Sözlərin mənasının anlaşılması iicün ahəngin, nitqin tələfM xüsusiyyətlərinin də ohəmiyyəti böyükdür. Ahəng nitqdə ifadə edilən məzmunu insanın münasibətini - rəğbət, niyyət. qəzəb və s. hisslərini oks etdirir. Bundan başqa, ahəng danışmağa mxtolif məni verə bilər. Mosolon, «Uşaq tapıldı» cümləsi, ahəngdən asılı olaraq, bir halda itmiş uşağın, digər halda hər hansı bir uşağın tapıldığını bildirir; başqa halda iso bu, ahəngi toyismək yolu ilə sual ciimləyənlə ola bilər.

Beləliklə, deyə bilərik ki, nitqi qəbul etməyin iicini. bir tərəfdən, sosləri tohlil-tərkib etmək, onları fərqləndirmək lazımdır. Bu nitqin q a v r a n ı l m a s ı d ı r . Digər tərəfdən iso sözləri mona cohotdən tohlil və tərkib etmək zəruridir. Bu da nitqin anlaşılmasıdır.

Nitqin qavranılması və anlaşılması qarşılıqlı olaqododur. Nitqli anlamaq üçün sözləri qavramaq lazımdır. Nitqin anlaşılması iso, JI növbəsində, sözləri daha dəqiq qavramağa imkan verir. Nitqin diizgiin qavranılması və anlaşılması beyin qabığındakı nitq mərkəzlərinin normal fəaliyyət göstərməsindən asılıdır.

Məlumdur ki, sözlər varhəng ikinci siqnallardır, «siqnalları siqnaldır». Onlar insana iic osas formada: g ö r ü l ö n , e ş i l d i l ə n , t o l o f f i i z e d i l ö n formada tosir edir. 1k1 beyin qabığının mirokob tohlil-tərkib fəaliyyəti sayəsində sözlərin tosirilə insan beynində ikinci siqnal sistmə soviyyəsinde* mivəqquəti rəbitələr sistmə yaranır ki, bunun osasında da

varhgin miihiim olaqo vo miinasibotlori oks etdimlir. Noticodo sö/U varlığı ümumiləşmiş şəkildə oks etdirir.

Insana moxsus olan ikinci siqnal sistemi baş bev in qabığının Im 362 kra sinir hüccyrələri qnıpunun əlaqələnməmiş şəkildə foaliyyoti ilə bəhdir. Biz bir-birimizlə danışarkən, bir torofdon, cşidilən (şifahi B), görülon (yazılı nitq) nitq siqnallarını qəbul edir, digər profdon iso ağız boşluğu aparatı vasitəsilə sözləri toloffiiş edirik. Hu halda beyin qabığında (sol yanm kürodə) üç nitq morkozi: pitmo, görmə və nitqin horokot morkozi foaliyyoto gəlir. Homin Corkozlardan biri - e ş i t m ə m o r k o z i (Vernike morkozi) pvramlan sözlərin anlaşılmasını təmin edir. Bu morkozin laliyyəti pozularsa, insan sözləri fərqləndirmək, tanımaq jəbaliyyotini itirir, bunun sayosində mənalı danışmaq qəbaliyyoti Bar. Çünki soslorin eşidilməsi onlarda hişf olunur. Nitqin i e r o k i m o r k o z i (Broka morkozi) sözlərin tələffüzünü *III*un edir. Homin mərkəz zədələndikdə insan heç bir sözü bəAır edə bilmir, amma sözlərin mənasını başa düşür, onda illnız miiyyon çıxırtılar qalır. Nitqin g ö r m ə m o r k o z i *mo* yazılı nitqin, oxunun anlaşılmasını təmin edir. Bu morkoz bzulduqda, insanda görmə qəbaliyyoti saxlansa da, o, oxumaq bəbaliyyotini itirir. Olbotto, bu morkozlar birgə foaliyyot göstərir, kılann bölgüsü osason şortı xarakter daşıyır. Çünki nitqin osasında bas beyin qabığındakı n i t q m o r k o z l o r i n i n b i r g o l o r m a l f o a l i y y o t i durur.

§ 10. Nitqin növləri və xüsusiyyətləri

\\ I Ünsiyyət şəraitindən asılı olaraq nitqin iki növü ayırd edilir. buraya xarici və daxili nitq daxildir. Xarici nitq şifahi və yazılı, lifahi nitq isə öz növbəsində m o n o l o j i və d i a l o j i fəmaqla iki yəro bölünür.

X a r i c i n i t q başqaları ilə ünsiyyətə yönəlmiş olub, lşidilən, görünən və toloffiiş edilən nitqdır. Xarici nitqin miihiim kvii olan şifahi nitq toloffiiş edilən, eşidilərək qavramlan, başa dıişiilən nitq növüdür. Bu nitq danışanlar arasında bilavasitə əlaqə fəctədir. Ş i f a h i n i t q zamanı danışan adamlar bilavasitə bir-birini görür, cşidirlər. Danışan adamın üz və bədəninin ifadəli j horokətləri, sosinin əhəngi nitqin məzmununun, buna bəslədiyi mənfi və miişəbət miiinasibotlorin anlaşılmasına yardım göstərir. Wifahi nitqdə sosin əhəngi və ifadəli horokotlorin iştirakı sayosində İtyni söz muxtəlif mənada ifadə edilib, cürbəcür başa düşülə bilər. Mosolon, adicə «Yenə gəldi» sözləri tələffüzdən asılı olaraq hom

363 sevinci, hətə nifroti, həm də bigənəliyi bildirə bilər. **Buratlı** müsahibin mimikası, pantomimikası, vokal mimikası həlledici rül- oynayır.

Ünsiyyət şəraitindən, onun məqsəd və məzmunundan ləmİ olaraq şifahi nitq və dialoji, ya da monoloji formada corəyan *m^AIII* bilər.

D i a l o j i n i t q nitq iinsiyotinin on qədim növü olub iki və ya bir nəcə şəxsin bilavasitə iinsiyot prosesidir. Nitqin bu n< daha çox insanların birgə omək foaliyyoti ilə bağlıdır. Nitqin OH növünün bir neçə xüsusiyyoti ayırd edilir. Əvvəla, dialoji o^AH bilavasitə reaksiya tələb cədir. Yəni müsahib deyilənlərə II münasibotini bildirir: ya sual verir, ya təsdiq edir, ya inkar edir vəS s. Bu cəhot danışanın öz fikrini ifadə etmək istiqəmotinə təəfl göstərir, onu miiyyon səmtə yönəldir. Bundan əlavə, dial, danışan şəxslərin cmosional-ekspressiv rəbətəsi şəraitində i vcir, bəlo bir vəziyyətdə onlar bir-birini bilavasitə qavrayıJ emosional vəziyyətlərini qiymətləndirirlər. Üçüncüsü, dialoji miiyyon şəraitlə və ya obyektə bağlı olur. Bu mənada o sivaativ I səciyyə daşıyır, söhbət obyektinə dəyişən kimi dialoqun istiqəməti v# I xarakteri dəyişilir. Səkit danışqdan qızğın miiəbahisəvo və \,π, oksinə, emosional həyəcənə keçid bünə misal ola bilər.

Dialoji nitqin köməkçi vasitələri də cəxdur. Burada svisin əhəngi, insanın üzünün və bədəninin ifadəli horokotlori dialoqun J məzmun və istiqəmotinə ciddi təsir cədir. Homin ifadəli horokotləf I danışanın nitqinin daha anlaşılqılı olmasını, onlann təsir gücünün I artırılmasını sordəndirir.

M o n o l o j i n i t q isə bir adamın öz fikir və miiəlahi*! zəlorini miiəntəzəom və ardıcıl surotdə şərh cətməsidir. Bu halda onun I nitqi heç kəs tələfindən kəsilmir (miiəhazirəçinin, nətiqin və *III* nitqi). Monoloq fəsiləsiz, əlaqəli, ardıcıl və mənətiqlə olur Bu nitqin I rəvən gətməsi üçün danışan adamın vərəcoyi məzmunu əydin dərək I cətməsi, zəngin söz cəhtiyatına mək olması, nitqin cmosionalhə I xüsusiyyətlərində, dilin qaydə-qəunlarına mükəmməl yiyəlonməH osas şordır. Yəni monoloji nitqi məzmunluluğu ilə ifadəliliyi iizvi I surotdə birləşməlidir. Əks təqdirdə, nitq mənəton. cənsixici və cazibəsiz olar.

Miiyyon auditoriya qarşımda monoloji nitqi kəğızdan i oxumaq ləzimi səmore verməir. Miiyyon fikir və miiəlahizənin irəli J siirilməsi və şərhini dirləyicinin gözü qarşısında corəvan cətməlidir

364

mii.ə gərə də monoloji nitqin həmi **iicəin** əyni dərəcədə əydin və Vşıqlı olması üçün onə xüsusi olaraq həzirləşməq ləzimdır.

Nitqin nisbətən sənələr təşəkkül edən miihiim növü y a z ı l ı 11 q d i r. Bu, osason görmə qavrayışı üçün nəzərdə tutulan mədir. Şifahi nitqdən fərqli olaraq yazılı nitqdə hər hansı ləmə yazılı mənə kimi ifə edilir.

Şifahi nitqlə yazılı nitqin bir sira iiməmi və xüsusi cəhotlori . Funksiya cətibarılı yazılı nitq də şifahi nitqin yərinə yətirdiyi :ifəlorə xidmət edir. Ləkin şifahi nitqin köməkçi vasitələri: İn, bədəninin ifadəli horokotlori, sosin əhəngi və s. cəxdur. Bu lətlər yazılı nitqdə yəlniz sözlərin, ifadələrin ədəkvət surotdə ilməsi, yəində işlədilməsi ilə əvəz oluna bilər. Bu, yazılı nitqə ilən çox miihiim tələbdır. Bədi

motnlordo obrazh ifadolorin, i motnlordo iso elmi istilahlann yerindo vo doqiq surotto ifado edilmosi mihiim ohomiiyyoto malikdir.

Yazih nitqin bir mühiim cohoti nozoro alınmalıdır. Yazih qin omolo golmosi vo noticolorinin tosbit olunması mövdu -an vo moka hüduklarından çox-çox konara çıxır. Bu cohot zih nitqi qavrayan (oxuyan) şəxsə imkan verir ki, müxtəlif vrayış strategiyasından istifadə etsin, yəni oxunmuş mətnə döno-nə nəzər salsın, onu otəfli dork etsin. Başqa sözlə, yazılı nitq ixoloji planda daha çox səbəstlik dərəcəsinə malikdir: burada a) fikrə; b) məzmunla yəni emosional tonu çatdırmaq üçün sikanin, qrammatika vo dürgü işarələrinin köməyindən; v) bu edilmiş yazı fonnasından istifadə edilir. Mosolon, şəxsi otubla rəsmi məktub, yaxud omro müəssisə öz ifado torzlorino ro bir-birindən fərqlənir. Yazih nitq daha geniş auditoriya üçün zordə tutulur. Hor do onun köməyi ilə insanlar ümumdünya edəniiyyətinə qoşulurlar.

D a x i l i n i t q insanin öz-özünə fikirləşməsi, özü ilə ünsiyyəti prosesidir.

Başqa sözlə, daxili nitqdə tofokkiir coroyan dir, müəssisə məqsəd, niyyət omolo gəlir, hərəkatlar ləşdirilən Əsas xüsusiyyəti odur ki, daxili nitq tofokkiirilməyən səsiz nitqdır. Hor do bu, çox qısa, bəzən do ayn-ayn olardan ibarət olur.

Homin ifado fikrin nüvəsini təşkil edir. Jaxili nitq xarici nitq osasında omolo gəlir, xarici nitqin anteriorizasiyası (daxilə köçürülməsi) ilə bağlıdır. Lakin bəli bir Şeyrilmə vo ya keçid bəzən müəssisə çətinliklərlə olaqodər olur. xili nitqdə bu vo ya digər fikir insanin özünə aydın olur, amma

365 onu başqalarına çatdıranda çətinlik yaranır. Demoli, holo nitqdə insanin özü üçün aydın olan bu vo ya digər fikri xarici ni eyni aydınlaşdırma ifado etmək hər zaman adama müəssisə ol Çünki fikrin insanin özü üçün aydın olan ifadəsi - daxili nitq onun başqası üçün aydın olan ifadəsi - xarici nitq arasında m" fərq vardır.

Daxili nitqdən xarici nitqə keçmək n i t q m o d o n i y y ə t i tələb edir. Nitq modəniiyyəti inkişaf etməmiş adami* özləri üçün aydın olan fikri başqalar üçün anlaşılabilir tərzdə il.üü etməkdə, müvafiq sözlər tapmaqda çətinlik çəkirlər.

Bunun başqa səbəbi do ola bilər. Bəzən fikir insanin özü üçün lazımi qədər aydın olmur. Fikri özü üçün ətraflı aydınlaşdırma onu başqası üçün izah etmək istədikdə do adam məntiqsiz, döl bir tərzdə danışır.

Nitqin passiv vo fəal nitq olmaq iizro do iki növü fərqləndirirlər.

P a s s i v n i t q dedikdə, başqasının nılqinlə dinləmək vo ya yazdığını oxumaq prosesi nəzərdə tutulur. F o] n i t q i s o müəssisə bir fikri başqalarına yazıh vo ya şifahi hal məlum etmək prosesidir.

Insanin nitqində onun şəxsiyyətinin istiqaməti aydın surotu özüni bəziyə verir. Bəli ki, nitqin məzmununa goro insanın tələbatlarını, maraq vo meyllərini, inam vo oqidosini, xüsusi »!• sorvət meyllini təyin etmək mümkündür. Yəni bu cohotlar onun nitqində öz ifadəsini tapır. Hor kəsə təcrübəsindən vo məsələn

dolərindən məlumdur ki, insan öz nitqində onu maraqlandırır məsələlərə döno-döno toxunur. Homin məsələlərin bilən onun ləkir orbitini təşkil edir, iinsiyət o otərdə coroyan edir. Bununla bərabər, insanin nitqində onun bir sıra tofokkiir xüsusiyyətləri də aydın surotu nozoro çarpır. Mosolon, obrazlı tofokkiir kəşfi surotu inkişaf etmiş şəxslərin istə yazılı, istə do şifahi nitqində obrazlı ifadələr, bənzətmələr, mətəforalar üstün olur. Müəssisə tofokkiir üstünlük təşkil edən şəxslərdə anlayışlar, məfəhumlar, ümumiləşdirmələr çox olur.

Hor bir şəxsiyyətin nitq xüsusiyyətləri onun fikri fəaliyyət prosesində holl edəcəyi məsələlərin xarakterindən asılıdır. Nitq üslubu hom do insanin ümumi modeni inkişaf səviyyəsindən, əxlaqi-iradi keyfiyyətlərindən, temperament xüsusiyyətlərindən və s. asılıdır. Mosolon, xələkin nitqi ilə ləqəmin vo yə mənləkin nitqi ciddi surotu fərqlənir.

366

Şəxsiyyətin nitqin aydın, anlaşılabilir, təsirli olması onun bir sıra xüsusiyyətlərindən asılıdır. Mosolon, n i t q i n m ə z - l i n l u l u ğ u nitqdə ifadə olunan fikir vo hisslərin hərəmi, **Wkliyə** uyğun golmosi vo ohomiiyyotliliyi ilə təyin olunur. in məzmunluluğu onun məlumatvermə vəziyyəti ilə bəzi surotu odardır. Nitqdə cisim vo hadisə haqqında verəlinən məlumat **ajbrofli**, dölün olduqda bəli nitqə məzmunlu nitq deyilir. Bu, **Kdan**, bir tərfdən, geniş bilik, digər tərfdən iso homin biliyi ►ust ifadə etmək vo istiləhlərdən diizgiin istifadə məharəti tələb **III**

Ifadə edilən fikirlərin dinləyicilər tərəfindən diizgiin fərqləndirilməsi **için** onun anlaşılabilir olması zəruridir. N i t q i n f l a ş ı q l ı l ı ğ ı müxtəlif amillərlə şərtlənir. Nitqin anlaşılabilir üçün danışan adam aydın vo məntiqi danışmalı, **şərh** edilən oani konkret məsələlər osasında təhlil etməli, dinləyicilərin ləyosini nozoro almah, yeri gəlirdə, oyanı vəsaitdən istifadə olmalı, sözləri bir mənada işlətməli, eləcə do qrammatik qaydalara **lənəlidir**.

L.N.Tolstoy nitqin anlaşılabilir olmasından danışarkən qeyd edir ki, «anladığın bir şeyi başqalarının da sən kimi anlaması in, onu sözlərlə ifadə etmək on cətin bir işdir vo həmişə lazım nənəkiin olan ifadəyə holo nail olmadığını hiss edirsən». Bu, **III** nitq modəniiyyəti tələb edir.

Nitqin anlaşılabilir olması dinləyicilərin hazırda səviyyəsindən do lıdır.

Dinləyicinin mövzuya aid lazımi biliyə malik olması da **icibdir**. Mosolon, Fiizulinin bir şərinə diqqət yetirək:

Heyrət ey büt, surotu gördükdə ləylər bəni, Surəti-halım görə, surət xəyal cəylər bəni.

Bəli parçaları aydın **dork** etmək, anlamah üçün xüsusi tərzlə yəni, zəngin təxəyyülə, bədii tofokkiirə malik olmaq uridir. Nitqin anlaşılabilir olmasında danış

prosesindo montiqi gudan yerində istifadə ctmok xiisusi rol oynayır. N i t q i n t o s i r l i l i y i onun foaliyyoto tohriketmo vozifosi bağlıdır. Bu zaman bir adamin başqasının fikir və hisslorino, la **vo** etiqadına, davranış və rəftarına sözlə tosir etmosi nozordo **lur**. Nitqin tosirliyi muxtolif şokillərdə - inandırma, sübut, **qin**, məsləhət, tapşırıq, tolimat, əmr, qadağan kimi tozahiir edir.

367

Məsələn, əmr formasında söz və ifadələr heç bir bəzək-d olmadan qısa, aydın, koskin intonasiya ilə deyilir. Qacar:

Atın yığın-yığın başı ləş üstə...

Tolob do onun kimi; sözlər intonasiya və montiqi vurğu vasitosilo ifadə edilir:

Danış, de, ham, Hə, göstər onu...
(Otello).

Gorok qan altında qalsın bu dağlar (**Qacar**)

Xahişdo iso tamamilə başqa ahəng, başqa mozmun nozof çarpır, burada müraciot olunanın iradosino xitabon tikır çatdırılır.

Qızım, ağn alım, ağır xostoyom, Bolko do bir uzaq sofər üstoyəm...
Dayanma. can bala, gol görüşək bir, Anan bilirəm ki, gəlməyəcəkdir.

Hor bir tosir vasitəsinin özünün psixoloji mozmunu var. *Ouy* omol edilməso, nitq istənilən tohiri bağışlaya bilməz. Bu, tosad deyildir. Nitqin tosirliyi, hor şcydən ovvol, onun ideya moztı nundan asılıdır. Bundan başqa, danışanın somimiliyi, nitqin ay və inandırıcı olması onun təsirliliyini şərtləndirən amillərdən. Bu cohotdon nitqin ifadəliliyi do böyük ohomiyyoto malikdir.

Danışan və ya yazan adam öz nitqində şərh etdiyi mozmu munasibotini do oks etdirir. N i t q i n i f a d o l i l i y i < dikdo, mozh onun bu cohoti nozordo tutulur.

Yazih nitqdə adamin tosvir etdiyi cisim və hadisə münasiboti işlətdiyi bodii ifadələrdə, müqayisə tərzində, sözlə məcəzi mənasında, ciimlərin quruluşunda və s. tozahiir edir. sanın öz hisslorini nitqində bitirən incoiliklorino qodur ifadə və yüksək nitq mədoniyyətinə yiyələnmodon mümkün deyildir.

Şifahi nitqdə do hissləri ifadə etmək üçün yuxarı vasitələrdən istifadə olunur. Lakin buna baxmayaraq, şifahi ni hisslərin ifadəsi yazih nitqə nisbətən asandır. Çünki şifahi zamanı insanın şərh etdiyi məzmunə münasibotü onun iizini"

368

Kloninin ifadəli hərəkətlərində, səsinin ahəngində, işlətdiyi fərqlərdə də aydın tozahiir cdir.

Nitqin göstərilən xiisusiyyotlori tolim-torbiyo prosesində 5yillik ohomiyyoto malikdir. Müəllimin nitqinin mozmunu, plasiqli, tosirli və ifadəli olması şagirdlərin elmləri yüksək pviyyədə, mühkəm mənimsəmələrinə, onların tolim-torbiyo işinin müvəffəqiyyətə müsbət tosir göstərir.

XII FƏSİL TƏXƏYYÜL VƏ

YARADICI LIQ

1. Təxəyyül haqqında anlaşı

Xalq yazıçısı S. Rəhimov «Saçlı» romanındakı Kosa surotinin yadıllniası haqqında danışarkən qeyd edirdi ki, bir kosa konddo bəlo uşaqlıq yaşlarından ona tanış idi, «...sonra bu kosa birini do mən Ləzində gördüm. Daha sonra bir kosaya da Nəşən rayonunun Qıvraq kondında rast gəldim. Ancaq bu üç kosa birinə heç biri həlo do «Saçlı»dakı Kosa deyildir, iic kosa mənə ancaq zahiri material vermişdir. Bəs, «Saçlı»dakı Kosa daxili həlo? Qulluq morozı, dolaşmaq imza yaratmaq həvəsi haradan gəlmişdir? Deməliyə ki, bu bir ləpəli kişi, bizim raykonda xidmət edən, bir çox, adamin başına ağır qoymaq istəyən bir adəmdən gəlmişdir. Yəni üç kosadan, bir ləpəliyə «Saçlı»dakı Kosa düzəlmişdir...»

Gəlin, ovvolco, bir məsələyə diqqət yetirək: yazıçı, bir tərəfdən, həyatda gördüyü və müşahidə etdiyi, uzun müddət yadında saxladığı «üç kosa və bir ləpəli» kişi haqqında danışır. Bəs onları psixoloji tənqidlə «qavrayış» və «həfizo» surotlori kimi xarakterizə edə bilərik. Digər tərəfdən isə o, «iic kosa və bir ləpəli» kişi suroti osasında yaratdığı yeni surot - «Saçlı» romanının qəhrəmanlarından biri olan. Kosa suroti haqqında danışır. Psixologiyada bəlo surot toxyiil suroti adlanır.

Qarşıya sual çıxır: biz nə üçün birinciləri «üç kosa və bir ləpəli» kişi surotini qavrayış və həfizəyə, ikincini - «Saçlı» romanının qəhrəmanını isə təxəyyülə aid edirik? Məsələ budur

ki, «üç kosa və ləpəli» kişini yazıçı həyatda görmüş və yadında saxlamışdır. Bu zaman biz ancaq qavrayış və ya həfizədən danış bilərik.

«Saçlı»dakı Kosa isə özü yaratmışdır. Kosa yazıçının yaratdığı yeni surot, biz onu artıq qavrayış və ya həfizəyə aid edə bilmərik. Bu yeni surot başqa psixi prosesin toxyiil, məhsuludur.

Keçmiş qavrayış materiallarının yenidən işlənməsi osasında

yeni surətlərin yaradılmasından ibarət olan psixi prosesa
təxəyyül 1 deyilir. Təxəyyül surətləri necə formalaşır? İnsan
onları özündən yaradır, yoxsa həyatdan götürür?

Əlbəttə, təxəyyül də bütünlükdə psixi hadisələr kimi xarici aləmin biridir.

Bununla birlikdə, təxəyyülün özünə aid xüsusiyyətləri vardır. Qavrayış, hafizə kimi psixi proseslər cisim və hadisələrdə gerçək mövcud olan xüsusiyyət, münaqişə və qanunauyğunluqları əks etdirir. Təxəyyül prosesində isə insan xarici aləmdə bilavasitə olmayan yeni surətlər yaradır. Lakin insan təxəyyül prosesində nə qədər yeni surətlər yaratsa da, heç bir şeyi özündən uydurmur, yeni surətlər ayn-ayn əlamət və iştiraklarını ancaq həyatdan götürür. Hətta on fantastik surətlər belə insanların adam, bəhər, **sir** və s. haqqındakı təsəvvürləri əsasında formalaşmışdır.

Atalar deyirlər ki, aşıq gördüyünü çağırır. **Cəllal** Məmmədquluzadə sənətkar üçün görüb-götürməyi ohemiyotini xüsusi qeyd edirdi. Onun fikrincə, sənətkar üçün həmişə xammal lazımdır ki, onun yazıçıya kaxanası işləsin, bəkar qalmasın.

Təxəyyül surətlərinin keyfiyyəti, hər şeydən əvvəl, bu «xatirə» keyfiyyətindən - insanın təsəvvir ehtiyatının, bilik və təcrübəsinin zəngin və çoxməhlətli olmasından asılıdır: onlar nə qədər ohatəli olsa, təxəyyüldə yeni surətlər yaratmaq **için** zəruri material da çox olar.

Təxəyyül tarixən omək fəaliyyətində təşəkkül tapmışdır. İnsan tədricən əməyin nəticəsini dərk etməyə başlamış, omək prosesinin sonunda olduğu cəllən nəticəni həlöl prosesə başlamazdan əvvəl təsəvvir etməyi, fikrən yeni surətlər yaratmağı öyrənmişdir.

Əmək bölgüsünün oməllə gəlməsi və ictimai şəhriin müxtəlif formalarının meydana çıxması ilə olaşqadar olaraq şəhriin təxəyyüli bəstəkarın təxəyyülündən, rəssamın təxəyyüli konstruktörün təxəyyülündən, müəllimin təxəyyüli məmərın təxəyyülündən və

370

Wə fərqlənmişdir. Təxəyyül bədii, texniki və ya elmi fəaliyyətin pas tərkib hissələrindən birinə çevrilərək onun xüsusiyyətlərinə rəğün surətdə inkişaf etməyə başlamışdır.

Bizim hər birimiz yaşımızdan asılı olmayaraq özümüzün **Q**ndəlik həyatımızda onlarla təxəyyül surətləri yaradınq. Bəzən bəyala dəlib gözümüzün qarşısında qəlbimizi rıqqətə gətirən xəş pənzərələr cəlləndirırıq: ya təsəvvir edirik ki, qızımız institutu **u**rtarıb, məşhür alim olub, ya fikrimizə gətiririk ki, nəvəmizin İdyudur, ona xeyir-dua veririk. Bəzən bizdən incimış dostumuzun bəlliini əlmaq, özümüzə bir növ haqq qazandırmaq üçün cürbəcür İphvalatlar uydururuq. Evimizi bəzəyində də, uşaqlar üçün paltar **k**endo də, bədii əsər oxuyanda da rəngarəng təxəyyül surətləri [yaradınq.

Təxəyyül bədii əsərin qavranılması, fikri məsələnin həll edilməsi, fəaliyyətin planlaşdırılması prosesində bilavasitə iştirak edənlər və onların məhsuldarlığını şərtləndirən əsas amillərdən birinə fəvriilir.

Təxəyyül insanın həyat fəaliyyətində böyük rol oynayır. **İ** k Marks onu, «təbiətin böyük neməti» adlandırmışdır. Təxəyyül I bəyün fəaliyyət sahələrində mühiim ohemiyotə malikdir. «Əbəz Brəro güman edirlər ki, bu (fantəziya - **Ə. B., Ə. Ə.**) ancaq şəirə **l**azımdır. Bu, əxmaq xurafətdir. O, həttə, riyaziyyatda da lazımdır. **H**olla, diferensial və inteqral hesablamaların kəşfi də fantəziyasız pəmkiin olmazdı. Fantəziya olduqə qiymətli bir keyfiyyətdir...» **On** ciddi bir elmə də fan'təziyanın rolunu inkar etmək **enasizdi**) (V.İ.Lenin).

§ 1. Təxəyyülün növəri

İnsan bir çox hallarda müxtəlif təxəyyül surətləri yaradır, lakin nələr həyata keçirmir və yaxud ələ şeylər fikirləşir ki, onları fəvriyətə keçirmək əslində mümkün olmur. <. Bəl təxəyyüli **a s s i v t ə x ə y y i l** deyilir. Passiv təxəyyül həm n i y -**я** o 11 i , həm d o n i y y o t s i z xarakter dəşiyə bilər.

Niyyətli passiv təxəyyüli məsəl olaraq xülyanı göstərmək olar. tıCulya zamanı insan əsərəngiz surətlər yaradır, onları gözünün fərsisində cəlləndirib xəşhallanır, sadəcə olaraq bu prosesin **V**ündən həzz əhr; lakin onları həyata keçirmir. Passiv təxəyyül (surətləri hər hansı bir təəssürətin, söz və hissənin təsiri ilə niyyətsiz

371

surətdə də əmələ gələ bilər. Əgər insanın həyat fəaliyyətin xülya surətləri üstünlük təşkil edərsə, bu, onun bir şəxsiyyət ki inkişafında ciddi nöqsanlar olduğunu göstərir.

Xülyanı x ə y a 1 1 a eyniləşdirmək olmaz. Xəyal arzu cədlol gələcəyin surətlərini yaratmaqdan ibarət olan toxoyyiil prose insanın həyatında xoyal mihiim rol oynayır. Bu cəhotdon gorkafl rus .publisisti D. İ. Pisaryevin V. İ. Lenin tərəfindən «No ctmoln osorindo yiiksok qiymətləndirilən aşağıdakı fikri çox ibrotai

«Ziddiyyət var, ziddiyyət var. Monim xoyahm hadisələrin gedişini ötür keçə bilər, ya da o bütöyün konar yol tutara hadisələrin heç bir tobii gedişinin heç bir zaman golib **III** bilməyəcəyi somto gedə bilər. Birinci halda xoyal heç bir vermir; o, hotta zəhmətkeş adamin əzmini artırıb qüvvətləndirə bilər... Bu cür xoyallarda iş qüvvəsini pozğunlaşdıracaq və ya sarsıdacaq heç bir şey yoxdur. Hotta tamamlı oksino. Əgər insan bu cür xoyal etmək qabiliyyətindən tam* məhrum olsaydı, oğor o, hərdən bir qabağa qaça bilməyədi olinin altında yeniCə omolo gəlməyə başlayan yaradılış bütöv vı bitkin mənzərəsini öz xoyalına gətirə bilməyədi, - o halda mC əsla təsəvvürə gətirə bilməyər ki, incosonot, elm və əməllə həyat sahəsində insanı geniş və yorucu işlərə başlayıb axırı çatdırmağa vadar edən no kimi bir təhrikədi sobəb ola bilərdi. J Əgər xoyal edən şəxs öz xəyalına ciddi inanırsa, həyata diqqətli nəzər yetirib öz müşahidələrini öz xəyali planları ilə müqayisə edərsə və ümumiyyətlə öz xəyalını həyata keçirmək üzərində vicdanla çalışırsa, onda xəyalla gerçəklik arasında ziddiyyətin heç bir zərəri olmur. Xoyal ilə həyat arasında bir təmas olduqda hər şey fəlsəfi ycrində OİUD).

Həyatla bağlı olan, hadisələrin obyektiv gedişini düzgün oki etdirərək, onu ötən xəyal həmişə insanın fəaliyyəti təhrik etməli cəhotdən çox ohəmiyyətlidir. Hadisələrin tobii gedişindən nəştl etməyən xoyal isə insanı süsləşdirən, həqiqəti təhrif edən, həyatla heç bir əlaqəsi olmayan xülyaya çevrilir. Buna görə də insanın **J** xoyal surətlərinə tonqidi münasibət bəsləyib, onları idarə etməsi zəruri dir.

A k t i v t o x o y y i i l mxtolif formalarda oziini gəstərir. B o r p a e d i c i v ə y a r a d i c i toxoyyiil onun osas novləri hesab olunur.

Obyektin təsviri, certyoj, sxem, not, xorito və s. osasında yaradılan surətinə bəpəedici toxoyyiil deyilir.

Borpaedici toxoyyiil surətlərini xarakterizə edərək iki cəhoti jəsilə fərqləndirmək lazımdır. Onlar ilk baxışda miiyyətin təsviri em, xorito və s.) osasında yaradılıqları üçün həfizə təsvirlərini xatırladırlar, lakin mahiyyət etibarilə həfizə təsvirlərindən fərqlənirlər. Borpaedici toxoyyiil surətləri qavramları virin somə sadəcə olaraq yada səhləməsi deyildir. Borpaedici xoyyiil prosesində insan qavradığı təsviri, məsolon, Colil [ommodquluzadənin «Poçt qumsu» hekayəsində təsviri olunan vəlatları özünün həyat təcrübəsində və biliyində uyğun olaraq zlərinin qarşısında cənləndirir.

Hekayə yazıçı biiyyətin detalları təfərriiatı ilə təsviri etməz. osələ, «Poçt qutusu»nda Novruzəlinin köynəyinin necə olması istərilir. Biz onun surətini gözlərimizin qarşısında cənləndirərək bu cəhotə diqqət yetiririk, onu ya yamaqlı, ya cıncı, ya da bno, nımdaş köynəkdə təsviri edirik. Bu hekayənin noinki əyəsini təhrif etməz, oksino, onu daha yaxşı başa düşməyə kömək r. Deməli, insan hər hansı bir təsviri gözləri qarşısında kərrəno, mexaniki şəkildə cənləndirmir, ona yaradıcılıqla yanaşı, təsviri osasında öz başa düşdüyü surəti yaradır. Buna görə də eyni fəlsəfi təsviri (məsolon, hekayə) osasında əyn-əyn adamlarda bir-^irindən fərqlənən təxəyyül surətləri omolo gəlir.

Borpaedici toxoyyiil mxtolif fəaliyyət sahələrində olduğu ləmi, təlim prosesində də mihiim rol oynayır. Şagird dərslə bilavasitə qavramılması mümkün olmayan obyekt və prosesləri, Woco də kəçmiş hadisələri monimləyərək onların surətini məhz borpaedici toxoyyiil sayəsində yaradır. Toxoyyiil biliklərin monimlənməsində mihiim rol oynamaqla bərləb, həm də onları inəhkəmə yadda saxlamağa yardım edir.

B o r p a e d i c i t o x o y y i i l surətləri diizgini və doqiq olduqda xüsusi böyük idrak ohəmiyyəti kəsb edir. Onların doqiqliyi, hər şeydən ovvol, şagirdin təsviri anlamaq səviyyə-ündən, dolğun təsəvvürlərə malik olmasından asılıdır.

Bəpəedici toxoyyiil surətlərinin yaradılması daxili prosesdir, ibəşqə adamlarla iinsiyət zamanı bu surətlər osason iştirak etməz. Əgər şagird, tutaq ki, «Poçt qutusu»nda təsviri olunmuş miiyyətin bir ohvaləti əyini təsəvvür edə bilmərsə, bu miiyyət prosesində bilavasitə mənə olmur və o, mətnin mənasını «obrazh» olmasa da,

iimumi şəkildə başa düşə bilər. Bu baxımdan bir çox şagirdlə dəqiq borpaedici toxoyyiil surotlori yaratmaq tolobati olmamasına təsadüfi bir hal kimi yanaşmaq olmaz. Boz şagirdlər, ümumiyyətlə, bədii əsər oxumağı sevmir və ya охиягкөп daha çox onun iimumi mözmununu və dialoql nozordon keçirirlər. Miiollim bu cohoti nozoro almalı, şagirdl fəallaşdırılmalı, onları doqiq borpaedici toxoyyiil surotlori y mağa tohrik etmolidir.

Y a r a d ı c ı t o x o y y i i l foaliyyotin orijinal və doy mohsullarında reallaşdırılan yeni surotlorin miistoqil yaradılmas nozordo tutur.

Bəpəedici toxoyyiil surotlori miistoqil yaradılır. Biz zaman suroti kiminsə yaratdığı təsvir, sxem, certyoj, xorito, not s. osasında yaradır. Yaradıcı toxoyyiil suroti iso müs" yaradılan surotur. Misal göstərək: «Поэт qutusu» C.Morm quluzadonin yaradıcı toxoyyülünün mohsuludur. Bizim bu heka. osasında yaratdığımız surotlor iso bəpəedici toxoyyiil sure olacaqdır.

Yaradıcı toxoyyiil, bəpəedici toxoyyiildən fərqli olaraq, in sal söziin osl mənasında yaradıcı şəxsiyyət kimi xarakterizə edii Yaradıcı toxoyyiil surotlorində insanın şəxsiyyəti, varlıq miinasiboti, hoyati dərək və izahetmə bacarığı, sənətkarlığı və I biitin aydınlığı ilə oks olunur. Yeni orijinal surotlorin yaradılma prosesi, bəpəedici toxoyyiil nisbətən, miirokkob və ziddiyyətlidir. Onlar gərgin yaradıcı omoyin mohsuludur. Bə baxımdan uşaqların yaradıcı foaliyyəti diqqətə xüsusi olmalıdır.

Görkəmli şair, rəssam, aktyor və ya alimlərin bir çoxünü yaradıcılıq tərcümeyi-halı möhz uşaqlıq illərindən başlayır. Ailədə, məktəbdə və uşaqların yaradıcı foaliyyətinə qayğı ilə yanaşmaq, ona diqqətli istiqamət vermək zəruridir.

§ 2. Təxəyyül surəthrinin yaradılması prosesi

Təxəyyül surotlori foaliyyətin müxtəlif sahələrində xüsusi üsuli və tərzlərlə yaradılır. Bədii, elmi və ya texniki foaliyyəti özünəməxsus vəzifəsi və xüsusiyyətləri olduğu üçün alimin yer toxoyyiil suroti yaratmaq üsulu, yazıçı və ya rəssamın, konstruktörün və ya mürəkkəb toxoyyiil tərzindən fərqlənir. Lakin bun

374

fərqə, biitin foaliyyət sahələrində toxoyyiil surotlori eyni fərqlənir.

Toxoyyiil foaliyyəti həmişə qavrayışın verdiyi məlumatı ■ n i d ə n iş 1 o m o k , d ə y i ş d i r m o k y o l u ilə ■ni surotlor yaratmaqdan ibarətdir. Burada iki proses - t o h l i l l a t o r k i b ayırılır. Toxoyyiil foaliyyətində təhlil və tərkiib nOsələrindən necə istifadə

olunur? S. Rəhimovun yuxarıda tanış uğumuz fikrində bu sualın aydın cavabı vardır. Yazıçının özünün qeyd etdiyi kimi, o, Kəsanin zəhiri alimini təyadə müşahidə etdiyi «üç kəsədən», daxili alimini - «qulluq **Bprozini**» iso «ləpəbiğ» kəşidən götirmişdir. Bu proseso **Uxologiyada** t o h l i l deyilir. Sonra iso o, götürdüyü «zəhiri» «daxili» əlamətləri yaradıcıqla uzlaşdırmış, ələqələndirmiş, rəşdirmiş və «Saçlı»dakı Kəsa surotini yaratmışdır. Bu proseso mologiyada t o r k i b deyilir.

Bəlliklə, aydın olur ki, təhlil və tərkiib toxoyyiil surotlorinin aradılmasında osas mexanizmini təşkil edir. Görkəmli yazıçıların, şamların, alimlərin, konstruktörlərin, mürəkkəblərin və b. İradıcılığında bu iimumi qanunauyğunluq özünəməxsus şəkildə Bəhiir edir.

Bəs, uşaqlar toxoyyiil surotlorini necə yaradırlar? inunauyğunluq eynidir: yaşlılar da, uşaqlar da toxoyyiil surotlənə təhlil-tərkiib əməliyyatları vasitəsilə yaradırlar. Şagirdlərdə bu pilyatların inkişaf etdirilməsinə xüsusi diqqət yctirilməlidir

2. Təxəyyül və yaradıcı foaliyyət.

Yaradıcılıq psixologiyaya elmini iki cohotdən xüsusi ələqləndirir. Bir tərəfdən, yeni surotlorin yaradılması prosessual ləğətlər daşıyır. Ələ buna görə də toxoyyiil məhiyyətini başa ■Oşmaq üçün onun bir proses kimi qanunauyğunluqlarını ■rdinləşdirmə lazımdır. Digər tərəfdən, toxoyyiil yaradıcılıq **İrosesində** bir qabiliyyət kimi formalaşır, yəni şəxsiyyətin osas **fərdi**-psixi xassələrindən biri kimi meydana çıxır. Hər bir toxoyyiil ■urotında şəxsiyyətin motivləri, miinasibotları, sorvət meylləri və k özünü aydın oksini tapır. Bu o deməkdir ki, başqa psixi kəscələr kimi toxoyyiilərin də məhiyyətini aydınlaşdırmaq üçün onu bəhz şəxsiyyət baxımından nozordon keçirmək lazımdır.

375

Psixologiyada yaradıcılığı bir proses kimi uzun müddət öyrənmə iki yolla öyrənilmişlər. Birinci yol yazıçıların, rəssamların bəstəkarların, alimlərin və b. ayn-ayn osorların və ya suroti.Mia yaradılmasına aid fikir və mülahizələrinin öyrənilməsinə ibarətdir. Onların sonotkarlıq məsələləri, xüsusi özlərinin .»>cü iizorində işi, yaratdıqları surotlor və s. haqqında məktəblər xatirələri və ya məqalələrində bu baxımdan zəngin material vardır. Bundan başqa, hər bir yazıçı, rəssam. bəstəkar və ya aktyor müəyyən bir osor və ya surot iizorində islərkən müxtəlif istiqamətlərdə yaradıcılıq işi aparır (məsələn, yazıçı müəyyən bu epizodu, hətta bəzən bütövlükdə osori bir necə variantda işləyir, rəssam müxtəlif eskiz və etüdlər çəkir və s). Bu materialları təhlilə hər hansı bir surotin və ya osorin yaradılması

prosesini aydınlaşdırmaq, yazıçı, rossam. bostokar vo aktyorun toxoyyülünal xiususiyotlorini müoyyonlaşdırmaq baxımından maraqlıdır. Yaradıcılıq proseslərinin öyrənilməsinin ikinci \olu bundan ibarətdir.

Hor iki yol öz-özlüyündə müoyyon evristik ohomiiyyel malikdir. Lakin onlar yaradıcılıq prosesinin bitmənin morhololarii eyni dorocodo aydınlaşdırmaq imkanı vermir. Bu da ondan irə gəlir ki, yazıçı (vo ya rossam) osor iizorində işlərkən surotlardi birinə xiususi diqqət yetirdiyi halda, o birinə kifayət qədər ohomiiyyot vermir. On başlıcası isə odur ki, yazıçı osorin birini* variantında təsvir olunmuş bu vo ya digər epizodu yeni (ikinci v ya üçüncü) variantda nə üçün dəyişdiyini, rossam hər hansı b etidi no üçün cəhdini çox vaxt izah etmir. Buna görə də onları psixoloji monasi oksor hallarda bizim iicini aydın olmur. Həmin surotların yaradılması prosesini psixoloji baxımdan otfəli tələ etmək iicini faktik material çatışdır.

Toxoyyiil surotları necə yaradılır? Eksperimental psixologiyada bu müəhim suala cavab vermək iicini müxtəlif üsullarda mösölən, «Yanmış hekayə», «Kəsmə» metodu vo s.-dən istifadə olunur.

Uşaqlara yarımçıq hekayə verilir vo onu tamamlamaq tələ olunur. Bundan sonra, bir tərəfdən, tamamlanmış hekayə psixologiyada baxımdan təhlil olunur, digər tərəfdən, yeni surotların yaradılması prosesini təhlil etmək iicini ohomiiyyotli olan məsələlər (şəxsi hekayənin kompozisiyasını nə iicini belə qurub? O, hekayədə ha ideyaları ifadə etmək istəyib? Əsas surotları necə yaradıb? İkin

376

kocəli surotları necə sosiyyolondirib? vo s.) müəhibə yolu ilə dinlədin.

«Kosmos» üsulu da maraqlıdır. Şagirdə rəsm iicini, tutaq ki, 10 oq verilir (vərəqlər nömrələnir). 1-ci vərəqə qara kağız isdər. Şagirdə müoyyon mövzuda şəkil çəkmək tələ olunur. jəklə əvvəldən axıra kimi 1-ci vərəqə çəkir. 3 dəqiqədən sonra pcrimentator 2-ci vərəqi götürür. Şagird şəklə 1-ci vərəqdə məkdo davam cdir. 3 dəqiqə keçir... Ekspcrimentator indi də 3-5, daha sonra 4-cü, 5-ci... axırda isə 10-cu vərəqi götürür (1-ci vərəqə qara kağız yapışdırıldığı üçün ayn-ayn epizodları ardıcıl fəq 2-ci, 3-cü, nəhayət 10-cu vərəqdə oks olunur.) Oğor biz jio-cu vərəqləri ardıcıl surotlarda diizsək, müəhim bir suala -Şagird rəsmindəki surotları hansı ardıcılıqla yaratmışdır?» -pəhna cavab vərə bilirik. Toxoyyiil surotlarının yaradılması ləsinə təhlil ctmək iicini, birinci növbədə, möhəz bu sual jrdinləşdirmək lazımdır. Oğor biz təkə şəklə özünü (1-ci vərəqi) p/ordon kəcirsək, bu suala tam cavab vərə bilmərik.

Əvvəla, ona pə ki, şagird şəklə mövzunu ardıcıl olaraq davam ctdinnir. İvolco, tutaq ki, adəmin başını cəkər, sonra vərəqənin ortasında imi rəsm cdir, sonra adəmin bədonini cəkər... ikincisi, ovvəllər >kdii bir detail bir qəddərdən sonra pozur, suroti başqa bir detailə iyyolondirir. «Kosmos» üsulu ilə oldə edilən materiallar bu sələləri aydınlaşdırmaq imkanı verir.

Son zamanlar yaradıcılıq psixologiyasında yeni bir istiqamət mələmişdir: yaradıcılığın psixoloji mexanizmlərini aydınlaşdırmaq üçün yaradıcı tapşırıqların həlli gədişini eksperimental otdə öyrənir vo onun noticələri uşaqların davranışının inkişafı Həsində aparılmış tədqiqatların noticələri ilə müqayisə edirlər. Beləliklə, psixologiyada yaradıcılıq prosesləri müxtəlif qamətlərdə öyrənilir. Həmin tədqiqatlar toxoyyiilənin xiususiyotlarını aydınlaşdırmaq iicini xiususi ohomiiyyotə malik olan mü-n nəticələr çıxarmaq imkanı verir. Onlardan bəzilərinə qeyd >k.

a) yaradıcılıq mürokkəb prosesdir. Hər hansı bir surotun adılmasında müxtəlif psixi proseslər (qavrayış, həfizə, təfəkkür, bəxoyyiil, nitq, hisslər vo s.) iştirak cdir. Lakin onların icarısında "bəxoyyiil xiususi yer tutur. Toxoyyiil həmişə digər psixi proseslərlə qarşılıqlı əlaqədə fəaliyyət göstərsə də, yeni surotların yaradılması bilavasitə onun funksiyasına daxildir.

377

Xəyali situasiya - uşaq oyunlarının zəruri şərtidir. Təxə surotları əslində uşağın oyun fəaliyyətinin özünəməxsus qəramına cəvrilir: uşaq özünü həkim və ya kosmonavta oxşar balaca «aktyor» kimi rə ifadə edir, dünyaya öz rəli vasitə bəxir, insan münasibətlərini, sosial normaları, bütövlükdə icimai təcrübəni mənimsəyir. Təxəyyülsüz uşaq oyunu yoxdur vəfi ola da bilməz. Oyunun mözmunu bilavasitə uşaq təxəyyülünə inkişaf sosiyyosindən asılıdır.

Məktəblənin təlim fəaliyyətində də toxoyyiilənin rəli böyük Şagirdin idrak fəaliyyətinin inkişafı, xiususilə təfəkkür vo hisslə qarşılıqlı əlaqəsi toxoyyiilənin inkişaf sosiyyosindən asılıdır.

Şagirdlərdə toxoyyiilənin inkişafı vo tərbiyəsi baxımından fənnin öz imkanları vardır. Müəllim riyaziyyat, fizika, kimya omək, odobiyyat, idman, musiqi, rəsm vo s. fənlərin tədris prosesində bu cəhoti nəzərə almək, müxtəlif yollarla şagirdlərin təxəyyülünü aktivləşdirmək vo inkişaf etdinnəlidir.

Yaradıcı fəaliyyət prosesində toxoyyiil daha müəhim rəli oynayır. Bədii yaradıcılıq sahəsində toxoyyiil surotları öz oksini odobiyyat vo incəsənət osorlərində, elmi-texniki yaradıcılıqda isə müxtəlif proqnozlarda, layihələrdə, planlarda vo s.-də tapır. Buradan müəhim psixoloji-pədəqəli noticə çıxır: şagirdlərin yaradıcı fəaliyyətini somorəli təşkil ctmək, onların toxoyyiilənin bilavasitə yaradıcı fəaliyyət prosesində inkişafına xiususi diqqət yetirmək lazımdır;

b) toxoyyiil fəaliyyət prosesində formalaşır. O özini quruluşuna görə fəaliyyətin struktur xiususiyotlarını oks ctdirir. Bu o deməkdir ki, fəaliyyətin hər bir sahəsinin öz xiususiyotları vardır. Ədəbi, musiqi vo təsviri fəaliyyət sahələrini müqayisə etsək fikrimiz aydın olar. Onların hər üçünü on ümumi şəkildə bədii yaradıcılıq kimi sosiyyolondiririk. Lakin həmin fəaliyyət sahələrindən hər birinin özünəməxsus xiususiyotları, ifadə vasitələri vardır. Bundan

asih olaraq ədəbi fəaliyyətdə toxoyiil bir xüsusiyyət-yot, təsviri fəaliyyətdə isə başqa xüsusiyyətə kosb cədir. Bu ümumi qanunauyğunluq əsasında yəni də miihiim psixoloji-pedaqoji notico çıxarmaq olar: şagirdlərdə təxəyyülü diizgiin inkişaf etdirmək üçün onlara miitloq miivafiq fəaliyyət sahəsi üçün zoniri olan bilik, bacarıq və vordişlər aşılamaq lazımdır.

v) yaradıcı prosesində insanda özünü aktualaşdırma tələbatı formalaşır. Görkəmli yazıçılar, rəssamlar, alimlər və b. bu cəhətə

378 mişə diqqət yetirmiş, əməksevərliyin yaradıcı fəaliyyət əsində də böyük ohomiyəto malik olduğunu xüsusilə qeyd uşlər.

Bu məsələlər indi də aktualdır. Əgər belədirsə, onda yaradı-iq prosesini necə stimullaşdırmaq olar? Elmi-texniki inqilab Həyatında bu problem mühüm ohomiyətə kosb edir. Miiasir psixoloji-giyada yaradıcı qabiliyyətlərinin diaqnostikasi və yaradıcılığın Tnullaşdırılması metodlarının işlənilməsi məsələlərinə daha çox qot yetirilir. Bu, hər şeydən əvvəl, onunla bağlıdır ki, müasir i-texniki problemlərin həllində möhtə fiziklər, riyaziyyatçılar, ləndislər, memarlar, həkimlər kollektivlərinin və b. rəli daha artır. Onların fəaliyyətini somorəli təşkil etmək üçün adıcılığın stimullaşdırılması metodlarının işlənilməsi zoruri solo kimi meydana çıxır. 1957-ci ildə bu sahədə ilk addım atıldı - «Beynin homlosi» li metod yaradıldı. «Beyin homlosi» obrazlı ifadə olsa da, lətodun mahiyyətini doqiq ifadə edir: 5-10 nəforlik qrup fəvələrinin yaradıcı fəallığını artırmaq məqsədilə hər hansı bir ■Knoloji, eləcə də planlaşdırma və proqnozlaşdırma tapşırığı iki orhələdə müzakirə olunur. B i r i n c i m o r h o l o d o hər s əqlinə gələn ideyanı istədiyi şəkildə söləyə bilər. Onlara hom ümkün qədər çox ideya rəli surmək, hom do öz əməkdaşlarının əyalanını tutmaq və inkişaf etdinnək məsləhət görüldür. Metədu şləcə tələbi belədir: irəli sürülmə ideyalan, hər hansı şəkildə lərsə-olsun, tənqid ctmək olmaz. İ k i n c i m o r h o l o d o üsusi ekspertlər qrupu irəli sürülmüş ideyalan yoxlayır və onlar-n on somorəli olanları seçir. Ekspertlərə verilən əsas tələb ndən ibarətdir ki, necə ifadə olunmasından asih olmayaraq, •omorəli ideya miiimkiin qədər doqiq miiyyəon edilməli və düzgün qiymətləndirilməlidir.

50-ci illərin sonu - 60-ci illərin əvvəllərindən etibarən «Beyin homlosi» metodu dünyanın müxtəlif ölkələrində tətbiq olunmağa başladı. Lakin təcridə göstərdi ki, metod öz-özlüyündə maraqlı olsa da, yaradıcı vəzifələrinin həlli iicinin kifayət qədər somorəli deyildir. Psixologiyada sonrakı axtarışlar möhtə bu istiqaməto yönəldilmiş, yaradıcılığı stimullaşdırmağın yeni metodları işlənilmişdir. Həz-hazırda psixologiyada bu istiqamətdə maraqlı axtarışlar aparılır;

q) biiitin psixi proseslər şəxsiyyət xarakteri daşıyır. Bu ümumi

379 psixoloji qanunauyğunluq təxəyyildə xüsusilə aydın nəzərə cənjl

Çünkü insanın öz şəxsiyyətini yaratdığı surətlər vəzifəsilə i t ədi etməsi iicinin on optimal şərait möhtə yaradıcı prosesində əməli gəlir. Bunun ilk təzahirləri uşaqların məcazlar sistemində (tə^ epitet, istəirə, kinayə, mübaliğə və s.) yiyələnməsi proses² müşahidə olunur.

İnsanın dünya və özü haqqında təsəvvürlərində məca^B mühüm yer tutur. Məcazda bir hədisə haqqında aydın təsəvvüB yaratmaq üçün o, başqa oxşar hədisəyə məxsus əlamətUH səciyyələndirilir. Bunun, birinci növbədə, qnostik əhəmiyyətə vardır. Məcazlar cəsim və hədislər arasında oxşarlığın dql olunmasının əsas vəzifələrindən biridir. Bir hədisənin başqa oxşar hədisəyə məxsus əlamətlərlə səciyyələndirilməsi yeni obpl yaratmağın on sado r'ormasıdır. Hansı formada olarsa-ol^B təxəyyül surətlərinin yaradılmasının kökləri məcazlar sistemindəli başlanır.

Mənəlik şüurunun formalaşması prosesində insanın nöinn başqa adami, hom do özünü xarakterizə edərək istifadə etdi təşbeh, epitet və s. bilavasitə onun başqa adamlara da, özüne // münasibətini ifadə edir. Hörmət etdiyimiz adam bu və ya digər şəraitdə qorxaqlıq ətsə belə, biz heç vaxt onun haqqında danışanB «tölkü kimi qorxaqlıq» ifadəsi işlətmirik. Və yaxud oksino. hənnəfl etmədiyimiz hər hansı bir adam hər hansı bir şəraitdə cəsarətlə hərəkət edəndə do, biz onu «poləng kimi cəsurdən» ifadəsi // xarakterizə etmirik. Bədi oədəbiyyatda miişət və məəfl qəhrəmanları səciyyələndirərək yazıçılar bu cəhətə homid xüsusi diqqət yetirirlər.

Yeni surətlərin yaradılması prosesində mənəlik şüurunun funksiyaları cəvəhləndir. Onların hamısı şəxsiyyətin yaradıcı prosesində özünü ifadə etməsi, özünü aktualaşdırması, Öt yaradıcı məcyllərini həyata keçirmək iicinin ideal və mədluritt seçilməsi ilə bağlıdır. Bu o deməkdir ki, şəxsiyyət əmilini nəzəri əlmədən toxoyiil surətlərini psixoloji bəximdən otfəli təhlil etmək olmaz.

XII İ FƏSİL İDRAK VƏ FƏALİYYƏTİN DAXİLİ TƏNZİMİ

1. idrak və motivləşmə

Psixi proseslərinin şərhindən aydın oldu ki, idrak insan İbaliyyotinin en mürəkkəb növüdür. O, obyektiv varlığı oks etdirir *m* psixi inikası tarixon inkişafının nəticəsidir.

idrak psixi inikas prosesi olub ferdin ontogenetik inkişafında nriei aləmi əks etdirməsi sayəsində təcrübə əldə etməsini, biUk L/anmasını tomin edir. Yeni idrak ferdin gerçəkliyə belod olma-|niii. otfaf mühiti derk etməsinin əsas şərtidir. Odur ki, idrak tea bir ferdin dərkətmə fəaliyyətindən kənarda mövcud ola

■vrica t
Blmoz.

Molumdur ki, idrak, «təfəkkürün obyekte daim, sonsuz Kxınlaşmasıdır. İnsamn fikrində **təbiətin** i n i k a s ı n ı «öl-Bn», «abstrakt», h ə r ə k ə t s i z , ziddiyyətlərsiz **deyil**, hore-btın, ziddiyyətlərin **omole** gəlməsi və **hell** olunmasının **obodi** brosesi **kimi başa** düşmək lazımdır». Həmin müəkkəb proses **Ksamn** idrak fəaliyyətinin müxtəlif **seviyyə** vo formalannnda fəinəməxsus şəkildə tozahiir edir.

İstər varhqla bilavasito **olaqo** forması olan hissi idrakda (duyğu la qavrayışlar səviyyəsində), istərsə də vasitəli inikasda (təfəkkür ■viyyəsində) **ve** ya məntiqi idrakda **belo** bir dialektik ziddiyyətin **Branması** vo onu aradan qaldırmağa cəhd göstərmək insana varlığı **uuh** dərindən dərk etməyə imkan verir. İdrakın insanlarda sosial braitlə şərtlənməsi, ictimai-tarixi təcrübəni mənimsəməyə və onu daha da zənginləşdirməyə yönəlməsi onun daha yüksək bviyyələrinin - empirik vo nəzeri idrakın meydana gəlməsini ■Mlləndirmişdir. Xüsusən də nəzeri idrak insanın cisim və bdisələrin mahiyyətinə niifuz etməsinə, onların yalnız indiki bziyyətini deyil, **hom** də keçmişini və gələcək perspektivini **oks** letdirməyə imkan vermişdir. Bununla **da** idrakın məkən və zaman **Uududlan həddən** ziyadə genişlənmiş **olur**. Başqa **sözlə**, **idrak** bsana özünün mövcud olduğu **məkən** vo zamanının **hiidudundan** knara çıxmağa imkan **verir**. **İki** misala **diqqot** yetirik.

Ne **iiciin** bizim qədim ocdadlanmız gündəlik dolanışıqı,

381

güzoranı ilə bağlı işləri qoyub göy cisimləri mexanikası moso ilə məşğul olmuşlar? Göy cisimlərinin horokot qanunl öyrənmək sayosindo mürokkob hesablamalar vasitəsilə günəş ay təqvimini yarada bilmişlər? Yaxud miiiasir insanları düşün> başqa bir sual: görəsən insan yalnız Yer kürəsindəmi yaşa yoxsa qalaktikanın başqa sahələrində də onu tapmaq mümkündür - suah tokco sual soviyyosında qalmır.

1974-cü ilin noyabr ayının 16-da Puerto - Riko adasmdfl Herkules ulduzlar sistemino doğru Aresibo radio teleskopu vasitəsilə çox qüvvətli siqnal göndərilmişdi. Əgər həmin siqnal orada tutulsa idi, onun cavabı 24 min işıq

iləndən sonra yəro golo bilirdi. Həmin əməliyyatda iştirak edən insanların, axı, heç biri bu cavabı goro bilməzdi. Bos, onları, xalq ifadəsi ilə deyilsə, bəhrəsinə goro bilməyəcəkləri fəaliyyətə tohrik edən nədir?

İnsan idrakının müxtəlif tozahiir formaları vo inkisaf soviyyələrində (qeyri-ixtiyari vo ixtiyari formalarda olsa da) bir məqsədəyönəlişliklə yanaşı emosional bəzəyin vo ya tonun olmaı da diqqotı colb edir. Sanki insan emosional biitiin idrak prose-sill rinin müşayiətcisi kimi çıxış edir, idrakı istiqamətləndirir. Bolko **clj** bu genetik tocriibonin («faydalı-zıyanlı», «tohlükəli-tohlükəsizNİ insan soviyyosunda iso «yaxşı-pis», «xoşagələn-xoşagəlməz», «gö-zəl-çirkin» vo s. kimi prinsiplər) osasında varlığın oks etdirilməsi noticosi kimi möhkəmlənmişdir. Odur ki, idrak mürokkob psixi fəaliyyət kimi öz torkibinə noinki bir sıra idrak proseslərini (duyğu, qavrayış, hafizo, toxoyyıl vo tofokkiir), hom do emosional-iradlı prosesləri daxil edir. Onların qarşılıqlı olaqası zəminində idrak motivləri formalaşır vo noticodo çoxcəhətli idrak fəaliyyəti bə verir.

İnsanın idrak fəaliyyəti ilə emosional arasındakı münasibət idrakla motivləşmə arasında rabitə yaratmaq cəhətdən çox ohəmiyyətli yotludur. insanın idrak fəaliyyəti emosional proseslərlə qarşılıqlı münasibətdə, dialektik vəhdətdə coroyan edir. Bəlo bir dialektik olaqo insan emosionalının idrakın tohrikədi amili kimi çıxış etməsində özünü aydın surətdə buruzo verir. Molumdur ki, «insan emosiyası olmadan heç vaxt insan tərəfindən həqiqətin axtarış müimkiin olmamış, müimkiin deyil vo müimkiin ola da bilmə (V.İ.Lenin).

Bu cəhəti aydın tosovvir etmək **iiciin** insanın zəhni hissələrin (şübhə, təəccüb, inam, fəhm vo s.) xatırlamaq yerinə diişərdi •hz bu hissələr, ilk növbədə, insan «həqiqət axtarmaya» tohrik İr. Çünki tamamilə yeni vo ya tam gözəlməz cisimlə Basarkon insanın keçirdiyi həyot, toocciib hissələri ona həmin lyekti otfafli dərək etməyə yönəlir.

Qarşıya sual çıxır: görəsən hər hansı bir yeni cisim adamların biisində eyni hissələri oyadırmı? Şübhəsiz ki, yox. Cisim vo disolərini insana toşiri onun tolobat-motivasiya sahəsi ilə nvasito bağlıdır. İnsan cisim vo hadisələri, ilk növbədə, öz abətlərinin ödənilməsi baxımından seçib əks etdirir. Bu mərhələ mo yönəlmənin osasını təşkil edir. Yalnız bundan sonra onun übədarlığı, xoşagələn olması yeni tohrikədi sobob kimi toşir itonməyə başlayır. Bu cəhət birinci amildən törəyir vo todricon istoqillik kosb etməyə başlayır. Lakin bünövrə ilə olaqo itib mir, yeni forma kosb edir. ikinci tərəfdən, insan idrakının iliyoti yalnız nisbətən aşağı səviyyəli «emosional tonla» deyil, hiyyotco sosial sociyyə dəşiyən ali hissələrlə do tonzim olunur, qamətləndirilir. Deməli, insanın emosiya vo hissələri onun idrak liyyotinin tohrikədi amili kimi çıxış edir. Bu mərhələdə idrak fəaliyyəti yalnız öz quruluş vo /mununa goro deyil, hom do daxili motivlərinə goro mürokkob aktər alır. ilk tohrikədi amil tolobatlar, onların hissi vo ya ideal mada anlaşımasıdır. Tolobati ödəyəcək obyektlərin ayırd İmosi, onların otfafli dərək

11 III/III 1 105

v* 1

düron I

olunması, onlara doğru can atmaq übatların törətdiyi fəallıqdır. Bu, motivləşmənin bünövrəsinə, Jıca zəminini təşkil edir. Bundan sonra homin zəmində fayda-fəcin xoşagəlməli, daha faydalının daha əlverişli ilə çulğalaşması •sesi baş verir. Bu soviyyodo obyektlərə miinasibotın crensasiyası və ya fərqləndirilməsi baş verir. Yalnız maddi və ya tı tələbatın ödənilməsi deyil, həm də xoşa gələn, cazibədar ləzətlərə meylin güclənməsi nəzərə çarpır. Tələbatlar emosional əks etdikcə, insan onları ödəmə bəzən obyektlərə istiqamət-lirir, arayıb-axtarmağa təhrik edir. Bu soviyyodo insan idrakı ilə isional proseslər çulğadır, mikrookob idrak fəaliyyətinin gedişi istiqaməti təyin olunur. Orqanizmlə mühit arasındakı mikrookob lə və miinasibotları təyin və tənzim edən idrak fəaliyyətinin orqanizm için bir zərurətə, ciddi tələbatə çevrilir. Sensor əhəmiyyətli və ya zəruri məlumatın alınmaması orqanizmdə iltihabın yaranmasına səbəb olur. informasiya əhəmiyyətinin asını almaq üçün idrak obyektinə tələbat, bu isə öz növbəsində

İdrak fəaliyyətinə tələbat doğurur. İdrak tələbatının özünü idrak fəaliyyəti üçün təhrikəedici amilə çevrilir. Bu halda insanda axtarış sönməz həvəs yaranır. Bu, sadəcə həvəs səviyyəsində qal maraqlı, meyli, arzu, istəklə formalaşanda təzahür edərək idrak istiqamətində, intensivliyində ciddi təsir göstərir.

Görkəmli sovet psixoloqu L. S. Vıqotski göstərirdi ki, fikirlə mərhələ deyil. Fikrin özü başqa fikirdən nəşot çıxmır; bizni şəüurumuzun motivləşən şəhələrlə əlaqədardır. Həmin şəhələrlər isə bizim maraqlarımızı, affekt və emosiyalarımızı əhatə edir. Fikr arxasında affektiv və iradi təhrikə, meyllər (cəhdlər) də. Ancaq bu təhrikələri psixoloji baxımda təhlil etdikdən sonra ' «no üçün fikirləşir?» sualına cavab vermək olar.

İdrak insan şəxsiyyətinin bitirən cəhətlərinə nüfuz edir. Bu ondan irəli gəlir ki, idrak, hər şeydən əvvəl, fəaliyyətdir. xarici informasiyalar sadəcə olaraq öskətdirilmir. İdrak p proses deyil, sosial cəhətdən şərtlənən və şəxsi cəmiyyətə daşı fəal prosedir. Deməli, idrak nəinki öz tərkibində müxtəlif səvi inikəs proseslərini, həm də şəxsiyyətin bitirən tələbatları motivasiya sistemini də daxil edir.

Bir halda ki, idrak fəaliyyətdir, hər bir fəaliyyətə xas olan sıra cəhətlər ona da aiddir. Buraya fəaliyyətin motivi, məqsəd tənzimlənməsi xüsusiyyətləri, fəaliyyətin icra edilməsinin yol vasitələri və s. daxildir.

Əlbəttə, ilk növbədə idrakla motivasiya arasındakı qarşılıq münasibətə diqqət yetirmək zəruridir. İrəlidə motivin psixoloji mahiyyəti ətraflı şərh edilmişdir. Burada yalnız bir məsələ təqdim olunacaqdır. Onu bir misalla izah edək.

Tələbə çox böyük ciddi-cəhdlə lazımi təhsil axımaq üçün fəaliyyətə qatılmaq materialını xüsusi səy və oxu təşəbbüsə can atır. Bu halda onun idrak fəaliyyəti həm müəyyən " obyektə - ixtisas fənninə yönəlmiş olur, həm də burada xüsusi fəallıq, ilk növbədə, idrak fəallığı növbəti **cağır**. Lakin məsələnin həqiqi şəhəri tələfini görürük. Qarşıya sual çıxır: gərək bu tələbəni belə bir fəallığa təhrik edən səbəblər nədir? **Ə** məsələnin cəmiyyət tələfinə təqdimatı. Görəsən səbəblər

birdir, yoxdur? ikincisi, həmin səbəblər keçicidir, yoxsa davamlı təsadüfidir, yoxsa zəruridir?

Bu suallara cavab axtarmaq, hər şeydən əvvəl, insanın fəaliyyətinin motivləşməsi ilə əlaqədardır. Burada tələbəni '

384 tələbəni təhrik edən səbəblər çox ola bilər (təqəddir almaq, əlaqəli məqam, öz üstünlüyünü sübut etmək, fəaliyyət sevmək, müəllimlə məqam, valideynlər qarşısında və ya ictimai borcunu yerinə yetirmək və s.). Təhrikəedici, fəallıq doğuran amillər həm də müəyyən və keçici ola bilər. Bu hallarda idrak fəaliyyətinin müxtəlif səviyyələrdə motivləşməsi növbəti təqəddir.

M o t i v 1 o ş m o dedikdə orqanizmi fəallandıran və həmin bənzər istiqamətləndirən təhriklər növbəti təqəddir. Bu məqamın itir fəaliyyəti ilə əlaqədar olaraq da saxlanılır. Yəni insan fəaliyyət fəaliyyətində yönəldən, istiqamətləndirən amillər onun tərkibində motivini təşkil edir. Motivləşmə anlayışı geniş mənada psixologiya elminin bitirən şəhətlərində istifadə olunur, həm də təhrik rolunda tələbatlar və maraqlar, həvəs və emosiyalar, yönəliş »ü idrak çıxış edə bilər. Motivləşmə dedikdə insanın idrak fəaliyyətini təhrikə edən və istiqamətləndirən amillər başa düşülür. Burada «məqəddər», əşyavi məqamın köməyi edən tələbatlarla yanaşı ictimai həyatın məqsədi olan motivlər də tələbəni rol oynayır. Bu mənada insanın idrak fəaliyyətinin motiv-Biməsi sosial cəmiyyətə daşıyır.

Motivin həm filogenezdə, həm də ontogenezdə təşəkkülünə məqamı yetirilə, aydın olur ki, onun ilkin forması real əşyalardır. pəmin əşyalar insanın on sado maddi tələbatını təmin etməyə xidmət edir. Sonradan ideal əşyalar, cismlər motiv ola bilər. Bu məqamda həmin cismlər və ya əşyalar ya təhrikəedici təşəbbüslər, yaxud fəaliyyət məqsəd formasında (motivlər-məqsədlər) çıxış edir.

Motivləşmə dedikdə insan fəaliyyətini və ya davranışını həyat məqamı şəraitə, cismlərə istiqamətləndirən, təhrik edən psixoloji təmin və proseslərin məqsədi növbəti təqəddir. Belə bir təmin və istiqamətlənmə şəhətlərində insanda həmin cisim və tələbatları təmin, seçici təminat yaranır, psixi inikəs daha məqsədyönəliş olur, yəni insanın idrak fəaliyyəti daha fəal olur. buna görə də

insanın noinki idrak foaliyyotini, hom do davranışını tisa düşmək, izah ctmək üçün motivləşmə açar rolunu oynayır.

Molumdur ki, hor bir canh orqanizm otfradaki cisimloro, pdisələrə seçici miinasibot bosloyir. Yoni bir halda miioyyon ■limlor qrupundan bir qismi seçilib aynhr, digor qismindon imtina edilir. Bu seçilib aynlan cismo, hadisoyo miinasibot başqa olur. bclo ki, homin zoruri cisimlor, hadisolor otfrada yoxdursa, ona llhtivac, tolobat yaranir, bunun sayosindo onlar axtanhr, oldo edilir və tapılır. Belo bir axtarış aktı lazımı cısmi tapmaymcaya qodafj davam edəcəkdir. Deməli, cismə olan tolobat orqanizmin ax istiqamotini vo bununla bərabər, fəallığını tomin edəcəkdir. **Z** obyekt oldo edilirsə, subyektin foaliyyoti bitmiş hesab olunur Orqanizmin miioyyon obyektə belo foal miinasiboti vo ya yönolifl bir halda anadangolmo, irsi (instinktlor), digor halda iso hoyalda qazanılan davranış formalan (vərdişlər) ilo şortlono, toyin cdila bilor. Davranışın, mühitlə əlaqənin, fəallığın bosit formalan daha çox heyvanlar alominə xasdır. İnsanın fəallığı bir cox hallarda indiki anda, bozon, hotta iimumon mövcud olmayan obyektin -moqsədin az-cox uzun müddot axtanlmasına yönəliir. insamn idrak foaliyyoti, xiisuson toxoyyiilii ona imkan verir ki. otfrada olmayan cismin ideal surotini yaratsin vo ondan öz foaliyyotinin tohrikedici sobobi kimi istifado etsin. Bu zaman ideal amil idrakin. eloco da əşyavi foaliyyotin motivinə cevrilir, yoni, insamn psixi vo fiziki fəalhğı ideal amillə motivləşir.

Ümumiyyotlo, motivləşmə dedikdo, insam bu \o ya digor horokot vo roftan yerino yetirməyə yönəldən, istiqamotlondiron, onu fəallaşdıran təhrikləri başa düşürük. Motivlosmo orqanizm! foallaşdıran vo homin fəallığı istiqamotlondiron tohriklordir.

Motivləşdirici amillor öz tozahiir xiisusiyyotlori vo vo/i-fələrinə görə üç qrupa bölünür:

a) «orqanizm no iiciin foal voziyyoto golir?» sualtm tohlil edorkon homin fəallığın monboyi kimi tolobatlar vo instinktlor nozordon keeirilir;

b) ogor orqanizmin foalhgimn noyo yönoldiyi, noyin xatirir başqasını deyil, mohz miioyyon bir davranış vo foaliyyot aktuu seçməklə bağlı olması tohlil olunursa, onda, hor şeydən ovvol, motiv davranışı istiqamotlondiron sobob kimi araşdırılır;

v) davranışın dinamikasının neco vo hansı torzdo tenziaj cdilməsilo bağlı mosolo holl cdilorkon hisslorin, emosiyaların, subyektiv yaşamaların (arzu, istok, cohd vo s.), yönolışın insan davranışında tozahürü araşdırılır.

İnsanın idrak foaliyyoti do bu iic qrup amillərlo motivləşir. Hot bir tohrikedici qrup vo ya amilin idrak foaliyyotino tohiri özünə» moxsus cohotloro malikdir. Belo ki, idrak foaliyyotinin motivlofj məsi çox mürokkob proses olub bir-birino zidd ohm tohrikləri tohlil vo torkib etməyi, müqayisələndirməyi,

seçməyi, nohayot, qorər qobul etməyi zoruri edir. Bu proses psixoloji cohotdon bir do onunla

386

>kkəbləşir ki, heç do real motivlorin hamisi subyekt torofindon |ni dorocodo aydin dork cdilmir, yoni miioyyon işi, əməliyyatı 'irlayib hoyata kecirorkon onun biitiin tohrikedici soboblorinin ısı eyni soviyyodo aydin dork cdilmir, bozon onlar miioyyon iş pra edildikdon sonra özünü aydin surotto biiruzo verir.

Demoli, istor insanin idrak, istorso **do** icra foaliyyotino **Dtiviləşmə** muxtolif şokildə tosir gostorir. Bu ondan irolı golir ki, \ **lor** (**oz** aralarmda) muxtolif miinasibot **vo** ya nisbotdo olur. pak vo **ya** icra foaliyyotinin motivi ilo xarici şərait arasinda belo pılar **da** ola bilor. Homin amillərdən asih olaraq motivlosmo bir Ida foaliyyoti gücləndirə, daha mohsuldar edo bilor, digor halda onun normal gedişinə monfi tosir göstərər, istor icra, istorso **do** pak foaliyyotinin mohsuldarhgimn aşağı düşməsinə sobob ola lor. Motivlosmo foaliyyoto o zaman monfi tosir gostorir ki, eyni Mtiyyotin bir-birino zidd golon bir neco motivi olsun. Yaxud uoyyən işin, hərəkətin yerino yetirilməsi iiciin lazim olan jaybyektiv imkanlarla ziddiyyət toşkil etsin. Orta məktəbi qurtarmış ağırindin golocok foaliyyot növünü, ali maktobi, ixtisas sahosini **icməsi** ilo olaqodar onun foaliyyotinin motivləşməsində nozoro ■pan ziddiyyotlor buna misal ola bilor. Qabiliyyot **vo** bacanğına, hazırlıq soviyyosinə görəmi, yoxsa ||vos, arzu **vo** istoyinə görə, yaxud, başqalarının təhrikilə hor ansı ali maktobi, ixtisası seçmək son noticodo foaliyyoto ciddi aeir gostorir. Bozon arzu, istok, hovoslo qabiliyyot **vo** bacanq, fadi soy arasinda dorin ziddiyyot omolo golir. Homin ziddiyyotin inliqla holl ediləcəyini gözlomək çətiindir. Çünki yalnız İddiyyətin dorinliyi mosoloni holl etmir, hom do bu, subyektin onu pwliyyoto tohrik edon motivlor mübarizəsinə münasibətindən, li səyindən, əsaslı, düşünülmüş qorər qobul etməkdən, qərarın rasında əzmkarlığından, kənar təsirlərə qarşı durmaq dəyanətidon **və** s. asılıdır.

Bozon ali maktobi III—IV kurslardan qoyub gctmək, yaxud, Bəyyon foaliyyot sahəsindən üz döndərmək **vo** s. kimi hallar tivləşmonin insamn idrak **vo** ya icra foaliyyotino neco tosir mosindən asılıdır.

Nozordon qaçıрмаq olmaz ki, motivlosmo qitblii sociyyo isıyır. İstər idrak, istorso **do** icra foaliyyoti hom miisbot, hom **do** onfi motivlorlo olaqodar ola bilor. Lakin bu qütblüyün özü mmetrik sociyyo daşımır. Yoni foaliyyoto tohiri co' -ndon miisbot

387

25*

və ya mənfi motivləşmə eyni dərəcədə təzahür ein Motivləşmədəki belə bir qütblük yalnız fəaliyyətin xarakter görə deyil, həm də insanın yaş xüsusiyyətlərinə görə nəzərə car]

Yəniyyətmanın öz «qəhrmanlığını», «cəsarətini» sübut etdiyi üçün kimi işə vurma, dersi qəsdən pozması, kiminsə mas qaçırması, ictimai qadağana məhəl qoymaması və s. buna misal bilər. Deməli, motivləşmənin insanın istədiyi idrak, istərsə də fəaliyyətə təsiri müxtəlif cəhətlərlə olur. Bu, bir tərəfdən fəaliyyətə təsiri müsbət və ya adekvat, digər tərəfdən. pozucu, longidiv bir sözlə, mənfi təsir göstərir.

Motivləşmənin fəaliyyətin noticosinə təsiri daha çox məqsədi seçilməsindən asılıdır. Bozən insan üçün motivləşmənin obyektinə **4** məqsədi real mövcud olan cism, hadisə deyil. icrənin müəyyən səviyyəsi, yaxud insanın nail olmağa cəhd etdiyi məhsul bir növlə olur. Adətən insan fəaliyyətinin motivləşməsinin obyektinə məqsədini özünə seçir. Motivləşmədəki fərqli fəaliyyət fəal sənədliliyinə qabiliyyətlər sahəsindəki fərqlərdən daha çox **X&M** edir. İcra fəaliyyətinin diqqətinə motivləşməsi insanın bitirilmiş potensial qüvvələrini səfərbər etməyə imkan verir və davamlı iradə cəhd göstərmək sayəsində fəaliyyəti daha məhsuldarlığa gətirir. Həyat buna aid yitir. minlərlə misal verir. Bəli ki, bəzi hallarda orta qabiliyyət səviyyəsinə malik tolobo istədiyi təlim fəaliyyətində, istərsə də icra fəaliyyətində daha istedadlı lakin fəaliyyətinin obyektinə - məqsədini, motivləşməsinə diqqətli təşkil edə bilməyən tolobdən yüksək notici oldi edir.

Şəgirdin «vaxtı öldürmək üçün» rast gələn riyazi mətode holl etməsi ilə cəv tapşırığını yerinə yetirmək xatirinə holl etməli fərqlənir. Əlbəttə, bu fərqli holl fəaliyyətin (indiki halda lakin mətode holl etməklə bağlı idrak fəaliyyətinin) məhsuldarlığı icrasını şərtləndirən təsirli motivləşmə hesab etmək olmaz. Axtarış tapmaq, sübut etmək, yaratmaq məqsədlə bağlı motiv istədiyi fəaliyyəti, istərsə də icra fəaliyyətinin gedişi və noticosinə tamamilə başqa məzmun verir. Əgər həmin fəaliyyətin icrasına xalqın tərəqqisinə, elmi və mədəni inkişafına öz töhfəsini vermək kimi ictimai məzmunlu motivlə qoşularsa, vəziyyət tamamilə başqa olur. Burada fəaliyyətə yalnız şəxsi deyil, həm də ictimai bəzi yerinə yetirmək baxımından yanaşmaq işə olan mənasibət dəyişdirir, insanın zəhni və fiziki qüvvələrinin gərginliyini artır, daha yüksək notici oldi cəhdlərini sortlənir. I osadiifi deyildi.

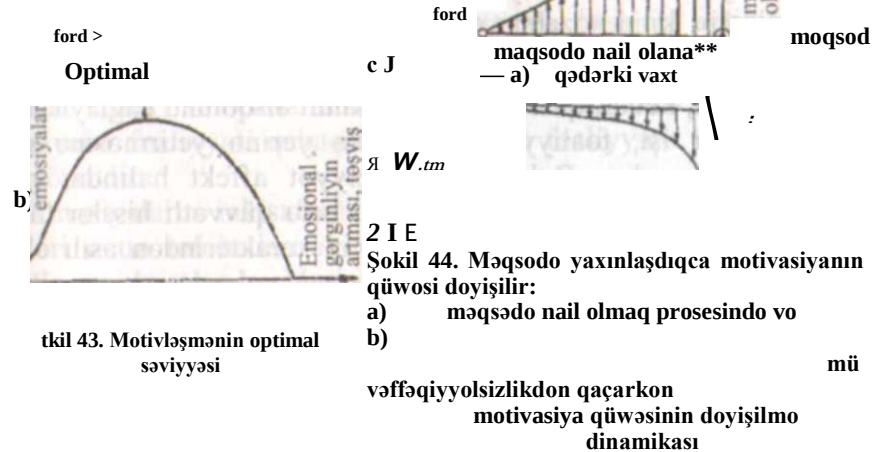
388

insanın istədiyi idrak, istərsə də icra fəaliyyətinin somoroliliyini fəal etmək üçün mənfi psixoloji təsir kimi fəaliyyətin motivləşməsinin optimal səviyyəsi **11** a şərhlərlə məsləhət ideyası ilə ulunmuşdur. Bu, insanın həm idrak, həm də icra fəaliyyətinin

oliliyinə təsir edən mənfi psixoloji təsirdir. I İnsan fəaliyyətinin somoroliliyini motivləşmənin optimal səviyyəsi **11** a şərhlərlə məsləhət ideyası ilə ulunmuşdur. Bu, insanın həm idrak, həm də icra fəaliyyətinin

istədiyi ali məktəbdə, istərsə də orta məktəbdə tolobo və ya bəzi hətta imtahana yaxşı hazırlanmasına, imtahana qədər təlimatlarına yaxşı izah etməsinə baxmayaraq bir sıra illərdə imtahan zamanı çətin, həyəcanlanıb özünü itirir. Yaxud. bəziylər yaxşı bilir lakin ki, ordu təlim zamanı daha yaxşı maneəvər deyil. nənki real döyüş vəziyyətində. Hətta məhsuldarlığın itirilməsi ki, həqiqi döyüş zamanı osqorların yalnız üçdə bir **11** a şərhlərlə məsləhət ideyası ilə ulunmuşdur.

Bəli faktları izah etmək üçün bir sıra psixoloqlar motivləşmənin optimal səviyyəsi terminindən istifadə etdilər. fəaliyyət edildikdə ki, motivləşmənin **11** a şərhlərlə məsləhət ideyası ilə ulunmuşdur.

389

var. Əgər motivləşmənin səviyyəsi bu həddi keçirsə, o icrənin keyfiyyəti aşağı düşür. Həmin məsələ qrafik halda şəkil 4J-dəki kimi ifadə oluna bilər.

Psixoloji tədqiqatlar göstərir ki, hər bir konkret halda motivləşmənin optimal səviyyəsi var. Həmin optimal səviyyə isə*) holl edilən məsələnin cəmiyyətindən asılıdır. Məsələnin cəmiyyətində olduqda optimal səviyyə (optimum) zəif motivləşmədə də oldi edilir, amma məsələ yüngül olduqda o qüvvətli motivləşməyə müvafiq gəlir. Görünür, məsələ yüngül olduqda, motivləşmənin onda/oni keçməsi - çox qüvvətli və ya artıq olması davranışda pozğunluq

omolo gotiro bilmir, amma mosolo çotin olduqda bir imkan meydana çıxır. Bu halda motivasiyada emosional boyalar hoddon ziyado çoxalır, güclü motivasiya mosolonin çotinliyi ill rastlaşdıqda çəşqnhq, affekt hallan törodur (Bax: şokil 44).

Demoli, belo noticoyo golmok olar ki, hoddon ziyado qüvvotli stimullaşdırma mühitin qarşıya qoyduğu məsələlərə uyğunlaşma nın səmərəliliyino monfi təsir edir. Əgər motivləşmənin qüvvotli hoddon ziyado çox olarsa, onda nəinki alışma, həm də davranışa nəzarət pozulur. Bu cəhət foaliyyətin emosional tənzimində də **bu** və ya digər dərəcəyə nəzərən təsir.

2. Foaliyyətin emosional tənzimi

Emosiyalar həm foaliyyətin noticosi, həm də onun hərəkəti «mexanizmi» kimi təzahür edir. Həqiqət müəssisələrdən aydın olur ki, insanın yaxşı vəziyyəti onun öz foaliyyətinə müsbət təsir göstərir. Oksino, pis vəziyyət, qəm, kədər, qısqıncı insanın əl-qolunu bağlayır, onun müəyyən bir işi, foaliyyəti həvəslə yerinə yetirməsinə ciddi şəkildə mane olur. Belə bir vəziyyət affekt halında, (stres) vəziyyətində də nəzərən təsir. Yəni belə qüvvotli hisslər fəaliyyətə yəni təsir göstərir, foaliyyətin xarakterindən asılı olaraq məhsuldarlığın aşağı düşməsinə. qəzaya yol vermək və s. kimi hallara gətirib çıxarır.

İşin həqiqət hansı vəziyyəti ilə başlamasından da çox **şey** asılıdır. Burada təbii notico arasındakı dialektik əlaqə aydın şəkildə nəzərən təsir. Belə ki, indi burada təbii olan şey başqa yerdə notico və ya oksino olur. Foaliyyətin yalnız başlaması deyil,

390 ■ noticosinin belə emosional cəhətdən qəzədən təbii olunması #nün gedişinə, səmərəliliyinə təsir etməklə yanaşı, tənzim olunmasında da müəyyən rol oynayır. Bu cəhət emosionalan ■məşəyi ilə əlaqədardır.

Təbii prosesində emosiyalar canlı varlığın, orqanizmin **bioloji** vəziyyətini, xarici təsirlərin onun üçün həqiqətliklə təbii təbii təbii vasitəsi kimi meydana çıxmış, inkişaf etmişdir. Bu mənada emosiyalar öz məşəyinə görə növün ■təbii forması kimi təzahür edir, yəni fəaliyyətə uyğun şəkildə təbii hərəkəti (təbii kodun təbii, nəslin davam etdirmək və s.) həyata keçirir. Həm də belə hərəkətlərin məqsədmüvafiqliyi fəaliyyət üçün təbii qalır.

Emosiyalar fəaliyyətə təbii qazanmaq üçün də çox həqiqətlikdir. İstər genetik, istərsə də ontogenetik inkişaf prosesində emosionalan müəyyən (müsbət və monfi olması) nəinki sadi uyğunlaşma hərəkətlərinin, hətta müəssisə insan fəaliyyətinin də tənzimində müəyyən rol oynayır. Faydalı qıcıqlayıcıların omolo gətirdiyi müsbət emosiyalar subyektiv təhrik edir ki,

onları yaxşı mənimsəsin və müəssisəsin. Monfi emosiyalar isə subyektiv cəhətdə fəaliyyətdir ki, bunun sayəsində o, təbii təsirlərdən uzaqlaşır. Demoli, emosiyalar müsbət və monfi müəssisələndirmə funksiyalarını yerinə yetirir, bununla da subyektiv müsbət davranış və hərəkət təbii qazanmağa, özünü doğrultmayanlardan uzaqlaşmağa imkan verir. Bu cəhət insanın 'foaliyyətində də təbii edilə bilər.

Məlumdur ki, insanın emosiya və hissləri ictimai-təbii inkişafın məhsuludur. Onlar inkişaf edərək, müəssisələndirərək nəinki davranışın, həm də insan fəaliyyətinin daxili tənzimləməsinə təbii. Çünki təbii təbii təbii subyektiv forması kimi emosiyalar foaliyyəti qəzəqləyir, insan fəaliyyəti təhrik edir və ona təbii.

Emosionalan inkişafının müəssisə morfoloji kimi insanın ali hissləri onun təbii ilə təbii olan əşyalara təbii müəssisə-ibətə təbii. Notico emosiyalar, hisslər subyektiv 'təbii şəraitə, öz fəaliyyətində, həqiqət və ya fəaliyyətdə insanın özünü nəco ifadə etməsinə təbii münasibətini •ks təbii. Daha konkret deyilsə, emosiyalar fəaliyyətin müəssisə fəaliyyətlə icra edilməsinə ya təbii edən, ya da təbii olan hər hansı bir şəraitə insanın təbii müəssisədir.

391

Məsələn, şəraitlə əlaqədar olaraq qorxu, qəzəb fəaliyyətə təbii olduqda, onun yaxşı noticosilə təbii omolo təbii scvinc, fəaliyyət səfərbəredici rol oynayır. Emosiyalar fəaliyyətə təbii təbii, encrjini artır, iradə təbii.

Çox təbii ki, fəaliyyətin emosional tənzimində istehs.il prosesində kifayət qədər təbii istifadə edilmir. Belə ki, təbii möhsullar təbii cəhətdən bu möhsullara başqa adamların təbii münasibətini sanki nə görə, nə cəhətlər. Foaliyyətin noticosi, ■n keyfiyyəti sanki onları əsla maraqlandırmır. Belə işçilər fəaliyyətin yalnız, nəco deyirlər, prosesual təbii yerinə yetirməyi «fəaliyyəti başa vurmaq» kimi qəbul edirlər. Həqiqət fəaliyyətə möhsulun müəssisə keyfiyyətinin təbii müsbət emosional fəaliyyətin sonrakı morfoloji üçün çox qüvvotli təhrikədi amillə təbii. Bu halda məsuliyyət hissi, vicdan əbəti və s. kimi ali hisslər insanın öz fəaliyyətində münasibətini təbii nəzərdən keçirmək, müəyyən, həm də nəzərdən ali təbii onu təbii təbii kimi təbii edir. Odur ki, emosionalan, hisslərin təbii insanın bir şəxsiyyət kimi təbii üçün **di** çox təbii. Yalnız təbii emosional müəssisələtlərin obyektiv olmaqla təbii və məsuliyyət hissi, ideallar, təbii nonnal fəaliyyətin real təbii cəhətlərinə təbii. Bunlar çox güclü təhrikədi kimi insan fəaliyyətinin təbii, intensivliyində məhsuldarlığına ciddi təsir göstərir.

Deyilondond aydın olur ki, fəaliyyətin emosional tonizmt onun yalnız gedişinə deyil, son noticosino və perspektivino ciddi təsir edir. «Candordı» yerinə yetirilən işlər xüsusi ruh yüksəkliyi, böyük həvə və sevincə icra edilən fəaliyyətdən. heç şübhəsiz çox ciddi fərqlənəcəkdir.

Fəaliyyətin emosional tonizmi yalnız icraçının özündən deyil, onu ohətə edən adamlardan, iş şəraitindən, işçiyə olan münasibət. dən, onun omoyinə verilən qiymətin adekvatlıq dərəcəsindən **cod** asılıdır. Bu, məsələnin həllo yalnız bir tərəfidir. Buraya işçinin sağlamlıq dərəcəsi, ailə şəraiti, maddi və monovi təminatının səviyyəsi, xidmət sahəsinin vəziyyəti və s. də daxildir. Bütün bunların hamısı birlikdə insanın fəaliyyəti üçün olverisli emosional şəraitin yaradılması ilə bağlıdır və kompleks halda insana təsir göstərir, münasibət və ya mənfi istiqamətdə fəaliyyətin emosional tonizmini fərqləndirir. Çünki insanın emosiya və hissləri dəyişən edilən, ona təsir göstərən bütün cisim və hadisələrə bəslənən

392 ■fi və ya münasibət münasibətlərinin inikasıdır. Fəaliyyətin bional tonizmi fəaliyyət üçün olverisli emosional şəraitin i.şləməsindən ayrıca götürülə bilməz.

3. Omol və məqsəd, məqsədgüdmənin qanunauyğunluqları

İş və ya əməlin, məqsədin psixoloji mahiyyətini başa düşmək təmin fəaliyyət kateqoriyasından çıxış etmək lazımdır. Çünki 4)kət, iş, məqsəd, motiv və s. fəaliyyətin tərkib hissələrini təşkil r.

Məlumdur ki, fəaliyyət sosial kateqoriyadır və o bir sıra iusiyətləri ilə heyvanların mühitə uyğunlaşmasına xidmət edən rəvayət fəmalılarından fərqlənir. Fəaliyyət insanın sosial fəallıq tmasıdır. Odur ki, insan fəallığının mənbələri olan tələbatlar da ■nşəyində, obyektinə və ödənilmə xüsusiyyətlərinə görə

və onların yalnız bioloji mahiyyət daşıyan tələbatlarından köklü ntdə fərqlənir. İnsanların tələbatları (istori təbii və modoni, Brsə də maddi və monovi) ödənilməsi üsullarına və vasitələrinə i•I ictimai-tarixi cəmiyyət daşıyır.

İstor maddi, istori də monovi fəaliyyətin quruluşuna nəzər dıqda, onun məzmununu təşkil edən cəmiyyət tərkib hissələri qəti cəlb edir. Oğr tələbatlar fəallığın əsas mənbəyini təşkil ^rsə, fəaliyyətin tərkibinə daxil olan motivlər həmin tələbatlar

sində yaranır. İrəlidə qeyd edildiyi kimi, motivlər subyekt

liyyəti təhrik edir, həmin təhrik tələbatın ödənilməsi ilə bağlıdır. otivlər subyektin fəallığının istiqamətini təyin edir. Oğr tələbatlar hər cür insan fəaliyyətinin əsas hərəkətverici qüvvəsini, is mahiyyətini təşkil edir, motivlər həmin mahiyyətin konkret

çoxcəhətli təzahirləridir. Odur ki, motivi və ya motivləşməni psixologiyada subyektin davranışının və ya fəaliyyətinin iqtisadının seçilməsini şərtləndirən əməl kimi izah edirlər. O, az-% dərəcədə dərk edilmiş olur. Deməli, fəaliyyətdə motivin dərk ilməsi fəaliyyət noticosinin aydın təsviriini də fərqləndirir.

nkı motiv subyektə fəalığa təhrik edən əməldir, məqsəd

liyyətin yönəlmiş olduğu noticodur. Bu, fəaliyyətin mənəvi bir usiyyətilə əlaqədardır.

insan n **icini** məhz cəmiyyət tərzində hərəkət etməsi, n

üçün, nəyin xatinnə hərəkət etməsi ilə üst-üstə düşmür, yəni **e)** olmur. Bu da ondan iroli gəlir ki, fəaliyyətin m.ı/nınnı bütünlük tələbatla təyin edilmir. Məsələn, dəzgah arxasında çalışan so*ı fəaliyyətinin motivi maddi tələbat ola bilər. lakin oldo edit notico - molsul bilavasito homin tələbatı uyğun gəlir. Demi fəallığın monboyi kimi tələbal insanı fəaliyyətə təhrik edərək token veron amil olsa da, fəaliyyət dərək edilmiş məqsədlə, Jİ fəallığın idarəedicisi olan şüurlu məqsədlə tənzim olunur.

Bu monada deyilir ki, fəaliyyət insanın dərək olunmı məqsədlə tənzim olunan daxili (psixi) və xarici (li/iki) fəallığıdır. Demoli, fəaliyyət təhlil edilərkən ilk növbədə diqqəti cəlb edən cəhət dərək olunmuş məqsədin mövcudluğudur. Fəaliyyətin bəd cəhətləri - onun motivləri, icra iisullan, zoruri məlumatların old edilməsi və təhlili aydın dərək oluna da bilər, olunmaya da bilər. Amma fəaliyyətin dərək olunma soviyyosundan asılı olmada məqsədin dərək edilməsi onun zoruri əlaməti olaraq qalır. Bu cəhətin onun on miihim tərkib hissəsi olan iş və ya omoldo da aydın surətdə özünü bildirir.

İş fəaliyyətin vahididir. İş və ya omol dedikdə, şüurlu və **j** dərək edilmiş məqsədə çatmaq üçün insanın ixtiyarı, iradə, niyyətlər və vasitələri fəallığı nəzərdə tutulur. İş prosesində insan təbii şeylərə, başqa adamlara təsir göstərir. İş öz mahiyyətinə görə vasitələri cəmiyyətə daşıyır. O, bir cismin vasitəsilə digər insanlara təsir edərək onun forma və şəklini dəyişdirmək, yaxud bəzi simvolları, sərvətlərdən, işarələrdən, normalardan istifadə formasında həyata keçirilə bilər. Məlum misal xatırlayaq. Dəniz ağırlığını müəyyənləşdirmək üçün onu qaldırmaq lazımlı paraşütün etibarlılığını aşkar etmək üçün iş onunla təyinatla atılmaq tələb olunur. Bununla homin cisimlərin əsas xassələri aşkar edilir.

Hor bir omoldo və ya işdə onun bəzələşmə, icra və nəzər hissələri ayrılır. Öz icra xüsusiyyətinə görə iş və ya **ели** həmişə niyyətli və ixtiyari cəmiyyətə daşıyır. lakin bəzi bir cəmiyyət birdən-birə yaranmır. Kiçik yaşlardan başlayaraq **alideynlər** başqa adamlar uşaqlara iş prosesində ixtiyari surətdə nəzarət etməyə öyrədirlər. Tədris miiəfəq nəzarət forması möhkəmlənir, xərək nəzarət daxili nəzarətə çevrilir. Bu da uşaqların ictimai təcrübəni mənimsəməsi sayəsində baş verir. Çünki onlar yaşlılarla iştirak prosesində, onların işini müşahidə etmək əsasında müəyyən

394 **nişan**ları, ədədlər mənimsəyirlər. Sonradan uşaq gördüyü işi **nişan** nümunələr əsasında yerinə yığır və onların diqqətinə icrasına bəzələşdir.

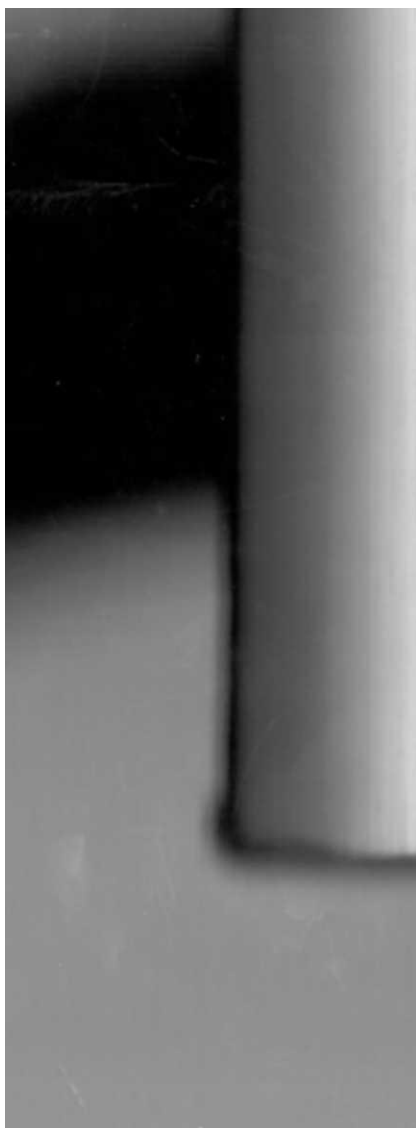
f İstər iş, istərsə də cəmiyyətin fəaliyyət həmişə miiəfəq meq-III təbəqədə olmur. Bu, işin və fəaliyyətin niyyətli cəmiyyətə **Рамнам** ilə əlaqədardır. Başqa sözlə, hor bir işdən, ədədlər insan ləyən məqsəd güdür. İşin və ya omolin niyyətliliyi onda özünü orir ki, subyekt işin gələcək nəticələrinin fəaliyyətin motivinə n gəlməsi qənaətinə gəlir və bu barədə qərar qəbul edir. Onda Bİ nəticələrinin ideal surəti subyekt üçün şəxsi mənə qəbul edilir. Bəzi şəxsi mənə işin və ya omolin məqsədini cəzərilir

Hor bir iş, hor bir fəaliyyət həmişə miiəfəq məqsədlə bağ-**ır**. Əgər şüurlu surətdə dərək olunmuş məqsəd yoxdursa, onda iş **III**, fəaliyyət də yoxdur. Məsələn, pədaqoji universitetin ya fizika, **m** riyaziyyat, yaxud, filologiya fakültəsinə daxil olmuş tələbənin bəzi məqsədi odur ki, ilk növbədə, təhsili müvəffəqiyyətlə başa **qoysun**. miiəfəqlik pəşəsinə yiyələnsin. lakin insanın işi və kəhyyəti yalnız bir məqsədlə, bir motivlə təyin edilmir. Gətirilən **misal**da homin məqsədlə yanaşı elmi işçi, yaxşı rəhbər işçi, ali **ivadlı** şəxsiyyət olmaq və s. kimi başqa məqsədlər də güdür.

İnsanın icra etdiyi iş bəzən az və ya çox dərəcədə dərək edilmiş **il** bilər. Əgər qarşıya qoyulan məqsəd tam aydınsa və homin **ii** "həzəl etmək üçün zoruri olan yol və vasitələr tamamilə **nişan**lanmışsa, bu halda iş və ya omol tam dərək edilmiş olur. Bəzən Məqsədin, istərsə də ona çatmaq **üçün** zoruri olan yol və kəhətlərin dərək edilmə soviyyəsi nisbətən təqə, kifayət qədər **nişan**laşmır da ola bilər. Bu cəhət işin icrasına ciddi təsir göstərir. **Məlum**dur ki, aydın məqsəd

böyük cəhətə **doğru** bilər. Odur ki, **məqsəd** aydınlığı hor bir işi, fəaliyyəti xarakterizə edərkən bəzi **İstər** iyyət qəbul edilir. Bu o deməkdir ki, insanın hor bir işi, **İstər** fəaliyyəti şüurlu məqsədlə bağlıdır. İşin, fəaliyyətin müəyyən **nişan**laşdırılması **m ə q s ə d ü d m ə** anlayışında özünü daha aydın bildirir.

Məqsədlərinin mahiyyətini diqqətinə bəzələşmək üçün onun **o/ı** oxşar anlayışlarla cəmiyyət və fərqli cəhətlərini ayrıl etmək qəbul edilir. Anlayışın kökünü məqsəddir. Məqsədin psixoloji inqizmətinə nələr daxildir? Məqsəd insan fəaliyyətinin yönəlmiş həzə nəticənin dərək olunmuş surətidir. Başqa sözlə, məqsəd

psixi hadisədir, əməl, yaxud fəaliyyətin nəticəsinin arzu olu obyektiv surətidir (burada subyektivliyi hom fordı, ayrıca bir şəxsi, moxsus olan, hom do ideal surət mənasında başa düşmək olar. Məqsədin fordı və qrup halında olması da bu cəhətlə bağlıdır). Psixologiyada məqsəd bir necə monada işlənir.

Məqsədgüdmə ilə olaqadar olaraq onun bir monası diqqəti daha çox cəlb edir. Bu da məqsədin omol və fəaliyyətin faydaları, ohəmiyyətli noticəsinə qabaqcadan aydın dərək etmək üçün bağlanmış olan cəhətdir. Məhz həmin cəhət insanın davranışını bütövlükdə ohəmiyyətli nəticəyə nail olmağa yönəldir və səfərbər edir. Bu monada məqsədgüdmə məqsədin yaranması və ya məqsədin omolo gəlməsi anlayışından da fərqlənir. Məqsədgüdmə məqsədin yaranması prosesinin noticəsi kimi çıxış edir.

Məqsədin omolo gəlməsi insan fəaliyyətində yeni məqsədlərin yaranması prosesidir. Bu, qeyri-ixtiyari və ya ixtiyari ola bilər. Onun özünün bir sıra omologolmo mexanizmləri vardır. Bir halda məqsəd kənardan alınır, qəbul edilir və fordı məqsədə cəvrilir. Yəni kənardan verilən tələb şəxsin məqsədinə cəvrilir. Digər halda bir neçə tələbdən biri seçilir, bəzən də motiv dərək edilərkən motiv - məqsədə cəvrilir; omolin, işin ayrı-ayrılıqda noticələri də məqsədə cəvrilə bilər. Bunların hamısı sanki məqsədgüdmə üçün zəmin yaradır. Məqsədin yaranması (hom funksional, hom da tarixi planda) miirəkkəb proses olub omolm, işin və ya fəaliyyətin ilk təhrikədcilərinin baş qaldıraraq, inkişaf edərək, aydın dərək olunaraq konkret obyektə, onun ideal surətini cəvrlməsi ilə əlaqədardır. Məqsədgüdmə isə artıq aydın təsəvvür olunan, ideal şəkildə bəyində hazır olan nəticəyə çatmaq, ona nail olmaqla bağlıdır. Deməli, məqsədgüdmə məqsədin özünü yaranması, konkretləşməsi prosesi sayəsində formalaşır. fəaliyyətin sonrakı gedişinə təsir göstərir. Məqsədgüdmə prosesini iimumon fəaliyyəti qabaqlamaq, önəlmək kimi deyil, onu l a y i h ə l ə ş d i r t n ə , p l a n l a ş d ı r m a prosesi kimi anlamaq vacibdir. Burada fəaliyyətin noticəsi aydın surətdə dərək edildiyindən ona çatmaq, ona nail olmaq məqsədgüdmənin əsəfi qayesidir. Ona görə də həmin məqsədə çatmağın yol və vasitələrinin müəyyənləşdirilməsi də məqsədgüdmənin başlıca vəzifəsinə təşkil edir.

Məqsəd özü həmin layihələşdirmə prosesinin noticəsi, hom da layihə kimi çıxış edir. Fəaliyyətin istənilən vahidi, tərkib hissəsi

396 iş m. omolin noticəsi, oməliyyatlar, motivlər layihələşdirmə %əkti ola bilər.

Çox halda bunlar birləşərək daha geniş planlı Məqsədgüdmə ilə olaqolunur. Həmin məqsəd insan fəaliyyətini bəyən istiqamətə - qarşıya qoyulan və aydın dərək edilmiş məqsəd yerinə yetirməyə yönəldir. Bu monada məqsədgüdmə işi, əliyyəti həmin layihələşdirməyi, planlaşdırmağı, nəzərdə tutulan noticəni əldə etmək üçün fəaliyyətin, işin icrasının on ləmərolu yolları araşdırmağı da əhatə edir. Yuxarıda qeyd edildiyi kimi, K. Marks insan oməyinin heyvanların instinktiv davranışından (hərümçəyin tərkibindən, bal anının maddədən fərqlənir)

qayırmasından - yəni əslində çox miirəkkəb oməliyyatlardan) fərqləndirici cəhətini məhz məqsədin xarakterində görərdü. Yəni: «Əmək prosesinin sonunda əhəmiyyətli artıq bu prosesin nəvəndə insanın təsəvvüründə, yəni ideal surətdə mövcud olur. İnsan nəinki təbiətin verdiyi şeyin formasını dəyişdirir; təbiətin verdiyi şeydə öz şəxsi məqsədini də həyata keçirir, bu məqsəd bir qanun olaraq insan fəaliyyətinin iisulunu və xarakterini müəyyən edir və insan öz iradəsinə bu məqsədə təbə etməli olur» (K.Marks).

Deyilənlərdən aydın olur ki, məqsədgüdmə nəinki məqsədin (obyektin) konkretləşməsi, aydın dərək edilməsi, hom da ona çatmaq yollarının müəyyənləşdirilməsi, icrasının layihələşdirilməsi, on nəhayət, iradə soyun məqsədə nail olmaq üçün səfərbər edilməsi kimi özünü bünəzər verir.

4. Əsas fəaliyyət növünün əşyavi məzmunu və idrak proseslərinin inkişafı

İnsan fəaliyyəti miirəkkəb quruluşa malik olduğu kimi bir sıra oləmətlərə görə növlərə ayrılır. Fərdin ontogenetik inkişafında üç başlıca fəaliyyət növü ayrılabilir: oyun, təlim və omək fəaliyyəti.

Hər üç fəaliyyət növü fərdin inkişafında müəhim rol oynayır, lakin onlardan omək fəaliyyəti əsas fəaliyyət növü hesab edilir. Bu da təsəvvüf deyildir. Çünki filogenetik inkişafda omək fəaliyyəti insanın yaranmasında həlledici rol oynamışdır. Omək fəaliyyəti əşyalarla görülmə işi kimi əşyavi məzmunla malikdir. Əmək fəaliyyəti sayəsində ictimai dəyər malik məhsul istehsal olunur. İnsanın on zəruri tələblər həmin fəaliyyət növü sayəsində təmin

397 olunur. Əmək fəaliyyəti başqa fəaliyyət - praktik, fikri və yarad fəaliyyət növlərinin əsasını təşkil edir. Çünki fəaliyyətin inkişafı psixikanın ontogenetik inkişafına həlledici təsir göstərir. Fəaliyyət prosesində psixi proseslərin təkmilləşməsi baş verir, o cümlədən gerçəkliyi dərək etməyin formaları, ictimai təcrübəni mənimsəmə yolları müxtəlifləşir.

Uşağın fəaliyyət növünün dəyişməsi onda psixikanın yenidən istiqamətdə inkişafına gətirib çıxarır, bu da öz növbəsində fəaliyyətin təşəkkülü üçün yeni zəmin yaradır. Fəaliyyət illə maddə olduğu kimi, əvvəllə, şəxsi cəmiyyətə daşıyır, yəni insan **III** fəaliyyətinin məqsədini, ona nail olma yollarını dərək edir, noticə qabaqcadan görərdü.

Fəaliyyət həmin ictimai, kollektiv cəmiyyətə daşıyır. Bir qayda olaraq fəaliyyət kollektivdə və kollektiv üçün həyata keçirilir. İki başlıca cəhətlərdən biri odur ki, fəaliyyət, xüsusən də onun əsəfi növü olan omək fəaliyyəti omək alətləri hazırlamaq, ondan istifadə etmək, onları mühafizə etmək və təkmilləşdirməklə əlaqədardır. Fəaliyyətin əşyavi məzmunu da buradan nəşot edir. Belə ki, on sadi hərəkət və ya iş əşyalarla görülmə işidir. Uşaq qaşığıla xörək yeyir, sabunla əlini yuyur, dəsmalla üzünü silir. İnsan əli ilə yaradılan əşyaların

özündə «onlarla nə iş görmək olar» sualına cavab həkk olunmuşdur. Uşaq əşyalar aləminə tədricən bolad olui bu, filogenezdə çox uzun tarixi proses olduğu kimi ontogenetik inkişafda da birdən-birə baş vermir. Uşaq əşyalarla tanış olduqca. onlarla iş gördükcə, buna uyğun olaraq fəaliyyətin məzmunu zənginləşir. Tədricən uşaq cisimləri tutmaq, əlverişləndirmək, yoxlamaq sayəsində bilavasitə əşyavi fəaliyyətə yiyələnir. Yəni əşyalardan öz yerində istifadə etməyə alışır. Bu daha çox iki yaşdan, yəcriməyi, gəzməyi, əşyalara müxtəlif təriflərdən yanaşmağı öyrənməklə başlayır. Əşyavi fəaliyyətin inkişafı ilə uşaqların ətraf cəism və hadisələrə münasibətləri dəyişir. Bundan əlavə, onun əşyalar aləminə bələdləşmək tipi də dəyişir. Uşaq yəni əşyalarla rəstləşmə: «Bu nədir?» sualı ilə yanaşı «Bununla nə etmək olar?» - sual da meydana çıxır. Həmin sualın meydana çıxması müvafiq əşyaya daha yaxından bolod olmaq üçün zəmin yaradır. Elə bil uşağın duyğu və qavrayışlar aləminə yeni bir keyfiyyət əlavə olunur. Yəni onda əşyanı olduğu kimi oke etdirməklə yanaşı onun funksional cəhətlərini tapmağa cəhd yənarır. Bu da hissi idrakdan montiqi idraka keçidin başlanğıcı

398 kil edir. Əşyalar aləminə maraq hoddən ziyadə genişlənir. Daha ı əşyalarla tanış olmaq, onlara bələdləşmək tələbatı yənarır, inkişaf edir. Bu da idrak proseslərinin inkişafının təbii zəminini ikil edir. Deməli, əşyalarla icra edilən praktik oməliyyət insanın cəkləyi yaxından bolod olmasın təmin etməklə, onun idrak səslərinin inkişafına da təkan verir. Noticədo insan əsas ləyyot növü olan omək prosesində nöyi bildiyini, nöyi İmodiyini, nöyi seçdiyini, nöyi seçib ayırd edo, özü üçün ;dənləşdirə bilmədiyini müəyyənləşdirir.

Əşyavi fəaliyyətin əsas məzmunu ümumi bir məqsəddə təbə klur. Məsələn, bir sərə cəri məsələlər - məşin hissələrini yığmaq, ■ələməq, onlan nişənləməq, ölçmək, dəqiqləşdirmək və s. kimi hlər müəyyən məhsulə tələb olunan keyfiyyətdə istehsal etmək k il n ümumi məqsəddə təbə olur. İş nisbətən sadə cəri məsələləri etməyə yönəlmiş olur, lakin iş prosesi əşyalarla icra edilən əməliyyatlarsız mümkün deyildir. Həmin əməliyyatların icrası bəşyalara ətraflı bolod olmağı.. onları xassələrini diizgiin nəzərə almağı tələb edir. Xərrat pəncərə, qapı, stol və s. düzəltmək üçün «İgötür-qoy» edir, əməliyyata başlamazdan əvvəl ağacı müxtəlif İvoflordan nəzərdən keçirir, onu hansı istiqamətdə və nə qədər onmaq, cələləməq lazım gəldiyini fikrən müəyyənləşdirir. Məqsəddə nail olmaq üçün əməliyyatın xarakterinə müvafiq olaraq ləğunlaşma hərəkətlərini də seçir. Deməli, əşyavi fəaliyyət frosesində cəsimlər, hadisələr, onları xassələri xüsusi idrak obyektinə çevrilir.

Əşyavi fəaliyyətin məzmununa həmin işin məqsədi, iş görülmək obyektin (əşyanın) xassəsi və iş şəraiti daxildir. Bunların xarak-terindən asih olaraq nöinki işin məzmun və forması, icra üsulu, həm də insanın idrak fəaliyyəti yeni keyfiyyətə kösb edir. Əgər biz ontogenezdə idrak proseslərinin inkişafına nəzər salsaq, əsas fəaliyyət növünün məzmun və formasından asih olaraq onları

mütəşəkkil, intensiv corəyən etdiyi kimi, bəzən də kortəbii formada inkişaf etdiyini görürük. Bu cəhoti aydın təsəvvir etmək fəlcin təlim fəaliyyətində şagirdlərin idrak proseslərinin inkişafına diqqət yetirmək kifayət edirdi.

Təlim prosesində şagirdlər ictimai təcrübəni mütəşəkkil, fəal lərotdə mənimsəyirlər. Noticədo onları öz şəxs' təcrübəsi yənidən qurulur. Çünki maddi və mənəvi mənəviyyət obyekt-lərində hək olunmuş ictimai təcrübəni mənimsəmək şagirdlərə

399 imkan verir ki, öz şəxsi təcrübələrini qiymətləndirsinlər yənidən qursunlar. Təlim fəaliyyətinin xüsusi surətdə təşkili i proseslərinin inkişafında mühüm rol oynayır. Əlbəttə, p~ təbii fikri fəaliyyət, yaxud ayrı-ayrı idrak prosesləri in xüsusi təlim almadan da inkişaf edib təkmləşə bilər. Çünki əsasını insanın praktik fəaliyyəti və nitqə yiyələnməsi təşkil Bunu görə də hər cür təlim fəaliyyəti də idrak proseslə inkişafına lazımınca təsir göstərə bilər. Odur ki, inkişafat təlim formasına son dövrlərdə xüsusi fikir verilir. Bələ fəaliyyəti sadəcə olaraq informasiyaları mənimsəməyə, ol kimi yadda saxlamağa, lazım gələndə yada salmağa münəvər bilər. Təlim prosesi düzgün təşkil edildikdə, hətta ki məktəbyaş şagirdlərdə belə gərəkləyi nəzəri mənəviyyət əi gəlib inkişaf edə bilər. Bu halda empirik və nəzəri bilik tipləri qarşılaşdırılması onları fərqləndirir ayırd etməyə, təlimin u fədirici məhiyyətini düzgün başa düşməyə kömək edir. Ç onəvi təlim əsasən empirik biliklərin mənimsədilməsi inkişafatdırıcı təlim işə nəzəri biliklərin mənimsədilməsi yönəlmişdir. Bu iki bilik mənimsəmə tərzini müqayisə etdi apənci fəaliyyətin səmərəli təşkilindən asılı olaraq i proseslərinin müvəffəqiyyətlə inkişaf etdiyinin şahidi olanq.

1. Empirik bilik əşyaların və onlar haqqında olan təsəvvül müqayisə edilməsi sayəsində onlarıdakı cəni olan ümumi xassələri aşkar edir. Nəzəri bilik isə əşyaların ayırd edilmiş sistem daxilində bir sərə mənəviyyətlərini, rolunu, vəzifələrini təhlil etmək əsasın meydana çıxır.

2. Müqayisə çox zaman cəsimlərdəki zahirən ümumi xassələri müəyyənləşdirir, bunun sayəsində müəyyən cəsimlər formal olarw oxşar cəsimlər zümərəsinə aid edilir. Halbuki bəzən onlar daxilən bir-biri ilə o qədər də bağlı olmur. Təhlil vəsitəsilə əşyaların cəli rəal və xüsusi mənəviyyətləri axtarılır ki, bu mənəviyyətlər həmü sistemin digər genetik xüsusiyyətlərinin tənzahürü üçün əsas old bu mənəviyyət ümumi forma yaxud, məhiyyət kimi çıxış edir.

3. Empirik bilik (onun əsasında müşahidə durur) yalnız cəsimlərin xarici əlamətlərini, xassələrini oks etdirir, ona görə də bütünlüklə əyani təsəvvürlərə istinad edir. Nəzəri biliklər isə əşyalara dəyişdirilməsi sayəsində meydana gəldiyindən onları daxili əlaqə və mənəviyyətlərini oks etdirir. Əşyanı və ya cəsim

Empirik biliyin konkretləşdirilməsi hər hansı fənnal sinfə daxil olan müəyyən illüstrasiyaların, misallarn seçilməsindən ibarət olur. Nəzəri biliyin konkretləşdirilməsi isə onun ümumi Hüsusiyyətlərini, başlıca təzahürlərini ayırmaq, izah etmək şəkildə cəريان edir.

Deməli, inkişafetdirici təlim yalnız müəyyən biliklər sistemini mənimsəməklə kifayətlənmir, müəyyən «korrelyativ asılılıqlar» qurmaq, onu təşəkkül etdirmək vasitəsi kimi çıxış edir. Burada itələmə əqli inkişaf cəniləşdirilmir; «təlim» «ictimai təcrübəni mənimsəmək» kimi izah edilir. Həmin mənimsəmə prosesi kortəbii, hərn də xüsusi məqsəd istiqamətli şəkildə cəryan edən bilər. Nəzərə almaq lazımdır ki, təlim prosesində idrak proseslərinin inkişafı üçün iki başlıca şort var. Əvvəla, müəyyən biliklər, bacarıqlar sistemi mənimsədilməli, ikincisi, onları mənimsəməyin osasında duran fikri fəaliyyətin forma və məliyyətlərinə yiyələnəkdir.

İdrak proseslərinin inkişafı şagirdlərin mənimsədikləri fəaliyyət növünün məzmunundan asılıdır. Təlim fəaliyyəti somərolü təşkil edildikdə, yəniyyətə yaşı dövründə şagirdlərin İdrak fəaliyyətində bir sıra keyfiyyət dəyişikliyi omələ gəlir. Yəni şagirdlər təlim fəaliyyətinin bütün ünsürlərinə yiyələnirlər: özləri öz qarşılanma təlim tapşırğı qoyur, onu icra edir, yoxlayır, qiymətləndirir, səhvlərini müəyyən edib aradan qaldırırlar. Bununla bərabər, onlarda təlim-idrak motivləri təşəkkül edir. Yəni şagirdlər nəinki təlim fəaliyyətinin nəticəsinə, hərn də onu icra etmək yollanna, qaydalarına istiqamətlənirlər.

İdrak proseslərinin inkişafı, deməli, fəaliyyət növündən asılı olduğu kimi, həmin fəaliyyətin necə təşkil edilməsindən, istiqamətləndirilməsindən də asılıdır. Bu cəhətlər somərolü təşkil edilərsə, hətta təfəkkürün tipi də dəyişir. Şagirdlər cisim və hadisələrin mahiyyətini, onların arasındakı qanunauyğun olaqları uaha ətraflı görməyi və təhlil etməyi öyrənirlər.

IV hissə İNSANIN FƏRDİ XÜSUSİYYƏTLƏRİ

XIV FƏSİL İNSANIN CİNS-YAŞ XÜSUSİYYƏTLƏRİ

1. (İnsin formalaşması prosesində bioloji və sosial a mill.ü

Cinsin formalaşması müxtəlif bioloji və sosial amilləil şortlonən mürokkob prosesdir.

Cinsin formalaşmasında bioloji amillərin rolu nədən ibarətdir? Bəs, bu prosesdə sosial amillər necə rol oynayır? Onlarda hansının rolu daha çox müəyyənədirici xarakter daşıyır?

Uşağın cinsi inkişafı onun ümumi inkişafının mühüm bil cohotini təşkil edir, əslində oğlan və ya qızın doğulduğu gündən başlayaraq fasiləsiz surətdə davam edir. Lakin o, 11/1m miiddol spesifik xarakter daşımır. Cinsi həvos ancaq müəyyən ya dövründən ctibarən fəallaşır. Bunu nəzərə alaraq, oğlan və qızların cinsi inkişafı prosesini şərti olaraq iki əsas dövrə bölmək olar.

Birinci dövr yeni doğulmuş uşaq yaşından başlayaraq məktəbəqədər yaş, eləcə də müəyyən mənada kiçik məktəbli yafı dövrünü əhatə edir. Bir çox müəlliflər bu dövrü uşaqılıq və ya infantilizim, yaxud neytral uşaqılıq dövrü adlandırırlar. Burada həmin adların iadə etdiyi fizioloji mənə ondan ibarətdir ki, 7j yaşına qədər cinsi yetişkənlik baxımında oğlan və qı/ların fizikl inkişafında əsaslı fərq nəzərə cəfərlər. Kiçik məktəbli yaşfc dövründə də, xüsusilə onun əvvəllərində, oğlan və qı/ların fiziki inkişafında hələ əsaslı fərqlər müşahidə olunmur.

Lakin birinci dövr neytral xarakter daşısa da, uşaqların psixoseksual inkişafının - qız və oğlan kimi formalaşması prosesinin xüsusiyyətlərini başa düşmək üçün onun fərqlən-dirilməsi zəruridir. Çox maraqlıdır ki, birinci dövrdə uşaqların oğlan və qız kimi formalaşmaları, başqa sözlo, qı/ və oğlan, rollarını mənimsəmələri mahiyyət ctibarilə sosial xarakter daşıyır, ətrafdakı adamların onlara qız və oğlan kimi münasibət bəsləməşj roftar etməsi ilə bağlıdır.

402 k i n c i d ö v r d ə n etibarən isə cinsi yetişmə sürətlənin, xarakter

kəsb edir və nisbətən qısa müddət ərzində uşaq nizmi cins cəhətdən yetkinləşməyə başlayır. Həmin dövr uını şəkildə cinsi yetişmə dövrü adlanır.

Cinsi yetişmə əsasən yeniyetmə (10-11 yaşından 14-15 yaşına lər) yaşına təsadüf edir, lakin tokcə bu yaş dövrü ilə >hdudlaşmır. Erkən gənclik (15 yaşından 18 yaşına qədər) finın da cinsi yetişmə nöqtəyi-nəzərindən öz xüsusiyyətləri lır. Bu cəhəti nəzərə alsaq, ikinci dövr daxilində üç mörhələni Aqlondirə bilirik. B i r i n c i m o r h ə l ə əsasən 11-13 Han (IV-VI siniflər), i k i n c i m ə r h ə l ə 14-15 yaşlan MI-VIII siniflər), ü ç ü n c ü m ə r h ə l ə isə 16-18 yaşları BC-XI siniflər) əhatə edir.

Yeniyetməlik yaşı dövründə oğlan və qızların fiziki və psixi ■kişafında müxtəlif keyfiyyət dəyişiklikləri baş verir. ■cniyetmənin sinir sisteminin funksional vəziyyəti dəyişir. Beyi-Bpali - şöboləri-qabıgın alın sahələri daha da inkişaf edir. Qabıq-blii İballıgın tədricən artması müşahidə olunur. Daxili sekresiya btifələrinin fəaliyyətində də mühüm dəyişikliklər baş vcrir.

Beyin hipotalamus və hipofizin vasitəsilə **bütün** daxili bkrəsiya vəzilərinin işinə nəzarət edir. Onların hasil etdikləri brmonlar - fizioloji cəhətdən aktiv maddələr qana **ifraz** olunur. **Bemin** hormonların təsiri ilə orqanizmin coşğun **fiziki** inkişafı bşlayır, müvafiq üzvlər, eloco do ikinci cinsi əlamətlər - qadın və bi **üçün** səciyyəvi olan əlamətlər formalaşır, **bu** prosesdə cinsi bzilərin hasil etdikləri hormonlar - androgenlər və ekstrojenlər ■Dsusilə mühüm rol oynayır. Cinsi yetişmənin birinci mərhələsi **üçün** aşağıdakılar bcıyyəvidir: mərkəzi sinir sisteminin, hipotalamus və hipofizin bktiviiyi artır, lakin holə cinsi vozilərin fəaliyyətində əsaslı işikliklər **əmələ** gəlmir. Cinsi yetişmənin ikinci mərhələsində spesifik cəhətlər meydana çıxır. Cinsi vəzilər hipotalamus və)fizin aktivlik dərəcəsinə müvafiq miqdarda cinsi hormonlar I etmoyo başlayır.

Qızlarda qadın cinsi hormonlarının (ekstrojenlərin) təsiri ilə in ikinci cinsi əlamətlər inkişaf edir; onlarda mcnustrasiya rü başlayır, tədricən bədənin konturları yuvarlaqlaşır, dərialtı syrələrdə piy yığınları artır, **döş** vəziləri **böyüyüb** inkişaf edir

403

Kişi cinsi hormonlarının (androgenlərin) təsiri ilə yeniyemədi xarakterik əlamətlər yaranır: oğlanların, necə deyirlər, bığ yed tərleyir, sosi dəyişilir, cinsi mozmunlu rüyalarla müsaiyətd cıl.■m polyusiya halları müşahidə olunur.

Uşaqların boy artımında da mühüm dəyişikliklər nozoro çarpılı İkinci cinsi əlamətlərin inkşaf süroti hər iki cinsdo boy artımıid uyğun gəlir.

Bədənin uzunluğu ildə **5-8** sm artır. Qızlar I I **12** yaşında dalı fəal sürətdə böyüyürlər (bu zaman onların boyu ildə hotta 10 mH arta bilər), oğlanların boyunun sürətlə artması **13-14** yaşuulu müşahidə olunur (belə ki, oğlanlar əvvəlcə boy etibarilə qızlardJ gcri qalırlar, **15** yaşından sonra isə onları ötürlər). Bədənin küiloej də sürətlə artır. Qızların çəkisi ildə **4-8** kq, oğlanların çəkisi **7-8** kq artır. Oğlan və qızlarda müvafiq cinsi əlamətlər inkişaf etdikcJ onların görkəmi də dəyişir, başqa sözlə, yeniyetmələr tədricən zahiri əlamətcə kişi və qadına çevrilməyə başlayırlar (C'inil yetişmə təkco bunlarla möhdudlaşmır. Yeniyetmələrdə ürok* damar, tənəffüs, həzm sistemlərinin və s. fəaliyyəti də yenid.Hi qurulur, onların funksional imkanları daha da artır). Bu prosJ **üçüncü** mərhələdə tamamlanır.

Elmi odobiyyatda cinsi yetişmənin morhololəri və dövrUnl haqqında vahid fikir yoxdur. Bunu aşağıdakılarla i/ah etmək olarJ Birincisi, eyni bir xronoloji yaşda müxtəlif yeniyetmələrdə# orqanizmin fizioloji yetkinliyi müxtəlif ola bilər. çünki cənti yetişmə müxtəlif yaşlarda başlaya və ya cəni olmayan sürotlfl davam edə bilər. İkincisi, ayrı-ayrı yeniyetmələrdə cinsi əlamətlər* müxtəlif şəkildə uzlaşır, məsələn, onlardan birində fiziki inkişaf (boy və s.) sürətlə gətsə do, ikinci cinsi əlamətlərin inkişafı ayılıfl nəzərə çarpmır (onlar sonralar əmələ gəlir),

başqa birisində **lm** fiziki inkişaf və cinsi yetişmə nisbətən cəni vaxtda gədir. Uçuncüsü, cinsi yetişmənin clementləri olduqca çoxdur və ayrı-ayrılıqda götürülən hər bir əlamət (hotta oğor bı/ **onun** inkişaf dərəcəsinə düzgün qiymətləndirə bilsək belə) bütünlükdə cırıai yetişmə haqqında qəti fikir söyləmək imkanı vermir. tMəhz bunte görə də yeniyetməlik yaşı dövründə cinsi yetişmənin xüsusiyyətlərinin təhlilinə sistem şoklində yanaşmaq zəruridir.

Cinsi yetiškənlik orqanizmin həyat fəaliyyətinin gedişi onun ətraf mühitlə qarşılıqlı təsiri prosesində baş verir.

Geniş təsadüf edilən bir neçə halı qeyd edək. Qızlar cəil

404

hətdən oğlanlara nisbətən daha tez yetişirlər. Kəndə nisbətən iri dərələrdə uşaqlarda cinsi yetiškənin cirkən başlanması müşahidə inur. Bəzi müəlliflər cinsi yetişmənin iqlim şəraitindən də asılı luğunu qeyd edirlər. Lakin cəni tədqiqatlar göstərir ki, cinsi lişmədə iqlim şəraitinin ohəmiyyəti minimaldır və onu mumiyyətlə nozoro almamaq olar. Məsələn, qırlarda cinsi lişmənin başladığı orta yaşın tropik ölkələrdə və soyuq ■skada təxminən eyni olduğu müəyyən edilmişdir. Bir çox ■lliflor uşaqların cinsi yetişməsinə təsir göstərən amillər »risində iqlimə nisbətən qıdanın roluna daha çox ohəmiyyət rirlər.

Cinsi yetişmə prosesində uşağın həyat şəraitinin, xüsusilə onun sial inkişaf şəraitinin rolunu xüsusi qeyd etmək lazımdır. isadəfi deyəldir ki, yeniyetməlik yaşı dövründə oğlan və qızların ■alaşması prosesini şortlondiron fərdi cəhətlər daha çox omiyyət kəsb edir. Cinsi yetişmə baxımından yeniyetmə oğlan i qızlarda mühüm fərdi fərqlərin müşahidə olunması da mölv/ nənla izah olunur.

Cinsi yetiškənin 6 variantını fərqləndirirlər. 5 №-li cədvəldə nvatlıq varianllar cərcivəsində oğlan və qızlarda cinsi yetişmənin l'ladığı yaş və onun davam etmə müddəti göstərilmişdir. Bütün Rantlarda cinsi yetiškə prosesləri qızlarda 11-13, oğlanlarda isə t 15 yaşlar arasında daha çox intensiv xarakter kəsb edir.

Qeyd olunan variantlardan hər birinin özünoməxsus fizioloji və lixoloji xarakteristikası vardır. Bütün hallarda onların səbəbləri ütoxossislərin (pediatr, seksoloq, seksopatoloq, fizioloq, psixoloq və s.) yaxından iştirakı ilə ətraflı təhlil

Cədvəl 5

Qızlarda və oğlanlarda cinsi yetişmənin v:u ianhtırı

№	Cinsi yetişmənin variantları	Yaş dövrləri	
		Qızlar	Oğlanlar
1.	Cinsi yetiškənin gec başlanması	12-17	14-19
2	Cinsi yetiškənin tez başlanması	10-13	10-15
3.	Orta variantlar	10-15	12-17
4.	Təz yetiškə	10-12	12-14
5.	Cinsi yetiškənin long başlanması	13-15	15-17
6.	Long yetiškə	10-17	12-19

olunmalıdır. yetişmənin qızlarda 8 yaşından, oğlanlarda isə 10 yaşından başlanması patoloji hal hesab olunur.

2. Yetkinliyin üç səviyyəsi: cinsi, psixoloji və sosial yetkinlik

Bəzi psixoloqlar (S. Holl, Z. Freyd və b.) inkişafın bioloji amillərinə müstəsna dərəcədə böyük əhəmiyyət verirlər. Onların fikrincə, yeniyetməlik dövründə inkişafın on başlıca şortu cütlə yetişmə kimi bioloji amildən ibarətdir.

Hələ vaxtilə L. S. Vıqotski məsələnin belə qoyuluşunun e' cəhətdən səhv olduğunu göstərərək yazırdı ki, yeniyetməlik y dövrünü hor hansı bir formulla, bizim misalımızda, cinsi yetimə ilə xarakterizə etmək olmaz.

Gələn, hər şeydən əvvəl, heyvanların və insanların uşaq dövrünü bu baxımdan müqayisə edərk. H c y v a n l a r ı j «u ş a q 1 ı ğ ı » bədənində kütlosinin artması və ya böyüməsi, ayrı-ayrı üzv və funksiyaların inkişafı, cinsi yetişmə ilə xarakterizə olunur. Hər iki cinsi yetişmə yetkinliyə keçidi müəyyən edir. İ n l a n ı n uşaq dövrü bütün bu xarakteristikaları özündə ehtiva edir, lakin. bununla bərabər, onda yetkinliyə keçid yalnız cinsi yetişmənin müəyyən olunmasıdır.

Cinsi yetişmə dövründə oğlan və qızlarda əlo xüsusiyyətlərlə əmələ gəlir ki, onları sadəcə olaraq tək bioloji (cinsi yetimə) amillərlə izah etmək mümkün deyildir. Yeniyetmə dövrünün cütlə mənsubiyyətini tək öz orqanizminin xüsusiyyətləri ilə bəzəmək olmaz. Hətta tamamilə normal bioloji inkişaf belə öz-özlüyündə insanı şəxsiyyət mənasında kişi və qadın etmir. Bunun üçünl orqanizmin bioloji xarakteristikaları onun psixoloji və sosial xarakteristikaları ilə tamamlanmalıdır. O. əlo qurmağa, uşaq böyüməyə, ailənin sərəfətlərini qorumağa həm psixoloji həm də sosial cəhətdən hazır olmalıdır.

V. İ. Suxomlinski bu cəhəti qız şəxsiyyətinin formalaşma istiqamətində çox dəqiq təhlil etmişdir. O, deyirdi ki. «məğrud müdrik, əlçatmaz olmaq üçün «qız» insanın tək cütlə keyfiyyətləri: şəxsi ləyaqət, həyatın yüksək məqsədini dərindən cütləmə, yaradıcılıq qabiliyyəti. meyləri, istedadı əlo olmalıdır».

«Bütün bunlar uşaq dövründə zərər-zərər yaranır. Əgər qız bədənində bu zəiflikləri onda qadının təşəkkül etdiyi vaxtdan əvvəlki illərdə və cinsi yetişmə illərində kəsb edərsə, o, kişini məcburlaşdırən güclü mədəni qüvvə olur».

Göründüyü kimi, heyvanın fərdi inkişafı yalnız cinsi yetkinliklə müəyyən olunur. İnsan yetkinliyi isə son dərəcə mürəkkəb xarakter daşıyır, cinsi, psixoloji və sosial yetkinlik kimi meydana çıxır.

Psixoloji cins necə formalaşır? Hər bir xalqın qadın və kişilik haqqında özünəməxsus stereotip və etalonları vardır. Uşaqlar anadan olan gündən onları bu stereotip və etalonlara müvafiq şəkildə tərbiyə edir, onlara kişi və qadına məxsus

keyfiyyətlər aşılayır, adamlarla oğlan və qız kimi rəftar etmək, oğlan və qız kimi oynamaq, saçını daramaq, gülmək, ağlamaq qaydaları və s.-ni öyrədirlər.

Bu proses çoxcəhətlidir: uşaqların kişi və qadın stereotipi və etalonlarını mənimsəməsində ətrafdakı adamlar, birinci növbədə, valideynlər mühüm rol oynayır. Uşaqlarda öz anaları nümunəsində qadın, ataları təmsilində isə kişi rolları haqqında təsəvvürlər formalaşır.

Müşahidələr göstərir ki, lap kiçik yaşlarından atası ilə kifayət qədər ünsiyyət imkanına malik olmayan oğlanlar sonralar çox vaxt öz atalıq vəzifələrini icra etməkdə çətinlik çəkirlər. Atasız tərbiyə olunan oğlanlar isə əlavə sorğuda ya qadın davranış tipini mənimsəyir, ya da onlarda kişi davranışı haqqında yanlış təsəvvürlər formalaşır. Atasız tərbiyə olunan qızlarda da kişilik haqqında birtərəfli təsəvvürlər nisbətən asanlıqla əmələ gəlir. Bu isə nəticə cümlə qadın rollarının mənimsənilməsinə mənfi təsir göstərir. Uşaqların kişilik və qadın haqqında stereotip və etalonlara yiyələnməsində ədəbiyyat və incəsənət də mühüm rol oynayır.

Oğlan və qızlar həmyaşıd uşaqlarla və yaşlılarla ünsiyyət şəraitində kişi və qadın stereotiplərini mənimsədikcə öz cinslərini dərk edirlər. Bu baxımdan 6 yaşından 10 yaşa qədərki dövrdə uşağın psixologiyasında ilk mühüm dəyişikliklər əmələ gəlir, yeniyetməlik yaşında isə onlar kişi və qadın stereotiplərinə fəal şəkildə yiyələnməyə başlayırlar. Yaşlılar kimi geyinir və saç qoyur, yaşlılar kimi yerimək və danışmaq tərzinə yiyələnir, təqlid yolu ilə kişi və qadınlar üçün səciyyəvi olan keyfiyyətləri mənimsəyirlər. Oğlanlar və qızlar öz cinslərinin xüsusiyyətlərini dərk etdikcə,

onlarda başqa cinsə özünəməxsus münasibət əmələ gəlməyə başlayır. Başqa cinsin dərk edilməsi isə oğlan və ya qızların **6uu** cinslərini daha adekvat dərk etməsi üçün əlverişli şərait yaradı. Ünsiyyət prosesində oğlan və qızların bir-birini qarşılıqlı surətdə dərk etməsi psixoloji cinsin formalaşmasında yeni cəhət kimi özünü göstərir.

Qızın mənsub olduğu cinsin xüsusiyyətlərini dərk etməsi **om** əks cinsin - oğlanların xüsusiyyətlərini daha aydın dərk etməyə imkan verir. Psixoloqların müşahidələrində görə, böyük yeniyetməlik yaşında qızlar rəğbət bəslədikləri oğlanlarda kişi başlanğıcını (kişilik əlamətlərini) artıq yüksək qiymətləndirirlər. Oğlanlar **da** bircədən (1,5-2 il) sonra olsa da, qızların möhürü bu volla dərk edirlər. Bu, bir tərəfdən, əks cinsə münasibətin yeni səviyyəsi üçün şəraiflə yaraşır, digər tərəfdən cins üçün səciyyəvi olan davranış tərzinin formalaşmasını şərtləndirir. Cinslərarası münasibətin xarakteri köklü surətdə dəyişir. Əgər o, əvvəllər yalnız fiziki oxşarlığa **əsətl** lənirdisə, indi cinsin psixologiyasını (əks cinsə münasibət, özünə-məxsus tələbatın yaranması, stereotiplərin möhkəmlənməsi, idealların təşəkkülü, davranış etikətlərinin formalaşması və s.) dərk edə bilər.

Yaş artdıqca, oğlan və qızların psixoseksual inkişafında sosial amillərin rolu daha da artır.

Nişanlı oğlan, nişanlı qız, təzəbəy, təzəgolin, ər-arvad, ana-ata. baba-nəno - bu rollardan hər biri tək-cə biologiyə xarakteristikalarla möhkəmlənir. Onların sosial məzmunu daha genişdir. Gənclik və yetkinlik yaşı, eləcə də sonrakı yaş dövrlərində cinsin formalaşma-sı prosesində möhürü bu sosial amillər daha böyük rol oynayır. Birinci uşağın doğulması ilə ər-arvad münasibəti tək-cə ata-ana münasibətinə çevrilir, həm də onlar başqa adam - dünyanın bəlkə də ən böyük möcüzəsi olan uşaq vasitəsilə şərtlənməyə başlayırlar.

Kişi və qadın rolları ictimai-mədəni rollardır. Onlar, bir tərəfdən, ictimai tarixi xarakter daşıyır, digər tərəfdən, müvafiq mədəni normalarla müəyyən olunur.

...f-ju **III**

3. Şagirdlərin cins-yaş xüsusiyyətləri

Cinsi dimorfizmin - cinslər arasında morfoloji, fizioloji və psixoloji şərtlərin formalaşması məzəninə oğlan və qızlarda cinsi

408

Xüsusiyyətlər əmələ gəlir. Onlar insanın ümumi somatik xarakteristikasından tutmuş motivasiya sahəsinə qədər müxtəlif viyələrdə özünü göstərir.

Cinsi xüsusiyyətlər uşaqların yaş xüsusiyyətləri ilə əldə edilir. Bu

baxımdan tərbiyə praktikasında onları bir-birindən fərqləndirmək heç də asan deyildir.

Yaş xüsusiyyətləri müəyyən yaşlı uşaqların hamısı üçün eyni fəqədə səciyyəvi olan xüsusiyyətlərdir. Cinsi xüsusiyyətlər isə avtomatik xarakter daşıyır: onlar ya oğlanlar, ya da qızlar üçün Kəyyəvi olan xüsusiyyətlər kimi özünü göstərir. Bu o deməkdir **I_t** yaş xüsusiyyətləri cinsi xüsusiyyətlərin təzahürünə təsir göstərdiyi kimi, cinsi xüsusiyyətlər də yaş xüsusiyyətlərinin təzahürünə özünəməxsus təsir göstərir.

Hələ vaxtilə K. D. Uşinski qadınların müəyyən keyfiyyətlərinə Öro kişilərdən fərqləndiklərini qeyd etmişdi. Onun fikrincə, lıqotlilik, dəqiqlik, təmkinlilik, tokidlilik, səliqəlilik, zəriflik, **da**, zövq və nəhayət, uşaqlara anadangəlmə məhəbbət - bütün təmlər elə keyfiyyətlərdir ki, kişilərə nisbətən daha çox qadınlarda bəzəf olunur. Bu qadın keyfiyyətləri yeniyetmə qızların davranış * rəftarında özünəməxsus tərzdə təzahür edir.

Cinsi yetişkinlik dövründə qız orqanizmində əmələ gələn biologiyə dəyişikliklərin nəticələri onların davranışına və psixi tələrinə mühüm təsir göstərir. Qızlar daha çox emosional olur tez yorulurlar. Bu cəhətləri nəzərə alaraq qızların rejimə və iğiyənə qaydalarına əməl etmələrinə xüsusi nəzarət etmək ləzimdır. Onların fiziki və psixi inkişafına düzgün istiqamət lərmək üçün həkimlə də məsləhətləşmək lazımdır.

Cinsi cəhətdən tez yetişən qızlar özlərinin oğlan yaşlılarından xilən yaşlı olurlar. Lakin eyni zamanda onlardan özlərinin ılıüm məziyyəti hesab edədikləri cəldlik, qüvvə və sürət kimi keyfiyyətlərə görə geri qalırlar. Buna görə də qızlar 12-14 yaşından aşılayaraq, özlərini yoldaşlarına bəyəndinnək üçün yeni yollar tapırlar. Müəyyən edilmişdir ki, qızlar çox vaxt göründüklə-**Jindon** daha yaxşı olduqlarını göstərməyə səy edirlər. Bununla əqədər olaraq, qızların davranışında ilk sadələvh hərəkətlər (iş-əkarlıq, naz-qəmzə, şuxluq və s.) əmələ gəlir. Bütün bunlar isə ox vaxt inkişaf edib oğlanların diqqətini özünə cəlb etmək məq-ədi daşıyan süni davranış tərzinə çevrilir. Bəli hallarla vaxtında nubarizə aparılmalıdır. Valideyn qızın davranış tərzini öyrənməli,

ayrı-ayrı ədalarına fikir verməli, onda mədəni davıamş vordış adotlori torbiyə edorkon, bu cəhətləri nəzərə almalıdır.

Qızların başqalarının diqqətini cəlb etmək meyli tokc0 davranış sahəsi ilə məhdudlaşmır. Onların özlərinin /**ahift** görkəmlərinə də xüsusi diqqət yetirdiklərini qeyd etmək lazımdır

V siniflərdə aparılmış bir tədqiqatın nəticəsinə görə. oğlanlarHİ əksəriyyəti (261 nəfərdən 230 nəfəri) xarici görkəmə əhəmiyyət vermir. Oğlanların, xüsusilə aşağı siniflərdə başlanğıc həvətili qırıxdırmalan, səliqəsiz geyinmələri hamıya məlumdur. I akt oğlanlarda cinsi maraq təşəkkül tapdıqca, onların da özlərinli zahiri görkəminə münasibəti dəyişir. Məsələn, oğlan yarasıqlı görünmək üçün telini uzatmağa, saç saxlamağa başlayır, geyimintəli səliqəsinə fikir verir və s. Görünür, bütün bunlar cinsi \ etişkinliyiH xüsusiyyətləri ilə əlaqədardır. Lakin, qeyd etmək lazımdır ki, oğlanlar zahiri görkəmlə nə qədər maraqlansalar da. bunu heç **<III** qızlar kimi osas problemlə çevirməli.

Zahiri görkəm qızlar üçün əsas məsələdir. Qızda sadəliklə təvazökarlıq kimi keyfiyyətlər tərbiyə edilməlidir. onun yarasıqlı kəfir olmasını qeyd etmək və nəzərə çatdırmaq olmaz. Belə söhbətlər qızlara son dərəcə ağır təsir göstərir. Qızlar /**ahırl** görkəmi gözəl görünmək, başqalarının diqqətini cəlb etmək iicəMI ən etibarlı vasitə hesab edirlər. Təsadüfi deyildir ki. artıq V sinifli zahiri görkəm, demək olar ki, qızların hamısını maraqlandırır. Onların yaşı artdıqca, bu marağın da məzmunu dəyişir və yeni keyfiyyət kəsb edir. Bir sıra hallarda isə zahiri görkəmə olan marağ ifrat formalarında özünü göstərir.

Müəyyən edilmişdir ki, yeniyetmə qızlarda oğlanların zahiri görkəminə və geyiminə yüksək maraq, adətən, ana və ya böyüklərinin hoddindən artıq təmənənli geyindikləri ailələrdə daha idarəetməli gəlir. Bu təbii marağın inkar edildiyi ailələrdə də zahiri görkəmə xüsusi maraq nisbətən asanlıqla formalaşır.

Əlbəttə, valideynlər, xüsusilə ana, qızın saillərlə «**gü**/gf qarşısında dayanıb özünə sığal-tumar verəsinə» laqeyd qalınmırlar. Çalışmaq lazımdır ki, qız bütün **gününü** buna sərf etməsin. Ana bu məqsədlə qıza ilk gənclik dövründə nisbətən ətraflı məsləhət verməli, hətta, lazım gəldikdə. ona müəyyən vərdislər də aşılamalıdır. Qıza kosmetika qaydaları haqqında məsləhət verərkən onun saçının rəngini, sifətinin quruluşuna boyunu və s. nəzərə almaq vacibdir. Yeniyetmə və gənclərin **bu**

410 •almaq lazımdır ki, hər yaş dövrünün özünəməxsus kosmetik tələbləri vardır. Qızın zahiri görkəmi gəlinin, gəlininki isə qadının Zahiri görkəmindən fərqlənməlidir. Geyinərkən homişə bir ölçü gözləmək lazımdır. Ana fikir verəndir ki, qız bu məsləhətləri bəzən alıb öz yaşına müvafiq kosmetik qaydalardan istifadə etsin.

Qızlarda bu keyfiyyətlərin tərbiyəsini onlarda ismət, həyə, şərəf, ləyaqət, hörmət, sadəlik, təvazökarlıq və s.-nin inkişafı ilə əlaqələndirmək lazımdır. Qızlara (cəlcə də oğlanlara) belə bir fikir təqdim edilməlidir ki, insan nəinki

zahirən, həm də daxili gözəl olmalıdır. Valideyn qızın gözəl görünmə meylini daxili gözəllik uğrunda mübarizəyə yönəltəndə, zahiri gözəllik məqsədə çevrilir. Qızda, yuxarıda göstərilən mənəvi keyfiyyətlərin formalaşması onun nəinki özünə, həm də başqa adamlara münasibətinin dəyişməsinə təsir edici rol oynayır.

Qızların öz yoldaşları ilə münasibətləri sahəsində də maraqlı xüsusiyyətlər nəzərə **çatır**.

Məşhur sovet pedaqoqu S. T. Şatskinin qeyd etdiyi kimi, qızlar qaydalarını sevindikləri halda, oğlanlar daha çox intizamsız olurlar. Qızlar həvəslə avtoritet axtarırlar, oğlanlar isə ancaq güvə avtoritetini qəbul edirlər. Bu, təsadüfi deyildir. Bəzi pedaqoqların fikrincə, oğlan kimi vuruşmaq heç qızlara yarasızdır. Onların tələbləri və saçları da buna mane olur. Qızların güləşmə vordışları da yoxdur. Məhz buna görə də qızlar, oğlanlardan fərqli olaraq, hətta affektiv hallarda belə, adətən, sözlərlə dalaşırlar. Ələ salma, sirt açma, eyham vurma, xəbərcilik, qeybət, küsmə və s. qızların istədiyi qızlarla, istərsə də oğlanlarla münasibətində tez-tez təsadüf edilən hallardır. Qızların düzlük və doğruluq məqamında tərbiyə edərkən buna xüsusi diqqət yetirmək vacibdir.

Unutmaq olmaz ki, qızların əqli inkişafı onların emosional həyatı ilə daha çox əlaqədardır. Təbiət qadına böyük ana məhəbbəti bəxş etmişdir. Onun bu məhəbbəti nəinki uşaqlarla, həm də istəklilərlə, valideynlər, bütün ətrafdakı adamlarla münasibətdə ifadə olunur. Bu məhəbbət qadının bütün hisslərini zənginləşdirir, ona mənəvi zəriflik, nəəcilik, həssaslıq və s. bəxş edir. Qızların tərbiyəsində homişə bu cəhətə diqqət yetirmək lazımdır.

Oğlana təsir etmək üçün onun maraqlarını nəzərə almaq, ona Verilən tələbləri məntiqi surətdə əsaslandırmaq bacarmaq /oruridir. Qızlara təsir etmək üçün isə bu kifayət deyildir. Qıza hisslər vasitəsilə təsir etmək lazımdır. Əgər qız valideyni sevmirsə,

411 ana və atanın məntiqi nə qədər güclü olursa-olsun, sözün mənasında, onun hadisələrə münasibətini dəyişə bilmir. Belə, deyirlər, güclü emosional qavrayışın özünəməxsus mənfi cəhəti də vardır. Şəxsi hisslərə qapılmaqda qadın həyatının mənasızlaşdırılması təhlükəsi vardır. İlk gənclik yaşı dövründə qız əlverişli şəraitdə tərbiyə alması, məhəbbətin əqoizmə qarşıqlığına çevrilməsi mümkündür.

Qızlarda ilk təəssüratın güclü olması da görünür, onların da çox emosional olması ilə əlaqədardır. Qızlar özlərinin təəssüratlarını unuda bilmir və onunla əziz xatirə kimi u müddət yaşayırlar. Onların, məsələn, ilk məhəbbəti daha da daha davamlı, daha güvətli olur. Oğlanların isə sonrakı təəssüsi nisbətən güclü

olduqda, adətən əvvəlkinin unudulması noticəlonir. Bu, tərbiyə nöqtəyi-nəzərindən hom yaxşıdır, həm pisdır. Oğlanın həmişə yeni-yeni fikirlərə, adamlara, əyləncə və s. meyl ctməsi onların qarşısında geniş üfüqlər açır. Bu zan oğlanın zərərli təsirlərə düşməsi, öz yolundan kənara çıxıt imkanı da vardır. Lakin oğlanları yenidən tərbiyə etmək qız yenidən tərbiyə ctməyə nisbətən asandır (ümumiyyətlə götürs yenidən torbiyo torbiyəyə görə qat-qat çətindir).

Belə nöqsanlara yol verməmək üçün qızlarda onlara xas o nəcib xüsusiyyətlərin inkişafına vaxtında əlverişli şərait yaratn lazımdır.

Qızlar qayğı göstərməyi sevirlər. Onların bu xüsusiyyətlə istər yoldaşlarına, istərsə də balaca uşaqlara münasibətdə aydın zahür edir. Qızlar ictimai işlərdə də kütləvi surətdə iştirak edirlər. Bu əsasda onlarda kollektivçilik hissini inkişaf etdirmək olar.

Qızlar oğlanlara nisbətən daha tez sözə baxır, tapşınılmı\$ üçün məsuliyyət hiss edir və adətən, onu həvəslə ycrinə yetinə çalışırlar. Məhz buna görə də qızlarda borc və məsuliyyət hi tərbiyə etmək o qədər də çətinlik törətmir.

Qızlar öz imkanlarını qiymətləndirərkən daha ağıllı və **real** horokot edirlər. Müəyyən edilmişdir ki, oğlanlar öz imkanla adətən hoddindən artıq qiymətləndirirlər. Qızlar isə oksər hallfl özlərinə tənqidi yanaşmağı bacarırlar. Oğlanlar çox vaxt hərəkə özündən artıq onun effekti - otfadəkı adamlara necə t- göstərməsi ilə maraqlanırlar. Onların bir çox hallarda nalayiq he kətlər etməsi məhz bununla əlaqədardır. Lakin müxtəlif alimlə apardıqları müşahidələr göstərir ki, oğlanlar qızlardan az utan

412 ^yillər. Onlar ogor yaxşı sözlər işlətməyirsə **və ya** no iso **nalayiq** Tokət edirlərsə, **bunu ya** dəcəllik, **ya da** «özünü göstərmək» **mınə** edirlər. Qızlar **da** **öz** hərəkətlərinin effekti ilə **az** biraqlanırlar, lakin onlar oğlanlardan fərqli olaraq **bu və ya** digər **Srəkətin** özünə **də** əhəmiyyət vendər. Bu aydın şəkildə göstərir **I**, qızlar hərəkətlərini **qiymətləndirərkən** özlərinə oğlanlara mbətən daha çox **tənqidi** yanaşırlar.

öz imkanlarını hoddindən **artıq** qiymətləndirmə hallarına **Lzon** qızlarda təsadüf olunur. Lakin belə hallarda qızlar özlərini **Lcc də** «xüsusi şəxsiyyət» hesab etmirlər: oğlanların arasında isə lələrinə təsadüf edilir **ki**, onlar özlərinin xüsusi məziyyətlərə kalik olduqlarına inanırlar.

Qızların torbiyosində onların **bu** xüsusiyyətindən istifadə **■mok** lazımdır. Qızlarda özünə tənqidi münasibəti gücləndir-boklə, onlarda özünütorbiyə tolobatı yaratmaq mümkündür. Lakin **Ki**, pedaqoji məharət **tələb** edir. Belə təzlərdən sui-istifadə edən, **■/in** müsbət xüsusiyyətlərinə əhəmiyyət verməyib, nöqsanlarını fərli-yersiz nəzərə çarpdırən valideyn onun **bir** şəxsiyyət kimi krmələşməsinə mənfi təsir göstərə bilər.

Qızlar çox az hallarda tərslik edirlər. Lakin qızların tərsliyi psbotən sabit olur və uzun müddət davam edir. Ümumiyyətlə, bızlar öz hüquqlarının

məhdudlaşdırılmasına kəskin münasibət bsləyir, hotta qeyri-pedaqoji təsir vasitələrinə müraciət edən prbiyəçilərə müqavimət göstərirlər. Bununla əlaqədar olaraq bir bəti xüsusilə qeyd etmək lazımdır.

Qızlar onların ləyaqətini alçaldan hər hansı bir todbiro **ürək** lınsı ilə **cavab** verirlər. Belə hallarda qızların son dərəcə həssas **Rnasım** bütün tərbiyəçilər qeyd edirlər. Apanlan müşahidələr bostorir **ki**, müəllim kişilərin ünvanına tənqidi qeydlər söylədikdə, blənlər **bunu** ürək ağrısı ilə qəbul ctmirlər. Ycniyyətə qızlar isə **psilorin** qadınlara **nisbətən** üstün olması haqqında eyhamla söylə-mi. Mi və **ya** kinayə tərzində deyilən yarızarafat, yarıciddi sözlər işitdikdə qəzəblənir, hətta bəzən özlərindən çıxırlar.

Oğlanları qızlara qarşı qoymaq ciddi səhvdir. Ailədə istər oğ-lənlərə, istərsə **də** qızlara eyni qayğı **ilə** yanaşmaq lazımdır. Qızla-hı yanında heç vaxt «qadın əməyinin» ağırlığından d'nişnıaq ol-**Küz** Qızlarda belə yanlış zehniyyət yaratmaqla onları heç **vaxt** Jtyata hazırlamaq mümkün deyildir. Qıza hər hansı **bir** ev işi tapşı-

413 rəkən də onun qadın mənəvi xarakter daşıdığını qeyd ctnuifc məsləhət görülmür.

Hər bir qız, cləco də oğlan müəyyən əmək vordişlorino ııalıkl olmalıdır. Qızlar və oğlanlar özünəxidməi oməyində. mofot »m» yində və s.-də iştirak ctməklə belə vərdisləio yiyələnirlər. Qızları vo oğlanların əmək lərbiyosino homışo xüsusi diqqət yetirməli lazımdır. Ailədə sözün əsl mənasında əmək mokiobi keçən hoi bir qız və oğlan lazımı mənəvi keyfiyyətlərə yiyələnəmkəlo yanayır həm də həyata psixoloji cəhətdən hazırlanır.

Ailədə qarşılıqlı münasibətlərin inkişafında kişinin rolu mühümdür. Axı, birinci olaraq cvlənmək toklifini o ctmış və qı/a əl uzatmışdır, çətin anlarda bu ol qadının imdadına çatmalıdır. Birinci olaraq ürəyindəkiləri o açıb demişdir, deməli, homin andai ctibarən o, hər ikisi üçün cavabdehdir. Onun qolbi moid vo zoul. həssas və ədalətli olmalıdır. Oğlanlarda bu keyliyyətlərin tərbiyə edilməsi xüsusi əhəmiyyətə malikdir. Onların qüvvətli vfl dözümlü, mərd və cəsarətli, hossas və ədalətli olmasına daha yüksək tələblər verilməlidir.

Zoif bədən, qorxaq və üroksiz xarakter, cüzü ürok - oğlata uşağını pis tərbiyə ctməyin ən monfi noticəlonir. Bu cür ciuuk osasda şəxsi həyatda qadını ucaltmayan, amma onun insani v# qadın ləyaqətini məhv edən xudpəsəndlər yetişib böyüyür.

Kiçik yaşlarından başlayaraq oğlanlarda qızlara qayğıkeç münasibət tərbiyə edilməlidir.

Hələ kiçik məktəb yaş dövründə oğlanların qızlara münisibətində kobudluq hallarına təsadüf edilir. Buna laqcyd yanaşmaq olmaz. Kiçik məktəblinin bugünkü kobudluğu osasııla sabah qadına mənfi münasibət yarana bilər. Qızın mütiyyəti və passivliyi onun birtərəfli inkişafı ilə nəticələnər.

Oğlanların kobudluğunu, qızların passivliyini bəzən onların fiziki inkişafının xüsusiyyətləri ilə izah edirlər. Lakin onların kobudluğunu təkcə bununla aydınlaşdırmaq birtərəfli olardı. Uşaq kobudluğu ailədə öyrənir. Qızın passivliyi də yanlış tərbiyənin nəticəsidir.

Belə halları aradan qaldırmaq üçün kiçik yaşından oğlanlarda qızlara hörmət hissi aşılamaq, qızlarda isə şəxsi loyaqət hissi, öz qüvvələrinə inam tərbiyə etmək lazımdır. Bu əsasda oğlanlarla qızların yoldaşlıq və dostluğu sağlam qarşılıqlı münasibət kimi inkişaf edir.

414

i Oğlanlarda qadına hörmət tərbiyəsi ana məhəbbəti ilə İkinci olundirildikdə, daha yaxşı nəticə verir.

, III sinif şagirdi S. sentyabr ayının I-də dərslərdən qayıdandan **Блы** həyəcanlı halda dedi:

L- Anacan, bizim sinfimizdə 14 dəne qız var. Mən onların heç biri ilə oturmayaçağam.

к Ana məzəmmətli oğluna baxdı:

- Nə dedin, oğlum? Dənə? Belə çıxır ki, mən də dənəyəm. **L. S.** çaşmış qaldı.

- Yox, son dəne deyilsən, son anasan, - deyərək o, həyəcanla **Блонди**.

- Axı bu qızlardan hər biri böyüyüb ana olacaqdır. Son isə **бл.на** «dəne» deyirson. Mən də **41/** olmuşam, oğlanlarla **пуmuşам**, indi isə sən ananam. Oğlum, yadında saxla ki, son **к/ла** no etsən, **clo бил** ki. mono edirsən: qızların könlünə **фцуnsan**. demək mənim könlümə toxunursan. Son mütləq həmin **б/lardan** biri ilə otur, əgər lazım gəlsə, ona kömək et. Ertəsi gün

məktəbdən şən halda qayıtdı.

- Anacan, mən bir qıza oxu dərslərində kömək etdim, - deyərək o, **харла** bildirdi.

- Bu, çox gözəldir, - deyərək ana oğlunu təriflədi, gələn dəfənin qız sənə kömək edər...

L. A. Levşin bu müsahibəni təhlil edərək yazır: ananın oğlu ilə ribə söhbəti oğlan tərbiyəsinin osasını təşkil edərkən əsas ideyanı **Еол** ifadə edir. Oğul öz anasını hərəkətlə sevdi. Lakin oğula ilum olur ki, ana dənənki qızıdır. Onun oğlu ilə bir parlada oturan : **isə** sabahki anadır. Beləliklə də oğulu ana ilə bağlayan böyük **s** tamamilə təbii surətdə onun qızlarla təşəkkül edən qarşılıqlı münasibəti üçün nümunəyə çevrilir. Düzgün kişi tərbiyəsinin açan möhür buradadır.

Çalışmaq lazımdır ki, uşaq qadına hörmət etməyi öz atasının, itfədlərinin, qohumlarının anaya, cəlcə də nono və bacıya **ммоти** təmsilində, ananın ülviliyyətini təənnüm edərkən şerlər və kəhmlər vasitəsilə öyrənsin. Uşaqları ananın vətəndaşlıq siması - pmiyyətdəki mövqeyi, ictimai-siyasi fəaliyyəti, cəlcə də görkəmli lədlərin tərcümeyi-halı və osərləri ilə, ailədə və ictimai byatdakı rolu ilə tanış etmək məsləhətdir.

Oğlanlarda qızlara və qadınlara hörmət hissinin formalaşma-**kda** atanın təsiri böyük əhəmiyyətə malikdir. Bu məsələni yalnız

415 oğlanların tərbiyəsində ata nümunəsinin rolu ilə məhdudlaşdırılmaz. Atanın oğula təsirdən geniş mənada danışmaq lazımdır. Bəzi alimlərin qeyd etdikləri kimi, məktəbdə və ailədə oğl uşaqlarına kifayət qədər kişi təsiri göstərilməməsi hazırda ciddi problemidir. Ailədə uşaqların tərbiyəsi ilə əksər hallarda analar məşğul olurlar. Bunu heç də ataların vaxtının azlığı və onların **б.а** məşğul olması ilə izah etmək olmaz. Uşaqların tərbiyəsi ilə əsas¹ anaların məşğul olması bir çox ailələrdə əmələ gəlmiş birtərəfli ənənənin nəticəsidir. Bu, düzgün deyildir. Uşaqların tərbiyəsinin atanın rolu əvəzsizdir.

Aydın məsələdir ki, cinsi xüsusiyyətlər ümumi xarakəti daşıyır. Hər yaş dövründə onlar özünəməxsus şəkildə təzahür edirlər. Oğlan və qızlarda cinsi xüsusiyyətlərin inkişafında hər y dövrünün öz yeri, öz xüsusiyyəti vardır.

Bir cəhəti də qeyd edək: cinsi xüsusiyyətlər nəinki şagirdlərin yaş xüsusiyyətləri, həm də fərdi xüsusiyyətləri ilə vəhdətdə formalaşır. Bundan asılı olaraq eyni bir cinsi xüsusiyyət müxtəlif oğlan və ya qızlarda müxtəlif şəkəllərlə təzahür edir. Tərbiyə² işində şagirdlərin cinsi xüsusiyyətlərini düzgün nəzərə almaq üçünl onların yaş və fərdi xüsusiyyətlərini şərtləndirən amilləri ətraf öyrənmək lazımdır.

4. Cinsi tərbiyənin psixoloji problemləri

Qədim zamanlardan başlayaraq, hər bir xalqın oğlan və q tərbiyəsi ilə bağlı özünəməxsus adət və ənənəsi olmuşdur. Bu adət və ənənələrin əsas funksiyalarından biri mahiyyətə uşaq və yeniyetmələrin cinsi tərbiyəsindən ibarət idi.

Bu monada cinsi tərbiyənin tarixi çox qədimdir, lakin, o, ayrı bir tərbiyə nəzəriyyəsi sahəsi kimi nisbətən sonralar formalaşmış XIX əsrin sonu - XX əsrin əvvəllərindən etibarən sürətlə inkişaf etməyə başlamışdır. Müasir dövrdə isə, bir tərəfdən, gənc nəsəl mədəni tərbiyəsinin əhəmiyyətinin artması, digər tərəfdən ölkəmizdə ailənin daha da inkişaf etməsi, ailə-nikah münasibəti³ lərində psixoloji amillərin daha mühüm rol oynaması və s. əlaqədar olaraq uşaq və yeniyetmələrin cinsi tərbiyəsi xüsusi aktuallıq kəsb edir.

Şagirdlərin əxlaq tərbiyəsi nəzəriyyəsi və təcrübəsində c'

416 tərbiyə mədəni tərbiyənin bir sahəsi kimi formalaşmış inkişaf cəmiyyətidir. Sovet pedaqogikası və pedaqoji psixologiyasının müasir inkişaf mərhələsində də məsələnin belə qoyuluşu xüsusi aktuallıq kəsb edir. Ən yeni psixoloji və pedaqoji ədəbiyyatda cinsi tərbiyə mədəni tərbiyənin mühüm əhəmiyyətə malik olan müstəqil bölməsi kimi xarakterizə olunur. Bu cəhətə həmişə xüsusi diqqət yetirilməlidir. Lakin nəzərə almaq lazımdır ki, cinsi tərbiyənin bir çox

məsələləri şagirdlərin mənəvi tərbiyəsi ilə yanaşı, həm də onların əmək, estetik, əqli və fiziki tərbiyəsi ilə bilavasitə bağlıdır.

Cinsi tərbiyə - oğlan və qızlara heç də yalnız hər hansı məlumatın, biliyin, anlayışın verilməsi demək deyil, birinci növbədə, ağıllı və gözəl qarşılıqlı münasibətlərin tərbiyə edilməsi deməkdir.

Uşaqların cinslərarası münasibətlər sahəsində mənəvi mədəniyyətə yiyələnməsi, cinslərarası münasibətlərin əxlaq normaları osasında inkişaf etdirilməsi cinsi tərbiyənin əsas məqsədini təşkil edir.

Uşaqların cinsi inkişafı onların psixi inkişafının mühüm sahələrindən biridir. Məhz ona görə də oğlan və qızların psixoseksual inkişafının qanunauyğunluqlarının öyrənilməsi cinsi tərbiyə nəzəriyyəsi üçün böyük əhəmiyyətə malikdir.

Cinsi xüsusiyyətlər təkcə ümumi psixologiyanın aktual problemləri deyildir. Onun tədqiqi həm də yaş və pedaqoji psixologiyanın, sosial, etnik, əmək, məhkəmə, incəsənət psixologiyasının və s. bir çox nəzəri-praktik məsələlərinin həlli üçün son dərəcə mühümdür.

Uşaqların cinsi tərbiyəsinin vəzifələri çoxcəhətlidir. Oğlanlar və qızlar arasında mənəvi qarşılıqlı münasibətlərin formalaşması, hisslər mədəniyyətinin tərbiyə olunması, cinsin bioloji və sosial problemləri, qadın və kişinin inkişaf qanunauyğunluqları və davranış xüsusiyyətləri haqqında elmi anlayışların formalaşması, qızlarda qadınlıq, oğlanlarda kişilik keyfiyyətlərinin inkişaf etdirilməsi, oğlan və qızların nikaha, sağlam və xoşbəxt ailə həyatına hazırlanması və s. onların içərisində əsas yer tutur.

Elmi-texniki inqilab dövründə baş verən müxtəlif sosial-demoskopik proseslər, urbanizasiya, akselerasiya və s. ilə əlaqədar olaraq cinsi tərbiyə məsələləri diqqəti daha çox cəlb edir.

Bir çox hallarda uşaqların fiziki inkişaf sürətilə onların psixoloji və sosial (vətəndaşlıq) yetkinliyi arasında uyğunsuzluq müşahidə olunur. Uğursuz ailələrin meydana çıxması, boşanmanın miqdarının artması, doğumun azalması və s. həm də onları psixoloji-pedaqoji problemləri haqqında düşünməyi tələb edir.

Cinsi tərbiyə nəzəriyyəsi müxtəlif elmlərin inkişaf tarixi ilə müasir səviyyəsi ilə bilavasitə bağlıdır. Cinsi tərbiyədə uşağın müddət tibbi istiqamət əsas yer tutmuşdur. Lakin çoxlu miqdarda həyatı faktlar sübut etdi ki, cinsi tərbiyə məsələlərinin həllində psixi fiziologiyası, səhiyyə maarifi, seksologiya, seksopatologiya, eləcə də uşaq psixiatriyası, psixiatriya və s. nə qədər böyük əhəmiyyətə malik olsa da, hələ kifayət deyildir. Cinsi tərbiyənin tədrisi psixoloji və pedaqoji problemləri daha çox aktualıq kəsb etməyə başladı. Müasir dövrdə cinsi tərbiyə problemlərinin həlli baxımından sosiologiya, etnopsixologiya, demografiya, etnoloji və başqa elmlərin nailiyyətləri də olduqca əhəmiyyətli dir. Aydın məsələdir ki, cinsi tərbiyənin nəzəri və praktik

məsələlərini ancaq kompleks şəkildə - sosioloq, demograf, fizioloq, seksoloq, psixiatriya, psixoloq və pedaqoqların birgə səyi nəticəsində həll etmək olar.

İnsanın münasibət subyektinə çevrilməsi ilə onun bütün psixi həyatı şəxsiyyət xarakteri kəsb edir. Bu zəmində də cinslərarası münasibətlər şəxsiyyətlərarası münasibətlər kimi inkişaf etməyə başlayır. Onun ən başlıca inteqrativ xüsusiyyətləri öz əksini məhəbbət hissində tapır. Məhəbbət şəxsiyyət psixologiyasının ən mürəkkəb fenomenidir. Orqanizm səviyyəsində cinslərarası rəbbi və əlaqələr şəhvət termini ilə xarakterizə olunur. Məhəbbət isə ancaq şəxsiyyət səviyyəsində formalaşır, insanın psixi həyatını saflaşdıran ümumi və cəzkar hissə çevrilir.

A. S. Makarenko «Cinsi tərbiyə məhz sevgi tərbiyəsi olmalıdır», - deyərək bu cəhəti nəzərdə tuturdu. Təsəvvüfi deyildir ki, bədii ədəbiyyatın insan əməli və ləyaqəti haqqında yaratdığı ən böyük psixoloji himn məhəbbət himnidir.

Cinsi tərbiyənin nəzəri və praktik problemləri ancaq şəxsiyyət psixologiyasının nailiyyətləri baxımından həll edilə bilər. Şəxsiyyət psixologiyası cinsi tərbiyə nəzəriyyəsinin əsasını təşkil etməlidir.

A. S. Makarenkonun qeyd etdiyi kimi, cinsi tərbiyə məsələsi ən çətin pedaqoji məsələlərdən biri hesab edilir. Onun tərifi, heç bir pedaqoji məsələ bu qədər dolaşmış salınmamış və heç bir məsələ haqqında bu qədər səhv rəylər söylənməmişdir. Halbuki o cəhətdən bu məsələ o qədər də çətin deyildir və bir çox ailələrdə olduqca sadə, əzəbsız və təəddüdsüz həll olunur. Cinsi tərbiyə

418 itnaq ailə onu ayrıca bir məsələ kimi götürdükdə, başqa tərbiyə məsələlərinin ümumi kütləsindən ayıraraq ona həddindən artıq böyük əhəmiyyət verdikdə çətin məsələyə çevrilir.

Uşaqların cinsi tərbiyəsində ailə mühüm rol oynayır. Onlar həyat prosesində, yaşlı nəslin vasitəsilə kişi ilə qadının, ər-ətrafın qarşılıqlı münasibətləri və s. haqqında müəyyən təəvvür və anlayışlara yiyələnilir. Qadınlıq və kişilik etalonlarına və itəadlarına müvafiq olaraq, onlara müxtəlif keyfiyyətlər aşılanır. Bu baxımdan etnopsixoloji və etnopedaqoji amillərin uşaqların cinsi tərbiyəsində əhəmiyyətini qeyd etmək lazımdır. Lakin bunlar heç də uşaqların ailə həyatına hazırlanması üçün zəruri olan bütün məsələləri sistem şəkildə əhatə etmir və edə də bilməz. Bu şərətdə uşaqların cinsi tərbiyəsi məsələlərinin həllində məktəbin iolu xüsusilə artır.

Sosioloji, psixoloji və pedaqoji tədqiqatlar əsaslı surətdə göstərir ki, məktəbin iştirakı olmadan gənclərin ailə həyatına tətbiqlənməsi praktik olaraq mümkün deyildir. Onlar orta məktəbdə - iMəsilə cinsin biologiyası haqqında nisbətən geniş məlumat əldə edir, ədəbiyyat, tarix, hüququn əsasları və s. fənlərin tədrisi prosesində cinslərarası münasibətlər haqqında ədəbi-bədii, ictimai-şəxsi və hüquqi aspektdə müəyyən məlumatla tanış olurlar. Son

zamanlar qızlarda evdarlığa aid bilik, vərdiş və bacarıqların inkişaf -tdirilməsinə daha çox diqqət yetirilir. «Ailə həyatının etika və psixologiyası» kursu öyrənilir.

Məktəbdə təlim-tərbiyə prosesində oğlan və qızlar arasında •ağlam qarşılıqlı münasibətlərin inkişaf etdirilməsi şagirdlərin oxlaq tərbiyəsi baxımından xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bu mühüm məsələləri yüksək elmi-metodik səviyyədə həll etmək üçün müəllimlər uşaqların psixoseksual inkişafının xüsusi-yetlərini ətraflı öyrənməli, şəxsiyyət psixologiyasının nailiyyətləri •eviyosində təhlil etməli və məktəb təcrübəsində nozərə ■İmalıdırlar.

Uşaqların cinsi tərbiyəsi kimi mürəkkəb bir məsələni ancaq elmi zəmində həll etmək olar. Bu nöqteyi-nəzərdən cinsi lərbiyənin psixoloji məsələlərinin öyrənilməsi və məktəb lərbübəsində tətbiq edilməsi böyük əhəmiyyətə malikdir.

419

27*

X V F Ə S İ L

QABİLİYYƏTLƏR VƏ İNTELLEKTİN QURULUŞU

1. Qabiliyyətlər § 1. Qabiliyyətlər

haqqında anlayış

Məşhur Azərbaycan yazıçısı ƏbdürTohim bəy Haqverdiyevin «Mirzə Səfə» povestinin qəhrmanı günlərin bir günündə **şer** yazmaq istəyir. Yazıçı onun bu vəziyyətini belə təsvir edir: «Mirzə Səfər eşitmişdi ki, şer yazmaq üçün iki vasitə lazımdır: xəlvət otaq və bir şüşə şərab. Şərab içdikdən sonra təb açılıb, şer öz-özünə su kimi axacaqdır. Qafiyə tapmaqda çətinliyə uğradıqda iki dəfə qezylə təpiyini ycrə cırparsan, o saat qafiyə öz-özünə tapılar.

Mirzə Səfər bir şüşə qırmızı şərab alıb gəldi evə. Mirzəyə demişdilər ki, şərab, əlbəttə, görək qırmızı olsun ki, yann dodaqlarına oxşasın. Şərabı masanın üstünə qoyub, papağı bir tərəfə, çuxanı o biri tərəfə atıb, yaxasını açıb, başının tükələrini pıtlışdırıb, özünə bir laübalı sifət verib aynaya baxdı, dedi:

- Afərin, Səfər, indi xalis şairson.

Şərabdan bir stəkan töküüb içəndən sonra gördü gözləri do qızanb, daha şairliyinə şəkk ola bilmez.

Stulda əyləşib, qarşısına bir vərəq kağız qoyub qələm götürdü. dörd, beş dəfə qələmi mürəkkəbə batırırdıqdan sonra dumb otaqda bir-iki baş gəzindi. Hərçi fikir ctdisə şeri başlamaq mümkün olmadı. Bir stəkan da içdi. Bəyni bir qədər də qızıxdı, əyləşib qələmi alıb gözəl xətlə yazdı:

«Darvazamızı fələk vurubdur!»

Mirzə Səfər hərçi çalışdısa ikinci misra gəlmədi. Nəcə dəfə təpiyini yerə cırpdı, şərabın hamısını içdi. Misra gəlmədi k1. gəlmədi».

Mirzə Səfər niyə şer yaza bilirdi? Suallı cavabı aydındır: onun bu sahədə qabiliyyəti yox idi.

Qabiliyyət nodir? O necə əmələ gəlir, formalaşır inkişaf edirmi?

Qabiliyyətləri psixoloji baxımda xarakterizə etmək üçün 3 cəhəti nəzərə almaq lazımdır.

420

1. Qabiliyyətlər şəxsiyyətin fərdi-psixoloji xüsusiyyətidir. Fərdi sözüno diqqət edin: insanlar öz qabiliyyətlərinə görə bir-birindən fərqlənirlər. Lakin şəxsiyyətin fərdi-psixoloji xüsusi-yetləri çoxdur. Temperament do, xarakter də şəxsiyyətin fərdi-psixoloji xüsusiyyətləridir. Bəs, onda qabiliyyətlər, şəxsiyyətin digər fərdi-psixoloji xüsusiyyətlərindən - temperament və xarakterdən nə ilə fərqlənir?

2. Mirzə Səfərin başına gələn əhvalat bu suala tutarlı cavab verir: qabiliyyətlər bu və ya digər fəaliyyətin müvəffəqiyyətli icrası üçün başlıca şərtidir. Bu məsələni doqiqləşdirək: fəaliyyət prosesində temperament do, xarakter də müəyyən rol oynayır. Lakin fəaliyyətin müvəffəqiyyətli icrası bilavasitə onlardan asılı deyildir. Mirzə Səfərdə özünəməxsus temperament və xarakter əlamətləri var idi. Onların bir çoxu hətta şairlik üçün çox olvermiş idi. Məsələn, Mirzə Səfər həvəsləli adamdı, «səhərdən axşaməcən evdə oturub» işləyə bilirdi. Lakin, görəsən, həvəsləli olmaqla yaxşı şer yazmaq olarmı? Əlbəttə, olmaz! Bəs, həvəsləli adam necə, şer yaza bilərmə? Əlbəttə, yaza bilər. Ancaq bir şərtlə: şer yazmaq üçün adam görək müəyyən qabiliyyətlərə - poetik qavrayışa, obrazlı təfəkkürə, yaradıcı təxəyyülə, ifadəli dilə və s. malik olmalıdır. Mirzə Səfərdə isə bu qabiliyyətlər yox idi.

Deməli, şəxsiyyətin fərdi-psixoloji xüsusiyyətlərindən hər birinin fəaliyyət prosesində öz yeri, öz vəzifəsi vardır. Fəaliyyətin müvəffəqiyyətli icrası ancaq qabiliyyətlərlə mümkündür.

3. Gələn, indi də belə bir situasiya təsəvvür edək: Mirzə Səfərə şerin yazılması qaydalan haqqında məlumat verək, ona əruz və ya heca vəznində şer yazmağı öyrədək, psixoloji dildə dəsək, ona bu sahədə müəyyən bilik, bacarıq və vərdiş aşılacaq. Görəsən, belə olsa, Mirzə Səfər şer yaza bilərmə? Əlbəttə, yaza bilər. Lakin bu sahədə zəruri qabiliyyətlərə malik olmadığı üçün onun yazdığı şer ancaq qafiyələnmiş, vəznə salınmış söz yığımından ibarət olacaqdır. Məhz bu cəhəti nəzərə alaraq psixologiyada qabiliyyəti xarakterizə edərkən fəaliyyətin sadəcə olaraq icrasından yox,

m ü v ə f f ə q i y y ə t l i i c r a s ı n - d a n d a n ı ş ı r l a r
(«müvəffəqiyyətli» sözünə diqqət yetirin).

Qabiliyyətlərin bilik, bacarıq və vərdişlərlə əlaqəsi psixoloji cəhətdən aktual problemdir. Bu məsələ horn do ona görə

421 əhəmiyyətlidir ki, uşaqların tərbiyəsi işində ən çox səhvə məhz həmin sahədə yol verilir.

Gəlin, A. və B. adlı iki uşaq təsvir edək. Onların ikisinin də **10** yaşı var. A.-nın yaxşı musiqi qabiliyyəti var: musiqi eşidəndə hər şeyi unudur, melodiyaları asanlıqla yadında saxlayır, mahnı oxumaqdan doymur. Lakin bu sahədə onunla heç kəs məşğul olmamışdır, hətta özünün heç musiqi aləti də yoxdur.

B.-nin isə musiqi qabiliyyəti yoxdur: musiqini xoşlamır, melodiyaları yadında saxlaya bilmir. Ancaq 5 yaşından başlayaraq valideynləri musiqi müəllimi tutmuş, ona pianoda çalmaqla yanaşı, horn da nota savadı öyrətmişlər. Yəni A.-nın qabiliyyəti var, bilik, bacarıq və vərdişi yoxdur, B.-nin isə oksinə, bilik, bacarıq və vərdişi var, qabiliyyəti yoxdur.

Tutaq ki, A.-da, B.-də musiqi məktəbinə daxil olmaq istəyir. Onlardan hansı qəbul imtahanını daha yaxşı verə bilər? Bu suala cavab vermək üçün biz müəllimin psixoloji səriştəyə malik olub-olmadığını bilməliyik: əgər müəllimin psixoloji səriştəsi yoxdursa, üstünlüyü B.-yə verəcəkdir. Əgər o, psixoloji səriştəyə malikdirsə, A. ilə B. arasındakı mühüm fərqi - bilik, bacarıq və vərdişlərlə deyil, məhz qabiliyyətlərin inkişaf səviyyəsi ilə bağlı fərqləri görəəcəkdir.

Belə güman edək ki, uşaqların hər ikisi musiqi məktəbinə daxil olmuşdur. Görəsən, bu şəraitdə onlarda musiqi qabiliyyətləri necə inkişaf edir? Psixologiyada onlarla bu kimi faktlar məlumdur: bəll hallarda qabiliyyətli uşaqlar bilik, bacarıq və vərdişlərlə sürətlə yiyələnirlər; bilik, bacarıq və vərdişlərə yiyələndikcə, onlarda qabiliyyətlərin inkişafı üçün daha olverişli şərait yaranır. Müvafiq sahəyə qabiliyyəti olmayan, ilk vaxtlar özlərinin ancaq biliyi, bacarığı və vərdişləri ilə fərqlənən uşaqlar isə, necə deyirlər. yalnız «yerində addımlamağa» başlayırlar, yəni inkişaf etmirlər Təsədüfi deyildir ki, müəllimlər görkəmli adamların bir çoxunun uşaq vaxtı qabiliyyətlərini görə bilməmiş və onları «adi uşaqlar» hesab etmişlər.

Qabiliyyətlər bilik, bacarıq və vərdişlərlə qarşılıqlı əlaqədədir. lakin onları yəniləşdirmək olmaz. Əgər müəllim hərtərəfli yoxlama aparmadan uşağı ancaq müəyyən bilik, bacarıq və vərdişlər sisteminə malik olub-olmamasına görə onun qabiliyyətli və ya qabiliyyətsiz olması haqqında nəticə çıxarırsa, elmi cəhətdən

422 kobud, praktik cəhətdən isə zərərli addım atır. Bu cəhəti düzgün başa düşmək üçün iki məsələni ayrıca qeyd etmək lazımdır:

a) bilik, bacarıq və vərdişlər qabiliyyətlərin inkişafı üçün zəruri şərtlərdən biridir. Uşaq müvafiq fəaliyyət sahəsi üçün zəruri olan bilik və bacarıqlara yiyələnməyibsə, notda yazmağı, çertyoj çəkməyi, rəsm etməyi və s. öyrənməyibsə, onun musiqi, texniki və rəsm qabiliyyətləri yaxşı inkişaf edə bilməz. Uşaqların qabiliyyətlərini inkişaf etdirmək üçün onların müvafiq bilik, bacarıq və vərdişlərə yiyələnməsinə ardıcıl surətdə fikir verilməlidir;

b) qabiliyyətlər bilavasitə bilik, bacarıq və vərdişlərdən deyil, onların qazanılma dinamikasında, yəni bütün başqa şərtlər eyni olduqda, bu fəaliyyət üçün zəruri olan bilik, bacarıq və vərdişlərə yiyələnmə prosesinin nə qədər tez, dərin, asan və möhkəm icra olunmasında tozəhür edir. Bütün başqa şərtlər eyni olduqda («eyni» ifadəsinə diqqət yetirək),... yəni A. və B. eyni musiqi məktəbində, eyni müəllimin sinfində oxusalar, onların bilik, bacarıq və vərdişlərə yiyələnməsi sahəsində mühüm fərqli cəhətlər meydana çıxacaq: A. musiqi qabiliyyəti olduğu üçün müvafiq bilik, bacarıq və vərdişlərə B.-yə nisbətən daha tez, daha asan, daha möhkəm yiyələnməkdədir. Təcrübəli müəllimlər həmişə bu cəhətə diqqət yetirirlər. Məktəb praktikasında bəll hallara az təsadüf olunmur: hər hansı bir şagird dərsləri bir dəfə oxuyur və «**5**» qiymət alır. Başqa şagird isə «**5**» qiymət almaq üçün dərsləri on azı dörd-beş dəfə oxuyur. Onların hər ikisi əlaçı olsa da, təcrübəli müəllim həmin şagirdlərin qabiliyyətləri arasındakı fərqi görür. Birinci tipli şagirdlərin təlim müvəffəqiyyəti müəllimi qətiyyənlə tomin etmir. O, həmişə valideynə şikayət edir: «çox qabiliyyətli uşaqdır. Lakin tənəllik edir, kifayət qədər çalışmır...»

Beləliklə, nəzərdən keçirdiyimiz xüsusiyyətlərə əsasən qabiliyyətlərə aşağıdakı kimi tərif verə bilərik: * Q a b i l i y y ə t l i ö r ş ə x s i y y ə t i n f ə r d i - p s i x o - l o j i x ü s u s i y y ə t l i o r i o l u b m ü ə y y ə n f ə a - l i y y ə t i n m ü v ə f f ə q i y y o l u i c r a s ı n ı n ş ə r - t i n i t e ş k i l e d i r v ə o n u n ü ç ü n z ə r u r i o l a n b i l i k , b a c a r ı q v ə v ə r d i ş l ə r ə y i y ə - l o n m o d i n a m i k a s ı n d a k ı f ə r q l ə r d ə i f a d o o l u n u r .

ElmTəxniki tərəqqi dövründə, bir tərəfdən, yeni fəaliyyət

sahələri əmələ gəlir, digər tərəfdən, sənayenin avtomatlaşdırılması, EHM-lərin, robot texnikasının və s. tətbiqi ilə əlaqədar olaraq əvvəlki fəaliyyət sahələri yeni intellektual mozmun kəsb edir. Bu şəraitdə şagirdlərin qabiliyyətlərinin hərtərəfli inkişaf etdirilməsi böyük əhəmiyyət kəsb edir.

§ 2. Ümumi və xüsusi qabiliyyətlər

Psixologiyada qabiliyyətlərin vahid və hamı tərəfindən qəbul edilən tipologiyası hələ işlənilməmişdir. Bu məqsədlə ayrı-ayrı müəlliflər müxtəlif prinsiplərdən istifadə edirlər. Qabiliyyətlərin əsas fəaliyyət sahəsinə görə fərqləndirilməsi prinsipi onların içərisində xüsusi yer tutur. Həmin prinsipə görə, məsələn, texniki, pedaqoji, bədii qabiliyyətləri, cəlcə do onların nisbətən konkret fəaliyyət sahələri üzrə növlərini (mühəndislik, riyazi, musiqi və s. qabiliyyətləri) fərqləndirirlər.

Hor bir fəaliyyət adətən bir neçə qabiliyyətin qarşılıqlı əlaqəsi sayəsində mümkün olur. 6 №-li cədvəldən bunu aydın görmək olar.

Əgər ayrı-ayrı fəaliyyət sahələri üçün zəruri olan qabiliyyətləri müqayisə etsək, aydın olar ki, hor bir fəaliyyət daxilində mahiyyət cətilə iki növ qabiliyyət toşəkkül tapir. Bunlardan birinciÜm psixologiyada ü m u m i q a b i l i y y ə t l ər , ikincilər isl x ü s u s i q a b i l i y y ə t l ər adlanır.

Ümumi və xüsusi qabiliyyətlərin formalaşması fəaliyyətin özünün strukturu ilə bağlıdır. Fəaliyyət sahələri müxtəlifdir. onlardan hər birinin özünəməxsus xüsusiyyətləri vardır, lakin bununla yanaşı hamısı üçün ümumi cəhətlər də xasdır. Ümumi qabiliyyətlər do möhz bu zəmində omolo gəlir və inkişaf edir.

Ümumi qabiliyyətlər dedikdə bir sıra fəaliyyət sahələrində iştirak cədən, onların bu və ya digər dərəcədə müvəffəqiyyətli icrası üçün sort olan qabiliyyətlər nəzərdə tutulur. Ümumi qabiliyyətlər psixi proseslər, birinci növbədə, ali psixi proseslər əsasında formalaşır. Qavrayış, hafizə, təfəkkür, toxəyyül və s. fəaliyyət prosesində funksional cəhətdən inkişaf cədərk müvafiq qabiliyyətlərə çevrilir.

Xüsusi qabiliyyətlər iso yalnız müəyyən fəaliyyət növünün müvəffəqiyyətli icrası üçün sort olan qabiliyyətlərə deyilir. Lüğət chtiyyəti və ifadəli dil, söz assosiasiyalarının zənginliyi ədəbi

Ayrı-ayrı fəaliyyət sahələri üçün zorunlu olan qabiliyyətlər

ədəbi	təsviri	texniki-konstruktiv	pedaqoji
Müşahidəçilik	Tam görmə (qavrayış)	Evristik tipli müşahidəçilik	Didaktik
Poetik görme	Nisbətən, işıqlığı (ışıq-kölge arasındakı nisbət) qiymətləndirmə	Məkan qavrayışı	Konstruktiv (pedaqoji təxəyyül).
Surət, hiss və hərəkət hafizəsi	dirmə Perspektiv ixtisarlarnı qiymətləndirmə Rənu fərqləndirmə	Məkan təsəvvürləri Texniki	Perspektiv [-;ksprcssiv
Yaradıcı təxəyyül		təfəkkür Fəza təxəyyülü	Kommunikativ
Obrazlı təfəkkür	həssaslıq Görmə hafizəsi		Təşkilatçılıq
Lüğət chtiyyətinin zənginliyi və ifadəli nitq	Yaradıcı təxəyyül		qabiliyyət-
Söz assosiasiyalarının zənginliyi	Obrazlı təfəkkür		lari

yaradıcılıq, nisbət, işıqlılıq, perspektivi qiymətləndirmə və rəngləri fərqləndirmə həssaslıq; təsviri fəaliyyət; məkan qavrayışı və təsəvvürləri texnik» yaradıcılıq; didaktik qabiliyyətlər və s. isə pedaqoji fəaliyyət üçün xüsusi qabiliyyətlərdir.

Hor hansı bir fəaliyyəti müvəffəqiyyətlə icra etmək üçün həm ümumi, həm də xüsusi qabiliyyətlərin olması zəruridir. Fəaliyyət prosesində onlardan hər birinin öz funksiyası vardır. Bundan əvvəl olaraq fəaliyyətin bir mərhələsində, tutaq ki, poetik qavrayış əsas rol oynadığı halda, başqa bir mərhələdə obrazlı təfəkkür daha mühüm əhəmiyyət kəsb edə bilər. Lakin bir cəhət aydındır: ayrı-ayrı qabiliyyətlər eyni bir fəaliyyətin tərkibində bir-birilə üzvi surətdə və qarşılıqlı əlaqədə mövcud olur.

§ 3. Qabiliyyətlərin formalaşması: təbii imkanlar və fəaliyyət

İnsan qabiliyyətlərinin mahiyyətinin tədqiqi qabiliyyətlər haqqında ümumbioloji anlayışı xüsusi insan qabiliyyətləri haqqındakı anlayışdan fərqləndirəni tələb edir.

Bəzi psixoloqlar qabiliyyətləri bioloji fenomen kimi təhlil edirlər və onun qanunauyğunluqlarını irsiyyət amilləri ilə aydınlaşdırırlar. Halbuki insan qabiliyyətləri ictimai-tarixi xarakter daşıyır.

Qabiliyyətlərdən danışarkən, biz, birinci növbədə, insanın təbiətini ifadə edən xassələri nəzərdə tuturuq. Bu xassələrin bəşəriyyətin ictimai-tarixi xassələrinin inkişafı mövzusu olsa, **III** irsən təsbit olunurlar. Onlar nəsil-dən-nəslə hər bir yeni nəsillə həyatı boyu özündən əvvəlki nəslin inkişaf nailiyyətlərini yiyələnməsi yolu ilə verilir; buna uyğun olaraq insanların ontogenetik inkişafının ən başlıca məzmunu ondan ibarət olur ki, onlar insanların tarixi inkişafının nailiyyətlərinə yiyələnirlər (və məhz bu əsasda sonrakı tərəqqinin subyekti olurlar).

İnsan qabiliyyətlərinin tarixi inkişafı prosesinin ardıcılıqlı onlarla şərtlənir ki, nəsillərin nailiyyətləri morfoloji cəhətdən, **IV** dəyişikliklər qaydasında deyil, onların fəaliyyətinin obyektiv məhsulları - maddi və ideal formasında təsbit olunurlar (bu, oməyin və insan fəaliyyətinin başqa formalarının prinsip cəhəti məhsullar xarakter daşması sayəsində baş verir). İnsanlar həmişə obyektiv məhsulları mənimsəyərkən həm də onlarda həkl olunmuş insan qabiliyyətlərinə yiyələnirlər. Bu aydın şəkildə göstərir ki, insanın istori ümumi, istərsə də xüsusi psixi xassələrin ontogenetik inkişafının məhsuludur.

İnsanların anadangəlmə təbii imkanları eyni deyildir. Diqqətə «anadangəlmə» sözünə diqqət etmək istəyirik. Təbii imkanlar dedikdə, qabiliyyətlərin inkişafının əsasını təşkil edən anatomik fizioloji xüsusiyyətlər nəzərdə tutulur. Anatomik xüsusiyyətlərə beyinin mikrostruktur, bədənin konstitusiyası, gözün, qulağın, sənə tellərinin, əl və ayaqların və s. quruluşu; fizioloji xüsusiyyətləri isə əl sinir fəaliyyətinin xüsusiyyətləri aiddir.

Psixologiyada «təbii imkanlar» anlayışına orqanizmin anatomik-fizioloji xüsusiyyətləri ilə yanaşı olaraq psixofizioloji xassələrini də daxil edir və bu sonuncuları əsas cəhət kimi şərh edirlər. Psixofizioloji xassə dedikdə, hər şeydən əvvəl, fəaliyyət yiyələnmənin lap ilkin mərhələsində uşaqda, bəzən isə müntəzid surətdə müəyyən fəaliyyətlə məşğul olmayan yaşlılarda özünü göstərən incə rəng fərqləndirmə həssaslığı, görmə hafizəsi, musiqi eşitmə həssaslığı və s. kimi xassələr başa düşülür. Belə təbii imkanlar, insanlara bu və ya digər dərəcədə adekvat olaraq müəyyən qıcıqlayıcı, obyekt ilə təmasda olarkən özünü göstərir.

426

Məsələn, musiqi, mənzərə və s.-nin qavranılması zamanı müvafiq təbii imkanlara malik olan uşaqlarda yüksək hissi-hərəkət həssaslığı və həmin fəaliyyətə meyl aydın təzahür edir.

Son zamanlar aparılmış fizioloji və psixoloji tədqiqatlar təbii imkanların mahiyyətini yeni faktlar əsasında aydınlaşdırmaq imkanı verir. Əsas

afferentasiya prinsipi bu cəhətdən xüsusi əhəmiyyətə malikdir. Məlumdur ki, müxtəlif analizatorlar sistemi özlərinin fizioloji parametrləri etibarilə bir-birlərindən fərqlənirlər. Müxtəlif analizatorlar özlərinin funksional xassələrinin mükəmməlliyindən asılı olaraq insanın həyat fəaliyyətində müxtəlif rol oynayırlar.

Əsas afferentasiya ayn-ayn adamlarda onların fərdi fərqləri kimi təzahür edir. Bu müddə insanın hafizəsi, təsəvvürləri, yaradıcı təxəyyülü sahəsində aparılan müşahidələrlə də təsdiq olunur. Məsələn, hafizənin görmə, eşitmə, hərəkət hafizəsi kimi tipləri psixologiyada çoxdan məlumdur.

Nəzərə almaq lazımdır ki, sinir sistemini bütövlükdə xarakterizə edən ümumi tipoloji xassələrlə yanaşı olaraq bəzi qabiliyyətlərin ayn-ayn sahələrinin işini xarakterizə edən partial, xüsusi tipoloji xassələr də mövcuddur. Əgər sinir sisteminin ümumi xassələri ümumi qabiliyyətlər problemi üçün əhəmiyyətə malikdirsə, xüsusi xassələr xüsusi qabiliyyətləri öyrənərkən mühüm əhəmiyyətə sahibdir. Yəni xüsusi (partial) xassələr temperament problemi ilə deyil, xüsusi qabiliyyətlər problemi ilə əlaqədardır.

Adətən təbii imkanlar qabiliyyətləri təşəkkül etdirən qüvvə kimi deyil, yalnız onların inkişafının zəruri şərti kimi nəzərdən keçirilir. Təbii imkanlar qabiliyyətləri və onların inkişaf səviyyəsini qabaqcadan müəyyən etmir: yalnız, bir tərəfdən, qabiliyyətlərin təşəkkül etmə yolunu, digər tərəfdən, onların fərdi quruluşunu xarakterizə edən xüsusiyyətləri şərtləndirir. Qabiliyyətlər insanın yalnız müəyyən həyat və fəaliyyət şəraitində inkişaf edə bilər. Məsələn, mütləq eşitmə bir qabiliyyət kimi uşaq ilk dəfə səsə yüksəkliyini tanımaq zərurəti qarşısında qalandan sonra, başqa sözlə, musiqi fəaliyyətində formalaşır. Musiqi fəaliyyətinə qədər anatomik-fizioloji amil kimi ancaq müvafiq təbii imkan mövcud idi. Başqa bir misal. Adamların əksəriyyəti qara rəngə yalnız 2-3 çalarını fərqləndirdikləri halda, qara parça istehsalı üzrə ixtisaslaşmış mütəxəssislər onun 40-a qədər çalarını

427 ayırd edirlər. Adətən hallarda insan işıq zolağını yalnız 0,01 millimetrdən qədər fərqləndirə bilər. Təcrübəli cəlləyici fəhlə isə 0,000* millimetrdən işıq zolağını ayırd edə bilər. Təsəffüf deyildir ki, insanlarda əsas afferentasiyanın yaranmasında da fəaliyyət həlledici rol oynayır. Yəni, «əsas afferentasiya» əsas həyat fəaliyyəti birinci signal sisteminin nisbi üstünlüyünün inkişafı üçün şərait yaradan adamlarda - musiqiçilərdə, rəssamlarda, idmançılarda və başqalarında xüsusi olaraq kəskin təzahür etməlidir.

Müxtəlif eksperimental materialların təhlili göstərir ki, qabiliyyətlər müvafiq konkret fəaliyyətdən konkrət təşəkkül edə bilməz. Qabiliyyətlərin müvafiq təbii imkanlar əsasında təşəkkülü və inkişaf fəaliyyətin motivlərindən, məzmunundan, xüsusiyyət-lərindən və inkişaf səviyyəsindən asılıdır. Bu fikri əsaslandırmaq üçün hamıya öz təcrübəsindən bəlli olan belə bir misal göstərmək olar. Nitqə yiyələnmək üçün insan beyninə məxsus xüsusi sinir mexanizmləri

tələb olunur. Şübhəsiz ki, insan beynində dill yiyələnmək üçün bəzi təbii şərtlər vardır. Lakin uşağın hansı dildə danışmağa və fikirləşməyə başlaması beynin təbii xüsusiyyəti' lərindən, anadangəlmə mexanizmlərdən deyil, nitq əhatəsindən. həyat təcrübəsindən asılıdır.

Təbii imkanlar da belədir. Təbii imkanların qabiliyyəti. H. çevrilib-çevrilməməsi fəaliyyətdən asılıdır. Lakin qeyd etmək lazımdır ki, qabiliyyətlərin morfofizioloji əsasları məsələsini yalnız təbii imkanlarla məhdudlaşdırmaq olmaz.

A. N. Leontyevin fikrincə, insanda təbii qabiliyyətlərlə (məsələn, rəng fərqləndirmə həssaslığı və s. ilə) yanaşı olaraq, insanaməxsus qabiliyyətlər (ikinci növ qabiliyyətlər) də vardır. Buraya nitq, musiqi, konstruktörlük qabiliyyətləri və s. daxildir. Əgər təbii qabiliyyətlər fəaliyyət prosesində anadangəlmə təbii imkanlar arasında əmələ gəlsə, «ikinci növ qabiliyyətlər» başqə şəkildə formalaşır. Bu qabiliyyətlərin beyin mexanizmləri, insan əvvəlki növlərin ictimai-tarixi təcrübəsinə yiyələndikcə onun fərdi inkişafı prosesində təşəkkül tapır. Yəni «ikinci növ» qabiliyyətlərin maddi bazasını yəni funksiyalar icra edən fizioloji orqanlar - möhkəm reflektor birləşmə və sistemlər təşkil edir. Onlar formalaşdıqdan sonra vahid orqan kimi fəaliyyət göstərirlər.

Yəni funksional orqanlar asanlıqla dəyişə, onların ayrı-ayrı tərkib hissələri başqaları ilə əvəz oluna bilər. Başqə sözə, onlar yüksək kompensasiyaya qabiliyyətinə malikdir.

428

Beləliklə də aydın olur ki, qabiliyyətlərin morfofizioloji əsasları məsələsini yalnız təbii imkanlarla əlaqələndirmək səhv olardı. Qabiliyyətlərin inkişafında beynin ontogenezdə təşəkkül edən fizioloji orqanları da mühüm rol oynayır.

Bundan başqə, belə güman etmək olmaz ki hər bir fəaliyyətə xüsusi təbii imkan uyğun gəlir. Təbii imkan çoxmənalıdır, başqə eyni, eyni bir təbii imkan əsasında həyat şəraitinin və fəaliyyətin necə davam etməsindən asılı olaraq müxtəlif qabiliyyətlər əmələ gəlmə bilər.

Uşağın hansı dildə danışacağı nitq əhatəsindən asılı olduğu kimi, təbii imkanların qabiliyyətlərə çevrilməsi, təşəkkül edən qabiliyyətin məzmunu və quruluşu fəaliyyətin xarakteri ilə şərtlənir.

Fəaliyyətin hər bir növünün öz xüsusiyyətləri vardır. Hər hansı bir müvafiq psixi proses müəyyən bir fəaliyyətin bədii və ya texniki, təsviri və ya elmi, ifadəci və ya əməli fəaliyyətin tərkibi-nə daxil olmaqla onun xüsusiyyətlərinə uyğun surətdə inkişaf edir. (Qabiliyyətlər sahəsində özünü göstərən belə, necə deyirlər, ixtisaslaşma tarixən ictimai əmək bölgüsünün əmələ gəlməsi və ictimai şüurun müxtəlif formalarının - incəsənət, elm və s.-nin meydana çıxması zəminində mümkün olmuşdur.) Bunu müxtəlif fəaliyyət sahələrində, məsələn,

təxəyyülün və ya təfəkkürün bir qabiliyyət kimi formalaşmasında asanlıqla görmək olar.

Fəaliyyətin xarakterindən asılı olaraq təxəyyül ədəbi yaradıcılıqda, necə deyirlər, bədii təxəyyül kimi, texniki yaradıcılıqda isə fəza təxəyyülü kimi formalaşır. Hər iki halda təxəyyül yeni surətlərin yaradılması prosesi kimi təzahür edir. Lakin təxəyyül ədəbi yaradıcılıqda xarici əlaməti bədii şəkildə oke etdirən surətlərin yaradılması istiqamətində corəyan etdiyi halda, texniki yaradıcılıqda fəza formaları, münasibətləri və texniki detalların yenidən işlənilməsi osasında yeni konstruksiyalar yaratmaq məqsədinə xidmət edir. Beləliklə də, fəaliyyətin bilavasitə təsiri nəticəsində şairin təxəyyülü bəstəkarın təxəyyülündən, rəssamın təxəyyülü konstruktörün təxəyyülündən fərqlənir. Hətta cəmi bir fəaliyyətin nisbətən dar sahələrində belə təxəyyülün inkişafında özünəməxsus cəhətlər inkişaf edir. Məsələn, ədəbi yaradıcılıqda şairin, dramaturqun və nasirin təxəyyülünü müqayisə etsək, asanlıqla onlardan hər birinin təxəyyülü üçün xarakterik olan cəhətləri ayırd edə bilərik. Yaradıcı

429 fəaliyyətin müxtəlif sahələrində təfəkkürün inkişafı haqqında da cəmi sözləri demək olar.

Şairin müşahidəçiliyi ilə konstruktörün müşahidəçiliyini, obrazlı təfəkkürlə texniki təfəkkürü müqayisə etsək, onların arasında ümumi cəhətlərlə yanaşı olaraq müvafiq fəaliyyətin xüsusiyyətlərini oke etdirən özünəməxsus cəhətlərin də olduğunu görürük.

Akademik İ. P. Pavlovun siqnal sistemləri haqqındakı təlimi bu məsələni, ümumiyyətlə götürüldükdə isə, qabiliyyətlər sahəsində özünü göstərən fərdi fərqlər məsələsini ətraflı aydınlaşdırmaq imkanı verir. Böyük alim siqnal sistemlərinin qarşılıqlı əlaqəsinə görə insana məxsus 3 tip - bədii, mütəfəkkir və orta tip müəyyən etmişdir. İ. P. Pavlovun fikrincə, insanın düşdüyü şəraitin, həyat torzının, təhsil və tərbiyənin təsiri nəticəsində onun ali simr fəaliyyətində ya 1-ci siqnal sistemi əsas yer tutur (bədii tip), ya da 2-ci siqnal sistemi üstünlük kəsb edir (mütəfəkkir tip), yaxud bunların hər ikisi eyni dərəcədə inkişaf edir (orta tip).

Oxucuların diqqətini mühüm əhəmiyyətə malik olan bir cəhətə cəlb etmək istəyirik. Görkəmli sovet fizioloqu A. Q. İvanov Smolenskinin qeyd etdiyi kimi, İ. P. Pavlovun ali sinir fəaliyyəti tiplərinə həsr olunmuş tədqiqatının əsasında hər iki siqnal sisteminin münasibəti məsələsi qoyulmuşdur. Ü. bir siqnal sisteminin o biri üzərində yalnız nisbi üstünlüyünü qeyd edir.

Ümumiyyətlə götürsək, 2-ci siqnal sistemi (fikri fəaliyyət) 1-ci siqnal sisteminə (obrazlı-emosional fəaliyyətə) üstünlük təşkil edir. Bu, mütləq xarakter daşıyır, çünki dil və təfəkkür insanın əmək fəaliyyətində həlledici rol oynayır. Əgər sözü, 2-ci siqnal sistemini S, obrazı, 1-ci siqnal sistemini Sj ilə

ifadə etsək, həmin asılılığı riyazi tərmada belə ifadə edə bilərik: $S > S_j$. 1-ci signal sisteminin 2-ci signal sistemi üzərindəki nisbi üstünlüyü (bodii tip) belə ifadə edilə bilər: $S > S_j / >$ (burada p bədii tip nümayəndələri üçün xarakterik olan emosional və obrazlı görmənin xüsusiyyətlərinin bildirir). 2-ci signal sisteminin 1-ci signal sistemi üzərindəki nisbi üstünlüyü (mütəfəkkir tip) isə belə ifadə edilə bilər: $S + m > S$, (burada m xarici aləmə mütəfəkkir tip üçün xarakterik olan müərrəd, sözlü - məntiqi münasibəti göstərir).

Göründüyü kimi, bir signal sisteminin başqası üzərindəki nisbi üstünlüyü məsələsini 2-ci signal sisteminin 1-ci signal sisteminin mütəq üstünlüyü məsələsi ilə qarşıdırmaq olmaz. Ək»

430 halda belə bir təşəvür yaranar ki, bodii tipdə guya intellektual fəaliyyət zəif inkişaf etmiş olur. Bu, ciddi səhv olardı. Bir signal sisteminin o biri signal sistemi üzərindəki nisbi üstünlüyü bodii, müttəfəkkir və ya orta tipin təfəkkür tərzində özünəməxsus cəhətlərin formalaşmasını şərtləndirir. İ. P. Pavlov bu xüsusiyyətləri belə xarakterizə edir: bəzi adamlar yaxşı düşünlər, lakin konkret, real surətdə fikirləşmirlər, onlarda birinci və ikinci signal sistemləri arasındakı əlaqə xeyli zəifdir: başqalan isə, əksinə, belə •ğıllı və məntiqi düşünlər də, söz arxasında real təəssüratı, yəni birinci signalları görməyə meyl edirlər. Onların xarici aləmlə əlaqəsi birincilərə görə daha yaxındır... Onların hər ikisi ağıllıdır, lakin onlardan birinin mühakiməsi gerçəklikdən uzaqdır, o birisi isə gerçəkliyi olduğu kimi əks etdirir. İ. P. Pavlova görə, ikinci signal sisteminin birinci ilə əlaqəsi müttəfəkkir tipdə zəif, bodii tipdə qüvvətlidir. Orta tipdə isə birinci və ikinci signal sistemlərinin hər ikisi eyni dərəcədə inkişaf edir.

Signal sistemlərinin inkişaf xüsusiyyətlərindən asılı olaraq bu və ya digər tipə mənsub olan şagirdlər qavrayış, təşəvvür və hafizə materiallarından da müxtəlif tərzdə istifadə edirlər. Məsələn, bodii tip nümayəndələri konkret və emosional surətlər yaratdıqları halda, müttəfəkkir tipə mənsub olanlar yeni surətlər yaradarkən mühakimə yürütməyə daha çox meyl göstərirlər.

§ 4. Qabiliyyət və istedad

Müasir psixologiyanın aktual problemləri içərisində istedad problemi xüsusi yer tutur. Bu, hər şeydən əvvəl, onunla bağlıdır ki, qabiliyyətlərin fəaliyyət prosesində qarşılıqlı əlaqəsinin təhlili təkcə elmi-nəzəri məsələ deyildir. Onun böyük praktik əhəmiyyəti vardır.

İstedad dedikdə qabiliyyətlərin bir və ya bir neçə fəaliyyətin müvəffəqiyyətli icrası üçün sort olan özünəməxsus birliyi nəzərdə tutulur.

Əgər müşahidəçilik, poetik görmə, surət, hiss və hərəkət hafizəsi, yaradıcı təxəyyül, obrazlı təfəkkür, lüğət ehtiyatının zənginliyi və ifadəli dil, söz assosiasiyalarının zənginliyi kimi müxtəlif qabiliyyətlər ədəbi fəaliyyət daxilində üzvi surətdə I birləşib onu müvəffəqiyyətlə icra etməyə imkan verirsə, bu ədəbi I istedaddır. Eyni sözlər istedadın başqa növlərinə də aiddir.

431

Psixologiyada vaxtilə «istedad» termini daha çox təbi imkanların mövcudluğunu ifadə edən anlayış kimi də işlədirdilər. Lakin psixoloji tədqiqatlar göstərir ki, istedad anlayışını bioloji kateqoriya kimi nəzərdən keçirdikdə, o, öz mənasını itirir. Qabiliyyət və istedad da insan fəaliyyətinin özü kimi ictimai-tarixi xarakter daşıyır.

Bu və ya digər fəaliyyət sahəsinə qabiliyyət və istedad inkişafı, hər şeydən əvvəl, insanın ictimai-tarixi inkişaf şəraitindən, cəmiyyətin maddi həyat şəraitindən asılıdır.

Qabiliyyət və istedad əmək fəaliyyətinin konkret, tarixən inkişaf edən formalarından təcrübə alınmış şəkildə izah edilə bilməz. Onlar konkret tarixi dövrdə fəaliyyətin ictimai cəhətdən əhəmiyyətli olan hansı növlərinin təşəkkül etməsindən və «fəaliyyətin müvəffəqiyyətli icrası» dedikdə hansı meyarın başa düşülməsindən tamamilə asılıdır. Bu meyardan asılı olaraq hər hansı bir ictimai quruluşda istedadın bu və ya digər xüsusi növü haqqındakı anlayışın da məzmunu əhəmiyyətli dərəcədə dəyişir. Məsələn, «musiqi qabiliyyətləri» və ya «musiqi istedadı» anlayışı bir səsli mahnıdan başqa digər musiqi bilməyən xalqlardan fərqli olaraq müasir adamlar üçün başqa məzmunə malikdir.

2. Qabiliyyətlərin ölçülməsi və əqli inkişaf məsələsi

Qabiliyyətlər növbəti keyfiyyət, həm də kəmiyyət baxımından birləşmələrindən fərqlənirlər. Q a b i l i y y o t l o r i n ö l ç ü l - m ə s i dedikdə, onların kəmiyyət cəhətdən xarakterizə olunan məzmunu nəzərdə tutulur.

Psixologiya tarixində ölçmə ideyası ilk dəfə XVII əsrin 30-cu illərində irəli sürülmüşdü. Psixometriya (yunanca psuxhe ruh, metreo - ölçü deməkdir) termini də məhz həmin illərdə əmələ gəlmişdir. Bu haqda müxtəlif

filosoflar, tobiotşunaslar və riyaziyyatçılar tərəfindən maraqlı fikirlər irəli sürülsə də, qabiliyyətlərin ölçülməsi sahəsində ilk mühüm addım XIX əsrdən atılmışdır.

XIX əsrdə, 60-cı illərin sonu - 70-ci illərin əvvəllərindən başlayaraq yeni eksperimental istiqamətlə yanaşı başqa (Fexnerin tədqiqatlarından fərqli olan) bir istiqamət - fərdin psixologiyasının sahəsində riyazi metodların tətbiqi istiqaməti də formalaşırdı

432

İngilis alimi Haltonun tədqiqatları həmin sahənin inkişafında mühüm rol oynamışdır.

Halton fərdi fərqlər psixologiyasının banisi hesab olunur. Onun «Talantın irsiliyi» (1869), «İngilis alimləri: onların təbiəti və tərbiyəsi» (1874), «İnsan qabiliyyətlərinin və onların inkişafının tədqiqi» (1883) və b. əsərlərində fərdi fərqlər psixologiyası və testlər metodunun bir çox mühüm məsələləri ilk dəfə özünün geniş əksini tapmışdı.

Haltonun bir alim kimi təfəkkürü o zaman təşəkkül edən eksperimental - psixoloji istiqamət çərçivəsində formalaşsa da, onu insanlar arasındakı fərdi fərqlərin genetik (irsi) əsasları maraqlandırır. O, bu məqsədlə yəni eksperimental modellər axtarır, ərizələr metodunu kəşf edir, əqli keyfiyyətlərin mənasını öyrənmək üçün bioqrafik metodla yanaşı anket metodundan istifadə edir, fərdi fərqlərin qanunauyğunluqlarını riyazi düsturlarla təsvir etmək üçün yollar axtarırdı. Halton bu sahədə metodik vasitə kimi statistikadan istifadə etdi (o, hələ gənclik illərində müasir statistikanın banilərindən birinin - Belçika alimi A. Keqlenin (1796 - 1874) əsərlərini, xüsusilə onun «Sosial fizika» əsərini öyrənmişdi).

Halton 1884-cü ildə Londonda Beynəlxalq sağlamlıq sorğu-sualı Antropoloji laboratoriya təşkil etdi (sonralar həmin laboratoriya Cənub Kensington muzeyinə verildi). Qısa müddət ərzində Antropoloji laboratoriyada 10 minə qədər adamın boyu, çəkisi və s. ilə yanaşı olaraq müxtəlif psixoloji xüsusiyyətləri, eləcə də qabiliyyətləri ölçüldü.

Halton özünün Antropoloji laboratoriyasında aparılan sınaqları əqli testlər (ingiliscə test - sınaq deməkdir) adlandırdı. Bütün psixoloji anlayışlardan fərqli olaraq bu tennin Qərbi ölkələrində tezliklə ən kütləvi terminə çevrildi. Kettelin 1890-cı ildə «Mind» jurnalında dərc olunmuş «Əqli testlər və ölçmələr» adlı məqaləsindən sonra isə test termini psixologiyada sözün əsl mənasında vətəndaşlıq hüququ qazandı.

Test metodunun əsas anlayışlarını tarixi planda nəzərdən keçirək.

Kettel Vundtun laboratoriyasında eksperimental metodları öyrənən ilk amerikalı alim idi. Onu daha çox fərdi fərqlər problemi maraqlandırsa da, Vundt bu məsələyə əhəmiyyət vermirdi. Buna görə də Kettel Leypsiqdəki psixoloji

laboratoriyaya tək edib Haltonun laboratoriyasına gəldi. O, Haltonun fərdi-psixoloji keyfiyyətə ölçmək üçün istifadə etdiyi metodları, xüsusilə əqli testləri böyük ruh yüksəkliyi ilə qəbul etdi.

Kettel öz məqaləsində yazırdı: «Əgər psixologiya eksperiment və ölçməyə əsaslanmasa, fizika kimi möhkəm və dəqiq elmə çevrilə bilməz. Bu sahədə əqli testlər seriyasını daha çox fərdlərə tətbiq etmək yolu ilə irəli getmək olan». O, məqalədə əqli testlər metodunun xalis elmi əhəmiyyətini qeyd etməklə yanaşı olaraq onun praktik tətbiqi məsələlərinə diqqəti xüsusilə cəlb edirdi.

Kettel nümunə kimi 50 test təklif etdi və ABŞ-a qayıdan kimi onları tətbiq etməyə başladı. Testlər metodu ABŞ-da başqa psixoloji laboratoriyaların da diqqətini artırmağa cəlb edirdi. Qısa müddət ərzində bu sahədə xüsusi əlaqələndirmə mərkəzləri təşkil etmək zərurəti yaranırdı. 1895—1896-cı illərdə ABŞ-da testologiya üzrə iki milli komitə yaradıldı. Dünyanın müxtəlif ölkələrində A. Bine, Q. Ebbinhaus, V. Ştern, E. Torndayk, Q. Myünsterberq, Q. Müller, R. İerks kimi psixoloqlar müxtəlif testlər yaradılmasında fəal iştirak edirdilər. Bir tərəfdən, məktəbin, təbəqənin, istehsalatın ehtiyaclarını ödəmək üçün testlərdən geniş istifadə olunurdu, digər tərəfdən isə fərdi fərqlər haqqındakı məlumatların işlənilməsi texnikası inkişaf edirdi.

XX əsrin əvvəllərində ingilis psixoloqu S p i r m e n (1863 - 1945) eksperimental surətdə müəyyən etdi ki, bir neçə intellektual testə görə bu və ya digər bir adamın aldığı qiymətlər arasında pozitiv (müsbət) korrelyasiya (asılılıq) mövcuddur, yəni eyni bir adamın müəyyən bir qabiliyyətini (riyazi, ədəbi və s.) Ölçmək üçün müxtəlif testlərdən istifadə olunsa da, onların nəticələri bir-birinə uyğun gəlir. Bu nə ilə əlaqədardır? Spirmenin fikrincə, hər bir adam üçün ümumi əmi - ü m u m i i s t e d a d əmi - əmi səciiyyəvidir. Müxtəlif testlər arasındakı pozitiv korrelyasiya da məhz ümumi istedad əmi - əmi istifadə edir. Spirmen bu əmi - əmi adlandırdı. G ingiliscə general (ümumi deməkdir) sözünün baş hərfidir. G əmi - əmi ümumi istedadın göstəricisi hesab olunurdu Həmin əmi - əmi bütün fəaliyyət sahələri üçün ümumdür; hər fəaliyyət sahəsi üçün bununla yanaşı özünəməxsus əmi - əmi (SI, S.' və s. əmi - əmi) səciiyyəvidir.

1904-cü ildə Fransada oqlı cəhətdən gər qalan uşaqları müəyyən etmək üçün komissiya yaradılmışdı. Komissiyaya A l f r e d B i n e (1857 - 1911) başçılıq edirdi. O, hələ XIX

434 əsrin son illərində, 1896-cı ildə Anri ilə birlikdə fərdin psixologiyası haqqında yazdığı məqalə ilə diqqəti cəlb etmişdi. 1903-cü ildə isə onun öz qızları Armand və Marqerit üzərində apardığı tədqiqatları ümumiləşdirən məşhur əsəri - «İntellektin eksperimental tədqiqi» monoqrafiyası nəşr olunmuşdu.

İntellekt (intellectus) latın sözüdür: müxtəlif dillərdə anlama, dərk etmə, başa düşmə, dərrakə, ağıl mənalarda işlənir. Psixologiya elmində həmin

termindən çoxdan istifadə olunsada, o, XIX əsrin sonu - XX əsrin əvvəllərində daha geniş mənə kəsb etmişdir. XX əsrdə, elmi-texniki inqilabla əlaqədar olaraq insanın idrak fəaliyyətinə yüksək tələblərin verildiyi bir şəraitdə intellekt psixologiyasının aktual problemlərindən birinə çevrilmişdir.

Müasir psixologiyada intellektin onlarla tərifli məlumdur. onların müqayisəli təhlili göstərir ki, ayrı-ayrı psixoloji məktəb və cərəyanlarda intellekt daha çox: 1) təlimə qabiliyyət (yəni intellekt səviyyəsi yüksək olan adam daha asanlıqla, tez və yaxşı oxuyur); 2) mücorrod simvollarla əməliyyat aparmaq, mühüm əlaqələri başa düşmək və malik olduğu təcrübə əsasında onlara adekvat cavab vermək qabiliyyəti; 3) yeni situasiyaya uyğunlaşmaq qabiliyyəti kimi xarakterizə olunur.

Aydın məsələdir ki, intellektin nəzərdən keçirdiyimiz xarakteristikalan bir-birilə ayrılmaz surətdə bağlıdır. Onları bir-birindən ayırmaq olmaz. İnsan intellektinin uyğunlaşma funksiyası nə qədər mühüm olsa da, xarici aləmin yaradıcılıqla əks olunması onun osasını təşkil edir.

İntellektin səviyyəsini necə müəyyən etmək və ya onu necə ölçmək olar?

XIX əsrin sonu - XX əsrin əvvəllərində bu sual psixologiyaya üçün təkcə praktik əhəmiyyətə malik deyildi. O, birinci növbədə, metodoloji məsələ idi.

A. Bine əqli cəhətdən geri qalan uşaqlar problemini öyrənirdi. O, bu mühüm problemi həll etmək üçün maraqlı yol göstərdi: A. Bine uşaqların bilavasitə intellektual səviyyəsini ölçməyi, bu məqsədlə uşaqlar tərəfindən müvəffəqiyyətlə həll edilməsi mümkün olan xüsusi tapşırıqlardan istifadə etməyi təklif etdi. A. Bine T. Simon adlı başqa fransız psixoloqu ilə birlikdə müxtəlif yaşlı uşaqların diqqətini, hafizəsini, təfəkkürünü və s. öyrənməyə başladı. Bu eksperimentlər osasında yeni testlər yaradıldı. Psixologiyada həmin testlər Bine-Simon testləri kimi məlumdur.

XX əsrin əvvəllərində Bine-Simon testləri əqli inkişaf səviyyəsini müəyyən etmək üçün əlverişli vasitə hesab olunurdu. Onların yaranması ilə testologiyada yeni istiqamət əmələ gəlirdi. Bine-Simonun testlərində fərdi fərqlər öz-özlüyündə deyil, yaşla əlaqədar surətdə ölçülürdü. Əgər uşaq öz həmyaşdalarının əksəriyyəti tərəfindən yerinə yetirilən tapşırıqları həll edə bilirdisə, o, normal uşaq hesab edilirdi. Lakin bir sıra hallarda həmin tapşırıqlar uşaq üçün ya həddindən artıq asan, ya da çətin olurdu. Bu faktın müəyyən edilməsi və psixoloji cəhətdən təhlil olunması onunla nəticələndi ki, testologiyaya xronoloji yaş **CA** (ingiliscə - Chronological Age) anlayışı ilə yanaşı yeni anlayışdan ağır yaş - **MA** (ingiliscə Mental Age) anlayışından istifadə olunmağa başlandı. Onların bir-birinə uyğun gəlməməsi ya əqli geriliyin (**MA SA-dan** aşağı olanda), ya da istedadın (MA SA-dan yüksək olanda) göstəricisi hesab olunurdu. 1912-ci ildə V. Ştern onların nisbətini intellekt əmsalı (ingiliscə - intelligence quotient) adlandırdı.

İntellekt əmsalı - LQ aşağıdakı düsturla hesablanır: $LQ = \frac{MA}{CA}$

Ağır yaş (**MA**) müvafiq şkalaya görə müəyyən edilir. BCU» şkalaları müxtəlif uşaqlar üzərində aparılmış sınaqlara əsasən tərtib olunur və testologiyaya praktikasında osində normativ göstəricisi kimi istifadə edilir, yəni şkalada uşaqların topladığı xal **g** onların ağır yaşının necə olduğu göstərilir. İki misalla tanış olaq.

Tutaq ki, Leylanın xronoloji (pasport) yaş 10,5, Sevilin 14-dür. Onların hər ikisinə müəyyən testlər təklif edirik: Leyla da, Sevil də 120 xal toplayır. Onların intellekt əmsalını hesablamaq **u** xronoloji yaş ilə yanaşı ağır yaş müəyyən olunmalıdır. Bunun üçün şkalaya baxmaq lazımdır: şkalada 120 xal toplamış uşağın ağır yaşının 11,5 olduğu göstərilir. Həmin göstəricilərə əsasən testoloq Leylanın intellekt əmsalını aşağıdakı kimi hesablayır.

$$LQ = \frac{120}{10,5} = 11,43$$

Sevilin isə intellekt əmsalı aşağıdakı kimi olur: $LQ = \frac{120}{14} = 8,57$

Bələliklə də Leylanın intellekt əmsalı 11,43, Sevilin isə 8,57 olur. Bu o deməkdir ki, Leyla əqli cəhətdən Sevilə görə daha çox istedadlıdır (testologiyaya praktikasında LQ - 130-a bərabərdirsə, uşaq istedadlı, 180-dən çoxdursa, on istedadlı hesab edilir).

Testoloqlar LQ -in göstəricilərinə xüsusi əhəmiyyət verir və uşağın taleyini ona osasən qeydsiz-şərtsiz həll edirdilər. LQ aşağı olanda uşağı əqli cəhətdən geri qalanlar üçün xüsusi məktəblərə, yüksək olanda isə onu istedadlı uşaqlar üçün məktəblərə göndərirdilər.

İlk baxışda belə təəssürat yaranırdı ki, guya testlər məktəb təcrübəsində, peşəseçmə sahəsində və s.-də meydana çıxan praktik məsələləri empirik yolla deyil, psixologiyanın məlumatları osasında həll etmək imkanı verirdi. Bu əsasda da testologiyaya maraq günü-gündən artırdı. Əvvəlki testlər daha da təkmilləşdirilir və yeni variantlarda irəli sürülürdü. Yeni sahələri əhatə edən testlər əmələ gəlirdi. Fərdi testlərlə yanaşı qrup testlərindən də geniş istifadə olunurdu (ABŞ-də birinci dünya müharibəsində 1 750 000, ikinci dünya müharibəsində isə təxminən 20 milyon hərbi qulluqçu test sınaqlarından keçirilmişdir).

Müasir psixodiagnostikada testlərin müxtəlif növlərindən istifadə olunur. Onların içərisində intellekt testləri, qabiliyyət və ya kreativlik (latınca creatio - yaradılan, yaratmaq deməkdir) testləri, nailiyyət testləri və s. xüsusi yer tutur.

XX əsrdə Qərbi psixologiyasında testlərin tətbiqi metodikası təkmilləşdirilmiş, öz-özlüyündə maraqlı olan orijinal testlər yaradılmışdır.

Lakin bəzi testlərin tətbiqində birtərəfliyə də yol verilmişdi, guya LQ sabit xarakter daşıyır, uşağın yaşı artsa da onda mühüm dəyişikliklər baş vermir, uşağın öz həmyaşıdlarından geri qalması və ya inkişaf etməsi xarici təsirlərdən və tərbiyədən asılı deyildir. Ağıl yaşı anlayışına da tənqidi yanaşmaq lazımdır. A. Bine və T. Simon həmin anlayışı irəli sürərkən anadangəlmə intellektin spontan sürətdə inkişaf etməsi haqqında birtərəfli təsəvvürlərə əsaslanırdılar. Onlar yaş xüsusiyyətlərinə keyfiyyət baxımından deyil, ancaq kəmiyyət (statistik) cəhətdən yanaşırdılar. İntellekt omsalı isə xalis nisbi göstəricidir: o, bir konkret testin (tapşırığın) icra səviyyəsini bəlkə də əks etdirə bilər, uşağın intellektual xüsusiyyətlərinin ümumi göstəricisi ola bilməz. Ümumi istedad dedikdə isə, ümumi qabiliyyətlər və ya qabiliyyətlər üçün ümumi

437 olan cəhətlərin vəhdəti nəzərdə tutulmalıdır. Onlar, bir tərəfdən, xüsusi qabiliyyətlərin formalaşmasının əsasını təşkil edir, digər tərəfdən isə xüsusi qabiliyyətlərin inkişafı ilə şərtlənirlər.

XX əsrin əvvəllərində Rusiyada diferensial psixologiya başqa istiqamətdə inkişaf edirdi. Rus psixoloqları, xüsusilə A. F. Lazurski şəxsiyyətin xarakter kimi fərdi psixoloji xüsusiyyətlərinə daha çox diqqət yetirirdilər. 1910-cu ildə A. F. Lazurskinin kəşf etdiyi təbii eksperiment metodu nəinki rus, bütövlükdə dünya psixologiyasında böyük hadisə idi. Lakin bununla yanaşı Rusiyada da testlərdən geniş istifadə olunurdu.

Hal-hazırda ölkəmizdə testlərdən ictimai praktikanın müxtəlif sahələrində xüsusən ali məktəblərə tələbə qəbulu işində geniş istifadə olunur. Bu zaman onların elmi cəhətdən əsaslı olmasına xüsusi diqqət yetirmək zəruridir.

3. Şəxsi konstrukt nəzəriyyəsi haqqında

Aqil adamlar axşam göydəki buludlara baxıb sabah yağış yağacağını deyirlər. Donizdə çiməndə ehtiyatlı oluruq: gözümü/ adətən uşaqlarda olur. Ağır şeyi qaldırmaq üçün lingdən istifadə edirik....

Onlarla və yüzlərlə belə həyatı hadisələri psixoloji baxımdan təhlil edərkən qarşıya suallar çıxır: necə olur ki, insan hadisələri qabaqcadan görə bilir, özünün və başqa adamların davranışına nəzarət edir?

Ümumiyyətlə, insan xarici aləmdə baş verən hadisələri, o cümlədən başqa adamların və özünün davranışını necə başa düşür və izah edir? Bu vacib məsələləri həll etmək üçün təkcə intellekt kifayətdirmi?

Psixoloji tədqiqatlar göstərir ki, hər bir adamda dünya və insan münasibətləri haqqında özünəməxsus təsəvvür və anlayışlar mövcud gəlir. O, cisim və hadisələri qavrayarkən onları bu baxımdan mənalandırır, şərh edir, yozur və qiymətləndirir. Cisim və hadisələrin şəxsiyyət tərəfindən belə

şərhəlmə və ya yozulma tərzində psixologiyada şəxsi konstruktlar adlanır.

Bu fikri psixoloji cəhətdən çox dəqiq ifadə edən maraqlı bir atalar sözü vardır. Xalq deyir: «Hər kəs öz arşını ilə ölçür». Əvvəla «arşın» sözüə diqqət edək. Arşın - ölçmə, qiymətləndirmə

438 vasitəsidir. İkincisi, hər kəsin öz arşını var, yəni homin «arşın» şəxsi xarakter daşıyır («şəxsi konstrukt» anlayışında «şəxsi» sözünün xüsusi mənası vardır). Nəhayət, bir sualı aydınlaşdırmaq: «Hər kəsin öz arşını» necə-əmələ gəlir? Atalar sözlərində adətən belə suallara cavab verilmir. Lakin məsələyə mənəvi cəhətdən yanaşsaq, sualın cavabını təsəvvür etmək asandır: hər adamda dünya və insan münasibətləri haqqında müəyyən anlayışlar yaranır. O, cisim və hadisələri qavrayarkən bu anlayışlardan «arşın» kimi istifadə edir. Bu baxımdan dilimizdə çoxdan işləyən «Hər kəs öz arşını ilə ölçür» atalar sözü «şəxsi konstrukt» anlayışının mahiyyətini lakonik şəkildə əks etdirir.

Konstrukt nəzəriyyəsini amerikalı psixoloq C. Kelli 50-ci illərin birinci yarısında irəli sürmüşdür. Onun 1955-ci ildə nəşr olunmuş məşhur kitabı da belə adlanır: «Şəxsi konstrukt psixologiyası».

Kitabın nəşr olunduğu ilə diqqət yetirir: 50-ci illərin əvvəlləri Amerika psixologiyası üçün çətin dövr idi. Ölkədə hökm sürən antimentalist cərəyanlar, birinci növbədə, biheviorizm və neobiheviorizm aktual psixoloji problemləri öyrənmək imkanı vermirdi. Amerika psixologiyasında bu şəraitdə bir tərəfdən şəxsiyyət və şəxsi problemlərinə maraq yaranır, digər tərəfdən isə bir çox psixoloqlar «nəzəri uydurmalar» imtina edərək xalis tədqiqat tədqiqatları aparmağa başlayırdılar. C. Kellinin tədqiqatları bu baxımdan Amerika psixologiyasında yeni istiqamət idi. Onun nəzəriyyəsində əsas anlayış - şəxsi konstrukt anlayışıdır. Konstrukt nədir? Konstrukt termini latınca - construere («rusca konstruirovaniye») sözündən əmələ gəlmişdir. Construere çoxmənalı sözdür. Burada construere şərhətmə, yozma, başadüşmə, konstrukt isə reallığı şərhətmə vasitəsi və ya reallığın şəxsiyyət tərəfindən yozulması mənasında işlənir.

Kellinin fikrincə, hər bir adam öz-özlüyündə alimdir, tədqiqatçıdır, o qıcıqlara sadəcə olaraq cavab vermir, xarici aləmdən aldığı informasiyanı özünəməxsus şəkildə şərhətmə vasitəsi və ya reallığın şəxsiyyət tərəfindən yozulması mənasında işlənir.

vo insan münasibotlori haqqında özünün «balaca nəzəriyyəsini», şəxsi konstruktlar və ya anlayışlar sistemini yaradır. Biz bu sistemə müvafiq olaraq hadisələri qiymətləndirir, öz davranışımızı müəyyən edir, özümü-zə və başqa adamlara sual verir. Bu baxımdan konstrukt insanın özü tərəfindən yaradılan, praktikada yoxlanılan, ətraf gerçəkliyi

439 qavramaqda və başa düşməkdə, hadisələri proqnozlaşdırmaqda və qiymətləndirməkdə ona kömək edən xüsusi subyektiv vasitədir.

Kelli konstrukt anlayışından istifadə etməklə biheviorizmin əsasını təşkil edən vasitəsizlik postulatını özünəməxsus şəkildə aradan qaldırır. D. N. Uznadze'nin nəzəriyyəsində yönəllilik anlayışı, S. L. Rubinşteynin nəzəriyyəsində «fəaliyyətin daxili şərtləri» anlayışı hansı rolunu oynayarsa, onun nəzəriyyəsində də konstrukt anlayışı həmin rolunu oynayır. Başqa sözlə, Kellinin fikrincə, insan xarici aləmi bilavasitə deyil, dolayısı ilə konstruktlar vasitəsilə qavrayır, yəni o, insanın psixi həyatını bixevioristlər kimi S-R düsturu ilə deyil S-K-R düsturu ilə izah edir (Burada K - konstrukt anlayışını ifadə edir).

Qeyd etdiyimiz anlayışlar (yönəllilik, fəaliyyətin daxili şərtləri və şəxsi konstruktlar) müəyyən xüsusiyyətlərə görə bir-birlərindən fərqlənirlər. Onlardan hər birinin öz evristik tənamı vardır. Lakin nəzərə almaq lazımdır ki, həmin anlayışlar hələ psixologiyada müqayisəli şəkildə təhlil edilməmiş və sistemli yanaşma baxımından onlardan hər birinin insanın psixi həyatında oynadığı spesifik rol öyrənilməmişdir.

Kellinin fikrincə, insanın reaksiyalarını sadəcə olaraq müşahidə etməklə ona səmərəli təsir göstərmək olmaz. Bunun üçün onun şəxsi konstruktlarını - dünya haqqındakı nöqteyi-nəzərini öyrənmək lazımdır. Psixologiyanın əsas vəzifələrindən biri möh. şəxsiyyətin daxili aləminə, onun dünya, özünün sosial əhatəsi, özü haqqındakı təsəvvürlər sistemində nüruz etməkdən ibarətdir. O, konstrukt nəzəriyyəsinin əhəmiyyətini də, birinci növbədə, bununla izah edirdi. Qarşıya sual çıxırdı: şəxsiyyətin daxili aləminə necə nüfuz etmək olar? Kelli bu mühüm məsələni möharətlə **HB** cəlib şəxsiyyəti öyrənmək üçün yeni metod - repertuar şəbəkə metodunu yaratdı.

Metodun adına diqqət yetirin: burada repertuar sözünün də, şəbəkə sözünün də öz evristik mənası vardır.

Repertuar fransız sözü olub aşağıdakı mənalara ifadə edir: 1) hər hansı bir teatrda tamaşaya qoyulan əsərlərin məcmusu; 2) bir aktyorun ifa etdiyi rolların, müğənninin oxuduğu və ya çalğınının çaldığı havaların məcmusu. Kelli **r e p e r t u a r** sözünü, demək olar ki, 2-ci mənada - insanın həyatda ifadə etdiyi rolların məcmusu mənasında işlədir. Kellinin təcrübələrində iştirak edən bu və ya digər adama şəbəkə formalı blank (metodun adında

440 şəbəkə sözü buradan əmələ gəlmişdir) və «rol siyahısı» adlanan bedvol (bax: cədvəl 7 və 8) verilir (rol siyahısına 22 tanış adam-ana, ata, qardaş, bacı, arvad, ər və s. daxil edilmişdir). Təcrübədə iştirak edən adam müvafiq qrafada, məsələn, 1-ci qrafada - öz B-dini, 2-ci - anasının (və ya analığının), 3-cü - atasının (və ya Btəliginin) adını qeyd edir. Bu qayda ilə blankda rol siyahısına uyğun olaraq 22 adamın adı göstərilir. Cədvəl 7-dən göründüyü kimi, hər qrafada müəyyən adamların qarşısında dairə işarələri çəkilmişdir. Eksperimentator təcrübədə iştirak edən adama deyir:

- 1-ci qrafada dairə ilə üç adam qeyd olunmuşdur. Onlardan ikisi hansı xüsusiyyətlərə görə bir-birinə oxşayır və üçüncü adamdan fərqlənirlər. (Təcrübədə iştirak edən adam - kimi bir-birinə oxşar hesab edərsə, 1-ci qrafadakı müvafiq iki dairəyə xətt çəkir, üçüncü dairə boş qalır.)

Bundan sonra ona təklif olunur ki: 1) onların hansı xüsusiyyətə görə bir-birinə oxşadığını və; 2) üçüncü adamın onlardan nə ilə fərqləndiyini qeyd etsin. Bu sözlər həmin adamın şəxsi konstruktları kimi qiymətləndirilir. Şəbəkənin digər qrafaları da bu qayda ilə doldurulur.

Elm tarixindən bilirik ki, nəzəriyyə və metod bir-birilə ayrılmaz surətdə bağlıdır. Lakin bununla belə qeyd etmək lazımdır ki, Kellinin nəzəriyyə və metodunun taleyi eyni olmamışdır: onun metodu nəzəriyyəsinə nisbətən daha məşhurdur və xarici ölkələr-də geniş istifadə olunur. Son 20 ildə repertuar şəbəkə metodu müxtəlif psixoloqlar tərəfindən nəinki tətbiqləndirilmiş, həm də onun yeni variantları işlənmişdir.

Kelli göstərirdi ki, şəxsi konstruktlar bipolyar (iki qütblü) xarakter daşıyır. Eybəcər-gözəl, xəsis-səxavətli, keçmiş-kələcək və s. kimi konstruktlar buna misal ola bilər. O, belə hesab edirdi ki, biz həmişə nəyi isə təsdiq edəndə, eyni zamanda nəyi isə inkar edirik. Biz «Məmməd düz adamdın» deyəndə, nəzərdə tuturuq ki, o, fırıldaqçı deyil. İnsan əks qütbü özü üçün çox vaxt aydın müəyyən etmir, lakin o, ətraf gerçəklikdə məna axtararkən, oxşar və fərqli cəhətləri eyni vaxtda görür. Bu mənada hər bir konstrukt referent (yəni məlumat verən) oxdur: biz onun vasitəsilə şəxsiyyətin nəyi müsbət və ya mənfə, nəyi oxşar və ya fərqli hesab etməsi haqqında məlumat əldə edirik. Bu ilk baxışda sadə görünsə də, əslində son dərəcə mürəkkəb məsələdir. Çünki insan hadisələri qavrayarkən və qiymətləndirərkən eyni vaxtda bir neçə parametri

441 nəzərə ala bilər. Tutaq ki, A. V-ni ancaq yaxşı adam kimi **qiymel*** ləndirir.

B. isə V.-nin yaxşı xüsusiyyətləri ilə yanaşı **mən** xüsusiyyətlərini də görür. Bundan asılı olaraq A.-ya nisbətən **II** nin şəxsi konstruktlar sistemi daha mürəkkəb xarakter **daşı** Müəyyən edilmişdir ki, bu, şəxsi konstruktlan xarakterizə etmək üçün mühüm əhəmiyyətə malik olan, göstəricilərdən **bir** Həmin göstərici « k o q n i t i v ç ə t i n l i k » adlanır.

Adamların şəxsi konstruktlar sistemi öz səviyyəsinə **gö** bir-birindən fərqlənirlər. Bəzi adamların şəxsi konstruktlar **sistem** sadə, bəzilərinin nisbətən mürəkkəb, bəzilərininki isə **mürəkkə** xarakter daşıyır. Əgər hər hansı bir adam hadisələri **qiy**dirərkən eyni vaxtda bir neçə göstəricini nəzərə alırsa, **o** konstruktlar sistemi çoxlu miqdarda bir-birilə **əlaqədə olan** ümumiləşmiş konstruktlan əhatə edirsə, belə konstruktlar **koqnitiv** baxımdan mürəkkəb konstruktlar hesab olunurlar. **Mürəkkə** konstruktlar sisteminə malik olan adamlar başqalarının **davranış** dəqiq və diferensial surətdə qiymətləndirirlər.

4. Şagirdlərin yaş xüsusiyyətləri və qabiliyyətlərin formalaşması

Qabiliyyətlər uşaq və yeniyetmələrin psixi həyatının **mü** cəhətlərindən birini təşkil edir. Bu o deməkdir ki:

a) qabiliyyətlər də bütün psixi proses və xassələr kimi **kiçil** yaşlardan formalaşmağa başlayır, inkişaf edərək yeni **keyfiyyət** kösb edir. Müasir psixologiyada bu sahədə inkar edilməz **fakt** əldə edilmişdir. Hətta vaxtilə testoloqlar (biz yuxarıda (, Spirmenin fikri ilə tanış olmuşduq) LQ-in - ümumi **ist** əmsalının dəyişməz olduğunu iddia etdikləri halda, bu gün **yaş** artıqca LQ-in dəyişildiyini onlar qəbul edirlər.

Qabiliyyətlərin formalaşması prosesini psixoloji **cəhətdən** düzgün təhlil etmək üçün bu sahədə özünü göstərən yə xüsusiyyətlərini ətraflı öyrənmək lazımdır. Hər bir yaş **düvründ*** qabiliyyətlərin formalaşması sahəsində köklü **kəmiyyət** **v#** keyfiyyət dəyişiklikləri baş verir. İstər məktəbəqədər və **kiçik** məktəbli, istərsə də yeniyetməlik və erkən gənclik yaşı dövrlərində ümumi və xüsusi qabiliyyətlər iki istiqamətdə - **makro** və mikro istiqamətlərdə inkişaf edir. Biz m a k r o i n k i ş a »

442 dedikdə, qabiliyyətlərin müəyyən bir yaş dövründə qarşılıqlı əlaqədə inkişafını nəzərdə tuturuq. Bu prosesdə müəyyən bir ümumi qabiliyyətdə, məsələn, obrazlı təfəkkürdə əmələ gələn bir xüsusiyyət digər ümumi qabiliyyətin (yaradıcı toxəyyülün və s.-nin) inkişafına təsir göstərir, onlar isə

qarşılıqlı əlaqədə xüsusi qabiliyyətlərin (tutaq ki, söz assosiasiyalarının zənginliyi və ifadəli dilin) inkişafını şərtləndirir.

M i k r o i n k i ş a f dedikdə isə ayrı-ayrı qabiliyyətlərin öz-özlüyündə inkişafı prosesi nəzərdə tutulur. Bu mənada biz obrazlı təfəkkür, yaradıcı toxəyyül və s. kimi qabiliyyətlərin inkişafından danışırıq və danışmalıyıq. Qabiliyyətlərin mikro - və makro inkişafı bir-birilə vohdot təşkil edir;

b) hər bir yaş dövrünün öz xüsusiyyətləri vardır. Kiçik məktəblinin bilik sahələrinə marağı, yeniyetmənin xüsusi fəallığı və meyllərinin genişliyi, böyük məktəblinin özünü şüurlu surətdə tənzimləmək meyli - bunların hamısı bu və ya digər yaş dövrünün səciyyəvi xüsusiyyətləri kimi qabiliyyətlərin formalaşmasına mühüm təsir göstərir. Bu xüsusiyyətləri nəzərə almadan qabiliyyətlərin inkişaf xüsusiyyətlərini düzgün qiymətləndirmək olmaz. A. N. Leontyevin aşağıdakı fikri əqli qabiliyyətlərin inkişafı prosesini bu baxımdan təhlil etmək imkanı verir: «uşağın əqli inkişafını bütövlükdə onun psixi inkişafından, mədəni simasını müəyyən edən maraqlarının, hisslərinin və başqa əlamətlərinin zənginliyindən ayrılıqda nəzərdən keçirmək olmaz». Qabiliyyət-lərin hamısının inkişafında həmin qanunauyğunluğun mühüm rol oynadığını görmək çətin deyildir. Bu o deməkdir ki, qabiliyyətlərin formalaşması müvafiq yaş dövrünün xüsusiyyətləri ilə şərtlənir.

Psixi inkişaf qeyri-bərabər (qeteroxron) xarakter daşıyır. Ayrı-ayrı yaş dövrlərində psixi inkişafın sürətlənməsi və ya ləngiməsi, gəzənilmədən yüksəlməsi və ya geriləməsi müşahidə olunur, başqa sözlə, eyni yaşlı uşaqların psixi inkişafı bir variantda deyil, müxtəlif variantlarda özünü göstərir. Qabiliyyətlərin inkişafı prosesində də həmin cəhət bütün aydınlığı ilə meydana çıxır. Qabiliyyətlərin inkişafı prosesini bu istiqamətdə xarakterizə etmək üçün bəzi məsələlərlə tanış olaq.

S e n z i t i v y a ş d ö v r l ə r i h a q q ı n d a . Senzi-tiv (latınca sensus - hiss, duyğu deməkdir) dövr uşağın ontogenetik inkişafının mühüm morfolosini təşkil edir; bu zaman inkişaf edən uşaq ətraf mühitin müəyyən təsirlərinə xüsusilə həssas olur,

KelHnin rol konstruktları repertuar testi için blank '

Aydın məsələdir ki, senzitiv yaş dövrü hələ öz-özlüyündə qabiliyyətlərin inkişaf səviyyəsini müəyyən etmir. Bunun üçüfl

CddvM 7

moktəbəqədər və ya kiçik maktobli yaşı dövründə müvafiq qabiliyyətin inkişafı üçün olverişli pedaqoji şərait yaradılmalıdır. (Valideyn və müəllimlər bu mühüm vəzifəni psixoloji səriştə ilə həll etmək üçün hələ kiçik yaşlarından uşaqların qabiliyyətlərini diqqətlə öyrənməlidirlər). Senzitiv yaş dövrlərinin imkanlarından vaxtında somərəli istifadə edilmədikdə, bu sonralar qabiliyyətin

Cadvæl 8.

Kellinin rol konstruktları repertuar testi için personajların sıyalısı

SC

1.	Birinci sütunda öz adınızı yazın	
2.	Ananızın adını yazın. Əgər sizi ögey ana böyüdübsə, onun adını yazın.	
3.	Atanızın adını yazın. Əgər sizi ögey ata böyüdübsə, onun adını yazın.	
4.	Qardaşınızın (yaşca on yaxın olanının) adını yazın. Əgər qardaşınız yoxdursa, təxminən həmyaşıdınız olan və yeniyetməlik dövründə sizin üçün qardaşı əvəz etmiş dostunuzun adını yazın.	
5.	Bacınızın (yaşca on yaxın olanının) adını yazın. Əgər bacınız yoxdursa, təxminən həmyaşıdınız olan və yeniyetməlik dövründə sizin üçün bacını əvəz etmiş rəfiqənin adını yazın.	

o	Ö	o					3. Atanızın adını yazın. Əgər əizi oğey ata h
		o		C			4. Qardaşınızın (yaşca ən yaxın olanının)
	9		o				təxminən həmyaşıdınız olan və yeniyet
							etmiş dostunuzun adını yazın.
			C			o	5. Bacınızın (yaşca ən yaxın olanının)
			O			o	təxminən həmyaşıdınız olan və yeniyet
							etmiş rəfiqənin adını yazın.
o				o	O	o	o
	o			o	O		6
							7
o			o				o
			o				9
				o		O	to
							11

ALTINCI MADDƏDƏN BAŞLAYARAQ SİZƏ TANIŞ OLAN ADAMLARIN ADINI
YAZIN, LAKİN ADAMLARI TƏKRAR ETMƏYİN, HƏR DƏFƏ YENİ ADAMLAR
SEÇİN

6. Sizin arvadınız (əriniz) və ya, əgər cəlonməmişsinizsə, sizin sevdiniz
adam.
7. Yuxarıdakımdan bilavasitə ovlə sevdiniz adam.
8. Hal-hazırda sizin ən yaxın həmcins dostunuz.
9. Ən yaxın həmcins dostunuz hesab etdiniz, sonralar isə ümidinizi
doğultmayan adam.
10. Öz kövrək hisslərinizi bölüşmək istədiyiniz adam.
11. Sizin həkiminiz.

12. Hal-hazırda qonşunuz olan və həmidən yaxşı tanıdığınız adam.
13. Sizinlə yaxınlıq etmiş, lakin hər hansı bir izah olunmayan səbəbə görə sizi
sevməmiş adam.
14. Mərhəmət bəslədiyiniz və ya daha çox kömək etmək istədiyiniz adam.
15. Yanında özünüzü narahat hiss etdiyiniz adam.
16. Yaxın vaxtlarda tanış olduğunuz və daha yaxşı tanımaq istədiyiniz adam.
17. Yeniçtməlik yaşında sizə on küclü təsir göstərən müəllim.
18. Baxışları sizə güclü etiraz doğurmuş müəllim.
19. Sizi ən çox incitmiş müdir və ya zabit.
20. Sizin şəxsən tanıdığınız adamlardan on çox bəxti gətirən şəxs
21. Sizin şəxsən tanıdığınız adamlardan on xoşbəxti.
22. Sizin şəxsən tanıdığınız adamlardan on yüksək əxlaq adam.

inkişafı prosesində müəyyən çətinliklərin omolo gəlməsi il# nəticələndir.

Kiçik yaş uşaqlarda qabiliyyətlərin parlaq təzahür halları və ya vunderkind uşaqlar haqqında. Yüksək əqli qabiliyyətleül malik olan uşaqlar haqqında psixologiyada çoxlu faktları toplanmışdır. Onlar psixi (yaş) inkişafın variantlarından biri kimi son zamanlar diqqəti daha çox cəlb edir.

Erkən əqli inkişaf halları bozən daha qabarıq formalarda **özünü** göstərir. Öz həmyaşıdlarını xeyli ötüb keçən vunderkind **uşaqlar** belo hallara misal ola bilər.

Almanca vunder - qəribə, kind - uşaq deməkdir. Mədəniyyət tarixində sonralar görkəmli yazıçı, bəstəkar, alim və s. **kimi** tanınmış çoxlu vunderkind uşaqlar məlumdur. Hal-hazırda **beki** uşaqlara az təsadüf olunur.

Psixoloji ədəbiyyatda belə uşaqlardan biri haqqında **asağıdakı** məlumatlar rast gəlik: 7,5 yaşında I sinifdə oxumağa başlamış, 2-1 gündən sonra onu II sinifə, 10 gündən sonra IV sinifə, ikinci **rübdən** etibarən isə V sinifə keçirmişlər. 14-15 yaşında M. Lomonosov adına Moskva Dövlət Universitetinin tələbəsi olan çoxlu belə **uşaq**-lar məlumdur.

Lakin bununla belə, bu uşaqların bir çoxu sonralar adı **adamlar** olurlar. Bu, görəsən nə ilə əlaqədardır? Sualın cavabı aydındır: vunderkind uşaqları çox vaxt düzgün tərbiyə etmirlər. Valideynlər və tərbiyəçilər vunderkind sözünün bozən birinci tərəfinə (**wunder** - qəribə) xüsusi diqqət yetirdikləri halda, ikinci tərəfinə (**kind** -uşaq) əhəmiyyət vermirlər. Halbuki bu son dərəcə maraqlı **hadi-sə**də ən başlıca cəhət məhz vunderkind sözünün ikinci **tərəfi ilə** bağlıdır. Vunderkindlər, birinci növbədə, uşaqlıqlar və bütün **başqa** uşaqlar kimi onlar da müəyyən yaş xüsusiyyətlərinə malikdirlər.

Müəllim və tərbiyəçilər çox vaxt bu cəhəti nəzərə almır, **vunderkind** uşaqları az qala qeyri-adi adam kimi təqdim edir, onlarda özləri haqqında düzgün təsəvvür yaratmırlar. Belo **tərbiyə*** üslubunun nəticələri isə çox hallarda fəxrli olmur... **Kiçik** yaşlarından özlərinin yüksək qabiliyyətləri ilə fərqlənən **uşaqların**. o cümlədən vunderkindlərin tərbiyəsi valideyn və tərbiyəçilərdən xüsusi psixoloji səriştə tələb edir.

Yeniyyətçilik və böyük məktəbli yaş dövründə qəbilix yətlərin bəzi inkişaf xüsusiyyətləri. Yeniyyətçilik yası **dövründə** özünün əqli qabiliyyətlərinin inkişafı etibarilə həmyaşıdlarından

446 fərqlənən xeyli şagirdə təsadüf olunur. Belo şagirdlərin iki tipi diqqəti daha çox cəlb edir: onların bir qismi maraqlar və otfaqdakı adamlara münasibəti etibarilə daha çox kiçik məktəbliyə bənzəyir. Dərsi asanlıqla başa düşür, məsələni daha asan yolla həll edir, lakin özünü sadələşdirmə aparır, aşağı qiymət alanda ağlayır, qızlarla kiçik uşaq kimi vuruşur, bütün fənlərlə eyni dərəcədə maraqlanır; digər qismi isə özünü əslində böyük məktəbli kimi aparır: müəllimlərin bir çox məsləhətlərinə əməl etmir, dərslə bəzən kənar işlərlə məşğul olur, ancaq maraqlandığı fənnə xüsusi diqqət yetirir, həmin fənnə aid əlavə ədəbiyyat oxuyur, xüsusi dəftər tərtib edir.

Böyük məktəbli yaşında da biz bu sahədə maraqlı hallarla rastlaşırıq. Onlardan biri aşağıdakından ibarətdir: aşağı siniflərdə öz həmyaşıdlarından fərqlənməyən bəzi şagirdlərdə güclü intellektual qabiliyyətləri özünü göstərməyə başlayır. Onlar birdən-birə yaxşı oxumağa başlayırlar. Müəyyən bir elm, ədəbiyyat və incəsənət sahəsi ilə daha çox maraqlanırlar, həmin sahə ilə saatlarla məşğul olurlar.

Yeri gəlmişkən onu da qeyd edək ki, görkəmli adamların bir çoxunu kiçik yaşlarında valideynlər və müəllimlər adı uşaqlar he-sab etməmiş, hətta onların bir çoxunu «tənbəl», «qabiliyyətsiz» adlandırmışlar.

Tərbiyə işi sahəsindəki bu nöqsanlar ondan irəli gəlir ki, müəllimlər çox vaxt uşaqların qabiliyyətləri haqqında təkcə təlim müvəffəqiyyətinə görə mühakimə yürüdürlər. Halbuki qabiliyyətli uşaqların müxtəlif inkişaf variantları vardır. Psixi inkişafın qeyri-bərabər xarakteri bu sahədə xüsusilə aydın nəzərə cəpdir.

XVI FƏSİL TEMPERAMENT VƏ

XARAKTER

1. Temperament

Temperament psixi fəaliyyətin dinamik xarakteristikası kimi təzahür edir. «Psixi fəaliyyət» anlayışı bizə artıq məlumdur. «Dinamik xarakteristika» ifadəsinə isə ilk dəfə temperament bölməsində rast gəlik. Temperamentin mahiyyətini başa düşmək üçün ovvəlcə bu ifadəni aydınlaşdırmalıyıq.

447 §1. Davranışın dinamik xarakteristikası

Diferensial psixofiziologiyada insanın psixikası iki aspektdə məzmun baxımından və forma-dinamik (və ya psixodinamik) istiqamətdə öyrənilir. Şəxsiyyətin istiqamətini, tip-səbəblərini, əxlaqi görüşlərini, motivlərini və s. təhlil **edərkən** psixikanın məzmun baxımından nəzərdən keçiririk. İnsanın sosial həyatdan şüurlənən mühüm xassələri ilə yanaşı dinamik **xassələri** də vardır. Psixikanın formal-dinamik aspektdə təhlili təh/ xassələrin öyrənilməsinə nəzərdə tutur.

Dinamik xassə nədir? Dinamika sözünü necə başa düşək ' Dinamika yunan sözüdür. Başqa dillərdə olduğu kimi, **Azərbaycan** dilində də aşağıdakı mənada işlənir: bir şeyin hərəkət halı, **inhi**sə fəaliyyətinin, dəyişməsinin gedişi. Biz psixi fəaliyyətin **dinamik** xarakteristikası deyəndə, onun hərəkət halı üçün səciyyəvi **olan** xüsusiyyətləri nəzərdə tutacağıq.

Psixi fəaliyyətin və ya davranışın dinamik xarakteristikası çoxcəhətlidir. Onun xüsusiyyətlərini təhlil etmək üçün sürət, temfl (tezlik dərəcəsi), ritm, intensivlik, plastiklik, dözümlülük və s. kimj müxtəlif anlayışlardan istifadə olunur.

Çox maraqlıdır ki, dilimizdə də psixi fəaliyyəti dinamik **cəhə**dən xarakterizə edən çoxlu söz və ifadə vardır. Astagol, **hövsolo**-siz, diribaş və s. sözlər buna misal ola bilər.

İnsanlar psixi fəaliyyətin dinamik xarakteristikalarına **görə bir**-birlərindən fərqlənirlər. Golin, cyni şəraitdə müxtəlif adamlar **τ** davranış və rəftarına diqqət yetirər:

Birinci situasiya: Tutaq ki, dayanacaqda beş nəfər **avtobu** gözləyir. Onlardan biri dirəyin yanında sakit dayanıb. Bir **başqası** bir yerdə qərar tuta bilmir: var-gəl edir. Üçüncüsü tez-**tez saatma** baxır... Avtobus gələndə isə biri qaça-qaça ona yaxınlaşır, **bu** başqası isə avtobusa minərkən **heç** yerini də pozmur.

İkinci situasiya: Azərbaycan SSR xalq artisti N. **Zeynalova** Cəhrə arvad rolunda çıxış edir. Təmaşaçılardan biri az qalır uçuşub özündən getsin. Qarşıdakı sırada oturmuş qadın da gülür, **lakin o**, elə gülür ki, **heç** dodaqları da tərpənir.

Üçüncü situasiya: tutaq ki, dərstdə müəllim şagirdlərə 20 misralıq şer verib onu əzbərləməyi tapşırır. Şagirdlərdən **biri şcri** tez əzbərlədiyi halda başqası gec əzbərləyir.

Bu xüsusiyyətlər temperament xüsusiyyətləridir. Onlar **insanm** 448 psixi fəaliyyətini məzmunla görə deyil, dinamik cəhətdən xarakterizə edirlər. Şer əzbərləməyə aid misalı bu baxımdan təhlil edək. Şagirdlərin bir qismi şeri tez əzbərləyirlər. Hətta onların içə-risində təlimdə gəri qalan şagirdlərə də az təsadüf olunmur. Belə şagirdlər bu sahədə çox vaxt bəzi əlaç şagirdlərdən daha yaxşı nə-ticə göstərirlər. Bir çox şagirdlər isə şeri sadəcə olaraq gec əzbərləyirlər. Onların içə-risində çoxlu əlaç şagirdlərə də rast gəlmək mümkündür. Biz bunun səbəbini aşağıda nisbətən ətraflı izah edə bilərik. Hələlik isə bir sualı aydınlaşdıraq: əgər şagird şeri tez əzbərləyirsə, bu o deməkdir ki, o, şeri horn də yaxşı başa düşür? Və yaxud: oğər şagird şeri gec əzbərləyirsə, bu o deməkdir ki, o, horn də şeri yaxşı başa düşür? Belə suallara cavab vermək asandır: şagirdin şeri tez və ya gec əzbərləməsi nolo onun şeri yax-**şı** başa düşüb-düşmədiyini göstərmir. Burada biz müxtəlif variant-larla rastlaşırıq.

Şagird:

1. Şeri tez əzbərləyir, yaxşı başa düşür.
2. Şeri tez əzbərləyir, yaxşı başa düşür.
3. Şeri gec əzbərləyir, yaxşı başa düşür.
4. Şeri gec əzbərləyir, yaxşı başa düşür.

Bu variantların müqayisəli təhlili göstərir ki, şerin yaxşı başa düşülmə-düşülməməsi bilavasitə onun tez və ya gec əzbərlənmə-sindən asılı deyildir. Şerin

neco başa düşülməsi psixi fəaliyyətin məzmunu (məsələn, təfəkkürün inkişaf soviyyəsi) ilə bağlıdır.

Bəzən şeri gec əzbərləmiş şagirdin tez əzbərləmiş şagirdə nisbətən daha yaxşı başa düşməsi yalnız bununla izah olunmalıdır. Şerin tez və ya gec əzbərlənməsi isə psixi fəaliyyətin ancaq və ancaq dinamikası haqqında təsəvvür yaradır. II və III variantların müqayisəli təhlili möhz bunu sübut edir.

Beləliklə, aydın olur ki, temperament xüsusiyyətləri psixi fəaliyyəti ancaq **d i n a m i k** cəhətdən xarakterizə edir.

Temperament xüsusiyyətlərini düzgün xarakterizə etmək üçün biz bir mühüm cəhəti dəqiqləşdirməliyik: psixi fəaliyyətin dinamik xüsusiyyətləri çoxdur. Onlar tokco temperamentlə deyil, horn də fəaliyyətin motivləri, insanın adətləri, psixi halətləri, situasiyanın tələbləri və s. ilə şərtlənir. Misal göstərək: bir astagol tələbə təsəvvür edin. Adı şərəitdə o, bir işi görənə qədər gün batır. Beləsi haqqında, adətən, deyirlər: elə bil ki, ayağının altında yumurta qalır. İndi gəlin həmin tələbəni imtahan situasiyasında təsəvvir edək. Tutaq ki, qrup yoldaşları ona şparqalka ötürürlər: bu zaman onun hərəkətləri itiləşir, şparqalkanı bir göz qırpmında yoldaşından alıb gizlədir. Görəsən, bunu no ilə izah etmək olar? Tələbənin motivləri ilə: o da, başqa tələbələr kimi təqaüdə düş-mək üçün imtahanda yaxşı qiymət almaq istəyir. Bu o deməkdir ki, fəaliyyətin motivlərindən asılı olaraq psixi fəaliyyətin dinamikası dəyişilə bilər. Biz bura yuxanda qeyd etdiyimiz amilləri (adətlər, psixi halətlər, şəraitin tələbləri və s.) də əlavə edə bilərik. Lakin onların hamısı üçün bir cəhət sosiyyəvidir: fəaliyyətin motivlərin-dən, insanın psixi halətlərindən və ya situasiyanın tələblərindən asılı olaraq psixi fəaliyyətin dinamikasının dəyişilməsi müvəqqəti xarakter daşıyır. Yuxanda haqqmda danışdığımız tələbəyə imta-handan sonra fikir versək, asanlıqla görə bilərik ki, o, elə həmin astagol adamdır. Bu temperamentlə bağlı cəhətdir.

Əgər psixi fəaliyyətin dinamik xüsusiyyətləri temperamentlə müəyyən olunursa, onlar insanın davranış və rəftarında **d a v a m -l i . s a b i t x ü s u s i y ə t l o r** kimi özlərini göstərirlər. Bunu no ilə izah etmək olar? Fəaliyyətin motivləri və ya şəraitin tələbləri ilə bağlı olan dinamik xüsusiyyətlər müvəqqəti xarakter daşdığı halda, temperamentli ifadə cədon dinamik xüsusiyyətlərlərin davamlı, sabit olması no ilə olaqodardır?

§ 2. Temperamentin təsnifatı və sinir sisteminin xüsusiyyətləri

Temperament nozoriyyəsi qədim tarixə malikdir. Onun mahiyyəti haqqında ilk təlim hələ e. o. V əsrdə əmələ gəlmişdir. Temperament haqqında təlimlərin tarixi no qədər zəngin olsa da, müxtəlif dövrlərdə insan orqanizminin aşağıdakı bioloji sistemlərinə temperamenti osasi kimi irolə sürülmüşdür:

1. H u m o r a l s i s t e m : antik dünyanın məşhur hokimi H i p p o κ r a t ı n (c. o. 460-377) tolimindo temperament qan, öd, qara od vo seliyin bodondoki nisboti ilo olaqolondirilir.

2. S o m a t i k s i s t e m : alman psixiatrı E. Krecıkr. amerika alimlori U. Şeldon vo S. Stivens tempcramenti insan bo-dəninin quruluşu ilo izah edirdilər.

3. S i n i r s i s t e m i ^ insanin temperamentini akademik İ. P. Pavlov ali sinir foaliyyotinin (ASF) tiplori ilo izah edirdi. Sovct fizioloqlan onlan son zamanlar hom do bcyin strukturlarinm xiisusiyyotlori ilo olaqolondirirlor.

Qodim yunanlara (Hippokrat vo b.) orqanizmdo 4 ciir maye qan 450 (sanqvus), öd (xole), qara öd (mcleyna xole) vo selik (fleqma) molum idi. Onlar belo güman edirdilər ki, insanlann davramşındakı fərqlər orqanizmdo homin mayclərin müəyyən nisbətindon asılıdır. Guya orqanizmdo bu mayclordon biri - ya qan, ya od, ya qara öd, ya da sclik, müasir terminlorlo desok, daha çox bioloji aktivliyo malik olur. Hansı mayenin üstünlük təşkil etməsindon asdı olaraq adamın davranışında özünəməxsus xüsusiyyotlər omolo gilir. Qodim yunanlar bozi adamlann coşqun olmasını onlann orqanizmində qanın, soyuqqanlı olmasını iso seliyin bioloji cohotdon daha mühüm rol oynaması ilo izah edirdilər. Onlar bu baximdan 4 temperament tipini - s a n q v i n i k , x o l e r i k , m e l a n x o l i k v o f l e q m a t i k tiplori forqlondirirdilər.

Ycri golmişkon qcyd edok ki, bu terminlorin talcyi uğurlu olmuşdur. Onlar yarandıqlan gündən müasir dövrə qodur sözün əsl monasında noinki psixologiya elmi tarixində vətəndaşlıq hüququ qazanmış, hom do ümumişlək sözləro çevrilmişlər.

Hal-hazırda temperament haqqındakı bu təsəvvürlər ancaq tarixi ohomiyyətə malikdir: hor şeydon ovvol, qeyd ctmək lazımdır ki, orqanizmdo çoxlu miqdarda honnonlar və mediatorlar vardır, yəni maycnin miqdarı 4 deyil, daha çoxdur. Bundan başqa, indi ta-mamilo aydındır ki, onlar insanın davranışına bir başa deyil, dolayısı ilo - sinir sistemi vasitəsilə təsir göstərirlər.

Qodim yunanlar insanın təbii xüsusiyyətlərinin, onun beyin quruluşunun, sinir sistemi xassələrinin bütün cəhətlərini kifayət qədər bilmirdilər. Lakin, bununla belo, qeyd ctmək lazımdır ki, temperament haqqındakı bu təlim öz dövrü üçün mühüm nailiyyət idi. Qodim yunanlar hələ o zaman psixi xüsusiyyətlərlə orqanizmin xassələri arasındakı əlaqəni dahiyano surətdə görə bilmişdilər.

Uzun müddət, demək olar ki, XIX əsrin sonlarına qədər belə hesab edirdilər ki, temperamentin yaranmasında qanın xassələri və ya qan dövrəni sisteminin xiisusiyyotlori xüsusi rol oynayır. XX əsrin 20-ci illərində temperamentin bioloji əsaslarının şərhində köklü dəyişikliklər baş verdi. E. Kreçmcr temperament xüsusiyyətlərini humoral sistcmlo deyil, insanın bədən quruluşunun xiisusiyyotlori ilo izah etməyə başladı. O, iddia edirdi ki, guya hər bir bədən

quruluşu tipinə müəyyən temperament xiisusiyyotlori uyğun gəlir. 40-cı illərdə iso U. Şeldon vo S. Stivens temperamentin bədən quruluşu ilo əlaqəsini daha müərkəb sxem osasında şərh etmək üçün təşəbbüs göstərdilər. Biz XVII fəsilədo bu fikirləri

451

29»

nisbətən ətraflı aydmlaşdıracağıq. İndi isə bir cəhotə diqqəti cəlb etmək istəyirik: qanın kimyovi torkibi, daxili sekresiya vəzilərinin ifraz etdiyi hormonlar, bədən quruluşunun tipi və s. öz-özlüyündə bu və ya digər temperament xüsusiyyətinin təzahürlərinə, az da olsa, tosir göstörir. Lakin onlann tcmperamento təsiri müəy-yonedici xarakter daşımır vo daşıya da bilməz. Çünki psixika beynin, ali sinir fəaliyyətinin xassəsidir. Bir halda ki, temperament tordi-psixoloji xüsusiyyətdir, onu öz-özlüyündə qanın kimyəvi torkibi, daxili sekresiya vozilərinin ifraz etdiyi hormonlar, bədən quruluşunun tipi ilo deyil, ancaq sinir sisteminin xassələri ilə clmi şokildə izah etmək olar.

Tcmperamentin sinir sisteminin xassələri ilə əlaqəsini elm tarixində ilk dəfə akademik İ. P. Pavlov koşf etmişdir. Biz burada kəşf sözünü təsadüfon işlətmirik. 20-ci illərin sonu - 30-cu illərin əvvəllorində İ. P. Pavlovun tədqiqatları sayosində temperamentin bioloji əsaslarının öyrənilmosi sahosində helledici doyişikliklər baş verdi.

Akademik İ. P. Pavlov 10 ildon çox apardıqı todqiqatlar nəticə-sində sinir sisteminin üç xassəsini müəyyən etmişdi. Həmin xassələr aşağıdakılardan ibarotdır:

- Oyanma vo ləngimonin q ü v v ə s i (bcyin qabığı hücey-rələrinin iş qabiliyyətini, onların dözümlülüyünü müəyyən edir).
- Onların m ü v a z i n ə t dorocosi (oyanma qüvvəsinin longimo qüvvəsinə müvafıqlıq dərəcəsi vo ya onların tarazlığı).
- Oyanma vo ləngimonin mütəhərriqliyi (onların bir-birini əvəzetmə sürəti).

Sinir sisteminin xassələri bir-birilo qarşılıqlı olaqədədir. Onlar bir-birilə özünəməxsus surətdə uzlaşır və s i n i r s i s t e m i t i p i n i (və ya ali sinir fəaliyyəti tipini) müəyyən edir. Bır cəhotə diqqət edin: biz indiyo qədər temperament tipindon danışırıdıq. İndi iso sinir sistemi tipi terminindən istifadə edirik. Onlar müxtəlif anlayışlardır: sinir sistemi tipi f i z i o l o j i , temperament tipi p s i x o l o j i anlayışdır.

Sinir sistemi tipi tenninini akademik İ. P. Pavlov toklif etmişdir. Hal-hazırda fiziologiyada vo psixologiyada geniş istifadə olunan bu terminin cvristik əhomıyyəti böyükdür. Temperament tipi sinir sistemi tipi əsasında formalaşır, başqa sözlə, sinir sistemi tipi tcmpramentin fizioloji əsasını təşkil cdır.

Akademik İ. P. Pavlov itlər üzərində apardıqı todqiqatlar

452

Şəkil 45. Ali sinir fəaliyoti tipləri

osasında ali sinir fəaliyyəti tiplərinin təsnifatını yaratmışdır. O, birinci xassəyə (oyanma və ləngimənin qüvvəsinə) görə itləri qüvvətli vo zəif olmaq üzrə iki yerə ayırır. İkinci əlaməto (oyanma vo ləngimənin müvazinət dərəcəsinə) görə qüvvotli heyvanları yenə do iki yerə - müvazinotli və müvazinətsizlərə ayırır.

Qüvvətli vo müvazinətli heyvanları iso üçüncü xassəyə (oyanma və longimənin mütəhəTİkliyinə) görə cold və asta tiplərə bölür. -(Bax: şəkil 45.)

Belolıklə də, İ. P. Pavlov dörd əsas tip müoıyyon etdi. O, 1-ci tipi zirək, 2-cini - sakit, 3-cünü coşğun, 4-cünü iso zəif sinir sistemi tiplori adlandırdı.

Təsnıfata görə, bu tiplorin aşağıdakı xassələri vardır: Zirək tip qüvvətli, müvazinətli, cold, qüvvətli, müvazinətli, asta.

- Coşğun tip - qüvvətli,
- Sakit tip - müvazinətsiz. zəif.
- Zəif tip -Sinir müvazinətsiz. zəif.

foaliyyoti tipi orqanizmin təbii xüsusiyyətidir. O, irsiyyətlo şortlonır, lakin doyişməz deyildir. Onlar inkişaf edir və həyat şəraitinin təsiri ilo, az da olsa, doyişirlər.

Temperament sinir sistemi tipinin davranış və rəftarda təzahürü 453 kimi meydana çıxır, yəni hər **Cədvəl 9**

bir temperament tipi müoıyyon bir sinir sistemi tipinə uyğun gəlir (codvol 9)		
No	Ali sinir foaliyyoti tipləri	Temperament tipləri
I	Zirək Sakit Coşğun Zəif	Sanqvinik Flaqmatik Xolerik Melonxolik
II		
III		
IV		

İ. P. Pavlov belo hesab edirdi ki, sinir sisteminin üç xassəsi osasında 24 tip müoıyyən edilo bilər. O, bu cəhoti nəzoro alaraq müoıyyon etdiyi 4 tipi ali sinir foaliyyotinin o s a s t i p l o r i adlandırdı.

İ. P. Pavlovun laboratoriyasında ali sinir fəaliyyəti tipləri sahəsindəki tədqiqatlar itlər üzərində aparılırdı. Onun bozi əməkdaşları homin tədqiqatların noticolarını cəmiyyətə insanlara aid etməyə çalışsalar da, bu təşəbbüslər hələ insanın ali sinir fəaliyyəti tipləri haqqında əsaslı təlim yaratmaq imkanı vermir.

50-ci illərin əvvəllərində böyük əhəmiyyət kəsb edən bu məsələləri sovet psixoloqları (B. M. Teplov, V. D. Nebilitsin və onların əməkdaşları) öyrənməyə başladılar.

B. M. Teplov və V. D. Nebilitsin, birinci növbədə, əsaslı tədqiqat metodikası işlədilər. müvafiq xassələrin fizioloji mənasını aydınlaşdırmaq məqsədi ilə riyazi, məsələn, faktor təhlili metodlarından istifadə etdilər. Onlar sinir sisteminin məlum xassələrini öyrənməklə yanaşı *динамик* (bəyən qəbülində müvafiq rəhbərlərin yaranma sürətini və yüngüllüyünü ifadə edir) və *лабиль* (oyanma və uzun müddət prosesinin əmələgəlməsi və kəskinləşməsi) kimi yeni xassələr müəyyən edir.

B. M. Teplov, V. D. Nebilitsin məqalələrinin tədqiqatları göstərdi ki, qüvvə, dinamiklik, müstəqillik və sabitlik sinir sisteminin əsas xassələridir. Müvafiq dərəcəsi isə əsas xassə deyildir; o, əsas (qüvvə, dinamiklik, müstəqillik və sabitlik) xassələrin oyanma və uzun müddət proseslərinin nisbətində görə müəyyən edilir. Bu baxımdan əsas xassələrin xarakterizə edildikdən üç göstəricini nəzərə almaq lazımdır: a) müvafiq xassələrin oyanma görə indeksi; b)

454 onun ləngiməyə görə indeksi; v) müvafiq xassə üzrə sinir proseslərinin balansını xarakterizə edən sürətə görə indeks.

Sabitlik də, sinir sisteminin əsas xassələrini (qüvvə, dinamiklik, müstəqillik və sabitlik) qeyd olunan üç indeksə görə xarakterizə edən 12 tip alınır.

Temperament tipi sinir sistemi ilə şərtlənir. Bu eksperimental surətdə sübut olunmuş qanunauyğunluqdur. Lakin, bununla yanaşı olaraq eksperimental tədqiqatlar göstərir ki, sinir sistemi tipi ilə temperament tipinin əlaqəsi xəttili (mexaniki) xarakter daşıyır. Bir tərəfdən, temperamentin müəyyən bir xassələrinin sinir sisteminin bir neçə xassəsindən, digər tərəfdən isə temperamentlərin bir neçə müxtəlif xassələrinin sinir sisteminin bir xassəsindən asılı olduğunu göstərən müxtəlif faktlar müəyyən edilmişdir. Buna görə də insanı xarakterizə etmək üçün ali sinir fəaliyyəti tipinin xassələrini öyrənmək hələ kifayət deyildir, həm də psixoloji tədqiqat aparmaq və temperamentlərin xassələrini tədqiq etmək lazımdır.

§ 3. Temperamentlərin xüsusiyyətləri

Müasir psixologiyada temperamentlərin əsas forması - dinamik xüsusiyyətləri kimi aşağıdakı xassələrə xüsusi diqqət yetirilir: *индивидуально-темпераментная структура* böyük əhəmiyyətə malikdir. Onun mahiyyətini insanın özünü ifadə etməsi, xarici dünya ilə əlaqəsi surətdə, mənimləmə və dəyişmə meyli təşkil edir. Temp, ritm, sürət, intensivlik, sabitlik, dözümlülük və s. ümumi fəaliyyətin əsas göstəriciləridir. Sabitlik, ədalətlik və passiv seyrçilikdən tutmuş yüksək enerji və daimi fəallığa qədər ümumi fəaliyyət müxtəlif temperamentli adamlarda müxtəlif dərəcədə özünü göstərir.

Hərəkət fəaliyyət cəhəti ilə ümumi fəaliyyətin tərkib hissəsi kimi meydana çıxır. Onda hərəkət (və xüsusilə nitq-hərəkət) aparatla bağlı keyfiyyətlər əsas yer tutur.

Соружалобиль: ümumi fəallıqla yanaşı bir də ayrıca olaraq hərəkət fəaliyyətinin fərqləndirilməsi nə dərəcədə zəruridir? Temperament xassələri içində hərəkət fəaliyyətin xüsusi olaraq fərqləndirilməsi onun əhəmiyyətindən irəli gəlir. Hərəkət sahə ilə əlaqədardır ki, bütün fərdi fəallıqları ilə birlikdə psixi halların daxili dinamikası onun köməyi ilə aktuallaşır. Hərəkət fəallığı əzələ hərəkətlərinin tezlik, qüvvə, kəskinlik, ritm, amplituda və b. əlamətləri ilə

Kreçmer kimi şəxsiyyətin müxtəlif psixoloji kvUyyotlorinin bədən quruluşu ilə (somatotiplə) şərtləndiyini göstərirdi.

Beləliklə, E. Kreçmerlo U. Şeldonun nozoriyyolari mahiyyətlə etibarilə cəmiyyət xarakter daşıyır, onlarda əsasən bir mühüm fərq növü - J zərərdədir. Bu da ondan ibarətdir ki, E. Kreçmer və U. Şeldon 011 tədqiqatlarını müxtəlif üsullarla aparmışlar.

Γ. kreçmerin sxcmi Qorb psixologiyasında müxtəlif modifikasi* siyalarda hələ də təbii qalır (K. Konrad. L. Rız. Q. Ayzenk R.Knusman və b.) Onların hamısı mahiyyət etibarilə şəxsiyyətə B formalaşmasını bioloji amillərlə aydınlaşdırır və sosial amillərin həlledici rolunu inkar edirlər.

E. Kreçmer və U. Şeldonun nəzəriyyələrinin başlıca səhvi nədir? Onların müəyyən etdikləri faktları necə qiymətləndirmək olar? Əlbəttə, xarakterin bədən quruluşu ilə sortlanmasında haqqında bəzi təsəvvürlərin tamamilə əsassız olduğunu demək olar/ İnsan psixi həyatının dinamikasında somatik (yunanca soma - bədən deməkdir) amillərin, o cümlədən qanın kimyoviyə tərkibinin. daxili sekresiya vəzirlərinin hasil etdikləri hormonların və s. müəyyən rol vardır. Lakin bu, məsələnin yalnız bir tərəfini, həqiqətə deyil, həqiqətin özüni təşkil edir.

Biologiyada, antropologiyada, tibbətə insanın (eləcə də heyvanın) təbii xüsusiyyətlərini ifadə etmək üçün konstitusiyaya (latınca

constitutus - müəyyən olunmuş, Neyrodinamik davamlı quruluş deməkdir) terminindən istifadə olunur. Psixologiyada da bu termin həmin mənada işlənir.

Fizioloji a) Konstitusiyaya

bir cəhətdən hallarda da

Biokimyəvi bədən quruluşu

qabitus (zahirən görünən), b) somatik. insanın

Xromosom xüsusiyyətləri kimi

düşülür ki, bu da

sələnin şərhində müəyyən

çətinliklər vardır. Hu

Ümumi konstitusiyaya

nozoro alaraq in

Şəkil 50. İnsanın funksional (a) və morfoloji (b) konstitusiyası

490 (V.M.Rusalov və b.) Ümumi konstitusiyada dedikdə, orqanizmin bütövlükdə fərdi-tipik xüsusiyyətlərinin məcmusu, bütün fiziki və fizioloji xüsusiyyətlərinin funksional vahidi nəzərdə tutulur. Xüsusi

konstitusiyaları isə aşağıdakı iki əsas sinfə bölünür:

- a) morfoloji konstitusiyaya;
- b) funksional konstitusiyaya.

Şəkil 50-də insanın konstitusiyasının sxematik təsviri verilmişdir.

Morfoloji konstitusiyaya nəzərdən keçirərkən mikrofiziki və makrofiziki konstitusiyaları fərqləndirmək lazımdır. Mikrofiziki konstitusiyaya insan orqanizminin bütün hüceyrələrinə xas olan fiziki xüsusiyyətlərin (onların ölçüsü, nisbəti və s.) məcmusundan ibarətdir. Burada şərh, hər şeydən əvvəl, bütün hüceyrələr, bütün orqanizm üçün vahid olan xromosom toplusundan gedir. Hal-hazırda müasir elektron texnikası sayəsində mikrofiziki konstitusiyaları tədqiq etmək mümkün olmuşdur.

Makrofiziki konstitusiyaya isə makromorfoloji xüsusiyyətlərdən və ya orqanizmin cismani xüsusiyyətlərindən - insanın somatotipindən, morfotipindən - fizioloji ibarətdir. Xüsusi konstitusiyaların bu növü (yəni bədən quruluşu) onun digər növlərindən bir cəhətdən xüsusilə fərqlənir: o, bütövlükdə orqanizmin asanlıqla müşahidə olunan xüsusiyyəti. Təsadüfi deyildir ki, insanın konstitusiyası anlayışında məhz bədən quruluşu, somatotip xüsusi yer tutur.

Funksional konstitusiyaya, şübhəsiz ki, daha böyük əhəmiyyətə malikdir; 50 №-li şəxslərdən göründüyü kimi, buraya neyrodinamik, fizioloji və biokimyəvi konstitusiyaya daxildir. Onların içərisində neyrodinamik konstitusiyaya xüsusi rol oynayır: orqanizmin mühitlə qarşılıqlı əlaqəsi tam şəkildə məhz neyrodinamik konstitusiyaya vasitəsilə təmin olunur. Lakin buna baxmayaraq insanın konstitusiyasını öyrənən alimlər uzun müddət orqanizmin neyrofizioloji xüsusiyyətlərinə laqeyd yanaşmışlar. E. Kreçmerin və U. Şeldonun tipoloji tədqiqatları buna misal ola bilər. Onlar neyrofizioloji amilləri nəzərə almadan şəxsiyyətin psixi xüsusiyyətlərini bilavasitə onun somatik xarakteristikaları ilə müqayisə etməyə, xarakterin xüsusiyyətlərini birbaşa insanın bədən quruluşu ilə izah etməyə çalışmışlar. E. Kreçmer və U. Şeldonun metodoloji baxımdan əsas səhvi də məhz bundan ibarət idi.

Elm tarixində akademik İ. P. Pavlovun ən böyük xidməti isə elə onda idi ki, o, insanın temperament xüsusiyyətlərinin formalaş-

491 masında neyrofizioloji (sinir) amillərin həlledici rol oynadığını ilk dəfə olaraq əsaslandırdı. Sovet psixologiyasında Pavlov məktəbi əsasında dünya psixologiyaya elmini zənginləşdirən yeni istiqamət (B. M. Teplov, V. D. Neblitsin, V. S. Merlin və b.) formalaşdı və fərdi-psixoloji fərqlərin öyrənilməsi sahəsində əsl perspektivə açıldı.

Bir cəhətdən diqqətə yetirək: akademik İ. P. Pavlovun, eləcə də B. M. Teplovun və onların tədqiqatlarının nəticələrində sinir sisteminin xüsusiyyətlərindən

xarakterin deyil, yalnız temperamentin - psixi fəaliyyətin dinamik xüsusiyyətlərinin asılı olduğu sübut edilmişdir. Sovet alimləri xarakterin sosial amillərlə şortlondiyini göstərir-dilər. Halbuki E.Kreçmer və U. Şeldon istor temperamentin, istərsə də xarakterin bilavasitə bədənin quruluşundan asılı olduğunu iddia edirlər.

Xarici ölkələrin diferensial psixologiyasında xarakterin bioloji amillərlə şortlənəsi haqqında fikirlər uzun müddət hakim olmuş, fərdi-psixoloji xüsusiyyətlərin şəxsiyyətin həyat tərzindən, onun sosial-iqtisadi və mədəni inkişaf şəraitindən asılı olması inkar edilməmişdir.

Rus alimləri (V. S. Merlin və b.) insanın fərdi-psixoloji xassələrini sistem nəzəriyyəsi baxımında öyrənirlər. Onlar bu isti-qamətdə aşağıdakı sistemləri fərqləndirirlər:

1. Orqanizmin fərdi xassələri sistemi:

- a) biokimyəvi xassələr;
- b) ümumisomatik xassələr və neyrodinamik xassələr (sinir sisteminin xassələri).

2. Fərdi psixi xassələrin sistemi:

- a) psixodinamik xassələr (temperamentin xassələri);
- b) şəxsiyyətin psixi xassələri.

3. Sosial - psixoloji fərdi xassələr sistemi:

- a) sosial qrup və kollektivlərdə sosial rollar;
- b) sosial-tarixi ümumiliklərdə (etnik qrup, xalq) sosial rollar. Bu tədqiqatlar insanın fərdi-psixoloji xassələrini sistemli

şəkildə öyrənmək imkanı verir. Beləliklə də, bir tərəfdən, temperamentin mahiyyətini, digər tərəfdən, temperamentlə xarakterin qarşılıqlı əlaqəsini, nəhayət, xarakterin sosial şortlarını aydınlaşdırmaq üçün böyük perspektivlər açılır.

Bədən quruluşunun xarakterin formalaşmasındakı rolu haqqındakı məsələ ilə əlaqədar olaraq bir cəhəti də qeyd etmək lazımdır. Biz yuxarıda karikələrin boyu haqqında danışarkən bu

492 məsələyə əslində diqqət cəlb etmiş və insanda bioloji amillərin sosial xarakter kəsb etməsini göstərmişdik. Bədən quruluşu ilə əlaqədar olaraq həmin məsələni belə formulə etmək olar: insanlar özlərinin zəhəri görkəmi, fiziki siması ilə bir-birlərindən kəskin surətdə fərqlənirlər. Astenik, atletik və piknik tipli adamları müqayisə etsək, bu cəhəti aydın görə bilərik. Yaş, cins, sağlamlıq vəziyyəti və s. -dən asılı olaraq insanlar fiziki simanı, zəhəri görkəmi müxtəlif meyarlarla qiymətləndirirlər.

Qarşıya sual çıxır: insanın zəhəri görkəminə ətrafdakı adamların münasibəti onun xarakterinin formalaşmasında bu və ya digər dərəcədə rol oynaya bilirmi? Qeyd etmək lazımdır ki, bu yeni məsələdir. E. Kreçmer və U. Şeldon bədən quruluşunun xarakterin formalaşmasında rolunu aydınlaşdırarkən psixoloji cəhətdən maraqlı olan həmin məsələyə toxunmamışlar. Müasir psixologiya-yının nailiyyətləri həmin məsələləri yeni faktlar əsasında aydınlaşdırmaq imkanı verir. Bəzi tədqiqatların nəticələri ilə tanış olaq.

Psixoloji tədqiqatlar göstərir ki, adamların bədən quruluşuna münasibəti eyni deyildir. Bir tədqiqat zamanı II, IV və VI sinif şagirdlərinə onlarla həmyaşıd olan oğlan və qızların üç səpkidə -arıq, kök və normal bədən quruluşunda təsvir olunmuş şəkilləri təqdim olunmuşdu. Şagirdlərə həmçinin 56 sifət - söz (yaraşılıq, gözəl və s.) yazılmış siyahı verilmiş və şəkilləri həmin sifət -sözlərə əsasən xarakterizə etmək təklif olunmuşdu. Şagirdlərin, demək olar ki, hamısı kök fiquraya mənfi münasibət bəsləmiş, normal bədən quruluşuna daha çox üstünlük vermişlər.

Bundan başqa, psixoloqlar şagirdlərin dostlarını müəyyən etmiş, onların bir-birlərinin bədən quruluşlarına münasibətlərini müqayisəli şəkildə nəzərdən keçirmişlər. Bu zaman maraqlı faktlar müəyyən olunmuşdur. Məsələn, müəyyən edilmişdir ki, tədqiqatın birinci hissəsində kök fiquralı şəklə müsbət münasibət bəsləyən şagird əslində kök həmyaşıdları ilə dostluq edir. Bu onunla bağlıdır ki, adamlar tanış adamla tanış olmayan adamların bədən quruluşunu eyni meyarlarla qiymətləndirirlər.

Lakin, bununla belə, müxtəlif bədən quruluşlu adamlar haqqında adi şüur səviyyəsində olsa da müxtəlif stereotiplər mövcuddur. Bu stereotiplər, bir tərəfdən, bizim başqa adamlarla münasibətlərimizdə əks olunur. Digər tərəfdən isə özümüz haqqındakı təsəvvürlərimizin formalaşmasında təsir göstərir. Bir sıra hallarda, məsələn, şagird kollektivində oğlan və qızlardan hər hansı birinə «uzundraz», «gombul», «törə», «cırdan» və s. kimi ləqəblər

məsələni belə həll etmək olmaz. Həmin elmlərdən hər birinin şüa dəcə olaraq öz tədqiqat üsulları, öz tədqiqat sahəsi vardır. Psixoloq istər sağlam, istərsə də xəstə adamın psixi proses və xassələrini öyrənir, psixiatr isə xəstənin vəziyyətini klinik cəhətdən təhlil edir və onun üçün müalicə təyin edir. Son zamanlar psixoloqlar psixoterapiya seansları keçirməkdə, müalicə prosesində xəstənin ruhi vəziyyətini öyrənməkdə və s. həkimlərə yaxından kömək edirlər. Burdenko adına Neyro-cərrahiyyə İnstitutunda xəstələrin psixoloji baxımdan müayinə olunması sahəsində zəngin təcrübə əldə edilmişdir. Başqa sözlə, müasir psixologiya öz sahəsinə daxil olan ənənəvi problemləri öyrənməklə yanaşı həm də tibb praktikasına maksimum dərəcədə yaxınlaşır. Bu cəhət tibb psixologiyasının inkişafına ciddi təkan verir.

İkinci və ən başlıca cəhət isə ondan ibarətdir ki, psixopatiya, sözün əsl mənasında, psixi xəstəlik kimi xarakterizə olunmur. **O**, inkişafın düzgün getməməsi ilə bağlıdır. Təsədüfi deyildir ki, psixopatiyanın klinik strukturuna hallusinasiya, sayıqlama, kom-ağıllılıq və digər psixotik simptomlar daxil deyildir.

Psixopatiya endogen (irsi) amillərin və müxtəlif xəstəliklərin (baş-beyin zədələri, infeksiya, intoksikasiya və s.) nəticəsi kimi əmələ gəlir. Onu törədən əsas səbəblərdən biri də tərbiyə işində yol verilən nöqsanlar, mühitin mənfi təsirləri ilə bağlıdır.

Aydın məsələdir ki, eyni bir uşursuz ailədə böyüyən uşaqların hamısında psixopatik inkişaf müşahidə olunmur. Eyni mühitdə, eyni bir ailədə həm sağlam uşaqlar, həm də müxtəlif tipli psixopatiyalı böyüyürlər. Mühitin mənfi təsirləri ancaq müəyyən şəraitdə (xroniki somatik xəstəlik zamanı, cinsi yetişmədə uyğunsuzluq olduqda, fiziki defektlər olduqda və s.) psixopatiyanın əmələ gəlməsinə mühüm rol oynayır. Xarakterin aksentuasiyası zəminində psixopatiya xüsusilə asanlıqla əmələ gəlir. Bura onu da əlavə etmək lazımdır ki, psixopatiya endogen və b. amillərlə şərtləndikcə-bəli, onun ağırlıq dərəcəsi yəni də mühitin təsirləri ilə **müəyyən** olunur. Hansı halda mühit psixopatiyanın əmələ gəlməsinə şərtlənir? Tərbiyə işində yol verilən hansı nöqsanlar psixopatiyanın dinamikasında xüsusilə mühüm rol oynayır? Psixopatiya uşaqların xarakterinin xüsusiyyətlərini necə nəzərə almaq olar? Bu **zəmanə** ailə psixoterapiyası və ya tibbi-pedaqoji korreksiya hansı tələblərlə cavab verməlidir? Mühüm praktik əhəmiyyətə malik olan bu sualların aydınlaşdırılması onların məhz psixoloji cəhətdən təhlil olunması şəraitində mümkündür.

Psixopatiyanın müxtəlif tipləri vardır: cədvəl 13-də onlardan bəziləri üçün səciyyəvi olan əlamətlər göstərilir.

Bəzən soruşurlar ki, psixopatiya halları uşaqlar arasında da özünü göstərmirmi? Burada suala təkcə cavab vermək hələ kifayət deyildir. Həm də nəzərə almaq lazımdır ki, psixopatiyanın formalaşmasının ilk mərhələləri məhz

Cədvəl 13

Psixopatiyanın tipləri	Tiplərin əsas əlamətləri
Şizoidlər Tsikloidlər Epileptoidlər Asteniklər Psixasteniklər Paranoyal psixopatlar İstərik psixopatlar Səbatsız psixopatlar Üzvi psixopatlar	Adamlardan qaçırırlar, fikirlərini, niyyətlərini başqalardan gizlədirlər, heç kəsin halına yamırırlar, ancaq hər şeydən asanlıqla inciyirlər. Əhvalın tez-tez (bir neçə saatdan, bəzən isə gündə və ayaşım) dəyişir, fərdi dərəcədə əsəbidirlər, bu zaman onlarda kədər, qorxu, nifrət, tərslik, qəddarlıq kimi hallar əmələ gəlir, dəvə-dələş salmağa meyli edirlər. Ürəyinazıkdırlar, çox həssasdırlar, asanlıqla əsəbiləşirlər, lakin qətiyyətli deyillər. Həyəcanlı olurlar, təşviş keçirirlər, öz qüvvələrinə inanmırlar, fərdi olurlar, hər şeydən şübhələnirlər. Tərs, inadkar, qəstgühdürlər, öz qüvvələrinə inanırlar və özlərini yüksək qiymətləndirirlər. Nəyin bahasına olursa-olsun ətrafdakı adamların diqqətini özlərinə cəlb etməyə çalışırlar, hadisələrə qiymət verərkən onların öz xeyirlərinə müvafiq olaraq istədikləri kimi təhrif edirlər, adamlarla ünsiyyət zamanı ədəbahlıq edirlər, özlərini təbii aparmırlar. Zəif xarakterlidirlər, bir şeylə dərindən maraqlanmırlar, ətrafdakı adamların asanlıqla təsiri altına düşürlər. Ağıllarında anadangəlmə qəzəblər olur, məktəbdə yaxşı oxuya bilirlər, lakin öz biliklərini tətbiq etmək, toşobbus göstərmək lazım gəldikdə, say göstərsələr də, səmərəsiz olur. Özlərini "adam içində" apara bilirlər, ancaq şit, bəyaz sözlər işlədirlər.

uşaqlıq dövrünə təsadüf edir. Yeniyetməlik yaşı dövründə isə onun bir çox təzahürləri spesifik mənə kəsb edir.

Əhalinin hər 10 000 nəfəri içərisində üç yeniyetmə oğlunda, bir yeniyetmə qızda psixopatiya halları müşahidə olunur. Oğlanlarda on çox epileptoid və şizoid, eləcə də kipterim və səbatsız psixopatiya tiplərinə təsadüf edilir. Yeniyetmə qızlarda istəroid, epileptoid və b. psixopatiya tipləri daha çox müşahidə olunur. **Üzvi** psixopatiya hallarına yeniyetmə qızlarda iki dəfə az təsadüf edilir.

Psixopatiyanın profilaktikasında psixoterapevtik və psixofor-makoloji müalicə ilə yanaşı düzgün tərbiyə böyük əhəmiyyət **kəsb** edir.

4. Şəxsiyyətin təlim-tərbiyəsi işində fərdi xüsusiyyətlərin təhlili və nəzərə alınması

İctimai praktikanın müxtəlif sahələrində (sənaye, **kənd** təsərrüfatı, maarif, səhiyyə və s.) fərdi xüsusiyyətlərin təhlili **və** nəzərə alınması psixologiyanın tətbiqi problemləri içərisində xüsusi yer tutur. Gənə nəslin təlim-tərbiyəsi işində isə **onun** əhəmiyyəti xüsusilə böyükdür. Psixologiya və pedaqogika tarixi ilə tanış olsaq, bir cəhəti aydın görə bilərik. Zamanın görkəmli alimləri uşaq tərbiyəsindən danışarkən diqqəti həmişə **fərdi** yəni **şəxsiyyətə** məsələlərinə ehtiyat etmişlər.

Fərdi yanaşma mühüm psixoloji-pedaqoji prinsipdir. Həmin prinsipə görə, təlim-tərbiyə işində hər bir uşağın fərdi xüsusiyyətləri zəruri surətdə nəzərə alınmalıdır. Tutaq ki, şagird fleqmatikdir. Müəllim ona sual vermişdir. Şagird isə dərslərini yaxşı öyrənmişdir, lakin suala dərhal cavab verə bilmir: gözlərini harasa dikib fikirləşir. Bu nə ilə əlaqədardır? Temperament haqqındakı söhbətləri xatırlayaq: fleqmatik temperamentli uşaqlar astagəldir. Bu cəhət öz əksini onların idrak fəaliyyətində də tapır. Fleqmatiklər adətən long fikirləşirlər (təkrar edirik: **«long** fikirləşmək» heç də «pis fikirləşmək» demək deyildir. Məktəbdə biz özünün yüksək ağılı ilə fərqlənən çoxlu fleqmatik şagirdə **«rast»** gəlirik). Gəlin indi də dərslərdə yaranmış yuxarıdakı situasiyanı nəzərdən keçirək. Müəllim sual verib, fleqmatik şagird **cavab** vermir. digər şagirdlər isə «mən deyim», - deyər əl qaldırırlar. **Belo** hallarda müəllim nə etməlidir? Təcrübəsiz müəllim fleqmatik şagirdi dərhal danlayır, onu «dərslərini oxumamaqda» təqsirləndirir. sualın cavabını başqa şagirdlərdən soruşur. Bu, psixoloji baxımdan kobud səhvdir. Belo hallar bir necə dəfə təkrar olunduqda, **tədrisən** fleqmatik şagirdin müəllimə, təlimə, özünə münasibəti dəyişir... Təcrübəli müəllim isə belə şagirdə fikirləşmək imkanı verir. **O**, «Faiq dərslərini yaxşı öyrənib. Suala özü cavab verəcək» - **deyər ol**

498 qaldıran şagirdləri sakitləşdirir, köməkçi suallarla fleqmatik şagirdə kömək edir. O da suala ətraflı cavab verir. Bu o deməkdir ki, təcrübəsiz müəllim fleqmatik şagirdə fərdi yanaşma bilmədi, halbuki təcrübəli müəllim onun temperament xüsusiyyətlərini nəzərə aldı və şagirdə fərdi yanaşdı.

Fərdi yanaşmadan hom təlim, hom da tərbiyə işində geniş istifadə olunur.

Tərbiyə işində fərdi yanaşma iki cəhətdən xüsusilə vacibdir. Birincisi, biz uşağa fərdi yanaşmaqla onun özünəməxsus xüsusiyyətlərə malik olan şəxsiyyət kimi inkişaf etməsi üçün psixoloji cəhətdən əlverişli şərait yaradıq. İkincisi, uşağın fərdi xüsusiyyətlərini nəzərə almadan ona göstərilən pedaqoji təsir adətən istənilən nəticəni vermir. Müəyyən edilmişdir ki, pedaqoji təsir həmişə uşağın psixoloji xüsusiyyətləri ilə şərtlənir. Bu o deməkdir ki, pedaqoji təsirin xarakteri

və somorosi tokco onu obyektiv xüsusiyyətləri ilə deyil, hom da uşağın homin təsiri necə qavraması (qəbul etməsi) ilə müəyyən olunur. Xahiş, tərif, cəzalandırma və s.-nin bütün uşaqlara eyni səviyyədə təsir etməməsini də, birinci növbədə, məhz bununla izah etmək lazımdır.

Tərbiyə işində fərdi yanaşmanın mahiyyəti ondan ibarətdir ki, tərbiyənin ümumi məqsədləri nəinki uşaqların yaş və cinsi xüsusiyyətlərinə, hom da fərdi xüsusiyyətlərinə müvafiq olaraq konkretləşdirilir. Təcrübə göstərir ki, tərbiyə işində uşaqların fərdi xüsusiyyətləri nəzərə alınmadıqda və ya düzgün nəzərə alınmadıq-da, hətta ən somoroli təsir vasitələri belə öz əhəmiyyətini itirir.

Təlim işində də fərdi yanaşma zəruridir. Son zamanlar pedaqoji psixologiyada bu cəhəti ifadə etmək üçün xüsusi terminə - «**təlimin fərdiləşdirilməsi**» termini-nədən istifadə olunur.

Təlimin fərdiləşdirilməsi nə deməkdir? Proqram materialını şagirdlərin hamısı eyni dərəcədə mənimsəməlidir. Bəs, bu mühüm vəzifəni sinifdə müxtəlif şagirdlərlə iş şəraitində necə yerinə yetir-mək olar? Hər şeydən əvvəl, «müxtəlif» sözünə diqqət yetirək. Doğrudan da, hər bir sinif inkişaf, hazırlıq, mənimsəmə səviyyəsi müxtəlif olan şagirdlərdən ibarətdir. Onlar özlərinin təlimə münasibəti, diqqət və ya hafizənin xüsusiyyətləri, maraqları və s. ilə də bir-birindən fərqlənirlər. Bu şəraitdə müəllimlər bir çox hallarda orta xətt seçirlər onlar dərslərdə bütün didaktik məsələlərin həllində bir növ orta şagirdi nəzərdə tuturlar. Həmin müəllimlər belə güman edirlər ki, bu yolla həm «güclü», həm «orta», hom da «zəif» şagirdlər dərslərini asan başa düşə bilərlər. Halbuki belo olduqda, «güclü» şagirdlərin inkişafı süni surətdə ləngidilir, «zəif» şagirdlər isə xroniki surətdə təlimdə geri qalırlar. Onu da qeyd etmək ki, «orta şagird» anlayışı da qeyri-dəqiqdir. Axı, bu qrupa daxil edilən şagirdlərin özləri də əslində müxtəlif xüsusiyyətlərə malikdirlər.

Təlimin fərdiləşdirilməsi prinsipi «orta şagirdi» deyil, şagirdlərin hamısını və hər birini nəzərə almağı tələb edir. Bu zaman sinifdə frontal iş fərdi işlə üzbəüz surətdə əlaqələndirilmiş təlim prosesində hər bir şagirdin fərdi xüsusiyyətləri nəzərə alınması yəni fərdi tapşırığın çətinlik dərəcəsini artırmaq, şagirdin kollektiv işə cəlb etmək, əlavə ədəbiyyat və tapşırıqlar vasitəsilə təlim prosesi fərdiləşdirilir.

Fərdi yanaşmanın bir-birilə qarşılıqlı əlaqədə olan iki tərəfi vardır. Onlar: a) şəxsiyyətin fərdi xüsusiyyətlərinin təhlili və b) təlim-tərbiyə işində psixoloji cəhətdən düzgün nə/oro alınması məsələləri ilə bağlıdır.

Uşaqların fərdi xüsusiyyətlərinin öyrənilməsi üçün müxtəlif tədqiqat üsullarından - müşahidə, eksperiment və s. istifadə olınır. Müəllim və tərbiyəçilər üçün uşaqları təbii şəraitdə - dərslərdə, sinti yoldaşları ilə ünsiyyət prosesində, ictimai-faydalı əməklərdə öyrənmək xüsusilə zəruridir. Uşaq şəxsiyyətinin bütün mühüm cəhətlərini əhatə edən psixoloji-pedaqoji xarakteristikaların onları üçün böyük əhəmiyyəti vardır. Psixoloji-pedaqoji

xarakteristikani adətən sinif rəhbəri tərtib edir və homin sinifdə dərs deyən müəllimlərin hamısı ilə birlikdə onun müzakirəsini təşkil edir. Psixologiyada buna **p e d a q o j i k o n s i l i u m** deyilir.

Uşaqların fərdi xüsusiyyətlərini təhlil edərkən hansı məsələlərə diqqət yetirmək lazımdır? Müəllim şagirdlərin yaş-cin| xüsusiyyətlərini nəzərə almaqla, onların həm də fərdi psixoloji xüsusiyyətlərini-qabiliyyətlərini, temperamentini, xarakterini \ diqqətlə öyrənməlidir. Fərdi xüsusiyyətlərin formalaşmasını şərtləndirən amillər xüsusilə ətraflı tədqiq olunmalıdır. yəni ancaq bu zaman səmərəli ola bilər.

500

V HİSSƏ İNSAN İNSANLAR ARASINDA

XVIII FƏSİL ÜNSİYYƏTİN

PSIXOLOGİYASI

1. Ünsiyyətin xüsusiyyətləri

Hələ qədim zamanlardan insanlara məlum idi ki, uşaqların çoxu yetim evində tez ölür. 1760-cı ildə ispan yepiskoplarından biri öz gündəliyində yazmışdı: «Yetim evində uşaq kədərli olur və onların bir çoxu kədərli çəkdiyi üçün ölür». Çünki onların ünsiyyət tələbatı ödənilmir.

XIX əsrin sonu - XX əsrin əvvəllərində - dünyanın müxtəlif ölkələrində xüsusi və dövlət yetim evləri şəbəkəsinin genişləndiyi bir dövrdə belə faktlar diqqəti xüsusilə cəlb etməyə başladı. Kiçikyaşlı yetim uşaqlar arasında, xüsusilə onların həyatının ilk aylarında və ilində, ölüm hadisəsi çox idi. Sağ qalan uşaqlar isə özlərinin ümumi fiziki və psixi inkişafına görə həmyaşıdlarından kəskin sürətdə geri qalırdılar: 3 yaşında onlar, demək olar ki, danışmır, tərbiyəçilərin sözlünə baxmır, özlərini həddindən artıq passiv və ya oksinə, aqressiv aparırdılar.

İkinci dünya müharibəsi illərində isə belə hallar daha geniş miqyasda müşahidə olunurdu. R. Spitsin 1945-ci ildə nəşr olunmuş kitabında bir uşaq evində yaranmış dramatik monzərə belə təsvir olunur: birinci iki ildə uşaqların 37 faizi tələf olmuşdu. Sağ qalmış 21 uşaqdan on kiçiyi 2, böyüyü isə 4,1 yaşında idi. Onlardan 5 nəfəri hərəkət etməyi və oturmağı bacarmırdı, ancaq 3 nəfəri

köməksiz otura bilirdi, 8 nəfəri başqa adamların köməyiylə, 5 nəfəri M müstəqil surətdə gəzə bilirdi, 12 uşaq özü qaşığıla xörək yeməyi, 20-si isə geyinməyi bacarmırdı. Onların hamısının nitqi inkişaf etməmişdi: 21 uşaqdan 6-sı tamamilə danışmır, 12 nəfəri 12-5 söz tələffüz edir, yalnız bir nəfəri cümlo qura bilirdi.

Pediatrlara və uşaq psixiatrlarına da belə hallar yaxşı bolli idi: onlar müşahidə etmişdilər ki, ana və atasından, bacı və

501 qardaşlarından ayrılıqda xəstəxanada müalicə olunan kiçikyaşlı uşaqlar fiziki və psixi cəhətdən normal inkişaf etmirlər. Bu faktların ümumiləşdirilməsi əsasında elmdə «qospitalizm» (fransızca hospital - xəstəxana deməkdir) termini əmələ gəlmişliyi Q o s p i t a l i z m dedikdə, yetim uşaqların, eləcə də anasından, atasından və b. ayrılıqda xəstəxanada müalicə edilən uşaqların fiziki və psixi inkişafında özünü göstərən xüsusiyyətlər nəzərdə tutulur.

Uşaqlarda belə xüsusiyyətlərin əmələ gəlməsini nə ilə izah etmək olar? Psixoloqların böyük əksəriyyəti qospitalizm hadisəsinin təhlili əsasında praktik işçilərin diqqətini kiçik uşaqların fiziki və psixi inkişafında yaxın adamlarla ünsiyyətin roluna cəlb etmişlər. «Ünsiyyət defisiti» - adamlarla kontaktın azlığı və ya olmaması uşağın inkişafına dramatik sürətdə mənfi təsir göstərir.

Heyvanlar arasında böyümüş uşaqlara aid faktları da bura əlavə etmək lazımdır. Bir cəhəti də qeyd edək: insan uzun müddət tok qaldıqda da onun psixikasında köklü dəyişikliklər baş verir.

K. Marks hələ vaxtilə qeyd etmişdir ki, «fərdin inkişafı onun bilavasitə və ya dolayısı ilə ünsiyyətdə olduğu bütün başqa fərdlərin inkişafı ilə şərtlənir».

Ünsiyyət nədir? Həmin sualı aydınlaşdırmaq üçün biz ünsiyyətə tərif verməliyik. Ünsiyyətin isə hamı tərəfindən cəmiyyət dərəcədə qəbul edilən ümumi tərif yoxdur. Psixoloqlardan birinin hesablamasına görə, hələ 1969-cu ilə qədərki dövrdə təkcə ingilis dilində olan ədəbiyyatda ünsiyyətin 96 tərifli məlum idi.

Sovet psixologiyasında da ünsiyyətə müxtəlif təriflər verilmişdi (Onlardan biri ilə tanış olaq: iki və daha çox adamın münasibətləri aydınlaşdırmaq və ümumi nəticə əldə etməli məqsədilə öz söylərini əlaqələndirməyə və birləşdirməyə yönəlmiş qarşılıqlı təsirinə ünsiyyət deyilir. Ünsiyyət təfərrüatı başqa adamdan ibarətdir. K. Marks başqa adamı «ən böyük» yük sərvəti» adlandırırdı. O, yazırdı ki, insan həmişə «başqa insan kimi ən böyük bir sərvətə...» tələbat hiss edir. Ünsiyyət tələbatı insan tələbatları içində xüsusi yer tutur.

L. S. Vıqotski ünsiyyət tələbatına uşağın psixi inkişafının əsası və hərəkətverici qüvvəsi kimi xüsusi əhəmiyyət verirdi. < > göstərirdi ki, uşağın xarici aləmə, hətta ən sadə münasibəti də başqa adama münasibət vasitəsilə oks olunur.

Körpənin hər bir tələbatı inkişaf prosesində tədricən onun üçün başqa adama, insanla bərabər, onunla ünsiyyət tələbatı

502 çevrilir. Ünsiyyət tələbatı sonrakı yaş dövrlərində də uşaq şəxsiyyətinin inkişafında mühüm rol oynayır. Yeniyyətə ictimai-oxlaqi münasibət normalannı ünsiyyət prosesində monimsəyir. Yaşlılıq hissi və meylinin reallaşmasında da ünsiyyət sahəsi mühüm rol oynayır.

İnsanlar nəyin naminə ünsiyyətə girirlər? Bu suala cavab vermək üçün hər bir konkret halda ünsiyyətin motivlərini psixoloji baxımdan ətraflı təhlil etmək lazımdır. Biz fəaliyyətin motivlərini öyrənərkən bu sahədə özünü göstərən ümumi qanunauyğunluğa diqqəti cəlb etmişdik: fəaliyyətin motivi onun predmetinə uyğun gəlir. Ünsiyyət də belədir: onun motivləri də başqa adamla əlaqə-dardır. Lakin bununla belə xüsusi olaraq qeyd etmək lazımdır ki, ünsiyyətin motivləri son dərəcə mürəkkəb xarakter daşıyır. İnsanın təkcə kiminlə və necə söhbət etməsi faktına əsasən ünsiyyətin motivləri haqqında fikir söyləmək birtərəfli olardı.

Ünsiyyət müxtəlif vasitələrlə həyata keçirilir. Onların içərisində nitq (müləhizə, sual, cavab, replika və s.) xüsusi yer tutur. Ünsiyyətin *e k s p r e s s i v - m i m i k v a s i t o l ər i* də mühümdür: təbəssüm, tors baxış, mimika, əl və bədənə ifadəli hərəkətləri, vokal mimikası - bunlardan hər birinin ünsiyyət prosesində öz yeri vardır. Ünsiyyətin *ə ş y a v i - h ər ə k i v a s i t o l ər i n i n* də rolunu qeyd etmək lazımdır. Onları aşağıdakı kimi qruplaşdırmaq olar: a) ünsiyyət məqsədilə istifadə olunan lokomotor və əşyavi hərəkətlər, eləcə də poza; b) başqa adama yaxınlaşma, ondan uzaqlaşma, nöyi isə vermək və ya uzatmaq, onu özünə doğru çəkmək və ya özündən itələmək və s; v) etiraz.

Hər bir baxış və ya təbəssüm öz-özlüyündə deyil, ancaq kommunikativ funksiya daşıdıqda, ünsiyyət vasitəsinə çevrilir. Ekspressiv-mimik jestlərlə əşyavi-hərəkəti jestlərin ünsiyyət prosesində rolu da eyni deyildir. Təbəssüm, baxış və s. ünsiyyət situasiyasına müvafiq olaraq insanın emosional vəziyyətini ifadə edir. Əşyavi-hərəkəti jestlər isə mahiyyət etibarilə ünsiyyət aktının ayrı-ayrı elementlərini təsvir edir. Özünün bu xüsusiyyətinə görə əşyavi-hərəkəti jestlər insanların bir-birilə qarşılıqlı təsir prosesində daha mühüm rol oynayır.

Ən ümumi şəkildə ünsiyyət situasiyasının iki tipini fərqləndirmək olar. Onlara *b i r g ə f ə a l i y y ə t d ə ü n - s i y y ə t v ə ş o x s i (ş ə x s i y y o t o m o x s u s) ü n s i y y o t d e y i l i r .*

503

Ünsiyyət fəaliyyətlə ayrılmaz vahəddir. Adətən fəaliyyəti S-O; ünsiyyəti isə S-S (subyekt-subyekt) - düsturu ilə təsvir etmişdik.

Halbuki ünsiyyət fəaliyyətin - ərək, təlim, oyun və s. zəruri tərkib hissəsidir. Bu fəaliyyət sahələrinin hər biri ancaq qarşılıqlı təsir şəraitində mümkündür: əgər fəaliyyət və ünsiyyətin vahəddini nəzərə alsaq, S-O və S-S düsturları ilə kifayətlənə bilmərik. Onları qarşılıqlı əlaqədə aşağıdakı kimi $s \wedge j' s$

o ifadə edə bilərik.

Birgə fəaliyyət şəraitində insanların bir-birilə ünsiyyəti nə ilə müəyyən olunur? Onun on başlıca xüsusiyyətləri hansılardır?

Yuxarıdakı düstura diqqət yetirsək, bu suallara asanlıqla cavab verə bilərik.

Birgə fəaliyyət şəraitində ünsiyyət funksional xarakter kəsb edir, yəni onun mövzusu birgə fəaliyyətin obyektinə ilə müəyyən olunur. Bu zaman birgə fəaliyyəti həyata keçirmək üçün yolların axtarılması ünsiyyətin əsas məqsədini təşkil edir.

Bir sıra hallarda isə insanlar bir-birinə birgə fəaliyyətin obyektinə haqqında deyil, hər hansı bir adam, onun münasibətləri haqqında informasiya verirlər. Bəzən adamın özü ünsiyyətin mövzusunə çevrilir: o, başqalarına özü haqqında danışır. Adamların şəxsiyyətlərarası qarşılıqlı münasibətlərə aid müxtəlif hadisələri öz aralarında müzakirə etməsi hallarına da az təsadüf olunmur. Belə ünsiyyətə *ş ə x s i ü n s i y y ə t* deyilir.

Şəxsi ünsiyyəti ən ümumi şəkildə aşağıdakı kimi təsvir etmək olar:

S2 --- S3

S,

Burada S_j - haqqında danışılan, S₂ - danışan, S₃ - məlumat alan şəxsdir.

Birgə fəaliyyətdə ünsiyyət «situasiyanın obrazı» (birgə fəaliyyət iştirakçıları arasında «rolların» funksional bölgüsü haqqındakı təsəvvürlər də bura daxildir) ilə tənzim olunur. Halbuki şəxsi ünsiyyət daha çox «müsaibinin obrazı» ilə şərtlənir. Şəxsi ünsiyyətin mövzusu da, forması da, birinci növbədə, möhz onunla müəyyən olunur.

Ünsiyyətin baş tutması üçün onun mövzusu müsaiblər üçün müəyyən əhəmiyyət kəsb etməlidir. Başqa sözlə, şəxsi ünsiyyət təkcə informasiyanın (mövzunun) mözmunu ilə deyil, daha çox

504 onun müsaiblər üçün əhəmiyyəti ilə müəyyən olunur. Bundan asılı olaraq eyni bir mövzu müxtəlif formalarda (müzakirə, təhlil və s. kimi) ifadə oluna bilər. Şəxsi ünsiyyət adətən həmsöhbətlərin bir-birinin təfəkkür torzi, dünyagörüşü, daxili aləmi haqqındakı təsəvvürləri ilə tənzim olunur. Eyni bir ünsiyyət şəraitində eyni bir adamın biri ilə zarafat etməsi, başqası ilə rəsmi tonda danışması möhz bununla bağlıdır.

Şəxsi ünsiyyətin adətən iki səviyyəsini fərqləndirirlər. Birinci səviyyədə ünsiyyət iki (və ya üç) adamın vasitəsiz toması kimi meydana çıxır və emosional xarakter daşıyır. Lakin tədricən emosional ünsiyyət şəraitində adamlar öz nöqtəyi-nəzərlərini izah etməyə, müdafiə etməyə, bir-birlərinin fikirlərini, əməllərini və s. müəyyən mövqedən qiymətləndirməyə başlayırlar. Bu, şəxsi

ünsiyyətin ikinci səviyyəsidir. İnsanların istər bir-birini, istərsə də özlərini dərk etməsində şəxsi ünsiyyətin ikinci səviyyəsi xüsusilə mühüm rol oynayır.

Müasir psixologiyada ünsiyyətin üç tərəfini - kommunikatív, interaktiv və perseptiv tərəflərini fərqləndirirlər. Bunlar aşağıdakılardan ibarətdir.

Ü n s i y y ə t i n f o r m a s i y a m ü b a d i l o s i k i m i . Ünsiyyət prosesində iştirak edən adamlardan biri, tutaq ki, A. hər hansı bir məsələ haqqında B-yə informasiya verir. Birinci adama (A.-yə) k o m m u n i k a t o r , ikinciyə (B.-yə) i s o r e s i - p i e n t deyilir. informasiya nəzəriyyəsi baxımından bu prosesi sxematik şəkildə belə ifadə etmək olar: K-İ-R (kommunikator -informasiya - resipient). Əgər biz məsələyə psixoloji cəhətdən yanaşsaq, birinci növbədə, qeyd etməliyik ki, bu sxem ünsiyyət prosesinin yalnız formal tərəfini - informasiyanın necə verilməsini əks etdirir. Halbuki kibernetik sistemlərdən fərqli olaraq ünsiyyət prosesində informasiya nəinki verilir, həm də o, ünsiyyət prosesinin özündə formalaşır, dəqiqləşir, inkişaf edir. Bundan başqa, K-İ-R sxemində kommunikatorla (K) resipientin (R) münasibəti əslində subyekt-obyekt (S-O) münasibəti (biri məlumatı verir, digəri isə onu qəbul edir) kimi nəzərdə tutulur. Halbuki ünsiyyət prosesində adamlar subyekt kimi iştirak edirlər. (Bildiyimiz kimi, ünsiyyətin sxemi belədir: S-S). Bu o deməkdir ki, ünsiyyət prosesi nəinki kommunikatorun, həm də resipientin fəallığı şəraitində baş verir. informasiya mübadiləsi onların bir-birinə münasibətlə şərtlənir, yəni kommunikator informasiya və-rərkən özünün məqsədini və ya motivlərini nəzərə almaqla yanaşı

505 həm də resipientin məqsədini, motivlərini və s. nəzərə almalıdı. Nəinki kommunikator, həm də resipient üçün informasiyanın əhəmiyyəti də mühümdür. Psixoloji baxımdan bu olduqca maraqlı məsələdir: insanlar ünsiyyət prosesində təkcə informasiya mübadiləsi ilə məhdudlaşmırlar, onlar həmən informasiya əsasında həm də ümumi nəticə (məna) çıxarmağa səy göstərilər. Bu isə yalnız belə bir şəraitdə mümkündür ki, informasiya sadəcə olaraq qəbul edilməsin, həm də başa düşülsün, dərk olunsun.

Təsədüfi deyildir ki, ünsiyyət prosesində kommunikator resipientə təsir göstərdiyi kimi resipient də kommunikatora təsir göstərir. informasiya mübadiləsi prosesində onların arasındakı yaranmış münasibət tipinin özü müəyyən mənada döyüşdür.

Öz-özlüyündə informasiyanın iki (təhrikəci və təsbitəci) tipini fərqləndirə bilərik.

Təhrikəci informasiya əmr, məsləhət, xahiş formasında ifadə olunur. Onlar resipientin hər hansı bir hərəkətini müxtəlif formalarda (təhrik etmə, qadağan etmə və s.) stimullaşdırmağı nəzərdə tuturlar. Təsbitəci informasiya isə məlumat formasındakı meydana çıxır.

i n f o r m a s i y a q a r ş ı l ı q l ı t o s i r k i m i . İnsanlar birgə fəaliyyət prosesində müxtəlif formalarda əlaqə və münasibətlərə girir, münasibət qədərdir. Qarşılıqlı təsir dedikdə, bu cəhəti nəzərdə tuturlar.

Hər şeydən əvvəl, «qarşılıqlı» sözünə diqqət yetirək. Əgər təsir qarşılıqlıdırsa, bu o deməkdir ki, həmən prosesdə on azı iki adam bir-birilə ünsiyyətdədir: onlar nədə isə bir-birinə kömək etmək, nə haqqındasa məsləhət almaq, dərdini bölüşmək, nədə isə razılığa gəlmək və s. üçün bir-birlərinə müraciət edirlər. İki misalla tanış olaq: a) anasının xoş sözlərinə qulaq asma- uşaq gülüm sünür, mehriban-mehriban anasına baxır və gəlib başını onun dizlərinə üstünə qoyur; b) qonşu otaqdan səs gəlir. Uşaq səsə qulaq asır və üzünü pəncərədəki akvariuma sarı çevirir. O, diqqətli akvariumdakı qızıl balıqlara baxır...

Birinci halda uşaq hətta bir söz deməyə belə, ünsiyyət aktı gəli qabağındadır: biri danışır, o biri isə öz hissləri və hərəkətləri ilə» ona cavab verir. İkinci halda isə biz artıq ünsiyyətdən danışa bilmərik; o, uşağın idrak fəaliyyəti ilə əvəz olunmuşdur.

Qarşılıqlı təsir prosesində söz, hiss və hərəkət özünəməxsus şəkildə birləşir. Bu zaman ünsiyyət birgə fəaliyyətin təşkilatı xidmət edir. Təsədüfi deyildir ki, ünsiyyət tələbatı, insanların bir-

506 birinə söz demək tələbatı elə omək prosesinin özündə əmələ gəlmişdir.

Ü n s i y y ə t i n s a n l a r ı n b i r - b i r i n i q a v r a - m a s ı p r o s e s i k i m i . Ünsiyyət prosesində insanlar bir-birlərinə məlumat verərkən, təsir göstərərkən həm də bir-birlərini qavrayırlar. Sosial persepsiya ünsiyyət prosesinin somoroli olmasının başlıca şərtlərindən biridir.

Ünsiyyətin kommunikatív, interaktiv və perseptiv tərəfləri bir-birilə vohdottodur. Onların birini o birisindən ayrılıqda təhlil etmək olmaz.

Bununla əlaqədar olaraq biz bir cəhəti dəqiqləşdirməliyik. Gəlin, əvvəlcə ünsiyyətin tərifini ilə bir də tanış olaq; tərifdə ünsiyyət... qarşılıqlı təsir prosesi kimi xarakterizə olunur. Bu isə təsədüfi deyildir: qarşılıqlı təsir ünsiyyətin nüvəsini təşkil edir. Ünsiyyətin birinci (informasiya mübadiləsi) və üçüncü (insanların bir-birini qavraması) tərəfləri möhz buna xidmət edir.

insanlar K. Marksın göstərdiyi kimi, «... Birgə fəaliyyət üçün və öz fəaliyyətini qarşılıqlı mübadilə etmək üçün müəyyən surətdə birləşmədən istehsal edə bilməzlər. İstehsal etmək üçün insanlar müəyyən əlaqə və münasibətlərə girirlər və yalnız bu ictimai əlaqə və münasibətlər vasitəsilə onların təbiətə təsiri mövcud olur, istehsal mümkün olur». Belə bir əlaqə və münasibət möhz ünsiyyət sayəsində yaranır.

Məsələnin belə qoyuluşu həm də ünsiyyətin b a ş 1 ı c a funksiyalarını aydınlaşdırmaq imkanı verir. Yuxarıdakı tərif əsasında onlardan ikisini xüsusilə qeyd etmək lazımdır: a) i n s a n l a r n n b i r g o f o a 1 i y y ə t i n i n t ə ş k i l i (tərifdə bu funksiya belə xarakterizə olunur: «ümumi nəticə əldə etmək məqsədilə sözləri əlaqələndirən və birləşdirmək»); b) ş ə x s i y y ə t 1 o r a r a s ı m ü n a s i b ə t 1 ə r i n f o r -

m a l a ş m a s ı v o i n k i ş a f ı (yəni tərifdəki sözlərlə desək, «münasibətləri aydınlaşdırmaq məqsədilə qarşılıqlı təsir»).

Psixologiyada ünsiyyət qarşılıqlı təsir prosesi kimi təhlil olunarkən onun ünsiyyətin digər toroflori ilə vəhdəti vacib prinsip kimi nəzərə alınır.

507 2. Ünsiyyət, insanların qarşılıqlı təsiri və qarşılıqlı münasibətləri

§1. Ünsiyyət qarşılıqlı təsir kimi

Fəaliyyətin psixoloji xarakteristikalarını xatırlayın: insanlaj fəaliyyət prosesində işin məqsədini bir-birinə izah edir, ayrı-a) 11 əməliyyatlarla bir-birini tanış edir, nöqsanları müəyyən edir, onkın aradan qaldırmaq üçün məsləhətləşirlər. Bu prosesdə ünsiyyət yalnız və yalnız insanların birgə fəaliyyətinin təşkilinə xidmət edir Psixologiyada ünsiyyəti qarşılıqlı təsir kimi aydınlaşdırarkən möh/ bu cəhəti, yəni onun insanların birgə fəaliyyətinin təşkili ilə bilavasitə bağlı olan tərkib hissələrinin təhlil edilməsini nəzərdə tuturlar.

Ünsiyyətin insanların qarşılıqlı təsiri ilə əlaqəsi şəxsizdir. Bunu intuitiv şəkildə təsəvvür etmək də asandır. Lakin onların qarşılıqlı əlaqəsinin psixoloji baxımdan öyrənilməsi müxtəlif çətinliklərlə bağlıdır. Psixoloqların bir qismi ünsiyyətlə qarşılıqlı təsiri sadəcə olaraq eyniləşdirir, onları dar mənada (yəni informasiya mübadiləsi kimi) şərh edirlər, bir çox müəlliflər isə ünsiyyətin strukturalı qarşılıqlı təsirin rolunu nəinki ətraflı aydınlaşdırma bilmir, hətta co\ vaxt onları bir-birindən təcrid edir, ayrılıqda nəzərdən keçirir. Bunların hər ikisi səhvdir.

Qarşılıqlı təsirin növləri müxtəlifdir. İstər nəzəri, istərsə də praktik məqsədlər üçün onların əsas tiplərinin müəyyən edilməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bu sahədə müxtəlif təsnifatları məlumdur. Onların böyük əksəriyyəti dioxotomik xarakter daşıyır: insanların qarşılıqlı təsiri bir-birinə oks olan tiplərə bölünür. Qəro psixologiyasında müxtəlif müəlliflər qarşılıqlı təsirin bu iki tipini «kooperasiya - rəqabət», «razılama - münaqişə», «uyğunlaşma müxalifət», «assosiasiya - dissosiasiya» kimi terminlərlə ifadə edirlər.

Birinci halda qarşılıqlı təsirin «pozitiv» növləri təhlil olunur onlar bu baxımdan birgə fəaliyyətin təşkilinə kömək göstərirlər. Qarşılıqlı təsirin «negativ» növlərini isə ikinci tipə daxil edirlər onlar birgə fəaliyyəti bu və ya digər dərəcədə «zəiflədir». «pozur», homin fəaliyyət üçün müəyyən çətinliklər yaradır.

Yəni qarşılıqlı təsirin hər hansı bir tipi və ya forması fəaliyyətin məzmunu ilə şərtlənir. Kooperasiya və ya rəqabət qarşılıqlı təsirin yalnız fonnasıdır, onların məzmunu isə hər iki

508 halda daha geniş sistemlə - kooperasiya və ya rəqabətin daxil olduğu fəaliyyətin məzmunu ilə müəyyən olunur. Müəllimlərin, alimlərin, idmançıların, zabıtların və b. bir-birilə qarşılıqlı təsirin formalarını, hətta cəmiyyət əlamətləri arasında bu baxımdan müqayisə etsək, onlarda özünəməxsus cəhətlərin olduğunu görürük. Bundan başqa, kooperativ qarşılıqlı təsir formaları nəinki ictimai-faydalı, həm də asosial, hüquqa zidd fəaliyyət sahələrində (məsələn, birgə soyğunçuluq, oğurluq və s.) də özünü göstərir. Buna görə də cəmiyyətə zidd fəaliyyət sahələrində kooperasiya negativ mənə kəsb edir. Halbuki asosial fəaliyyət şəraitində konfliktə pozitiv hadisə kimi qiymətləndirmək olar. Deməli, fəaliyyətin məzmununu, sosial kontekstini nəzərə almadan qarşılıqlı təsirin formalarını təhlil etmək olmaz.

Bəs, Qərbi psixologiyasında bu mühüm metodoloji məsələ necə həll olunur? Amerikan psixoloqları belə hesab edirlər ki, «hər hansı iki adam arasındakı münasibətlər güya qrupun digər üzvləri arasındakı münasibətlərin funksiyasıdır». Buna müvafiq olaraq, onlar insanlar arasındakı qarşılıqlı təsirin xüsusiyyətlərini adətən diffuz qruplar - sosial-psixoloji eksperiment keçirmək məqsədilə qısa müddət üçün yaradılmış təsadüfi adamlardan ibarət qruplar arasında öyrənirlər.

Gəlin, diffuz qrupun əlamətlərinə diqqət edək: belə qruplara daxil olan adamlar adətən bir-birlərini tanımır, kifayət qədər birgə ünsiyyət təcrübəsinə malik olmurlar, onların bir-birilə qarşılıqlı təsiri vasitəsiz xarakter daşıyır, əsasən «xoşum gəlir - xoşum gəlmir» dioxotomiyası ilə xarakterizə olunur. Başqa sözlə, diffuz qrupda qarşılıqlı təsir fəaliyyətin məzmunu ilə müəyyən olunur. Təsadüfi deyildir ki, amerikan psixoloqlarının diffuz qruplarda mücəssəd şəxslər arasında apardıqları eksperimentlər insanlar arasındakı qarşılıqlı təsirin əsl mahiyyətini açmır.

İkincisi və başlıcası isə ondan ibarətdir ki, Qərbi psixoloqlar (C. Mid və b.) cəmiyyətin inkişafını və ictimai münasibətləri psixologiləşdirirlər. Onlar, adətən, ictimai münasibət terminindən deyil, sosial qarşılıqlı təsir terminindən istifadə edirlər. Bəs, sosial qarşılıqlı təsir nədir? C. Midin fikrincə, sosial qarşılıqlı təsir yalnız vasitəsiz kommunikasiyadan (simvollar mübadiləsindən) ibarətdir. Onun nəzəriyyəsinin əsasını aşağıdakı iki müddə təşkil edir: 1. İnsan orqanizminin bioloji zəifliyi onları məcbur edir ki, yaşamaq üçün qrup kontekstində bir-birləri ilə əməkdaşlıq etsinlər. 2. İnsan orqanizmləri daxilində və arasında baş verən, onların əməkdaş-

509 lığı asanlaşdırır, deməli, yaşamasına kömək edən işlət möhkəmlənir. Bu zaman adam başqa adamların və qrupun onu necə qavradığını müəyyən edir (C. Midin sözləri ilə desək, «başqasının rolunu qəbul edin»), buna müvafiq olaraq situasiyanı qiymətləndirir və özü üçün düzgün hərəkət xətti seçir.

Beləliklə). Qorb psixoloqları insanlann qarşılıqlı təsirini ictimai münasibətlərdən ayırır, bununla da onların mahiyyətini təhrif edirlər.

Yəni orada daha çox sosial qarşılıqlı təsirdən bəhs edilir. Halbuki insanlann qarşılıqlı təsiri ictimai münasibətləri əks etdirir.

Qarşıya sual çıxır: real qarşılıqlı təsir situasiyası necə yaranır? İnsanlar bu zaman bir-birlərini necə başa düşürlər? Sosial nəzarətin hansı formalannndan istifadə edirlər?

Həmin suallara cavab vermək üçün qarşılıqlı təsirin strategiyası və taktikası anlayışları ilə tanış olmalıyıq. Qarşılıqlı təsirin strategiyası cəmiyyətdə bərqərar olmuş ictimai münasibətlərin xarakteri ilə müəyyən olunur. Onlar isə özlərinin konkret ifadəsini sosial normalarda tapırlar. Sosial normalar insanlann qarşılıqlı təsirinin qaydalarını müəyyən edir, onları nizamə salır. İnsanlar sosial normalar əsasında bir-birinin davranış və rəftarına nəzarət edirlər: onu bəyənilir və ya boyənilir, alqışlayır və ya mühakimə edir, rəğbətləndirir və ya cəzalandırırlar. Qarşılıqlı təsirin taktikası isə adamın öz iş və ya yol yoldaşı haqqındakı təsəvvürləri ilə müəyyən olunur. Bu zaman onun şəxsi keyfiyyətləri ilə yanaşı niyyəti, motivləri və s.-nin aydınlaşdırılması çox vacibdir.

Başqa mühüm cəhət isə iş yoldaşlarımızın rolu ilə - onun müəllim və ya tələbə, ana və ya nənə, qadın və ya kişi, ev sahibi və ya qonaq, həkim və ya xəstə, şofer və ya sənişin olması ilə əlaqədardır. Bu zaman biz həmin adamlarla məhz müəllim, tələbə, nənə, şofer və s. kimi qarşılıqlı təsirə girir, eyni zamanda onlardan da öz rollarına müvafiq olan davranış tərzini gözəlayirik. Adamların hərəkətləri, əməlləri, davranış tərzini sosial normalara və rol gözləmələrinə uyğun gəlmədikdə, şəxsiyyətlərarası konflikt üçün psixoloji cəhətdən şərait yaranır.

Bu iki moment (ictimai münasibətlərin xarakteri və iş yoldaşı haqqında təsəvvürlər) birlikdə real ünsiyyət situasiyasını müəyyən edir. Ünsiyyət situasiyasının həmsöhbətlərin hər ikisi tərəfindən eyni şəkildə başa düşülməsi onun səmərəli olmasının mühüm

510 şərtidir. Belə olduqda, adamlar birgə qərar qəbul edir və onu həyata keçirmək üçün fəaliyyətə başlayırlar.

§ 2. İnsanlann qarşılıqlı münasibətləri və ünsiyyət

İnsanların qarşılıqlı şəxsiyyətlərarası münasibətləri də öz reallığını ünsiyyət prosesində tapır. Ünsiyyət situasiyasında iki (və ya üç) adamın iştirak etməsi faktının özü insanlar arasında qarşılıqlı münasibətlərin olmasını nəzərdə tutur. Qarşılıqlı münasibətlər nəinki ünsiyyət prosesində oxs olunur, həm də məhz bu prosesdə formalaşır.

Ünsiyyətlə qarşılıqlı münasibətlər bir-birilə üzvi şəkildə əlaqədar olsa da, onları eyniləşdirmək olmaz. Ünsiyyət insanlann birgə həyat fəaliyyəti ilə şərtlənir. Qarşılıqlı münasibətlərin tipi və xarakteri ünsiyyətin məzmununa və

formasına mühüm təsir göstərir, lakin insanlann münasibətləri son dərəcə kəskin olduqda belə, ünsiyyət spesifik formalarda mövcud olur. Başqa sözlə, ünsiyyət adamların bir-birinə münasibətinin müsbət və ya mənfi olmasından asılı olmayaraq bütün hallarda zəruri şəkildə həyata keçirilir.

Qarşılıqlı münasibətlər müxtəlifdir. Funksional baxımdan onların aşağıdakı tipini fərqləndirirlər: a) formal (və ya rəsmi); b) qeyri-formal (və ya qeyri-rəsmi) qarşılıqlı münasibətlər.

Formal qarşılıqlı münasibətlər hər bir fərdin müvafiq konkret qrupda onun rəsmi statusu (məvqeyi) ilə şərtlənən münasibətlərinin məzmunundan ibarətdir. Onları fəaliyyətin normativ cəhətlərini oxs etdirir və müəyyən qaydalarla tənzim edilən işgüzar münasibətlərdə ifadə olunur. Rəsmi münasibətlər şəxsiyyətində kollektiv üzvləri arasında fəaliyyətin məzmunu və təşkilat vasitələrinə uyğun olaraq struktur-funksional asılılıq, məsul asılılıq münasibətləri sistemi yaranır.

Məktəbdə «direktor-müəllim» və «müəllim-müəllim» tipli münasibətlər formal qarşılıqlı münasibətlərə misal ola bilər. Onların qarşılıqlı münasibətləri rəsmi xarakter daşıyır və müvafiq inzibati-hüquqi qaydalarla tənzim olunur.

Lakin bununla belə, hər bir məktəbdə, eləcə də zavodda, fabrikdə, ailədə, elmi-tədqiqat institutunda və s.-də insanlar arasında formal qarşılıqlı münasibətlərlə yanaşı qeyri-formal qarşılıqlı münasibətlər də əmələ gəlir.

Məsələn, tutaq ki, hər hansı bir məktəbdə 80 müəllim işləyir.

511

Görəsən, onların qarşılıqlı münasibəti ancaq formal (rəsmi) xarakter daşıyırmı? Əlbəttə, yox. Əgər həmin məktəbdə qarşılıqlı münasibətlər şəbəkəsini psixoloji cəhətdən öyrənsək, aşağıdakı faktları müəyyən edə bilərik: müəllimlərin bəziləri 2, 3 və 4 nəfərlik kiçik qruplar şəklində bir-birilə daha çox yaxınlıq edirlər. Onlardan birinin adı gündə mütədq digər iki müəllim iştirak edən Dostlar arasında vaxtlarını nəinki birlikdə keçirir, hətta fərsətlə tapdıqda dərslər də birlikdə gəldib-gəlir, bir-birlərinin sevincinə, dərd-şərinə şərik olurlar. Xəstəlikdə bir-birinin başını üstündən əskik olmur; onlardan biri xəstənin uşaqlarına baxan ikinci xəstəni bəşirir, üçüncüsü onun üçün dərman alır və s. Bu zaman biz həmin üç müəllim arasında yaranmış münasibətlərin qeyri-formal qarşılıqlı münasibətlər kimi xarakterizə edə bilərik.

Formal qarşılıqlı münasibətlərlə yanaşı sosial-psixolog xarakter daşıyan qeyri-formal qarşılıqlı münasibətlərin yaranması ünsiyyətin qanunauyğun cəhətlərindən birini əks etdirir. Qeyri-formal qarşılıqlı münasibətlər mahiyyət etibarilə ictimai funksiyalarla müəyyən olunur, şəxsi xarakter daşıyır.

Qeyri-formal qarşılıqlı münasibətlər heç kəs tərəfindən müəyyən edilmir, psixoloji cəhətdən əlverişli şərait olduqda öz-özünə təşəkkül edir. Onları yarandıqdan sonra mühüm psixolog reallığa çevrilir: qeyri-formal qarşılıqlı münasibətlər simpatiya və antipatiyanın görünməz telləri ilə kollektivə nüfuz

ədəbət istər hor bir işçinin, istərsə də bütövlükdə kollektivin fəaliyyətinə müəyyən təsir göstərir və müvafiq psixoloji iqlim yaradır. Onların məzmunu kollektivin inkişaf səviyyəsindən bilavasitə asılıdır.

Formal və qeyri-formal münasibətlər adətən bir-birini üzvi şəkildə tamamlayırlar və kollektivin çoxcəhətli həyatında ahəngli surətdə uzlaşırlar. Bir sıra hallarda isə onlar sadəcə olaraq bir-birini uyğun gəlmir və kollektivdə müxtəlif konfliktlərin yaranmasının mənbəyinə çevrilir.

Qarşılıqlı münasibətlərin tipi və ya səviyyəsi insanlar arasındakı ünsiyyətin xarakterinə mühüm təsir göstərir. Bundan asılı olaraq biz **f o r m a l** və **q e y r i - f o r m a l** ünsiyyətə **dən** danışa bilərik. Onların bir-birindən osas fərqi bundan ibarətdir ki qeyri-formal ünsiyyətə nəzərən formal ünsiyyət müəyyən rəsmi qaydalarla məhdudlaşdırılır. Bir misal göstərək: adam öz dostunu görəndə kimi ondan, məsələn, soruşa bilər: «gözlərin qızarıb deyosən, bu gecə yaxşı yatmamısan». Halbuki avtobusda bu və ya digər sənəsinə həmin sualla müraciət etmək, öz şəxsi həyatı haqda

512 məlumat vermək (Bilirsən, başıma nə gəlib?) və s. olmaz. Avtobusda, zəhmət olmasa, yol verin - buyurun, bağışlayın-buyurun, keçin tipli formal ünsiyyət tərzii daha çox məqbul sayılır.

Qeyri-formal ünsiyyət formal ünsiyyət kimi rəsmi qaydalarla məhdudlaşdırılmır. Lakin burada da qarşılıqlı münasibətin (ər-ar-vad, iki dost, iki yoldaş və iki tanış arasındakı münasibətin) xarakterindən asılı olaraq insanlar arasında müəyyən psixoloji məsafə gözlənilir. Ər-arvadın qarşılıqlı münasibəti üçün məqbul hesab edilən rəftar tərzii, ünsiyyət ədəbi eyni qrupda təhsil alan oğlan və qızın qarşılıqlı münasibətlərində qəbul olunmur. Onların pozulması adətən əxlaqi məqarlarla qiymətləndirilir. «Həyasız adam» etalonunun bir cələri məhz bundan ibarətdir.

Ünsiyyət mədəniyyətinin əhəmiyyətini xüsusilə qeyd etmək lazımdır. Ünsiyyət mədəniyyəti insan münasibətlərinin daxili gözəlliyində öz ifadəsini tapır. Nəzakətlik, təmkinlik, mehri-banlıq, xeyirxahlıq, tərəf-müqabili dinləmək bacarığı və başa düşmək arzusu, onun zövqünə, fikirlərinə, ovqatına hörmətlə yanaşmaq, sevinc və kədərini anlamaq, dərindən şərik olmaq - bunlar ünsiyyət mədəniyyətinin olifbasıdır. Həmi bu əlifbanı öyrənməli, mənimsəməlidir

§ 3. Ünsiyyət cətinlikləri və onların aradan qaldırılması yolları

Ünsiyyət prosesində müəyyən cətinliklər - kommunikativ məncələr müşahidə olunur. Onlar, adətən, sosial və ya psixoloji xarakter daşıyırlar.

Müxtəlif sosial qruplara mənsub olan adamlar arasında sosial, siyasi, dini, pəso fərqləri və s. kəskin şəkildə özünü göstərdikdə, onlar situasiyanı eyni şəkildə başa düşmür, anlayışları müxtəlif mənələrdə işlədir, hadisələrə müxtəlif baxımdan yanaşırlar və s. Şübhəsiz ki, belə məncələr olduqda da kommunikasiya

prosesi həyata keçir. Hətta hərbi düşmənlər belə danışıqlar aparırlar. Lakin bir cəhət aydındır: sosial xarakterli kommunikativ məncələr olduqda, ünsiyyət şəraiti xeyli mürəkkəbləşir.

Ünsiyyət prosesinə psixoloji xarakterli kommunikativ məncələr də mühüm təsir göstərir: belə cətinliklər ya müsahiblərin müəyyən fərdi psixoloji xüsusiyyətlərə malik olması (məsələn, onlardan birinin həddindən artıq utancaq, digərinin qapalı və ya «qaradınmaz» olması, ya da onların arasında xüsusi növü psixoloji münasibətlərin - bir-birinə qarşı qərəz, odavət, düşmənçilik.

inamsızlıq və s.-nin əmələ gəlməsi nəticəsində meydana çıxır. Belə hallarda ünsiyyətin münasibətlə əlaqəsi aydın nəzərə çarpır. Məsələnin belə qoyuluşu nəinki cəmi, həm də böyük praktik əhəmiyyəti olan nəticələr çıxarmaq imkanı verir.

Ünsiyyət prosesində kommunikativ məncələri necə aradan qaldırmaq olar? Bu mühüm məsələni praktik cəhətdən hansı yollarla daha somoroli həl etmək mümkündür? Psixoloqların fikrincə, kommunikativ məncələri aradan qaldırmaq üçün adamların ünsiyyət mədəniyyətini artırmaq. onlara ünsiyyət vordişləri aşılamaq lazımdır.

Müasir dövrdə ünsiyyət vordişləri aşılamağın təsirli vasitəsi kimi **s o s i a l - p s i x o l o j i t r e n i n q d ə n** (ingiliscə **trainin** - öyrənmək, hazırlamaq, məşq etmək deməkdir) istifadə olunur.

Sosial-psixoloji treninq sosial-psixologiyanın tətbiqi bölmələrindən biridir. Özünüdərk etmə, ünsiyyət və qarşılıqlı təsir vordişlərinin formalaşması sahəsində qrup metodlarının işlənilməsi və tətbiqi onun osas vəzifəsini təşkil edir. Sosial-psixoloji treninq prosesində başlıca vəsitə kimi müxtəlif modifikasiyalarda tətbiq edilən qrup diskussiyasından və rollu oyunlardan istifadə olunur.

Sosial-psixoloji treninqin köməyiylə, bir tərəfdən, ünsiyyət sahəsində həyatı cətinliklərlə rastlaşmış adamlarda kommunikativ vordişlər formalaşdırılır və ya onların ümumi kommunikativ hazırlığı təkmilləşdirilir; digər tərəfdən isə bilavasitə adamlarla bağlı olan pəso sahiblərində - rəhbər işçilərdə. pədaqoqlarda, tıbb işçilərinə, idman məşqçilərinə və b. xüsusi kommunikativ vordişlər yaradılır.

Sosial-psixoloji treninq idcəyasını mahiyyətli cəhətlərlə alman psixoloqu Kurt Levin irolə sünmüşdür. Bu. Z. Freyding psixanaliz, C. Morenonun sosiometriya nə/.oriyyəsində və s.-də də müəyyən dəvə)codə öz əksini tapmışdır. Lakin bununla belə, sosial-psixoloji treninqi praktik surətdə ilk dəfə amerikan psixoloqu və psixiatri K. Rocers 1947-ci ildə tətbiq etməyə başlamışdır.

K. Rocers fərdin qavrayış alomino xüsusi əhəmiyyət verirdi. Onun fikrinə. fərdin davranışı guya onun qavrayışı ilə müəyyən olunur, o, reallığı necə qavrayırsa, ona elə də reaksiya göstərir. İnsanm ətraf gerçəkliyi və özünü qavraması saləsində doysiklik-lər baş verən kimi, onun davranışında da doysiklik əmələ gəlir. * K.Rocers belə hesab edirdi ki, qrupda şəxsiyyətlərarası

514 münasibətləri yaxşılaşdırmaq, adama özünün düzgün qiymət-ləndirildiyini hiss etmək imkanı verən xüsusi iqlim yaratmaq yolu ilə şəxsiyyətin özünü təkmilləşdirməsini təmin etmək olar. O, bu sahədə sosial-psixoloji treninq böyük əhəmiyyət verirdi.

Sosial-psixoloji treninq məqsədilə xüsusi kiçik qruplar təşkil olunur. 1949-cu ildə bu qruplara T-grup adı verildi (T- «Treninq» sözünün ilk hərfidir - treninq qrup deməkdir).

T-grup qısa müddət ərzində (bir necə gündən bir neçə həftəyə qədər) fəaliyyət göstərir. Qrup üzvləri arasında, bir tərəfdən, onların həyatda giro bilmədikləri şəxsi münasibətlər yaradılır və bu zəmində zəruri ünsiyyət vərdisləri aşılanır, digər tərəfdən, öz münasibətlərini başa düşmələrinə diqqət yetirilir.

Rocers «Humanistik psixologiya» adlanan cərəyanın əsas nümayəndələrindən biridir. Qərb psixologiyasının bütün cərəyan-ları kimi humanistik psixologiyayı da təhlil edərkən onun sosial və psixoloji aspektlərinə diqqət yetinmək lazımdır. Bu cərəyan daxilində işlənmiş metodlar psixoloji nöqtəyi-nəzərdən maraqlıdır.

Hal-hazırda sosial-psixoloji treninq praktikasi psixologiya elminin sürətlə inkişaf edən təbii sahələrindən birinə çevrilmişdir. Sosial-psixoloji treninqdən müxtəlif profilli mütəxəs-sisler - rəhbər işçilər, müəllimlər, hokimlər, psixoloqlar, ticarət işçiləri və s. hazırlığında istifadə olunur. Ər-arvad konfliktlərinin aradan qaldırılması, valideynlərlə uşaqlar arasında münasibətlərin yaxşılaşdırılması, «çətin» yeniyetmələrin tərbiyəsi və s. sahələrdə də sosial-psixoloji treninq geniş tətbiq olunur.

X I X F Ə S İ L

ŞƏXSİYYƏT ƏMƏK VƏ TƏDRİS KOLLEKTİVLƏRİNDƏ

1. Qrup və kollektiv haqqında § 1.

Qrup haqqında anlayış

Psixologiyada qrup dedikdə, tarixən müəyyən cəmiyyət çərçivəsində yaranmış ümumi mənafe, sərvətlər və davranış nonna-ınə malik olan adamların nisbətən sabit məcmusu nəzərdə tutulur. Hər bir qrupda fərdlərin bir-biri ilə və bütövlükdə cəmiyyət-lə özünəməxsus qarşılıqlı rəbətləri təəcəssüm edir.

Qrup anlayışını həm cəmiyyət, həm də kəfiyyət baxımından xarakterizə etmək olar. Məsələyə cəmiyyət nöqtəyi-nəzərindən yanaşdıqda, hər şeydən əvvəl, qeyd etmək lazımdır ki, qrup dedikdə, müəyyən bir sosial şəraitdə bir nəfərin deyil, mütləq bir neçə nəfərin iştirak etməsi nəzərdə tutulur. Qrup müəyyən adamlar çoxluğundan ibarətdir. Lakin eyni bir sosial şəraitdə iki və ya üç adamın sadəcə olaraq iştirak etməsi onları sosial-psixoloji cəhətdən qrup kimi xarakterizə etmək üçün hələ kifayət deyildir.

Bəli bir situasiya təsəvvür edək: A. hələ bir nəfər dayanacaqda trolleybus gözləyir. Ondan xeyli aralıda isə A.-nın tanımadığı başqa bir adam, məsələn N. dayanmışdır. Təsəvvür etdiyimiz şəraitdə A. və N. bir-birinə passiv münasibət bəsləyirlər, onlar bir-birinə ancaq tamaşaçı kimi baxırlar. Şübhəsiz ki, dayanacaqda başqa bir adamın olması isə A., isə N. üçün müəyyən psixoloji ohəmiyyətə malikdir. Tutaq ki, A. yorulmuşdur və oturmaq istəyir, lakin N.-dən utandığı üçün oturmur - tək olsaydı bəli oturardı.

İki və ya üç adam qrup halında birləşəndə, onların hər biri müvafiq birgə fəaliyyətin iştirakçısına çevrilir qrupun həyatı ilə yaşamağa başlayır; hətta qrup üzvlərindən biri müəyyən sərbəstlikdən təklikdə fəaliyyət göstərirdikdə bəli, qrupun digər üzvləri onun təəyyülündə adətən iş yoldaşı kimi iştirak edir. Bəli, artıq iki və daha çox adam qrup halında birləşəndə onlardan hər birinin fəallığında fərdin psixologiyası ilə izah edilə bilməyən yeni cəhətlər meydana çıxır.

K. Marks «Kapital» əsərində göstərir ki, bir siivari cəskadronun hücum qüvvəsi və ya piyada polkunun müqavimət qüvvəsi. əynca hər bir siivari və piyada əsgərin hücum və müqavimət qüvvəsi ■ məcmusundan xeyli fərqli olduğu kimi, əyn-əyn fəhələrin sərbəstliyi qüvvənin mexaniki məcmusu da, əyni bir bölünməz iş bir çox işlək əllər tərəfindən birlikdə görüldüyü zaman, məsələn, əgin bir şeyi qaldırmaq, dolamaq, hərəkət etmək, yol üstündəki bir maneəni aradan qaldırmaq lazımdır gəldikdə, sərbəstliyi olunan ictimai qüvvədən fərqlənir.

Bəli, bəli bu kimi hallarda kombinəşdirilmiş əməyin nəticəsi ayrılıqda göstərilən fərdi əylə və heç əldə edilə bilməz, ya da ancaq daha uzun müddət ərzində və ya ancaq ciiz miqyasda əldə edilə bilər. Burada məsələn

yalniz fordi mohsuldar qiivvoni koopcrasiya vasitosilo yüksəltmək iistiindo deyil, habelə öz

516 mahiyyətinə görə kütləvi qüvvə olan yeni mohsuldar qiivvo yaratmaq üstündədir. İkincisi, K. Marks miioyyon ctdiyi mühüm sosial-psixoloji qanunauyğunluğun mahiyyətini tohlil edərək yazır: «Lakin bir çox qiivvo birləşdikdə yeni bir qüvvə omolo golmosin-dən başqa, mohsuldar işlərin çoxunda ictimai təmasın özü yarışa və ayn-ayrı şəxslərin fordi məhsuldarlığını yüksəldən həyat enerji-sinin (animal spirits) artmasına sobob olur, belo ki, 144 saatdan ibarət bir məcmu iş giinii orzindo 12 noforin istehsal ctdiyi mohsul horosi 12 saat işləyən 12 aynca fohlonin və ya 12 giin dalbadal işləyən tok bir fohlonin istehsal ctdiyi mohsuldan xeyli çox olur. Buna sobob odur ki, insan öz təbiətinə görə, Aristotclin düşündüyü kimi siyasi hcyvan olmasa da hor halda ictimai hcyvandır».

Kollektivçilik effektlərinin nəşət ctdiyi bu iki monbo bir-birilo qarşılıqlı əlaqədə olsa da, hor halda öz mahiyyəti etibarilo miixto-lifdir: kiitlovi mohsuldar qiivvo birgo omoyin tcxnologiyasının xüsusiyyətləri, ayn-ayn şəxslərin fordi məhsuldarlığını yiksoldon həyat enerjisi iso ünsiyyot, qarşılıqlı «sirayət», toqlid faktı və s. ilo miioyyon olunur.

Bəlloliklo, iki və daha çox adam qrup halında birləşəndə onlardan hor birinin fəallığında clo yeni cohotlor meydana çıxır ki, bun-ıan artıq fordin psixologiyası ilo deyil, ancaq qrupun sosial-psixoloji qanunauyğunluqları ilə izah ctmək mümkündür.

Qrup özünoməxsus sistemdir və miioyyon struktura malikdir. Qrupa daxil olan hər bir adam onda miioyyon rol və vəzifə ifadə edir. Hər bir qrup özünün məqsədlərinə, normalarına, sərvət meyl-lorinə, sosial gözləmələrinə və s. müvafiq olaraq müxtəlif forma-larda öz üzvlərinə nəzarət edir: onları rəhbərlik edir və ya cəzalandırır. Qrup üzvləri müvafiq nonnalara və sorvot meyllərini monimsodəkco, sosial-psixoloji cohotdən qrupun həyatında köklü dəyişikliklər omolo gəlir: qrup üzvlərində qrupa mənsubluq hissi -«biz» hissi yaranır. Bunun psixoloji baxımdan ilk olamotu ondan ibarətdir ki, qrupun hər bir üzvü qrupun nailiyyətlərini öz nailiyyətləri, müvəffəqiyyətsizliyini iso öz müvəffəqiyyətsizliyi hesab edir, onları öz şəxsi nailiyyəti və ya məğlubiyyəti kimi yaşayır: birinci halda sevinir, ikinci halda kədərənir və s., yəni qrup dogma qrupa çevrilir. Qrup, mahiyyət etibarilə, bu andan əsl qrup kimi fəaliyyət göstərməyə başlayır.

Göründüyü kimi, adamların qeyri-mütəşəkkil yığımindan, təsadüfi birliyindən fərqli olaraq, qrup üzvləri qrup üçün tipik olan fəaliyyət növlərinə daxil olurlar (və ya qoşulurlar). Onların bir-

birləri ilə münasibətləri qrup normalan və sərvətləri ilə tən/ım olunur. Qrupun normaları onun üzvləri üçün meyarə çevrilir.

Qrupun nozordən keçirdiyimiz xüsusiyyətlərinin bir qismi onu struktur-formal (təşkilat) cəhətdən xarakterizə edir. Qrupun həcmi, tərkibi, kommunikasiya kanalları, rolların bölüşdürülməsi, tabelik sistemi və s. buna misal ola bilər. Qrupda şəxsiyyətlərarası münasibətlər, liderlik (rəhbərlik) üslubu, qrup sərvətləri və normalan, rəğbətləndirmə və cəzalandırma sistemi və s. iso qrupun sosial-psixoloji həyatını mözmun cəhətdən xarakterizə etmək imkanı verir.

Hor bir adam, adətən müxtəlif qrupların üzvü olur. Burada maraqlı cəhətlərdən biri ondan ibarətdir ki, hər hansı bir adam bütün qruplarda eyni statusa malik olmur və buna müvafiq olaraq müxtəlif qruplarda müxtəlif rollar ifadə edir, məsələn, bir qrupda lider olan şəxs başqa qrupda icraçı ola bilər. Bundan başqa, hər bir adam qohumları və ya dostları vasitəsilə başqa qruplarla - qohumların və ya dostların daxil olduğu müəyyən qruplarla bağlı olur. Bu halda ümumi xarakter daşıyan iki cəhətə diqqət yetirək. İnsan adətən belə hallarda öz qrupunu başqa qrupla müqayisə edir, onun mənəvi və ya mənəvi hesab etdiyi xüsusiyyətləri vasitəsilə öz qrupunun normalalarını və sərvətlərini qiymətləndirir. Bir sıra hallarda iso diqqət qonaq gələn qrupun bu gün fəal üzvünə, hətta bəzən liderinə çevrilir.

İnsanın daxil olduğu qrupların miqdarı təxminən insanların həyat fəaliyyətinin həcminə, tələbatlarının genişliyinə və müxtəlifliyinə, kommunikativ xüsusiyyətlərinin səviyyəsinə (məhrəbən və ya qarşılaşma adamların mənəvi olduqları qrupların müqayisə edən) müvafiq gəlir. Belə ki, bir qrupda insanın yalnız müəyyən tələbatları təmin olunur. Bir qrupun fəaliyyəti çərçivəsində onun sosial fəaliyyətinin ancaq müəyyən cəhətləri təzahür edir. Məhz buna görə də insanı sosial-psixoloji cəhətdən düzgün xarakterizə etmək üçün onun müxtəlif, həm də onun üçün əhəmiyyətli qruplarda iştirakı tarixini öyrənmək və təhlil etmək lazımdır.

İnsanların həyatında qrup mühüm rol oynayır. Lakin bu müddəni düzgün başa düşmək üçün prinsipal əhəmiyyəti olan iki cəhətə xüsusi qeyd etmək lazımdır: a) şəxsiyyət nəinki, kiçik qrupun, həm də cəmiyyətin üzvüdür. Cəmiyyət şəxsiyyətə təkcə kiçik qrup vasitəsilə deyil, həm də başqa yollarla, kütləvi informasiya və təbliğat vasitələrindən istifadə edərək bilavasitə

518 təsir göstərir. Deməli, kiçik sosial qrup şəxsiyyətin formalaşması-nın və sosial hərəkətlərinin yeganə mənbəyi deyildir; b) şəxsiyyət aktivdir, o özünün mövqe və roluna görə sosial qrupun - kollektivin həyatında da müəyyən rol oynayır, qrup daxilində ictimai royun təşəkkülünə müxtəlif fəonlarda təsir göstərir. Bu o deməkdir ki, qrupun şəxsiyyətə təsirini mexaniki təsir kimi başa düşmək səhv olardı.

Məsələnin bu şəkildə qoyuluşu qrupda fərdin mövqeyinin öyrənilməsinə tələb edir.

§ 2. Qrupun aşağı həddi haqqında

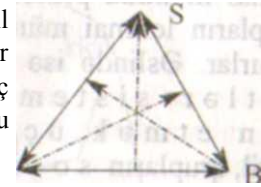
Qrupun əmələ gəlməsi üçün, ən azı, iki adam arasında qarşılıqlı münasibətin yaranması zəruridir. Bunu qrafik olaraq 51-ci şəkildəki kimi təsvir etmək olar.

AB tipli münasibət müəyyən motivlərlə bağlı olub psixoloji baxımdan müxtəlif səviyyələrdə təzahür edə bilər. Lakin, aydın məsələdir ki, o on yaxşı halda ikitərəfli münasibət kimi meydana çıxır və fəonlaşır. Bu cəhətə nəzərə alaraq bozi müəlliflər (məsələn, Y. Şepanski) belə hesab edirlər ki, qrupun yaranması üçün A-nın yalnız B-yə deyil, həm də S-yə, o cümlədən B. ilə S. arasındakı şəxsi rəbətlərə münasibət bəsləməsi zəruridir. Belə ki çoxcəhətli münasibət yalnız üçüncü adamın iştirakı ilə yaranır. Bu mənada da homin müəlliflərin fikrincə, qrupun on 'aşağı həddi üç nəfərdən ibarətdir (şəkil 52).

Sovet psixologiyasında da bəzi müəlliflər (K. E. Danilin, A. U. Xaraş və b.) iki nəfərli - diadları

qrup hesab etmirlər. Onların fikrincə, diadlarda **Şəkil 51. İki nəfərlik qrupda** adamlar arasında ancaq xalis emosional təmas **şəxsiyyətlərarası münasibətlər** mümkündür. Bu, genetik cəhətdən ünsiyyətin ilk formasıdır. Fəaliyyət prosesində əmələ gələn

konfliktlər iki nəfərlik qruplarda prinsip etibarilə həll oluna bilməz, çünki diad şəraitində belə konfliktlər xalis şəxsiyyətlərarası konflikt xarakteri kəsb edir. Üç nəfərlik qruplarda isə qarşılıqlı münasibətlər bu cəhətdən fərqlən-

519 məyə başlayır. Üçüncü adamın iştirakı ilə **Şəkil 52. Üç nəfərlik qrupda** qrupda yeni mövqe-müəşahidəçi mövqeyi **şəxsiyyətlərarası münasibətlər** yaranır. Onun iştirakı ilə iki adamın- A. və B.-nin münasibətləri vasitəli münasibət kimi formalaşır.

Üç adam ünsiyyətə girdikdə, onların qarşılıqlı münasibətləri də mürəkkəbləşir. Bu baxımdan üç nəfərli qrupun aşağı həddi hesab edən müəlliflərlə bir çox psixoloqlar razılaşırlar. Lakin həmin məsələnin tam həll edildiyini demək olmaz.

Üçnəfərlik qrupda özünəməxsus münasibət şəbəkəsinin yaranması qanunauyğun haldır. Lakin nəzərə almaq lazımdır ki, qrupu yalnız şəxsiyyətlərarası münasibətlərin xarakterinə görə sosiyyələndirən birtərəfli olardı. Qrup homişə müəyyən nəzarət formasının, fəaliyyət nümunəsinin, sərvətlərin (simvol, ideya, maddi şeylər və s.) və qrup mənsəbiyyəti («Biz») hissənin olmasını nəzərdə tutur. Bütün bu xüsusiyyətlər, sadəcə formada olsa da, diadlarda özünü göstərir. Məhz buna görə də sosial psixologiyada uzun müddət diadlar qrup kimi nəzərdən keçirilmişdir.

Diadlar, yoxsa üç nəfərlik qruplar? Müasir sosial psixologiyada bu sual daha çox diqqəti cəlb edir. Sualın həlli nəinki qrupun aşağı həddinin, həm də onun optimal miqdarının dəqiq müəyyən edilməsi nəqteyi-nəzərindən böyük praktik əhəmiyyətə malikdir.

§ 3. Qrupların təsnifatı

Sosial psixologiyada qrup I arm müxtəlif təsnifatı məlumdur. Bəzən qrupları təsnif edərkən adətən onların «qeyri-müəyyən və ixtiyari» xarakteristikalarına istinad edirlər. Məsələn, Amerika sosial psixoloqları qrupları onların mədəni inkişaf səviyyəsi, strukturunun tipi, əsas rəhbərliyi, qrupun fəaliyyət göstərdiyi müddət və s. kimi prinsiplərə əsasən təsnif edirlər. Həmin prinsiplərin hamısı üçün ümumi cəhət bundan ibarətdir ki, onlar nəinki məhdud psixoloji xarakter daşıyır, həm də, on başlıcası, qrupların ictimai münasibətlər sistemində yerini qəsdən nəzərə almırlar. Əslində isə sosial qrupların ictimai münasibətlər sistemində yerini düzgün müəyyən etmək üçün hər hansı birtərəfli psixoloji prinsipləri deyil, qrupların sosioloji təsnifi prinsiplərini əsas götürmək lazımdır. Qruplar bu baxımdan 53-cü şəkildəki kimi təsnif olunur.

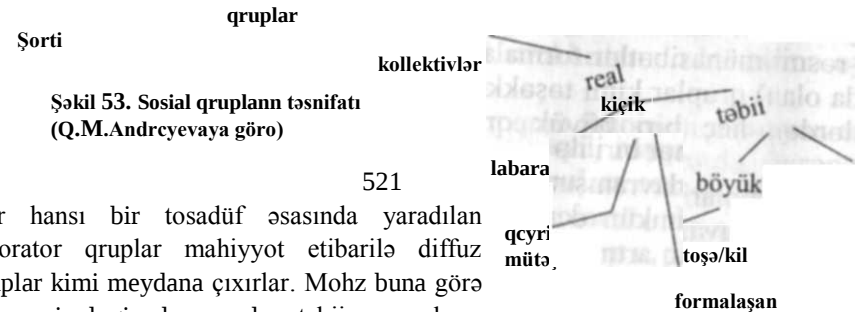
Müvafiq təsnifata əsasən sosial qrupları ayrı-ayrılıqda qısa xarakterizə edək.

520

Şərti və ya **nominal** qrup dedikdə bir-birilə real surətdə əlaqəsi olan, lakin müəyyən bir şərti olamotə, məsələn, cins, yaş və ya peşə elementinə görə tədqiqatçı tərəfindən ayrılmalı olan adamlar kateqoriyası nəzərdə tutulur. Məsələn, cinsi əlamətə görə qadınlar, yaş əlamətlərinə görə gənclər, peşə əlamətlərinə görə şoferlər şərti qrupa aid edilə bilər.

Demoqrafiyada, statistikada və s.-də şərti qrup anlayışından geniş istifadə olunur. Məsələn, sosial-psixoloji baxımdan yanaşarsanız, bir cəhət diqqəti xüsusilə cəlb edir: bu qruplar müəyyən cəhətlərinə görə şərti xarakter daşıyır, lakin onların ayrıca qrup kimi ayrılmalı edilməsi sosial-psixoloji planda tamamilə zəruridir. Həmin fikri əsaslandırmaq üçün müəyyən psixoloji faktları xatırlatmaq kifayətdir: şərti qrupa daxil olan adamlar adətən bir-birlərini tanıyırlar. Lakin onların bir qismi müəyyən həyatı situasiyalarda bir-biri ilə rastlaşır və ünsiyyətə girmək imkanı əldə edirlər. Bu zaman onlar, lazım gəldikdə, bir-birlərinə güzəştə gedir, kömək edir və ya bir-birlərini müdafiə edirlər. Qadınların qadınları və ya şoferlərin şoferləri müdafiə etməsi hər kəsə öz təcrübəsindən bəllidir. Bu o deməkdir ki, şərti qrupa daxil olan adamlar bir-birlərini real surətdə tanıyırlar da, özlərini faktik olaraq mənsub olduqları qrupla eyniləşdirirlər və sosial-psixoloji identifikasiyanın bütün bu xüsusiyyətləri onların mənlik şüurunda əks olunur.

Sosial-psixologiyada real qrupların öyrənilməsinə xüsusi diqqət yetirilir. Real qrupların iki növünü - **real laborator qrupları** və **real təbii qrupları** fərqləndirirlər.

Hər hansı bir təsadüf əsasında yaradılan laborator qrupları mahiyyət etibarilə diffuz qruplar kimi meydana çıxırlar. Məhz buna görə də psixologiyada real təbii qrupların öyrənilməsinə daha böyük əhəmiyyət verilir. Təbii real qrupların kiçik və böyük qrupları olmaq üzrə iki növü məlumdur.

ff«kiçik qrup» və «böyük qrup» anlayışlarında «kiçik» və «böyük» sözlərinin müəyyən evristik əhəmiyyəti vardır. Onlar qrupun kəmiyyət xarakteristikalarını əks etdirirlər. Böyük və kiçik qruplar bir-birindən nəinki kəmiyyət, həm də keyfiyyət baxımından fərqləndirilir. Məhz qrupların sosial-psixoloji təhlili üçün bu sonuncu cəhət daha çox əhəmiyyətli olur.

Böyük qruplar bütövlükdə cəmiyyət (ölkə) miqyasında mövcud olan adamların məcmusudur: siniflər, sosial təbəqələr, peşə qrupları, etnik birliklər (millət, xalq, qəbilə), yaş qrupları (gənclər, təqaüdcülər və s.) böyük qruplara misal ola bilər. Fərdlərin böyük qruplara mənsubiyyəti müəyyən obyektiv olamotlər əsasında təyin olunur.

Eyni bir müəssisə işçilərini, istehsal birliklərini və ərazi birliklərini (bir kəndin, bir şəhərin, rayonun əhalisini) sosiologiyada orta və ya lokal qrupları adlandırırlar. Lakin özünün strukturuna görə **orta qrupların** böyük qrupları - əsasən uyğun gəldiyini nəzərə alaraq, sosial psixologiyada onları xüsusi olaraq ayırmaq lazımdır.

Böyük və orta qrupları kiçik qruplardan təcni üzvlərinin sayına görə deyil, həm də münasibətlər şəbəkəsinin xarakterinə görə fərqləndirirlər. **Kiçik qrupları** üzvləri nəinki bir-birilə müxtəlif formalarda gündəlik ünsiyyət və rəhbərliyə girir, bir-biri haqqında müəyyən təsəvvürə malik olur, həm də onların arasında müəyyən qeyri-rəsmi münasibətlər formalaşır. Başqa sözlə, onları kontakt (təmasda olamot) qrupları kimi təşəkkül tapıb inkişaf edirlər. Bu xüsusiyyətlərdən heç biri böyük qrupları üçün səciyyəvi deyildir.

Böyük və orta qrupları səviyyəsində bütün məsələləri qrup üzvlərinin hər biri ilə bilavasitə rəhbərliyə yaratmaq yolu ilə həll etmək və onların davranışına şəxsi münasibətlər əsasında nəzarət etmək əslində mümkün deyildir. Böyük qruplarda

üzvlərin miqdarının həddən artıq artması ilə olaqədar olaraq onların arasında qarşılıqlı anlaşma kütləvi infonnasiya və toblığat vasitələrinin (mətbuat, radio, televizor), sirkulyar məktublann, direktiv sənədlərin, böyük iclasların və s. köməyi ilə yaranır. Münasibətlər daha çox vasitəli

522 və formal xarakter kəsb edir. Böyük və orta qrupların rəhbərləri onun bütün üzvləri ilə bilavasitə rəhbərlik imkanına malik olmur, bu zəmində də onunla qrupun üzvləri arasında subordina-siya prinsiplərini zəruri surətdə ehtiva edən müxtəlif mərhələ, vasilə və sədlər yaranır.

Böyük və orta sosial qruplarda insanların münasibətləri rəsmi ictimai münasibətlərlə tənzim olunur.

Kiçik qruplar olduqca müxtəlifdir: ailə, fəhlə briqadasi, pambıqçı qızlar məqası, tolobo qrupu, bir sinfin şagirdləri və s. kiçik qruplara misal ola bilər.

Laborator qruplar da əslində kiçik qruplardır. Lakin onlar təbii deyil, siini qruplar olduğuna görə adətən kiçik təbii qruplar sırasında nəzərdən keçirilmir. T-qruplar da laborator qruplar kimi kiçik qrupun özünəməxsus növüdür.

Kiçik qrupun üzvləri vahid fəaliyyət şəraitində birləşir və bir-birilə bilavasitə şəxsi ünsiyyətə girirlər ki, bu da onun spesifik əlaməti hesab olunur. Hər bir kiçik qrupun strukturu, bir tərəfdən, onun fəaliyyət göstərdiyi sosial mühitin təsirləri, digər tərəfdən, qrup daxili şəxsiyyətlərarası münasibətlərin xarakteri ilə şərtlənir.

Kiçik qrupların 50-dən artıq təsnifatı məlumdur. Onlardan aşağıdakılar daha çox xarakterikdir.

Kiçik qrupları formal və qeyri-formal qruplara bölürlər. Formal qrupda münasibətlər inzibati-hüquqi yolla müəyyən olunur və tənzim edilir. Qeyri-formal qruplar isə ünsiyyət prosesində təbii yolla təşəkkül edir: onun strukturu inzibati-hüquqi qaydalarla tənzim edilmir. Formal kiçik qrupun üzvləri arasında da tədricən qeyri-formal münasibətlər yaranır: bu zaman formal kiçik qrupun müvəffəqiyyətlə fəaliyyət göstənməsi bir çox cəhətdən onun formal və qeyri-formal strukturlarının bir-birinə uyğun gəlməsinə bağlıdır.

1942-ci ildə referent qrup fenomeni müəyyən edilmişdir. Kiçik tolobo qruplarını eksperimental surətdə öyrənərkən Amerika psixoloqu Q. Haymmanın diqqətini belə bir cəhət cəlb etdi ki, qrupun müəyyən üzvləri mənsəb olduqları qrupun deyil, başqa bir qrupun normalan qəbul edir və öz davranışlarında onlara əsaslanırlar. O, bu maraqlı faktlar əsasında kiçik qrupların iki növünü fərqləndirməyi, birinci qrupu *üzvlük qrupu*, ikinci qrupu *iso referent qrup* adlandırmağı təklif etdi. Sonralar homin faktlar başqa psixoloqlar tərəfindən də təsdiq olundu.

Müasir sosial psixologiyada referent qrup anlayışı müxtəlif

523 eksperimental faktlar əsasında daha da dəqiqləşmiş və nisbətən geniş məna kəsb etmişdir.

Üzvlük və referent qrupların fərqləndirilməsi bəzi sahələrdə, xüsusilə hüquq pozğunluğunun öyrənilməsi sahəsində tədqiqatlar üçün olduqca maraqlı perspektivlər açır. Fikrimizi belə misal əsasında aydınlaşdırmaq: şagird A. VII sinifdə oxuyur. I akim 1 birdən-birə üzvü olduğu sinif kollektivinin normalan deyil, daha çox hələ üzvü olmadığı hər hansı bir təsadüfi küçə qrupunun normalanına əməl etməyə başlayır. Onun üzvləri kimi geyinmə saç saxlamağa, bəzənməyə, spesifik sözlər və ifadələr işlətməyə hərəkətlər etməyə başlayır və s. Bu onun üçün referent qrup hesab olunur. A.-nın davranışını izah etmək üçün belə bir suala cavab vermək lazımdır ki, nə üçün birinci qrup onun üçün əhəmiyyətini itirmiş, ikinci qrup isə xüsusi qrup əhəmiyyəti kəsb etmişdir, Üzvlük və referent qrup anlayışları bu baxımdan maraqlıdır.

Üzvlük qrupu əlo qrupa deyilir ki, fərd öz-özlüyündə onun yalnız iştirakçısıdır. Bu mənada da üzvlük qrupunu bozən iştirak qrupu da adlandırılır.

Üzvlük qrupları kiçik qrupların nisbətən geniş təsadüf edilən növüdür. Sosial-psixoloji tədqiqatlar göstərir ki, əlverişli şəraitdə üzvlük qrupu referent qrupa çevrilə bilər.

Referent qrup dedikdə əlo rəal və ya xəyali qrup nəzərdə tutulur ki, fərd onun standartlarını qəbul edir, sosial hadisələri, özünün və başqalarının oməllərini qiymətləndirərkən onun norma və sərvətlərindən təalonlar sistemi kimi istifadə edir, onları özünə (ş.)si məqsəd və davranış normalarının mənbəyi hesab edir. Fərd öz davranışında referent qrupun onun hərəkətlərinə verdiyi və verli biləcəyi qiymətləri adətən nəzərə alır.

Referent qrupun növləri içərisində *referent in üçün* -yisə *qrupları* və *normativ referent qrup* - 1 ar xüsusi yer tutur. Birinci halda insan bütün sosial hadisələrlə referent qrupun normalan ilə müqayisə edərək qiymətləndirir. Bu zaman qrupun normalan əslində onun üçün özünəməxsus təalon çevrilir. Bir çox müəlliflər bu cəhəti nəzərə alaraq referent qrupları *homidətalon qrup* kimi təhlil edirlər. İkinci halda isə insan qrupun normalanına öz normalan kimi qəbul edir və onlara uyğun surətdə hərəkət edir. Qrup öz üzvlərinin hərəkətlərinə qiymətləndirərkən də adətən bu cəhəti nəzərə alır.

Referent qrupun müqayisə və normativ funksiyalarını bir- birindən təcrid etmək olmaz. Psixoloqların tədqiqatları göstərir ki, referent müqayisə qrupları üçün eyni zamanda sorvət məqəti,

524 normativ qruplar üçün isə müqayisə məqəti sosiyyovidir. Bu mənada referent qrupun iki müxtəlif funksiyası: *nonnativ* və *müqayisə funksiyaları* arasında dərin daxili əlaqə vardır.

Əksər hallarda şəxsiyyətin bir referent qrupu olur. Psixoloji tədqiqatlar göstərir ki, onun iki və daha çox referent qrupa malik olması da mümkündür. Belə hallarda insan öz davranış, fərd və fəaliyyətində adətən hər iki və ya üç referent qrupun norma və standartlarını nəzərə almağa çalışsa da, buna çox vaxt nail ola bilmir. Şəxsiyyətin iki (və ya üç) müxtəlif referent qrupun mənfəcini

uzlaşdırmaq cəhdlərinin müvəffəqiyyətsizliyə uğraması onun davranışında müəyyən ziddiyyətlər şəklində təzahür edir.

Sosial qruplar özlərinin inkişaf səviyyəsi ilə bir-birindən köklü surətdə fərqlənilir. Nəzərdən keçirdiyimiz təsnifat bu cəhəti bütün aydınlığı ilə əks etdirmək imkanı vermir. Halbuki qrupların ictimai münasibətlər sistemindəki yerini düzgün müəyyən etmək üçün onların inkişaf səviyyəsi məsələsinə xüsusi diqqət yetirilməlidir. Bu isə qrupların psixologiyasının və ya tipoloji təsnifatının işlənməsini tələb edir.

İnkişaf etmiş qrupun on yüksək forması kollektivdir. **K o l l e k t i v i n** sosial-psixoloji tədqiqi sovet sosial psixologiyasının ən aktual problemi olmuşdur.

H o r b i r k o l l e k t i v q r u p h e s a b o l u n u r . H o r b i r q r u p i s o k o l l e k t i v d e y i l d i r .

Kollektiv cəmiyyətin bir hissəsi olan, birgöy fəaliyyətin ümumi məqsədlərinə tabe olan insan qrupudur. Qrup adamları yalnız cəmiyyət üçün tamamilə faydalı fəaliyyət vəzifələri ətrafında birləşdirəndə kollektiv kimi formalaşır.

Əmək, uşaq, hərbi, idman və b. kollektivləri fərqləndirirlər. Tədris müəssisələrində pedaqoji kollektivi və şagird kollektivini fərqləndirirlər. Onlardan hər birinin özünəməxsus xüsusiyyətləri vardır. Kollektivlər eyni zamanda özlərinin inkişaf səviyyəsi etibarilə bir-birlərindən fərqlənilir.

Psixoloji tədqiqatlar göstərdi ki, müəllim sosiometrik üsulları köməyi ilə sinif kollektivində şəxsiyyətlərarası münasibətlər sistemini daha yaxşı müəyyən edə bilər.

Sosiometriyada insanın statusunu (şəxsiyyətlərarası münasibətlər sistemindəki məvqeyini) ifadə etmək üçün xüsusi tərmindən istifadə edirlər. Onların içərisində «təcrid olunmuş uşaqlar» diqqəti daha çox cəlb edir. Sosiometrik ölçmələrdə böyün biz ilə şagirdlərə rast gəlirik ki, sinifdə heç kəs onlarla oturmaq və ya kinoya getmək istəmir. Belə uşaqlara təcrid olun-

525 müş uşaqlar deyilir. Sinifdə belə uşaqların vəziyyətini təsvir etmək çətin deyil: oğr heç kəs bu və ya digər şagirdlə oturmaq, oynamaq, kinoya getmək istəmirsə, deməli, sinif şəraitində onun ünsiyyət tələbatı təmin edilmir. Təsədüfi deyildir ki, belə uşaqların özlərinin bu mühüm tələbatlarını təmin etmək üçün ya başqı siniflərdə oxuyan uşaqlarla yoldaşlıq edir, ya da bir çox halları küçədə müxtəlif qruplara qoşulur, hətta bəzən kiminsə təhriki ilə ağır cinayətlər edirlər. Məhz buna görə də təcrid olunmuş uşaqlara etinasız yanaşmaq olmaz.

Psixoloji tədqiqatlar göstərir ki, tərbiyə işi yüksək olan sağlam kollektivdə təcrid olunmuş uşaqlara əslində təsadüf" olunun Sinifdə belə uşaqlara təsadüf olunursa. müəllim ondan özü üçün düzgün pedaqoji nəticə çıxarmalıdır: deməli, o, tərbiyə işində nədə isə səhvə yol vermişdir. Həmin səhvi tapmaq, aradan qaldırmaq və uşağın sinif kollektivində öz yerini tutmasına, min bir təllə onunla bağlanmasına nail olmaq lazımdır.

Sinifdə şəxsiyyətlərarası münasibətləri təhlil edərkən onların nə dərəcədə qarşılıqlı olub-olmamasına diqqət yetirilməlidir. Tutaq ki, Məmməd Rəsimlə, Rəsim isə Qasimlə oturmaq istəyir. Bu o deməkdir ki, onların münasibətləri birtərəfli xarakter daşıyır. Əgər Məmməd Rəsimlə, Rəsim də onunla oturmaq istəyirsə, bu artıq qarşılıqlı seçmədir. Sosiometriyada belə münasibətləri «qarşılıqlı münasibət əmsali» ilə ifadə olunur. Qarşıya sual çıxır: Rəsim və Məmməd nə üçün bir-birilə oturmaq istəyirlər? Bu suala cavab vermək üçün seçmənin motivlərini öyrənmək və təhlil etmək lazımdır. Sinifdə şəxsiyyətlərarası münasibətlərin xarakterini məzmun baxımından ancaq bu yolla aydınlaşdırmaq olar.

Şəxsiyyətlərarası münasibətləri tərəfli öyrənmək üçün sosiometrik üsulları başqa üsullarla qarşılıqlı əlaqədə tətbiq etmək, onların nəticələrini başqa müşahidə və eksperiment materialları ilə dəqiqləşdirmək lazımdır. Bununla əlaqədar olaraq bir cəhəti ayrıca qeyd etmək zəruridir.

Sovet psixologiyasında referentometriya adlanan eksperimental üsul işlənilmişdir. Həmin üsul iki seriyada tətbiq olunur: birinci seriyada şagirdlər müəyyən keyfiyyətlər (ağıl, xeyirxahlıq, düzlük, səmimiyyət və s.) yazılmış vəzifələr verilir. Onlar həmin keyfiyyətlər üzrə bir-birlərini 4 bal (5, 4, 3, 2) sistemi ilə qarşılıqlı surətdə qiymətləndirirlər. İkinci (səssiz) seriya isə bir neçə gündən sonra keçirilir. Şagirdlərə aşağıdakı məlumat verilən «Bildiyimiz kimi, siz üç gün bundan əvvəl müəyyən keyfiyyətlər üzrə bir-birinizi qarşılıqlı surətdə qiymətləndirmişdiniz. Çox

526 güman ki, sizin hər biriniz hansı qiymətlər almağınızla maraqlanırsınız. İndi mən sizi onlara tanış etmək istəyirəm».

Vəzifələr tələf üzərində düzülür. Hər bir şagirdə ancaq üç nəfərin royi ilə tanış olmaq imkanı verilir.

İlk baxışda referentometriya bu və ya digər dərəcədə Sosiometriyaya bənzəyir. Lakin onların arasında mühüm fərqlər vardır. Referentometriyada seçmə meyarları ancaq əhəmiyyətli (referent) şəxslər dairəsinin müəyyən edilməsini nəzərdə tutur.

Şagirdə, tutaq ki, 40 nəfər qiymət verib. O isə ancaq üç nəfərin royi ilə tanış ola bilər. Kimin royi şagird üçün daha qiymətlidir? Referentometriya üsulu məhz bu sualı aydınlaşdırmaq imkanı verir. Onun nəticələri bir çox hallarda sinifdə sosiometrik üsulla aparılmış tədqiqatın nəticələrinə uyğun gəlir, bəzən isə uyğun gəlmir. Bir də görürsən ki, şagirdlər sosiometrik tədqiqat zamanı az səssiz və ya heç səssiz almayıb uşaqların royi ilə daha çox maraqlanırlar. Bu, gübrə nə ilə əlaqədardır? Kollektivdəki şəxsiyyətlərarası münasibətlər hansı amillərlə şərhlənir? Qrupda və kollektivdə şəxsiyyətlərarası münasibətlər necə formalaşır? Təkcə sosiometrik üsullarla bu mühüm məsələləri aydınlaşdırmaq mümkündürmü?

Sovet psixologiyasında qrup fəallığının struktometrik konsepsiyası çərçivəsində aparılan eksperimental tədqiqatlar bu sualları tərəfli aydınlaşdırmaq üçün şərait yaratdı.

Sovet psixoloqlarının nozəri-metodoloji vo eksperimental tədqiqatları göstərdi ki, Qorb psixologiyasında kiçik qrup adı ilə Oyrəniən diffluz qruplarda şəxsiyyətlərarası münasibətlər vasitəsiz xarakter daşıyır. Halbuki kollektivdə şəxsiyyətlərarası münasibətlər vasitəli xarakter kəsb edir, yəni onlar kollektiv üzvlərinin birgə fəaliyyətinin məzmunu ilə şərtlənir. Məhz buna görə də Qorb sosial psixologiyası çərçivəsində aparılmış tədqiqatların nəticələrini kollektivlərə qətiyyətlə tətbiq etmək olmaz. Qarşıya nozəri-metodoloji sual çıxırdı: kollektivin psixoloji əlamətləri hansılardır?

Kollektivdə şəxsiyyətlərarası münasibətlər çoxşəxsiyyəti struktura malikdir. Onları ayrı-ayrılıqda təhlil etsək, kollektivin nüvəsini və 3 layını - stratasını fərqləndirə bilərik (Bax: şəkil 54). Latınca stratum - lay, təbəqə, qat deməkdir. «Stratometrik konsepsiya» termini də həmin sözə əmələ gəlmişdir.

Kollektivin ictimai-iqtisadi və sosial-siyasi xarakteristikası onun mərkəzi vəsiləsidir. yəni nüvəsi (A) təşkil edir.

527

Kollektivin bütün psixoloji xarakteristikaları onun fəaliyyətinin məzmunundan, ictimai-iqtisadi və sosial-siyasi xarakteristikalarından asındır. Psixoloji xüsusiyyətlər sosial-tarixi amillərlə şərtlənir və müəyyən olunurlar - müddəə stratometrik konsepsiyanın əsasını təşkil edir.

Birinci lay (B stratası) əsas etibarilə psixoloji mahiyyət daşıyır və aşağıdakı parametrlərlə xarakterizə olunur: Şəkil 54. Kollektivin stratometrik

birgə fəaliyyətin quruluşu
motivləri və onun məqsədləri;

- kollektivin onun qarşısına qoyulmuş vəzifələrin icrası üçün hazırlığı;
- kollektivin iş qabiliyyəti;
- kollektivdə dağıdacaq hər bir şeyə qarşı onun möhkəmliyi;
- kollektivin bütövlükdə cəmiyyəti təşkil edən digər kollektivlərlə əlaqəsi.

«B» layının parametrləri kollektivin hər bir üzvlərinin qrup fəaliyyətinə, onun məqsəd, vəzifə və prinsiplərinə (kollektiv bunların əsasında yaradılır), fəaliyyətin motivasiyasına, onun şəxsiyyət üçün sosial mənasına münasibətini təsbit edir.

Qrup fəallığının ikinci layı - «V» stratası birgə fəaliyyətlə, kollektivin məqsədləri, vəzifələri və sərəfələri ilə şərtlənən şəxsiyyətlərarası münasibətlərin xarakteristikasını əks etdirir. Onun parametrləri aşağıdakılardan ibarətdir:

- kollektiv özünü idarəetmə fenomeni (kollektivin üzvləri bütün məsələlərə birgə fəaliyyətin məqsədləri, prinsipləri və idealları baxımından yanaşırlar).
- kollektivin sərəfə meyillərinin vəhdəti (SMV-kollektivdə əsl yekdilliliyin göstəricisi hesab olunur);
- kollektiv üzvlərinin kollektivlə emosional identifikasiyası;
- kollektivin onun üzvləri üçün etalonla çevrilməsi kollektiv üzvlərinin əsas məsələlərdə kollektivə verdikləri qiymətlərin «yaxşı kollektiv» etalonuna yaxınlaşması) və s.

İkinci layın psixoloji fenomenlərini ancaq şəxsiyyətlərarası 528 münasibətlərin fəaliyyətlə şərtlənməsi prinsipi əsasında başa düşmək və təhlil etmək olar.

Nəhayət, üçüncü lay (Q stratası) kollektiv üçün spesifik olmayan, lakin sosial qrup kimi müəyyən dərəcəyə qədər onun üçün də xas olan parametrləri əks etdirir. Buraya aşağıdakılar daxildir:

- fərdlərin emosional məlahəti (cəzibədarlığı);
- fərdlərin qrup yekdilliliyi (tez-tez görüşməsi, bir-birilə hər gün əlaqə saxlaması və s.);
- qrup uyumu;
- qrup daxili tələpə qəbulu və s.

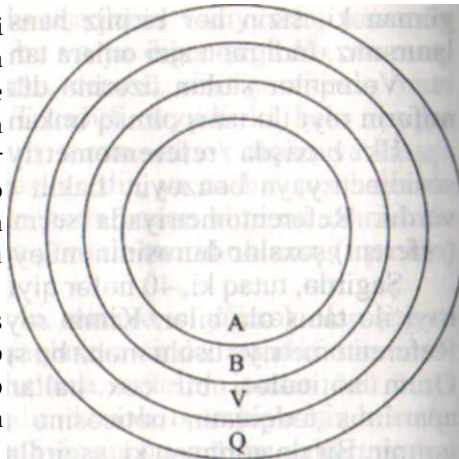
«Q» layının psixoloji parametrləri kollektivə daxil olan fərdlərin əsasən emosional əlaqələrini nəzərdə tutur. Onlar diffuz qrupun əsasını təşkil edir. Bu tipli emosional münasibətlər kollektivə xarakterizə etmir və edə də bilməz. Çünki onlar birgə kollektiv fəaliyyətin məzmunu tərəfi ilə şərtlənmir. «Q» layında kollektivə daxil olan fərdlərin emosional əlaqələri «xoşum gəlir», «xoşum gəlmədi» parametrləri ilə şərtlənir.

«Q» layının psixoloji parametrlərini universallaşdırmaq və kollektivdə şəxsiyyətlərarası münasibətləri xarakterizə etmək üçün onları zəruri hesab etmək olmaz. Kollektivin mahiyyətini «A», «B» və «V» laylarının psixoloji parametrləri ifadə edir. Sosial-psixoloji tədqiqatlar əsaslı surətdə göstərir ki, kollektivdə şəxsiyyətlərarası münasibətlər fəaliyyətin məzmunu və xarakterini şərtlənir.

Hal-hazırda sosiometrik konsepsiya çərçivəsində apanılan tədqiqatlarda problemin məhz bu istiqamətdə öyrənilməsinə xüsusi diqqət yetirilir. Buna görə də indi həmin konsepsiya artıq stratometrik konsepsiya deyil, şəxsiyyətlərarası münasibətlərin fəaliyyətlə şərtlənməsi konsepsiyası adlanır.

2. Birgə işləməyə alışma və uyuma

Müxtəlif xüsusiyyətlərə malik olan adamlar günlərlə deyil, aylarla və illərlə bir yerdə necə işləyirlər? Onlar konkret fəaliyyət şəraitində bir-birilə necə dil

tapırlar? Öz hərəkətlərini bir-birilo neco uzlaşdırırlar? Psixoloji tədqiqatlar göstərir ki, insanlar konkret birgə fəaliyyət şəraitində bir yerdə işləməyə alışırlar və ya öyrənirlər. Bu zaman işçilər bir-birlərinin xüsusiyyətlərini iş

529

157-34

prosesində nəzərə almağa başlayır və öz hərəkətlərini bir-birinin hərəkətləri ilə uzlaşdırırlar. Onların işində özünəməxsus ahəng omolo gəlir. Həmin işin məhsuldarlığı artır, həm də işçilər iş prosesindən və onun nəticələrindən razı qalırlar.

Bu zaman bir çox hallarda işçilər arasında az və ya çox dərəcədə yaxınlıq omolo gəlir, hətta bəzən yoldaşlıq münasibətlərdən dostluğa çevrilir. Belə hallarda onlar bir-birini psixoloji cəhətdən uyumağa başlayırlar ki, bu da birgə iş şəraitində işçilərin bir-birini alışması üçün əlverişli şərait yaradır.

Psixoloji uyuma insanlarn qarşılıqlı təsiri prosesində əmələ gəlir və onların bir-birini təmin etməsində, bir yerdə olduqda dərəcələnməsində, daha yaxşı işləməsində, söhbətdən doymamasında ifadə olunur.

Beləliklə, biz iki anlayışla - b i r g ə i ş l ə m ə y e a l ı ş m a v ə u y u ş m a anlayışları ilə tanış oluruq. Bəs, onlar bir-birindən nə ilə fərqlənir? Birgə işləməyə alışmaq insanlarn rəsmi (işgüzar) münasibətləri, uyuma isə qeyri-rəsmi (şəxsi) münasibətləri üçün səciyyəvidir.

Qeyri-rəsmi münasibətlər səviyyəsində hər hansı bir adamın başqası ilə sözü tutmursa, ondan uzaqlaşır, başqa adamlarla yaxınlıq edir. Başqa sözlə, qeyri-rəsmi münasibətlərdə insanlarn bir-birini təmin edib-etməməsi onların xüsusiyyətləri ilə şərtlənir. Halbuki rəsmi münasibətlərdə birgə işin xarakteri daha mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Bu zaman iki işçinin bir-birini münasibəti onların bir-birindən xoşu gəlib-gəlməməsi ilə müəyyən oluna bilər. Kollektivdə insanlarn münasibətləri bilavasitə rəhbər hissi ilə deyil, sosial normalarla müəyyən olunur. Birgə işləmək zərurəti öz oksini onda tapır ki, insanlar bir-birini iş yoldaşı kimi qiymətləndirir, bir-birinin şəxsi keyfiyyətlərindən daha çox pəss keyfiyyətlərinə üstünlük verirlər. Onların bir-birilə qarşılıqlı münasibətləri pəss keyfiyyətləri ilə deyil, şəxsi keyfiyyətləri ilə şərtləndikdə isə birgə işləməyə alışma uyuma ilə əvəz olunur.

Birgə işləməyə alışma ilə uyuma əslində bir-birilə qarşılıqlı əlaqədədir. Uyuma işçilərin bir-birinə alışmasında həmişə mühüm rol oynayır: uyumsuzluq isə hansı formada olursa-olsun, onların arasında müxtəlif tipli münaqişələrin yaranması ilə nəticələnir.

Əmək, pedaqoji və ya şagird kollektivlərində uyuma təsirli rol oynayır. Ailə həyatında onun əhəmiyyəti xüsusilə böyükdür.

Qrup uyuması insanlara empirik şəkildə çoxdan məlumdur.

530

Alpinistlər, təyyarəçilər, səyahətlər, idman məşqçiləri və b. güzəran təcrübəsi əsasında belə bir nəticəyə gəlmişdi ki, kiçik qruplarda adamlar bir-birini eyni

dərəcədə uyuma bilərlər. Sosial-psixoloji tədqiqatlar da həmin nəticəni təsdiq edir.

Birgə fəaliyyətin səmərəli olmasının şərtlərindən biri uyuma fenomeni ilə əlaqədardır. Bir çox xüsusi hallarda, qrup uzun müddət aynılıqda və mürəkkəb şəraitdə fəaliyyət göstərdikdə, məsələn, ekspedisiyalarda, kosmik uçuşlarda, gəmi səfərlərində və s. bu cəhət daha aydın nəzərə çarpır, bilavasitə qrup daxili qarşılıqlı münasibətlərin inkişaf dinamikasını şərtləndirir.

Y. Qaqarin və A. V. Lebedevin «Psixologiya və kosmos» kitabında təhlil edilən bir eksperimentin nəticələri bu cəhətdən maraqlıdır.

70 sutka orzında davam etmiş eksperimentdə 3 nəfər - həkim Stanislav Buqrov, mühəndis Leonard Smirnovski və radio-jurnalist Yevgeni Tereşşenko iştirak edirdi. Onlar gündəlik yazırdılar. Y. Tereşşenko «startdan» üç həftə sonra öz gündəliyində yazırdı: «Növbə, nahar, tibbi müayinə, yuxu... Həyatımız çox qızgın, amma yeknəsək keçirdi. Bəs vaxtımız demək olar ki, qalmırdı. Amma artıq yorğunluq hiss edirəm. Stanislav anladı, gözlərinin altı qaraldı, Leonardın, gözləri qızardı və baxışları dəyişdi. Bəzən danışdığındakı xeyirxahlıq itirdi. Mübahisəni xatırladan cüzi narazılıqlar meydana çıxırdı ki, bu da, əlbəttə ki, xırda şeylərin üstündə olurdu».

Y. Tereşşenko bir həftədən sonra isə yazırdı: «Növbə, nahar, yoxlama, yuxu... Vaxt daralır. Bir günü o birindən seçmək olmur. Yavaş-yavaş sinir yorğunluğu baş verir. Biz əsəbiləşməyə başlayırıq. Özümüzü işləməyə məcbur etmək çətinləşir. Daim hara isə qapını açmaq, nə isə başqa şey görmək istəyirik. Hamısı birdir.. Təki yeni şey olsun. Dərəcəli».

Həkim ilə mühəndis arasında psixoloji uyumsuzluq əmələ gəlmişdi: onların arasında vaxtaşın, istirahət zamanı konflikt yaranmağa başlamışdı. Proqram yerinə yetirilsə də, eksperiment iştirakçılarının özlərinin qeyd etdikləri kimi, psixoloji uyumsuzluq onların hamısının əhvalına mənfi təsir göstərmişdi.

Uyuma insanlarn xüsusiyyətləri ilə bilavasitə bağlıdır. Bu sahədə iki hala daha geniş təsadüf olunur:

a) müşahidələr göstərir ki, insanlarn tələbatları, fəaliyyət motivləri, maraqlar, sosial yönümləri, əqidəsi və s. oxşar olduqda onlar bir-birlərinə asanlıqla uyusurlar;

b) bir çox hallarda iso insanlann müəyyon kcyfiyyotlori, xüsusilə temperament vo xarakter olamotlori oxşar olduqda, onlar bir-birinə uyuşa bilmir; oxşar olmadıqda, əkslik təşkil ctdikdo, oslindo bir-birini tamamladıqda asanlıqla uyuşurlar.

Y. Qaqarin vo V. Lebedevin «Psixologiya vo kosmos» kitabında oxuyuruq: «Vosxod-2» kosmik gomi heyotindon xüsusi solıqo vo mütəşəkillik tolob olunurdu. Şlüz kamerasından keçorok gomi kabinosindon adamin kosmik fəzaya keçməsi kimi mürokkob mosolonin holli tarn qarşılıqlı anlaşma, inam, bir-birino arxayin olmaq şəraitində mümkün idi.

Vozifoləri heyət üzvləri arasında bölüşdürükdə onlann peso hazırlıqlanndan çox (Belyayev do, Leonov da yüksək ixtisaslı təyyarəçi idilər) fordi-psixoloji keyfiyyəti nəzərə alınırdı. Belyayev o qorxulu hallarda özünü itirməmək, böyük irado və mətanət, məntiqi təfəkkür, dərin özünütəhlil, böyük təkidlilik, çətinlikləri döf etmək xas idi.

Leonov isə temperamətinə görə xolerik tipə mənsubdur. Qüvvətli, qətiyyətli və qoçaqdır. Yüksək qavrama qabiliyyətinə malik olduğundan bütün bir lövhəni yadında saxlayır, sonra da onu yenidən təsvir edirdi.

Xaraktercə bir-birinin tarn oksi olan bu iki şəxs mürokkəb proqramı müvəffəqiyyətli yerinə yctirən yüksək qrup omələ gətir-məkdə bir-birini tamamlayırdı. Adı məşğolodən başqa Belyayevlə Leonov, indiyə qədər dünyada heç kəsin olmadığı şəraitdə - dərindən vakuumda və dayaqsız fəzada işləmək üçün hazırlanırdılar. \3

Şlüzlomə və həyatı «təminctmə» sistemlərini idarə etmədə uyğun hərəkətlər üçün xüsusi trenajorlarda A. A. Leonovun gəmidən kosmik fəzaya çıxması və kabinəyə qayıtması imitasiya olunurdu.

Qoza halında da hərəkətlər nəzərdə tutulmuşdu: mosolon, açıq kosmosda kosmonavtin başına bir hadisə gəldiyi və komandirin ona yardım göstənməsinə ehtiyac olduğu hallar çox diqqətlə hazır-lanmışdı.

Belyayevlə Leonov üçün birgə məşqlərdə əldə edilən mütəşəkilliyin nə dərəcədə mühüm olduğunu onlar uçuşdan sonra dəfələrlə qeyd etmişlər.

Lakin, Y. Qaqarin vo V. Lebedevin qeyd etdikləri kimi, birgə işləmə problemi təkcə kosmik gomi vo onun sistemlərini idarə etmə hərəkətlərinin uyğunluğu ilə bitmir. Uzun siiron kosmik uçuşlarda adamlara təkcə bir yerdə çalışmaq deyil, həm də bir yerdə dincəlmək, yəni uzunmüddətli qrup təcridi şəraitində

532 yaşamaq lazımdır. Bax, elə bu zaman heyət üzvləri arasında qarşılıqlı əlaqə, bir sözlə, möhkəm monolit kollektivin yaranması üçün lazım gələn hər bir şey həlledici ohomiyyətə kösb edir.

Hal-hazırda sosial psixologiyada qrup uyuşmasının tədqiqi sahəsində yeni istiqamət formalaşmışdır. Qrup uyuşması effektivliyi stratometrik konsepsiya baxımından təhlil olunur. Kollektivdə şəxsiyyətlərə münasibətlərin strukturuna müvafiq olaraq qrup uyuşmasının müxtəlif səviyyələri fərqləndirilir (temperament və xarakterin uyuşması 1-ci, rol təyinatlarının uyuşması 2-ci,

sorvət səviyyəsinin vahidliyi 3-cü səviyyəyə qrup uyuşmasının əsas parametri kimi təhlil olunur).

Tədqiqatçıların, istehsalat briqadaları, ekipajlar, idman komandaları və başqa qrupların kompleksləşdirməsinin məqsədinin işlənilməsi qrup uyuşmasının tədqiqinin əsas məqsədini təşkil edir. Son zamanlar sovet psixologiyasında bu istiqamətdə müəyyən praktik ohomiyyətə malik olan maraqlı noticələr əldə edilmişdir. «Vosxod-2» kosmik gomi heyətinin kompleksləşdirilməsi prosesində qrup uyuşması effektivliyinin nəzərə alınması buna ən yaxşı misal ola bilər.

3. Liderlik problemi

Qrupa daxil olan adamlar qrup fəaliyyətinin məzmununa və bir-birlərinə münasibətdə eyni mövqedə dayanma bilməzlər.

Həcmindən və xarakterindən asılı olmayaraq qrup daxili münasibətlər paritet (latınca - paritas və ya paritatis bərabərlik deməkdir) xarakter daşımır, başqa sözlə, qrupda şəxsiyyətlərarası münasibətlər qrup üzvlərinin sosial-psixoloji statusunu əks etdirir. Sosial psixologiyada bu cəhət «rəhbər işçi», «lider» və s. kimi anlayışlarla ifadə olunur.

Hər bir qrupun öz başçısı olur. Psixologiyada kollektivin idarə edilməsi prosesində iki cəhət - r o l l i k və l i d e r - l i y i fərqləndirirlər.

Rəhbərlik - nisbətən yüksək səviyyəli təşkilatlar tərəfindən rəsmi surətdə təsdiq edilmiş əsasnamə çərçivəsində rəsmi səlahiyyətin tətbiqi yolu ilə kollektivin idarə olunması prosesidir. Liderlik dedikdə, işçilərdən birinin şəxsi nüfuzunun kollektivin bir çox və ya bütün üzvlərinin davranışına təsiri nəzərdə tutulur.

Lider rolunda başqalarına təsir göstərməyi, onları fəaliyyətə təhrik etməyi bacaran işçilər çıxış edə bilərlər. Lider özünün

işgüzar və şəxsi keyfiyyətləri, ünsiyyətə girmək, adamlarla rabito yaratmaq qabiliyyəti ilə fərqlənir. O, məhz bu xüsusiyyətlər hesabına insanların psixologiyasına təsir göstərə bilər. Bir sıra hallarda lider rolunda müəyyən adamlar qrupu da çıxış edirlər. Sosial psixologiyada belə qrupa **k o l l e k t i v s u b y e k t** deyilir.

Müasir sosial psixologiyada liderlik anlayışının 50-dən çox tərfi mövcuddur. ABŞ sosial psixologiyasında xüsusilə bir-birinə uyğun gəlməyən və məhdud «mini nozoriyyoları» oks etdirən müxtəlif torifloro təsadiif olunur.

Sovet psixologiyasında liderlik qrupun, qrup fəaliyyətinin inteqrasiyasının mexanizmi kimi təhlil olunur. O, sosial-psixoloji fenomen kimi müxtəlif obyektiv və subyektiv amillərin təsiri nəticəsində meydana çıxır. Bu baxımdan liderlik aşağıdakı kəmiyyətlərlə bəlavasitə bağlıdır:

1. «Makromühit» - sosial-iqtisadi quruluş, siyasət, mədəniyyət, ideologiya.
2. «Mikromühit» - kiçik qrupun sosial, sosial-psixoloji, psixoloji hadisələri (tipik və qeyri-tipik sosial şərait, qrup fəaliyyətinin məzmunu, məqsəd, vəzifələri, sosial-psixoloji iqlim və s.).
3. Liderin və qrupun digər üzvlərinin (təbii işçilərin) şəxsiyyətinin fərdi-psixoloji xüsusiyyətləri (intellekt, emosional-iradi sahəsinin xüsusiyyətləri, təşkilatçılıq qabiliyyətləri, kommunikativ keyfiyyətlər və s.).

Psixoloji ədəbiyyatın təhlili əsasında liderliyin üç funksiyası müəyyən edilmişdir:

a) liderin təşkilatçılıq funksiyası (TF); b) informasiya funksiyası (İF); v) sosializasiya funksiyası (SF).

Təşkilatçılıq funksiyası onda ifadə olunur ki, lider qrupun məqsədini müəyyən edir, qərar qəbulunu, aktual situasiya və perspektiv məqsədlərin yerinə yetirilməsi yolları, Usui və vasitələrinin planlaşdırılmasını təşkil edir, rol və vəzifə bölgüsü apandır, qrup üzvlərini konkret işlərə təhrik edir, onların birgə fəaliyyət səylərini olaşdırır və s. Qrup fəaliyyətinin məqsədi olması namına, bir tərəfdən, zəruri informasiyanın toplanması, işlənməsi və qorunması, digər tərəfdən, onların qrup üzvlərinə vaxtında verilməsi informasiya funksiyasının əsas vəzifəsidir.

Sosializasiya funksiyası isə liderin müəyyən keyfiyyətləri formalaşdırmaq və tərbiyə etmək məqsədilə qrup üzvlərinə

534 göstərdiyi təsirləri oks etdirir. Liderin istifadə etdiyi pozitiv və neqativ sanksiyalar da SF-yə daxildir.

Liderlik funksiyasının həyata keçirilməsi dinamikası isə liderin özünün, istərsə də qrupun sosial-psixoloji xarakteristikaları ilə bəlavasitə bağlıdır. Qrupun öz məqsədlərini müvəffəqiyyətlə həyata keçirməsi və ya müvəffəqiyyətsizliyə uğraması, qrupda həmrəylik səviyyəsi və ya konflikt şəraitinin yaranması -

bunların hamısı özünəməxsus formalarda liderlik funksiyalarının həyata keçirilməsi dinamikasında oks olunur.

Psixoloqların tədqiqatları göstərir ki, rəhbərlik və liderlik müxtəlif sosial-psixoloji fenomenlərdir. Onların eyniləşdirilməsi elmi cəhətdən səhv, praktik nəticəyə-nəzərdən isə zərərli və təhlükəlidir. Sovet psixologiyasında rəhbər işçi və lider arasında aşağıdakı fərqlər müəyyən olunmuşdur:

1. Rəhbərlik rəsmi əsasda meydana çıxan, müxtəlif sosial təşkilat və institutlarda məqsədyönlü xarakter daşıyan sosial prosesdir. Liderlik isə qrupdaxili şəxsiyyətlərarası münasibətlər əsasında spontan (qapalı, gizli) surətdə əmələ gələn prosesdir; o, təşkilatın əsasən psixoloji səviyyəsini oks etdirir. Əgər rəhbər işçi rəsmi surətdə təyin olunarsa, lider qeyri-rəsmi surətdə irəli sürülür.

2. Rəhbərlik makromühitin əsas tələbat və mənafeyinə müvafiq olaraq formalaşdırılır və həyata keçirilir; o, qrupda işlərin vəziyyəti və onun fəaliyyətinin nəticələri üçün qanun qarşısında məsuliyyət daşıyır. Liderlik isə gizli bir proses kimi qrup üzvlərinin tələbat və mənafeyinə müvafiq surətdə meydana çıxır və mövcud olur; o, qrupun fəaliyyəti üçün hüquqi cəhətdən çox vaxt şəxsi məsuliyyət daşıyır.

3. Rəhbərlik daha çox stabil xarakter daşıyır, onun təsir sahəsi son dərəcə genişdir; müəyyən subordinasia və rəqlament daxilində makromühitlə əlaqə saxlayır. Rəhbər işçi başqa təşkilatlarda öz qrupunu təmsil edir və onun həmin qruplarla münasibətini şərtləndirən məsələləri həll edir. Liderlik isə daha çox dinamikdir, şəxsiyyətlərarası münasibətlərin formalaşması xüsusiyyətlərindən köklü surətdə asılıdır; liderin təsir sahəsi əsasən mikromühit səviyyəsi ilə - qrupdaxili münasibətlərlə məhdudlaşır, onun makromühitlə əlaqəsi isə son dərəcə məhduddur və təsadüfi xarakter daşıyır.

4. Rəhbər işçiyə qanunla müəyyən hüquq və səlahiyyət verilir. Lider isə qanunla müəyyən edilmiş sanksiyalar sistemində malik deyildir.

535

5. Rəhbər işçinin bu və ya digər məsələyə dair qərar qəbul etməsi əsasən vəsaitli xarakter daşıyır. O, böyük informasiya sistemi kanallarına malikdir və qərar qəbulu zamanı öz səlahiyyətini aşağı pillə işçilərinə həvalə edə bilər. Lider isə qrupda qərarlı qəbul edilməsində bəlavasitə iştirak edir. O, müəyyən bir informasiyanı qeyri-rəsmi rabitə kanalları sistemi ilə əldə edir.

Bələliklə, rəhbərlik və liderlik idarəetmə prosesinin iki müxtəlif tərəfi - hüquqi hakimiyyət (rəhbərlik) və psixoloji təsir (liderlik) - kimi özünü göstərir. Kollektiv səviyyəsində onların hər ikisi rəhbər işçinin nüfuzunda təəcəssüm edir.

Sosial psixologiyada liderin müxtəlif tiplərini fərqləndirirlər. Onlardan ikisi - rəsmi (formal) və qeyri-rəsmi (qeyri-formal) liderlər diqqəti xüsusilə cəlb edir.

Rəsmi lider kollektivdə xidmət və **pəso** nüfuzuna malik olan inzibati və ictimai rəhbərdir. Lakin nozoro almaq lazımdır ki, rəsmi lider olmaq üçün yalnız müəyyən inzibati və ictimai vəzifə tutmaq hələ kifayət deyildir. Bunun üçün həm

do işgüzar və şəxsi keyfiyyətlərin elə çulğalaşması zəruridir ki, onların fəal təzahürü rəhbər işçinin sözün osl mənasında şəxsi nüfuzunu təmin etsin. Rəhbər işçi ancaq bu zaman rəsmi liderə çevrilir. —Rəhbər işçi eyni zamanda lider rolunda çıxış etdikdə, kollektivin ahəngdar inkişafı üçün əlverişli psixoloji şərait yaranır. Rəhbər işçinin hom do lider olması bu gün işçilərin modoni-texniki səviyyəsinin yüksək dərəcədə artdığı bir şəraitdə xüsusilə böyük əhəmiyyət kəsb edir.

Əksər hallarda kollektivin rəhbəri hom do onun lideri olur. Bu mürəkkəb proses olub yuxarıda nəzərdən keçirilən mixtolif amillərlə şərtlənir. Psixoloji səpkidə onlardan biri - rəhbər işçinin özünün şəxsi keyfiyyətləri diqqəti bilavasitə cəlb edir. Həmin məsələnin əhəmiyyətini düzgün qiymətləndirmək üçün nəzərə almaq lazımdır ki, işçilər rəhbər işçini adətən onun şəxsi keyfiyyətləri vasitəsilə «göyürlən», başqa sözlə, rəhbər işçidə müşahidə üçün ən münasib cəhət məhz onun şəxsi keyfiyyətləridir.

Kiçik qruplarda hər bir işçinin imkanları bu cəhətdən genişdir. Nisbətən böyük qruplarda isə işçilər rəhbər işçiləri ancaq müəyyən vəziyyətlərdə müşahidə etmək imkanına malikdir. Çox maraqlıdır ki, rəhbər işçinin keyfiyyətlərinə işçilər kiçik qruplara nisbətən böyük qruplarda daha çox həssasdırlar.

Aparılan tədqiqatlar göstərir ki, işçilər rəhbər işçinin psixoloji keyfiyyətlərinə həmişə diqqət yetirir və onları yüksək qiymətləndirirlər.

536 dirirlər. Bu o deməkdir ki, rəhbər işçi yüksək peşə keyfiyyətlərinə malik olduqda liderlik hüququ kəsb edə bilər. Bundan başqa, işçilər rəhbər işçiyə istehsalat və müəssisənin təşkilatçısı və torbiyəçisi kimi də yüksək tələblər verirlər.

Bu cəhətdən rəhbər işçinin intellektual keyfiyyətləri ilə yanaşı kommunikativ xüsusiyyətləri, təşkilatçılıq qabiliyyəti, rəhbərlik üslubu, unsiyot və liderlik qabiliyyəti, kollektivdə zəruri mədəni və psixoloji iqlim yaratmaq və saxlamaq məharəti çox əhəmiyyətli yətlidir.

Qrup rəhbər işçini yüksək qiymətləndirdikdə, nüfuzu ilə hesablaşdıqda, onun fəaliyyətinin səmərəli olması üçün əlverişli şərait yaranır.

Bəzən kollektivin rəhbəri onun lideri ola bilmir. Kollektiv üzvləri arasında yaranmış münasibətlərin təhlili zamanı aydın olur ki, kollektivdə rəhbər işçi, məsələn, məktəb direktoru ilə bərabər heç bir rəsmi səlahiyyəti olmayan, lakin ümumi işlərin həllinə ondan çox təsir göstərən başqa bir işçi (riyaziyyat və ya tarix müəllimi) də vardır.

Aydın məsələdir ki, bu, təsadüfi deyildir, onun təsir gücü kollektivdəki nüfuzu ilə bağlıdır. Sosiologiyada və sosial-psixologiyada belə şəxslər qeyri-rəsmi lider deyirlər.

Rəsmi liderlə qeyri-rəsmi lider arasında ziddiyyətin olması heç do zəruri deyildir. Onlar bir-birlərini qarşılıqlı surətdə tamamlaya da bilərlər. Lakin belə bir şəraitdə konflikt mənbəyi potensial surətdə mövcuddur və onun vaxtında qarşısını

almağın böyük əhəmiyyəti vardır. «İki qoçun başı bir qazanda qaynamaz» - atalar sözü güzaran təcrübəsinə istinad etsə do, ciddi sosial-psixoloji mədəniyyətə malikdir. Bu baxımdan qeyri-rəsmi liderin meydana çıxması şəraitinin təhlili xüsusi aktuallıq kəsb edir.

Sosial psixologiyada qeyri-rəsmi liderin təsvir olunmuş tipləri içərisində pozitiv və neqativ qeyri-rəsmi liderlər xüsusilə mühüm yer tutur.

Pozitiv qeyri-rəsmi lider öz davranışında yüksək əxlaqi prinsiplərə istinad edir və kollektiv üzvlərinə müsbət təsir göstərir.

Neqativ qeyri-rəsmi lider isə adətən mənfi əxlaqi prinsiplərə istinad edir və kollektiv üzvlərinə pozucu təsir göstərir.

Kollektivdə davranışın xarakterinə görə neqativ qeyri-rəsmi liderin iki tipini ayırmaq olar: təşkilatçı neqativ lider və kommunikator neqativ lider. Birinci tip özünün işgüzar fəallığı ilə fərqlənir və çox vaxt qrup

537 üzvlərini ayrı-ayrı işlərə təhrik edir. Onlar adətən «tənqidçi» maskası geyirlər. Lakin təşkilatçı neqativ lider üçün tənqid əsasən) «şəxsi haqq-hesab cəmlək» və ya qrupda öz nüfuzunu saxlamaq, hətta daha da artırmaq vasitəsinə çevrilir. Buna görə də onlar özlərinin vəzifələrindən sorf-nəzər etdikləri halda, şəxsi «hüquq konsepsiyasını» şışirdir və onun əsl motivlərini müxtolif yollarla gizlədirlər. İkinci tip zahirən heç bir işə qanşmır, əslində isə imkan olduqda söz gozdirir, şayiə yayır, öz «müləhizəsini» söyləyir, iclasda «sədləvh» görkəm alıb «ikibaşlı» suallar verir. Onlar istehsalat güclükdən tənqid vasitəsi kimi daha çox istifadə edirlər. Belə «üzdlənirə» liderlər kollektivdə psixoloji iqlimin - bilavasitə rəhbərlikdə olan adamlar arasında yaranmış qarşılıqlı münasibətlərin pozulmasında başlıca rol oynayırlar.

Qeyri-rəsmi neqativ lider müxtolif şəraitlərdə meydana çıxma bilər. Bunlardan aşağıdakı qeyd etmək olar:

1. Rəsmi liderin kollektivdə mövqeyinin zəif olması, onun kollektivdə şəxsi nüfuzunun olmaması, ictimai işlərin zəif təşkili.

2. Əməyin təşkilində, avadanlığın, maddi-texniki təchizatın vəziyyətində nöqsanların olması, rəhbər işçi ilə təbə olanlar arasında qarşılıqlı münasibətlərin sağlamlıq olmaması.

3. İctimai mənafeyə nisbətən şəxsi mənafeyə üstünlük verən mikromühitin (işçilər qrupunun) olması və tərbiyə işinin aşağı səviyyədə qurulması.

4. Qrupda işçilərə mənfi təsir edə biləcək müəyyən şəxslərin olması və s.

Rəsmi liderlə qeyri-rəsmi lider arasında düzgün münasibətin yaradılması kollektivin möhkəmlənməsi planında son dərəcə zəruridir. Kollektivin rəhbəri (rəsmi lideri) əmələ gəlmiş kiçik qrupları yaxınlaşdırmaq əvəzinə onların mənafeyini toqquşdunnaq, ixtilafı kəskinləşdirmək, qeyri-rəsmi lideri təqib etmək taktikası və strategiyası seçirsə, bu ancaq kollektivdə yaranmış konflikt şəraitini dərinləşdirə bilər. Rəhbər işçilərin neqativ lideri bitərəfləşdirmək və ya onu hönnətdən salmaq üçün oks tonqıdckui istifadə etməsi də bir çox hallarda psixoloji baxımdan istənilən nəticəni vermir.

Təcrübəli rəhbər işçi öz kollektivindəki qeyri-rəsmi liderlə onların müsbət və mənfi cəhətlərini yaxşı öyrənməli, onlarla xeyrixah münasibətlər yaratmalı və onlara kollektivin ümumi mənafeyinə cavab verən istiqamətdə tövsiyə göstərməlidir. Əgər neqativ

538 liderin fəaliyyəti asosial xarakter kəsb edərsə, onunla nəzərdə tutulan yollarla mübarizə aparmaq lazımdır. Qanunda

Şagird kollektivlərində də qeyri-rəsmi liderlərə geniş *rol* olunur. 30-40 nəfərdən ibarət olan sinifdə sinif rəhbəri başqa bir neçə qeyri-rəsmi lider də fəaliyyət göstərirlər. Onların nəfəri ohatə edən ayrı-ayrı qeyri-rəsmi qruplara başçılıq . • çox hallarda isə sinif kollektivinin həyatında daha *rol* oynayırlar.

Sinif rəhbərləri və müəllimlər çox vaxt belə hesab edirlər ki, şagird kollektivində gənc, ancaq dərəcə olunan lider *rol* Halbuki psixoloji tədqiqatlar əsaslı surətdə göstərir ki, siniflərdən başlayaraq şagird kollektivində «əlaç şagirdlər» lideri» statusları arasında köklü fərqlər əmələ gəlir. «sintin

Əlaç şagirdlər bütün siniflərdə kollektivin həyatında • özlüyündə mühüm rol oynayırlar. Lakin onlar bir çox *rol* şagird kollektivinin liderinə çevrilə bilmirlər. Yeni *rol*, 15 yaşında uşaqlar artıq bir-birinin şəxsi keyfiyyətlərinə diqqət yetirməyə başlayırlar. Yaş artdıqca, bu qiymət *rol* daha da dolğunlaşır. Böyük məktəblilər çox vaxt insanlarda *rol* qiymətləndirdikləri, lakin sinif yoldaşlarının çoxunda və *rol* görmədikləri bu keyfiyyətləri məhz müəllimlərin «adi» u etdikləri bəzi şagirdlərdə görürlər: tədricən onlarla hesab *rol* x sözü ilə oturub-durmağa, hətta özlərini bu və ya digər *rol* onlara oxşatmağa başlayırlar. rəcədə

Bəzilikdə də sinifdə «adi» şagird qeyri-rəsmi lider *rol* Kollektivdə şəxsiyyətlərarası münasibətlərin inkişafında *rol* əlaç şagird öz-özlüyündə onun rolunu oynaya bilmir və *rol* *rol* bilməz.

Tərbiyə işində bu mühüm psixoloji amil zəruri surətdə *rol* alınmalıdır. Əgər sinif rəhbəri və müəllimlər şagirdlərin *rol* liderinə çevrilmiş «adi» şagirdin nüfuzu ilə hesablaşmasalar *rol* hor hansı yolla hörmətdən salmağa çalışsalar, psixoloji *rol* ciddi səhvə yol vermiş olarlar. Onlar şagird kollektivinin *rol* surətdə formalaşmış şəxsiyyətlərarası münasibətləri *rol* öyrənməli, qeyri-rəsmi liderlərin yaranması şəraitini təhlil «*rol*» və onların fəaliyyətini kollektivin həyatı ilə *rol* *rol* əlaqələndirməlidirlər.

539 4. Kollektiv, ünsiyyət və şəxsiyyətin inkişafı

Şəxsiyyət necə inkişaf edir? Onun formalaşmasına hansı amillər daha çox təsir göstərir? Bu suallara cavab vermək üçün şəxsiyyət psixologiyası ilə yanaşı pedaqoji psixologiya *rol* müraciət etmək lazımdır.

P e d a q o j i p s i x o l o g i y a müstəqil elm sahəsi kimi XIX əsrin ikinci yarısında əmələ gəlmişdir. Hal-hazırda o, psixologiya elminin inkişaf etmiş sahələrindən biridir. Pedaqoji psixologiyanın üç bölməsi vardır. Həmin bölmələr aşağıdakılardır: ümumi psixologiyası, tərbiyə psixologiyası və müəllimin psixologiyası.

İstər təlim və tərbiyə, istərsə də müəllimin psixologiyası məsələləri mürəkkəb və çoxcəhətlidir. Biz burada onları yalnız şəxsiyyətin inkişafında kollektiv və ünsiyyətin rolu baxımından qısa nəzərdən keçirəcəyik.

Gələn, əvvəlcə, tərbiyə psixologiyasından başlayaq. Tərbiyə psixologiyası pedaqoji prosesin məqsədyönlü təşkili şəraitində insanın şəxsiyyət kimi formalaşmasının psixoloji qanunauyğunluqlarını öyrənir. Bəs, şəxsiyyət necə formalaşır? Onun əsas mexanizmi nədən ibarətdir?

Məlumdur ki, insan təbiəti dəyişə-dəyişə özü də dəyişir. Bu müddəanın psixologiya, o cümlədən pedaqoji psixologiya elmi üçün metodoloji əhəmiyyəti vardır. İnsan xarici aləmə aktiv surətdə təsir göstərir, məqsədyönlü fəaliyyət prosesində onu və özünü şüurlu surətdə dəyişir. Bu o deməkdir ki, şəxsiyyətin formalaşmasının əsasını məhz şüurlu aktiv fəaliyyət təşkil edir. Məsələnin pedaqoji cəhətinə gəldikdə isə ilk növbədə onu qeyd etmək lazımdır ki, uşaq şəxsiyyətinin formalaşmasına məqsəd-yönlü təsir göstərmək üçün onun fəaliyyəti, birinci növbədə, əsas (asosial) fəaliyyəti əsaslı təşkil olunmalıdır. Şagirdlərin əmək tərbiyəsinə xüsusi diqqət yetirilməlidir. Onları ictimai faydalı əməyə psixoloji cəhətdən hazırlamaq, əxlaqi şüur və hisslərinin formalaşmasında ictimai-faydalı fəaliyyətdən daha əsas istifadə etmək zəruridir.

İstər oyun, istər təlim, istərsə də əmək fəaliyyətinin əhəmiyyəti xüsusiyyəti vardır: onların hamısı *rol* şəraitində həyata keçirilir.

Mosolənin belə qoyuluşu uş kollektivini şəxsiyyətin formalaşmasının şorti kimi nozord keçirmək imkanı verir.

Uşaq kollektivinin özünomoxsus xüsusiyyətləri çoxdur. Əg

540 biz onu digər kollektivlərlə müqayisəli surətdə nəzərdən keçirsək, bir cəhəti ayrıca qeyd etməliyik: uşaq kollektivində müəllim və ya tərbiyəçi artıq fonnalaşmış şəxsiyyətlərlə deyil, hələ fonnalaşan şəxsiyyətlərlə iş aparır. Uşaq kollektivinin xüsusi tərbiyə funksiyası da məhz bununla şərtlənir.

Uşaq kollektivini psixoloji baxımdan səciyyələndirərkən iki mühüm məsələyə xüsusi diqqət yetirilməlidir:

1. Uşaq kollektivində cəmiyyətə xas olan ictimai münasibətlər özünün konkret ifadəsini tapır. Uşaqların kollektivdəxili qarşılıqlı münasibətlər təcrübəsini mənimsəməsi onların şəxsiyyətinin formalaşması üçün həlledici əhəmiyyətə malikdir. Uşaq kollektivi nəinki uşaqların bütün münasibətlərinin formalaşması, həm də inkişaf etməsi, keyfiyyətə dəyişməsi üçün on təsirli sosial mühitdir. Bu münasibətlərin düzgün qurulması, təşkili tərbiyənin səmərəliliyi üçün vacibdir.

Şagirdlərdə mənovi keyfiyyətlərin formalaşmasının köklərini də, birinci növbədə, məhz burada kollektivdəxili şəxsiyyətlərarası münasibətlər praktikasının mənimsənilməsində axtarmaq lazımdır. Bu keyfiyyətlər çoxşəxəlidir. Onların nüvəsini birgə yaşayış təşkil edir.

2. Əgər biz uşaq kollektivini ünsiyyət aspektində təhlil etsək, onun ikinci mühüm xüsusiyyətini müəyyən edə bilərik. Şəxsiyyətin fonnalaşması baxımından onun ünsiyyət prosesi ilə bağlı xüsusiyyətlərinin əhəmiyyətini də ayrıca qeyd etmək lazımdır. Bu məsələni aydınlaşdıraraq.

Uşaq kollektivində ünsiyyət tipinin əsas forması dialoqdur. Dialoji ünsiyyətin monoloji ünsiyyətdən ən başlıca psixoloji fərqi nədədir? Şəxsiyyətin fonnalaşmasında onlardan hansı - monoloq və ya dialoq daha mühüm rol oynayır?

Monoloji nitqdə «başqa adam» passiv tamaşaçı kimi iştirak edir. Onun (başqa adamın və ya adamların) olması danışanı ancaq ünsiyyət situasiyasına daxil edir. Bu zaman «başqa adam» əsasən mənim özümə deyil, mənim haqqında danışdığım predmetə (monoloqun məzmununa) münasibət bəsləyir. Təsədüfi deyildir ki, monoloq zamanı ünsiyyətin məqsədi də, nəticəsi də danışanın bir şəxsiyyət kimi özünü ifadə etməsi faktı ilə bağlıdır. Ünsiyyətin həmin fonnası psixodiagnostika planında, yəni müvafiq şəxsiyyət üçün əhəmiyyətli olan cəhətlərin real məzmununun müəyyən edilməsində olduqca qiymətlidir.

541

Psixoterapiyada monoloqdan geniş istifadə olunması da məhz bununla bağlıdır.

Monoloji ünsiyyətdən fərqli olaraq dialoji ünsiyyət onunla xarakterizə olunur ki, mənim söhbət etdiyim adam mənim təkcə haqqında danışdığım predmetə deyil, birinci növbədə, «mənim özü-mə» münasibət bəsləyir. Onu da əlavə etmək ki, ünsiyyətin forması həmsöhbətin «tənə» bəslədiyi fəal münasibətdən bilavasitə asılıdır. Ünsiyyətin dialoji forması müəyyən mənada ümumi kollektiv ünsiyyət iqliminin olmasını, həmsöhbətlərin ümumi hisslərlə yaşamasını nəzərdə tutur. Bu zaman «tənə» istər-istəməz «hisslərimi», «fikirlərimi» başqa adamlarla bölüşə-bölüşə onlarla müxtəlif münasibət sisteminə daxil olmaqla, «özümü» tanıyıram, özümün yeni keyfiyyətlərimi, xassələrimi görməyə başlayıram. Dialoji ünsiyyət şəraitində həmsöhbət adamlar bir-birinin motivasiya sahəsinə, sərvət meyllərinə, həyat mövqeyinə mühüm təsir göstərirlər. Bu isə şəxsiyyətin məlik şüurunun, əxlaqi şüurunun, münasibətlər sisteminin və s. formalaşmasında həlledici rol oynayır.

Beləliklə, kollektiv uşaqların ictimai-faydalı məsələlərin həllinə fəal surətdə cəlb etməklə onların ünsiyyət tələbatının nəinki müxtəlif formalarda təmin edilməsi, həm də inkişafı üçün əlverişli şərait yaradır. Bu isə öz növbəsində şəxsiyyətin inkişafı üçün geniş imkanlar açır. Uşaq kollektivinin funksiyaları çoxdur. Onlardan ikisini: uşaq kollektivinin tərbiyə və ictimai-faydalı funksiyalarını xüsusi qeyd etmək lazımdır. Bu funksiyalardan hansı əsasdır? Hər ikisi. Lakin göstərmək lazımdır ki, uşaq kollektivinin tərbiyə funksiyası onun ictimai-faydalı funksiyası vasitəsilə həyata keçirilir. Əks halda uşaq kollektivinin tərbiyə funksiyası özlüyündə əhəmiyyətini itirir.

Uşaq kollektivin təşkilində onun ictimai-faydalı funksiyasının həyata keçirilməsinə xüsusi diqqət yetirilməlidir. Bunun üçün birincisi, fəaliyyətin məzmunu düzgün seçilməlidir. İkincisi fəaliyyət prosesində bütün münasibətlər sistemi birgə yaşayış prinsipi əsasında təşkil edilməlidir. Üçüncüsü, kollektiv nəinki təşkil olunmalı, həm də «öz-özünü təşkil etməlidir», yəni kollektiv öz fəaliyyətinin subyektinə çevrilməlidir. Bunun üçün kollektiv öz fəaliyyətini planlaşdırmalı, öz iizlərinin işini və davranışını kollektivin məqsədi və sosial normaları baxımından tənzim etməli, onları qiymətləndirməli, ictimai rəydən təsirli vasitə kimi istifadə etməlidir.

Məktəbdə tərbiyə işi tərbiyə işi ilə vahid şəkildə aparılır. Dərs təlimin əsas təşkilat forması olmaqla yanaşı, tərbiyə prosesində

542 nın elə vasitəsinə təşkil edir ki, müasir məktəbin qarşısında duran bütün vəzifələr məhiyyət etibarilə məhz orada həll olunur.

Təlim prosesində müəllim on azı üç vəzifəni həll edir: a) şagirdlərə elmin əsasları haqqında biliklər verir, zəruri bacarıq və vərdislər aşılayır; b) onların bilik, bacarıq və vərdislərə müstəqil surətdə yiyələnməsi üçün idrak fəaliyyətlərini inkişaf etdirir; v) cəmiyyətimizin ideoloji, sosial, əxlaqi və estetik tələblərinə müvafiq olaraq şagirdlərin şəxsiyyətini formalaşdırır və tərbiyə edir.

Bu üç vəzifə bir-birilə vəhdətdədir və birlikdə məktəbin vahid təlim-tərbiyə vəzifəsini təşkil edirlər. Onları dərəcəsi pəncə nömrə almaq olar? İlk baxışda sual adı görünsə də, müasir psixoloji-təlimin ümumi və tərbiyə nəzəriyyəsi üçün məsələnin belə qoyulması prinsiplərin əhəmiyyətli əlaməti. Gəlin, suala cavab vermək üçün təlimin məzmunu və təşkilat forması anlayışlarından istifadə edək.

Təlim prosesi əsasən iki formada həyata keçirilir. Onlardan biri siniflərin frontal iş, ikincisi isə fərdi iş adlanır. Müəllim dərəcəsi vaxt məzmununun böyük əhəmiyyətini adətən frontal işə verir: o, bu zaman əhəmiyyətli dərəcədə siniflərin işləyir. Lakin frontal iş prosesi şagirdlərin bir-birilə əlaqəsini psixoloji təhlil etsək, görərik ki, o, növbəti təlim, həm də son dərəcə məhdud xarakter daşıyır: şagirdlər bir sırada, bir cərgədə, bir partada otursalar da, bir yerdə işləmirlər. Hər şagird fərdi şəkildə müəllimin izahını qavrayır, onunla bir partada və ya digər partada oturmuş şagirdlər kimi inşa işini fərdi şəkildə yazır, digər şagirdlər kimi müəllimin təlimi təmin edən məsələni həll edir. Dərəcəsi ümumi məqsəd var, lakin sözün əsl mənasında kollektiv iş yoxdur. Əgər şagirdlərdən hər hansı birini yazı təxtində cavab verməyə və ya inşa yazan yoldaşına kömək etmək istəsə, onun bu hərəkəti ən yaxşı halda təşkilatsızlıq hesab olunur; müəllim onu, adətən, bu və ya digər formada cəzalandırır.

Frontal iş kimi, fərdi iş prosesi də şagirdlərin bir-birilə əlaqəsindən sözün əsl mənasında danışmaq mümkün deyildir. Qəribə mənzərə yaranır: şagirdlərin fəaliyyətinin mühüm sahəsini təşkil edən təlim fəaliyyəti etibarilə elə təşkil olunur ki, bu zaman onların bir-birilə əlaqə (fərdi) fəaliyyəti üçün əslində əlverişli şərait yaranmır. Məktəbin əsas vəzifələrindən biri-birgə fəaliyyətdə fərdi iştirak etmək - onun ən yaxşı tərbiyə vasitəsi hesab olunduğu halda, şagirdin təlim fəaliyyətinin təşkilində həmin cəhət kifayət qədər nəzərə alınmır. Bu isə öz növbəsində onunla nəticələnir ki, sinifdə şagirdlər arasında əlaqə və münasibətlər bir

543 çox halda başqa, ikinci dərəcəli, hətta bəzən pedaqoji cəhətdən zərərli fəaliyyət növləri əsasında əmələ gəlir.

Beləliklə, təhsilin tərbiyə vəzifələri ilə təlim prosesinin əhəmiyyətli formaları arasında ziddiyyətlər müşahidə olunurdu. Qabaqcıl müəllimlər bu cəhəti görür və tənqid edirdilər. Onlar **V**əziyyətdən çıxış yolunu dərəcəsi ağırlıq mərkəzinə frontal işdən fərdi iş sahəsinə keçirməkdə gürdülər.

Bu yol doğrudurmu? Şübhəsiz ki, doğrudur. Əgər təlimin fərdiləşdirilməsi şagirdlərin qabiliyyətləri, meylləri və maraqları haqqında elmi cəhətdən məlumat əsaslanırsa, faydalıdır. Lakin təcrübə göstərir ki, kütləvi məktəb şəraitində, belə bir mühüm vəzifənin həlli heç də asan deyildir.

Bəs, çıxış yolunu harada axtarmalı? Ölkəmizin psixoloqları bu suala tamamilə aydın cavab verirlər: onlar uşaq kollektivində ümumiyyətin qanunauyğunluqlarını nəzərə alaraq dərəcəsi şagirdlərin kollektiv tədris-idrak fəaliyyəti əsasında təşkil etməyi təklif edirlər.

Başqa sözlə, psixoloqlar tədris prosesini elə təşkil etməyi məsləhət görürlər ki, şagirdlər onun bəzi mərhələlərində növbəti bilavasitə müəllimlə, həm də bir-birilə əlaqə saxlasınlar; pedaqoji tədris şagirdlərə bilavasitə (müəllim - şagird) deyil, dolayı ilə (müəllim - şagird - şagird) göstərsin; dərəcəsi elə situasiya yaradılsın ki, şagirdlər bilikləri valideynlərin və müəllimlərin xatirəyə və ya cəzadan qorxduğuna görə deyil, maraqla mənimsəsinlər.

Şagirdlərin kollektiv tədris-idrak fəaliyyəti aşağıdakı kimi təşkil olunur:

a) kollektivdə eyni vaxtda icra olunan iş (şagirdlər sinif yoldaşlarının cavabını şərh edir, ona əlavə edir və ya düzəliş verirlər);

b) iki şagirdin birgə işi;

v) qrup işi (qrupda on azı üç, on çoxu 6-7 şagird olur);

q) qruplararası iş;

g) frontal-kollektiv fəaliyyət.

Növbədən keçirdiyimiz iş formalarından birincisində kollektiv fəaliyyət nolaşdır xarakter daşıyır. İkincisində kollektiv fəaliyyətin əlamətləri daha aydın nəzərə **caflı**. Qrupla iş kollektiv fəaliyyətin şərtlərini (ümumi məqsədin dərəcəsi olunması, vəzifələrin məqsəd uyğun bölgüsü, qarşılıqlı əlaqə və nəzarət) nisbətən tam həyata keçirmək imkanı verir. Qruplararası işin təşkili ilə şagirdlərin kollektiv tədris-idrak fəaliyyəti daha yüksək əhəmiyyətli hesab edilir. Frontal-kollektiv fəaliyyət isə şagirdlərin tədris-idrak fəaliyyəti

544 yətinin təşkilinin ən yüksək səviyyəsi kimi özünü göstərir. Adından göründüyü kimi, bu zaman frontal iş elə təşkil olunur ki, şagirdlərin tədris-idrak fəaliyyəti kollektivlik prinsiplərinə tamamilə və bütünlüklə cavab verir. (Dərəcəsi prosesi şəxsiyyətlərarası münasibətlər yaradır, şagirdlər bir-birinə qarşılıqlı kömək göstərirlər, onlar bir-birinə nəzarət edir və bir-birinin işini qiymətləndirirlər.)

Beləliklə də şagirdlərin kollektiv tədris-idrak fəaliyyəti onların qarşılıqlı münasibətlərinin inkişafında mühüm rol oynayır. Şagirdlərin bir-birilə əməkdaşlıq etməsi və qarşılıqlı yoldaşlıq köməyi dərəcəsi əlverişli emosional iqlim yaradır. Kollektiv tədris-idrak fəaliyyəti prosesi şagirdlərin təlim motivasiyə yeni keyfiyyətlər hesab edilir. Onların idrak maraqları formalaşır, sosial fəallığı artır, emosional-iradə sahəsinin, qabiliyyətləri və meyllərinin inkişafı üçün əlverişli şərait yaranır. Ən əhəmiyyəti isə onlarda məsuliyyət hissi, kollektivlik, müstəqillik, işə yaradıcı münasibət formalaşır.

Bir cəhət də ayrıca qeyd etmək lazımdır: psixoloqlar son zamanlar ümumiyyətin şəraitində psixi proseslərin xüsusiyyətlərini öyrənməyə başlamışlar. Bu istiqamətdə aparılan eksperimentlərin ümumi sxemi fərdi və birgə fəaliyyət şəraitində psixi (əsasən kognitiv) prosesləri müqayisəli təhlil etməkdən ibarət olmuşdur. Birinci halda adı (yaxşı işlənmiş) eksperimental qaydalardan, ikinci halda isə qoşa (ikinfərlik) eksperiment prinsiplərindən istifadə olunmuşdur. Birinci və ikinci halda tədqiqat metodikasında əsas fərq bundan ibarət olmuşdur ki, qoşa eksperimentdə iştirak edən adamlar bu və ya digər tapşırığı birlikdə ümumiyyətin

şəraitində həll etmişlər. Psixoloqlar sensor-perseptiv proseslərin, təsəvvürləri, mnemik və fikri proseslərin xüsusiyyətlərini bu istiqamətdə müqayisəli tədqiq etmişlər.

Ekspərimentlər əsaslı surətdə göstərir ki, ünsiyyət şəraitində özünə nəzarət prosesləri xüsusilə aktivləşir, insan özünün idrak fəaliyyətini şüurlu surətdə tonzım etməyə başlayır. Psixi proseslərin məhsuldarlığı artır və s.

Biz şagirdlərin kollektiv tədris-idrak fəaliyyətindən danışarkən, bu cəhəti də nəzərə almalıyıq. Qabaqcıl müəllimlərin təcrübəsi göstərir ki, dərəcə kollektiv iş formaları əsasında təşkil edildikdə, şagirdlərin idrak fəaliyyətinin aktivləşdirilməsi üçün xüsusilə əlverişli şərait yaranır.

Aydın məsələdir ki, şagirdlərin kollektiv tədris-idrak

545

157-35

fəaliyyətinin təşkilini universal təlim və tərbiyə üsuluna çevirmək olmaz. Müəllim onu frontal və fərdi işlə ümumi şəkildə əlaqələndirməyi bacarmalıdır.

Nəhayət, bir mühüm məsələ haqqında. Biz yuxarıda uşaq kollektivində ünsiyyətin ancaq bir tərəfini - şagirdlərin bir-birilə ünsiyyəti məsələsinə nəzərdən keçirdik. Onun ikinci mühüm tərəfini müəllimlərlə və tərbiyəçilərlə şagirdlərin ünsiyyəti təşkil edir.

Müəllimlərlə (tərbiyəçilərlə) şagirdlərin ünsiyyəti özünə-məxsus ünsiyyət sahəsidir. Ünsiyyətin bu növünə p e d a q o j i ü n s i y y ə t deyilir.

Şagirdin bir şəxsiyyət kimi inkişafında pediaqoji ünsiyyət böyük əhəmiyyətə malikdir. Görkəmli pediaqqlar- Ü. Hacıbəyov, A. Makarcenko, H. Cavid, A. Şaiq, A. Makovelski, H. hüseyinov, V. Suxomlinski, M. Arif, Y. Məmmədliyev, A. Qarayev, Ə. Scyidov, Ə. Zəkizadə, M. Məhdizadə, A. Abbaszadə, F. İbrahimboyov, Ə. Sul-tanlı, Ə. Dəmirçizadə, M. Məhərrəmov və başqalarının öz şagird və tələbləri ilə münasibətləri əsl tərbiyəvi təsir vasitəsi olmuşdur. Öz mənalı həyatını gənc nəslin tərbiyəsinə həsr etmiş bu elm fədailəri və əsl xalq müəllimlərinin öz yetirmələri ilə söhbətləri mənalı həyat məktəbi idi. Onlar neçə-neçə gəncin həyat yolunun müəyyən edilməsində, bir vətəndaş, alim, şair, müəllim, ən başlıcası isə gözəl insan kimi formalaşmasında əvəzsiz rol oynamışlar.

Şagirdlərin şəxsiyyətinin inkişafını şərtləndirən müxtəlif amillər içərisində onların müəllimlərlə münasibəti xüsusi yer tutur. Müəllimlə şagirdin bir-birilə qarşılıqlı təsiri şəxsiyyətin formalaşmasının mühüm bir mərhələsinə təsadüf edir. Məhiyyət cəhətilə elə bir pediaqoji problem yoxdur ki, o, bu və ya digər dərəcədə müəllimlə şagirdlərin qarşılıqlı münasibətləri ilə bağlı olmasın. Müəllimin şagird şəxsiyyətinə diqqətlə yanaşması, tələbkərliliyi hörmətlə əlaqələndirməsi, onun qüvvələrinə inanması - müəllimlə şagirdlərin qarşılıqlı münasibətləri üçün həlledici olan bu cəhətlərdən hər birinin əhəmiyyəti böyükdür.

Müəllimlərlə şagirdlərin münasibətləri şəxsiyyətlərarası münasibətlərin özünəməxsus sahəsinə təşkil edir. Bu o deməkdir ki, pediaqoji ünsiyyətdə onların hər ikisi - müəllim və şagird şəxsiyyət kimi iştirak edirlər, başqa sözlə, pediaqoji ünsiyyəti də «S-O» diisturu ilə deyil, «S-S» diisturu ilə xarakterizə etmək olar.

Müəllim - şagird münasibətləri işküzər (rəsmi) münasibətlərdir. Axı, şagirdlər müəllimlərlə öz-özlüyündə deyil, həmişə

546 sosial qrupun - sinfin, müəssisənin təşkilatı və s. üzvü kimi münasibətə girirlər. Müəllim isə pediaqoji kollektivin təmsilçisi, onların qarşılıqlı münasibətlərinin xarakteri «Məktəb nizam-naməsi», «Şagirdlər üçün qaydalar» və s. ilə müəyyən olunur. Özünün bu xüsusiyyətinə görə müəllimlərin şagirdlərə münasibəti bir çox cəhətdən şagirdlərin bir-birilə münasibətlərinin xarakterini müəyyən edir. Müəllim - şagird münasibətləri əlverişli olduqda, şagirdlər arasında da münasibətlərin səmərəli inkişafı üçün şərait yaranır. Bu isə şagird kollektivinin formalaşmasının şərtlərindən biridir. Sınıfta kollektiv rəhbərlərin inkişafı isə, öz növbəsində, müəllimlə şagirdlərin ünsiyyətini asanlaşdırır.

Müəllim - şagird münasibətləri təlim prosesinin səmərəli olmasının mühüm şərtlərindən birini təşkil edir. Sınıfta mədəni-psixoloji iqlim, birinci növbədə, məhz həmin münasibətlərlə müəyyən edilir. Bu cəhəti nəzərə almadan şagirdlərin bilik, bacarıq və vaxtlarına yiyələnməsi prosesini təhlil etmək səhv olardı. Təkcə bir cəhəti qeyd edək: biz artıq bilirik ki, yaddaşlaşdırma prosesi bir çox cəhətdən şagirdin emosional vəziyyətindən asılıdır. Eyni sözləri digər psixi proseslər haqqında da demək olar. Müəllim-şagird münasibətlərinin psixoloji notları belədir.

Tədris materialının mənimsənilməsi təkcə onun məzmunu, təlim üsulları və s. ilə deyil, həm də şagirdlərin müəllimə münasibəti ilə şərtlənir. Xüsusilə aşağı sınıflarda, hətta V-VI sınıflarda «yaxşı müəllim yaxşı fənn» deməkdir. Şagirdlər adətən sevdikləri müəllimlərin dərslərinə xüsusi maraq göstərirlər.

Şagirdlər müəllimləri adətən bir-birilə müqayisə edir və onların qiymətləndirməyə başlayırlar. Bu zaman şagirdlər müxtəlif meyarlardan istifadə edirlər. Həmin meyarlardan ikisi xüsusilə mühümdür: şagirdlər müəllimləri qiymətləndirərkən, bir tərəfdən, təlimin keyfiyyətinə, digər tərəfdən, müəllimin şagirdlərə münasibətinə xüsusi diqqət yetirirlər.

Müəllimin yüksək erudisiyaya malik olması, əlavə biliklər verməsi, materialı maraqlı və anlaşıqlı şəkildə izah etməsi, «uşaqların» müstəqil mühakimələrinə həssaslıqla yanaşması, pediaqoji məna-fəaliyyət şagirdlər üçün çox əhəmiyyətlidir. Onlar müəllimin xeyirxahlığını, səmimiyyətini, ədalətli olmasını, tələbkərliliyi hörmətlə əlaqələndirməsini yüksək qiymətləndirirlər. V-VI sınıftan başlayaraq ədalətli qiymət, obyektiv cəza və rəhbərlik müəllim-şagird münasibətlərində mərkəzi momentə çevrilir. Bu mühüm problemlərin həlli

prosesində müəllimin bir **şəxsiyyət** kimi keyfiyyətləri üzə çıxır. Şagirdlər həmin keyfiyyət-ləri görür və qiymətləndirirlər.

Pedaqoji ünsiyyətin bir mühüm xüsusiyyətini də ayrıca qeyd etmək lazımdır: o, istər şagirdin müəllimə, istərsə də müəllimin şagirdə inam və etibarına əsaslanır. Əgər müəllimlə şagird arasında belə münasibət yaranırsa, müəllim onun tələblərini adekvat surətdə qavrayır və qəbul edir. Şagirdlər müəllimə inandığında ona kömək üçün müraciət edir, onları narahat edən məsələləri onunla bölüşürlər. Bunun üçün müəllim öz şagirdlərinin problemlərini düzgün başa düşməli, həmişə xeyirxah mövqə tutmalı, hətta sinifdə konfliktli şərəit yaranıqda belə şagirdin şəxsiyyətinə hörmət etmolidir. Əməkdaşlıq pədaqogikası «müəllim-şagird» münasibətlərinin xarakterini köklü surətdə dəyişir.

Müəllimin vətəndaşlıq mövqeyi, sözü ilə işinin vohdət təşkil etməsi, şagirdlərə təlqin etdiyi idcallara öz əməlləri ilə cavab verməsi, böyük təsir gücünə malik olan şəxsi nümunəsi və s.-nin də önəmiyyətini xüsusi qeyd etmək lazımdır.

5. İnsan və siyasət, yaxud siyasətə qoşulmanın başlıca motivləri

Keçmiş Sovətlər İttifaqının dağıdması ilə sovet məkanında ueniş bir siyasələşmə, kütlə arasında siyasi fəallıq artmağa başladı. Bunun da bir sıra sosial və psixoloji səbəbləri vardır. Keçmiş sovetlər məkanında ümumi cəmiyyət müəyyən siyasi ideoloji prinsiplər əsasında qurulmuşdu, zümrə və təbəqələrin, ümumi kütlənin sosial siyasi fəallığı mərkəzdə təşkil olunurdu və istiqamətlənirdi, «vahid məqsədə» xidmət edirdi. Bunun üçün cəmiyyət miqyasmda «vahid partiya» yaradılmışdı, hər şey yalnız onun göstərişi ilə ola bilərdi. Həmin dövrdə ayrı-ayrı adamların siyasətə qoşulması yalnız həmin partiya daxil olmaq, onun üzvü kimi məhz onun «rəhbər göstərişlərini» yerinə yetirmək sahəsində o/ toallığını göstərmə bilərdi. Yəni «vahid siyasi partiya», «vahid siyasi fəallıq istiqaməti» mümkün idi. Həmin istiqamətdən kənara çıxmaq, başqa cür hərəkət etmək «partiya nizamnaməsini pozmaq» hesab edilirdi. Başqa sözlə siyasətə bu yolla qoşulan şəxs yalnız «partiyarın iradəsinin» yerinə yetirilməsi üçün bir vasitə və ya «yuxarıdan gələn göstərişlərin sözsüz icraçısı» olurdu. Çünki «yuxarıdan qərar və göstərişləri» aşağıdakı tələfəndən sözsüz

548 yerinə yetirilməli idi. Belə bir sosial şəraitdə heç kəs «partiyarın iradəsi əleyhinə gedə bilməzdi». Burada partiya xətti ilə totalitar bir rejimin mövcudluğu təmin olunurdu. Elə buna görə də «vahid partiya» qəbul xüsusi tələblər əsasında həyata keçirilirdi. Partiya qəbul olunmaq yəni «siyasətə qoşulmaq istəyənlerin» əsas iki motivi ön plana keçirdi: «müəyyən vəzifə almaq» (çünki həmin partiyarın üzvü olmayan şəxslər necə deyirlər «vacib vəzifələrə» təyin oluna bilməzdilər). Əslində bu, siyasətə qoşulan şəxslərin mühüm motivlərindən biridir. Bu mənada belə bir fikirlə razılaşmaq olar ki, «siyasətlə məşğul olan

adamların hakimiyyət iddiasında olduqları həmişə məlumdur. Əgər kimsə bunu bilmirsə, o, yəni» (Ə.K.).

Həmin mərhələdə siyasətə qoşulmağın, yəni partiya qəbul olunmağın ikinci əsas motivi heç olmazsa otafdakılardan fərqlənmək, cəldə, ailədə «vacibliyini» (partiyaçı olmasını) nəzərə çatdırmaqla «psixoloji müdafiə» və ya «kompensator mexanizmin» hərəkətə gətirilməsi vasitəsi kimi çıxış edirdi.

Qeyd edilən hər iki halda siyasətə qoşulmaq əsasən «şəxsi motivlərlə» şərtlənir. Lakin bir sıra hallarda ayrı-ayrı şəxslərin «partiya daxil olması», «siyasətə qoşulması» geniş ictimai motivlərlə də şərtlənə bilərdi. «Ümumi xeyrinə müəyyən sosial proseslərə təsir edə bilmək imkanı olda etmək» motivi də ayrı-ayrı şəxslərin «siyasi fəaliyyətində» mühüm yer tuturdu. Respublika-mızda belə siyasi xadimlər az olmamışdır. Əlbəttə, zaman və şəraitlə bağlı onların rastlaşdıqların maneə və məhdudiyyətlər uo/ordon qaçınla bilməz.

Sovətlər İttifaqının dağılması ilə insanların siyasətə qoşulması motivləri və imkanları tamamilə başqa olmuşdur. (Təsədüfi deyildir ki, məhz son dövrlərdə psixologiya dərslərlərinə siyasi fəaliyyətin psixologiyası problemləri daxil edilmişdir.)

Burada müstəqilliyə can atan geniş kütlənin «siyasələşməsi» motivləri ilk növbədə vətənin, xalqın tələfiyə bağlı problemlərin ortalağa çıxması və totalitar rejimdən yaxa **Cjartannaq** imkanlarının yaranması ilə əlaqədar olmuşdur. Bütün keçmiş **sovet** respublikalada **nnn** əksəriyyətində Sovətlər İttifaqının dağılması ilə əlaqədar olaraq baş verən proseslər, onların əsas istiqamətləri, **kütlə** içərisində siyasi fəallığın güclənməsi müəyyən ümumi cəhətlərə malik olmuşdur. Əksər respublikalarda xalq cəbhələrinin yaranması, siyasi hakimiyyəti olmağa, totalitar rejim tələblərindən

549 uzaqlaşmağa can atılan şəxslər cəhətlərə malik olmuşdur, lakin nəticələri isə bir-birindən ciddi surətdə fərqlənmişdir.

Əlbəttə məsələnin siyasi tərəfi hansı qüvvələrin həmin siyasi proseslərdən öz əhəmiyyətli məqsədlərinə nail olmaq, öz rejimlərini ya-ratmaq üçün necə istifadə etmələri siyasətşünaslığın problemləri-dir, ona görə də burada məsələnin psixoloji tərəfinə diqqət yetir-mək zərurəti ön plana keçir. Buna görə də burada ilk növbədə siyasi fəaliyyətin psixologiyasının bəzi ümumi cəhətlərinə toxunula-caqdır.

Adətən qeyd edirlər ki, insan bioloji, fizioloji, sosial varlıq olduğu kimi həm də siyasi varlıqdır. Çünki o, müəyyən siyasi münasibətlər sferasında olur. Hakimiyyətə müəyyən münasibətdə olarkən, yəni öz ictimai vəzifəsini yerinə yetirərkən, öz vətən-daşlıq hüququnu və azadlığını, öz fəaliyyətlə bağlı aldığı maaşla, seçib-seçilmək hüququ və s. bağlı münasibətlərini tənzim etmək üçün siyasətə qoşulmuş olur. Başqa sözlə, hakimiyyətə tabe olur və ya ondan istifadə edir. Bu mənada siyasi psixologiyada insanlar xüsusi münasibət sferasında, yəni «insan - siyasət -hakimiyyət» üçbucağı münasibətində nəzərdən keçirilir. Yəni insan hakimiyyət və siyasət olmadan öz vətəndaşlıq keyfiyyətlərini qoruyub

saxlaya bilməz. Siyasət hakimiyyətin məzmununu təşkil edir. Bu monada insan, istər-istəməz, siyasətdən və hakimiyyətdən asılı vəziyyətdə olur, lakin homin miinasibot və asılılıq ayn-ayn adamlarda miixtolif soviyyodo olur. Bununla olaqodar olaraq insanlar başqa-başqa psixoloji əlamətlər və keyfiyyətlər kosb cdir.

Burada iki qobil insan psixologiyası diqqəti colb cdir:

a) «siyasəto qodor insan», belolori hakimiyyəti tobii yaşayış şəraitinin tosirini kimi başa düşür və siyasətlə, onun fəaliyyət göstər-mə qanunları ilə maraqlanır;

b) «siyasi insan» isə öz mənafeyi naminə hakimiyyətin fəaliyyət göstərilməsinə müdaxilə edir, qarışır və siyasətlə hakimiyyətin təşkili və ya quruluş vahidi, yaxud vasitəsi kimi maraqlanır.

Əlbəttə, insanın siyasətdə iştirakı miixtolif səviyyələrdə ola bilər və hər bir səviyyənin öz psixoloji xüsusiyyətləri var.

Siyasət adamının psixoloji-siyasi keyfiyyətləri onun siyasi fəallığında, siyasi davranışında, siyasi işində və siyasi fəaliyyətində tozahiir cdir.

Siyasi fəallıq siyasətin məqsəduyğunluğunun inikasıdır. Əgər siyasi reaktivlik - oks miinasibot insanın siyasi hakimiyyətin

550 tosirinə məcburi reaksiyasıdır, amma siyasi fəallıq - vətəndaşın psixoloji-siyasi özünü-hərəkətidir.

Siyasi təbliğatın, seçki kampaniyalarının psixologiyasının başlıca qayəsi əhalinin siyasi fəallığını idarə etməyə yönəlmiş olur. Nəinki partiya təbliğatı işçilərinin (muzdlu, yaxud maaşla işləyən şəxslərin, strukturların, birliklərin) əsas işi qarşıya qoyulmuş məqsədə nail olmaqdır. Bir sıra hallarda bu cəhət qeyri-etik yol və vasitələrdən, hətta zorakılıq formalarından istifadə yolu ilə həyata keçirilir. Bu cəhətdən dövlət orqanları, ordu və s. də qarşıya qoyulmuş «partiyanın məqsədini» (bəzən də ayrı-ayrı qrup və zümrələrin mənafeyinə) nail olmağa yönəldilir.

Siyasi davranış siyasətin məqsədyönlülüüyü ilə tozəim olunur, bunun üçün sosial, iqtisadi və milli amillərdən istifadə edilir.

Siyasi davranışın məhsulları, nəticələri siyasi sənədlər, aksiyalar, partiyanın, onun liderlərinin iqtisadi və sosial hərəkətləri formasında müşahidə edilə, təsbit oluna, qiymətləndirilə bilər.

Siyasi fəaliyyət şüur məqsədin tosirilə yaranır. Bu mənada siyasət də - professional əmək fəaliyyətidir, hətta cəmi-praktik fəaliyyətdir. Yəni siyasət də xüsusi elm sahəsidir. Onun əsas predmeti hakimiyyətdir, «hakimiyyətin psixoloji sahəsidir». Siyasət - ilk növbədə hakimiyyətin təşkilinin və fəaliyyət göstər-məsinin məlumluğu ilə mübarizədir. Sonra isə hakimiyyətin qrupları, siniflər, şəxsiyyətlər arasında bölgüsünün həyata keçirilməsidir. Onu nəzərdən qaçırmaz ki, hakimiyyətin əməli və məqsədlərindən asılı olaraq onun həyata keçirdiyi siyasət miixtolif səciyyəli olmaqla bərabər, çox tez bir müddətdə

nüfuzunu itirə, «köhnə» bilər. Bu mənada siyasət həm də axtarışdır. Siyasətə qoşulan adam, xüsusən siyasi liderlər hakimiyyətin inkişaf dinamikasını, onun gələcəti qabaqcadan görməyi, onu proqnozlaşdırmağı bacarmalıdır. Belə bir fikirlə razılaşmaq olar ki, siyasətçi proqnoz vermirsə, miyyətin hadisələrin inkişafına miinasibot bildirmir siyasətlə məşğul olmamalıdır. Bu mənada professional siyasətçi xüsusi intellektual qabiliyyətə, ilk növbədə analitik təfəkkür qabiliyyətinə, fikir çevikliyinə və təfəkkür müstəqilliyinə, dərin tənqidi ağıla malik olmalıdır. Təfəkkür stereotipi siyasətçi üçün ciddi fəlakətdir. Düzgün və çevik siyasət ilk növbədə təfəkkür çevikliyi, hadisələrin səbəb və nəticələrini, onu törədən prosesləri dərinləndirən təhlil etmək, vaxtında və düzgün nəticə çıxarmaqla yanaşı, onların inkişaf meyllərini düzgün müəyyənləşdirməyə qabil olmaq deməkdir.

551

Bu mənada siyasət dərin elmi təfəkkür, yüksək intellekt tələb edir, o siyasi əfərdə və ya əfərdən deyil. Bununla əlaqədar olaraq Həroq də Roqanın sözlərini xatırlamaq yerinə düşər: «siyasi idarəetmə məharətindən cətin heç bir şey yoxdur»: hətta bu sahədə ən təcrübəlilər də ölüm ayağında etiraf etmişlər ki, idarəetmə sə-nəti sahəsində yenə də özlərini nəsi (noviçok) hesab etmişlər. Bunun səbəbi odur ki dövlətin idarə olunmasının bütün dövrlər üçün yaranan möhkəm və qəti qaydalarnı tapmaq mümkün deyildir¹.

Bu mənada siyasi fəaliyyət həm sosial qiyməti, həm də ciddi nəticəsi olan fəaliyyət növüdür və insandan gərgin fiziki və psixoloji cəhətdə tolob cdir. Bəzən bu və ya digər şəxslərdə siyasətə sərf olunan iş qüvvəsi mümkünlük həddini keçir və nəticədə siyasətçidə streslər, çətinlik, depressiya vəziyyətləri yaranır, hətta onların tolof olmasına gətirib çıxarır. Belə siyasi fəaliyyətin məhsulu və ya dəyəri, ya müəyyən siyasətçilərin məşhurlaşması, onların geniş kütlələrin rəğbətini, məhəbbətini, yaxud da qəzəb və nifrətini qazanmaq olur.

Deməli, siyasi əmək məhsuldar fəaliyyət kimi özünün məqsədinə malik olur, müəyyən əməliyyatların köməyi ilə həyata keçirilir, xüsusi predmeti, vasitəsi və nəticələri olur.

Bu cəhətdən siyasi fəaliyyət digər fəaliyyət sahələri kimi, xüsusi psixoloji struktur və tosir vasitələrinə malik olur. Burada intellektual cəhətdə, hüquqi tənzimləmə, iqtisadi məcburiyyət və fiziki tozyiq daha qabarıq surətdə nəzərə cərpir. Yəni kim hansı yola üstünlük verir məsələsi psixoloji cəhətdən xüsusi əhəmiyyətə malikdir. Çünki seçilən təsir üsulu müxtəlif nəticələrə gətirir.

Bununla bərabər, siyasətdə qatılan şəxslərin siyasi tərbiyəsinin psixoloji cəhətləri də çox vacibdir. Burada siyasətdə qatılan şəxslərdə özünə nəzarət, özünü-tənzim, özünü-idarəetmə, özünü-tərbiyə gərək ön plana keçsin.

Bu cəhətlərlə yanaşı onlarda sərvət meyli və mənafevi keyfiyyətlərdə oxlaq cəhətlərin üstünlüyü vacibdir. Bu mənada həqiqi siyasətçinin əməlinin predmeti xalqın psixoloji, iqtisadi, sosial, demografik və s. vəziyyətidir. Yəni əhalinin

psixoloji-siyasi voziyyəti siyasətə qoşulan şəxslərin və ya professional siyasətçilərin daima diqqət mərkəzində olmalıdır. Əgər siyasətçinin öz

1 Bax: Psixologiya. A.A.Krîlovun rədahtəsi altında. M. 1998, səh. 530.

552 şəxsi mənafeyi onun siyasi fəaliyyətində dominantlıq kəsb edərsə, belə şəxsləri siyasətçi deyil, siyasi fəaldaçı adlandırmaq psixoloji cəhətdən daha adekvat olur, çünki belələri siyasi fəaliyyəti əslində təhrif edir, ondan öz egoist məqsədləri nəminə istifadə etmək üçün bir vasitə kimi bəhrələnilir.

Bu monada belə bir fikirlə razılaşmaq olar ki, şəh insanın içində doğulur, onun sənətindən, o cümlədən siyasətlə məşğul olma-sından yox. Məkrli təbiətə malik olan siyasətə qoşulmuş şəxslər, siyasətdə öz məkrli niyyətlərini həyata keçirməyə can atırlar. Bu mənada məkrli yoxrulmuş siyasət əsl siyasət hesab edilə bilməz, bu, siyasətdən çox müəyyən şəxslərin, qrupun, zümrənin mənafeyini qorumaq üçün zahirən siyasi don geydirilmiş, mahiy-yətcə isə ümumi xalqın mənafeyinin əksinə yönəlmiş fəaldaçı və cinayətkar fəaliyyətdir, burada siyasi məzmunndan çox afyora ön plana keçir. Məhz belələrinin «siyasi fəaliyyəti»ni psixoloji cəhətdən təhlil edərkən Həzrət Əlinin belə bir kəlamı yada düşür ki, «Allahdan qorxmasaydım, siyasətçi olardım». Əlbəttə, məhz egoist məqsədlərlə siyasət nəminə siyasi afyora ilə məşğul olanlar «Allahdan qorxmadan» siyasət pərdəsi altında hər cür cinayətə ol atır, onun son noticələrini isə göz önünə gətirməyə qabil olmurlar. Əlbəttə, burada osas məsələ ayrını güzgüdə yox - yəni siyasətlə məşğul olmaqda deyil, siyasətdən necə istifadə edənlərdə axtarmaq düzgün olardı. Halbuki siyasət noinki ümumon dövlətin, o cümlədən müəyyən insan topluslarının, qrupların fəaliyyətinin tənziimi üçün çox vacibdir, bəzən hətta haqlı olaraq qeyd edirlər ki, siyasət hava-su qodər vacibdir.

Siyasəti belə bir zərurətə çevirmək üçün siyasəti qoşulan insan və ya professional siyasətçi siyasətin psixoloji vasitələrinə dərindən bələd olmalı və ondan vaxtında və yerində düzgün istifadə etməyi bacarmalıdır.

Dilimizdə işlədilən «siyasətdə nəşılıq» anlayışı müəyyən monada siyasətin psixoloji vasitələrinə nəbələdliyi bildirir. Həmin nəbələdlik sayosində siyasəti qoşulan şəxs və ya şəxslər öz siyasi fəaliyyəti prosesində hansı vasitələrlə cəmiyyətə və dövlət hakimiyyətinə təsir etmək yollarını düzgün müəyyənləşdirə bilmirlər. Məsələn, müasir dövrdə bəzi siyasi partiyaların ol atdığı təsir vasitələri (məsələn, küçə yürüşləri, piketlər, aclıq aksiyaları və s.) bir tərəfdən kütlənin şüur səviyyəsi və ona psixoloji hazırlıqla bağlıdırsa, digər tərəfdən hansı sistemə təsiri, yəni

553 hakimiyyətin və onu idarə edənlərin psixologiyasını nəzərə almaq əsasında qurulmalıdır.

Bu cəhətdən siyasətçi oməyinin əsas vasitələri ilk növbədə kütlənin şüuruna yol tapmaq (yəni ideologiyanın yayılması, fikir və hissləri zəbt etmək məharəti), hüquqi tənziim - kütlənin ziyanına olan qanunların dəyişdirilməsinə vadar etmək, iqtisadi güzəştlərə nəil olmaq (gəlir və xərclərin reformasına nəil olmaq), müqavimət və təziqə eyni yol ilə cavab verməyə hazır olmaqdır. Siyasətçi konkret şəraitdə həmin vasitələrdən birini və ya eyni zamanda bir nəçosini seçə bilər. Əlbəttə, həmin təsir vasitələri seçilərkən burada risk və məsuliyyət çox böyük olur. Bunun üçün siyasətçi şəxsi inteqral keyfiyyətlərə də malik olmalıdır. Burada siyasətçinin inkişaf etmiş özünə nəzarət, özünü idarə etmə qabiliyyəti, özünü tənziimi mühüm rol oynayır. Emosionallıq, çılğınlıq, düşünləməmiş qərar qəbulu işə çox böyük ziyan vura bilər.

Bu mənada məsuliyyətdən onu yalnız və yalnız müvəffəqiyyət və qələbə qazanmaq xilas edə bilər. Müvəffəqiyyətsizlik və məğlubiyyət halında ya onu siyasi fəaliyyəti son qoymaq (yəni siyasi ölüm), yaxud onu qınamaq, mühakimə etmək, siyasi fəaliyyətə qadağan qoyulması (professional ölüm), kütləvi informasiya vasitələrində, tarixi ədəbiyyatda biabır edilmək (mənavi ölüm) gözləyir. Deməli, siyasətə qoşulan şəxslərin öz əmək və ya fəaliyyət vasitələrini seçmələri ağır psixoloji yaşantılarla, təvqulədə dərəcədə çətin qərarlar qəbul etməklə əlaqədardır. Çox təəssüf ki, məsələnin bu cəhətini bəziləri o qodər də aydın dərk etmir. Bəzən də ətrafına öz yaxın adamlarını, qohum-qardaşını yığıb yeni partiya: «siyasi hərəkat» yaratmaqla məşğul olur. Burada osas qayə daha çox öz şəxsi ambisiyalarını həyata keçirmək cəhdlərində ifadə olunur.

Bizim dövrimizdə kiçik bir respublikada az qala yığışlarla «partiyanı yaratmaq» cəhdi bəş, nə ilə izah edilə bilər. Burada sosial sirayət mexanizmi, «qonşudan geridə qalmamaq» cəhdi ön plana keçir. Əslində adlan ilə fərqlənən həmin partiyaların əksəriyyətini bir ümumi cəhət birləşdirir: özümüz üçün nə qopara bilərik?»

Burada ümumi əməl, yüksək ideya, milli mənafe, ümumxalq mənafeyi arxaya plana keçir, «özüm üçün», «özümünkülər üçün» nə etmək olar ciddi-cəhdi ön plana keçir.

Əslində isə bu, ümumi əməl uğrunda mübarizəni zəiflətmək üçün qüvvələrin parçalanmasına yönəldilmiş bir siyasətin məhsuludur. Belə bir qarışıqlıqlı şəraitində əhalini hədsiz

554 psixoloji gərginlikdə saxlamağa, məqsədmüvafiq siyasi davranış nümayiş etdirməyə (yəni öz emosiyalarını, iradəsini, təfəkkürünü hədsiz gərginləşdirə alışıdırmağa), siyasi, iqtisadi, hüquqi və fiziki təziqlərə dözümlü nümayiş etdirməyə alışdırmaq məqsədi güdülmür. Yəni su

bulanıq olduqca «balıq tutmaq» asanlaşır. Son dövrlərdə ayrı-ayrı siyasətçilərin dilindən eşidilən «xalqımız çox səbrli, dözümlü xalqdır» kimi fikirlər əslində xalqı öz siyasi və iqtisadi, mənəvi vəziyyətini düzgün dərək edib qiymətləndirmək, adekvat nəticələr çıxarmaq fikrindən uzaqlaşdırmağa, onu daha avam və müti şəkildə saxlamağa cohdən başqa bir şey deyildir.

Belələri bir cəhoti yaddan çıxarırlar ki, xalqın, ümumən əhalinin, bütün insanların həm fiziki, həm psixi, həm də mənəvi sağlamlığı, dözümlü müəyyən həddə qədər olur, yəni səbrin də, dözümlü də həddi var, bundan o tərəfə hər şey birdən tükənə bilər, bu isə qəflətən, gözlənilməz sosial partlayışa gətirib çıxara bilər. Bu monada siyasətdə də əhalinin əsəb-psixi və fiziki enerjiasının hüdudu nəzərə alınmalıdır.

Yalançı voddələ insanları nə qədər aldatmaq olar?!

Əlbəttə, burada xalqın etnik-psixoloji xüsusiyyətlərindən, yəni onun adət-ənənəsindən, milli xarakterindən, şüur səviyyəsindən, stereotip və yönümlərindən, əhalinin sosial tərkibindən, onun təhsil və mədəni inkişaf səviyyəsindən çox şey asılıdır. Bu cəhətlər siyasi fəaliyyətdə dəqiq surətdə öyrənilib nəzərə alınmalıdır. Həmin «nəzərəalma» isə iki istiqamətdə qurulur: birincisi, bundan öz mənafeyi nəminə necə sui-istifadə etmək olar, ikinci isə, həmin cəhətləri nəzərə almaqla siyasi fəaliyyəti müsbət istiqamətə necə yönəltmək olar. İkinci halda sosial qrupların şüur səviyyəsinə təsir etmək, onları müsbət istiqamətində dəyişdirmək, ümumi amal istiqamətində yönəltmək də siyasi fəaliyyətdə, yəni siyasətçinin ideoloji fəaliyyətində mühüm yer tutur.

Bu monada siyasi fəaliyyət çox mürəkkəb fəaliyyət sahəsi olub yüksək professional hazırlıqla yanaşı dərin psixoloji tədqiqat tələb edir. Burada psixoloji tədqiqatsızlıq cəmiyyətə daha bəla başa gələ bilər. Odur ki, siyasi fəaliyyətlə məşğul olan şəxslər ilk növbədə insan psixologiyasına, xüsusən də sosial və siyasi, eləcə də etnik psixologiya məsələlərinə dərinliklə bələd olmalıdırlar.

555

XX F Ə S İ L

ŞƏXSİYYƏT VƏ AİLƏ 1. Ailə:

məhəbbət və şəxsiyyət

Bodii ədəbiyyatın insan əməti və loyaqəti haqqında yaratdığı ən böyük psixoloji himn məhəbbət himnidir.

Məhəbbət... Oğlan və qızların bədbəxt və xoşbəxt məhəbbəti bütün dövrlərdə bodii ədəbiyyatın ən başlıca mövzusu olmuşdur. Təsədüfi deyildir ki, hər xalqın öz «Leyli və Məcnun» dastanı vardır...

Bu münis hissin insan həyatında əhəmiyyəti aydındır. Məhəbbət bünövrəli ailələr həmişə xoşbəxt olurlar. Məhəbbət də canlıdır, o da doğulur, ömrünün bahar və qış fəasillərini yaşayır. Bəs, bizim müasirimizin ailə həyatında məhəbbət hissi necə rol oynayır?

Məhəbbət qanunları ilə yaşayan ailələr çoxdur. Ər və ya arvad bütün həyatı boyu nəinki ömür-gün yoldaşını sevir, həm də ona öz uşaqlarını, cə-əşiyini sevməyi öyrədir, hətta özlərinin ixtiyar çağlarında belə bir-birinin qolbini gəclik məhəbbətinin pak nəfəsi və qeyri-adi hərarəti ilə isidirlər.

Xalqımızın dahi bostəkəri Üzeyir Hacıbəyovla bir yerdə işləmiş, onunla yoldaşlıq və dostluq etmiş ədəbiyyat və incəsənət xadimləri yazırlar ki, o, məşqlərə tək gəlməzdi, həyat yoldaşı Məleykə xanımı da özü ilə gətirərdi. Məleykə xanım onun bütün yaradıcılığını izləyir, ərinin sevinci ilə yaşayırdı.

İnsan məhəbbətinin bu böyük möcüzəsini nə ilə izah etmək

olur?

Ailənin inkişafının bütün mərhələlərində məhəbbət hissi onun psixoloji bünövrəsini, təməl daşını təşkil edirmi? Xoşbəxt olmaq üçün təkə məhəbbət hissi kifayətdirmi? Sosioloqlar və psixoloqlar bu mühüm sualları aydınlaşdırarkən maraqlı faktlar aşkara çıxarmışlar. Bəziləri ilə tanış olaq.

Ailə xoşbəxtliyinin sirlərini təkə məhəbbətlə izah etmək bu gün çox sadələh görünərdi. Adamların təxminən 30 faizi bir-birini sevmədən ailə qururlar. Buraya ilk növbədə qohum və tanışlar, ana və bacılar vasitəsilə yaranan ailələr daxildir. Bir çox ailələr isə təsadüfi tanışlıq əsasında yaranır. Müəyyən mülahizə ilə bağlanan nikahlara da az təsadüf olunmur. Boşanmaya aid statistika göstərir

556 k., bu ailələrin 1/3-ü vaxt keçdikdən s Belə atələro a z o in a1, 1 o 1 o r deyilir. 1978-cı ildə boşanma not. cəmdə d>| ^ *101. Ərdən 3>7 faizinin ömrü ^ faizinin ömrü ««JLJ» tokc^ ömrü 3-4 il olmuşdur. Azomurlu ailələrin uğursuz təcni (qanunlana H dorocodo dolaşma^ qeyd edok. Qarşılıqlı, məhəbbət olmadanyaranmışa.lai ^is. sonradan dəjəhnni? Xeyr. Hotta bir-b-nm sevmədən f ş yə Y na

əsasında davam etdirmək mümkündür. Nəticə çıxarmaq üçün bunlar da kifayətdir: insanlarnın əxlaqi şüuru, mənəviyyəti. hüquqi düşüncəsi eyni deyil, onlar öz həyatlarının mənasını və gələcək perspektivlərini eyni şəkildə başa düşürlər. Bundan asılı olaraq davranış motivlərində köklü fərqlər omolo gəlir. Sevdiiyi üçün və maddi mülahizələrə görə evlənmiş iki adamın davranış motivləri heç do eyni mənə daşımır. Onlann öz ailələrinə, «həyat yoldaşlarına, hotta doğma uşaqlarına münasibətlərində fərqli cəhətlər özünü göstərir. Əgər biz hor hansı bir adamın, tutaq ki, sevdiiyimiz qızın və oğlanın, həyat yoldaşımızın davranış motivlərini bilmiriksə, bu psixoloji baxımdan o demokdir ki, onun şəxsiyyəti, davranışının osl məzmunu haqqında təsəvvürümüz yoxdur.

559 2. Ailədə psixoloji uyuşma haqqında

Ailo həyatında psixoloji uyuşma no kimi rol oynayir? O, hansı amillərlə şortlənir?

Ailonin psixoloji iqlimi or vo arvadın, golin vo qayınananın, eloco do ailonin digor uzvlorinin sosial-psixoloji cohotdon bir-birino uyuşmasında özünü daha aydın şəkildə göstərir.

Ər-arvadın bir-birino uyuşması özünün bir mühüm xüsusiyyətinə görə başqa adamlar arasındakı uyuşmadan fərqlənir: o, adətən məhəbbət hissində əsaslanır. Görkəmli Azərbaycan yazıçısı M. S. Ordubadi yazırdı: «Ailəni iki nəfər naşı vo həyata təzəco atılan, eyni zamanda bir-birini sevən adam qurmağa məcburdur. Onlar elə adamlardır ki, şəxsiyyətcə, şəkildə, zövq və maraq cəhətcə do bir-birinə oxşayırlar. Onlann uyuşması üçün, ümumi dil tapması üçün istinad edə biləcəyi yeganə bir vasitə varsa, o da sevgiləridir. Bunun üçün onlar no cür hərəkət edirlorsə etsinlər, sevginin ləkəlonməsinə, bu istinadgahın laxlamasına imkan verməməlidirlər».

Ailə inkişaf etdikco, ər-arvadın münasibətləri də mürokkob-ləşir. Onlann bir-birinə uyuşmasında müxtəlif amillər mühüm rol oynamağa başlayır.

Ər-arvadın bir-birinə uyuşması da ailo həyatı üçün homişə böyük əhəmiyyət daşımışdır. Maraqlıdır ki, toylarda qohumlar, qonşular oğlan, yaxud qız evinə «gözüydinliyi» verəndə deyirlər ki, «xoşbəxt olsunlar», «ulduzları banşsın», «toki sözləri tutsun», «qoşa qarısımlar». Miiiasir toylarda da biz belo alqışlara çox rast gəlirik. Lakin keçmiş ailələrdən fərqli olaraq, miiiasir ailələr üçün psixoloji uyuşma problemi daha böyük monaya malikdir. Bu no ilo əlaqədardır?

Sosial bərabərsizlik vo əmlak bərabərsizliyi bir-birini sevən oğlanların, qızların qəlbən birləşməsinə əsrlər boyu mane olmuşdur. Kəndli qızı bəy və ya xan oğluna əro gedə bilməzdi. Boy vo ya xan öz qızını hotta «arşın mal alıb-satana» verməzdi. Ü. Hacibo-yovun moşhur «Arşın mal alan» musiqili komediyasında Soltan boy etiraf edir ki, həqiqətcən tacir tayfası monim xoşuma

gəlir. Yoxsa, bu incinar-mincinar, doxtur-moxtur, vəkil-mokil, učitəl-muçitel-lorlo monim işim olmaz. Onlardan xoşum da golmoz...

İctimai həyatda baş verən dəyişikliklər ailo qurmaq işində hom do şəxsi mocburiyyət meyllorini aradan qaldırdı. Lakin owolki çətinlik vo maneolər yeni, əvvəllər ağlagəlməz çətinlik vo

560 mənəcərlə ovəz olunurdu. Əvvəllər bizim nənələrimizin, babalarımızın məhəbbəti, xarakteri mocburiyyət və zorakılıq qanunlarına tabe edilirdi. Leylinin bu böyük dordı yəniqlə-yamqə onun ürəyindən qopmuşdu:

**Mon gövherəm, özğələr xiridar, Məndə
deyil ixtiyari-bazar.**

Zaman bizi həyat yoldaşı, ömür-gün yoldaşı seçmək azadlığı ilə sınayır. Azadlıq gone oğlan və qızlardan özlorinə xüsusi inam və məsuliyyət tələb edir.

Ulu babalanımız öz doğma övladlarını gözündən uzağa qoymamağa, «yada verməməyə» adət etmişdilər.

Qızlan, adotən, öz qohumları, yaxın tanışlan, həmkəndliləri ilə evləndirirdilər. Həttə qonşu kəndlə, xüsusilə yaxşı tanımadıqlan adamlarla qohum olmaq istəmirdilər. «Ac qulağım, dinc qulağım» - deyirdilər.

Bu qaydada silki məhdudluq çox idi, lakin o hom do miiioyyon müdrikliyi ifadə edirdi. Oğlan və qızın böyüdükləri, torbiyə aldıqları miihitin oxşar olması nəticəsində onlann maraqlarında, cəhdlərində, bir sözlə, həyata baxışlannda ümumi cəhətlər özünü göstərirdi. Bir möhəllədə, bir kənddə böyüyən or və arvad bir-birlərini tez başa düşür, bir-birino asanlıqla uyuşurdular.

İndi isə gənclər ailə quranda kimin hansı kənddə, hansı rayon-da və ya şəhərdə böyüməsinə, həttə valideynlərinin, bacı və ya qardaşlarının kim olmasına əslində əhəmiyyət vermirlər. Rəssam oğlu fəhlə qızı ilo evlənir, alim qızı kolxozçu oğlu ilo ailo qurur... Belə nigahlar bütün cəmiyyət üçün təbii və mütləqəqi hadisə olsa da, ayn-ayrı ər-arvadlar gözlənilməz çətinliklərlə rastlaşırlar. Bə-zon onlann kişi və qadının vəzifələri haqqında təsəvvürləri bir-birino uyğun gəlmir. Maraqlannda, zövqlərində vo s. miiioyyon zid-diyyətələr özünü göstərir. Bu o demokdir ki, or vo arvadın psixoloji cohotdon bir-birino asanlıqla uyğunlaşması vo ya uyuşa bilmomosi miiiasir ailo üçün daha böyük əhəmiyyətə malikdir.

Ailo həyatında uyuşmanın aşağıdakı növləri daha miihiim rol oynayır:

1. Sosial-mənəvi uyuşma.
2. Psixoloji uyuşma.
3. Psixofizioloji uyuşma.

Bu məsələlər psixologiyada həllo kifayət qədər öyrənilməmişdir, lakin əldə edilmiş materiallar əsasında uyuşma üçün sosiyyovi olan bir maraqlı xüsusiyyət müəyyən olunmuşdur: orl ərvadin ideya-mənəvi sərvətləri, maraqlar və zövqləri bir-birinə oxşar olduqda onlar bir-birinə daha çox uyuşurlar. Halbuki bəzi temperament və xarakter xüsusiyyətləri oxşar olduqca, ər-arvad bir-birino çox vaxt çətinliklə uyuşur, bəzən isə uyuşa bilmir.

Sosial-mənəvi uyuşma or və ərvadin ideya-mənəvi sərvət-lorinin, həyat mövqelərinin, ən mühüm həyat hadisəsi haqqında baxışlarının və qiymət meyarlarının ümumi olmasını nəzərdə tutur.

Ailonin məqsədi nədir? O, nə üçün yaşayır və öz iizvlorino nə verməlidir? Ailonin, eləcə də onun hər bir üzvünün: atanın və ananın, qızın və oğlunun həyatında ən başlıca cohot nodon ibarətdir? İkinci dərəcəli cohot nədir? Ailo özünün bu və ya digər məqsədini neco həyata keçirməlidir? Dəbdə olan və çətinliklə tapılan paltarı hökmon oldo etmək lazımdır? Qadın və kişi neco olmalıdır? Uşaqlar neco tərbiyə etməli? Ailo məişətini neco təşkil etməli? Arvad neco geyinməli, bəzoyi neco olmalıdır?.. Bu suallar ər-arvadin «həyat fəlsəfəsini» ifadə edir. Onlar ailə üçün həyatı əhəmiyyətə malikdir. Bu heç də təsadüfi deyildir. Nəzərdən keçirdiyimiz suallar bilavasitə ailonin mənəvi həyatı ilə bağlıdır. Ər-arvadin müxtəlif həyatı situasiyalarda bir-birinə verdikləri əxlaqi qiymətləri nəzərə almadan onların qarşılıqlı münasibət-lərinin xarakterini düzgün başa düşmək olmaz. Ailonin ideya sərvətləri onun əxlaqi sərvətləri ilə vəhdətdədir.

Əgər ər-arvadin bu məsələlər haqqında təsovvürləri, rəyi, qiymət meyarı bir-birinə uyğun gəlsə, ailədə münafişə şəraiti əsasən yaranmır. Bu da təbii haldır, çünki ər-arvadin gözü bir görür, qulağı bir eşidir, hətta ürəyi də bir döyünür.

Lakin bir çox ailələrdə or-arvadin bu mühüm məsələlər haqqında fikirləri, qiymət meyarları uyğun gəlmir. Biri deyir ki, gözümün ağrı-qarası bir balam var, qoymaram əlini ağdan-qaraya vursun. O biri düzgün olaraq əlavə edir ki, uşağı bədbəxt etmə. Qoy zəhmətə alışsın! Biri deyir ki, alverçidən şey almaq ağılsızlıqdır. O birisi isə tokidindən dönmür, isranında qalır; bu minvalla ailədə söz-söhbət omolo gəlir, dama-dama gəlir...

Psixoloji uyuşma da belədir. Ər və ərvadin maraqlar və zövqü uyğun gəldikdə, sözləri daha yaxşı tutur. Əgər biri, tutaq ki, balet musiqisi ilə maraqlanırsa, o biri maraqlanmır, biri oyləncəli tamaşanı xoşlayırsa, o biri fəlsəfi osori... Aydın məsələdir ki, onlar

562 çox vaxt eyni bir baletə, musiqili komediya, əyləncəli televiziya verilişinə birlikdə baxa bilməyəcəklər.

Bu faktlar sizə öz məktəb həyatınızdan da bəllidir. Yaxşı mə-lumdur ki, iki yoldaş eyni dərəcədə, məsələn, riyaziyyatla maraqlanıanda, yoldaşlığı asanlıqla möhkəmlənir, dostluğa çevrilir. Bu da eyni qanunauyğunluqla - psixoloji uyuşma

ilə bağlıdır. Bəs, xarakter haqqında nə demək olar? Bozən ər-arvad öz xarakterlərinə görə bir-birlərinə oxşadıqda, hər ikisi mehriban olduqda, psixoloji cohotdon bir-birino asanlıqla uyuşur, birlikdə fərohli həyat siirirlər. Lakin onların hər ikisi eyni dorocodo tənbəl, kobud olduqda... Bu məsələ haqqında nisbətən geniş danışmaq zəruridir. Gəlin məhkəmələrə boşanmaq üçün verilmiş ərizələrlə tanış olaq. Onların oksoriyyətində boşanmanın səbəbini izah edərkən or-arvadlar yazırlar: «xasiyyətimiz tutmur», «xarakterimiz düz gəlmin».

Əlbəttə, boşanma müirəkkəb hadisədir. Onun monovi-sosial motivlərini hər hansı bir formulla: «xasiyyətimiz düz gəlmir»lə izah etmək olmaz və bu, mümkün deyil. Lakin məhkəmə salon-larında sanki Hamlet kimi «olum, ya ölüm» monoloqu söyləyən dünyanın ər-arvadları özlərinin boşanma qərarlarını çox vaxt bu formulda əsaslandırırlar.

Sosiooloji tədqiqatlar göstərir ki, qadınların və kişilərin boşanma zamanı istinad etdikləri motivlər içərisində bu formul üçüncü yer tutur. Sosiooloji və sosial-psixoloji ədəbiyyatda bu tipli faktlar dəfələrlə təhlil edilmişdir.

Müəyyən olunmuşdur ki, homin motivi istinad edənlərin, xüsusilə gənə or-arvadların çoxu «xasiyyətləri düz gəlmədiyinə» görə deyil, məhz «düz gəldiyinə görə» boşanırlar. Ərin və ərvadin eyni dorocodo kobud və ya tənbəl olduğu ailələrdə biz həmişə belə hadisələrin şahidi oluruq.

Hər bir münaqişədə, ailə söz-söhbətlərində, ər-arvad dalaşında onların xarakter əlamətləri bilavasitə təzahür edir. Ümumiyyətlə isə, insan münasibətlərinin formalaşmasında xarakterin əhəmiyyəti böyükdür. Xeyirxahlıq, dözümlülük, güzəştə getmək və s. ər-arvadin bir-birino məhr salmasında, xoş ülfət bağlamasında, bir-birini düzgün başa düşməsi və anlamasında mühüm rol oynayır.

Kişi xarakteri də, qadın xarakteri də ailonin sağlam mənəvi-psixoloji iqlimi baxımından eyni dorocodo əhəmiyyətəlidir. Lakin burada minbir görünməz incə tellərlə orı ailəyə bağlayan, onun psixi sağlamlığını şərtləndirən qadın məhrəbanlığının, qadın ülfətinin rolunu ayrıca qeyd etməliyik. Kobudluq, sərtlik, hər şeydən şübhələnmək, bütün başqa hallarda olduğu kimi ər-arvad münasibətlərinin normal inkişafına da mənfi təsir göstərir. Qadınla nəzakətlə rəftar etmə, ona diqqət və qayğı ilə yanaşmaq, ködəm və sevincinə şərik olmaq müasir ailədə kişi üçün ən qiymətli keyfiyyətlərdən sayılır.

Bir cəhət də maraqlıdır: ər-arvad münasibətlərində xarakter keyfiyyətləri həmişə emosional boya kəsb edir. Onlardan hər birinin zəngin emosional palitrası, çalarları vardır. Biz adətən, «xarakter mədəniyyəti» ifadəsini işlətmirik. Lakin «hisslər mədəniyyəti» ifadəsi dilimizdə çoxdan vətəndaşlıq hüququ qazanmışdır. «Hisslər mədəniyyəti» zəruri surətdə, əgər belə demək mümkünsə, xarakter mədəniyyətini də nəzərdə tutur.

Beləliklə də, psixoloji uyuşma ailədə əlverişli psixoloji iqlimin yaranmasının əsas şərtlərindən biri kimi özünü göstərir. Ər-arvad bir-birino uyuşa bilməyəndə

psixoloji iqlim do tədrisən pisləşir, ailədə söz-söhbət əmələ gəlir, münafişə şoraiti yaranır.

Psixofizioloji uyuşma prosesində do maraqlı xüsusiyyətlər müşahidə olunur. Ər və arvadın hər ikisi sanqvinik temperament tipinə monsub olduqda bir-birilə asanlıqla dil tapır və mehriban yaşayırlar. Ər do, arvad da xolerik (tündmocas) temperament tipinə monsub olduqda iso çox vaxt bir-birinə uyuşma bilmirlər. Halbuki onlar müxtəlif temperament tipinə, mosolon, sanqvinik və fleqmatik temperament tipinə monsub olduqda, bir-birinə daha yaxşı uyuşurlar.

Ailə həyatında uyuşmanın hər üç növü: sosial-mənəvi psixoloji və psixofizioloji uyuşma mühüm rol oynayır. Lakin bununla belə, sosioloqlar və psixoloqlar müəyyən etmişlər ki, boşanan or-arvad-ların bir çoxu özlərinin temperamentinə və ya xarakterinə görə deyil, daha çox eyni bir şeyə baxışları və münasibətlərinə görə bir-birinə uyuşma bilmirlər.

İndiki ailələrdə çox vaxt söz-söhbətin səbəbi ər-arvadın əmlak və/iyyətindən daha çox onların maddi sorvətlərə münasibəti ilə bağlıdır. Əgər kişi (ər) hərnləmiş ailədə böyümüşsə, o, var-dövlət yığmağı və onu qorumağı öyrənmiş həyat yoldaşı ilə çətinliklə ümumi dil tapa bilər. Yaxud, əksinə. Bunu həyatı müşahidələr do təsdiq edir. Ər-arvadın ailənin ideya-mənəvi sorvətləri haqqında təsəvvürləri, rəyləri və qiymət meyarları uyğun goldikdə psixoloji və psixofizioloji uyuşmazlıq halları həlledici əhəmiyyət daşıyır. Ər-arvad ailənin məqsəd və vəzifələrini düzgün başa düşdükdə, əl-

564 ələ verib birgə həyatlarına mane olan nöqsanları qətiyyətlə aradan qaldırırlar. Onlar insan məhəbbətinin ecazkar qüdrətinə arxalanıb həm özlərini, həm də bir-birlərini tərbiyə edirlər. Bu qüdrətə arxalanmaq və inanmaq ailəyə səadət gətirir.

3. Ailədaxili münafişələr, böhranlar və onların aradan qaldırılması

Ailə canlı təsisətdir. O da dialektika qanunlarına tabədir. Bu monada da söhbət heç də ailədə münafişənin olub-olmaması haqqında gətmir. Münafişəsiz ailə əslində yoxdur və ola da bilməz. Bu məsələnin düzgün başa düşmək üçün, birinci növbədə, münafişənin mənəvi məzmununa diqqət yetirilməlidir.

Münafişə ailədə ünsiyyətin özünəməxsus cəhəti kimi meydana çıxır, ərin, yaxud arvadın öz mövqeyini dəqiqləşdirmək, həyat yoldaşına təsir etmək, hətta bəzən sadəcə olaraq özünü təsdiq meyllərinin ifadəsi kimi nəzərə çarpır. Ailənin formalaşdığı ilk mərhələlərdə açıq və ya gizli münafişələrin tez-tez müşahidə olunması da məhz bununla bağlıdır.

Ailə münafişələri mənəviyyə, məzmununa və formasına görə müxtəlifdir. Ailə həyatında onlardan bəzilərinə, xüsusilə:

- 1) ər-arvadın tələbatlarının, o cümlədən seksual tələbatlarının ləğv olunmaması əsasında əmələ gələn;
- 2) onların tərbiyəsi, xüsusilə xarakteri və mənəvi inkişafı ilə bağlı olan;

3) ər-arvadın özlərinin qarşılıqlı hüquq və vəzifələrindən, ailədə əmək bölgüsündən, uşaqlara göstərilən qulluqdan narazı olması əsasında omələ gələn münafişələrə daha çox təsadüf olunur.

Ailə münafişələrinin on başlıca səbəbi uzun müddət maddi səbəblərlə (ailənin təminat olunması, pulun xərclənməsi, mənzil problemi və s.) bağlı olmuşdur. Şəxsiyyətin hərtərəfli inkişafı, xüsusilə istər ərin, istərsə arvadın təhsil-peşə səviyyəsinin yüksəlməsi, tələbat sahəsinin zənginləşməsi və s. nəticəsində ailə münasibətlərində mənəvi-psixoloji amillər daha mühüm rol oynamağa başlamışdır. Bu cəhət ailə münafişələrində bütün aydınlığı ilə özünü göstərir. Münafişələrin əmələ gəlməsində mənəvi-psixoloji səbəblərin rolu gündən-günə artır.

Burada «inkişaf çətinlikləri» adlanan səbəblər haqqında da

565 ayrıca danışmaq lazım gəlir. Mühüm cəhət ondan ibarətdir ki, hüquq bərabərliyi və iqtisadi müstəqillik qazanmış qadın ailə həyatında daha fəal rol oynayır. Halbuki kişilər çox vaxt psixoloji ədalət gücünə ailədə başçılıq etməyə cəhd göstərirlər. Başqa sözlə, onların şüur və hissləri ailənin yəni inkişaf səviyyəsinə uyğun gəlmir. Kəskin ailə münafişələrinin bir çoxu bu zəmində meydana çıxır. Hətta bəzən ailədə böhranlı vəziyyət omələ gəlir: ər-arvad aylarla bir-birini dindinir və yaxud gündə bir-birilə vuruşur, uşaqların, qohum-əqrəbənin, qonşuların yanında bir-birini təhqir edirlər; ərin və ya arvadın evdən küsüb gətməsi hallarına da az

təsadüf olunmur.

Boşanmaların bir qismi or-arvad vəfasızlığı (xəyanəti) nəticəsində baş verir. Bu azərbaycanlı ailələrdə geniş yayılmışdır. Demək olar ki, cüzlük təşkil edir. Lakin hər halda bu kimi hallara da rast gəlinir. İnsan xisləti heç zaman dostluqda, məhəbbətdə, işgüzar münasibətlərdə, öz xalqına, Vətənə münasibətdə xəyanətə dözməmişdir. Yalnız şüurlu, bilərəkdən atılmış addım-dan başqa hər şeyi - səhvi. diqqətsizliyi, düşüncəsiz hərəkəti, hətta təsadüfi məğlub olmanı da bağışlamaq mümkündür. Boşəriyyət bu hissə qarşı nə üçün belə barışmazdır? Cavabı aydındır: insanların bir-birinə inamı olmadan birgə iş, fəaliyyət mümkün deyildir. Xəyanət, yeri gələndə, hətta bir xalqın taleyini belə həll edir. Qonşunun qonşuya xəyanəti də çətin bağışlana bilər. Ailə içərisindəki xəyanət iso daha dohəşətlidir. Ona görə do bu dünyaya göz açan gündən uşaqlara xəyanət hissi yad olmalıdır.

Azərbaycanlı ailələr üçün ər-arvadın sərxoşluğa qurşanması da səciyyəvi hal deyildir. Papiros çəkməyə və içməyə meylə xüsusən qadınlar arasında çox nadir hallarda rast gəlmək mümkündür. Lakin bəzi kişilərin içkiyə həddindən artıq

aludəcəiliyi nəticəsində ailə dağılır. Bu zaman boşanmanın toşobbüşçüsü, adəton, qadınlar olurlar. Onlar sərxoşluq kimi bir bəlanı ailə hoyatı, uşaqların tərbiyəsi üçün normal şəraitlə bir araya sığmaz sanırlar.

Ailədə ər-arvad arasında ixtilaf doğuran səbəblərdən biri qısqançlıqdır. Həyatda elə şəxslər vardır ki, onlar təbiəton qısqancdırlar. Bozon bu hiss belolorində heç bir osas olmadan baş qaldırır və bunun üçün müəyyən bəhanə də lazım olmur. Səbəb onun daxili alomində, tobiotındodir. Qısqançlıq üç şəkildə özünü büruzə verir: a) kişi və ya qadın azca qısqanır, sonra yanıldığını başa düşüb peşmançılıq hissi keçirir, zəifliyinə təəssüflənir; b) kişi və qadın son dərəcə özündən çıxır, danışığına, hərəkətlərinə lıdd

566 qoymur; v) kişi və qadın yalnız özünə təsəlli verməkə kifayətlənir.

Ərin öz arvadına inanmaması və bunu nəinki ona, habelə uşaqlara, qohumlara, tanışlara, qonşulara və başqalarına hiss etdinnəsi ailə faciəsidir.

Dramaturq Sabit Rohmanın «Əliqulu evlənin» komediyasında bu məsələ qoyulmuşdur. Rövşən Nazlıya deyir: «...Sənin yad bir kişi ilə gülümsəyərək, bir dəfə danışmağın aylarla mənim yuxumu qaçırdır. Son özünə bəzək-düzək verib gündə bir cür saçını darayanda, mən şübhədən saçımı yoluram...»

Yasomon: «gözəl arvada orı qısqanar da» - deyəndə Nazlı ona haqlı etiraz edir: «Bir balaca qısqanmaq olar, sözüm yoxdur, məzə üçün. Yoxsa Rövşən kimi dəlilik cləmək? Mono bir məktub gəlmişdi, nə bilim hansı axmaq yazmışdı? Belə gözəlson, belə qəşəngsən... İmza da qoymuşdu... Ə. Özündən çıxmadı? İdarədə Əhməd adlı bir oğlan var idi, düşdü onun üstünə. Xocalotdən ayrı bir yerə iş girdim. Orada da müdirin adı Əbdül imiş, dedi: yəqin qabaqcadan sözləşmişdiniz. Qəzəz moni addım-addım təqib eləyirdi. Su içirdim, susatanla savaşırdı ki, niyə mənim arvadımın üzünə baxdın? Paltar tikdirirdim, dərzini hədələyirdi. Hətta cansız şeylərə, şkafə, divara, otağa da məni qısqanırdı».

Burada biz «Arvadı əri saxlar, pendiri dəri saxlar» atalar məsələni istər-istəməz xatırlamalıyıq. Lakin bu müdrik sözlərdə böyük həqiqət olsa da, bir cəhəti unutmaq olmaz: bir çox hallarda or öz arvadını «sədaqətsizlikdə», «vəfasızlıqda» günahlandırır təhqir edə-cdə əslində onun əxlaqına monfi təsir edir. Atalar bunu da deyib: «Mərdi qova-qova nəmərəd edirlər». Həyat yoldaşının gözəl, yaxud çirkinliyindən asdı olmayaraq onunla münasibətində or həmişə sözün əsl monasmda davranış modəniyyotini gözləməlidir. Eyni sözlər qadınlara da aiddir.

Qadın qısqançlığı bəzən daha ifrat fonnalarda özünü göstərir. lırılacaq fəclərə inanən, evindən soyumuş əri üçün «cadu etdirən», «məhəbbət duası» yazdırən qadınlar hələ də aramızda vardır. Kişinin cəblərini axtaran. telefon nəmrələrindən şübhələnen və telefon söhbətlərinə qulaq asan, ona gələn məktubları xəlvəti oxuyan, tanış qadınların səz-söhbətinə inanıb evdə dava-dalaş salan qadın, özünə hörmət etmədiyini düşününü? O, bu yolla özünü tanışların, qohumların, uşaqların yanında yalnız gözədən salır.

Hər bir ailə özünün psixoloji xüsusiyyətlərinə və s. görə başqalardan fərqlənir. Bundan asılı olaraq eyni bir maddi və ya

567 mənəvi-psixoloji səbəb müxtəlif anələrin həyatında eyni şəkildə özünü göstərmir.

Ailədə münəqışə şoraitini necə aradan qaldırmaq olar?

Mütəxəssislərin fikrincə, bunun üçün ilk növbədə ər-arvad münasibətləri mədəniyyətini, nıgah modəniyyətini, bir sözlə, ailə mədəniyyətini yüksəltmək lazımdır.

Ailə mədəniyyəti çox geniş anlayışdır. Hər bir gənc aydın dərk etməlidir ki, ailə mədəniyyəti bir-birinə hörmətdən, səmimi münasibətdən, qarşılıqlı etimaddan, bir-birinin qayğısına qalmağı bacarmaqdan, fikir və hissləri qarşılıqlı etimad tərzində bölüşmək-dən, yeri gələndə, birinin digərinə qarşılıqlı güzəştə getməyindən, ağıllı, təmkinli yaşayışdan yaranır. Ailə mədəniyyətində böyük-kıçık məsələ yoxdur... Özlüyündə kiçik sayılan məsələni böyütmək, ciddi münəqışə səviyyəsinə çatdırmaq, yaxud böyük münəqışələrə səbr və təmkinlə həll etmək mümkündür. Buna görə cavənlər öz ailələrinin təmlığını qoruyub saxlamaq üçün ilk növbədə cəmiyyət qarşısında ciddi məsuliyyət daşıdıqlarını dərk etməlidirlər. Çünki nıgahm əsasını məhəbbət hissi ilə bərc və məsuliyyət hisslərinin vəhdəti təşkil edir.

Münəqışə ər-arvad həyatının dramasını ifadə edir, lakin o, ailə faciəsinə çevrilməməlidir. Bunun üçün ailə mədəniyyətinin tələb-lərinə əməl etmək lazımdır. Onlardan on sadələri aşağıdakılardan ibarətdir: vuruşub bərişməqdənsə, artıq-əskik danışır bir-birini təhqir cədənə sonra mübahisəni kəsməkdənsə, necə deyirlər, «başını yanb otayınə qoz tökməkdənsə», münəqışəyə başlamamaq daha asandır.

Uşaqların yanında mübahisə açmamaq, açıq söhbət üçün münasib vaxt tapmaq, səmimi olmaq, həyat yoldaşının cəiraz və iradələnnə diqqətlə qulaq asmaq, onun bütün «dəlil-sübutlarını» aydınlaşdırmaq, mübahisəli məsələləri ağıllı surətdə həll etmək, həmişə xeyirxah mövqə tutmaq vacibdir. Ər və arvad bir-birini acı sözə, tonə ilə deyil, işlə, şəxsi nümunə ilə öyrətməli, başa salmalıdır. Səbrli, təmkinli olmaq məsləhətdir. Hissə qapılmamaq, dalaşmaq, yaxud küsmək üçün bəhanə axtarmamaq lazımdır. Bu gün sosioloqlar və psixoloqlar ailə ixtiləfləri məsələlərindən danışarkən diqqəti həttə «küsmək (dalaşmaq) mədəniyyətinin» əhəmiyyətinə cəlb edirlər.

Ailədə baş verməş xırda məsələləri unutmaq, yaddan çıxarmaq zəruridir. Münəqışə baş verdikdə, çalışmaq lazımdır ki, ər-arvad bir-birinə həyat yoldaşı, övladının atası və anası kimi hörmət etsin,

568 insanlıq ləyaqəti və nüfuzu ilə hesablaşsın, xırda lənləni kiçilməsin, həmişə cəmiyyətin, ailənin və uşaqların mənafeyini nəzərə alsın. Bu, əsl insan hünəridir.

Ər, yaxud arvad mübahisəli məsələləri aydınlaşdırarkən səsinə yüksəltməməli, əksinə, ixtilaf dorinləşdikcə sözünü sakit, yumşaq və nəzakətlə çatdırmalıdır.

S. Vurğun «Aygün» poemasında sevimli qəhrəmanına təmkinli olmağı məsləhət görür:

Sən haqlı da olsan əgər, azacıq dayan, Aqıl olan son sözünü qabaqca deməz... Son anasan, anaların səbri çox olar. Birdən-birə köpüklənib yalnız sel daşar.

Bil ki, sobrin övladıdır hər böyük qorar. Ədalətli qanunların hökmü çox yaşar. Yaxşı düşün necələyirsən? Yüz ölçüb bir biç. Sorgu-sual etməmiş məhkəmə qurma.

Uşağının xatirinə günahından keç, Öz əlinlə öz evini yıxıb uçurma. Bir də, o da bir insandır, bəlkə düzəldi, Bəlkə yeno doğruluğun yoluna goldi.

Münəqişə dairəsini genişləndirməmək məsləhətdir. Ər-arvad «dərdini» dost və tanışlarına, rəfiqələrinə, qohumlarına mümkün qədər danışmamalıdır. Ancaq zəruri hallarda məsləhət üçün onlara müraciət etmək olar. Bəzi qadınlar və kişilər evin bütün söz-söhbətini müxtəlif ünvanlara aparır, öz həyat yoldaşını və ya qayınanasını olo salır, onlar haqqında pis sözlər danışır. Atalar deyiblər ki, yoldaşını göstör, deyim son kimsən? Bu sözlərdə böyük hikmət gizlənmişdir. Başqalarının yanında öz qadınmı -uşaqların anasını pisləyən ər əslində özünün kimliyini göstərir. Eləcə də qadın.

Ər-arvadın mübahisəsini, dava-dalaşını özünəməxsus döyüşə bənzədən sosioloqlar düzgün olaraq qeyd edirlər ki, bu döyüşdə qalib yoxdur, ola da bilməz, ancaq məğlub olan vardır. Onlar dalaşa-dalaşa qohumların, qonşuların yanında, on başlıcası uşaqların yanında hörmətdən düşürlər. Bu o deməkdir ki, mənəvi cohotdon or do, arvad da möglub olur.

Atalar ər-arvadın dalaşını yaz yağışına bənzədiblər. Onlar cox vaxt onsuz da ya özləri, ya da qohum-qonşuların, xüsusilə uşaqların

569 vasitəsilə barışırlar, Lakin barışmaq itirilmiş şeyləri hələ geri qaytarmaq deyildir. Axı ömür-gün yoldaşını ürəkdən sevən ər, arvad tokcə özünün mənəvi ağnlarından əzab çəkmir, həm də sevdiyi qadının və ya ərinin iztirabları ilə yaşayır. Deməli, onu yaralamaqla, həm də özünü yaralayır. Arvad üçün də, kişi üçün də ən başlıca, ən qiymətli sərvəti-məhəbbəti məhv edir. Adi məsələ üstündə belə bir «qurban» bahasına başa gələn dava-dalaş

mənəvi deyilmi? Adi narazılığı, incikliyi məhəbbətə xəyanətdən, vəfasızlıqdan qəti ayırmaq lazımdır.

Ailədə gümrəhliq, optimizm, mehribanlıq və dostluq ruhu hökm sürməlidir. O, ana və ataya, uşaqlara sevinc və forəh bəxş etməlidir. Ata, ana hiss etməlidir ki, həyat yoldaşına və uşaqlarına gərəklidir, onun özü isə ailəsiz yaşaya bilməz. Onu ailəsi sevir, o da ailəsini sevir, onsuz həyat yoldaşının və uşaqların həyatı dolğun ola bilməz. Onun şəxsi həyatının mənasını məhz həyat yoldaşı və uşaqlar təşkil edir. Yalnız xoşbəxt adam bu hisslərlə yaşayır.

«Ailə insana nə üçün lazımdır?» - sualının mənası qərībā də görünsə, bizə aydındır. Ailə xoşbəxt olmaq və xoşbəxt uşaqlar tərbiyə etmək üçündür.

Ailəsiz xoşbəxtlik yoxdur, ola da bilməz. Statistika çox maraqlı bir qanunauyğunluq müəyyən etmişdir. Evli kişilər və qadınlar subaylara nisbətən daha çox yaşayır, az xəstələnirlər. Məsələn, 35-44 yaşlarında evli kişilərə nisbətən subaylar arasında ölənlərin miqdarı 2,5, dul kişilər arasında 3,2, boşanmış kişilər arasında 2,8 dofo çoxdur. Həmin yaş dövründə evli qadınlara nisbətən subay qadınlar içərisində ölənlərin miqdarı təxminən 2, dul qadınlar içərisində 1,8 dəfə, boşanmış qadınlar içərisində 1,9 dəfə çoxdur. Evli kişi və qadınlara nisbətən subay və boşanmış adamlar arasında da xəstəlik hallarına daha çox təsadüf olunur. Bu, şübhəsiz, müxtəlif səbəblərlə bağlıdır. Lakin həmin səbəblərdən danışarkən ailənin sağlam psixoloji iqliminin əhəmiyyətini xüsusi olaraq qeyd etmək lazımdır.

Bioloqlar, təbiblər, sosioloqlar və etnoqraflar Abxaziyada uzunömürlü kişi və qadınları kompleks şəkildə öyrənmişlər. Çox vaxt uzunömürlülüüyü qidalanmanın xüsusiyyətləri ilə bağlayırlar. Bu, əlbəttə ki, mühüm amildir. Abxaz atalar sözündə deyilir: «Çox yaşamaq istəyirsənsə, daha çox qatıq iç». Lakin kompleks tədqiqat zamanı alimlərin diqqətini abxazların adət və ənənələri daha çox cəlb etdi. Abxazlarda qocalara böyük hörmət bəsləyirlər. Onlar həmişə qayğı ilə əhatə olunurlar. Uşaqları heç vaxt cəzalan-

570 dırmırlar və danlamırlar, onları ancaq tərifişləyirlər. Əgər yaşlılar uşağı tərifişləmirlərsə, onlar bunu ən ağır tənbeh kimi başa düşürlər.

Alimlərin fikrincə, Abxaziyada uzunömürlü adamların çox olmasının başlıca səbəbi həmin adət və ənənələrlə bağlıdır. Bu faktlar ailə həyatında xoş ovqatlı psixoloji iqlimin nə qədər əhəmiyyət daşıdığını göstərir.

Ailədə əlverişli psixoloji iqlim öz-özünə əmələ gəlmir. O, cəmiyyət qarşısında, ailəsi - həyat yoldaşı və uşaqları qarşısında məsuliyyət və borcunu düzgün başa düşən ağıllı, həssas ər və arvadın, ata və ananın gündəlik səyi ilə yaranır. Bu baxımdan onlar öz ailə dramının nəinki müəllifləri, həm də aktyorlarıdır. Ər və arvad, ata və ana özlərinin müdrik və nəcib insan olduqlarını bu ailə rolları vasitəsilə göstərməlidirlər.

4. Ailədaxili ünsiyyət

İnsan həyatının çox mühüm hissəsi ailədə - həyat yoldaşı, uşaqlar və qohumlarla ünsiyyətdə keçir. Ailənin çoxcəhətli vəzifələri də ailə üzvlərinin ünsiyyəti formasında həyata keçirilir.

Ailədə ünsiyyətin müxəlif istiqamətləri fərqləndirilir. Ailə məişəti və ailə üzvlərinin normal həyat fəaliyyəti ilə bağlı olan bütün məsələlər ərin arvadla, ananın uşaqlarla, bacının qardaşla, nononin nəvələri ilə ünsiyyəti şəraitində həll olunur. Eyni zamanda, ailə üzvləri bir yerdə istirahət edir, əylənirlər və s.

Ər-arvad münasibətləri kişi ilə qadının psixologiyasını dəyişir. Onlar ülfət bağladıqları andan özlərinin heç kimə yox, yalnız bir-birlərinə monsub olduqlarını, namus, vicdan, sədaqət, hörmət və qarşılıqlı kömək əsasında birləşdiklərini qəbul edirlər.

Biz bu kövrək, nəci və ulvi hisslərin tərəvətini, təzəliyini uzun illərin aynlığında belə qoruyub saxlamış, bir-birini hər dəfə görəndə az qala sevincdən gözləri yaşaran ər-arvadlara az rast gəlməmişik. Onların ünsiyyət tərzinə fikir verək: bir-birlərinə qayğı və xeyirxahlıqla yanaşır, ən çətin anlarda özlərini nəzakətlə saxlaya bilir, söz və hərəkətlərində diqqətli olurlar.

Ailə problemləri: uşaq qayğısı, zəruri məişət məsələləri, ər və arvadın əmək fəaliyyətində meydana çıxan çətinliklər, qonşulara münasibət, ictimai-mədəni hadisələr, habelə şəxsi həyatla bağlı məsələlər - bunlar ər-arvad ünsiyyətinin əsas məzmununu təşkil

571 edir. Burada ər-arvadın şəxsi həyatı ilə bağlı məsələlərin əhəmiyyətini ayrıca göstərməliyik.

«İntim» sözünü dar mənada, təkcə cismani yaxınlıq mənasında başa düşmək səhv olardı. Ünsiyyət prosesində intim cəhət həm də onda ifadəsini tapır ki, ər və ya arvad heç kimə demədiyi ürək sözünü, dərini, ağsını, sirrini öz həyat yoldaşına etibar edir. Onlar da məhz həmişə bu etimada layiq olmalıdırlar. Yalnız bu mənəvi yolla bir-birləri üçün yarandıqlarını, bir-birləri üçün yaşadıklarını hisslərin dili ilə sübuta yetirirlər. Şəxsi həyatın intim məsələləri ər və arvadın noinki yüksək mədəniyyət, habelə takt tələb edir.

Uşaqlarla ünsiyyət də mühümdür. Ana və ata, eləcə də nənə və baba, bacı və qardaşla ünsiyyətin psixoloji monası daha böyükdür. Uşağın bir şəxsiyyət kimi inkişafının özülü də bu söhbətlər vasitəsi ilə qoyulur.

Xalq şairi Rosul Rza «Poeziya zohmot və ilhamdın» adlı avtobioqrafik məqaləsində yazır: «Atam sağ olanda ailəmiz firavan dolanırdı. Məsələ yalnız maddi cəhətdən təmin olunmaqda deyil. O zaman üçün çox nadir olan bir cəhət bu idi ki, atamız bizim bodii tərbiyə almağımızın qeydinə qalırdı. Evimizdə çox zaman söhbət odobiyyatdan gedirdi. Xüsusilə poeziyadan. Anam Moryomin şairlik tobi var idi. Onun bu vaxta qədər qalmış üç şerindən bunu görmək

mümkündür. Anam oxumaq bilirdi, ancaq yazmaq bilmir-di. O, şerlərini atama deyər, atam yazardı. Anamın şerləri qadınlar mərifə, mədəniyyətə çağırırdı. Anam Füzulini, Nəvəni və Sabiri oxuyardı. Yadımdadır, axşam çağlan anam bizə - mono və dörd bacıma qəmli şerlər oxuyardı.

- Bunlar kimin şeridir? - deyər soruşardım. Nənənin/ın u/aq qohumu və həmyerlisi xan qızı Nəvənin.

Anam gözəl şairə və ictimai xadim olan Nəvəndən danışar, qürbətdə ölə Füzulinin qəmli talcyindən söz açardı. Anamın oxuduğu şerlərin çoxusu həmişəlik yadımda qaldı. Anamdan və nənəmdən eşitdiyim nağıllar və əfsanələr də yaddaşımın aynasından silinmədi. İndi yaddaşımın səhifələrini vərəqlədikcə mən bir daha inanıram ki, mənim könlümə şerə olan möhəbbətin ilk qığılcımlarını anam atmışdır. Anam mənə həm klassik poeziya xəzinəsinə, həm də xalq yaradıcılığına dərindən hiss təbiiyə etmişdir».

Övlədin təbiətində, ürəyində gizlənən şer, sənət ilhamını, qabiliyyətini, ümumiyyətlə, yansımasını oyatmaq üçün valideyn (baba və nənə, ata və ana) söhbətləri, məşvərləri böyük əhəmiyyət

572 yət kəsb edir. Ailə mühiti zorif, amma dumduru bulacağın gözünü açır...

Uşaqlar ana və ata vasitəsilə təbiət və cəmiyyət hadisələri haqqında təəvvürlərə və anlayışlara yiyələnir, başqa adamlar, özünü qiymətləndirmək meyarlarını mənimsəyirlər.

Burada biz uşaqların həm ata-ana, həm bacı-qardaşları, həm də nənə-babaları ilə ünsiyyətinin rolunu xüsusi qeyd etməliyik.

İnsanın həyatında ailədaxili ünsiyyətlə yanaşı, ailədən kənar ünsiyyət də mühüm yer tutur. Ailədən kənar ünsiyyətin formaları müxtəlif olsa da, aşağıdakılar mühümdür:

1. Qohumlara və tanışlara qonaq gətmək.
2. Təklidə (uşaqlarsız) gəzintiye çıxmaq, dostlarla gəzmək, klublarda və mədəniyyət evlərində, istirahət məkanlarında iştirak etmək.
3. Həyətdə stolüstü oyunlar - nər, şahmat, domino və s. oynamaq.

Bunlardan hər biri ailənin yaşlı üzvlərinin ünsiyyət tələbatının təmin olmasında özünəməxsus rol oynayır. Uşaqların yaşı artdıqca ailədən kənar ünsiyyət onların həyatında mühüm yer tutmağa başlayır.

Ailədaxili və ailədən kənar ünsiyyətin müəyyən formalarında ər və arvad, əsasən, eyni dərəcədə iştirak edirlər. Lakin bu sahədə çox mühüm fərqlər də nəzərə çarpır.

Sosiooloqlar müəyyən etmişlər ki, kişilər ən çox dostları və tanışları (57 faiz), qohumları (47 faiz), iş yoldaşları (30 faiz) ilə görüşürlər. Qonşularla (7 faiz) ünsiyyət onların həyatında əsas yer tutmur. Qadınlarda isə əks meyli müşahidə olunur, onlar kişilərə nisbətən qohumları (68 faiz) və qonşuları (43 faiz) ilə daha çox ünsiyyət saxlayır, iş yoldaşları (15 faiz), rəfiqələri və tanışları (36 faiz) ilə

nisbətən az görüşürlər. Əlbəttə burada mikromühit və etnik xüsusiyyətlər mühüm rol oynayır.

İstər kişinin, istərsə qadının təhsil-peşə və mədəni səviyyəsin-dən asılı olaraq ünsiyyətin xarakterində ciddi fərqlər özünü göstərir. Bu baxımdan miasir gənclərin ünsiyyətinin mözmun və formasında yeni cəhətlər meydana çıxır. Onların ünsiyyət tələbatının tomin olunmasında intellektual səviyyə, mənəvi və estetik amillər xüsusi yer tutur.

Ünsiyyət insanın əsas tələbatlarından biridir. O, insanın psixi inkişafının başlıca şərtlərindən biri kimi böyük əhəmiyyətə malikdir, həm də insanın həyat və fəaliyyətinin mühüm bir sahə

573 sini təşkil edir. Məhz ünsiyyət prosesində insanlar bir-birinə müxtəlif hadisələr haqqında məlumat verir, özlərinin iş və hərəkətlərini planlaşdırır, bir-birlərini qavrayır və anlayırlar, əməllərinə qiymət verir, birlikdə sevinir və kodərlənirlər.

İntim münasibətlərdə «gözlər» xüsusilə mühümdür. Bu cəhətdən paralingvistik (səsin keyfiyyəti, onun diapazonu) və ekstralingvistik (pauza, ağlamaq, gülmək, öskürmək və s.) sistem də əhəmiyyətlidir.

Ünsiyyət şəxsi məna çaları kəsb etdikdə nitqdə özünəməxsus cəhətlər meydana çıxır. Ərlə arvadın niqtində müəyyən sözlər elə çalarlı məna kəsb edir ki, bunu bütün aydınlığı və **zəriliyi ilə** yalnız **onlar** başa düşürlər.

Ünsiyyət tələbatının tomin olunmasında söhbətlərin **əhomiy**-yəti böyükdür. Onlar, necə deyirlər, üz-üzə, göz-gözə ünsiyyətin ən təsirli formasıdır. Kişilər və qadınlar bir-birləri, habelə dostları və rəfiqələri ilə nə haqda söhbət edirlər? Bu söhbətlər müxtəlif **olur**, təbiət və cəmiyyət hadisələrinin ayrı-ayrı sahələrini əhatə edir. Mözusununa görə onları beş qrupa bölürlər:

1. Ailə işləri. 2. Dostlar və tanışlar. 3. İş sahəsi. 4. Siyasət problemləri. 5. Kinofilmlər, televizor verilişləri, oxunmuş kitab, məqalə və s. haqqında söhbətlər.

14 №-li cədvəldə bu sahədə apardmış bir sorğunun nəticələri verilmişdir.

Əlbəttə, buradakı faktlar xeyli müddət bundan əvvəlki dövrə aid olduğu üçün bugününümüzün mənzərəsini tam əks etdirmir. Lakin burada ümumi meyl öz

əksini tapır.

Ən geniş yayılmış ailə məsələləri və işlə bağlı söhbətlərdir. Onlardan birincisi qadınlar, ikincisi isə kişilər üçün daha çox psixoloji mənə kosb edir.

Qadınların söhbəti nə haqqındadır? Anarın «Bəsmərtəboli evin altıncı mərtəbəsi» əsərini vərəqləyək: «Zaurun atası çoxdan yuxulamışdı, amma anası hələ oyaq idi. Qonşu Sitarəylə birlikdə mətbəxdə əlləşirdi, sabahkı qonaqlığın hazırlığını görürdülər. Mətbəxdən şirni və ədviyyat qoxusu gəlirdi - paxlava, şəkərbura, şəkərcörəyi... Cürbəcür piroqlar, pirojnalar, tortlar hazırlamaq sandan Zivər xanımın tayı-bərabəri yox idi. Amma sabahkı gün öz adı məharətini də vurub keçmoldi, axı onun məclisinə Alya kimi tələbkər bir hakim qiymət verəcəkdi. Mətbəxdən anasıyla Sitarənin yavaş səsləri gəlirdi, professorun və Zaurun yuxusuna mane olmamaq üçün qadınlar xısın-xısın danışdılar. Zaur onların hər kəlməsini dəqiq eşitməyə də, söhbətlərinin məzmunundan aqah idi: qadınlar xəmirin yaxşı qalxmasından, layların nazik yayılmasından, qoz-fındığın narın əzilib şəkərlə qarışdırılma-sından, paxlavaya vurulacaq ədviyyatın miqdarından danışdılar. Sabahkı məclisdən, qonaqlardan danışdılar - kim paxlavanı, şəkərburanı daha çox sevir, kimin hansı tortdan, hansı piroqdan, hansı pirojnadan daha çox xoşu gəlir, hansı kişi şirniyyatın dəlisidir, hansı qadına heç bir şey bəyəndinnək olmur, halbuki keçən səfər öz evlərində aşının qazmağı yanıb köşöy olmuşdu... Olanda olur da, ay Zivər bacı, işdi, düşməknəndi də. Orası da elədir e, ay Sitarə, doğrudan böyük məclis yola salmaq zor işdir, adamın lap kələyi kosilir, əldən düşürsən, amma bir yana baxanda bircə balavın məclisində də qolunu çınnalayıb zəhmət çəkməsən, bəs, nə vaxt çəkəcəksən... Əlbəttə, ay Zivər bacı, məşallah, Allah saxlasın, belə oğul böyütməsən, indi gərək hər əziyyətinə də dözsən. Bəs necə, ay Sitarə, onun boyuna qurban olum, qızıldırdı onun xasiyyəti, ipək kimi yumşaqdır, ürəyi də elə təmizdir, elə təmizdir, sanasan şüşədir, odur ki, xətləriyəm də, ay Sitarə, bu cür ki, təmiz uşaqdır, ürəyi şüşə kimi səfər, hər şeyə, hər sözə, həmiyə inanır, elə qorxuram ki, keçsin bir afətin cənginə, səp kimi dolasın barmağına balamı. Eh, ay Zivər bacı, ağzını xeyirliyə aç, dünya bəgəm dərobəylik-zəddir, nə danışsən. Zaur elə aciz-avara deyil, demə, məşallah ağıllı-morifətli oğlandır, hər şeyin yerin biləndir, ürəyinə-zadə salma, son Allah, vaxsey, vaxsey, piroq yandı, başımız söhbətə qarışdı...»

Oxuduğumuz epizod zahirən sizə dərin məntiqi təsir etməyə 575 bilər, çünki adı mətbəxin qoxusuna bələnon, haradasa övlada məhəbbət hissləri duyulan söhbətdir. Lakin burada incə, qadın psixologiyasına xas deyimlər güclüdür. Həm övlad sarıdan nigarəncilik var, həm də adı məişət məsələlərindən. Bəli, ailə ilə bağlı mövzular qadınların söhbətlərində xüsusi yer tutur. Onların əksəriyyəti öz rəfiqələri ilə söhbətlərdə siyasətlə bağlı məsələlərə bir o qədər də əhəmiyyət vermirlər. Gənc (30 yaşına qədər) kişi və qadınların söhbətlərində isə işlə yanaşı, mədəniyyət yenilikləri, eləcə də tanışlar və dostlar haqqında söhbətlər daha çox yer tutur.

Cədvəl 14

Yaş qrupları	Söhbətin məzmunu				
	Ailə məsələləri	Tanışlar və dostlar	İş haqqında	Siyasət problemləri	Mədəniyyət məsələləri
<i>Qadınlar</i>	21	20	33	0	40
a) 30 yaşına qədər					
b) 30-39 yaş v) 40	82 83	7 8	7	0 6	4
yaşından böyük <i>Kişilər</i>	15 19	24 0 0	46	1	17
a) 30 yaşına qədər	22		41 64	39 31	56 11 4
b) 30 - 39 yaş			56		
v) 40 yaşından böyük					

Sosioloji tədqiqatlar göstərir ki, dostlar və tanışlarla söhbətlərin xarakteri yaşdan, təhsil səviyyəsindən asılı olaraq dəyişir. Təhsil səviyyəsi artdıqca kişilər və qadınlar siyasət problemləri haqqında daha çox düşünür, iikir mübadiləsi aparır, bcloliklo, ailo və iş mövzusunda söhbətlər nisbətən azalır, öz növbəsində, mədəniyyət yenilikləri haqqındakı söhbətlərin rolu şaxələnir.

Ailədənənar ünsiyyətin xarakteri, formaları vo əsas istiqamotləri heç də şəxsi mosolə deyildir. Sosioloqlar düzgün olaraq qeyd edirlər ki, insanlann gündəlik məişət münasibətlərinin bu sahosi cəmiyyətin sosial, siyasi, mədəni-ideoloji inkişafının müxtəlif aspektləri üçün böyük əhəmiyyətə malikdir. Onlar mahiyyət etibarilə daha çox şəxsi xarakter daşıyır vo onlann psixoloji monasi da bundan ibarətdir. Özünün bu xüsusiyyətinə görə ailədənəkonar iinsiyot adamlara daha çox təsir göstərir, onlann həyat, insan, ailo, maddi vo məənəvi sorvotlor vo s. haqqında təsəvvürlərinin formalaşmasında mühüm rol oynayır.

İnsan iinsiyot sahəsində həmişə başqa insanlarla əlaqədə olur. Ünsiyyətin bütün xüsusiyyətləri onlann qarşılıqlı münasibətlərinin xarakterindən və səviyyəsindən asılıdır. Bu fakt insanlara çoxdan məlumdur.

Hələ qədim zamanlardan insanlar iinsiyot prosesinin səmərəliliyinə xüsusi diqqət yetirmişlər. Qocalarla cavanların, qadınlarla kişilərin, oğlanlarla qızların, ərlə arvadın, ana-ata ilə uşaqların qarşılıqlı münasibətini tənzim edərkən qaydalar bərkərar olmuş vo onlar tədricən daha geniş məna daşıyırdı. İndi də həmin qaydalar iinsiyot mədəniyyətinin zəruri cəhətlərini təşkil edir. Ərlə-arvadın ünsiyyət mədəniyyəti, ilk növbədə, onlann intim münasibətlərində özünü göstərməlidir. K. Marks kişinin qadınla münasibətini cəmiyyətin ümumi mədəniyyətinin göstəricisi sayırdı.

Xeyrəxah, nəzakətli, həssas adamlar intim sahədə də belə hərəkət edirlər. Onlar sevimli qadının qəlbinə yol tapır, onun zərrə

576 qədər xətrinə dəymir, yersiz bir sözlə, bir hərəkətlə onu alçaltmır. Bu münasibətlərdə qadından da çox şey asılıdır. O, ana olduğunu heç vaxt unutmamalı, öz hərəkətləri ilə həyat yoldaşını ömrü boyu nəcibləşdirməli, ona da, özünə də əxlaqi meyarlarla yanaşmalıdır.

Jan Jak Russo yazırdı: «...ən sədaqətli qadınlar ərlərinin ixtiyarını öz əllərində adətən daha çox saxlayırlar, onlar nə şıltaqlıq edir, nə də ərlərini rədd edirlər, ancaq ağıllı və incə tənqidlilik sayəsində öz ərləri ilə çox zərərli rəftar edib onları müəyyən məsafədə saxlamağı bacarır və heç vaxt özlərindən doymağa qoymurlar».

Ünsiyyət mədəniyyəti insanlann həyat tərzi ilə bilavasitə əlaqədardır. Bu nöqtdədə iinsiyot mədəniyyəti asudə vaxt mədəniyyəti ilə üzvi surətdə birləşir, onların inkişafı baxımından daha böyük məna kəsb edir.

Əgər ailədə söhbətlər təkcə nə almaq, nə bişirmək kimi məişət planlı mövzularla məhdudlaşarsa, iinsiyot dairəsi daralır. Əgər arvad təkcə kişinin «qazancı» ilə, kişi isə «bazarlıq məsələləri» ilə maraqlanırsa, bu da onlann iinsiyot mədəniyyətinin aşağı olduğunu göstərir.

Bəzən kişi və qadınların xırdaçılığı, hər işə qarışması, uzun-uzadı danışması halları da diqqətdən yayınmır.

Deyingən və çox danışan arvad əsrlər boyu nağılların, rəvayətlərin daimi və mənfəət qəhrəmanı olmuşdur. Bu haqda xalq folklorunda xeyli material vardır. «Fatma gəldi, qaç» nağılını xatırlayın. Xalq müdrikliyi belə bir fikri psixoloji cəhətdən tamamilə düzgün ifadə etmişdir ki, qadın həmişə nədənsə narazılığı ailədə sülhü, sakitliyi, əsil xoşbəxtliyi təmin edə bilməz.

Ünsiyyət mədəniyyəti insanlann qarşılıqlı münasibət prosesində formalaşır. Ailə öz çərçivəsində qapanıb qaldıqca ərin də, arvadın da, uşaqların da iinsiyot mədəniyyəti məhdudlaşır. Ailədaxili vo ailədənəkonar ünsiyyətin məzmunlu və rəngarəng olmasına həmişə diqqət yetirilməlidir.

5. Ailə münasibətləri və uşaq şəxsiyyətinin inkişafı

Uşaq şəxsiyyətinin formalaşmasında ailo xeyli müddət ərzində əsas rol oynayır. Məlumdur ki, insanın xarakterinin, omoyu, məənəvi, ideya vo mədəniyyət sorvotlorinə münasibətinin əsaslanmaqla ailədə formalaşır.

Ailənin tərbiyə mühitini şərtləndirən amilləri iki tipə ayırmaq olar. Ana-ata, ana-uşaqlar, ata-uşaqlar, bacı-qardaşlar arasındakı münasibətlər, valideynlərin uşaqlara münasibətləri, onların şəxsi keyfiyyətləri və s. **b i r i n c i t i p** amillər sırasına daxildir. Ailənin maddi vəziyyətini, mənzil şəraitini, strukturunu və s. **i k i n c i t i p** amillərə aid etmək olar.

Uşaqların tərbiyəsi sahəsində ikinci tip amillərin əhəmiyyəti aydındır. Lakin, bununla belə, onlann təsirini həlledici hesab etmək olmaz. Ailənin əsas tərbiyə imkanları, hər şeydən əvvəl, valideynlərin vo uşaqların qarşılıqlı əlaqəsi ilə müəyyən olunur.

Ailə həyatı şəxsiyyətin inkişafına bütövlükdə təsir göstərir. Bu cəhət, birinci növbədə, uşağın emosional aləmində əks olunur. Son zamanlar psixoloqlar həmin məsələyə xüsusi diqqət yetirir, uşağın emosiya və hisslərinin inkişafında ananın roluna son dərəcə böyük əhəmiyyət verirlər.

Golin, birco anlığa dünyanın məşhur rəssamlarının ilhamla yaratdıqları ülvə madonna obrazlarını gözəlrimiz qarşısında canlandıraraq. Onların, demək olar ki, hamısında uşaq ananın sol qolunda təsvir olunur. Görəsən bu adi təsadüfdür? Bəlkə uşağın anasının sol qolunda təsvir olması rəssamlıqda ənənədir? Bu suallar uzun müddət sənətin inkişafı üçün sirli olmuşdur. Müasir psixologiya isə həmin sinləri artıq aydınlaşdırmışdır. Bir sıra tanınmış mütəxəssislərin fikrincə,

bu instinktiv hərəkətin səbəbi odur ki, körpə ana ürəyinin döyüntülərini hələ ana bətnində eşidir, ona öyroşir və özünü, neco deyərlər, on munis «qəlb musiqisinin sədalan altında» daha yaxşı hiss edir. Təzə doğulmuş uşaq üçün bu əsrarəngiz ürək səsi ana ilə bağlılıq deməkdir. Mohz buna görə də sol tərəfdən qucağa götürülmüş uşaqlar az ağlayır, tez kökəlir, başqa uşaqlara nisbətən daha tez inkişaf edirlər. Başqa sözlə, onlar 1 yaşında həkim köməyinə daha az ehtiyac duyurlar.

Yeri gəlmişkən onu da qeyd edək ki, uşağı sol tərəfdən qucağa götürən qadınlann çoxu bunun nə ilə əlaqədar olduğunu izah edə bilmirlər. Xoşbəxtlikdən analann əksəriyyəti intuitiv surətdə olsa da, uşağı neco qucağa götürməyi yaxşı bilirlər.

Mütəxəssislər belə hesab edirlər ki, südəmər uşağın hansı tərəfdən qucağa götürülməsi onun inkişafına böyük təsir göstərir. Əgər ana uşağı sol tərəfdən qucağına götürmüşsə, deməli, hər şey qaydasındadır, yox əgər sağ tərəfdən qucağına götürmüşsə, deməli, bunun ziyanı ola bilər.

578

Bəzi analar uşağı sağ tərəfdən qucaqlarına götürürlər, bəzi, bunu nə ilə izah etmək olar? Həmin suala dəqiq cavab vermək çətindir. Lakin bəzi psixoloqlar belə güman edirlər ki, əksər halda uşağı sağ tərəfdən qucağına alan anaların çoxu doğuş zamanı qorxu hissi keçirmiş, çətinliklə doğmuş və ya uşaq doğmağı arzulamamışdır. Buna görə də onlarla doğma övladları arasında fiziki kontakt zəifdir.

Ana uşaq aləminin affektiv mərkəzidir. Uşağın xarici aləmə bütün münasibətləri ana vasitəsilə rəqləşir. Bu münasibətlər sisteminə tədrisən ata, bacı, qardaş və b. daxil olur. Uşaq yaşa dolduqca onun həyatında və psixi inkişafında atanın rolu daha da artır. Onun münasibətlər sistemi şaxələnilir və daha da mürəkkəbləşir. Uşaq tədrisən ailə münasibətləri normalarına yiyələnir. Onda «yaxşı nədir, pis nədir?» haqqında təsəvvürlər formalaşır. Uşağın motivasiya sahəsində köklü dəyişikliklər əmələ gəlir. Özü haqqında təsəvvürləri formalaşdıqca, uşağın davranış və roftan da dəyişir. Yaşlılarla və həmyaşıdları ilə ünsiyyət şəraitində uşağın xarakteri formalaşmağa başlayır... Bu mərhələdə də valideynlərlə uşaqlar arasındakı münasibətlər həlledici əhəmiyyət kəsb edir.

Psixoloqlar kollektivdə öz davranış və rəftan ilə bir-birindən kəskin surətdə fərqlənən şagirdləri iki qrupa ayırmışlar. Birinci qrupa özünün kollektivçiliyi, müstəqilliyi, məsuliyyət hissi, aktivliyi, özünəməlikdi yanaşması və s., ikinci qrupa isə əks keyfiyyətlərlə fərqlənən uşaqları daxil etmişlər. Bundan sonra psixoloqlar həmin uşaqların valideynləri ilə münasibətlərinin xarakterini müqayisəli surətdə öyrənmişlər. Məlum olmuşdur ki, birinci qrupa daxil olan uşaqların valideynləri onların hissləri ilə yaxından maraqlanır, onlarla təmkinlə

roftar edir, özlərinin asudə vaxtlarını onlarla birlikdə keçirir, onlara mənavi təsir göstərirlər.

Tədqiqatın nəticəsi aydındır: valideynlərin uşaqlarla münasi-bətləri nəinki məktəbəqədər və kiçik məktəbli yaşı dövrlərində, həm də yeniyetməlik və gənclik yaşı dövrlərində də onların bir şəxsiyyət kimi inkişafının başlıca əsasını təşkil edir. Bu baxımdan tokco onu qeyd etmək kifayətdir ki, gənclərin ictimai-siyasi inkişafına valideynlər mühüm təsir göstərirlər.

Uşağın gələcək kişi və qadın kimi formalaşmasının əsaslan da ailədə qoyulur. Bu məsələyə ayrıca diqqət yetirmək lazımdır.

Uşağın tərbiyəsində müəyyən adət və ənənələr mövcuddur. Ailədə oğlan və qız uşaqlarını tərbiyə edərkən, adətən, bu adət və ənənələri gözləyirlər. Hər bir valideyn cəmiyyətdə bərqərar olmuş kişilik və qadınlıq etalon və stereotiplərini nəzərə alır, oğlanlara kişi, qızlara qadın üçün səciyyəvi tələbat, maraq və xarakter olamətləri, adət və vərdişlər, davranış və rəftar qaydalan aşılayır.

Psixoloji tədqiqatlar göstərir ki, qızlar qadınlıq etalonlarını, hər şeydən əvvəl, ana ilə dialoq (ünsiyyət) şəraitində mənimsəyirlər. Onlara bu etalonlara müvafiq şəkildə evdarlıq, uşaqlara qulluq etmək vərdişləri aşılanır, musiqi mədəniyyəti (o cümlədən, layla çalma), özünəməlik ata və qardaşın nümunəsində kişiyə hörmət hissi, oğlanlarla roftar taktı tərbiyə olunur. Onlarda məhrəbanlıq, təmkinlilik, nəzakətlik və s. kimi qız üçün səciyyəvi keyfiyyət-lərin formalaşmasına xüsusi diqqət yetirilir.

Oğlan uşaqlarına kişiyə məxsus xarakter əlamətləri, xüsusilə iradi keyfiyyətlər aşılanır. Onlarda təmkinlilik, dözümlülük, mərdlik və s. keyfiyyətlər tərbiyə olunur. Oğlan uşağına anası, bacısı nümunəsində qadına, qızlara hörmətlə yanaşmaq, çətin işlərdə onlara kömək etmək və s. aşılanır. Onların bədən tərbiyəsində daha çox diqqət yetirilir.

Yeniyetməlik yaşı dövründə oğlanlar və qızlar kişilik və qadınlıq etalonlarına fəal surətdə yiyələnirlər. Onlar qadın kimi bəzənməyə, kişi kimi saç saxlamağa başlayırlar. Qızlarda kosmetik vasitələrə maraq artır. Oğlanlar qızların yanında giiclü olduqlarını göstərir, hansı işdəsə fərqlənməyə çalışırlar. Oğlanlarla qızların qarşılıqlı münasibətlərində yeni çalarlar əmələ gəlir. Onlar bir-birindən utanmağa başlayırlar.

Uşaqların kişi və qadın rollarını mənimsəməsində valideyn-lərin davranışı da mühümdür. Atanın bir kişi, ananın isə qadın kimi nümunəsi uşaqların oğlan və qızlık formalaşmasında eyni dərəcəyə zəruridir. Bu baxımdan valideynlərin uşaqlarına münasibətinin xarakteri də əhəmiyyətlidir.

Analər çox vaxt uşaqların cinsi xüsusiyyətlərini kifayət qədər nəzərə almır, bir uşaq, bir övlad kimi onları bir-birindən əslində seçmirlər; qıza da, oğlana da eyni dərəcəyə qayğı ilə yanaşırlar. Əlbəttə, ana qayğısı, ana şəfqəti lazımdır. Lakin belə bir qayğılı ana münasibəti ilə ata münasibətində müəyyən sərhəd istər-

istəməz özünü göstərir. Belo ki, atalar analardan forqli olaraq davranış və rəftarında uşaqların cinsi xüsusiyyətlərinə daha çox diqqət yetirirlər. Bu baxımdan onlar uşaqların kişi və qadın rol-larını monimsəməsində daha təsirli rol oynayirlar. Uşaqlar atanın

580 qayğı və zabitəsində özlərini xoşbəxt hiss edirlər. Atanın hətta qısa bir müddət orzında - 6 ay, 1 il evdə olmaması nəticəsində övladlarda, xüsusilə oğlan uşaqlarında qorxaqlıq, qaradiməzlik, tərslilik, əsəbilik və s. kimi mənfi əlamətlər təcridən orriələ gəlir.

Oğlan uşaqların özlərini atalan ilə eyniləşdirir, onun bir çox hərəkətlərini təqlid yolu ilə mənimsəyirlər. Bu monada biz ailədə uşaqların tərbiyəsində atanın xüsusi məsuliyyət daşıməsindən danışmalıyıq.

Oğlan uşağı üçün ata ağıl, iradə qüvvəsi, kişi əzəməti nümunəsidir. Ata oğlunu tərbiyə etməklə, həm də özünü tərbiyə edir və dərşir. Öz oğlunun simasında gələcək kişinin formalaş-masını görmək və ona bu sahədə ən yaxşı davranış nümunəsi göstərmək o deməkdir ki, ata özünün kişi ləyaqətini qoruyur, daha da inkişaf etdirir. Ailə pedaqogikasının müdrikliyi də elə bundadır.

Müşahidələr göstərir ki, lap kiçik yaşlarından atası ilə kifayət qədər iinsiyot imkanına malik olmayan oğlanlar sonralar çox vaxt öz atalıq vəzifələrini icra etməkdə çətinlik çəkirlər. Atasız tərbiyə olunan oğlanlar isə əlverişli şəraitdə ya qadın davranış tipini mənimsəyir, ya da onlarda kişi davranışı haqqında yanlış təsəvvürlər formalaşır.

Qızların mənəvi inkişafını da atasız təsəvvür etmək çətindir. Oğlan uşağının həyatında ana nə qədər böyük rol oynayarsa, qız uşağının həyatında ata bir o qədər rol oynayır. Psixoloqlar əsaslı surətdə müəyyənleşdirmişlər ki, atasız böyüyən qız uşaqlarında kişi haqqında dolğun təsəvvür formalaşmır. Bu əsasda da onun gələcəkdə öz həyat yoldaşı ilə münasibətlərində xeyli çətinliklər qarşıya çıxır. Biz bura başqa faktları da əlavə edə bilərik. Lakin onları bir mona birləşdirir: ailənin mənəvi inkişafı həm ana, həm də ata ilə bilavasitə bağlıdır.

Ailədə oğlan və qızların tərbiyəsində müəyyən nöqsanlarla da qarşılaşıyıq. Onların ikisi haqqında ayrıca danışmağı lazım bilirək.

Bir sıra hallarda valideynlər qız uşağını mahiyyət etibarilə oğlan kimi tərbiyə edirlər. Onu oğlan kimi geyindirir, hətta ona oğlan oyuncaqları alırlar. Belo bir şəraitdə qız öz cinsinə xas olmayan davranış mədəniyyətinə yiyələnir və bu əsasda da onda maskulinizasiya (latınca - masculinus - «kişi» deməkdir) əlamətləri formalaşır. M a s k u l i n a z a s i y a hallarına nisbətən az təsadüf olunsada, onların psixoloji nəticələri haqqında düşünmək lazımdır. Qız uşaqlarının lap kiçik yaşlarından qadın

581 etalon və stereotiplərini düzgün mənimsəməsinə xüsusi diqqət yetirilməlidir.

Bəzi ailələrdə oğlan uşağında kişi keyfiyyətlərinin formalaş-masına əslində əhəmiyyət verilmir. Bunun nəticəsində də lap kiçik yaşlarından başlayaraq, onda qıza məxsus keyfiyyətlərin -feminizasiya (latınca - femina «qadın» deməkdir) əlamətlərinin formalaşması üçün psixoloji cəhətdən olverişli şərait yaranır.

Feminizasiya oğlan uşaqlarında qadın əlamətlərinin əmələ gəlməsinə deyilir. Feminizasiya əlamətləri bir sıra hallarda zahiri xarakter daşıyır, uşaqların zahiri görkəmində, deyək ki, sifot cizgilərində aydın dərəcədə nəzərə cəfır. Lakin belo hallar demək olar ki, geniş müşahidə olunmur. Bir sıra hallarda feminizasiya əlamətləri şəxsiyyətin bütün iradə keyfiyyətlərinə, onun xarakter əlamətlərinə niifuz edir və oğlanların kişi rolunu mənimsəməsi prosesini çətinləşdirir. Bu isə oğlanlarla qızların qarşılıqlı münasibətində özünəməxsus psixoloji çətinliklər yaradır. Belo oğlanlar qız modası əlamətlərinə asanlıqla uyurlar: onları kimi saç saxlayır, qızların geniş istifadə etdikləri rəngli və güllü parçalardan paltar tikdirirlər və s.

İlk baxışda bunları modanın yayılması qanunları və s. ilə izah olunur. Lakin onların psixoloji mənası və nəticələri əslində daha dərindir, biz həmin məsələyə sabahkı əsgərin, ərin yaxud atanın cəmiyyətdə artıq bərqərar olmuş idealları baxımından yanaşma-lıyıq. Bu baxımdan feminizasiyanın nəticələri haqqında ciddi düşünmək lazımdır. Son zamanlar sosioloqlar, psixoloqlar və psixoloqlar bu məsələyə diqqəti yönəldir, maskulinizasiyadan fərqli olaraq, onun daha çox müşahidə olunduğunu qeyd edirlər.

Müəyyən edilmişdir ki, feminizasiya halları kənd uşaqlarına nisbətən şəhər uşaqlarında daha çox özünü göstərir. Əsasən qız və ya qadın mühitində böyüyən oğlan uşaqlarında (məsələn, 3-4 bacının qardaşında, qızların çoxluq təşkil etdiyi tədris qruplarında oxuyan şagirdlərdə və s.) feminizasiya əlamətləri daha geniş müşahidə olunur. Bu cəhətdən müəllimlərin rolu böyükdür.

Oğlan uşaqlarında kişiyyə məxsus keyfiyyətlərin əmələ gəlməsi ona görə çətinləşir ki, məktəbdə müəllimlərin əksəriyyəti qadınlardır: onları təbii ki, uşaqlara öz istəklərindən asılı olmayaraq böyük məmnuniyyətə qadın keyfiyyətləri - səliqəlilik, risk etməmək, səs -fəvəmaq və s. aşırırlar.

Ailədə of uşağı çox vaxt anası ilə ünsiyyətdə olur. Gözinti-

582 yə daha çox anası ilə gedir, ev işlərini anasının yaxından köməyi ilə yerinə yetirir. Bir çox oğlan uşaqları ən yaxşı halda idman oyun-larında tamaşaçı kimi iştirak edir, əslində idmanla məşğul olmurlar. Bəzi ailələrdə oğlan uşaqlarının özizlənməsi, hər cür qayğıdan azad edilməsi, çətinlikdən uzaqlaşdırılması və s. hallar nəzərə cəfır. Bu, oğlanlarda xüsusilə «kişi» xarakterinin formalaşmasına mənfi təsir göstərir.

Beloliklə, oğlanların bir çoxu düzgün kişi tərbiyəsi almırlar. Bu tərbiyə üslubunun monfi psixoloji noticələri sonrakı yaş dövründə, xüsusilə gənclərin ailə həyatında aydın nəzərə çatır. Onlar ailədə özlərini çox vaxt kişi kimi apara bilmir, kişi nüfuzu qazana bilmirlər. Əsl qadın belə hallarda, adətən, əzab çəkir. Axı, qadın ərinin, sözün həqiqi mənasında, kişi xarakterini, onun ailənin şərəfi və ləyaqətini qorumaq özünü duyanda, özünün və uşaqlarının taleyini ona ctibar edir, kişi vüqarı və əzəməti ilə fəxr cdir...

Uşaqların formalaşmasında ailənin rolu son dərəcə misilsizdir. Ailədə uşaq sosial münasibətlərə - ailədaxili münasibətlərə qoşulur, onların vasitəsilə insan, dünya, mənəvi sərvətlər haqqında anlayışlara yiyələnir, cisim və hadisələrə qiymət verməyi, başqa adamları başa düşməyi, yaşlılara, qadın və kişilərə, kiçik uşaqlara hörmət və kömək etməyi, öz nöqsanlarını görməyi öyrənir. Ailədə ata-ana, ata-uşaqlar, ana-uşaqlar, ana-qayınana, bacı-qardaş, bacı-bacı arasındakı paralel münasibətlər - bunların hamısı böyük tərbiyəvi əhəmiyyətə malikdir. Uşaqların tərbiyəsi baxımından ailədə kiçik məsələ yoxdur. A. S. Makarenko göstərirdi ki, ata, hətta qəzeti necə oxuması ilə uşaqları tərbiyə edir.

Görkəmli pedaqoq valideynlərə müraciətlə deyirdi ki, tərbiyə işinin əsl mahiyyəti... heç də sizin uşaqlarla təklikdə söhbət etməyinizdən, uşağa müstəqil təsir göstərməyinizdən ibarət deyildir, ailənizin, şəxsi və ictimai həyatınızın təşkilindən, uşağın həyatını təşkil etməkdən ibarətdir.

Valideynlər uşaqlara onların yaşına müvafiq tələblər verməli, nəinki həmin tələblərə əməl olunmasına diqqət yetirməli, həm də onlara müstəqillik verməli, ailə problemlərinin müzakirəsinə cəlb etməli, uşaqların rahat cəlon məsələləri onlarla birlikdə müzakirə etməlidir. Valideynlər bu yolla uşaqlarda iradə və xarakterin inkişafı, məsuliyyət hissinin formalaşması üçün şərait yaradır, öz övladlarına əmək adətləri aşılayırlar.

Valideynlərin uşaq və tərbiyəmədə sosial-siyasi mövzularda

583 söhbətləri də böyük tərbiyə əhəmiyyətinə malikdir. Valideynlər uşaqlara ən yaxın adamlardır; uşaqlar, bir qayda olaraq, onlara həmıdan çox inanır, etibar bəsləyirlər. Valideynlərin ictimai hadisələrə verdikləri qiymətlər əslində onlar üçün vətəndaşlıq dərslidir. Valideynlərin əməyo münasibəti, öz biliyini, istedadını və ilhamlı əməyini Vətənimizin çiçəklənməsinə həsr etməsi, düzgünlüyü və prinsipliliyi, səmimiyyəti, təvəkküllüğü uşaq və tərbiyəmələrin şəxsiyyətinin formalaşmasına mühüm təsir göstərir. Psixoloji tədqiqatlar göstərir ki, valideynlərin heç də hamısı bu

imkanlardan eyni dərəcə istifadə edə bilmirlər. Lakin bir cəhət şübhəsizdir ki, valideynlərlə uşaqlar arasındakı münasibətlər nə qədər əlverişli olsa, onların uşaq və tərbiyəmələrin şəxsiyyətinin formalaşmasına təsiri bir o qədər məhkəm və səmərəli olar.

XXI FƏSİL

ŞƏXSİYYƏTİN PSIXOLOJİ PROBLEMLƏRİ VƏ PSIXOLOJİ YARDIM

1. Psixoloji məsləhət və hokimsiz psixotərapiya: problemlər və perspektivlər

Müasir dövrdə psixologiya elminin tətbiq sahələri günü günden genişlənilir. Cəmi bir neçə ilə bundan əvvəl başqa elmlərin səlahiyyətinə daxil olan bir çox məsələlər artıq psixoloji istiqamətdə, yaxud bilavasitə psixologiya elminin imkanları çərçivəsində həll olunmağa başlayır. Bu proses, birinci növbədə, tibb elmləri, məsələn, psixotərapiya sahəsində daha aydın müşahidə olunur.

Psixotərapiya iki yunan sözündən - psyche (ruh) + therapeia (müalicə) sözlərindən əmələ gəlmişdir. Tibbi ədəbiyyatda daha çox məqbul hesab edilən tərifə görə, psixotərapiya xəstənin psixikasına və psixikası vasitəsilə orqanizminə müalicə təsiri sistemidir. Başqa sözlə, psixotərapiya dedikdə, insanın psixi təsir yolu ilə müalicəsi prosesi nəzərdə tutulur. Müalicə sözünə diqqət yetirən: psixotərapiya bərqərar olmuş ənənəyə görə müalicə metodu hesab olunmuş və təbabətin səlahiyyətinə aid edilmişdir.

584

Bozi mütoxəssislər belə hesab edirlər ki, psixotərapiya psixiatriyanın tərkib hissəsidir. Bir çox mütoxəssislərin, xüsusilə praktik psixotərapevtlərin fikrincə, psixotərapiya müstəqil elm sahəsidir.

Psixotərapianın elmlər sistemində yenə qədər mübahisəli olsa da, mütoxəssislərin, demək olar, əksəriyyəti belə hesab edir ki, psixotərapevt iki elm sahəsinə - psixiatriya və psixologiya elmlərini mükəmməl bilməlidir. Bu, psixotərapianın nəinki psixiatriya, həm də psixologiya ilə bağlı olduğunu təsdiq etmək deməkdir.

Psixotərapianın inkişafında psixologiya mühüm rol oynamışdır. Əgər məsələnin tarixinə nəzər yetirsək, asanlıqla görərik ki, psixotərapiyada formalaşmış ayrı-ayrı istiqamətlər məhz psixoloji nəzəriyyələr əsasında əmələ gəlmişdir. Məsələn, xarici ölkələrdə psixotərapiyada üç istiqamət - psixanalitik,

biheviostik və ekzistensial-humanistik psixoterapiya daha çox inkişaf etmişdir ki, onlar da freydizm, biheviostizm və humanistik psixologiya zominində formalaşmışdır? Keçmiş SSRİ-də də psixoterapiyanın inkişafında sovet psixologiyasının nailiyyətləri mühüm rol oynamışdır.

Böyük Vətən müharibəsindən sonrakı illərdə demografik proseslər - doğum, ölüm, nigah, boşanma, miqrasiya və s. dünyanın global problemlərinə çevrilirdi. Urbanizasiya prosesləri genişləndirdi: şəhər əhalisinin sayı sürətlə artır, yeni şəhərlər və qəsəbələr əmələ gəlirdi. Elmi-texniki inqilab vüsətlə ictimai həyatın bütün sahələrinə nüfuz edirdi: istehsalat prosesləri avtomatlaşır və mexanikləşdirilir, robot texnikası omolo gəlir, sənaycnin kompyüterləşdirilməsi prosesləri həyatı mona kəsb edirdi. Yeni peso sahələri sürətlə inkişaf edirdi. Bu şəraitdə insan amilinin xüsusi əhəmiyyət kəsb etməsi ilə əlaqədar olaraq ictimai həyatın müxtəlif sahələrində yeni psixoloji problemlər meydana çıxırdı. Onların böyük əksəriyyəti insanın şəxsiyyəti ilə bağlı problemlər idi və psixoloji yardım yolu ilə həll edilə bilərdi. Lakin qarşıya nəinki metodiki, həm də metodoloji əhəmiyyəti olan sual çıxırdı: bu köməyi sağlam insana kim - psixoloq, yoxsa psixoterapevt göstərməli idi? «Sağlam» sözünə diqqət yetirin: söhbət xəstəyə deyil, sağlam adama psixoloji kömək göstərməkdən gedirdi. Psixotripsiya tibbi elm kimi bu məsələni həll edə bilərdimi? Xəstənin psixoterapiyası zamanı istifadə olunan

585 müalicə üsullarını sağlam adama tətbiq etmək nə dərəcədə səmərəli ola bilərdi?

V. Şişkovun «Stranniki» adlı maraqlı povestinin fəsilələrindən biri «Hipnoz təcrübəsi» adlanır. Onun qısa məzmunu belədir: xüsusi intematların birində uşaqlar intizamsızlıq edirdilər. Onların qarşısını heç cürə almaq mümkün olmurdu. Bu zaman direktor uşaqlara təsir göstərmək üçün intemata psixiatr dəvət etdi. Ü, uşaqları hipnoz üsulu ilə müalicə etməyə başladı (yadda saxlayaq ki, hipnoz psixoterapiyanın əsas üsullarından biridir). Psixiatr uşaqlarla 6 hipnoz seansı keçirmişdi. Beşinci seansdan sonra uşaqlarda dəyişikliklər əmələ gəlmişdi: onlar sözo baxmağa başlamışdılar. Psixiatr bunu müalicənin təsiri ilə izah edirdi. Lakin birdən-birə gözlənilməz hadisə baş verdi: 6-cı seansdan sonra uşaqlardan 7 nəfəri gecə vaxtı internatdan qaçdılar. Onlar bu zaman internat direktorunun papağını, aşıpazın gümüş saatını, eləcə də odevay, çəngəl-bıçaq və s. oğurlayıb özləri ilə aparmışdılar.

«Stranniki» bodii əsər olsa da, çox mühüm cəhəti dəqiq ifadə edir: internat uşaqları xəstə deyildilər, onları xəstə uşaqlar üçün səmərəli olan üsullarla müalicə etmək təşəbbüsləri istənilən noticəni verə bilərdi. Sağlam uşaqlara psixoloji (eləcə də pedaqoji) yolla təsir göstərmək lazım idi. Gəlin, bu baxımdan yuxarıdakı suallara cavab verək: sağlam adama psixoloji köməyi kim

göstərməlidir? Sualın məntiqi cavabı belədir: sağlam adama psixoloji köməyi psixoterapevt deyil, psixoloq göstərməlidir.

Bu şəraitdə xəstə adamların müalicəsi ilə yenə də psixoterapevt məşğul olur, psixoloq isə sağlam adamlara psixoloji yardım göstərir. Nəzərə almaq lazımdır ki, psixoterapevtin psixoloqla əməkdaşlığı ilə işin əslində mahiyyəti dəyişir. Psixoloq psixoterapevt kimi müalicə etmir, o, sağlam adama özünün psixoloji problemlərini, məsələn, öz münasibətlərini, davranış motivlərini, başqa adamın xüsusiyyətlərini və s. dərək etməkdə psixoloji yardım göstərir, psixi sağlamlığını qoruyur.

Əslində qalsa, həkimsiz psixoterapiya ideyası heç də təzə məsələ deyildir. Əgər biz insanların çoxosrlik iinsiyot təcrübəsini nəzərdən keçirsək görürük ki, onlar mahiyyət etibarilə həkimsiz psixoterapiyanın sadə formalarından istifadə etmişlər: kənposini öz xoş sözləri ilə ovunduran, yaralı olımdan öpə-öpə uşağın ağrısını-acısını alan ana, həsrətlə anasının yolunu gözyəyon nəvəsini şirin sö-/səhbeti ilə sakitləşdirən nənə, dərək şagirdi öz faydalı

586 məsləhətləri ilə qayda-qanuna öyrədən tərbiyəçi, şirin söhbətləri ilə şagirdin həyat yolunu müəyyən edən müəllim... Kim öz həyat təcrübəsində belə adamlara rast gəlməmişdir?!

Lakin bu təsir formaları adamlardan xüsusi məharət tələb edir. Təsədüfi deyildir ki, hər bir ana, ata, nənə, baba, tərbiyəçi və ya müəllim söz vasitəsilə uşağa təsir edə bilmir. Əksər hallarda onlar uşaqla söhbət edərkən yalnız öz həyat təcrübələrinə istinad edir, yəni-yersiz öyüd-nəsihət verir, bu zaman çox vaxt pedaqoji takt gözləmir və necə deyirlər, qas düzəldəndə vurub göz çıxarırlar.

Psixoloji yardım məsələləri ilə psixoloqun məşğul olması həkimsiz psixotripsiya təcrübəsində yeni mərhələ kimi mühüm əhəmiyyətə malikdir.

Psixoloq bu həyatı məsələləri necə həll edə bilər? Psixologiya elminin böyük praktik əhəmiyyəti vardır. Psixoloji biliklər ictimai təcrübənin müxtəlif sahələrində tətbiq olunur və böyük fayda verir. İnsan amilinin xüsusi aktualıq kəsb etməsi ilə əlaqədar olaraq tətbiqi tədqiqatların əhəmiyyəti daha da artırdı. Lakin təcrübə göstərirdi ki, müasir dövrün tətbiqi-psixoloji problemlərini əvvəlki illər üçün xarakterik olan yollarla, hətta elmi-tədqiqat institutlarında, laboratoriya və kafedralarda bilavasito praktik əhəmiyyəti olan məsələləri öyrənməklə həll etmək mümkün deyildir. Elmin praktika ilə inteqrasiyasını bilavasito təmin edən yeni fənnə lazım idi. Bu zərurətin aydın dərək edilməsi nəticəsində ölkədə tətbiqi tədqiqatların aparılması üçün geniş imkan yaradan «p s i x o l o j i x i d m ə t» sistemi təşəkkül tapmağa başladı.

Psixoloji xidmət xalis praktik təşkilatdır. Fundamental tədqiqatların aparılması onun vəzifəsinə daxil deyildir və daxil ola da bilməz. Psixoloji

xidmotin osas vəzifəsi psixologiya elminin nailiyyətləri səviyyəsində praktik problemləri həll etməkdən ibarətdir. İnkişaf etmiş ölkələrdə homin məsələyə xüsusi diqqət yetirilir. Hətta keçmiş sovet ittifaqında ictimai həyatın müxtəlif sahələrində psixoloji xidmət 60-cı illərin sonu - 70-ci illərin əvvəllərindən etibarən təşkil olunmağa başlamışdır. Məktəbdə, müxtəlif xidmət sahələrində psixoloji xidmətin təşkili işinə də geniş yer verilmişdi. Psixoloji xidmətin yeni və perspektivli bir sahəsi - **a i l o x i d m o l i** formalaşmışdır. Lakin, qeyd etmək lazımdır ki, hələ bizdə psixoloji xidmətin vahid sistemi yaradılmamışdır. Hələ də bir çox zavod və fabriklərdə psixoloji

587 xidmət məsələlərinə əslində əhəmiyyət verilmir. Praktik psixoloqun mövqeyi bir çox cəhətdən hələ dəqiq deyildir.

Psixoloji xidmət prosesində, bir tərəfdən, rəhbər işçiləri, mühəndisləri və s. digər tərəfdən vətəndaşlara müxtəlif formalarda əməli məsləhətlər və tövsiyələr verilir. Ailədə və kollektivdə mənəvi-psixoloji iqlimin yaradılması, konfliktlərin aradan qaldırılması kimi məsələlərin həllində psixoloji yardım göstərilir. Bu zaman qeyri-adekvat reaksiyaları və davranış formalarını aradan qaldırmaq məqsədilə psixoloji korreksiya üsullarından da istifadə olunur. Hal-hazırda sənaye, kütləvi kommunikasiya və təbliğat, hüquqa zidd davranışla mübarizə, ticarət, ictimai iş, məişət xidməti, avtomobil nəqliyyatı və başqa sahələrdə psixoloji xidmətin müxtəlif formalarından istifadə zəruridir. Müasir dövrdə ailə **p r o b l e m l e r i** -də xüsusi aktuallıq kəsb edir. Təsəvvüf deyildir ki, 70-ci illərin sonu - 80-ci illərin əvvəllərindən etibarən ölkəmizin bir çox şəhərlərində, o cümlədən Bakı şəhərində müxtəlif müəssisələrin nəzdində tibbi-psixoloji və ya psixoloji məsləhətxanalar təşkil olunmuşdur. Onların başlıca məqsədi, birinci növbədə ailənin möhkəmlənməsinə, uğurlu və xoşbəxt ailə kimi inkişaf etməsinə kömək etməkdən ibarətdir.

Hər bir ailə təkrarolunmazdır. Ailə məsləhətxanaları üçün bu fakt prinsipial əhəmiyyətə malikdir: onlar hər bir konkret ailəyə və onun ayrı-ayrı üzvlərinə fərdi yanaşır, geniş psixoprofilaktik iş aparır, ailənin dağılmasını, ailə üzvləri arasındakı uyğunsuzluğu, ailə üzvlərində alkoqolizmin, şəxsi xarakterlərinin omoloq olmasını şərtləndirən sosial-psixoloji problemləri müəyyən edib aradan qaldırırlar. Toosiif ki, bu məsələlərə respublikamızda lazımi diqqət yetirilmir.

Qarabağ müharibəsinin dəhşətlərini görmüş, dərin sarsıntılara düşmüş olmuş minlərlə qaçqın və köçkünlərə psixoloji yardım təşkil edilməmişdir. Müqayisə üçün bir fakt diqqət yetirək. 2002-ci ilin avqust ayında içərisində 143 nəfər hərbi olan vertolyotun qəzaya uğraması nəticəsində 126 nəfər tələf olmuş, Rusiya prezidentinin ilk növbədə tələf olanların ailələsinə psixoloji yardım göstərilməsini zəruri hesab etmişdir.

Burada bir məsələni də qeyd etmək lazımdır: ailə «dramları» uşaqların torbiyosuna işinin keyfiyyətinə mənfi təsir göstərir. Məhz buna görə də ailə xidməti həm də ailə tərbiyəsinin səmərəliliyinin

588 artırılmasına, uşaqların ağıllıq inkişafının təmin olunmasına xüsusi diqqət yetirir.

Ailə məsləhətxanalarının osas istiqamətlərindən birini də yenidən və gənclərlə aparılan iş təşkil edir. Bu cəhəti ümumi şəkildə nəzərdən keçirəndə, onu yenidən və gənclərə uğurlu ailə həyatı üçün zəruri olan psixoloji mədəniyyətin aşılması kimi xarakterizə edə bilərik.

Sosioloji, psixoloji və pədaqoji tədqiqatlar göstərir ki, oğlan və qızların, hər şeydən əvvəl, ailə həyatına hazırlanmasını köklü surətdə yaxşılaşdırmaq lazımdır. Əvvəllər bu vəzifəni ailə müvəffəqiyyətlə yerinə yetirirdi. Qız əksər hallarda, demək olar ki, eynilə anasının, oğlan uşağı isə atasının həyat yolunu təkrar edirdi. Ailə anənləri nəinki möhkəm həm də çox sadə və yekpənə idi. Ana gələcək ailə həyatı üçün zəruri olan bütün hikmətləri bu və ya digər dərəcə qızına öyrədərək bildirirdi. Oğlan uşağı da atasından kişi rolunun sirlərini öyrənirdi.

Müasir dövrdə ailə həyatı normalan davamsız olmuşdur. Valideyn nüfuzunu şərtləndirən amillər xeyli dəyişmişdir. Valideynlər uşaqları ailə həyatına hazırlamaq üçün kifayət qədər vaxt və qüvvəyə malik deyildirlər. Valideynlərin hətta bir çox yaxşı anənləri onların övladlarının ailə həyatında qəbul olunmur.

Bu şəraitdə gənclərin ailə həyatına hazırlanmasında ümumi-təhsil məktəbləri ilə yanaşı, həm də xüsusi xidmət sahələrinin, birinci növbədə, ailə məsləhətxanalarının rolu artır.

Ailə məsləhətxanalarının əsas vəzifəsi ailədaxili münasibətlərin ağıllıq inkişafına, ailə üzvlərinin, hər şeydən əvvəl, uşaqların şəxsiyyətinin inkişafı üçün əlverişli şərait yaradılmasına kömək etməkdən ibarət olsa da, o, həm də yenidən və gənclərlə müəyyən iş aparır, təkcə kişi və qadınlara nığah problemlərinin həllində kömək göstərir və s.

Ailə xidmətinin işində psixoloq və pədaqoqlarla yanaşı sosioloq, hüquqşünas, psixiatr, seksoloq, eləcə də ailə təsərrüfatının təşkili üzrə mütəxəssislər iştirak etməlidir. Bu, bir çox məsələnin kompleks şəkildə həlli baxımından böyük əhəmiyyətə malikdir.

Son zamanlar bir çox ölkələrdə psixoloji məsləhotin yeni və perspektivli sahələrindən biri kimi orta və ali məktəblərdə də psixoloji xidmət fəonnalaşmağa başlamışdır.

Müasir dövrdə məktəbdə psixoloji xidmətin təşkili xüsusi

589 aktuallıq kəsb edir. Məktəbdə psixoloji xidmətin təşkili məktəbin osas strateji məqsədinin şəxsiyyətin hərtərəfli inkişafı sahəsində bütün praktik problemlərin

müvəffəqiyyətlə həll edilməsində mühüm vasitə olacaqdır.

Məktəbdə psixoloji xidmətin on məsul vəzifələrindən biri şagirdlərin əmək tərbiyəsi və peşəyönümü ilə bağlıdır. Şagirdlərə fərdi yanaşma, onların təlimində çətinliklərinin aradan qaldırılması, uşaq şəxsiyyətinin inkişafındakı nöqsanların, məktəblilərin təlimdə geri qalmaları və intizamsızlığı hallarının psixoloji səbəblərinin diaqnostikası və onların aradan qaldırılması üçün tədbirlərin müəyyən edilməsi, şagirdlərin tərbiyə və təlimi prosesində meydana çıxan çətinliklərin psixoloji profilaktikası üzrə iş - bunların hamısı məktəbdə psixoloji xidmətin vəzifələrinə daxildir. Məktəb psixoloqları 6 yaşlı uşaqların təlimi, şagirdlərin qabiliyyət və istedadının vaxtında düzgün müəyyənəndirilməsi kimi mühüm məsələlərin, məktəb və ailə tərbiyəsində meydana çıxan çətin problemlərin elmi cəhətdən düzgün həll olunmasında müəllim və valideynlərə yaxından kömək göstərə bilərlər.

Psixologiyanın məktəb təcrübəsində tətbiqi uzun müddət əsasən yaş və pedaqoji psixologiya problemləri ilə məhdudlaşdırılmışdır. Elmdə elə bir vəziyyət yaranmışdı ki, hətta məktəb həyatına aid hər hansı bir sosial-psixoloji fakt ən yaxşı halda sosial-psixoloji fakt kimi dərək olursa da, yəni do daha çox yaş və pedaqoji psixologiya mövqeyindən izah olunmuşdur. Müasir psixologiyada bu məhdudluq müvəffəqiyyətlə aradan qaldırılmışdır. Hal-hazırda məktəb həyatının sosial-psixoloji problemlərinə daha çox diqqət yetirilməlidir.

Sosial psixologiyanın başlıca problemlərinin - ünsiyyət, kollektiv və şəxsiyyət problemlərinin yaş aspekti vardır. Sosial psixologiyanın pedaqoji problemləri şəxsiyyətlərarası münasibətlər sahəsi ilə əlaqədardır. «Müəllim-müəllim», «müəllim-şagird» və «şagird-şagird» tipli münasibətlər sahəsi isə elə bir sosial-psixoloji amildir ki, ünsiyyətin zənginləşməsi, kollektivin inkişafı və şəxsiyyətin formalaşmasının tətbiqi problemləri bilavasitə onunla bağlıdır. Bu istiqamətdə aparılan tətbiqi tədqiqatlar belə bir fundamental faktı istinad etməlidir ki, qarşılıqlı münasibətlərin dəyişməsi ünsiyyətin idarə olunmasını, birgə fəaliyyətin, ünsiyyətin məqsədyönlü təşkili isə qarşılıqlı münasibətlərin idarə olunmasını şərtləndirir. Sınıf kollektivinin,

590 uşağın mənsub olduğu qrupların, xüsusilə referent qrupun sosial-psixoloji xarakteristikası, ailədə və məktəbdə şəxsi qarşılıqlı münasibətlər sistemində şagirdin mövqeyi, uşaq və yaşlıların (valideynlər, müəllimlər və s.) bir-birini qavraması, müəllim və valideynlərin şagirdi anlama səviyyəsi, uşaq kollektivinə mülkiyyətin münasibətinin xarakteri və s. - bunların hamısı elə tətbiqi əhəmiyyətə malik olan sosial-psixoloji problemlərdir ki, müəllimlər təlim və tərbiyə prosesində onları həll etməkdə çətinlik çəkirlər. Şagirdlərin təlimdə geri qalmasını da çox vaxt elə bu amillər şərtləndirir.

Son zamanlar uşaqların təlim və tərbiyəsində qrup formalarından daha geniş istifadə olunur. Psixoloji xidmət şəraitində bunun üçün daha əlverişli şərait yaranır.

Məktəbdə psixoloji xidmətin təşkili həm də çətin tərbiyə olunan uşaqlar probleminin həllində təsirli rol oynayacaqdır.

Ali məktəblərdə yüksək ixtisaslı kadrların hazırlığı sahəsində do psixoloji xidmət böyük əhəmiyyət kəsb edir. Hal-hazırda inkişaf etmiş ölkələrin bir çox ali məktəblərində bu istiqamətdə zəngin təcrübə əldə edilmişdir.

Ali məktəbdə psixoloji xidmətin vəzifələri geniş və çoxcəhətli olsa da, onlar əsasən dörd sahəni əhatə edir: 1) psixoloqlar ali məktəb psixologiyası sahəsində tədqiqatlar aparır; 2) həmin tədqiqatların nəticələrini təlim-tərbiyə prosesinə tətbiq edir; 3) müəllimlər və tələbələr arasında psixoloji bilikləri təbliğ edir; 4) onlara elmi-psixoloji məsləhətlər verir.

Ali məktəbdə psixoloji xidmət yeni formalaşır. Onun hələ həll olunmamış çoxlu təşkilati, metodik, tətbiqi problemləri vardır. Lakin bir cəhət aydındır: istər orta, istər so do ali məktəbdə psixoloji xidmətin təşkili artıq dövrün tələbidir.

Beləliklə, aydın olur ki, elmi-texniki tərəqqi dövründə fundamental elmlərlə praktika arasında tətbiqi elmlər fəaliyyət göstərir.

Tətbiqi elmlərin meydana çıxması nəinki elmin özünün, həm də ictimai praktikanın inkişaf səviyyəsi ilə bilavasitə bağlıdır. Elmi-texniki tərəqqi dövründə isə bu proseslərin intensivliyi xüsusilə artır.

Psixologiya elmində praktik məsələləri həll etmək üçün özünəməxsus elmi-praktik vəsilonin - psixoloji xidmət sahəsinin formalaşması bu baxımdan diqqəti xüsusilə cəlb edir. Psixoloji

591 xidmət psixologiya elminin praktikasındakı yeni hadisədir. Təcrübə göstərir ki, psixologiya elmi dövrün praktik problemlərini həll etdikcə ictimai təcrübənin müxtəlif sahələrinə uğurla nüfuz edir.

Psixologiya elmi ictimai həyatın müxtəlif sahələrinə uğurla nüfuz etdikcə, onun özünün inkişafı üçün yeni üfqlər açılır. «İnsan münasibətləri» qlobal problemə çevrilir. Psixoloqun mövqeyi, psixoloji biliklərin tətbiq sahəsi köklü surətdə dəyişir. Yaxın gələcəkdə psixoloq bu gün heç do onun səlahiyyətinə daxil edilməyən vəzifələrin, məsələn, bilavasitə insan münasibətləri ilə bağlı olan və təbabət statistikasında xüsusi yer tutan şəkər diabeti, miokard-infarktı kimi xəstəliklərin profilaktikasında, diaqnostika-sında və müalicəsində həlledici rol oynayacaqdır.

2. Psixikanın ehtiyatları

İnsan özünə və ətraf aləmə təsir göstərmək, onu dəyişdirmək kimi məsələlərlə daima maraqlanmışdır.

Belo demək olar ki, boşəriyyətin əldə etdiyi bütün nailiyyətlər insan zəkasının, psixikasının hesabına başa gəlmişdir. Görəsən, insanın psixi imkanlarının həddi-hüdudu varmı? Əgər varsa, onu fəth etmək mümkündürmü? Bu məsələlər insanları daima maraqlandırmış və bundan sonra da maraqlandıracaqdır. Əsrlər boyu bir çox alim və mütəfəkkirlər əsərlərində bu məsələlərə tez-tez toxunmuşlar. Sokratın məşhur kəlamı yada düşür. "Ey insan özünü dork et!» Platon və Aristotel insan zəkasını onun davranışının təşkilatçısı və hərəkətverici qüvvəsi hesab ediblər.

İmkanlar hərəkətdə, əməldə reallaşır, hərəkət və əməl isə biliksiz mümkün deyildir.

Heraklın qəhrəmanlığı, İlya Muromsun gücü haqqında olan ofsanə və rəvayətlər nəsildən-nəslə ötürülərək bu günə gəlib çıxmışdır. Yaxud yolların nəfəs almadan bir neçə saat qalması, şaxtalı havada bədəninin temperaturunu normal səviyyədə saxlamaqla saxlaması, toğağa basdırılıb, sonra ayağa durması və s. qabiliyyətləri vardır.

Homoclimiz Təliq Dadaşovun qeyri-adi telepatik qabiliyyəti hamını heyran edir. Və yaxud vətənimizin dilbör gəşəsi olan Qarabağ toğağının azad edilməsi uğrunda gedən müharibədə alından avtomat gülləsi dəlib keçmiş əsgərin, sonradan normal

592 həyat sürməsi insan psixikasının
heyraniz dorocodo sirli imkana malik
olduğunu demirmi?

Biomexanika adlı yeni bir elm sahəsi mövcuddur. O hərəkətin qanunauyğunluqlarını öyrənməklə məşğuldur. Onun köməyiylə idman yarışlarında proqnozlar öyrənilir. Hər onillikdə alimlər idmançıların fiziki imkanlarının hədlərini öyrənirlər. Bu göstəricilərin hər dənə yüksəltdiyi müəyyonlaşdırilir. Müasir dövrdə artıq insanların maksimum imkanlarını öyrənməklə məşğul olan -maksimalogiya adlı elm meydana gəlmişdir. Bu elm tibbi idman və idman psixologiyasının sorhədləri daxilində formalaşmışdır.

Əsrimizin əvvəlində məşhur fizioloq İ.P.Palov demişdir ki, insan haqqında olan elmlərin qarşısında insanın psixikasının və əsəb sisteminin böyük imkanlarının artırılması, inkişafı və ondan istifadə olunması kimi əhəmiyyətli məsələ dayanır. Digər rus psixoloq B.Q.Ananyev isə psixologiyanın gələcəkdə əsas vəzifəsini psixikanın imkanlarının müəyyon edilməsində, onun inkişafı və istifadə olunmasının prinsip və mexanizmlərinin öyrənilməsində gördü.

İnsanın imkanları, onun ehtiyatları dedikdə ilk növbədə psixi ehtiyatları nəzərdə tutulur. Bu nəyə görə belədir?

Ehtiyat məsələsi insanın davranış və hərəkəti, orqanizmin fəaliyyətinin prinsip və mexanizmləri ilə sıx bağlıdır. Materiyanın mövcud olması özünü hifz etmə qanununa (zakon samosoxranenie) əsasən mümkün olur. Onu da əlavə

etmək lazımdır ki, enerji təminatı olmadan heç bir şey mövcud ola bilməz. Özünü hifz etmə orqanizmin uyğunlaşma mexanizminin hesabına baş verir. Uyğunlaşma (adaptasiya) prinsipləri canlı və cansız aləmdə fərqli surətdə baş verir. Cansız materiyada bu davamlı, sabit tarazlıq prinsipi üzrə gedir. Məsələn daş o vaxta qədər öz daşlığını saxlayır ki, daxili molekulyar təsir xarici təsiri davam gətirsin (Qərin -təsir əks-təsirə bərabərdir qanunu.)

Canlı orqanizmlərin mövcud olması, yaşaması başqa prinsip üzrə gedir. Bu prinsip davamlı dinamik müvazinətsizlik (bərabərsizlik) prinsipi adlanır. Bu prinsipin mahiyyəti ondadır ki, burada enerji axını daima qeyri-bərabər vəziyyətdə olur.

Mosolon, heyvan orqanizminin maksimal aktivliyi onun tox olduğu vaxtda deyil, əksinə aclıq hiss etdiyi vaxtda özünü göstərir.

Bu sistemdə həmişə müvazinətsizlik və ya bərabərsizlik şəraitinin olması canlı orqanizmin mövcud olmasının əsas şəraitini təşkil edir (toplaşan enerji ilə sərf edilən enerjinin bərabərsizliyi).

Orqanizmdə enerji prosesləri vegetativ sinir sisteminin hesabına baş verir.

Canlı orqanizmdə 2 cür enerji sistemi fəaliyyət göstərir:

- a) ekzogen enerji sistemi;
- b) endogen enerji sistemi.

Ekzogen enerji sistemi enerjinin sərf olunmasında, endogen sistem isə enerjinin toplanmasında özünü göstərir. Bu sistemlərin enerji potensialı heç bir vaxt bərabər olmur. Hər bir an orqanizmdə bu enerji potensialında biri digərini üstələyir. Bütün bunlar qəməstaz prosesləri adlandırılır. Orqanizmdə nə qədər çox enerji sərfi baş verirsə, onun toplanması mexanizmi də bir o qədər intensiv surətdə baş verir. Bu zaman bərabər olunan enerji potensialı, ovcək hoddon də bir qədər çox olur.

İdmançıların məşq prosesləri möhz bu prinsip üzrə həyata keçdiyinə görə, onları fiziki imkanlarının səviyyəsi artır.

Fəallıq prinsipi bir mühüm xüsusiyyətə malikdir. İstənilən fəaliyyət tələbatın təmin olunmasıdır. Mütəxəssislər tələbatları bioloji (orqanizmin) və sosial (şəxsiyyətin) olmaqla 2 yerə bölüblər. Ən yüksək tələbat isə insanın öz imkanlarını həyata keçirmək tələbatıdır. Əfsanə və rəvayətlərlə insanların qəhrəmanlara bəxş etdikləri qeyri-adi güc və qabiliyyətlər, möhz onların öz imkanlarından maksimum səviyyədə istifadə etmək arzusu ilə bağlıdır.

İmkanların realizasiyası, insan qarşıma qoyduğu məqsədə nail olduqda mümkün olur. Qarşıya qoyulmuş məqsədə nail olduqdan sonra, insan yeni məqsədə doğru can atır. Belə halın uşaqlarda da olduğu deyə bilərik. Bir oyuncaqla müəyyən müddət oynadıqdan sonra, o yenisinə doğru can atır. Əvvəlki oyuncaqlar artıq onu qane etmir.

Bütün bunlar fəallığın təzahür formalarıdır.

İnsanın imkanlannin elmi cəhətdən öyrənilməsi son 50 ildə daha aktual olmuşdur. Kibernetikanın banisi sayılan akademik A.İ.Berq insan imkanlannin təkamülü haqqında demişdir: «gələcək ağıllı avtomatlarındı» və «texnikanın yerinə yetirdiyi funksiyadan asılı olmayaraq, -son qərar həmişə imkana məxsus olacaqdır».

Birinci fikir XX əsrin 50-ci, ikinci fikir isə 70-ci illərə təsadüf edir.

594

İnsan imkanlannin inkişafı onun təbiətindədir.

Kosmosda 25 illik uçuş təcrübəsinə malik olan mütəxəssislər belə qənaətə gəlirlər ki, kosmosa uçuş üçün insanın heç də qeyri-adi qabiliyyətlərə malik olması vacib deyildir. Bunun üçün yaxşı, sağlam orqanizm, məqsədyönlülük və bir də bu fəaliyyətə güclü motivin olması kifayətdir.

İnkişafda ehtiyatlar mühüm rol oynayır.

1. İnsan üçün işlədilon «ehtiyat» termini etibarlılıq nəzəriyyəsiindən götürülmüşdür. Ehtiyata malik olma istənilən sistemin fəaliyyət göstərməsinin əsas şərtidir. Ehtiyatlanmanın 2 forması mövcuddur:

1) Struktur ehtiyatlanma;

2) Funksional ehtiyatlanma.

Struktur ehtiyatlanma dedikdə sıradan çıxan bilən elementləri əvəz etmək üçün lazım olan elementlər çoxluğu və ya onların ikləşdirilməsi başa düşülür.

Funksional ehtiyatlanma isə sistem üzərində düşən işin müəyyən həddlər (və ya diapazonlar) çərçivəsində yerinə yetirilməsini bildirir. Bu halda əsasən texniki imkanlardan söhbət gedir.

Bu prinsipdən insanın ehtiyatlarının təhlili işində də istifadə etmək olar. İnsanın struktur ehtiyatları haqqında neyrofizioloji və fizioloji ədəbiyyatlarda çox məlumat var. Məsələn, baş-beyin qabığının çoxmilyardlı neyronlarından çox cüzi bir hissəsi işləyir. Yaxud müxtəlif funksiyaları yerinə yetirən sağ və sol yarımkürələr, lazım gəldikdə biri digərinin funksiyasını üzərinə götürə bilər.

Funksional ehtiyatlanma, funksional imkanlarla sıx bağlıdır.

2. Başqa sözlərlə desək, funksional imkan insanın öz bilik, bacarıq və vərdişlərini nəzərə alaraq işi yerinə yetirmək qabiliyyətidir. Biz tez-tez eşidirik ki, insanın imkanlannin həddi-həddü yoxdur. Əslində isə insanın imkanlannin artmasının əsasını əvvəlki nəsillərin təcrübəsi təşkil edir. Konkret insan təmsilində isə inkişafın həddi var. Bu onun potensial imkanıdır.

İnsanın imkanlannin inkişafının sərhədləri biokimyəvi, neyrofizioloji və fizioloji proseslər səviyyəsində öyrənilir. Amma əsas problem isə psixikanın imkanlarını öyrənməkdən ibarətdir.

Psixika orqanizmdə baş verən bütün prosesləri, həmçinin davranış və fəaliyyətimizi də idarə edir. Buna görə də imkanların

595

38»

inkişafı ilk növbədə psixikanın ehtiyatı ilə bağlıdır. Psixikanın ehtiyatı reallaşdırılmamış imkanlardır.

Alimlər belə hesab edirlər ki, müasir insanlar orla hesabla öz potensial inkişaflarının yalnız 30-40 faizindən, bəziləri isə ancaq 5b-60 faizindən istifadə edirlər.

İmkanların inkişafı iki mərhələdə baş verir;

1) Təbii inkişaf (18-23 yaşına qədər);

2) İnsanın məqsədyönlü fəaliyyəti.

3. Uşağın ümumi inkişafında fiziki tərbiyənin əhəmiyyəti böyükdür. Həqiqətən, fiziki çalışmalarla məşğul olmaq uşağın gücünün artmasına, çevikliyinə, cəldliyinə kömək göstərməklə yanaşı həmçinin onun boy artımına da müsbət təsir edir. Bununla yanaşı hərəkətlərin də bir xüsusiyyəti vardır. Biz hər bir hərəkəti psixi proseslərin (duyğu, qavrayış, diqqət) uyğun siqnailləri əsasında icra edirik.

Digər tərəfdən, hərəkəti fəallıq insanda psixi sferanın fundaməntini təşkil edən mütləq və diferensial həssaslığın inkişafına kömək göstərir. Daha çox çevik olan uşaqlarda mütləq və diferensial həssaslıq yaxşı inkişaf etdiyinə görə onlar tez gəzməyi öyrənirlər, həmçinin tez dil açır və oxuyurlar.

Axırıncı iyirmi ildə ibtidai siniflərdə proqramın mənimsənilməsində çətinlik çəkən uşaqların sayı çoxalıb. Səbəb çoxdur, lakin bunlardan ən əsası psixi inkişafın zəifləməsidir. Valideynlər bu səbəbdən repetitorlara, psixoterapevtlərə müraciət edirlər. Apanlan təhlil göstərdi ki, müasir uşaqlar 50-60-cı illərin uşaqlarından 2-3 dəfə az hərəkət edirlər. Uşaqların psixi inkişafının geri qalmasının on əsas səbəbi, möhkəm hərəkəti aktivliyin lazımı səviyyədə olmamasındadır. Bunun mühüm səbəblərindən biri də uşaqların televizor qarşısında çox oturmalarıdır.

Bu gün psixologiya elminə bəzi faktlar məlumdur ki, xüsusi hərəkəti çalışmaların hesabına (diqqət, hafizə, təfəkkür) konkret olaraq bəzi psixi funksiyaları inkişaf etdirmək mümkündür.

4. Psixoloqlar hal-hazırda hərəkəti çalışmaların hesabına anadangəlmə və zəif nəticəsində psixi pozuntulara məruz qalmış şaxsələrdə psixi funksiyaların inkişaf etdirilməsi məsələləri üzrə tədqiqat aparır.

Bu məsələdə hərəkətin rol və əhəmiyyəti çox böyükdür. Həmişə yaxşı məlumdur ki, insanın öz imkanlarını həyata keçirməsi, onun yorğun və ya gəlmə, xəstə və sağlam olmasından

596 asılıdır. Məşhur idman psixoloqu R.M.Zayçonov A.İ.Gupovla apardığı işlə bağlı yazır ki, o çox çətinliklə dünya çempionunu hər kün 40 dəqiqə idmanla

məşğul olmağa məcbur edirdi. Yalnız bir neçə məğlubiyyətdən sonra A.Kafovun idmana münasibəti dəyişdi. Nəhayət o, fiziki hazırlığın istər yarışqabağı, istər də turnir vaxtı özünün tam mobilizə olunması işində osas şərt olduğunu başa düşdü.

İnsan yaşa dolduqca onun fəallıq imkanları azalmağa başlayır. Herontologiya elmi yaşlı adamların yüksək fiziki və oqlı potensiala nail olması üçün fiziki çalışmalara daha çox vaxt ayırması haqqında kifayət qədər fakt məlumdur. Mosolov: Xalq artisti İ.V.İlinskiy 80 yaşına kimi xizək sürməklə məşğul olmuşdur. Məşhur aviakonstruktor O.K.Antonov 70 yaşında 2-ci dərəcəli idmançı səviyyəsində şahmat oynayırdı.

Bədən tərbiyəsi, hərəkət fəallıq somatik və psixi sağlamlığın qorunması üçün insanın aktiv həyat fəallığının artırılması və həyat tonusunun, həmçinin ömrünün uzanması üçün səmərəli təsir vasitəsidir.

Autogen məşq fiziki fəallıq üçün çox vacibdir.

Əzələ sisteminə təsir göstərməklə insanın psixofizioloji halını dəyişdirməyin yolları müxtəlifdir. Bura, xüsusi fiziki hərəkətləri (məşq, əl-qol hərəkətləri, gimnastika) masaj və özünümassaj. əsnəməni, yuxudan sonra gərilməni (gərilmə) aid etmək olar. İnsan narahatlıq hissi keçirəndə, emosional cəhətdən gərgin olduqda, əsəbiləşəndə əllərini yumruq şəklində sıxıb-açıdıqda, alnını və boynunu sürtdükdə, bannaqlarının uc hissəsi ilə stolun döyüclədikdə, var-gəl edərkən, həyəcədən özünə «yaxşı tapa bilmə-dikdə» əzələ aparatına təsir etməklə özü də bilmədən şüuraltı özünütənzimləməyə nail olur. Bundan əlavə artıq enerjiyin digər profilaktik yollarla da orqanizmdən çıxarılması mümkündür. Mosolov, tonəffusun idarə edilməsi, diqqətin yönəlməsi, mərkəzləşməsi, keçirilməsi üsulları və s. Bunlar hamısı səmərəli fəndlərdir. Lakin, onların təsiri məhduddur intensivləşmə və bir sıra çatışmazlıqlardan xali deyildir. Bütün bu çatışmazlıqlardan psixofizioloji vəziyyətin özünü tənzimləmənin kompleks metodu sayılan Autogen məşqin hesabına azad olmaq mümkündür.

Alman alimi İ.Suits hipnozun köməyi ilə nevroitik pozuntuları müalicə etməyi sınaqdan çıxarmışdır. O həm də praktik yolla təlimi ilə də yaxından tanış idi. Onu belə bir sual düşündürürdü: necə

597

Autogen məşq insanın öz davranışı üzərində özünü tənzimləmənin hökmünə dair sadəcə hipoteza olmayıb, elmi cəhətdən əsaslandırılmış və təcrübədən, sınaqdan çıxarılmış metodikadır.

Əlbəttə Autogen məşq insan orqanizmi üçün əhəmiyyətinə görə Allahın hökmü ilə insanlara tövsiyə olunan namazdan çox aşağıda dayanır.

AM-dən fərqli olaraq namaz kəşfiyyət qaydalarına əməl etməkdən (dəstəmazdan) başlayır. Bundan başqa namaz gündə 5 dəfə qılınmalıdırsa, Autogen məşq 2 dəfə növbədən tutulur.

Namaz, Autogen məşqdən fərqli olaraq, sütkanın bütün vaxt-larında cəmiyyət üçün müddətdə davam etmir. Belə ki, orqanizmin fəallığı ilə namaz vaxtı arasında düz mütənasiblik var. Mosolov: günorta vaxtı orqanizmin iş qabiliyyətinin yüksək olduğu vaxt, namazın sayı 10 rükətdən çoxdur. Səhər vaxtı isə iki rükətdir.

Autogen məşqdən fərqli olaraq, namaz vaxtı yerinə yetirilən hərəkətlər də əlavə olaraq insan orqanizminin sakitləşməsinə kömək göstərir.

Namazda diqqətin mərkəzləşməsi baş verir. Bundan başqa gözün müəyyən nöqtəyə zillənməsi də çox əhəmiyyətli bir işdir. Bütün bu proseslər hamısı insan orqanizminin və psixikasının dinləməsinə, rahatlanmasına böyük fayda verir. Həm də burada mədəni cəhətdən də təmizlənmə, həmçinin insanda sağlamlıq, dövlətçilik, səbrlənmə və s. kimi iradi keyfiyyətlər tərbiyə olunur.

Bunun əhəmiyyəti haqqında Qurani-Kərimdə müəyyən ayələr də vardır. Bu mənada namaz qılmaq yalnız dindarlıq, dini fanatizm kimi qəbul edilə bilməz, bu həm də psixi sağlamlıq vasitəsidir.

3. Psixi sağlamlıq

İnsanın psixi sağlamlığını üç səviyyədə nəzərdən keçirmək olar: bioloji, psixoloji və sosial səviyyələrdə. Qeyd edilən hər bir səviyyədə insan sağlamlığı özünəməxsus təzahürlərə malik olur.

Bioloji səviyyədəki sağlamlıqda orqanizmin bütün daxili üzvlərinin dinamik fəallığı və onların xarici təsirlərə adekvat reaksiyası əsas olur. Bu sahədə təbii təsirin nisbəti somatik olur.

Psixoloji sağlamlıq isə başqa səviyyəyə aiddir, yəni burada məsələyə şəxsiyyət kontekstindən yanaşılır və onun psixi

600 bütövlüyü əsas götürülür. Yəni sağlam şəxsiyyət kimdir və ya nə deməkdir mülahizəsi ön plana keçir. Əgər şəxsiyyətin bütün mühüm keyfiyyətləri kifayət qədər fəallıqla inkişaf etmişsə, onlar o qədər də davamlı, müvazinətli olur və onların fəallığını pozmağa yönəlmiş təsirlərə qarşı durmağa qabil olur.

İnsanın psixi sağlamlığı o zaman pozula bilər ki, şəxsiyyətin xarakterində, inteqral psixi keyfiyyətlərində bu və ya digər neqativ cəhət özünü qəbuledərkən biruzə verir, xüsusən də mədəni-əxlaqi sferada defekt növbə **caqlır**.

Psixoloji sağlamlıqdan sosial sağlamlıq səviyyəsinə keçid əsasən şərtdir. Çünki hər iki sağlamlıq səviyyəsi bir-birini həm müsbət, həm də mənfi mənada asanlıqla şərtləndirə bilər. Lakin sosial şəraitin, ictimai münasibətlərin şəxsiyyətin psixi sağlamlığına təsiri daha güclü olur. Yəni sosial-maddi və sosial-mənəvi şərait, əlverişli münasibətlər, ünsiyyətin xarakteri, digər qarşılıqlı münasibətlərin səviyyəsi psixi sağlamlığa ciddi təsir edir. Burada əlverişli sosial şəraitin olub-olmaması əsas yer tutur. Məlum olduğu üzrə həmin əlverişli şəxsiyyətin psixi sağlamlığına həm müsbət, həm də mənfi təsir göstərə bilər. Pozitiv təbiəti

şəraiti, olverişli olmayan otraf mühit insanlarda müxtəlif xarakterli qeyri-adekvat, hətta kriminal səciyyəli davranışın mənbəyi olur. Belo olduqda şəxsiyyət məənəviyyatca pozulur, onun özünüidarə vo özünütənzimi lazımi səciyyədə ola bilmir.

Psixi sağlamlıq meyarları məsələsi müxtəlif mülahizələrlə bağlıdır. Bəzilər bunun üçün psixi müvazinəti əsas götürürlər. Burada şəxsiyyətə xas olan emosional, iradi və idraki proseslərin necə fəaliyyət göstərməsinin xarakteri ön planı çəkilir.

Adətən şəxsiyyətin psixi inkişafındakı pozğunluq vo ya anomaliya onun sosial əhatə ilə disqarmoniyasında (ahəngdarlığın pozulmasında), homin mühitə uyğunlaşa bilməməsində özünü göstərir.

Həmin meyar üzvi surətdə iki başqa meyarla yəni psixikanın təşkilinin ahəngdarlığı vo onun adaptiv imkanları ilə olaqədərdir.

Psixi müvazinətin ifadəlilik dərəcəsi insanın obyektiv şəraitlə ahəngdarlığında, ona uyğunlaşa bilmək qabiliyyətində özünü gös-törir. Hövsələsiz, doyanotsiz adamlarda faktiki olaraq müvazinəti pozulmuş olur. Ancaq psixi cəhətdən sağlam adamlarda, yəni müvazinətli şəxslərdə davranışın sabitliyi vo onun xarici şəraiti uyğunluğu aydın surətdə nozərə **caqlır**.

601

Müasir dövrdə psixiatriyaya insan şəxsiyyətinin ruhi sağlam-lığının vo rifahının qorunması və idarə olunmasına xidmət göstərən elmi əlavə kimi baxırlar.

Belə bir fikri əsas götürürlər ki, psixi xəstəliklərin spəşifik xüsusiyyətləri psixi özünüidarə hüdudlarında baş verən kənara çıxmaq halları ilə şərtlənir. Psixoloji özünüidarə ümumiliklə psixi sağlamlığın ən mühüm kriteriyalardan hesab edilir.

Psixoloji özünüidarəyə aşağıdakı mərhələlər daxildir:

- a) idarəetmə məqsədinin qoyulması;
- b) infonasiyanın qəbulu vo işlənməsi; v) qərar qəbulu;
- q) qərarın həyata keçirilməsi və nəzarət.

Bu mərhələlərin hər birində psixi sağlamlığı təmin etməyə təsir göstərən proseslər inkişaf edir. Fikrimizi izah edək.

Məqsədyönlülük şəxsiyyətə məxsus olan keyfiyyət olub, insana onun nəyin nəminə hərəkət etməsini göstərir. Həyatda məqsədin düzgün seçilməsi, psixi sağlamlığın təmin olunmasının on mühüm şərtlərdən biridir.

Mosolon, həyat yolunun düzgün seçilməsi, sənət seçimi, cəmiyyətdə yerini vo mövqeyini müəyyənləşdirmək vo s. hər bir şəxsin qəbul edəcəyi həyatı əhəmiyyətə malik olan məsələdir.

İstər əmək sahəsində, istərsə də həyatda öz yerini tapa bilməyən hər bir insanın təmsalında cəmiyyət əvəzədlənməz şəkildə maddi və məənəvi zərər cəkir, itki verir. Psixoloji zədənin ən böyüyü isə şəxsiyyətin özünə dəyir. İnsanın uzunmüddət xoşlamadığı bir işdə çalışması onun daxili psixoloji durumunun pozulmasına, şəxsiyyətin dəformasiyasına gətirib çıxarır.

Özünüidarə sisteminin funksional bütövlüyü ilk növbədə ondan asılıdır ki, informasiyaların qəbulu və təhlili prosesi nə dərəcədə səmərəli cəriyə edir. Elo homin zəmində də orqanizmə xarici aləmi və öz halətini, vəziyyətini oks etdirir.

Yəni insanın ətraf mühitə bəzədlənməsinin osas şərtini onun psixikasınn daxili və xarici mühitinin düzgün oks etdirilməsi təşkil edir. Psixikada baş verən hər bir psixoloji dəyişiklik ətraf mühitdən gələn idrak məlumatlarının şəxsiyyət tərəfindən düzgün oks edilməsi ilə bağlıdır. İnsanın süni şəkildə informasiya axınından məhənn edilməsi (sensor əliq) üzrə aparılan təcrübələr göstərdi ki, belə şəraitdə insanlar uzun müddət qala bilmirlər. İnsanın uzun

604 müddət «sensor əliq» şəraitində saxlanması, onun psixikasında bəzi neqativ hallara gətirib çıxarır (illüziya, həllüsinasiya) vo s.

Digər cəhətdən insanın qəbul etdiyi informasiyanın həddən ziyadə olması da psixikanın normal fəaliyyətinin pozulmasına səbəb olur. Buna görə də insanın həyat fəaliyyətinin normal şəkildə davam etməsi üçün onun qəbul etdiyi informasiya axını, insanın psixikasınn qəbul edo biləcəyi optimal həcmə malik olmalıdır.

Müasir tənsil sisteminin osas xüsusiyyətlərindən biri hələ də insana ətraf aləmi haqqında daha çox bilik verməkdir. Bu səbəbdəndir ki, insanın özü haqqında, psixi imkanları haqqında malik olduğu bilik, həcm etibarilə ətraf aləmi haqqında bildik-lərindən çox azdır. Olanlar da fəraqmentar vo dəyazdır.

Özünün psixi sağlamlığını qorumaq üçün, özünü idarə etmək üçün insan özü haqqında osaslı nəzəri və praktik biliyə yiyələnəlməlidir. Belo bir biliyin çatışmamazlığını həmimiz cətiraf edirik vo onun tələtdiyi ağır nəticələrdən isə təəssüf ki, çoxu-muzun xəbəri yoxdur.

İnsan özünün psixi vəziyyətinin «dilini aça bilməlidir» vo ona təsir göstərməyi, yeri gəldikdə isə idarə etməyi bacarmalıdır. Hər bir insan özünün güclü və zəif xüsusiyyətlərini, həmçinin fiziki və psixi imkanlarının səviyyəsini diizgiin və adekvat şəkildə qiymətləndiməlməlidir. insan psixi sağlamlığını idarə etməyi bacar-malıdır.

Psixi sağlamlığı idarə etmək üçün isə insan psixikasını möşq etdirməyi bacarmah, onun imkanlarından xəbərdar olma və inkişaf etdirməlidir. İnsan həmçinin ağıl vo hisslərində nəzəm-inti-zam yaratmağı bacarmalıdır. insana fəal, şüurlu vo məqsədyönlü həyat yaşamağı tələbiyə etmək lazımdır. Ona həmçinin

davranış mədəniyyətinin tərkib hissəsi olan psixi özünütənzimin texniki xüsusiyyətlərini aşlamaq lazımdır. Başqa sözlə, insanda psixoloji mədəniyyətin torbiyo edilməsi vacib məsələlərdəndir.

Hər kiçik psixi problemdən ötrü həkim-psixoterapevtə, ekstrasensə, hipnozçuya və digər şofəverici insanlara müraciət etmək insanı ətraf mühətdən asılı və passiv vəziyyətə salır. İnsan öz gücünə inanmalı, imkanlarının sərhədlərini bilməli və lazım olduqda onların hesabına öz-özünü tənzimləməlidir.

Sağlam psixikaya malik olan şəxs, cəmiyyətdə mövcud olan davranış normalarına zidd olan qərar qəbul etmir. Başqa sözlə

605 desək, əgər insanın mənəvi statusu deformasiyaya məruz qalmayıbsa, onun qəbul etdiyi qərar həm özünə, həm də ətraf-dakilərə fayda verəcəkdir. Mənəvi cəhətdən etibarlı və sağlam psixikaya malik olan şəxsiyyət oxlaqsız davranış və hərəkətlərə qabil olmayan aliconab, vicdanlı insandır.

Qəbul olunmuş qərarın həyata keçirilməsi, şəxsiyyətdən bu mərhələ üçün vacib olan keyfiyyətlərin təcəssüm etdirilməsini tələb edir. Bu keyfiyyətlərdən hər hansı birinin ifadə formasına görə, insanın psixi sağlamlıq vəziyyəti haqqında mühakimə yufutmok olar. Belə hesab edilir ki, qarşıya qoyulmuş məsələlərin praktik həlli üçün lazımı fəallığı təmin etməyən passiv insan mənəvi cəhətdən sağlam adlandırılmaz. Bundan başqa, fəal davranışı iflic edən tonbəllik də ruhun xəstəliyi kimi xarakterizə olunur. Digər tərəfdən, elə şəxsi keyfiyyətlər də məlumdur ki, insan onlara vəqif olmaqla qarşısına qoyduğu məsələləri uğurlu şəkildə həll edir. Bunlardan ilk növbədə bərc və məsuliyyət hissini, cavabdehliyi, nizam-intizamlılığı, iradəlilik, özünəməhəbolma və s. kimi keyfiyyətləri qeyd etmək olar.

Bu gün də hələ düzgün olmayan belə bir fikir mövcuddur ki, nəzarət idarəetmə prosesində əsas həlqədir. Əslində idarəetmə prosesinin hər bir mərhələsi, - məqsədin müəyyənləşdirilməsindən başlayaraq, qəbul edilmiş qərarın həyata keçirilməsinə kimi nəzarətin olması ləbuddür.

Psixi özünüidarəetmə məsələsində, özünəməzarətin xüsusiyyətləri bir prosesə deyil, bütün psixi proseslərə aid olmalıdır. Beləliklə, dövrü sxem üzrə (qəbul, yenidən işlənmə, qərar qəbulu və onun həyata keçirilməsi) informasiyanın dəyişilməsi özünəməzarətlə müşayiət olunmalıdır. Bu da əvvəlcədən qarşıya qoyulmuş məqsədə nail olmanı və özünüdərkətmə prosesinin somərəli cərəyan etməsini təmin edəcəkdir.

Psixi sağlamlığın mühüm meydan olan özünəməzarət, lazımı səviyyədə təsdiq olunmaq əvəzinə daha çox xatırlanır. Bununla yanaşı yaxşı məlumdur ki,

texnikanın idarə olunmasında ən çox pozuntular özünəməzarətin itirilməsindən irolu gəlir.

Xəstə adamın davranışında aqressivlik, özündənçıxma, impulsivlik kimi özünü göstərən psixi pozuntular emosional nəzarətin zəifləməsinin montiqi nəticəsi kimi başa düşülməlidir. Psixi pozuntuların birsıra formaları emosional nəzarətin zəifləməsi nəticəsində baş verir. Buna misal, xəstə adamların davranışında

606 özünü göstərən impulsivlik, çılgınlıq, aqressivlik kimi halları qeyd etmək olar.

Əgər normal adamda özünəməzarət şübhənin aradan qaldırılmasına kömək edərsə, patoloji halda yoxlama bu məqsədə nail olmağa kömək etmir. Nevroz xəstəliyinə tutulmuş adamlarda özünəməzarət patoloji həddə çatır. Yerində yetirilən hərəkətin doğruluğu ilə bağlı olan şübhə hissi xəstəni dəfələrlə onu yoxlamağa məcbur edir.

Digər tərəfdən, sərəm idcəyaya mübtola olan xəstənin heç bir özünəməzarətə ehtiyacı olmadığını görürük.

Obyektiv realıqla hesablaşmadıqları üçün onlar sübut axtarmaqla məşğul olmaq istəmirlər.

Tibbi nöqtəyi-nəzərdən psixopatlar sosial cəhətdən çatışma-mazlıqlara malik olan insanlardır. Bu cəhət hər şeydən əvvəl onlarda öz davranışlarına qarşı olan özünəməzarətin zəifliyində özünü biruzə verir.

Uzunömürlülüyn psixoloji əsaslanma maraqlıdır. Nəzərə almaq lazımdır ki, insanın sağlamlığı bir sıra zəruri amillərdən asındır. Müəyyən edilmişdir ki, sağlamlığın 50% insanın həyat tərzindən, 20% irsi xüsusiyyətlərindən, 10% isə tibbi xidmətlərdən asındır. Həyat təzi dedikdə insanların müəyyən ictimai-iqtisadi şəraitdə həyat və fəaliyyəti, onun bu şəraitdə maddi və mənəvi tələbatlarının ödənilməsi, həmçinin ünsiyyət və davranış normaları başa düşülür. Sağlam həyat təzi nisbətən məhdud bir anlayışdır. Həmin anlayış insan orqanizminin həyat fəaliyyətinin daxili və xarici amillərinin vohdoti nəticəsində bu sistemin uzun müddət işləməsinə, həmçinin orqanizmin möhkəmlənməsinə, şəxsiyyətin əhəngdar inkişafına, əmək və istirahət üsullarının qarşılıqlı təsirini bildirir.

Sağlam həyat təzi, psixi sağlamlıq insanların təbii tələbatına çevrilməlidir. Belə olan halda insan heç bir çətinlik çəkmədən, könüllü şəkildə ona nail olacaqdır.

Psixoloji sağlamlığın formalaşdırılması yalnız bədənə gigiyenası ilə deyil, həmçinin psixologiyadan - yəni ağılın hissələr üzərində ciddi nəzarəti və hətta qələbə çalmasından, «psixikanın müdrikləşməsindən» də asındır.

Sağlam həyat torzinin tərbiyə olunmasına lap kiçik yaşlanndan başlamaq lazımdır. Elə etmək lazımdır ki, uşaqlarda sağlam həyat tərzinə daxili tələbat yaransın.

607

Adoton sağlam həyat tərzinin tərbiyə olunması, öyrədilməsi işində bir problemə qarşılaşılır. Bu elə bir problemdir ki, onunla kiçik uşaqdan yaşlı adama kimi hamı üzləşir. Bu, sağlam adamın öz orqanizminin qayğısına qalması ilə bağlıdır. Belə ki, sağlam adam özünü yaxşı hiss etdiyi üçün səhhəti ilə maraqlanmır. O, sağlamlığının qədrini bilmir. İnsan öz sağlamlığı ilə naxos olduğu, xəstələndiyi zaman yaxından maraqlanmağa başlayır, onun qayğısına qalmaq isteyir.

Müasir dövrdə artıq uzunömürlülərin həyat tərzlərinin psixoloji xüsusiyyətləri haqqında müəyyən fikir və mülahizələr formalaşmışdır.

Uzunömürlülərin psixoloji portretləri haqqında ümumiləşdirilmiş təsvirləri aşağıdakı kimi qruplaşdırma bilərik:

Uzunömürlülər adətən məqsədsiz, mənasız yaşayış torzini qəbul etmir, gələcəyə çox inamlı olurlar. Onların xarakterində qabarıq şəkildə özünü göstərən xüsusiyyətlər bunlardır: təmkinlilik, ardıcılıq, xeyirxahlıq, işgüzarlıq və s.

Onların emosional həyatı üçün həyatsevərlik üstünlük təşkil edir. Bundan başqa, uzunömürlülər adətən pis əhval-ruhiyyədən, psixi gərginlikdən tez bir vaxtda xilas olurlar, hər şeyi ürəklərinə salmır və optimist olurlar. Onlar ətrafda baş verən hadisələrə və qarşılaşdıkları problemə sakit münasibət bəsləyirlər. Belələrində yumor hissi çox güclü olur və imkan daxilində kəskin həyəcanlanmalardan uzaq gəzir. Onların təfəkkür fəaliyyətində mühakiməlilik, diqqətli, həyat müdrikliyi, intellektuallıq, yaradıcı fəallıq, pis fikir və niyyətlərdən uzaq olmaq üstünlük təşkil edir. Uzunömürlülər adətən kinli yaddaşa malik olmurlar. Onlar baş verən pis hadisə və hərəkətləri tez unudurlar. Özlərinə münasibətdə özünəhörmət və şəxsi ləyaqət hissi güclü olur. Onlar qocalmaya da çox sakit münasibət bəsləyir və bunu təbii proses kimi qarşılayırlar. Risk etməyə meyli olmurlar.

Herontologiyanın banilərindən sayılan İ.İ.Meçnikov bu məsələ ilə bağlı qeyd edirdi ki, ölüm qorxusu ahlı yaşında olan insan üçün öz mənasını itirir. İnsanlar öz təbii ömürlərini axıra kimi yaşaya bilmədikləri üçün ölümdən qorxurlar.

Uzunömürlülər ailə üzvləri və yaxın adamları ilə çox yaxşı münasibətdə olmağa çalışır, ətrafdakılara qarşı qayğıkeş və diqqətli olurlar. Onlar çalışırlar ki, qohumları, qonşuları və iş

608 yoldaşları ilə konfliktə düşməsinlər, özləri də konfliktlərdən uzaq olmağa səy göstərsinlər.

Uzunömürlülər öz həyatlarını taleyin hökmü ilə deyil, arzu və bacarıqları əsasında qururlar. Onlar sağlamlıqlarına xüsusi diqqət yetirirlər. Uzaqgörənlik belələri üçün adi davranış normasına çevrilir.

Uzunömürlülər həfizin, diqqətin zəifləməsi ilə əlaqədar olaraq davranış və hərəkətlərinə psixomotorik hesabına nəzarət edir, bununla qarşıya çıxan bütün problemləri və xətələri qarşısını alırlar.

Uzunömürlülük yolunda ən çətin sınaq dövrü öz sənəti, peşəsi ilə bağlı olaraq, rayon və kənd əhalisi üçün «təqaüd məşğuliyyəti məsələsi» o qədər ciddi problem olmur. Belə ki, həyatı sahədə çalışma meyli problemin həlli üçün yaxşı çıxış yoludur.

Yaşa görə təqaüdə çıxmaqla bağlı olaraq, ortaya bir neçə riskli amillər çıxır. Bunlar aşağıdakılardan ibarətdir:

1. İşçinin yüksək peşəkarlığı, peşəkarlıq nə qədər yüksək olarsa, işdən ayrılmaq da bir qədər ağır olur.

2. İş davam etdirmək kimi daxili istəklə, işdən çıxmanın zəruriliyi arasında uyğunsuzluq, ziddiyyətin olması.

3. Təqaüd yaşına psixoloji cəhətdən hazır olmamaq, işdən başqa heç bir şeyə marağın olmaması.

4. Təqaüdə çıxmaqla bağlı insanda gərəksizlik və lazımsızlıq hissinin baş gəldirməsi.

5. Ailə və cəmiyyətə ağır yük olmaq hissinin yaranması və s.

Ümumiyyətlə insan yaşadığı həyatdan o zaman ləzzət alır ki, onun uzunömürlülüüyü monovi, psixi sağlamlığı ilə üst-üstə düşür.

Senekanın dediyi kimi: «Əsas o deyil ki, uzun ömür yaşayan, əsas odur ki, mənalı yaşayan». Ömrini mənalı yaşamasının dərin psixoloji əsasları vardır. Burada insanın əməli və məqsədinin xarakteri, sərvət meyli, motivasiya və münasibətlər sistemi, monovi keyfiyyətləri müəhim rol oynayır.

5. Psixoloji təsir prosesində şəxsiyyət amilinin rolu

Psixoloji təsir iktorofli prosesdir: psixoterapevt - xəstə, psixoloq - sağlam adam, tərbiyəçi -uşaq. Bu prosesdə onların hər birinin öz statusu, öz rolu, öz mövqeyi vardır. Lakin bir cəhət şəxsizdir: psixoloji təsir prosesində həm psixoterapevtin, psixoloqun və ya tərbiyəçinin, həm də xəstənin, sağlam adamın və ya uşağın şəxsi-yəti ilə bağlı amillər həlledici rol oynayır.

Psixoloji məsləhət və yardım xidməti bir çox ölkələrdə hələ yeni formalaşır. Psixoterapiyanın tarixi daha qədimdir. Bu sahədə oldu edilən zəngin təcrübə psixoloji təsir prosesində şəxsiyyət amilini daha ətraflı aydınlaşdırmaq imkanı verir. Golin, əvvəlcə, məsələni bu aspektdə nəzərdə keçirək.

Psixoterapevtlərin demək olar hamısı təsdiq edirlər ki, öz-özlüyündə metodlar və priyomlar deyil, psixoterapevtin şəxsiyyəti müalicə edir. Yeri gəlmişkən qeyd edək ki, pedaqoji təcrübə bu həqiqəti çoxdan təsdiq etmişdir: müəllimin şəxsiyyəti böyük təsir gücünə malikdir. Hər hansı tərbiyə metodu öz-özlüyündə nə qədər səmərəli olsa da, müəllimin şəxsiyyətini ovaxda bilməz. Bu mənadə də həqiqi olaraq deyilir ki, tərbiyə edənin özünü tərbiyə etmək ləzimi.

Bəs, psixoloji təsir prosesində təsir göstərilən adamın özünün şəxsiyyəti nə kimi rol oynayır? Biz ona orqanizm kimi, yoxsa şəxsiyyət kimi yanaşmalıyıq? Şəxsiyyət amilini psixoloji təsir prosesində necə nəzərə almaq olar?

Bu sualla eksperimental material arasında aydınlaşdırmaq. Bir eksperiment zamanı adamları iki qrupa ayırmış və onlara oyanma halı yaradan işə vurmışdılar. Birinci qrupda preparatın göstərə-coyi təsiri izah etmiş, ikinci qrupda bu haqda heç bir məlumat verilməmişdir. Birinci və ikinci qrupda eksperiment zamanı bundan başqa heç bir fərq olmamışdır. Hər iki qrupda eksperimentator özü-nü eyni qaydada aparmışdı. Lakin işin vürandan sonra qrupun birində adamlar birdən-birə şadlanmağa və ya hirsənməyə başlamışdılar, digərində isə heç bir şey hiss etməmiş və özlərini adi qaydada aparmışdılar.

Eksperiment prosesində adamların davranışını psixoloji cəhətdən izah etmək cəhəti deyildir: izahatdan əvvəl olaraq onların ineksiya-yaxa (dəri altına işə ilə dərindən yeritmək) münasibəti müxtəlif olmuşdur.

Bu eksperiment «epizoddur». Golin, indi təsəvvür edək ki, hər hansı bir adam, məsələn, zərurət üzündən uzun müddət psixotrop dərman qəbul edir. Görəsən, bu onun özünə verdiyi qiymətlərə, özünə münasibətinə, onun həqiqət haqqındakı təsəvvürlərinə təsir göstərirmi? Məsələyə ümumi şəkildə yanaşsaq, burada iki halın

610 mümkün olduğunu görə bilərik. Tutaq ki, iki xəstə nevrozdan müalicə olunur. Onlar xeyli sakitləşmişlər. Xəstənin biri belə hesab edir ki, onun sakitləşməsi qəbul etdiyi dərmanların təsiri ilə bağlıdır. Digər xəstə isə məsələyə şəxsiyyət baxımından yanaşır. O, göstərir ki, əvvəl xəstə idim, ona görə hirsələnirdim. İndi isə sağalmışam, adamlar məni, mən də onları düzgün başa düşürəm. Həmin sözləri, golin, psixoloji terminlərlə ifadə edək. Onda mənim üçün ola-bəydir ki, xəstə özünün sakitləşməsinə öz şəxsiyyətinin, özünün-özünə, başqa adamlara, dünyaya münasibətlərinin dəyişməsi ilə izah edir. Psixoloji müşahidələr göstərir ki, ikinci xəstə birinciyə nisbətən daha tez sağalır.

Tutaq ki, xəstələrin hər ikisi müalicə kursunu qurtarmışdır. Onlar artıq dərman almırlar. Həmin xəstələrdən hansında sonralar nevroz yenidən əmələ gələ bilər? Psixoloji müşahidələr göstərir ki, yəni do birinci xəstədə nevroz nisbətən asanlıqla əmələ gəlir, ikinci xəstənin isə yenidən nevroza tutulması ehtimalı çox azdır. Psixoloji cəhətdən bunu nə ilə izah etmək olar? Bu məsələ suala psixoloqlar belə cavab verirlər: ikinci xəstə müalicə kursunu qurtarından sonra da onun özü və dünya haqqında dəyişilmiş təsəvvürləri mühafizə olunur. (Qeyd

edək ki, o, özünü haqqında sağlam adam təsəvvür yaranmışdır; o, özünü xəstə hesab etmir - onun reaksiyalarını, davranışını öz-özlüyündə bu təsəvvürlər formalaşdırır).

Özünü pis hiss edəndə xalis fizioloji səbəblərlə əlaqədar olaraq alkoqolliklərdə peşmançılıq hissi yaranır, onlar özlərini nədə isə günahkar hesab edirlər. Bu zaman alkoqolliklərdə, anı surətdə olsa da, öz həyatlarını dəyişmək niyyəti əmələ gəlir. Psixoloqlar belə hesab edirlər ki, psixoterapiya şəxsin «peşmançılığından» istifadə etdikdə, alkoqolikin müalicəsi daha səmərəli gedir.

Təbii ki, belə bir aforizm vardır: xəstəliyi yox, xəstəni müalicə etmək lazımdır. Bu, o deməkdir ki, xəstədə özü haqqında sağlam adam təsəvviri yaratmaq, onun özünə və ətrafındakı adamlara münasibətini dəyişmək, başqa sözlə, şəxsiyyət amilini nəzərə almaq lazımdır.

Təcrübəli psixoterapevt müalicə prosesində şəxsiyyət amilinə xüsusi əhəmiyyət verir. Bu cəhəti nəzərə almadan xəstəni səmərəli müalicə etmək mümkün deyildir. Təbii ki, hansı sahəsinə münasibət edirsiniz-cəhəti, hər yerdə həmin psixoloji həqiqətin şahidi olacaqsınız.

611

Yəni do bir misal göstərek. Məşhur hokimlərdən birinin adı ilə bağlı olan bir əhvalat məlumdur: həkim ağır vəziyyətdə olan bir xəstəni müalicə edirdi. O, xəstə ilə ilk söhbətində ondan soruşdu: otaqda neçə nəfər adam var. Xəstə cavab verdi: iki nəfər. Hokim etiraz etdi: - düz saymadın otaqda üç nəfər var. Xəstə razılaşmadı. O, həkimi və özünü göstərərək dedi: - otaqda iki nəfər var. Hokim əmrə dedi: otaqda üç nəfər var. Gəl sayaq: mən, sen, bir də... xəstəlik. O, inamla dedi: - əgər sen mənimlə müttəfiq olsan, biz ikimiz birlikdə xəstəyə qalib gələcəyik. Əgər sen xəstəliklə müttəfiq olsan, onda xəstəlik qalib gələcək.

Bu əhvalatın məcazi mənası vardır. Şəxsiyyət amilini nəzərə almadan xəstəni səmərəli müalicə etmək olmaz. Psixoloji təsir do şəxsiyyət amilinə istinad etməlidir.

Psixoloji məsləhət və yardım prosesində do şəxsiyyət amilinin nəzərə alınması xüsusi əhəmiyyətə malikdir: uşağın da, yaşlı adamın da şəxsiyyətini öyrənmək və nəzərə almaq - səmərəli psixoloji təsirin ən başlıca şərti belədir.

Psixoloji təsir prosesində şəxsiyyət amilini necə nəzərə almaq olar?

Psixoloq məsləhət üçün ona müraciət edən adamın şəxsiyyəti-ni, emosional reaksiyalarının xüsusiyyətlərini, motivasiya sahəsini, münasibətlər sistemini və s. ətrafı öyrənir. O, bu məlumatları ora-sında həmin adamın özünə və ətrafındakı adamlara münasibəti dəyişir, qeyri-adekvat reaksiyalarını və davranış formalarını islah edir, zəruri hallarda isə ailə və kollektivdə adamların ona münasibəti-in dəyişir.

Bir maraqlı məsələyə diqqət cəlb edək: psixoloqlar praktik işçilərə, birinci növbədə isə müəllimlərə psixoloji təsir zamanı ho-mişə şəxsiyyət amilinin nəzərə alınmasını məsləhət görmüşlər. Onlar A.S.Makarenko, V.S.Suxomlinski

vo b. tocriibelorine dofo-lərlə müraciət etmiş, görkəmli pedaqoqların bu sahədəki «sirrini» onların şəxsiyyət amilini nozero alması ilə izah etmişlər. Bu gün psixologiyanın özünün totbiqi elmə çevrildiyi bir şəraitdə psixoloji məsləhət və yardım praktikası ancaq şəxsiyyət amili osasında diiz-gün inkişaf edo bilər. Bu coheto do diqqot yetirmək lazımdır.

ƏDƏBİYYAT

I Azərbaycan müəlliflərinin psixologiya üzrə dərslik, dərs vəsaitləri və vacib monoqrafik əsərləri.

a) Dərslik və dərs vəsaitləri.

1. Abdullayev A.K., Ağayev Ş.S., Zəkuyev Ə.K., Mustafayeva M. Psixologiya, Bakı, Azəməşr, I hissə, 1960, II hissə, 1961.
2. Abdullayev Ə., Mommədov A., Bayramov G., Həmzəyev M. Yaş və pedaqoji psixologiya III hissə, Bakı APİ-nin nəşri, 1981.
3. Ağayev Ş.S., Mehdizadə Z.M., Fərəcov İ.A. Yaş və pedaqoji psixologiya, APİ-nin nəşri, 1977.
4. Ağayev Ş.S., Əlizadə Ə.Ə., Mehdizadə Z.M., Həmzəyev M.Ə. Yaş və pedaqoji psixologiya məsələləri. Bakı, APİ-nin nəşri, 1974.
5. Bayramov Ə.S. Etnik psixologiya məsələləri. Bakı, 1996.
6. Bayramov Ə.S. Etnik psixologiya. Bakı - 2001.
7. Bayramov Ə.S., Əlizadə Ə.Ə., Seyidov İ.Ə. Məhkətə psixologiyası və psixoloji ekspertiza məsələləri. Bakı ADU, 1987.
8. Bayramov Ə.S., Əlizadə Ə.Ə., Seyidov İ.Ə. Məhkətə psixologiyası məsələləri, Bakı, ADU-nun nəşri, 1985.
9. Bayramov Ə.S., Əlizadə Ə.Ə. Psixologiya. Bakı "Maarif" nəşriyyatı, 1989.
10. Bayramov Ə.S., Əlizadə Ə.Ə. Sosial psixologiyanın aktual məsələləri Bakı, Azəməşr, 1986.
11. Bayramov Ə.S., Əlizadə Ə.Ə., Seyidov İ.Ə., Təhməsinib C.A. Məhkəmə psixologiyası Bakı, ADU-nun nəşri, 1975.
12. Bayramov Ə.S., Əlizadə Ə.Ə., Seyidov İ.Ə., Təhməsinib C.A. Sosial psixologiya. Bakı, ADU-nun nəşri, 1976.
13. Baxşəliyev Ə.T. XX əsrdə Azərbaycanda psixoloji fikrin inkişafı (I hissə) Bakı - 1995.; II hissə Bakı - 1995, III hissə, Bakı - 1998.
14. Quliyev E.M., Əzimov Q.E., Əlizadə Ə.Ə. Yaş və pedaqoji psixologiya. II hissə, Bakı, APİ-nin nəşri, 1978.
15. Qədirov Ə.Ə., Xəlilov N.Ə. Yaş psixologiyası. Gəncə - 1999.
16. Zokuzadə Ə.K., İbrahimbəyov F.Ə., Məhərrəmov M.C., Ağayev Ş.S., Bayramov Ə.S., Əlizadə Ə.Ə. Psixologiya. Bakı, "Azərtədrisnəşr", 1964.
17. Mehdizadə Z.M. Uşaq psixologiyası. Bakı, APİ-nin nəşri, I hissə, 1982, II hissə, 1984, III hissə, 1988.

18. Məhərrəmov M.C. Psixologiya öçerkləri, Bakı, ADU-nun nəşri, I hissə, 1960, II hissə, 1961.

613

19. Məhərrəmov M.C. Psixologiya. Bakı, ADU-nun nəşri, 1968.
20. Psixologiyadan laboratoriya məşğələləri (prof.Ə.S.Bayramovun redaktorluğu ilə). Bakı, ADU-nun nəşri, 1981.
21. Сamed Сеидов. Психология менеджмента. Чашыоглы, Бақы - 2000.
22. Tomas İsmayilov, Cəmilə Məmmədova. İdman psixologiyası. Bakı, "Maarif" nəşriyyatı, 2002.
23. Ümumi psixologiya (prof. A.V.Petrovskinin redaktorluğu ilə) Bakı. "Maarif" nəşr., 1982
24. Şəfiyeva E.İ. Klinik psixologiya. Bakı, 2002.
25. Şəfiyeva E.İ., Həmzəyev M.Ə. Psixoiiziologiya, Bakı, 1998.
26. Həmzəyev M.Ə. Pedaqoji psixologiya, Bakı, 1992.
27. Əlizadə Ə.Ə. "Xəmsə"də yaş və pedaqoji psixologiya məsələləri, Bakı, "Renessan" nəşriyyatı. 2002
28. Əlizadə Ə.Ə. Azərbaycan güzəran psixologiyası məsələləri. Bakı, 1994.

b) Psixolojiyanın aktual problemlərində həsr edilmiş bəzə əsərlər.

29. Алиев Б.Г. Методология социально-психологического исследования. Баку, "Ренессанс", 1999.
30. Алиев Б.Г. Психологические вопросы изучения преступления. Баку, "Ренессанс", 1999.
31. Апиев Б.Г. Психологические методы изучения личности преступника. Баку, 1997.
32. Алиев Б.Г. Социально-психологические проблемы личности несовершеннолетних правонарушителей. Баку, БГУ, 1996.
33. Ağayev Ş.S. Əmək, tərbiyə və inkişaf. Bakı, "Maarif", 1967.
34. Babayeva T.T. Nizami Gəncəvinin ədəbi irsində şəxsiyyət problemi. Bakı, 2000.
35. Байрамов А.С. Психологические этюды. Баку, 1989.
36. Bayramov Ə.S. "Kitabi-Dədə Qorqud" dastanlarında etnik-psixoloji xüsusiyyətlərin inikası. Bakı, 2000.
37. Bayramov Ə.S. Psixoloji düşüncələr, Bakı, "Səda" nəşriyyatı. 1994
38. Bayramov Ə.S. Şəxsiyyətin təşəkkülünün aktual psixoloji problemləri. "Azəməşr", Bakı, 1981.
39. Qədirov Ə.Ə. Kiçik yaşlı məktəblilərdə mücərrədləşdirmənin inkişafı. Bakı, "Maarif" n. 1973.
40. İbrahimbəyov F.Ə. 90 il. Bakı, 1992.
41. Məmmədizadə R.H. İdarəetmə modəniyyəti, Bakı, 1999.

614

42. Məmmədov A.U. Məktəblilərdə həfizənin xüsusiyyətləri. Bakı, "Maarif" nəşriyyatı, 1974.

43. Məmmədov A.U. Təlimin psixoloji əsasları. Bakı, 1992.
44. Məmmədov İ.Ə. Azərbaycan məktəblərində psixoloji xidmətin təşkili təcrübəsi və elmi-metodik problemləri. "Gənclik", Bakı, 1996.
45. Məhərrəmov M.C. İradə tərbiyəsinin yolları. Bakı, Azərənəşr, 1961.
46. Məhərrəmov M.C. Məktəblilərin xarakterini tərbiyə etmək haqqında. Bakı, Maarif, 1967.
47. Məhərrəmov M.C. Uşaqlarda iradə nöqsanlarını necə aradan qaldırmaq. Bakı, Azərənəşr, 1964.
48. Новрузлу И.М. Глубинная психология и художественное творчество. "Мутарджим", Баку - 1998.
49. Нософов М.С. Человек и его психика: проблемы теории, психологии и педагогики. НН. Издательство Пензенского государственного университета. 1998.
50. Nəcəfov M.S. Montiqi idrak prosesi və onun təbii-elmi əsasları. Azərbaycan Dövlət nəşriyyatı, Bakı, 1967.
51. Сеидов С.И. Социальная психология творчества. Азерб. Центр перевода, Баку - 1994.
52. Tomas İsmayılov. Azərbaycanda idman psixologiyasının bəzi aktual problemləri. Bakı, 1994.
53. Həməzəyev M.Ə. Kiçik məktəbyaşlı uşaqların psixoloji xüsusiyyətləri. Bakı, 1969.
54. Həməzəyev M.Ə., Babayev Ş.M. Təlim psixologiyasının bozi məsələləri. Bakı, 1965.
55. Cəbbarova L.M. Psixologiyada tənhalıq problemi. Bakı - 1997.
56. Əlizadə Ə.Ə. Müasir Azərbaycan məktəblilərinin psixoloji problemləri. Bakı, 1994.
57. Əlizadə Ə.Ə. Uşaq və yeniyetmələrin cinsi tərbiyəsi. "Maarif" nəşriyyatı, Bakı, 1986.
58. Əlizadə Ə.Ə. Şagirdlərdə təxəyyülün inkişafı və tərbiyəsi. Bakı, "Maarif", 1965.
59. Əlizadə Ə.Ə. Şagirdlərin yaradıcı fəaliyyətinin psixologiyası. "Maarif" nəşriyyatı, Bakı - 1968.
60. Əliyev B.H. Məhkəmə-psixoloji ekspertizasının ümumi nəzəriyyəsi. Bakı, 1997.
61. Əliyev B.H. Cinayət və mülki prosedə məhkəmə-psixoloji ekspertizası problemləri. Azərbaycan Dövlət nəşriyyatı, Bakı, 1996.
62. Şofiyeva E.İ. Uşaqlarda anomal psixi inkişaf. Bakı, 1997.
23. Шафиева Э.И. Эмоциональный стресс в условиях нормы и патологии человека. Д.. Медицина, 1976.

MÜNDƏRİCAT

ÖN SÖZ _____ 3

I HİSSƏ

PSIXOLOGİYA ELMİNİN VƏ PSIXOLOJİ PRAKTİKANIN MÖVZUSU VƏ VƏZİFƏLƏRİ

I FƏSİL PSIXİ HADİSƏLƏRİN MAHİYYƏTİ

1. Psixologiyanın predmeti	7
2. Psixi hadisələr obyektiv aləmin subyektiv inikası kimi	12
3. Psixi inikası təkamülü haqqında	19
4. Şüur psixikanın yüksək forması kimi	33
5. İnsanların əmək fəaliyyəti	35
6. Əşyavi fəaliyyətin ümumi quruluşu	41
7. İctimai münasibətlər və şəxsiyyət	51
8. Ali psixi funksiyaların sistemli təşkili	54

II FƏSİL

PSIXOLOGİYANIN BİR ELM KİMİ XARAKTERİSTİKASI

1. Güzaran psixologiyası və elmi psixologiya	57
2. Psixologiya elminin təşəkkülü tarixindən	60
3. XX əsr psixologiyasının əsas cərəyanları haqqında	67
4. Sovet psixologiyası elmi	72
5. Psixoloji biliyin xüsusiyyətləri	75

616

III FƏSİL

PSIXOLOGİYANIN SAHƏLƏRİ VƏ PSIXOLOJİ PRAKTİKANIN VƏZİFƏLƏRİ

1. Psixologiya elminin əsas sahələri	79
§ 1. Ümumi psixologiya haqqında məlumat	79
§ 2. Psixoloji fənlərin təsnifatı	80

§3. Etnik psixologiyamn əsas problemləri	82
2. Psixologiya elminin başqa elmlərlə əlaqəsi	97
3. Nəzəriyyə, eksperiment və praktika	100
4. Psixoloji tədqiqatın metodları	102
§1. Psixoloji tədqiqatların metodoloji əsasları	102
§ 2. Psixologiyada tədqiqat metodlarının təsnifatı	108
§3. Psixologiyamn tədqiqat metodları [	109
5. Psixologiyada statistik (riyazi) metodların tətbiqi	116
6. Psixologiya elminin əhəmiyyəti, vəzifələri və praktika ilə əməkdaşlığının formaları	118

II HİSSƏ

İNSAN ŞƏXSİYYƏTİ: QURULUŞU VƏ İNKİŞAFI

IV FƏSİL

ŞƏXSİYYƏTİN PSIXOLOJİ CƏHƏTDƏN ÖYRƏNİLMƏSİ

1. Şəxsiyyət, fərd və fərdiyyət anlayışları	128
2. Şəxsiyyətin inkişafının ilkin təbii şərtləri və sosial şəraiti	133
3. Şəxsiyyət və fəaliyyət	138

V F Ə S İ L TƏLƏBATLAR, MOTİVLƏR VƏ EMOSİYALAR

1. Tələbatlar	145
2. Motivlər	147
§1. Təlim motivləri	147
§ 2. Motivlər və şüur	150
	617
3. Emosiyalar və hisslər	152
4. Emosional halətlər	163
5. Emosional stress və psixosomatik xəstəliklər	168
6. Ali hisslər	175

VI F Ə S İ L ŞƏXSİYYƏT QARŞILIQLI SOSIAL TƏSİRİN OBJEKTİ KİMİ

1. Fəaliyyətin sosial (normativ) tənzimi: sosial mövqe, gözləmələr və nəzarət	180
2. Rol davranışının qanunauyğunluqları	185

3. Sosial yönümlər	187
4. İnsanların bir-birini qavraması və anlaması	198

III HİSSƏ

İDRAK PROSESLƏRİ VƏ ONLARIN TƏNZİMİ

IX F Ə S İ L HİSSİ-PERSEPTİV PROSESLƏR

1. İdrakın formaları və səviyyələri	252
2. Qavrayış və onun əsas xüsusiyyətləri	257
3. Sensor keyfiyyətlərin (duyğuların) təsnifatı, həssaslığın növləri	261
4. Perseptiv mütəəkkiliyin xüsusiyyətləri	265
5. Qavrayışın növləri, perseptiv surətlərin yaranmasının aktiv xarakteri	269

VII F Ə S İ L ŞÜUR VƏ MƏNLİK ŞÜURU

1. Şüurun konkret psixoloji xarakteristikası _____	209
2. Şüur və şüursuzluq: dərk edilməyən hadisələr _____	212-
3. Mənlilik şüuru _____	217
§ 1. «Mən»in kəşf olunması _____	218
§ 2. Mən - obraz _____	223
§ 3. Özünüqiymətləndirmə haqqında _____	226
§ 4. Özünüqiymətləndirmə və iddia səviyyəsi _____	230
§ 5. Psixoloji müdaxilə haqqında _____	235

VIII F Ə S İ L ŞƏXSİYYƏTİN İNKİŞAFI

1. Şəxsiyyətin inkişafının hərəkətverici mexanizmləri _____	236
2. İnsanın fərd və şəxsiyyət kimi inkişaf mərhələləri _____	241
3. Aparıcı fəaliyyət və şəxsiyyətin ontogenetik inkişafında onun rolu _____	244
4. Şəxsiyyətin inkişafında ünsiyyətin və qarşılıqlı münasibətlərin rolu _____	249

618

XI F Ə S İ L TƏFƏKKÜR VƏ NİTQ

1. Təfəkkürü öyrənməyin xüsusiyyətləri _____	326
§ 1. Şüur və təfəkkür _____	326
§ 2. Təfəkkürün mahiyyəti _____	330
§ 3. Təfəkkürün əsas formaları _____	333
§ 4. Təfəkkür prosesləri və ya fikri əməliyyatlar _____	341
§ 5. Təfəkkür və məsafə həlli _____	347
619 § 6. Təfəkkürün növləri _____	352
§ 7. Ağlın keyfiyyətləri _____	355
§ 8. İnsan təfəkkürünün inkişafında nitqin rolu _____	358
§ 9. Nitq və onun funksiyaları _____	359
§ 10. Nitqin növləri və xüsusiyyətləri _____	363

X F Ə S İ L DİQQƏT VƏ HAFİZƏ

1. Diqqət və hafizə çoxcəhətli psixi proses kimi _____	279
2. Diqqət və hafizənin fizioloji əsasları _____	285
3. Diqqət və hafizənin növləri, onların təsnifi _____	291
§ 1. Diqqətin növləri _____	292
§ 2. Diqqətin xüsusiyyətləri _____	297
§ 3. Hafizənin növləri _____	303
5. Ali psixi funksiya kimi diqqətin inkişafı və onun pedaqoji prosesdə təşəkkülü _____	310
5. Hafizə prosesləri, mnemotexniki üsullar _____	315

XII F Ə S İ L TƏXƏYYÜL VƏ YARADICILIQ

1. Təxəyyül haqqında anlayış _____	369
§ 1. Təxəyyülün növləri _____	371
§ 2. Təxəyyül surətlərinin yaradılması prosesi _____	374
2. Təxəyyül və yaradıcı fəaliyyət _____	375

XIII F Ə S İ L İDRAK VƏ FƏALİYYƏTİN DAXİLİ TƏNZİMİ

1. İdrak və motivləşmə _____	381
2. Fəaliyyətin emosional tənzimi _____	390
3. Əməl və məqsəd, məqsədgüdmənin qanunauyğunluqları _____	393
4. Əsas fəaliyyət növünün əşyavi məzmunu və idrak proseslərinin inkişafı _____	397

IV H İ S S Ə

İNSANIN FƏRDİ XÜSUSİYYƏTLƏRİ

XIV F Ə S İ L İNSANIN CİNS-YAŞ XÜSUSİYYƏTLƏRİ XV F Ə S İ L QABİLİYYƏTLƏR VƏ İNTELLEKTİN QURULUŞU

1. Qabiliyyətlər _____	420
------------------------	-----

§ 1. <i>Qabiliyyətlər haqqında anlayış</i>	420
§ 2. <i>Ümumi və xüsusi qabiliyyətlər</i>	424
§ 3. <i>Qabiliyyətlərin formalaşması:</i>	
<i>təbii imkanlar və fəaliyyət</i>	425
§ 4. <i>Qabiliyyətlər və istedad</i>	431
2. Qabiliyyətlərin ölçülməsi və əqli inkişaf əmsalı	432
3. Şəxsi konstrukt nəzəriyyəsi haqqında	438
4. Şagirdlərin yaş xüsusiyyətləri və qabiliyyətlərin formalaşması	442

XVI FƏSİL TEMPERAMENT VƏ XARAKTER

1. Temperament	447
§ 1. <i>Davranışın dinamik xarakteristikası</i>	448
§ 2. <i>Temperamentin təsnifatı və sinir sisteminin xassələri</i>	450
§ 3. <i>Temperamentin xassələri</i>	455
§ 4. <i>Pəşəfəaliyyətində və təlim fəaliyyətində fərdi üslub</i>	462
2. Xarakter	465
§ 1. <i>Xarakter və şəxsiyyətin motivasiya sahəsi</i>	465
§ 2. <i>Xarakter əlamətləri</i>	471
§ 3. <i>Xarakterin aksentuasiyası</i>	476
3. Fəaliyyətin iradi tənzimi	478

4. Cinsin formalaşması prosesində bioloji və sosial amillər _____	402
5. Yetkinliyin üç səviyyəsi: cinsi, psixoloji və sosial yetkinlik _____	406
3. Şagirdlərin cins-yaş xüsusiyyətləri _____	408
4. Cinsi tərbiyənin psixoloji problemləri _____	416

620

XVII FƏSİL FƏRDİYYƏTİN TİPOLOGİYASI

1. Fərdiyyətin tipologiyası haqqında _____	485
2. Bədən quruluşu və xarakter _____	487
3. Psixiatriyada fərdi xarakterin öyrənilməsi əhəmiyyəti və psixopatiyanın növləri _____ , _____	494
4. Şəxsiyyətin təlim-tərbiyəsi işində fərdi xüsusiyyətlərin təhlili və nəzərə alınması _____	498

621

V HİSSƏ İNSAN İNSANLAR ARASINDA

XVIII F Ə S İ L ÜNSİYYƏTİN PSIXOLOGİYASI

1. Ünsiyyətin xüsusiyyətləri _____	501
2. Ünsiyyət, insanlann qarşılıqlı təsiri və qarşılıqlı münasibətləri _____	508
§1. <i>Ünsiyyət qarşılıqlı təsir kimi</i> _____	508
§ 2. <i>İnsanlann qarşılıqlı münasibətləri və ünsiyyət</i> _____	511
§ 3. <i>Ünsiyyət çətinlikləri və onların aradan qaldırılması yolları</i> _____	513

XIX F Ə S İ L ŞƏXSİYYƏT ƏMƏK VƏ TƏDRİS KOLLEKTİVLƏRİNDƏ

1. Qrup və kollektiv haqqında _____	515
§ 1. <i>Qrup haqqında anlayış</i> _____	515
§ 2. <i>Qrupun aşağı həddi haqqında</i> _____	519
§ 3. <i>Qrupların təsnifatı</i> _____	520
2. Birgə işləməyə alışma və uyuşma _____	529
3. Liderlik problemi _____	533
4. Kollektiv, iinsiyot və şəxsiyyətin inkişafı _____	540
5. İnsan və siyasət, yaxud siyasəto qoşulmanın başlıca motivləri _____	548

XX F Ə S İ L ŞƏXSİYYƏT VƏ AİLƏ

1. Ailə: məhəbbət və şəxsiyyət _____	556
2. Ailədə psixoloji uyuşma haqqında _____	560
3. Ailədaxili münaqişələr, böhranlar və onların aradan qaldırılması _____	565
4. Ailədaxili iinsiyot _____	571
5. Ailə münasibətləri və uşaq şəxsiyyətinin inkişafı _____	577

622 XXI F Ə S İ L

ŞƏXSİYYƏTİN PSIXOLOJİ PROBLEMLƏRİ VƏ PSIXOLOJİ YARDIM

1. Psixoloji məsləhət və həkimsiz psixoterapiya: problemlər və perspektivlər _____	584
2. Psixikanın ehtiyatları _____	592
3. Psixi sağlamlıq _____	600
4. Özünüidarə və psixi sağlamlıq _____	603
5. Psixoloji təsir prosesində şəxsiyyət amilinin rolu _____	609

ƏDƏBİYYAT _____	613
-----------------	-----